Breviarium Aberdonense

Pars Estiva

Londini: M Dccc liv.

❡ Breuiarij Aberdonēsis ad per
celebris ecclie Scotoꝝ potissimuz
vsum et consuetudinē Pars esti=
ualis: de tp̄e et de scīs ac dauitico
psalterio congruenter per ferias
diuiso: cum Inuitatorijs hymnis
Antiphonis capitulis Responso=
rijs horis feriaꝝ cōmēoracionib⁹
ꝑ āni curriculū necnō cōe scōꝝ plu
rimaꝝq3 ꝟginū ⁊ matronaꝝ ac di
uersoꝝ scōꝝ legēdis: q̄ sparsim in
incerto antea vagabantur: cum
Kalendario et mobiliū festorum
tabula ꝑpetua varijsq3 alijs adiū
ctis ⁊ de nouo additis sacerdotib⁹
plurimū q̄ necessarijs ī Edīburgē
si oppido walteri chepmā merca
toris īpēsis impressa pridie nonas
Junii. Anno salutis nr̄e ⁊ grē. x
M. supra et quīgētesimū.

THE BANNATYNE CLUB.

APRIL MDCCCLII.

THOMAS THOMSON, ESQ.,

President.

THE EARL OF ABERDEEN.

ADMIRAL SIR CHARLES ADAM.

THE EARL OF ASHBURNHAM.

LORD BELHAVEN AND HAMILTON.

WILLIAM BLAIR, ESQ.

BERIAH BOTFIELD, ESQ.

THE MARQUESS OF BREADALBANE.

SIR THOMAS MAKDOUGALL BRISBANE, BART.

GEORGE BRODIE, ESQ.

10 CHARLES DASHWOOD BRUCE, ESQ.

O. TYNDALL BRUCE, ESQ.

THE DUKE OF BUCCLEUCH AND QUEENSBERRY.

VERY REV. DEAN RICHARD BUTLER.

SIR HUGH HUME CAMPBELL, BART.

JAMES CAMPBELL, ESQ.

EARL CAWDOR.

PATRICK CHALMERS, ESQ.

RIGHT HON. SIR GEORGE CLERK, BART., M.P.

HON. HENRY COCKBURN, LORD COCKBURN, [VICE-PRESIDENT.]

20 DAVID CONSTABLE, ESQ.
THOMAS CONSTABLE, ESQ.
ANDREW COVENTRY, ESQ.
DAVID COWAN, ESQ.
JAMES T. GIBSON CRAIG, ESQ. [TREASURER.]
SIR WILLIAM GIBSON CRAIG, BART., M.P.
THE MARQUESS OF DALHOUSIE.
THE MARQUESS OF DOUGLAS AND CLYDESDALE.
GEORGE HOME DRUMMOND, ESQ.
HENRY DRUMMOND, ESQ., M.P.
30 RIGHT HON. SIR DAVID DUNDAS, M.P.
GEORGE DUNDAS, ESQ.
WILLIAM PITT DUNDAS, ESQ.
THE EARL OF ELLESMERE.
JOSEPH WALTER KING EYTON, ESQ.
LIEUT.-COL. ROBERT FERGUSON, M.P.
COUNT MERCER DE FLAHAULT.
THE EARL OF GOSFORD.
WILLIAM GOTT, ESQ.
ROBERT GRAHAM, ESQ
40 THE EARL OF HADDINGTON.
THE DUKE OF HAMILTON AND BRANDON.
SIR THOMAS BUCHAN HEPBURN, BART.
JAMES MAITLAND HOG, ESQ.
JAMES R. HOPE, ESQ.
RIGHT HON. JOHN HOPE, LORD JUSTICE-CLERK.
COSMO INNES, ESQ.
DAVID IRVING, LL.D.
HON. JAMES IVORY, LORD IVORY.
DAVID LAING, ESQ. [SECRETARY.]
50 JOHN BAILEY LANGHORNE, ESQ.

THE EARL OF LAUDERDALE.

VERY REVEREND PRINCIPAL JOHN LEE, D.D.

LORD LINDSAY.

JAMES LOCH, ESQ., M.P.

THE MARQUESS OF LOTHIAN.

LORD LOVAT.

JAMES MACKENZIE, ESQ.

JOHN WHITEFOORD MACKENZIE, ESQ.

KEITH STEWART MACKENZIE, ESQ.

60 LEWIS MARK MACKENZIE, ESQ.

WILLIAM FORBES MACKENZIE, ESQ., M.P.

ALEXANDER MACONOCHIE, ESQ.

JAMES MAIDMENT, ESQ.

SIR WILLIAM MAXWELL, BART.

THE HON. WILLIAM LESLIE MELVILLE.

THE EARL OF MINTO.

JAMES MONCREIFF, ESQ.

THE EARL OF MORTON.

JAMES PATRICK MUIRHEAD, ESQ.

70 HON. SIR JOHN A. MURRAY, LORD MURRAY.

WILLIAM MURRAY, ESQ.

ROBERT NASMYTH, ESQ.

CHARLES NEAVES, ESQ.

THE EARL OF NORTHESK.

LORD PANMURE.

ALEXANDER PRINGLE, ESQ.

JOHN RICHARDSON, ESQ.

THE DUKE OF ROXBURGHE.

RIGHT HON. ANDREW RUTHERFURD, LORD RUTHERFURD.

80 THE REV. HEW SCOTT.

THE EARL OF SELKIRK.

JAMES YOUNG SIMPSON, M.D.
ALEXANDER SINCLAIR, ESQ.
JAMES SKENE, ESQ.
WILLIAM SMYTHE, ESQ.
JOHN SPOTTISWOODE, ESQ.
EDWARD STANLEY, ESQ.
THE REV. WILLIAM STEVENSON, D.D.
THE HON. CHARLES FRANCIS STUART
90 THE DUKE OF SUTHERLAND.
ARCHIBALD CAMPBELL SWINTON, ESQ.
ALEXANDER THOMSON, ESQ.
SIR WALTER CALVERLY TREVELYAN, BART.
ADAM URQUHART, ESQ.

LIBRARIES.

THE BRITISH MUSEUM.
THE SOCIETY OF LINCOLN'S INN.
THE FACULTY OF ADVOCATES.
THE SOCIETY OF ANTIQUARIES OF SCOTLAND.
THE SOCIETY OF WRITERS TO H. M. SIGNET.
THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.
THE UNIVERSITY OF GLASGOW.
TRINITY COLLEGE, DUBLIN.
THE SMITHSONIAN INSTITUTION, WASHINGTON, UNITED STATES.

At a Meeting of the Committee of Management of the Bannatyne Club, held at Edinburgh, on Saturday, the 26th day of January, 1850 :—

The Committee having examined the specimen sheets of the proposed republication in fac simile of the Breviarium Aberdonense, in Two Volumes, it was Resolved, that the Copies subscribed for by the Club, be thrown off upon the same paper uniformly with those printing for private Subscribers, and on the terms previously arranged with the Publisher.

Extracted from the Minutes of the Club.
David Laing, *Secretary.*

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Januarius habet dies xxxi. Luna vero xxx. Nox habet horas xvi. dies vero viii.
iii	A	Januarii		Circūcisionis dñi minꝰ dup̄
	b	iiii	N	Octa. sci stephani iii. lec. cū reg. chori
xi	c	iii	N	Genouefe ṽgi. nō mar. med l de oct. s. ioh.
	d	Pridie		Oct. scōꝝ ino. m̄r. iii. le. cū re. cho. (euā. ix. l
xix	e	Nonis		¶ Vigilia epiphanie
viii	f	viii	Id	Epiphanie dñi principale duplex
	g	vii	Id.	Kētigerne matro. med. l. d oc. ix. l Claues
xvi	A	vi	Id	Nathalani epi ꝛ ꝯfes. med. l. d oc. ix. l. (lxx.
v	b	v	idus	Felani abbatis med lec. de oc. ix. lec.
	c	iiii	Id	Hac die legat euāge. Vidit iohēs nisi ī do.
xiii	d	iii	Idꝰ	Sol ī aquario (euenerit
ii	e	Pridie	Id	Hac die legat hystō. Veterem hominē
	f	Idibus		Kētigerni epi ꝛ ꝯfes. maiꝰ du.
x	g	xix	Kl.	Febr. Felicis p̄sby. Inuit. simp̄. iii. lec.
	A	xviii	kl	Mauri abba. Inui. simp̄. iii. l.
xviii	b	xvii	kl	Furcei ab. med l. de. s. marcello m̄r. ix. lec
vii	c	xvi	kl	Antonii ab. med lec. d. s. sulpicio ep̄o ix. l.
	d	xv	kl	Prisce ṽgi. inuita. simp̄. iii. l. Prima lxx.
xv	e	xiiii	kl	
iiii	f	xiii	kl	Fabiani ꝛ sebastiani. m̄r ix. lc
	g	xii	kl	Agnetꝭ ṽg. ꝛ mar. ix. lc. Vynnini epi ꝛ ꝯf.
xii	A	xi	kl	Vincencii martyrꝭ ix. lectio (ix lec.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viii	kl	Cōuersionis pauli apli. inui. trip̄ cū me. de
	e	vii	kl	(sctō preiecto. ix. lec.
xvii	f	vi	kl	Juliani ep̄i ꝛ ꝯfes. Inui. simp̄. iii. lec.
vi	g	v	kl	Agnetis secundo inuita. simp̄. iii. lec.
	A	iiii	kl	Voloci ep̄i et confes. ix. lec. Claues xl.
xiii	b	iii	kl	Glasciani ep̄i et cōfesso. ix. lec.
iii	c	Pridie	Kl.	Modoci ep̄i et confesso. ix. lec.

¶ omnia festa triū lectionū q̄ īfra lxx. cōtigūt habēt inuitato. simplicia et semper ad matutinas dicuntur

cū noct. vsqꝫ ad quartā feriā in capite ieiu. qn̄ de eiis fit serui ciū. In quadra vero vsqꝫ ad octa. pasche nichil fiet de fes. iii lec. nisi tm̄ mēo ad vesperas et ad matutinas de sancta maria que pꝛecedet. memoꝛia de sancto spiritu.

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Febꝛuariꝰ hꝫ dies. xxviii. Et ī bisexto. xxix Luna. xxix Nox habet hoꝛas. xiiii Dies. x
	d	Febꝛuarii		Bꝛigide virginis nō martyꝛis. ix. lec
xi	e	iiii	N	Purificacionis btē marie maius duplex
xix	f	iii	N	Blasii epi et mꝛ ix lec
viii	g	Pꝛidie		Modani abbatis ix lect
	A	Nonis		Agathe vgi et mꝛ ix lec
xvi	b	viii	Id	Vedasti et amādi epoꝝ In sim iii lc
v	c	vii	Id	Ubicūqꝫ pma luna fuerit pꝰ fes. scē aga
	d	vi	Id	the vgi pxīa do. īde sequēs erit quadꝛa.
xiii	e	v	Id	Pꝛima. xl
ii	f	iiii	Id	Scolastice vgi In simp iii lect
	g	iii	Id	Sol in piscibus.
x	A	Pꝛidie		
	b	Idibus		
xviii	c	xvi	Marcii	Valētini epi et mꝛ In simp iii lec
vii	d	xv	kl	
	e	xiiii	kl	Juliane vgi et mꝛ In sim iii lec
xv	f	xiii	kl	Finnani epi et ɔf ix lec
iiii	g	xii	kl	Colmāni epi et ɔfes ix lec
	A	xi	kl	Locus bisexti.
xii	b	x	kl	Annos ptiri p ptes iiii equas. Ultima lxx
i	c	ix	kl	Cū poteris dn̄i bisextꝰ adesse dignetur.
	d	viii	kl	Cathedꝛe s. petri In tri ix l. Ver incipit
ix	e	vii	kl	
	f	vi	kl	Mathie apli minꝰ d Locus bisexti.
xvii	g	v	kl	Si ānꝰ bisextilis fue. qrta die a cathe. s.
vi	A	iiii	kl	petri īclusiue fiet fes. s. mathie et. F. lra
	b	iii	kl	bis numeretur.
xiiii	c	Pꝛidie		Ieiunioꝝ quatuoꝛ tēpoꝛa.

Post cineres pneuma: post crucem postqꝫ luciā
Mercurii et veneris sabbato ieiunia fient

Si festū purificacionis beate marie virginis infra. lxx. contigerit semper dicetur sequencia ad missam et similiter in festo annunciacionis beate marie virginis.

Quodcunq festum ix lec a capite ieiunii usq ad quartā feriā ante pascha licet duplex festum fuerit semp fiet solēnis mēo. de ieiunio ad vesperas et ad matutinas de festo sz nō ad missā Nam post missam de die fiet missa de ieiunio quotidie: utraq ad principale altare.

Aure9 nūer9	KL			Marcius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies. xii.
iii	d	Marcii		Nonani cf ix l Marnani epi cf ix l. Da
	e	vi	N	Cedde epi cf ix lec (uid epi cf ix lec
xi	f	v	N	
	g	iiii	N	Adriani epi et mr sociorūq eius mr ix l.
xix	A	iii	N	
viii	b	Pridie		Baldredi epi et cf. ix lec.
	c	Nonis		Thome de aquino docto. ix. l. mēo de p
xvi	d	viii	Id	Duthaci epi et cf mi9 d ix (pe. et fe. mr
v	e	vii	Id	
	f	vi	Id	Kessogi epi cōfes. ix. lec. Sol in ariete.
xiii	g	v	Id	Cōstātini regis et mr. ix l. Claues pasche
ii	A	iiii	Id	Gregorii pape min9 dup ix lect.
	b	iii	Id	Keuoce virgi. nō martyris ix lec.
x	c	Pridie		Ultima quadrage.
	d	Idibus		
xviii	e	xvii	Aplis	Bonifacii epi et cf mai9 dup.
vii	f	xvi	kl	Patricii epi et cf mi9 d ix l. Introit9 noe
	g	xv	kl	Finiani epi cf ix lc. (in archā
xv	A	xiiii	kl	Joseph cf. d fe. Trāsla. marie magd ix l
iiii	b	xiii	kl	Cuchtberti epi cf ix l.
	c	xii	kl	Bñdicti ab ix l. Tabla ad iue. pascha xvi
xii	d	xi	kl	Primū pascha. Pria lūa i nigro nūero v
i	e	x	kl	a sinistris iuēto et lra do. ide seqnti suo
	f	ix	kl	ordine apte diē pascatis agnosces xiii
ix	g	viii	kl	Annūciacionis dñice. mai9 dup. ii

	A	vii	kl	Uõdcūq; fes. ix. l. ĩfra pas. dñi eue. nichil	
xvii	b	vi	kl	fes. erit nisi d̃ fuerit vsq; p⁹ do. ĩ oc pas.	x
vi	c	v	kl	Post martis no. vbi sit noua lũa reqres	
	d	iiii	kl	Morq; dies dñica tercia pas. tenet	xviii
xiiii	e	iii	kl	Olaui reg et mr.ix.l. Reguli ab.ix.l.	vii
iii	f	Pridie			

Si festa sanctorum olaui martyris et reguli abbatis infra passionẽ do. cõtigerit seu oc. pas transferri debent videlz dies olaui vsq; ad quartas. kls augusti quo die passio eiusdem celebratur et sancti reguli vsq; ad crastinum michaelis de monte tumba nisi in ecclesiis de eisdem dedicatis

Aure⁹ nũer⁹ **KL** Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. x. dies vero. xiiii.

	g	Aplis		Gilberti epi et cf. ma. dup.	xv
xi	A	iiii	N	Marie egypciace matrone. ix. lc.	iiii
	b	iii	N		
xix	c	Pridie		Ambrosii epi et do. mi. dup. ix. lc.	xii
viii	d	Nonis			i
xvi	e	viii	Id	Si aliqd festũ vl ieiuniũ ĩ ebd. pasche eue.	
v	f	vii	Id	nichil fiet de festo vel de ieiu. nec post	ix
	g	vi	Id	nec ãte nisi d̃ fes. fue. sz tale fes. differat vs	
xiii	A	v	Id	q; post oc. pas. de ieiu. nichil fiet eo	xvii
ii	b	iiii	Id	anno ꝛ de fes. nisi. iii. l. pasc. tpis vbi	vi
	c	iii	Id	ꝯueniẽ possit celebrari. Sol in tauro.	
x	d	Pridie		Tybur. vale. ꝛ mari. mr iii l. pas. tẽ.	xiiii
	e	Idibus		Claues rogacionũ	iii
xviii	f	xviii	kl	Maii	
vii	g	xvii	kl		
	A	xvi	kl	Magni mr. ma. dup. ix. lc	
xv	b	xv	kl	Donani ab. iii. lec. pas. tpis cũ re. cho.	xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl	Alphegi archi. ꝛ mr. iii. l. cũ re. cho.	
xii	e	xii			
i	f	xi			
	g	x			

ix	A	ix	kl	Georgii mr. In. d. iii lec cū re. cho.
	b	viii	kl	
xvii	c	vii	kl	Marci euāg. mi. d Ultimū pascha
vi	d	vi	kl	Prima rogacionū
	e	v	kl	
xiiii	f	iiii	kl	Uitalis mr iii lec. cū reg. chori
iii	g	iii	kl	Egress9 noe de archa Claues pēthc.
	A	Pridie		

A quarta feria ante pascha vsq ad do. trini. nō dicāt vigilie mortuor nisi corp9 pn̄s fue. vel āniuersariū fuerit celebrādum

Si dn̄ica prima āte ascē. dn̄i a dup. festo vacauerit vel ab oct cū regimine chori tūc dicātur oēs añe sup laudes. Nā qn̄cūq fit vltimū seruiciū de do. añ ascēsionē dn̄i. ad pcessionē ante missā dicetur ān. Sedet angel9 cū suo vsu.

Aure9 nūer9	KL			Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
xi	b	Maii		Apostolor philippi t iacobi min9. d. Aleph (epi cf. iii. l. cū re.
	c	vi	N	
xix	d	v	N	Inuēciōis scē crucis mi9 d cū mēo de mr
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	Pridie		Iohānis āte portā lat. In. trip. cū reg.
v	A	Nonis		
	b	viii	Id	
xiii	c	vii	Id	Trāl. sci ādree iii l. Trāl. s. nicho. cū re.
ii	d	vi	Id	Gordiani epy. mr. iii. l. cū re. Pīa pēthc.
	e	v	Id	Sol in gemini
x	f	iiii	Id	Cōgalli ab. iii l. cū re. et tm̄ mēo de mr.
	g	iii	Id	(nerei mr.
xviii	A	Pridie		
vii	b	Idibus		
	c	xvii	Junii	Brādani ab. iii. l. In. d cū reg.
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	

	f	xiiii	kl	Potenciane virgi Inuita. simplex. iii. lec.
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	Ronani epi ꝯfes. iii. lc. cũ regi choꝛi de cõi.
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvii	e	viii	kl	Urbani epi ꝯfes. iii. lc. cũ re. cho. ¶ Estas
vi	f	vii	kl	Augustini ãgloꝝ apli et ꝯf.
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	Germani epi et ꝯfesso. inuita. dup. iii. lec.
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	¶ Ultima rogacionũ
xi	d	Pꝛidie		Petronille vir. nõ mar. inuita. sim. iii. lc

¶ Notandum ꝙ dominica pꝛoxima vacante post octa. coꝛpo ris chꝛisti legatur hystoꝛia libꝛi regum ꝗuis hystoꝛia eiusdem inchoatur cum mẽo. in dominica infra octa. coꝛpoꝛis chꝛisti: nisi in tali do. festum duplex aut. ix. lectio. in eadem euenerit. Et legãtur lect. per oꝛdinẽ hystoꝛiarũ qñ de eadẽ fit seruicium

Aure⁹ nũer⁹	**K**	**L**		Junius habet dies. xxx. Luna. xxix
				Nox habet hoꝛas vi. dies vero. xviii
	e	Junii		Nichomedis mar. inuita. dup. iii. lec.
xix	f	iiii	N	Sctõꝝ marcellini ⁊ petri mꝛꝝ. inui. d. iii. lc
viii	g	iii	N	
xvi	A	Pꝛidie		
v	b	Nonis		Bonifacii epi ⁊ mꝛ. socioꝝꝗ ei⁹ mr. In.
	c	viii	Id	Colmoci epi et ꝯf. ix lec. (dup. iii. lec.
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Medardi et gildardi epi. inui. sim. iii. lc.
	f	v	Id	Colũbe abba. maius. dup. ix. lec.
x	g	iiii	Id	
	A	iii	Id	Barnabe apli min⁹ dup ¶ Sol ĩ cãcro.

xviii	b	Pridie		Ternani epi cõfes. ix. lec. med. sc. de sctis.
vii	c	Idibus		¶ Ultima pēthecostes
	d	xviii	Julii	Basilii epi ɔf. iii. l. inui. simp.
xv	e	xvii	kl	Uite modeste crescēcie inui. sim. iii. l.
iiii	f	xvi	kl	Ceriaci ⁊ iulitti mr. iii. l. Inui. simp
	g	xv	kl	
xii	A	xiiii	kl	Scōr marci ⁊ marcellini mr. In. d. iii. l.
i	b	xiii	kl	Margarete regīe trāsla. ix. l. med l. de scis
	c	xii	kl	
ix	d	xi	kl	
	e	x	kl	Albani pthomar. āglor. ix. lec
xvii	f	ix	kl	Etheldrede v. n mar. iii. l. cū no. ppt vig
vi	g	viii	kl	Natiuitat. btī iohānis. baptē mai⁹ dup.
	A	vii	kl	Moloci epi ɔf. maius dup.
xiiii	b	vi	kl	Scōr iohānis ⁊ pauli mr inuitta. duplex
iii	c	v	kl	
	d	iiii	kl	Leonis pape iii. lec. cū no. ppt vigiliam.
xi	e	iii	kl	Aplōrū petri et pauli. maius duplex
	f	Pridie		Cōmēoraciōis scī pauli apli inui. tri. ix. l

Post tres psonas librum regū dare debes
Nat. dñi penthe. iohan. lau. sumptio sancta
Istis vigiliis ieiunemus lucecp marci ¶ Deus oium
Petrus et andreas paulus cum symone iudas
Ut ieiunemus nos admonet atcp matheus

Aure⁹ nūer⁹ KL Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

xix	g	Julii		Seruani epi ɔf. ix. l Rūmaldi epi mr. ix l
viii	A	vi	N.	Uisitaciōis b. ma. vir. mai⁹ d. me. d mr
	b	v	N	
xvi	c	iiii	N	Trāslaciōis scī martini med sc. de apo. ix. l
v	d	iii	N	
	e	Pridie		Palladii epi ɔf. apli scotor mi⁹ mēo. tm
xiii	f	Nonis		Trāslaciōis scī thome mar. ix. l (de oc. apo

B C

ii	g	viii	Id	Festa reliquiaꝝ et dedicacionis ecclesie fi-
	A	vii	Id	ant sc̄dm uniuscuiusqꝫ eccl'ie cōsuetudinē.
x	b	vi	Id	Sctōꝝ septē frm mꝝ In. d iii. lect.
	c	v	Id	Trāslacionis bn̄dicti ab. ix. lec. nisi facte
xviii	d	iiii	Id	Sol in leone (fuerit i q̄dra.
vii	e	iii	Id	
	f	Pridie		Incipiunt
xv	g	Idibus		Scāꝝ nouē vgi. ix. l Dies caniculares
iiii	A	xvii	Augusti	
	b	xvi	kl	
xii	c	xv	kl	Thenevve matrone med l. de sctō arnul
i	d	xiiii	kl	(pho. ix lec.
	e	xiii	kl	Margarete vgi et mꝝ. ix. l.
ix	f	xii	kl	Praxedis vgi nō mꝝ In. sim. iii. lec
	g	xi	kl	Marie magd minꝰ dup ix. lec.
xvii	A	x	kl	Appollinaris epi et mꝝ In. d. iii lec
vi	b	ix	kl	Cristie vgi nō mꝝ iii l cū noc. ppl vigi.
	c	viii	kl	Jacobi apli minꝰ dup ix lec
xiiii	d	vii	kl	Anne matris marie minꝰ dup ix lec
iii	e	vi	kl	In d iii lect.
	f	v	kl	Sāpsonis epi In dup iii lect.
xi	g	iiii	kl	Olaui reg. et mꝝ med lec de mꝝ fe. & fau.
	A	iii	kl	Abdō & sēnes mꝝ iii l. (nisi facte fue. i q̄dra
xix	b	Pridie		Germani epi. cf ix lec minꝰ dup

Et post sāpsonē sapiētē da salmonē hystoria In principio

Aureꝰ nūerꝰ KL Augustus habet dies xxxi. Luna xxx
Nox habet horas x. Dies vero xiiii

viii	c	Augusti		Ad vīcula sctī petri In trip ix lec.
xvi	d	iiii	N	Stephani pape et mꝝ In d iii lect.
v	e	iii	N	Inuēcionis sctī stephani ptho. ix lec
	f	Pridie		
xiii	g	Nonis		fe. niuiū vgi. marie mi. d Oswaldi re. &
ii	A	viii	Id	Trāsfiguracionis dn̄i minꝰ d (mꝝ ix lc
	b	vii	Id	Nois iesu solēnitatis minꝰ dup
x	c	vi	Id	Ciriaci sociorūqꝫ eius mꝝ In d iii l

	d	v	Id	Romani mr iii lec cū noc. ppt vigiliā
xviii	e	iiii	Id	Laurēcii mr mai⁹ dup̄ Blaani epi mi⁹ d.
vii	f	iii	Id	Tyburcii mr In iii. lec. Sol i vgie
	g	Pridie		
xv	A	Idibus		Ipoliti mar sociorꝫ ei⁹ ix. lec
iiii	b	xix	Ka.	Septēbris Eusibii pbri iii. lec. Vigilia
	c	xviii	kal	Assūptionis btē ma. vgi. pncipale dup̄
xii	d	xvii	kal	
i	e	xvi	kal	Octa sancti laurēcii mēo. tm̄
	f	xv	kal	Agapiti martyris mēo. tm̄
ix	g	xiiii	kal.	Magni mar. memo. tm̄
	A	xiii	kal	
xvii	b	xii	kal	
vi	c	xi	kal	Oct. assūpcio. ma. med. lc d m̄r. ix lc
	d	x	kal	Ebbe v. nō mar. med. l. de scis. ix. lec.
xiiii	e	ix	kal	Bartholomei apli min⁹ d (rychardi epi et
iii	f	viii	kal	(cōfe. ix. lc.
	g	vii	kal	
xi	A	vi	kal	Malrubii ab. med lc. d. s. rupho. ix. l
	b	v	kal	Augustini epi et docto. min⁹ dup̄
xix	c	iiii	kal	Decollacionis iohis bap. In. tri. ix. l
viii	d	iii	kal	Fiacri ab. med. l. de s. adaucti. ix. lc.
	e	Pridie		Aidani epi et confes. ix lec

Post augustinum doctorē Iob lege iussū. Hystoria Si bona.

Aure⁹ nūer⁹ **KL** Septēber habet dies xxx. Luna xxix
Nox habet horas xii. Dies vero xii

xvi	f	Septembris		Egidii ab. min⁹ duplex
v	g	iiii		
	A	iii		
xiii	b	Pridie		Trāslacionis cuthberti epi cōfes. ix. lc. nisi
ii	c	Nonis		Bertini ab. In. d iii. lec. (fact fue. in qdra
	d	viii	Id⁹	Dies caniculares finiuntur
x	e	vii	Id⁹	
	f	vi	Id⁹	Natiuitatis btē ma. vgi. mai⁹ dup̄

xviii	g	v	kl	Gorgonii mr mēo tm̄.
vii	A	iiii	kl	
	b	iii	kl	Prothi et iacincti mr mēo tm̄.
xv	c	Pridie		Sol in libra
iiii	d	Idibus		
	e	xviii	kl	Octobr Exal. s. crucis mi d mēo tm̄ de mr
xii	f	xvii	kl	Oct. nati. b. marie In trip̄ ix l. Merini ep̄i
i	g	xvi	kl	Miniani ep̄i ↄf ma d mēo tm̄ de mr (ↄf ix lc
	A	xv	kl	Lamberti ep̄i et mr In simp̄ iii lec.
ix	b	xiiii	kl	
	c	xiii	kl	
xvii	d	xii	kl	
vi	e	xi	kl	Mathei apli et euā. mi9 d mēo de s laudo
	f	x	kl	Mauricii sociorꝫ ei9 mr. ix. lc. Lolani
xiiii	g	ix	kl	Adāpnani ab. ix. l. med l. de vgi. (ep̄i ix l.
iii	A	viii	kl	
	b	vii	kl	Fymberti ep̄i ↄf med l de s. firmino ix. l.
xi	c	vi	kl	Cypriani ep̄i et mr et iustine vgi et mr.
	d	v	kl	Sctōr cosme et damiane mr In d iii l.
xix	e	iiii	kl	Machani ep̄i ↄf ix l. Cōualli ↄf. ix lc
viii	f	iii	kl	Michaelis archāgeli malus dup̄
	g	Pridie		Jeronimi pbr̄i et docto. min9 dup̄.

Thobiā dictū post pthum atqꝫ iacintū — Peto dn̄e
Subiūgas iudith post vigiliāqꝫ mathei — Adonay
Post sc̄m̄ cosmā dabis historiā machabeo — Adapiat

Aure9 nūer9 KL October habet dies xxxi. Luna. xxx
Nox habet horas. xiiii. Dies vero. x.

xvi	A	Octobris		Remigii germani et amādi ep̄or med lc
v	b	vi	N	Leodegarii mr In si iii l (de s meloro ix l
xiii	c	v	N	
ii	d	iiii	N	Francisci ↄfes. ix. lec.
	e	iii	N	
x	f	Pridie		Fidis virgi. et mr. In dup̄ iii lec
	g	Nonis		Marci marcelli et epulei mr In d. iii. lc.

xviii	A	viii	Id	Triduane vgi. non mꝝ. ix. lec.
vii	b	vii	Id	Dionisii rustici et eleutherii mꝝ. ix lect.
	c	vi	Id	Gereonis sociorūqꝫ eiꝰ mꝝ. iii. l. In sim.
xv	d	v	Id	Canici ab. med lec. de sctō nichasio ix lc.
iiii	e	iiii	Id	Sol in scorpione
	f	iii	Id	Cōgani ab. ix.l. Ficane et findoce vkriāꝝ
xii	g	Pridie		Calixte pape et mꝝ In d iii l. (vgi. ix. lc
i	A	Idibus		
	b	xvii	Nouēbꝝ	Michaelis de mōtetūba ix l. Colmani
ix	c	xvi	kl	Reguli ab. ix l nisi fact fue ī q̄dra (epi ix l
	d	xv	kl	Luce euāgeliste minꝰ. dup̄.
xvii	e	xiiii	kl	
vi	f	xiii	kl	
	g	xii	kl	Sctāꝝ vndecī miliū vginū. ix. lc. Mūdi
xiiii	A	xi	kl	(ab. ix. lec
iii	b	x	kl	Romani epi ɔf. In simp̄. iii. lec.
	c	ix	kl	
xi	d	viii		Mernoci epi ɔf med l de sctīs crispino et crispi
	e	vii	kl	Beani epi ɔf. ix. lec. (niano mꝝ ix l.
xix	f	vi	kl	Uigilia.
viii	g	v	kl	Apostoloꝝ symonis et iude minꝰ duplex
	A	iiii	kl	Kennere virgi et mar. ix lec.
xvi	b	iii	kl	Talaricani epi ɔf. ix lec.
v	c	Pridie		Beghe vgi nō mꝝ med l de s quītino ix l

Post iudā symonē subiungas ezechielē. Hystoria Uidi dn̄m

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Nouēber habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii
	d	Nouēbris		Festiuitatis oīum sāctoꝝ maius duplex.
xiii	e	iiii	N	Cōmēoraciōis oīum fideliū ix lc.
ii	f	iii	N	Baye et maure vkrimaꝝ vgi ix l. Engla
	g		Pridie	(cii abba. ix l.
x	A		Nonis	
	b	viii	Id	Leonardi ab ix l. Uvilbrordi epi ɀ mꝝ ix l
xviii	c	vii	Id	

vii	d	vi	Id	Morozi epi. cf. med. lc. de mar. ix. lc. Ger=
	e	v	Id	Theodori mr. iii. l. (uadii cfes. ix. lc.
xv	f	iiii	Id	
iiii	g	iii	Id	Martini epi cfe. mi⁹ du Sol i sagittario
	A	Pridie		Macharii epi cf. mai⁹ d Leuini epi mrix. l
xii	b	Idibus		Bricii epi cfes. ix. l. Deuinici epi cfes. ix. lc.
i	c	xviii	Kl	Decebr Modanie. cf. ix. l. me. l. d oc. mar.
	d	xvii	kl	Machuti epi cfes. med. l. de oc. sci martini
ix	e	xvi	kl	Margarete regie scocie ix lc. med. lc. de ocl.
	f	xv	kl	Aniani epi cf. med. l d s hugoe & tm me. d oc
xvii	g	xiiii	kl	Fergusiani epi cfes. med. l. d oc. s. mar. ix. l
vi	A	xiii	kl	Medanc vgi. no mr. ix. lc. in die macharii.
	b	xii	kl	
xiiii	c	xi	kl	Presentacionis bte marie vgi. minus dup.
iii	d	x	kl	Cecilie virginis et mar. ix. lec.
	e	ix	kl	Clemet pap. & mr. ix. l. & tm me. d felici. mr
xi	f	viii	kl	Grisogoni mar. Inuita. duplex iii. lc.
	g	vii	kl	Katherine virginis et martr. min⁹ duplex
xix	A	vi	kl	Lini pape et martyr inuita. simplex
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Saturnini mar. iii. lec. ¶ Vigilia
v	e	Pridie kal		Andree apostoli maius duplex

Aduent⁹ dni sequit solenia lini. Historia aspiciens

Aure⁹ nuer⁹ **KL** December habet dies xxxi. Luna vero. xxx.
Nox habet horas xviii Dies vo vi.

	f	Kl. Decebr		Eligii epi confesso. med. lc. de octa. ix. lc.
xiii	g	iiii	N	Ethernani epi cfes. med. lc. de octa. ix. lec.
ii	A	iii	N	
x	b	Pridie		Barbare vgi. & mar. med lc. de octa. ix. lc
	c	Nonis		
xviii	d	viii	Id	Nicholai epi cfes. & tm mco. de oc. min⁹ d.
vii	e	vii	Id	Octa. sci andree inuitato. triplex ix. lec
	f	vi	vi	Cocepcionis bte marie vgi. maius duple.

xv	g	v	Id	
iiii	A	iiii	Id	
	b	iii	Id	
xii	c	Pridie	Id	
i	d	Idibus		Lucie v. et mr. ix. lec tm mēo de trās. ma-
	e	xix	Kl.	Januarii Drostani abba. ix. l. (gni mar.
ix	f	xviii	kl	
	g	xvii	kl	O sapiēcia Nulle deīceps ad vš fiāt pces.
xvii	A	xvi	kl	
vi	b	xv	kl	Maniri epi et confes. ix. lec
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apli minus duplex
	f	xi	kl	Ethernasci epi et confesso. ix. lec.
xi	g	x	kl	Mazote v. ñ mr. ix l. Carani epi cōfe. ix. lc.
	A	ix	kl	Vigilia (Fotini epi mr. ix. l.
xix	b	viii	kl	Natiuitatis dñi nostri iesu xpi pricipale
viii	c	vii	kl	Stephani prothomarty. maius duplex
	d	vi	kl	Johannis apli et euange. maius duplex
xvi	e	v	kl	Sctōr innocenciū martyr maius duplex
v	f	iiii	kl	Thome epi et marty. ix. lec.
	g	iii	kl	
xiii	A	Pridie		Siluestri pape med. lec. de octa

¶ Quodcūqz festū in aliqua dñica aduent⁹ dñi a pma eue. licet duplex festū fuerit (nisi festū loci fuerit celebrand vel dedicacionis ecclesie aut reliquiarū) sp debet transferri: sed dñica prima nullatenus differri debet pter quodcūqz festū

¶ Festa sāctorum Carani et fotini nisi i eorum ecclesiis trāsferri debent vsqz post octa. epiphanie et tunc de ipsis fiet seruicium vbi cōueniencius possunt celebrari

Aureꝰ	Lrē dñi	Septua	Quadra	Festa	Rogaci	Penthe-
nūerꝰ	cales i	gesime	gesime	pasche	nes	costes
xvi		Januariꝰ	febrariꝰ	marcius	aprilis	Maiꝰ.
v	d	xviii	viii	xxii	xxvi	x
	e	xix	ix	xxiii	xxvii	xi
xiii	f	xx	x	xxiiii	xxviii	xii
ii	g	xxi	xi	xxv	xxix	xiii
	a	xxii	xii	xxvi	xxx	xiiii
x	b	xxiii	xiii	xxvii.	May. i	xv
	c	xxiiii	xiiii	xxviii	ii	xvi
xviii	d	xxv	xv	xxix	iii	xvii
vii	e	xxvi	xvi	xxx	iiii	xviii
	f	xxvii	xvii	xxxi	v	xix
xv	g	xxviii	xviii.	ap̄lis i	vi	xx
iiii	a	xxix	xix	ii	vii	xxi
	b	xxx	xx	iii	viii	xxii
xii	c	xxxi	xxi	iiii	ix	xxiii
i	d	febru. i	xxii	v	x	xxiiii
	e	ii	xxiii	vi	xi	xxv
ix	f	iii	xxiiii	vii	xii	xxvi
	g	iiii	xxv	viii	xiii	xxvii
xvii	a	v	xxvi	ix	xiiii	xxviii.
vi	b	vi	xxvii	x	xv	xxix.
	c	vii	xxviii	xi	xvi	xxx
xiiii	d	viii	Mar. i	xii	xvii	xxxi
iii	e	ix	ii	xiii	xviii	iuniꝰ. i
	f	x	iii	xiiii	xix	ii
xi	g	xi	iiii	xv	xx	iii
	a	xii	v	xvi	xxi	iiii
xix	b	xiii	vi	xvii	xxii	v
viii	c	xiiii	vii	xviii	xxiii	vi
	d	xv	viii	xix	xxiiii	vii
	e	xvi	ix	xx	xxv	viii
	f	xvii	x	xxi	xxvi	ix
	g	xviii	xi	xxii	xxvii	x
	a	xix	xii	xxiii	xxviii	xi
	b	xx	xiii	xxiiii	xxix	xii
	c	xxi	xiiii	xxv	xxx	xiii

¶ Regula perpetua pꝛo tabula feſtoꝛum mobiliū pꝛecedēcium cognoſcenda.

IN pꝛimo nāq; oꝛdine ponitur aureus numerus In ſecundo littera dñicalis. In tercio in quo menſe ⁊ quo die menſis erit ſeptuageſima In quarto q̊ die menſis erit quadꝛageſima In quinto quo menſe et quota menſis erit dies paſche In ſexto quo die menſis erunt rogaciones In ſeptimo quo die menſis erit penthecoſtes Si vis ergo ſcire ſingulis annis infallibiliter feſta mobilia pꝛecedencia ingrede tabulam pꝛecedentem: et quere in pꝛima linea aureū numerum ſeu numerum ſuper quē currit pꝛima pꝛo anno domini in quo tu es: deinde in ſecunda linea quere litterā dñicalem illius anni immediate ſequēte illum numerū ⁊ directe deſcendendo ab illa littera dominicali et ſurſum reſpiciendo nomen menſis: habebis id quod queris in eadem linea: et ita falli non potes. Aduerte tamen in anno biſextili ſi littera dominicalis immediate ponitur poſt aureum numerum non debes illam accipere ſed ſequentē in ſecundo loco poſitam. Similiter aduertere debes in anno biſextili pꝛo ſeptuageſima et quadꝛageſima ſi talis annus hoc exigat ꝙ debes accipere pꝛimam litteram dominicalem illius biſexti: pꝛo aliis autem feſtis paſche rogacionum et penthecoſtes debes accipere ſecundam litteram dominicalem illius biſexti

¶ Hec sunt festa et ieiunia sãctorum indicenda populo per annum seruanda in quolibet mense specialiter.

¶ In ianuario

Dies circuncisionis domini.

Epiphanie domini

¶ In februario

Purificacionis marie cum ieiunio

Mathie apostoli cum ieiunio

¶ In marcio

Annunciacionis dominice cũ ieiunio

¶ In aprile

Marci euãgeliste a carnibus abstinendum est

¶ In mayo

Apostolorũ philippi ⁊ iacobi

Inuencionis sancte crucis

¶ In iunio

Barnabe apostoli cũ ieiunio

Natiuitatis beati iohannis cum ieiunio

Apostolorum petri et pauli cum ieiunio

¶ In iulio

Uisitacionis marie

Marie magdalene.

Jacobi apostoli cũ ieiunio

¶ In augusto

Ad vincula sancti petri

Laurẽcii martyris cũ ieiunio

Assũpcionis marie cũ ieiunio

Bartholomei cum ieiunio

¶ In septembri

Natiuitatis marie cũ ieiunio

Mathei apostoli cum ieiunio

Michaelis archangeli

¶ In octobri

Luce euangeliste cum ieiunio

Apostolorum symonis ⁊ iude cum ieiunio

¶ In nouembri

Festiuitat; omnium sanctorum cum ieiunio

Martini episcopi

Andree apostoli cum ieiunio.

¶ In decembri

Nicholai episcopi

Concepcionis beate marie cũ ieiunio

Thome apostoli cum ieiunio

Natiuitat; domini cũ ieiunio

Stephani prothomartyris

Johannis euangeliste

Sanctorum innocencium

Thome martyris

¶ Hec sunt ieiunia generaliter per annum obseruanda. Videlicet. quadragesima a die cinerum inclusim vsq; in diez pasche Quatuor tẽpora anni Videlicet Dies mercurii veneris ⁊ sabbati immediate sequentes. diem cinerum: diem pẽthecostes: diem exaltacionis sancte crucis et diem lucie virginis ante natale domini Vigilia pasche. Vigilia penthecostes Vigilia trinitatis et in diebus Lune martis et mercurii rogacionum a carnibus abstinẽdũ q̃ sẽp contin

gunt illis tribus feriis que immediate precedunt festum ascensionis domini

¶ Festa generaliter p annuz obseruanda dēptis sctōrum solennitatibus prefatis. vcz

Dn̄ice p totū annū ab omni opere seruili

Dies ascensionis domini

Dies corporis christi

Festum loci in quacūq̧ eccle sia contigerit.

Dies dedicacionis ecclesie

Dies reliquiarum Ad clerū

Dies pasche cum tribus diebus sequentibus

Dies penthecostes cum trib⁹ diebus sequentibus

De tēpore nuptiarū celebrañ per annum Notandum q̄ p̄me nupcie cuiuslibet anni intrant die xiii ianuarii et durāt vsq̧ i dn̄icā septuagesime Secunde nupcie veniunt dominica in albis que est Quasi modo geniti infantes Et durant vsq̧ ad rogaciones Ultime intrant in dominica trinitatis et durant vsq̧ ad aduentum domini.

¶ De aduentu.

Notandum q̄ aduentus domini sēper accidit ī dn̄ica primiori festo sācti andree qd̄ celebratur die xxx. mensis Nouembris siue ante siue post Et si ipsum festum sancti andree in dn̄ica cōtigerit hacipā die celebrabitur aduentus dn̄i et durat vsq̧ ad natiuitatē dn̄i.

¶ Forma absoluēdi a maiori excommunicacioni

¶ In primis faciat sacerdos absoluendū iurare per sacra dei euangelia semp stare subiectum preceptis et mandatis sancte matris ecclesie ⁊ suorū prelatorū neq̧ vnq̄ excōmunicacionē cōtēpnet quo facto iniuncta eidē penitēcia p modo culpe arbitrio superioris vel cui cōmittitur absoluēdi potestas faciat absoluendū prostratum super genua ante ostia ecclesie et cum virga seu aspersorio pcuciat plane et leuiter dorsum absoluendi dicendo psal Miserere mei de⁹ et Deus misereatur nr̄i vsq̧ ad finē cū Gloria pr̄i. Postea dicat Kyrieleyson xp̄eleyson Kyrie leyson Pater nr̄. Et ne nos. v⁹. Saluū fac seruū tuū ℟ Deus meus sperantē in te V⁹ Dn̄e exaudi. ℟m. Et clamor meus. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo Oracio.

Deus cui propriū est misereri semp et pcere: suscipe deprecacionē nostrā vt hunc famulū tuū. N. quē sentēcia excommunicacionis ligat: miseracio tue pietatis absoluat. Per xp̄m dn̄m nostrū Amen

¶ Absolucio distincte et vocaliter pronuncietur hoc modo

Dominus noster iesus xp̄s per virtutē et meritum sue amarissime passionis te absoluat Et ego auctoritate ipsius et beatorum apostolorū petri et pauli ac sancte matris ecclesie tibi et michi in hac parte cōmissa absoluo te ab omni vinculo excōmunicacionis maioris exprimēdo causam et modū ipsius excōmunicacionis aggrauaciōis vel reaggrauacionis si quam incuristi: et restituo te vnioni et participacioni fidelium ac sancte matris ecclesie. Et eadē auctoritate absoluo te ab omnibus peccatis tuis In nomine patris et filii et spiritus sancti Amen.

¶ Sequitur modus absoluendi a peccatis et a minori excommunicacione

¶ Finita cōfessione dicat sacerdos Misereatur tui etc. Indulgenciam absolucionē Postmodum imponat emendam seu iniungat penitenciā talem generalem hoc modo.

Meritum passionis dn̄i nostri iesu xp̄i/ merita et intercessiones beate marie semper virginis et omnium sanctorum humilitas huius cōfessionis bonum propositum qd habes et bona que per dei graciā facies ac mala que pacienter sustinueris precor deum q sint tibi in remissionem peccatorum Pro speciali tamen penitencia dices vel facies. etc. Ad arbitrium confessoris penitenciam iniungentis ¶ Quo facto petat sacerdos si velit ista facere/ respōsione autē facta q ita libēter Subinferat sacerdos absolucionē in hac forma

Dominus noster (maiesus christus per virtutem et meritum sue amarissime passionis te absoluat Et ego auctoritate ipsius et sancte matris ecclesie michi ī hac parte commisa/ absoluo te a sentenciis excommunicaciōis minoris si quas incidisti participando cum excommunicatis vel alias et restituo te sacramentis sancte matris ecclesie et vnitati fidelium. Et eadem auctoritate te absoluo ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris et filii et spiritus sancti. Amen.

Bñdictio salis ⁊ aq̄ Dīb⁹ dñicis ꝑ ānū Post p̄mā ⁊ cp̄z fiat bñdictio salis et aq̄ ad gradū chori a sacerdote hoc modo.

Exorciso te creatura salis ꝑ deū ✠ viuum ꝑ deum ✠ verū per deum ✠ sāctū ꝑ deū q̄ te ꝑ heliseū ꝓphetā ī aqua mitti iussit vt sanaret sterilitas aq̄ vt efficiaris sal exorcisatū ī salutē credēciū: et sis oīb⁹ te sumētib⁹ sanitas aīe et corporis: et effugiat atq̄ discedat ab eo loco q̄ aspersū fueris: oīs fātasia ⁊ neq̄cia vel versucia dyabolice fraudis: oīsq̄ spūs īmūd⁹ adiuratus. Per eū qui vēturus est iudicare viuos et mortuos et seculum ꝑ ignē. ℟. Amen.

Sequitur ōrō sine. Domin⁹ vobiscū. sed tm̄ cū. Oremus.

Immēsā clemenciā tuam oīpotēs eterne deus hūiliter imploramus vt hāc creaturā salis quā in vsū generis humani tribuisti bene ✠ dicere ⁊ sācti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sis oībus sumentibus salus mētis et corporis et q̄cq̄d eo tactū vel respersuz fuerit careat omni īmūdicia oīq̄ īpugnacione spūalis nequicie. Per dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū qui tecū viuit ⁊ regnat ī vnitate spūs scti de⁹ per oīa scla scloꝝ. ℟. Amen

Sequitur exorcismus aque.

Exorciso te creatura aq̄ in noīe ✠ dei pr̄is oīpotētis et in noīe ✠ iesu xp̄i filii ei⁹ dñi nr̄i: ⁊ ī virtute spūs ✠ scti: vt fias aqua exorcisata ad effugādā oēm potestatē inimici ⁊ ip̄m inimicū eradicare et explātare valeas cū āgelis suis apostaticis ꝑ virtutē eiusdē dñi nr̄i iesu xp̄i qui vētur⁹ est iudicare viuos ⁊ mortuos et seculum ꝑ ignē. ℟. Amen.

Sequitur ōrō sine. Domin⁹ vobiscum. sed cum. Oremus.

Deus q̄ ad salutē hūani generis maxima queq̄ sacramēta ī aquaꝝ substācia cōdidisti: adesto ꝓpici⁹ īuocacionibus nr̄is ⁊ elemēto huic multimodis purificacionib⁹ preparato virtutē tue bene ✠ dictionis infūde vt creatura tua mysteriis tuis seruiēs ad abiiciēdos demones morbosq̄ pellēdos diuine gr̄e sumat effectū vt q̄cq̄d ī domibus vel ī locis fideliū hec vnda resperserit: careat oī īmūdicia: liberetur a noxa: nō illic resideat spūs pestilens: nō aura corrūpēs: discedāt oēs īsidie latētis inimici: ⁊ si q̄d est qd aut īcolumitati hītāciū īuidet aut quieti: aspsione huius aq̄ effugiat vt salubritas ꝑ inuocacionē

sācti tui nominis expetita: ab
omnibus sit īpugnacionibus
defēsa. p dn̄m nr̄m iesū xp̄m.
Hic mittat sacerdos sal ī aquā
ī modū crucis ita dicēdo sine
nota. Cōmixtio salis et aque
pariter fiat. In noīe p̄ris/ et
filii et sp̄ūs sancti. ℟. Amen.
Dn̄s vobiscū. Oremus. Orō
Deus inuicte vtutis au
ctor et īsuperabilis īpe
rii rex: ac sēp magnific⁹ triū
phator: qui aduerse dn̄acionis
vires reprimis: q̄ inimici ru=
gientis seuiciā superas: q̄ ho
stiles nequicias potens expu=
gnas: te dn̄e trementes et sup
plices dep̄camur ac petimus
vt hāc creaturā salis et aque
dignanter accipias: benign⁹
illustres pietatis tue more sā
cti ✠ fices: vt vbicunq̄ fuerit
aspersa per inuocacionē sācti
tui noīs: oīs infestacio īmūdi
sp̄ūs abiiciat: terrorq̄ vene=
nosi serpentis p̄cul pellat: et
p̄n̄cia sācti sp̄ūs nobis miseri
cordiam tuam poscentibus:
vbiq̄ adesse dignetur. Per do
minum in vnitate eiusdem.
Dū aspgit aqua: cātet hec ān
Asperges me dn̄e ysopo et mū
dabor: lauabis me et sup niuē
dealbabor. p̄s. Miserere mei
deus. Asperges. V⁹. Et secun=
dum. Asperges. V. Gloria pa
tri. Sicut erat. Lauabis me.

Post aspersionem aque dicat
sacerdos ad gradum chori. V
Ostēde nobis dn̄e miam tuā
℟. Et salutare tuū da nobis
Sequitur orō sine. Domin⁹
vobiscū. sed tm̄ cū Ore⁹. Orō
Exaudi nos dn̄e sācte pa=
ter omp̄s eterne deus et
mittere dignare sāctū angelū
tuū de celis: qui custodiat: fo=
ueat: p̄tegat: visitet et defen=
dat oēs habitātes ī hoc habi=
taculo. p christum. ℟. Amen
Bn̄dictio panis. Dn̄s vobiscū
℟ Et cū sp̄ū. Oremus. Orō.
Benedic domīe istā crea
turā panis: sicut bn̄dixi
sti quinq̄ panes in deserto vt
oēs gustātes ex eo recipiāt tā
corpis q̄ aīe sanitatē In noīe
p̄ris et filii et sp̄ūs sctī. Amen
Aspgatq̄ aqua bn̄dicta Alia
bn̄dictio panis. V. Adiutoriū
nr̄m ī noīe dn̄i. ℟. Qui fecit ce
lū et trā. V. Dn̄s vo. Et cū. Orō
Domīe scē pat̄ op̄s eter
ne deus bn̄ ✠ dicere di
gneris hūc panē tua scā sp̄ua
li bn̄dictione: vt sit oīb⁹ sumē
tibus sal⁹ mētis et corpis atq̄
ꝯtra oēs morbos et vniuersas
inimicor̄ insidias tutamē. p
dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū:
panē q̄ de celo descēdit: et dat
vitā et salutē mūdo et tecū vi
uit et regnat de⁹. Per omnia
secula seculorum. ℟. Amen.

¶ Quotienscũq₃ fiunt. ix. lc. per totũ annũ dicãtur iste sex bñdictiones ad matu. pterq̃ in festis beate Marie ⁊ oĩum sanctoꝝ et in festis triũ lec. si ne exposicione euangelii: siue choꝛus regitur siue non: et in octaua et infra octauas: ⁊ ĩ fe riis pascha. tp̄is scd̄m oꝛdinẽ nocturnoꝝ. In pꝛimo noctur no dicunt iste benedictiones.

Benedictione perpetua bene dicat nos pater eternus.

Deus dei filius nos benedi= cere et adiuuare dignetur

Spiritus sancti gracia illu= minet coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa nostra

In scd̄o nocturno bñdictio.

Ops dñs sua gr̄a nos bñdicat

Chꝛistus perpetue det nobis gaudia vite.

Intus et exteri⁹ purget nos spiritus almus.

In. iii. noct. Scd̄m marcum

Euangelicis armis muniat nos conditoꝛ oꝛbis

Secundum matheum.

Euãgelica lectio sit nobis sa lus et ptectio. Scd̄m lucam.

Per euãgelica dicta deleãt nostra delicta. Scd̄m iohãnẽ

Fons euangelii repleat nos dogmate celi: Quando expo= sitio nõ habetur tũc dicit ad septimã lectionẽ ista bñdictio

Creatoꝛ omnium rerum: be nedicat nos hic et in euum

¶ Ad octauã lectionẽ sẽper dꝛ ista benedictio: nisi ĩ festis beate Marie et oĩum sanctoꝝ

Diuinũ auxiliũ maneat sẽ= per nobiscũ. Quãdo vero dr̄ expositio euãge. ad p̄mã lecti onẽ tũc sit ista bñdictio scd̄a Diuinũ auxiliũ In festis vo sanctoꝛũ sit ista. ix. bñdictio.

Ad societatẽ ciuiũ supnoꝝ: perducat nos rex angeloꝛum Et semp dꝛ. Rex angeloꝛum Dñcũq₃ dꝛ scd̄m vsu₃ ecclesie Scoticane: nisi ĩ festis beate marie. Sicut in festis trium le ctionum cũ exposicione euan ge. sit ista tercia benedictio.

Ad societatem ciuium Quã= do vero fiant. ix. lect. de tp̄ali per totũ annũ: nisi a festo sã= cte trinitatis vsq₃ ad aduẽtũ domini sit ista. ix. benedictio.

In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater et filius Dicet et in festo coꝛpoꝛis xp̄i: et in oct. eiusdẽ et ĩ exaltaciõe scẽ crucis: ⁊ ĩ festo dedicacio nis ecclesie: et in dominica in fra octa. ⁊ in octa. eiusdẽ. Dñ vo fiũt tres lectiões de tp̄ali cũ exposicione euãgelii tũc sit ista bñdictio tercia. In vnita.

A festo vero sancte trinitatis vsq₃ ad aduentum dñi dñicis diebus quando de dominica agitur sit ista. ix. benedictio.

In charitate perfecta con=

firmet nos trinitas sancta.

In oib⁹ feriis p ānū extra tp̄s pasc. et qñ expositio nō habet dicātur he benedictiones. iii.

Deus misereatur nostri et det nobis suam pacem.

Virtus iesu christi habitet ī cordibus nostris

De celo missus doceat nos spiritus almus.

In festo oium sctōꝝ dicūtur he bñdictiones. In pmo noc.

In charitate perfecta confirmet nos trinitas sancta.

Per intercessionē sue matris bñdicat nos filius dei patris

Ad societatē ci. In. ii. noct.

Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia.

Apostoloꝝ intercessio iungat nos angelorū consorcio.

Martyrū cōstācia nos ducat ad celi gaudia. In. iii noct.

Sancti euangelii lectio sit nobis salus et protectio.

Chorus sanctarū virginū intercedat pro nobis ad dñm.

Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis

In festis et in cōmemoracionibus beate marie dicāt iste bñdictiones. In primo noct.

Alma virgo virginum intercede pro nobis ad dominū

Christus marie filius sic nobis clemens et propicius

Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. In. ii. nocturno.

Sancte marie merita nos ducant ad regna celestia.

Que peperit christum pro nobis postulet ipsum.

Stella maria maris succurre piissima nobis. In. iii. noct.

Per marie suffragia prosit nobis lectio euangelica.

Diuina solacia nobis impetret virgo maria.

Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos regina celorum

Itē alie bñdictiōes de s. maria

Pura pudica pia miseris miserere maria.

Virgo parens natum fac nobis propiciatum.

Nos precibus matris saluet sapiēcia patris. Secunda die

Virgo deo digna precātib⁹ esto benigna. Intercede pia pro nobis virgo maria.

Que peperit florem det nobis floris odorem. Tercia die

Cōserua famulos virgo maria tuos. Sctē marie precib⁹ benedicat nos pater et filius

Filius virginis marie det nobis gaudia vite. Amen.

¶ Virgo parens vixit. lxiii. ānis q̄tuor atq; decē fuit ī ptu bñdicta. Et. xxxiii. cū nato vixerat eius ferq; decem sola postq̄ deus astra petiuit.

¶ In nomine dñi nostri iesu christi Psalterium dauidi cum in laudē et honorem dei diuinit9 editū ad cōsuetudinē et vsū īsignis ecclesie Cathedralis Aberdoneñ. ī Scotia p cuiuslibet ebdomade anni ferias cū inuitatoriis antiphonis capitulis hymnis laudibus/ horis/ et precibus suis in locis cōgruentib9 diligenter appositis rite diuisum Sequitur ¶ Dñica pma aduentus dñi ad matutinas Inuitato. Ecce venit rex Occurram9 obuiā saluatori nr̄o. ps. Uenite. Hymn9

UErbum supnū prodiens/ a patre olī exiens/ qui natus orbi subuenis/ cursu decliui temporis.

Illumina nūc pectora/ tuoqꝫ amore cōcrema/ audito vt pconio/ sint pulsa tandem lubrica.

Iuder que cū post aderis/ rimari facta corporis/ reddens vicem pro abditis: iustisqꝫ regnum pro bonis.

Non demū arcemur malis/ pro qualitate criminis: sed cum beatis compotes/ simus perennes celibes.

Laus honor virtus gloria/ deo patri et filio/ sācto simul paraclito/ in sempiterna secula Amen.

Hic hymn9 dicet ad matut. oībus dñicis et ferialib9 diebus a dñica pma aduēt9 dñi qñ de aduentu sit seruitium vsqꝫ ad vigi. natalis eiusdē ¶ Dñica scda aduētus dñi ad matu. Inuitato. Rex noster adueniet xp̄s: Quē iohānes predicauit agnū esse venturū. ps. Uenite. hy9 Uerbū supnū vt̄s ¶ Dñica iii. aduentus dñi ad matu. Inuitatoriū Ecce iam venit plenitudo tēporū in quo misit de9 filiū suū natū de virgine/ factum sub lege Uenite adoremus. ps. Uenite. hy9. Uerbū supernū vt̄s. ¶ Dñica. iiii. aduentus dñi Inuitato. ad matu. Prestolantes redēptorem/ leuate capita vr̄a: Quī prope est redemptio vr̄a. ps. Uenite. hy9. vt̄s ¶ Dñica. i. post octa. epyphanie p historia. Dñe ne in ira inchoanda Inuita. ad matu Preoccupemus faciē dñi. Et ī psalmis iubilem9 ei. ps. Uenite Hoc inuitato. dicet oībus dñicis ad matu. a Domie ne in ira. vsqꝫ ad do. ī sexagesima. Hy9

PRimo dierum omniū/ quo mūdus extat conditus: vel quo resurgens cōditor: nos morte victa liberet

Pulsis pcul torporib9: sur

gamus omnes ocius: ⁊ nocte queramus piũ: sicut ꝓphetã nouimus.
Nostras preces vt audiat: suãqȝ dexterã porrigat: vt ex piatos sordibus: reddat po= lorum sedibus.
Vt quiqȝ sacratissimo/ hui⁹ diei tẽpore: horis quiet; psal= lim⁹: donis beatis muneret.
Iam nũc paterna claritas/ te postulam⁹ affatĩ: absit libi do sordidãs/ oĩsqȝ act⁹ nori⁹.
Ne feda sit vel lubrica: cõ pago nostri corpor;: per quã auerni ignibus/ ipsi creme= mur acrius.
Ob hoc redẽptor quesumus/ vt probra nostra diluas/ vi= te perennis cõmoda/ nobis be nigne conferas.
Quo carne actu exules/ esse cti ipsi celibes/ vt pstolemur cernui/ melos canam⁹ glorie
Presta pater piissime/ pr̃iqȝ compar vnice/ cũ spiritu pa raclito/ regnans per omẽ se= culum. Sed vsqȝ ad purifica tionẽ dicet Gl'ia tibi dñe. ⁊c.
¶ Do. in sexagesima Inui= tatoriũ. Dñm deus magn⁹ do minus et rex magn⁹ sup oẽs deos. ps. Venite. Hoc inui= tatoriũ ad matu. dicet in hac dñica ⁊ in do. quiquagesime tantũ et sic dicet ad dñicam quadragesime. Hymn⁹. Pri= mo dierũ. vts. ¶ Dñica. i. post octa. sancte trinitatis p historia Deus oĩm. inchoan da inuitato. ad matu. Laude mus iesum xp̃m Dñm ipse est redemptor oĩm seculorũ. ps. Venite. Hoc inuitatoriũ di= cetur in pricipio historie De us oĩm et oĩbus dñicis vsqȝ ad primam dñicam post. v. kl'as septẽbr. quando de do minica agit. Hy⁹ ad matut.
Nocte surgentes vigile mus oẽs/ semp in psal mis meditemur/ atqȝ virib⁹ totis domino canamus/ dul citer hymnos.
Vt pio regi pariter canen= tes/ cum suis sanctis merca= mur aulã/ ingredi celi simul et beatam/ ducere vitam.
Prestet hoc nobis deitas be ata/ patris ac nati pariterqȝ sancti/ sp̃us cui⁹ roboat ĩ om ni/ gloria mundo. Amẽ. Hic hymnus dicet ad matu omĩ bus dñicis diebus a De⁹ om nium. vsqȝ ad aduẽtũ dñi qñ de dñica fit seruiciũ. ¶ Dñi ca p̃ma post v. kl. septembr. Inuitato. Laudem⁹ nomen dñi/ qm̃ suauis est in hymnis cõfitemini illi Dñm ip̃e ẽ dñs deus noster. Hoc inuitato. di cetur oĩbus dñicis qñ de ea agit vsqȝ ad. i. dñicã post. v. kl'as octobr. ps. Venite. hy⁹

Nocte surgen. vts. ¶ Dñica pma post. v. kl. octobr Inuitatoriũ. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua et in pceptis suis vt faciat pacẽ Hoc inuitatoriũ dicet oĩbus dñicis a dicta dñica qñ de dñica agit vsqꝫ ad pmã do. post. v. kl. nouẽbr. ps. Uenite Hy9. Nocte surgeñ. vts. ¶ Do. i. post. v. kl. Nouẽbr ad matu. inuitato. Dñe deus rex celestis/ qui sedes in throno misere nobis. Hoc inuitato. dicetur ab hac die omĩbus dñicis diebus qñ de ea agit vsqꝫ ad aduẽtum dñi. ps. Uenite hymnus Nocte surgentes vigilemus. vts. Psalm9 pmus

Beatus vir q non abiit in ɔsilio impiorum et in via peccatorũ nõ stetit: et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege domini volũtas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanqꝫ lignum quod plãtatum est secus decursus aquarum: quod fructũ suum dabit in tempore suo.

Et foliũ ei9 nõ defluet: et oĩa quecũqꝫ faciet psperabũtur.

Non sic impii non sic: sed tanqꝫ puluis quẽ proiicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impii in iudicio: neqꝫ peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nouit dñs viam iustorum: et iter impiorum peribit. Psalmus. ii.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterũt reges terre et prĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm et aduersus xpm ei9.

Dirũpamus vĩcula eor: et piiciam9 a nobis iugũ ipor.

Qui hĩtat ĩ celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos.

Tũc loqt ad eos in ira sua: et ĩ furore suo ɔturbabit eos

Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syõ montẽ sanctũ eius: predicãs preceptũ eius.

Dñs dixit ad me fili9 meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionẽ tuã termĩos tre.

Reges eos ĩ virga ferrea: et tanqꝫ vas figuli ɔfriges eos

Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam ne quando irascat dominus: et pereatis de via iusta

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. Psalmus. iii.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulãt me: mlti ĩsurgũt aduersũ me

Multi dicũt anime mee: nõ est salus ipsi in deo eius.

Tu ãt dñe susceptor me⁹ es: glĩa mea ⁊ exaltãs caput meũ

Uoce mea ad dominũ clamaui: et exaudiuit me de mõte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia ppl'i circundãtis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Qm̃ tu pcussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Dñi est salus: ⁊ super populum tuum benedictio tua.

Non dr ad noct. iste. ps. iiii.

Cum ĩuocarẽ exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationẽ meam.

Filii hominũ vsqꝫquo graui corde: vt qd diligitis vanitatẽ et queritis mendatium.

Et scitote qm̃ mirificauit dñs sãctũ suũ: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini ⁊ nolite peccare q̃ dicitis ĩ cordibus vr̃is: ⁊ in cubilibus vr̃is cõpungimini

Sacrificate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in dño: multi dicunt qs ostẽdit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu dñe singulariter in spe: constituisti me.

Non dicit ad noct. iste ps. v.

Uerba mea aurib⁹ percipe domine: intellige clamorem meum.

Intẽde voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̃ nõ de⁹ volẽs ĩiq̃tatẽ tu es

Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permanebũt in iusti ante oculos tuos.

Odisti oẽs q operant iniq̃tatẽ: pdes oẽs q loquunt mẽdaciũ

Uirũ sanguinũ ⁊ dolosum abominabitur dñs: ego aũt in multitudine mĩe tue.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templuꝫ sanctũ tuum/ in timore tuo.

Domine deduc me ĩ iusticia tua pter ĩimicos meos: di-

rige ĩ cõſpectu tuo viã meã.
Qm̃ non eſt in oꝛe eoꝛũ ve=
ritas: coꝛ eoꝛum vanum eſt.
Sepulchꝛũ patens eſt guttur
eoꝛũ: linguis ſuis doloſe age
bant iudica illos deus.
Decidãt a cogitationibus
ſuis ſecundũ multitudinem
impietatũ eoꝛũ: expelle eos
quoniam irritauerũt te dñe.
Et letenť omnes qui ſperãt
in te: in eternum exultabunt
et habitabis in eis.
Et gloꝛiabunť in te omnes
qui diligunt nomen tuũ: qm̃
tu benedices iuſto.
Dñe vt ſcuto bone volũta
tis tue: coꝛonaſti nos. p̃s. vi.
Dñie ne ĩ furoꝛe tuo
arguas me: neqꝫ in ira
tua coꝛripias me.
Miſerere mei dñe qm̃ infir=
mus ſum: ſana me dñe qm̃ cõ
turbata ſunt oſſa mea.
Et aĩa mea turbata eſt val=
de: ſed tu domine vſqꝫquo
Cõuertere domine et eripe
animã meam ſaluuꝫ me fac:
ꝓpter miſericoꝛdiã tuam.
Quoniã nõ eſt in moꝛte qui
memoꝛ ſit tui: ĩ inferno autẽ
quis confitebitur tibi.
Laboꝛaui ĩ gemitu meo la
uabo ꝑ ſingulas noctes lectũ
meũ: lachꝛimis meis ſtratuꝫ
meum rigabo.
Turbatus eſt a furoꝛe ocu=
lus me⁹: inueteraui ĩter oẽs
inimicos meos.
Diſcedite a me oẽs qui ope
ramini iniquitatẽ: qm̃ exau=
diuit dñs vocem fletus mei.
Exaudiuit dñs depcationẽ
meã: dñs oꝛonẽ meã ſuſcepit
Erubeſcant et cõturbentur
vehementer oẽs inimici mei:
conuertantur et erubeſcant
valde velociter.
Gľia patri. ¶ In oib⁹ dñi=
cis diebus ꝑ aduẽtũ vſqꝫ ad
natiuitatẽ dñi. In. i. nocť. ã.
Nõ auffereť ſceptrũ de iuda:
et dux de femoꝛe eius donec
veniat q̇ mittẽdus eſt. ¶ In
oib⁹ dñicis ab octaua epypha
nie vſqꝫ ad paſſionẽ dñi qñ
de dñica agiť. In. i. nocť. ãn.
Seruite dño ĩ timoꝛe. In
oibus dñicis a dñica trinita
tis vſqꝫ ad aduentũ dñi qñ de
dñica agitur. In. i. nocť. ãn.
Pꝛo fidei meritis vocitatur
iure beatus: legẽ qui dñi me
ditatur nocte dieqꝫ. p̃s. vii.
Domine deus meus in
te ſperaui ſaluum me
fac: ex omnibus perſequenti
bus me et libera me.
Nequãdo rapiat vt leo ani
mam meam: dum nõ eſt qui
redimat neqꝫ q̇ ſaluũ faciat.
Dñe deus meus ſi feci iſtud:
ſi eſt ĩiquitas ĩ manib⁹ meis.
Si reddidi retribuẽtib⁹ mi=

chi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequat̃ iimic⁹ aĩaꝫ meã et cõp̄rehẽdat ⁊ cõculcet i terra vitam meam: et gloriam meam in puluerem deducat.
Exurge dñe i ira tua: ⁊ exaltare i finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ
Et exurge dñe deus meus in precepto qd̃ mãdasti: ⁊ synagoga populoꝝ circũdabit te.
Et ꝓpter hãc in altũ regredere: dñs iudicat populos.
Iudica me dñe secundũ iusticiam meam: ⁊ secundũ innocentiam meam super me.
Consumetur nequitia pctõrum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustũ adiutoriũ meũ a dño: qui saluos facit rectos corde
Deus iudex iustus fortis et patiens: nunquid irascit̃ per singulos dies.
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit: arcum suum tetẽdit et parauit illũ.
Et in eo parauit vasa mortꝫ: sagittas suas ardẽtib⁹ effecit
Ecce parturit iiusticiã cõcepit dolorẽ: ⁊ peperit iiq̃tatẽ.
Lacũ aperuit ⁊ effodit eum: et incidit in foueã quã fecit.
Conuertetur dolor ei⁹ in caput eius: ⁊ in verticem ip̄ius iniquitas eius descendet.
Confitebor dño secundum iusticiã eius: ⁊ psallam nomini domini altissimi. ps. viii.
Domine dñs noster: q̃ꝫ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
Qm̃ eleuata est magnificẽtia tua: super celos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudẽ ꝓpter inimicos tuos: vt destruas ĩimicum et vltorem.
Qm̃ videbo celos tuos opera digitorum tuorũ: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est hõ q̃ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoĩs qm̃ visitas eũ.
Minuisti eũ paulomin⁹ ab angelis gloria ⁊ honore coronasti eum: et cõstituisti eum super opera manuũ tuarum
Oĩa subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas: insuper et pecora campi.
Volucres celi ⁊ pisces marꝫ: qui perãbulãt semitas marꝫ
Domine dñs noster: q̃ꝫ admirabile est nomen tuum ĩ vniuersa terra. psalmus. ix.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te: psallã nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicum meũ retrorsum: infirmabũtur et peribunt a facie tua.
Qm̃ fecisti iudicium meuꝫ

et causam meaz: sedes super thronũ qui iudicas iusticiã.
Increpasti gentes et periit impius: nomen eorũz delesti in eternũ et in seculum seculi
Inimici defecerũt framee in finẽ: et citates eorũ destruxisti
Periit mẽoria eorũ cũ sonitu: et dñs ĩ eternũ permanet.
Parauit in iudicio thronũ suũ: et ipse iudicabit orbẽ terre in equitate iudicabit populos in iusticia
Et factus est dñs refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione
Et sperẽt in te qui nouerũt nomẽ tuũ: quoniam non dereliquisti querentes te dñe
Psallite dño qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniã requirens sanguinem eorũ recordatus est: nõ est oblitus clamorẽ pauperũ
Miserere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de port⁊ mortis: vt annũciẽ omẽs laudaciones tuas ĩ portis filie syõ.
Exultabo in salutari tuo: in fixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem abscõderunt: comprehensus est pes eorum.

Cognoscet dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuũ suarũ comprehẽsus est peccator.
Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniã nõ in finẽ obliuio erit pauperis: paciencia pauperum non peribit in finem
Exurge dñe non confortetur homo: iudicentur gẽtes in conspectu tuo.
Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.
Ut quid domine recessisti lõge: despicis in opportunitatibus in tribulatione
Dũ superbit impius incẽditur pauper: cõprehenduntur in consiliis quibus cogitant
Quoniã laudatur peccator in desyderiis anime sue: et iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominũ peccator: scđm multitudinẽ ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illi⁹ in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: nõ mouebor a generatione in generationem sine malo
Cuius maledictione os ple

num est et amaritudine ꝛ do
lo: sub līgua ei⁹ laboꝛ et doloꝛ
Sedet in insidiis cum diuiti
bus in occultis: vt interfi-
ciat innocentem
Oculi eius in pauperē respi
ciunt: insidiatur in abscōdi-
to quasi leo in spelūca sua
Insidiatur vt rapiat pau-
perem: rapere pauperem duꝫ
attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit
eū: inclinabit se et cadet cum
dominatus fuerit pauperū.
Dixit enī in coꝛde suo obli-
tus est deus: auertit faciem
suam ne videat in finem
Exurge domine deus ꝛ exal
tetur manus tua: ne obliui-
scaris pauperum.
Propter quid irritauit im-
pius deum: dixit enim in coꝛ
de suo non requiret.
Uides qm̄ tu laboꝛē et dolo
rem consideras: vt tradas
eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
oꝛphano tu eris adiutoꝛ.
Contere bꝛachium peccato
ris et maligni: quereꝛ pecca-
tum illius et non inuenietur
Dominus regnabit in eter-
num ꝛ in seculū seculi: peribi
tis gentes de terra illius
Desideriū pauperū exaudi-
uit dñs: pꝛeparationem coꝛ-
dis coꝛū audiuit auris tua
Iudicare pupillo et humili:
vt nō apponat vltra magni
ficare se hō sup terrā. ps. x.
In dño cōfido quomodo
dicitis aīe mee: transmi
gra in montem sicut passer.
Qm̄ ecce pctōꝛes intēderūt
arcū: parauerūt sagittas su
as in pharetra: vt sagittent
in obscuro rectos coꝛde
Qm̄ que perfecisti destrue-
runt: iustus autē quid fecit.
Dominus in templo sancto
suo: dñs in celo sedes eius
Oculi eius in pauperē respi
ciunt: palpebꝛe eius interro-
gant filios hominum.
Dñs interrogat iustū et im
pium: qui autē diligit iniq̄ta
tem odit animam suam
Pluet sup pctōꝛes laqueos:
ignis/ sulphur/ ꝛ spiritus pꝛo
cellarū pars calicis eoꝛum.
Qm̄ iustus dñs et iusticias
dilexit: eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹
Gloꝛia. Per aduē. ān. Erit
ipse expectatio gentiū: laua-
bitq̄ꝫ vino stolā suā ꝛ sangui
ne vue palliū suum. Ab. oct.
epy. vsq̄ꝫ ad passionē dñi. ān
Dñe deus meus in te speraui
Per estatē. ān. Iuste de⁹ iu-
dex foꝛtis patiensq̄ꝫ benign⁹
in te sperantes muni miserā
do fideles Psalmus xi.
Saluum me fac domine
quoniā defecit sanctus:

quoniam diminute sunt ve=
ritates a filiis hominum
Vana locuti sunt vnusq̀sqꝫ
ad proximū suū: labia dolo
sa in corde ⁊ corde locuti sūt
Disꝑdat dn̄s vniuersa la=
bia dolosa: et linguam ma=
gniloquam.
Qui dixerunt linguam no
stram magnificabimus: la=
bia nostra nobis sunt quis
noster dominus est.
Propter miseriam inopum
et gemitum pauperum: nūc
exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari: fiducia
liter agam in eo.
Eloquia domini eloquia ca
sta argentum igne examina
tum: probatum terre purga
tum septuplum.
Tu domine seruabis nos ⁊
custodies nos: a generatione
hac in eternum.
In circuitu impii ambulāt:
scd̄m altitudinem tuā multi
plicasti filios hominū. p̄s. xii
Usqꝫquo dn̄e obliuisce
ris me in finē: vsqꝫquo
auertis faciem tuam a me
Quādiu ponā cōsilia in aīa
mea: dolorē ī corde meo ꝑ diē
Usqꝫquo exaltabitur inimi
cus meus super me: respice et
exaudi me dn̄e deus meus
Illumina oculos meos ne
vnq̄ꝫ obdormiam in morte:
neq̄n dicat inimicus meus ꝑ
ualui aduersus eum
Qui tribulāt me exultabūt
si mot⁹ fuero: ego autem in
misericordia tua speraui
Exultabit cor meū ī saluta=
ri tuo cantabo domino q̀ bo
na tribuit michi: ⁊ psallā no
mini dn̄i altissimi. p̄s. xiii.
Dixit insipiens in corde
suo: nō ē de⁹
Corrupti sunt ⁊ abomina=
biles facti sūt ī studiis suis:
nō est qui faciat bonum non
est vsqꝫ ad vnum.
Dn̄s de celo ꝓspexit sup fi=
lios hominū: vt videat si est
intelligēs aut requirēs deū.
Oēs declinauerūt simul īuti=
les facti sunt: non est q̀ faciat
bonum nō est vsqꝫ ad vnum.
Sepulchrū patēs est guttur
eorū linguis suis dolose age
bant: venenum aspidum sub
labiis eorum.
Quorū os maledictione et
amaritudine plenum est: ve=
loces pedes eorum ad effun=
dendum sanguinem.
Contritio et infelicitas in
viis eorum ⁊ viam pacis nō
cognouerūt: nō est timor dei
ante oculos eorum.
Nōne cognoscēt oēs q̀ ope
rant iniq̀tatē: q̀ deuorāt ple=
bem meā. sicut escam panis:
Deum non inuocauerunt:

illic trepidauerunt timoꝛe vbi non erat timoꝛ.
Qm̄ dñs ī generatiõe iusta est: cõsilium inopis confudi stis qm̄ dñs spes eius est.
Quis dabit ex syon saluta-re isrl: cū auerterit dñs capti uitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit isrl. ps. xiiii.
Domīe quis habitabit ī tabernaclo tuo: au q̇s requiescet in mõte scõ tuo
Qui ingreditur sine macu-la: ⁊ operatur iusticiam.
Qui loquitur veritatem in coꝛde suo: qui non egit dolū in lingua sua.
Nec fecit pꝛoximo suo ma lum: et oppꝛobꝛiū nõ accepit aduersus pꝛoximos suos
Ad nichilū deduct⁹ est in cõ spectu eius malignus: timen-tes autem dñm gloꝛificat.
Qui iurat ꝓximo suo et nõ decipit: qui pecuniã suã nõ de dit ad vsurã et munera sup innocentem non accepit.
Qui facit hec: non mouebi tur in eternum.
Gloꝛia. Per. aduen. ãn. Pul crioꝛes sunt oculi ei⁹ vino et dentes eius lacte cãdidio-res. v. Ex syon species decoꝛ eius. R. De⁹ noster manife-ste veniet. Per octa. epy. vsqꝫ ad pas. dñi ã Respice ⁊ exau di me dñe deus meus. v. Me moꝛ fui nocte noīs tui dñe. R. Et custodiui legē tuam. Per estatē ãn. Surge ⁊ in e-ternū serua munimine sacro custodiqꝫ tuos astripotēs fa mulos. v⁹. Memoꝛ fui nocte nominis tui domine. ps. xv.
Conserua me dñe quo-niã speraui in te: dixi dño deus meus es tu qm̄ bo noꝛum meoꝛum non eges
Sanctis qui sūt in terra ei⁹: mirificauit omnes volunta tes meas in eis.
Multiplicate sunt īfirmita tes eoꝝ: postea accelerauerūt.
Non congregabo cõuēticu-la eoꝝ de sanguinib⁹: nec me moꝛ ero nominum eoꝛum p labia mea.
Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q̇ restitu-es hereditatem meam michi.
Funes ceciderūt michi in p̄ claris: etenim hereditas mea p̄clara est michi.
Benedicã dñm qui tribuit michi intellectum: insuper et vsqꝫ ad noctem increpuerūt me renes mei.
Pꝛouidebã dñm in conspe-ctu meo semper: qm̄ a dextris est michi ne commouear
Pꝛopter hoc letatuꝫ est coꝛ meū et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requie-scet in spe

Qm̄ nō derelinques animā meam in inferno: nec dabis sctm̄ tuū videre corruptionē
Notas michi fecisti vias vi te: adimplebis me leticia cuꝫ vultu tuo delectatiōes in dex tera tua vsqꝫ in finem.
Gloria patri ⁊ filio et spiri- tui. Dñicis diebus p aduētū vsqꝫ ad natiuit. dñi. In. ii. noc. ān. Bethleē nō es mini ma in principibus iuda: ex te eni exiet dux q regat populū meū israel. ipse enim saluū fa ciet ppl'm suū a pctīs eorum. Dieb9 dñicis ab oct. epy. vsqꝫ ad passionē dñi In. ii. noc. ā Bonorū meoꝝ non indiges: in te speraui cōserua me dñe. Dñicis diebus ab octa. trini. vsqꝫ ad aduētum dñi. In. ii. noc. ān. Nature genitor con serua morte redēptos: facqꝫ tuo dignos seruitio famlos
Exaudi dñe iu- ps. xvi. sticiā meā: intende dep̄ cationem meam
Auribus percipe orationē meam: non in labiis dolosis.
De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant eq̄ tates.
Probasti cor meū ⁊ visita- sti nocte: igne me examinasti et nō est īuenta in me iiq̄tas.
Ut nō loquat' os meū opera hominum: propter verba la biorum tuorum ego custodi ui vias duras.
Perfice gressus meos in se mitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea
Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam michi ⁊ exaudi verba mea
Mirifica mīas tuas: qui sal uos facis sperantes in te
A resistētib9 dextere tue cu stodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarū tuaꝝ pro tege me: a facie impiorū qui me affixerunt.
Inimici mei aīam meā cir- cundederūt adipē suum con cluserunt: os eorūꝫ locutum est superbiam.
Proiiciētes me nunc circun dederūt me: oculos suos sta tuerunt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo pa- ratus ad predā: et sicut catu- lus leōis habitās in abditis.
Exurge dñe preueni eum et supplanta eum: eripe animā meam ab impio. frameā tuā ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abscōditis tuis adimpletus est venter eorum
Saturati sūt filiis: ⁊ dimise rūt reliq̄as suas puulis suis
Ego aūt in iusticia appare bo in cōspectu tuo: satiabor

cum apparuerit gloria tua.
Gloria. Per aduē. ān. Ecce
virgo cōcipiet et pariet filiū
et vocabitur nomen eius em
manuel. Post octa. epy. vsqꝫ
ad passio. dñi. ā. Inclina dñe
aurē tuā michi et exaudi ver
ba mea. Per estatē. ā. Pecto
ra nr̄a tibi tu conditor orbis
adure igne pio purgans atqꝫ
cremando ꝓbans. ps. xvii.
Diligā te dñe fortitudo
mea: dñs firmamētū
meum et refugium meum et
liberator meus.
Deus meus adiutor meus:
et sperabo in eum.
Protector meus et cornu sa
lutis mee: et susceptor meus
Laudās inuocabo dñm: et
ab inimicis meis saluus ero
Circūdederūt me dolores
mortis: et torrentes iniquita
tis conturbauerunt me
Dolores inferni circūdede
runt me: preoccupauerūt me
laquei mortis
In tribulatiōe mea inuoca
ui dominum: et ad deum me
um clamaui
Et exaudiuit de tēplo san-
cto suo vocem meam: et cla-
mor meus in conspectu ei⁹ in
troiuit in aures eius
Commota est et cōtremuit
terra: fundamenta montiū
conturbata sunt et commo-
ta sunt qm̄ iratus est eis.
Ascendit fumus in ira ei⁹
et ignis a facie eius exarsit:
carbones succensi sūt ab eo.
Inclinauit celos ⁊ descēdit:
et caligo sub pedibus eius
Et ascendit super cherubin
et volauit: volauit super pē
nas ventorum.
Et posuit tenebras latibu-
lum suum in circuitu eius: ta
bernaculum eius tenebrosa
aqua in nubibus aeris
Pre fulgore in conspectu ei⁹
nubes transierunt: grando ⁊
carbones ignis
Et intonuit de celo domi-
nus et altissimus dedit vo-
cem suam: grando et carbo-
nes ignis.
Et misit sagittas suas ⁊ dis
sipauit eos: fulgura multipli
cauit et conturbauit eos.
Et apparuerūt fontes aqua
rum: et reuelata sunt funda
mēta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domi
ne: ab inspiratione spiritus
ire tue.
Misit de summo et accepit
me: et assumpsit me de aquis
multis.
Eripuit me de inimicis me-
is fortissimis et ab his q̇ ode
runt me: quoniam conforta
ti sunt super me.
Preuenerunt me in die af-

flictionis mee: et factus est dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit quoniam voluit me.

Et retribuet michi dominꝰ secũdum iusticiam meam: et secũdum puritatem manuũ mearum retribuet michi.

Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.

Quia omĩa iudicia eius in cõspectu meo: ⁊ iusticias eius non repuli a me.

Et ero immaculatus cũ eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet michi dominꝰ secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocẽs eris.

Et cum electo electus eris: et cum peruerso ꝑuerteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis

Quoniam tu illuminas lucernã meam dñe: deus meus illumina tenebras meas.

Quoniã in te eripiar a tentatione: ⁊ in deo meo trãsgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius: eloquia dñi igne examinata protector est omniũ sperantium in se.

Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deũ nostrum.

Deus qui precinxit me virtute: ⁊ posuit immaculatam viam meam.

Qui ꝑfecit pedes meos tanꝙ ceruorum: ⁊ suꝑ excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.

Et dedisti michi protectionem salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressꝰ meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos et comprehẽdam illos: et nõ conuertar donec deficiant.

Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et precinxisti me virtute ad bellum: ⁊ supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et ĩimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti.

Clamauerunt nec erat qui

saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et cõminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de cõtradictionibus populi: cõstitues me in caput gentium.
Populus quem non cognoui seruiuit michi: ĩ auditu auris obediuit michi.
Filii alieni mẽtiti sunt michi: filii alieni inueterati sũt et claudicauerũt a semit; suis.
Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vĩdictas michi ⁊ subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmũ dicam.
Magnificans salutes regis eius et faciens misericordiã christo suo dauid: et semini eius vsq; in seculum.
Gloria patri. Per aduẽtũ. ãn. Orietur in diebus eius iusticia et abundãtia pacis ⁊ adorabunt eũ oẽs reges terre oẽs gentes seruiẽt ei. v. Egredietur virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet Post octa. epyphanie vsq; ad passionem dñi. ã. Dominus firmamentũ meũ et refugiũ meum. v⁹. Media nocte surgebam ad cõfitendũ tibi. R. Super iudicia iustificatiõis tue p. estatẽ. ãn. Tu populum humilem saluasti ab hoste redẽptor atq; superba tuo colla premis iaculo. v. Media nocte surgebam. psalm⁹. xviii.
Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annunciat firmamẽtũ.
Dies diei eructat verbũ: et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquele neq; sermones: quorum non audiantur voces eorum.
In omnẽ terram exiuit sonus eorũ: et ĩ fines orbis terre verba eorum.
In sole posuit tabernaculũ suũ: et ipse tãq; sponsus procedens de thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.
Et occursus ei⁹ vsq; ad summũ eius: nec est qui se abscõdat a calore eius.
Lex dñi immaculata cõuertens animas: testimoniũ domini fidele sapientiam prestans paruulis.
Iusticie dñi recte letifican-

tes corda: preceptum dñi lucidum illuminans oculos.

Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desyderabilia super aurũ et lapidẽ preciosum multũ: et dulciora super mel & fauũ

Etenĩ seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis ĩtelligit ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei nõ fuerint dominati tunc ĩmaculatus ero: & emũdabor a delicto maximo.

Et erunt vt cõplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus: & redemptor meus.

Gloria patri. Dñicis diebus p aduentũ vsq₃ ad natiuitatẽ dñi. In. iii. noc. ãn. Nox precessit dies autẽ appropinquauit abiiciam⁹ ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Dñicis diebus ab oct. epyphanie vsq₃ ad passionem dñi qñ de dñica agitur. In iii. noc. ãn. Preceptũ dñi lucidum illuminãs oculos Dñicis diebus per estatẽ qñ de dñica agitur vsq₃ ad aduentũ. In. iii. noc. ãn. Sponsus vt e thalamo pcessit xp̃s in orbẽ descendens celo iure salutifero. psalmus. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxiliũ de sancto: et de syon tueatur te.

Memor sit oĩs sacrificii tui: et holocaustũ tuũ pĩgue fiat

Tribuat tibi secundum cor tuum: et omñe consilium tuũ confirmet.

Letabimur ĩ salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.

Exaudiat illum de celo sancto suo: in potẽtatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in eq̃s: nos autẽ in noĩe domini dei nostri inuocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Dñe saluũ fac regẽ: & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Gloria. Per aduẽtũ. ãn. Hora est iã nos de sõno surgere et apti sũt oculi nr̃i surgere ad xp̃m q₂ lux vera est fulgens in

celis Ad oct epyphanie vsq ad passionē dñi. ã. Implcat dñs oēs petitiões tuas. Per estatem. ã. Auxiliũ nobis saluator mitte salutis ꝛ tribuas vitam tpe perpetuo. ps. xx.

Domie ĩ ṽtute tua letabitur rex: ꝛ sup salutate tuũ exultabit vehemēter.

Desiderium cordis ei⁹ tribuisti ei: et voluntate labiorum ei⁹ non fraudasti eum.

Qm p̄uenisti ĩ bñdictiõib⁹ dulcedinis: posuisti ĩ capite eius coronã de lapide p̄cioso

Vitã petiit a te et tribuisti ei: longitudinē dierũ in seculum et in seculum seculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriã et magnuz decorem impones super eum

Qm dabis eũ ĩ bñdictionē in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo

Qm rex sperat in dño: et in mĩa altissimi non cmouebit

Inueniat manus tua oĩbus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderũt.

Pones eos vt clibanũ ignis in tempore vultus tui: dñs in ira sua conturbabit eos ꝛ deuorabit eos ignis.

Fructũ eorꝫ de terra pdes: et semē eorꝫ a filiis hominũ.

Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire

Quoniã pones eos dorsum in reliquiis tuis: preparabis vultum eorum.

Exaltare dñe ĩ ṽtute tua: cãtabim⁹ ꝛ psallem⁹ ṽtutes tuas

Gloria patri. Per aduentũ. ã. Gaudete in dño semp modestia vestra nota sit oĩb⁹ hoĩbus dñs prope est nichil solliciti sitis: sed ĩ omni orõne petitiones vestre ĩnotescãt apd deũ. ṽ. Egredie dñs de loco sancto suo. R. Ueniet vt saluet pplm suũ. Nõ dicat vlterius. ab oct. epyphaĩe vsq ad passionē dñi. ã. Dñe in ṽtute tua letabit rex. ṽ⁹. Exaltare dñe in virtute tua. R. Cãtabim⁹ et psalm⁹ virtutes tuas Per estatem. ã. Rex sine fine manēs miseris tu parce ruinis: premia concedens et tua cuncta regens. ṽs⁹. Exaltare domine. vt supra. Cãticum.

Te deum laudamus: te dominũ confitemur.

Te eternum patrez: omnis terra veneratur.

Tibi omēs angeli: tibi celi et vniuerse potestates.

Tibi cherubin ꝛ seraphin: incessabili voce proclamant.

Sanctus. Sãctus. Sãctus: Dominus deus sabaoth.

Pleni sunt celi et terra: maiestatis glorie tue.

Te gloriosus apostolorum chorus.
Te prophetarum laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: sancta confitetur ecclesia.
Patrē immense maiestatis
Venerādum tuum verum: et vnicum filium.
Sanctū quoqꝫ paraclitū spm̄
Tu rex glorie christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberādum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortꝫ aculeo: aperuisti credētibus regna celorum.
Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris
Iudex crederis: esse vētur⁹
Te ergo quesum⁹ famulis tuis subueni: quos precioso sanguine redemisti.
Eterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.
Saluum fac populum tuum dñe: et benedic hereditati tue
Et rege eos: et extolle illos vsqꝫ in eternum.
Per singulos dies: benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in seculū: ⁊ in seculum seculi.

Dignare dñe die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua domine super nos: quēadmodū sperauimus in te
In te dñe speraui: nō cōfundar in eternū. ℣. Excelsus super oms gētes dñs. ℟. Et super celos gloria eius.
De⁹ in adiutoriū. In laud ān. Regnauit dñs p̄cīct⁹ fortitudine cū decore virtutum cuius sedes est in eternum. p̄s. Dñs reg̃. ān. Sciam⁹ omēs quia dñs ipse est de⁹ cui iubilemus ⁊ exaltem⁹ ⁊ laudem⁹ nomen eius in eternū. p̄. Iubilate. ā. Benedicā te dñe in vita mea vt videā virtutem tuam ⁊ gloriā tuā. p̄s Deus deus. ān. Oīs creatura celi ⁊ terre benedicat dñm hymnū dicat et superexaltet eum in secula. p̄s. Benedicite. ā. Spiritus omīs laudet dñm quia ipse dixit ⁊ facta sūt oīa mādauit et creata sūt vniuersa p̄s. Laudate dñm de celis.
He predicte āc. sp in laud. dicantur dñicis dieb⁹ qñ īchoatur aliqua noua histo cū pleno seruitio. et qñ vltimo fit seruitiū de dñica ante lxx. vel añ aduē. mediis vo dñicis dr hec sola ā Regnauit. p̄. xcii.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et oēs colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpētes et volucres pēnate.
Reges terre et oēs populi: principes et oēs iudices tre.
Iuuenes et virgīes senes cū iuniorib9 laudent nomē dñi: quia exaltatū est nomē eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oībus sanctis ei9: filiis israel populo appropīquanti sibi. ps̄. cxlix.
Cantate dño canticum nouum: laus eius ī ecclesia sanctorum.
Letetr isrl in eo q̄ fecit eū: et filie syon exultēt ī rege suo.
Laudent nomen eius ī choro in tympano: et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est domino ī populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilib9 suis.
Exultationes dei ī gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciēdā vīdictā ī nationib9: increpatiōes in pplis.
Ad alligandos reges eorū in compedib9: et nobiles eor in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciū cō scriptum: gloria hec ē omnibus sanctis eius. psalm9. cl.
Laudate dominū in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius
Laudate eum in virtutib9 eius: laudate eū scdm multitudinem magnitudinis eius
Laudate eum ī sono tube: laud eū ī psalterio et cithara
Laudate eū in tympano et choro: laudate eu3 in cordis et organo.
Laudate eū in cimbalis benesonātibus laudate eum in cimbalis iubilationis: om̄is spiritus laudet dominum.
Gliā. Capitula de aduē. singulis dieb9 dñicis eiusdē suis in locis supi9 reperient. Hy9.
Vox clara ecce intonat: obscura queq3 īcrepat: pellant eminus somnia: ab ethere christus promicat.
Mēs iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sidus refulget iam nouum: vt tollat omne noxium.
E sursū agn9 mittit: laxare gratis debitū: oēs p īdulgētia: vocē demus cū lacrimis.
Secūdo vt cū fulserit: mūdūq3 horror cinxerit: nō pro

reatu puniat: sz pius nos tūc protegat.
Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sctō simul paclito: in sēpitna scła. amē
v̄ Vox clamantis ī deserto. ℟ Parate viā dn̄i rectas faci te sēitas dei nr̄i. Hic hymnus cū suo v̄. et ℟. dicet ad laud omnib9 dieb9 dn̄icis. et fer. per aduentum quando de ea agi tur. apocali. vii. Capitulū.
Benedictio et claritas et sapiētia et gr̄arū actio honor et virt9 et fortitudo deo nostro in secula sclor. amē. Deo gr̄as. Hoc cp̄m dicit in omibus dn̄icis ad laudes a. Dn̄e ne in ira: vsq ad lxx. et a Deus oīm: vsq ad aduētum qn̄cūq agit de dn̄ica. ¶ In oībus dn̄icis a Dn̄e ne in ira. qn̄ de dn̄ica agit vsq ad xl. dr ad laud hic sequēs hymn9
Eterne rerum cōditor: noctē diemq qui regis: et tempor ū das tempora: vt alleues fastidium
Preco diei iā sonet: noctis p fūde puigil: noturna lux viā tib9: a nocte noctē segregās.
Hoc excitat9 lucifer: soluit polū caligine: hoc oīs errorū chorus: viam nocēdi deserit.
Hoc nauta vires colligit: pō tiq mitescūt freta: hoc ipa pe tra ecclie: canēte culpā diluit
Surgamus ergo strenue: gal lus iacētes excitat: et somno lentos increpat: gallus negā tes arguit.
Gallo canēte spes redit: egris salus refunditur: mucro la tronis conditur: lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice: et nos vidēdo corrige: si respicis lap sus cadunt: fletuq culpa sol uitur.
Tu lux refulge sensibus: mē tisq sōnuz discute: te nostra vox primū sonet: et vota sol uamus tibi.
Gloria tibi dn̄e: qui na. vsq ad purifi. post purifi. vo dr.
Deo patri sit gloria eiusq soli filio cū spū paraclito et nunc et ī perpetuū. Amen. v̄. Dn̄s regnauit. ℟. Decorem induit. Alla. Iste v̄. cū pred. cp̄. dicat in laud. oīb9 dn̄icis vsq ad lxx. et a. Deus oīm. vsq ad aduē. dn̄i qn̄ de dn̄ica agitur. Et a lxx. vsq ad xl. v̄ Dn̄e refugiū fact9 es nobis. ℟. A generatione et pgenie. Per estatē in dn̄icis et feria libus diebus vsq ad aduētū dicitur ad laudes hic sequēs hymnus quādo de dn̄ica vel de feria agitur. Hymnus.
Ecce iā noctis tenuatur vmbra/ lucis aurora ru tilans choruscat/ nisib9 totis

rogitemus oēs/ cūctipotētem
Ut de⁹ noster miserat⁹ oēȝ/
pellat languorem tribuat sa
lutem/ donet et nobis pietate
patris/ regna polorum
Prestet hoc nobis deitas be
ata/ prīs ac nati pariterq; sctī/
spūs cui⁹ reboat in oī/ gloria
mūdo Amē. ℣. Dn̄s regnauit
℟. Decorē īduit. Alla. Lu. i.
Benedict⁹ dn̄s de⁹ israel:
quia visitauit ⁊ fecit re
dēptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutꝭ nobis:
in domo dauid pueri sui
Sicut locut⁹ est p os sctōꝝ: q̇
a seculo sūt prophetarū eius
Salutē ex inimicis nr̄is: ⁊ de
manu oīm qui oderūt nos
Ad faciendā mīam cum pa
tribus nostris: et memorari
testamenti sui sancti
Iusiurādum qđ iurauit ad
abraham patrem nostrū: da
turum se nobis.
Ut sine timore de manu ini
micorum nostrorum libera-
ti: seruiamus illi
In sanctitate ⁊ iusticia corā
ipso: omibus diebus nostris
Et tu puer ꝓpheta altissimi
vocaberis: preibis enī āte fa-
ciem dn̄i parare vias eius
Ad dandam scientiam sa-
lutis plebi eius: in remissio-
nem peccatorū eorum.
Per viscera mīe dei nr̄i: q̇b⁹
visitauit nos oriēs ex alto.
Illuīare his q̇ ī tenebris ⁊
vmbra mortꝭ sedēt: ad dirigē
dos pedes nr̄os in viam pacis
Gla. Ps̄. seq̄ns nō dicit nisi
ī choro sec. dieb⁹ p⁹ matu. qn̄
de fer. agit. ps̄. cxxii.
Ad te leuaui oculos me
os: qui habitas in celis
Ecce sicut oculi seruorū: in
manibus dominorū suorum
Sicut oculi ancille ī manib⁹
dn̄e sue: ita ocli nr̄i ad dn̄m
deū nr̄m donec misereat nr̄i.
Miserere nostri dn̄e misere-
re nostri: quia multū repleti
sumus despectione
Quia multū repleta est aīa
nr̄a: opprobriū abūdātib⁹ et
despectio superbis. Gloria.
Kyrie eleison. Christe eleisō
Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.
Exurge dn̄e adiuua nos Et
libera nos propter nomē tuū
Dn̄e de⁹ vtutū cōuerte nos
Et ostende faciem tuā ⁊ sal-
ui erimus.
Dn̄e exaudi. Et clamor
Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo
Ecclesie tue q̄s dn̄e (Or
p̄ces placat⁹ admitte: vt
destructis aduersitatib⁹ ⁊ erro
rib⁹ vniuersis secura tibi de
seruiat libertate/ et pacē tuā
nostris concede temporibus
Per. ¶ Ad primam hymn⁹

Iam lucis orto sydere / de
um precemur supplices /
vt in diurnis actib9 / nos ser-
uet a nocentibus
Linguam refrenās tēperet /
ne litis horror insonet / visuȝ
fouēdo cōtegat / ne vanitates
hauriat.
Sint pura cordis intima / ab
sistat ꝛ vecordia / carnis terat
superbiam / potus cibiqȝ par-
citas.
Ut cum dies abscesserit / no-
ctemqȝ sors reduxerit / mundi
per abstinentiam / ipsi cana-
mus gloriam
Deo prī sit glria / eiusqȝ soli
filio / cū spū paraclito / ꝛ nunc
et imppetuum. amē. ps xxi.
Deus deus me9 respice
in me quare me dereli
quisti: lōge a salute mea ver-
ba delictorū meorum
Deus meus clamabo p diē
et non exaudies: et nocte ꝛ nō
ad insipientiam michi.
Tu autem in sācto habitas:
laus israel
In te sperauerūt patres nrī:
sperauerūt ꝛ liberasti eos
Ad te clamauerunt ꝛ salui
facti sunt: in te sperauerunt ꝛ
non sunt confusi
Ego autē sum vermis ꝛ nō
homo: opprobriū hominum ꝛ
abiectio plebis
Omnes videntes me derise-
runt me: locuti sunt labiis ꝛ
mouerunt caput
Sperauit in dño eripiat euȝ:
saluū faciat eū qm̄ vult eum
Qm̄ tu es qui extraxisti me
de ventre spes mea ab vberi
bus matris mee: in te piectus
sum ex vtero
De vētre matris mee deus
me9 es tu: ne discesseris a me
Qm̄ tribulatio proxima est:
qm̄ non est qui adiuuet
Circundederunt me vituli
multi: tauri pingues obsede-
runt me
Aperuerūt sup me os suū:
sicut leo rapiēs et rugiens
Sicut aqua effusus sū: ꝛ dis
persa sūt omnia ossa mea
Factū est cor meum tāqȝ ce-
ra liquescens: in medio ven-
tris mei
Aruit tanqȝ testa virt9 mea
et lingua mea adhesit fauci-
bus meis: ꝛ in puluerē mort
deduxisti me
Quoniā circūdederunt me
canes multi: consilium mali
gnantiū obsedit me.
Foderūt manus meas ꝛ pe
des meos: dinumerauerunt
omnia ossa mea.
Ipsi vero cōsiderauerūt et
inspexerunt me: diuiserunt si
bi vestimenta mea ꝛ super ve
stem meā miserūt sortem
Tu aūt dñe ne elongaueris

auxilium tuum a me: ad defē
ſionem meam conſpice
Erue a framea deus animā
meam: ⁊ de manu canis vni=
cam meam.
Salua me ex oꝛe leonis: et a
coꝛnibus vnicoꝛnium humi=
litatem meam.
Narrabo nomen tuum fra
tribus meis: in medio eccle=
ſie laudabo te.
Qui timetis dn̄m laudate
eum: vniuerſum ſemē iacob
gloꝛificate eum
Timeat eum omne ſemen iſ
rael: quoniā nō ſpꝛeuit nec
deſperit depꝛecationē pauperꝫ
Nec auertit faciē ſuā a me:
et cum clamarē ad eum exau
diuit me.
Apud te laus mea in eccl̄ia
magna: vota mea reddam ī
conſpectu timentium eum
Edent pauperes et ſatura=
buntur ⁊ laudabūt dominū:
qui requirunt eum viuēt coꝛ
da coꝛum in ſeculum ſeculi.
Reminiſcētur ⁊ cōuertētur
ad dn̄m: vniuerſi fines terre
Et adoꝛabūt in cōſpectu eiꝰ:
vniuerſe familie gentium
Quoniā dn̄i eſt regnū: ⁊ ipſe
dominabitur gentium
Manducauerūt et adoꝛaue
runt omēs pingues terre: in
conſpectu eius cadent omnes
qui deſcendunt in terram
Et aīa mea illi viuet: et ſe=
men meum ſeruiet ipſi.
Annūciabitur dn̄o genera
tio vētura: ⁊ annūciabūt ce
li iuſticiā eius: populo q̄ na=
ſcetur quē fecit dn̄s. p̄s. xxii.
DOminus regit me et
nichil michi deerit: ī lo
co paſcue ibi me collocauit.
Super aquam refectiōis edu
cauit me: animam meam cō
uertit.
Deduxit me ſup ſemitas iu
ſticie: pꝛopter nomen ſuum.
Nam ⁊ ſi ambulauero ī me
dio vmbꝛe moꝛtis: non time
bo mala quoniā tu mecū es.
Uirga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me conſolata ſunt
Paraſti ī ꝯſpectu meo mēſā:
aduerſus eos q̄ tribulāt me.
Impinguaſti in oleo caput
meum: et calix meꝰ inebꝛiās
q̄ pꝛeclarus eſt.
Et mīa tua ſubſequetur me:
omnibus diebus vite mee
Et vt inhabitē in domo do
mini: in longitudinē dierꝫ.
Gloꝛia patri. p̄s. xxiii.
DOmini eſt terra et ple
nitudo eiꝰ: oꝛbis terra
rū ⁊ vniuerſi q̄ habitāt in eo
Qꝛ ipſe ſup maria fūdauit
eū: ⁊ ſup flumīa p̄parauit eū
Quis aſcendet in montem
domini: aut quis ſtabit in lo
co ſancto eius.

Innocens manibus ⁊ mundo coꝛde qui non accepit ĩ vano animam ſuam: nec iurauit in dolo pꝛoximo ſuo.
Hic accipiet benedictionem a domino: ⁊ miſericoꝛdiam a deo ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio querentiũ eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite poꝛtas pꝛincipes vr̃as et eleuamini poꝛte eternales: ⁊ introibit rex gloꝛie.
Quis eſt iſte rex gloꝛie: dominus foꝛtis et potens dñs potens in pꝛelio.
Attollite poꝛtas pꝛincipes vr̃as ⁊ eleuamini poꝛte eternales: et introibit rex gloꝛie.
Quis eſt iſte rex gloꝛie: dominus virtutum ipſe eſt rex gloꝛie. ps̃. xxiiii

Ad te dñe leuaui aĩam meam: deus meus in te confido non erubeſcam.
Neq͡ʒ irrideant me inimici mei etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confundẽtur.
Confundantur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.
Uias tuas domine demonſtra michi: et ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es de⁹ ſaluatoꝛ meus: et te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationuꝫ tuarum dñe: ⁊ miſericoꝛdiarum tuaꝝ que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuẽtutꝭ mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.
Scd̃m miſericoꝛdiã tuã memento mei: tu pꝛopter bonitatem tuam domine.
Dulcis ⁊ rectus dñs: ꝓpter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mãſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas.
Uniuerſe vie dñi miſericoꝛdia et veritas: req̃rentib⁹ teſtamentũ eius ⁊ teſtimonia ei⁹.
Propter nomen tuũ dñe ꝓpiciaberis peccato meo: multum eſt enim.
Quis eſt hõ q̃ timet dñm: legẽ ſtatuit ei in via quã elegit.
Aĩa ei⁹ in bonis demoꝛabit: et ſemẽ ei⁹ hereditabit terrã.
Firmamẽtum eſt dñs timẽtibus eum: et teſtamẽtũ ipi⁹ vt manifeſtetur illis.
Oculi mei ſemper ad dominum: quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice ĩ me ⁊ miſerere mei: qꝛ vnicus ⁊ pauper ſum ego.
Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.
Uide humilitatem meã ⁊ laboꝛem meum: ⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.

Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sūt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam et erue me: non erubescam qm̄ speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis.
Gloꝛia patri. p̄s. xxv.
Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocencia mea ingressus sum: et in dn̄o sperās non infirmaboꝛ.
Pꝛoba me dn̄e et tenta me: vꝛe renes meos et coꝛ meum.
Qm̄ misericoꝛdia tua ante oculos meos est: et cōplacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua geren tibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantiū: et cum impiis nō sedebo.
Lauabo īter īnocentes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis tue: ⁊ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decoꝛem domus tue: et locum habitationis gl̄ie tue.
Ne perdas cuꝫ impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam.
In quoꝛū manibus iniquitates sunt: dextera eoꝛum re pleta est muneribus.
Ego autē in īnocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine. Psalmus. liii.
Deus in noīe tuo saluū me fac: ⁊ in v̄tute tua iudica me.
Deus exaudi oꝛationē meam: auribus percipe verba oꝛis mei.
Qm̄ alieni īsurrexerūt aduersum me et foꝛtes q̄sierūt aīam meaꝫ: et nō ꝑposuerūt deum ante conspectum suū.
Ecce enī de⁹ adiuuat me: et dn̄s susceptoꝛ est anime mee.
Auerte mala īimicis meis: et ī veritate tua disꝑde illos
Uolūtarie sacrificabo tibi et confiteboꝛ nomini tuo domine: quoniam bonum est.
Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: et sup īimicos meos despexit oculus meus.
Gloꝛia patri. p̄s. c.xvii.
Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ ī scl'm mīa ei⁹
Dicat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicat nunc domus aaron: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicāt nunc qui timēt dn̄m:

qm̄ in seculum mīa eius.
De tribulatione mea inuo-
caui dn̄m: et exaudiuit me in
latitudine dominus.
Dn̄s michi adiutor: nō ti-
mebo quid faciat mihi homo
Dn̄s michi adiutor: ⁊ ego de
spiciam inimicos meos.
Bonū est confidere in dn̄o:
ꝙ confidere in homine.
Bonū est sperare in dn̄o: ꝙ
sperare in principibus.
Oēs gētes circuierūt me: et
in noīe dn̄i qꝛ vlt⁹ sum ī eos
Circūdantes circūdederūt
me: ⁊ in nomīe domini quia
vltus sum in eos.
Circūdedert̄ me sicut apes
et exarserunt me sicut ignis
in spinis: et in noīe dn̄i quia
vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt
caderem: et dn̄s suscepit me.
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dominus: et factus est michi
in salutem.
Vox exultatiōis ⁊ salutis:
in tabernaculis iustorum.
Dextera dn̄i fecit virtutē
dextera dn̄i exaltauit me: dex
tera dn̄i fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et
narrabo opera dn̄i.
Castigās castigauit me do
min⁹: ⁊ morti nō tradidit me
Aperite michi portas iusti
cie et ingressus in eas cōfite-
bor dn̄o: hec porta domini iu
sti intrabunt in eam.
Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti
me: ⁊ factus es michi ī salutē
Lapidē quē reprobauerūt
edificantes: hic factus est in
caput anguli.
A dn̄o factum est istud: ⁊ est
mirabile in oculis nostris.
Hec ē dies quā fecit dn̄s: ex-
ultemus et letemur in ea.
O dn̄e saluum me fac o dn̄e
bene prosperare: benedictus
qui venit in nomine dn̄i.
Bn̄diximus vobis de domo
dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis.
Cōstituite diē solēnē in cō-
densis: vsqꝫ ad cornu altaris
Deus meus es tu et confite
bor tibi: deus meus es tu et
exaltabo te.
Confitebor tibi qm̄ exaudi
sti me: et factus es michi in
salutem.
Cōfitemini dn̄o qm̄ bon⁹:
qm̄ in seculum mīa eius.
A lxx. vsqꝫ ad pas. die do. pro
isto. p̄. Cōfitemini. dicit̄ p̄s.
Dn̄s regnauit deco p̄s. c.xviii.
Beati īmaculati in via:
qui ābulant ī lege dn̄i.
Beati q̄ scrutāt̄ testimonia
ei⁹: ī toto corde exquirūt eū.
Nō enī qui operātur iniq̄ta
tem: viis ei⁹ ambulauerūt.
Tu mandasti: mādata tua
custodiri nimis.

Utinã dirigantur vie mee: ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

Tunc nõ cõfundar: cũ ꝑſpexero in oĩbus mãdatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iuſticie tue.

Iuſtificationes tuas cuſtodiã: nõ me derelinq̃s vſq͂ q̃q͂.

In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam: in cuſtodiẽdo ſermones tuos.

In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a mãdatis tuis.

In corde meo abſcondi eloquia tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas.

In labiis meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui

In via teſtimoniorũ tuorũ delectatus ſum: ſicut in omnibus diuiciis.

In mãdatis tuis exercebor: et conſiderabo vias tuas.

In iuſtificationib⁹ tuis meditabor: nõ obliuiſcar ſermones tuos. Gl'ia. pſalmus.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiam ſermones tuos.

Reuela oclos meos: et cõſiderabo mirabilia de lege tua

Incola ego ſum ĩ terra: nõ abſcõdas a me mãdata tua.

Concupiuit aĩa mea deſiderare iuſtificationes tuas: ĩ omni tempore.

Increpaſti ſupbos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis.

Aufer a me opprobrium et contemptum: quia teſtimonia tua exquiſiui.

Etenĩ ſederunt principes et aduerſum me loquebantur: ſeruus aũt tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis.

Nam et teſtimonia tua meditatio mea eſt: et conſilium meum iuſtificationes tue.

Adheſit pauimẽto aĩa mea: viuifica me ſcđm verbũ tuũ

Vias meas enunciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.

Viam iuſtificationũ tuarũ inſtrue me: et exercebor ĩ mirabilibus tuis.

Dormitauit aĩa mea pre tedio: ꝯfirma me ĩ verbis tuis

Viã iniq̃tatis amoue a me: et de lege tua miſerere mei.

Viam veritatis elegi: et iudicia tua non ſum oblitus.

Adheſi teſtimoniis tuis domine: noli me confundere.

Viã mãdatorũ tuorũ cucurri: cum dilataſti cor meum.

Gloria patri. In dieb⁹ do. a. Domĩe ne in ira. vſq͂ ad lxx. et a. Deus omnium. vſq͂ ad aduẽ. dñi qñ de do. agit. ãn.

Dñs regit me et nichil michi deerit ĩ loco pascue ibi me col locauit. In feriis a. Dñe ne in ira. vsq ad. lxx. et a. Deus oĩm. vsq ad aduẽ. qñ de feria agit. ã. De⁹ exaudi orõnẽ meã aurib⁹ pcipe verba oris mei. In fe. per aduen. ãn. Ueni et libera nos deus noster. Simbolum athanasii.

Quicunq vult saluus esse: ante oĩa opus est vt teneat catholicam fidem.
Quam nisi quisq ĩtegram ĩuiolatãq seruauerit: absq dubio in eternum peribit.
Fides aũt catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate: et trinitatẽ ĩ vnitate veneremur.
Neq confundẽtes psonas: neq substãtiam separantes.
Alia est enim persona patris: alia filii: alia spũssãcti.
Sed patris et filii et spũssancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.
Increatus pater increatus filius: ĩcreatus spũssanctus.
Immensus pater immẽsus filius: ĩmensus spũssanctus.
Eternus pater etern⁹ filius eternus spiritussanctus.
Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.
Sicut non tres increati nec tres immẽsi: sed vnus ĩcreatus et vnus immensus.
Similiter oĩpotẽs pater oĩps filius: oĩpotens spũssanctus
Et tamen nõ tres oĩpotentes: sed vnus omnipotens.
Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.
Et tamen non tres dii: sed vnus est deus.
Ita dñs pater dñs filius: dominus spiritussanctus.
Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.
Qr sicut sigillatĩ vnãquãq personã: deũ aut dñm ɔfiteri xpiana veritate cõpellimur.
Ita tres deos aut dños: dicere catholica religione phibemur.
Pater a nullo est fact⁹: nec creatus nec genitus.
Filius a patre solo est: non factus nec creatus sꝫ genit⁹.
Spiritussanctus a patre et filio non factus nec creat⁹ nec genitus: sed procedens.
Unus ergo pater non tres patres vnus filius non tres filii: vnus spiritussanctus nõ tres spiritussancti.
Et ĩ hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.
Sed tote tres persone: coeterne sibi sunt et coequales.
Ita vt per omnia sicut iam

supradictum est: et vnitas in
trinitate ꝛ trinitas in vnita
te veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse:
ita de trinitate sentiat.
Sed necessariū est ad eternā
salutē: vt īcarnationē quoqꝫ
dñi nr̄i iesu xp̄i fideliť credat
Est ergo fides recta vt cre-
damus ꝛ cōfiteamur: qꝛ dñs
noster iesus christ⁹ dei fili⁹
deus et homo est.
Deus ē ex substātia patris
ante secła genit⁹: et hō ex sub-
stātia matris ī seculo natus.
Perfectus de⁹ perfectus ho
mo: ex aīa rationali ꝛ huma
na carne subsistens.
Equalis patri secūdum di-
uinitatē: minor patre secū-
dum humanitatem.
Qui licet deus sit et homo:
non duo tñ sed vn⁹ est xp̄us.
Unus aūt nō ꝯuersiōe diui
nitatis ī carnē: sed assūptio-
ne humanitatis in deum.
Unus oīno non cōfusione
substātie: sed vnitate ꝑsone.
Nam sicut anima rationa
lis ꝛ caro vnus est homo: ita
deus et hō vnus est christus
Qui passus est ꝓ salute no-
stra descēdit ad īferos: tercia
die resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos sedet ad
dexteram dei patris omnipo
tentis: inde ventur⁹ est iudi-
care viuos et mortuos.
Ad cuius aduētū omēs ho
mines resurgere habēt cum
corporibus suis: et reddituri
sunt de factis ꝓpriis rationē
Et qui bona egerunt ibunt
in vitam eternam: qui vero
mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica quā
nisi q̇sqꝫ fideliť firmiťqꝫ cre-
diderit: saluus esse nō poterit
Gloria pr̄i. In oībus dñicis
qñcūqꝫ dr. p̄. De⁹ de⁹ me⁹ resp.
cuꝫ reliq̄s p̄s. ad. i. diceť sup
Quicūqꝫ vult. hec ān. Te deū
patrem ingenitū te filiū vni-
genitū te spiritū sanctū pa-
raclitū sanctā et indiuiduā
trinitatē toto corde et ore cō
fitemur laudam⁹ atqꝫ bene-
dicimus tibi gloria ī secula.
In ceteris aūt dñicis simpli-
cibus totius anni ꝛ in oībus
festis simplicibus tā iii. q̄ ix.
lec cū reg. cho. et ī oct. ꝛ īfra
quādo chorus regiť. Et in cō
mēoratione btē marie ꝛ festi
loci nisi in fes: et cōmēoratio
nib⁹ que cōtingūt infra oct.
sancte trinitatis dicitur sup
Quicūqꝫ. hec ān. Te iure lau
dāt te adorāt te gl'ificāt oēs
creature tue o btā trinitas.
In tp̄e paschali alla. In oī-
bus fes. duplicibus per annū
extra ebdo. sancte trinitatis
diciť super Quicūqꝫ. hec ān.

Gratias tibi deus grãs tibi vera vna trinitas vna ꝛ sũma deitas sctã ꝛ vna vnitas In tp̃e paſ. allã. In omĩbus feř. qñ de feř. agiť per totum annũ. et in feſ. iii. lec. ſine regimine cho. et in ocť. et infra et in quibꝰ choꝛus non regiť. Et in vigiľ et in iiii. tp̃ibus extra ebdo penthe. ꝛ ebd̃ ſctẽ triniť diciť ſuper Quicunq̃ hec ãn. Gloꝛia tibi trinitas equalis vna deitas et añ oĩa ſecula et nũc et in imperpetuũ. In tp̃e paſch allã. Per ebdo ſancte triniť de quocunq̃ ſit ſeruitiũ diciť ſup Quicunq̃ hec ãn. O beata et benedicta et gľioſa trinitas pať et filiꝰ et ſpũſſctũs. Cap̃. Timo. i.

Regi aũt ſeculoꝛũ imoꝛtali inuiſibili ſoli deo honoꝛ ꝛ gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum amen. Deo gratias.

Hoc pꝛedictũ cp̃. dicitur oĩbus dñicis et in feſ. et in ocť. et infra quãdo cho. regitur. Et in cõmẽoꝛa. beate marie: et de feſ. loci per totũ annuꝫ extra ebd̃ paſ. ¶ In omnibꝰ aliis fe. per annũ et in oĩbus feř. ab oc. paſ. vſq̃ ad pẽthe. et in ocť. ꝛ infra ſine regimĩe choꝛi. et in vigi. aſcẽ. et penthe. et in vigi. nataľ domini et epy. cuꝫ extra dñicam eue. dicitur hoc capm. Iſa. 33.

Domĩe miſerere noſtri te eni expectauimus: eſto bꝛachiũ noſtrũ in mane: et ſalus noſtra in tp̃e tribulationis. In oĩbus aliis feř. per aduẽ. et a. Dñe ne in ira. vſq̃ ad cenã do. ꝛ a. Deꝰ oĩm. vſq̃ ad aduẽ. qñ de feř. agiť. dicitur capitulũ. ꝫacha. viii.

Pacem et veritatẽ diligite: ait dñs omp̃s. Et qñcuq̃ d̃ꝛ hoc pꝛedictũ cp̃. ad .i. tunc fiãt p̃ces cũ ꝓſtratiõe ad oẽs. ho. Rm. Jeſu xp̃e fili dei viui. Miſerere nobis. V℣. Qui ſedes ad dexterã pr̃is. Miſerere. Gľia. Jeſu. Iſte v̄ ſcꝫ. Qui ſedes. d̃ꝛ ꝑ totũ ãnũ poſt pꝛedictũ Rm. niſi in die nataľ dñi: ꝛ ab hinc vſq̃ ĩ exa ſti. puriſi. et paſ. dñi vſq̃ ad aſcen. dñi: et niſi qñ dicať de ſancta maria. et niſi in feſ. et per oc. coꝛpoꝛis xp̃i qñ de oc. ſit ſeruitiũ: ꝛ niſi ĩ feſ. trãſfiguratiõis: et in feſ. et per oc. noĩs ieſu quãdo de ipſis ocť. ſit ſeruitiũ: ſequiť V. Exurge dñe adiuua nos. R. Et libera nos pꝛopter nomẽ tuũ. Et his dictis ſequuntur pꝛeces hoc modo

Kyrie eleyſon. iii. X p̃e eleyſõ. iii. Kyrie eleyſon. iii. Pater noſter.

Et ne nos. Sed libera nos.

Viuet aĩa mea ꝛ laudabit te

Et iudicia tua adiuuabant me.
Erraui sicut ouis que periit
Quere seruum tuũ dñe quia mandata tua nõ sum oblit⁹
Credo in deum.
Carnis resurrectionem.
Et vitam eternam amen.
Repleatur os meum laude.
Ut cantẽ gł'iam tuã tota die magnitudinem tuam
Domine auerte faciem tuã a peccatis meis.
Et oẽs iniq̃tates meas dele.
Cor mundũ crea in me de⁹.
Et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuũ ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui
Et spiritu principali confirma me.
Eripe me dñe ab hoĩe malo
A viro iniquo eripe me
Eripe me de ĩimicis meis deus meus.
Et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus ĩiquitatem.
Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi.
Ut reddam vota mea de die in diem.
Exaudi nos de⁹ salutar; nr̃.
Spes omnium finium terre et in mari longe.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandũ me festina.
Sanctus deus sanctus fortis sanctus et immortalis
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Benedic anima mea domĩo
Et oĩa que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea dño.
Et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis.
Qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam.
Qui coronat te in misericordia et miseracionibus
Qui replet in bonis desiderium tuum.
Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dr̃ Confiteor. Misereat. ℞ Absolutionem. vt̃s. ad cõpletoriu;. Sequãtur preces hoc modo
Deus tu conuersus viuificabis nos.
Et plebs tua letabitur in te.
Ostẽde nobis dñe miam tuã

Et salutare tuum da nobis.
Dignare dñe die isto
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine
Miserere nostri.
Fiat mia tua dñe sup nos.
Quẽadmodũ sperauimꝰ ĩ te
Dñe deꝰ vtutũ cõuerte nos
Et oñde faciẽ tuã ⁊ salui eri
mus. Dñe exaudi Et clamor
Dñs vobiscũ. Et cũ. Oremꝰ
He pces pdicte dicãt supradi
cto mõ ad pmã p totũ ãnũ tã
in festis q̃ in pfes. tã dupl q̃
simpl nisi a cena dñi vsq ad
octa. pas. ⁊ nisi in die aiarum
ita tñ ĩ oibꝰ fer. ⁊ p aduẽ. ⁊ a
Dñe ne in ira vsq ad cenã do
mini: ⁊ a Deꝰ oĩz. vsq ad ad
uentũ dñi qñ de fer agt stati
post Fiat mia. sequatur. Vꝰ.
Exaudi dñe vocẽ meam qua
clamaui ad te. ⁊ c. omia sicut
ad cpl. supra notatũ ẽ vsz ad
orõnẽ dicẽdã expleãt. Hec se
quẽs or dr ĩ oibꝰ festis dupl
p ãnũ/ extra ebdoma. pas. or
In hac hora huiꝰ diei tua
nos dñe reple mia vt p
totum diẽ exultãtes: in tuis
laudibꝰ delectemur. Per. Do
minus vobiscum. Benedica
mus domino. Deo gratias.
In omibus dñicis ⁊ in festis
sanctor non dupl. ⁊ in festis
extra ebdoma. pasche dicatur
hec oratio.

Domine sãcte pater om
nipotens eterne deus
qui nos ad principium huiꝰ
diei peruenire fecisti: tua nos
hodie salua virtute ⁊ cõcede:
vt in hac die ad nullũ decli-
nemus pctm̃: nec vllũ incur-
ramus periculũ: sed semp ad
tuam iusticiam faciendã om
nis nostra actio tuo modera
mine dirigat. Per. Dñs vo.
Bñdicamus dño. Deo grãs.
Deinde dicat sacerdos sic. V.
Preciosa est in conspectu dñi.
R. Mors sctõr eius. Deinde
dicat sacerdos sine Dñs vo-
biscũ. et sine Oremus.
Sancta maria mater do
mini nri iesu xpi atq oẽs sã
cti ⁊ electi dei ĩtercedãt ⁊ orẽt
pro nobis pctõribus ad dñm
deum nostrum vt nos merea
mur ab eo adiuuari ⁊ salua-
ri. qui in trinitate perfecta vi
uit ⁊ regnat deus: p oĩa secu-
la seculorũ Amen. Sacerdos
dicat. Deus in adiutoriũ me
um intẽde. R. Dñe ad adiu-
uandum me festina. Eodem
modo dr tribus vicibꝰ. Deus
in adiutorium. Dñe ad. ⁊ tũc
sequat sic. Gloria pri ⁊ filio
et spiritui sancto. Sicut erat
Kyrie eleyson. Xpe eleyson.
Kyrie eleyson. Pater noster
Et ne nos. Sed libera.
Et veniat super nos miseri

cordia tua dñe Salutare tuum secundũ eloquiũ tuum
Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.
Et sit splẽdor dñi dei nr̃i super nos Et opera manuũ nostrarũ dirige sup nos ⁊ opus manuũ nr̃arũ dirige. Hec sequẽs orõ dr̃ ĩ festis duplicibus ⁊ quotiẽscũq; chorus regit extra ebd. pas. sine Dñs vobiscũ. sed tm̃ cũ. Oremus.
Omñps sempiterne deus: dirige act⁹ nr̃os in beneplacito tuo vt in noĩe dilecti filii tui mereamur bonis operibus abũdare. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti de⁹: p oĩa scl'a scl'orũ. Amẽ. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño. In oĩb⁹ aliis fes. ⁊ pfes dr̃ hec orõ sine Dñs vobiscũ sed tantũ cum Orem⁹
Dirigere et sc̃tificare ⁊ regere dignare dñe deus q̃s corda ⁊ corpora nr̃a ĩ lege tua et in opib⁹ mãdator̃ tuorũ: vt hic et in eternũ te auxiliãte sani ⁊ salui esse mereamur Per. Et finiat supradc̃õ mõ videlicet cum. Dñs vo. et cũ. Benedicamus dño. Excellẽtior persona dicat Bñdicite Dñs. In noĩe pr̃is et filii et spiritussancti Amen. ¶ Ad tertiam hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus: vnũ patri cũ filio: dignare prõpt⁹ ingeri: nostro refusus pectori
Os lingua mẽs sens⁹ vigor: confessionẽ personẽt: flãmescat igne caritas: accendat ardor proximos.
Presta pater piissime: pr̃iq; cõpar vnice: cũ spũ paclito: regnãs p omne seculũ Amẽ. ℣.
Legem pone michi domine viã iustificationum tuarũ: ⁊ exquirã eam semper.
Da michi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: et custodiã illam in toto corde meo
Deduc me in semita mãdatorũ tuor̃: quia ipsam volui
Inclina cor meũ in testimonia tua: ⁊ non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo
Amputa opprobriũ meum quod suspicat⁹ sum: q̃r iudicia tua iocunda.
Ecce cõcupiui mãdata tua: in eq̃tate tua viuifica me
Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuũ scd̃m eloquium tuum.
Et respõdebo exprobrãtibus michi verbũ: q̃r speraui in sermonibus tuis

Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vsqꝫquaqꝫ: q̇a ī iudiciis tuis supersperaui

Et custodiā legē tuā semꝑ: in seculū ⁊ in seculū seculi

Et ambulabā in latitudīe: quia mādata tua exquisiui.

Et loquebar de testimoniis tuis in cōspectu regum: ⁊ nō confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi

Et leuaui manus meas ad mādata tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor ī iustificationib⁹ tuis p̄.

MEmor esto verbi tui seruo tuo: ī quo michi spē dedisti.

Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquiuꝫ tuum viuificauit me

Superbi inique agebāt vsqꝫ quaqꝫ: a lege autem tua nō declinaui.

Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dn̄e: et consolat⁹ sum

Defectio tenuit me: ꝓ pctōrib⁹ dereliquētib⁹ legē tuā.

Cantabiles michi erāt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.

Memor fui nocte noīs tui domine: ⁊ custodiui legē tuam.

Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.

Porcio mea dn̄e: dixi custodire legem tuam.

Deprecat⁹ sum faciem tuā in toto corde meo: miserere mei scd̄m eloquium tuum

Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.

Paratus sū ⁊ nō sū turbatus: vt custodiā mādata tua

Funes pctōrum circumplexi sunt me: et legem tuam nō sum oblitus.

Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi: super iudicia iustificationis tue

Particeps ego sum omniuꝫ timentium te: ⁊ custodientiū mandata tua

Mīa tua dn̄e plena est terra: iustificatiōes tuas doce me.

BOnitatē fecisti cū seruo tuo domine: scd̄m verbū tuum

Bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ scientiam doce me: qꝛ in mādatis tuis credidi

Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquiuꝫ tuum custodiui

Bon⁹ es tu: ⁊ ī bonitate tua doce me iustificatiōes tuas.

Multiplicata est sup me iniquitas superborū: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua

Coagulatū est sicut lac corum: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonū mihi q2 huīliasti me: vt discā iustificatiōes tuas.
Bonum michi lex o2is tui: super milia auri et argenti.
Man9 tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da michi ītellectū vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cō solet me: secundum eloquiuz tuum seruo tuo.
Ueniant michi miseratiōes tue ⁊ viuam: quia lex tua me ditatio mea est.
Confundantur supbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autē exercebo2 in mandatis tuis.
Cōuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat co2 meū immaculatū in iustificationib9 tuis: vt nō confundar.
Glo2ia. In dñica ā. Laus et perēnis glo2ia deo pr̄i ⁊ filio sancto simul paraclito ī scl̄a seculo2um. Cp̄m. ii. co2. vlt.
Gratia dñi nr̄i iesu xp̄i et caritas dei et cōmunicatio sancti sp̄ūs sit semp cū oīb9 nobis. Deo gr̄as. R.
Inclina co2 meū de9. In testimōia tua. ℣. Auerte oclos meos ne videāt vanitatē in via tua viuifica me. In te. Gl̄ia. Inclina. ℣9. Ego dixi dñe miserere mei. R. Sana aīam meā q2 peccaui tibi. In fer. ān. Ueniāt michi misera tiōes tue ⁊ viuā. cp̄. Hie. xvii.
Sana me dñe ⁊ sanabo2 saluū me fac ⁊ saluus ero qm̄ laus mea tu es. Rm. Sana aīaz meā. Q2 peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserē mei Q2. Glia. Sana. ℣ Adiuto2 me9 esto dñe. R. Ne derelīquas me neq3 despicias me deus salutaris me9. In fer. per aduē. ān. Tuā dñe excita potentiā et veni ad saluandum nos. Capm. Heb2eo. x.
Qui vēturus est veniet et non tardabit iā nō erit timo2 ī finibus nostris: qm̄ ipse ē saluato2 noster. R. Ueni ad liberādū nos. Dñe deus virtutū. ℣9. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim9. Dñe. Glo2ia. Ueni. ℣. Timebunt gentes nomen tuum dñe. R. Et omnes reges terre gloriam tuam. Ad vi. Hymnus
Recto2 potēs verax deus: qui temperas reruz vices: splēdo2e mane instruis: et ignibus meridiem.
Extingue flammas litiuz:

aufer calorem noxiũ: confer salutem corporum: veramq̧ pacem cordium.

Presta pater piissime. ps.

Defecit ĩ salutare tuũ anima mea: et in verbum tuum supersperaui.

Defecerũt oculi mei ĩ eloquium tuum: dicẽtes quando consolaberis me.

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificatiões tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.

Narrauerũt michi ĩiqui fabulatiões: sed nõ vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.

Paulominꝰ consũmauerũt me in terra: ego autez nõ dereliqui mandata tua.

Secundũ miam tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbũ tuum permanet in celo.

In generatione & gñationẽ veritas tua: fundasti terraz et permanet.

Ordinatiõe tua perseuerat dies: qm̃ oĩa seruiunt tibi.

Nisi q̧ lex tua meditatio mea est: tũc forte perissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sũ ego saluũ me fac: qm̃ iustificatiões tuas exq̀siui

Me expectauerũt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis cõsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Psalmus.

Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die me ditatio mea est.

Super ĩimicos meos prudẽtem me fecisti mandato tuo: quia in eternum michi est.

Super oẽs docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiã ṽba tua.

A iudiciis tuis nõ declinaui: qr tu legem posuisti michi.

Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo

A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnẽ viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbũ tuũ: & lumẽ semitis meis

Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.

Humiliatꝰ sum vsq̧quaq̧ dñe: viuifica me scdʒ verbũ tuũ.

Voluntaria oris mei bene-
placita fac dñe: et iudicia tua
doce me.
Aĩa mea ĩ manib⁹ meis sẽ-
per: et legẽ tuã nõ sum oblit⁹
Posuerunt peccatores la-
queũ michi: et de mandatis
tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testi-
monia tua in eternũ: qz exul-
tatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meũ ad faciẽ
das iustificatiões tuas ĩ eter
num: ꝓpter retributionẽ. ps
Iniquos odio habui: et
legem tuam dilexi.
Adiutor et susceptor meus
es tu: et ĩ verbum tuum sup-
speraui.
Declinate a me maligni: et
scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me scdm eloquium
tuũ et viuam: et nõ confun-
das me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero: et
meditabor in iustificationi-
bus tuis semper.
Spreuisti omnes discedẽtes
a iudiciis tuis: quia iniusta
cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui om
nes peccatores terre: ideo di-
lexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes
meas: a iudiciis eñ tuis timui
Feci iudiciũ et iusticiã: non
tradas me calũniantib⁹ me.

Suscipe seruũ tuũ in bonũ:
non calũnientur me superbi.
Ocli mei defecerũt ĩ salutare
tuũ: et in eloquiũ iusticie tue
Fac cũ seruo tuo scdm mi-
sericordiam tuã: et iustifica-
tiones tuas doce me.
Seru⁹ tuus sum ego: da mi-
chi intellectũ vt sciam testi-
monia tua.
Tempus faciendi dñe: dissi
pauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua:
super aurum et topazion.
Propterea ad oĩa mãdata
tua dirigebar: oẽm viã ĩiquã
odio habui. In dñicis. ãn.
Gloria laudis resonet in ore
oĩm patri genitoq; proli spũi
sancto pariter resultet laude
perẽni. Cpm pmũ. Johis. i.
Tres sunt qui testimo-
niũ dant in celo: pr̃ et
verbũ: et spũssctũs et hi tres
vnũ sunt. R. In eternũ dñe.
Permanet verbũ tuũ. V. In
celo et ĩ seculũ seculi veritas
tua. Permanet. Gl̃ia. In ex.
V. Dñs regit me et nichil mi-
chi deerit. R. In loco pascue
ibi me collocauit. In fer. ãn.
Nõ cõfũdas me dñe ab expe-
ctatiõe mea. Cpm. Thessa. v.
Omnia pbate quod bo-
num est tenete ab omni
specie mala abstinete vos. R.
Benedicam dñm. In omni

tempore. ℣. Semp laus eius in ore meo. In. Gl'ia. Benedicā. ℣. Dñs regit. In aduē. ān. In tuo aduētu erue nos domine. Capm. Isaie. xiiii.

PRope est vt veniat tēpus eius: & dies eius nō elongabūtur: miserebit dñs iacob et israel saluabitur. ℟. Ostende nobis dñe. Miam tuā. ℣ Et salutare tuum da nobis. Miam. Gl'ia. Ondē. ℣ Memēto nr̄i dñe in bñplacito ppl'i tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad ix. hymn⁹.

RErū deus tenax vigor: immotus in te permanens: lucis diurne tēpora: successibus determinans.

Largire clarū vespere: quo vita nusq̄ decidat: sed premium mortis sacre: perennis instet gloria.

Presta pater. psalm⁹.

MIrabilia testiōia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonū tuoꝝ illuminat: et intellectum dat paruulis.

Os meum aperui et attrari spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aspice ī me & miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secūdū eloquium tuum: vt non dominet mei omnis iniusticia.

Redime me a calūniis hoīnū: vt custodiā mādata tua.

Faciem tuā illumina super seruum tuum: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es domie: et rectum iudicium tuum.

Mādasti iusticiam testimonia tua: & veritatē tuā nimis

Tabescere me fecit zel⁹ meus: q̄ȝ obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitū eloq̄uȝ tuū vehemēter: et seru⁹ tuus dilexit illō.

Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inuenerūt me: mādata tua me ditatio mea est.

Equitas testimonia tua ī eternum: intellectum da michi et viuam.

Gloria patri. psalmus.

CLamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiā mādata tua.

Preueni ī maturitate & cla

maui: qꝛ in verba tua super-
speraui.
Preuenerunt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer elo
quia tua.
Uocē meam audi scd̄m mi
sericoꝛdiā tuā dn̄e: ⁊ scd̄m iu
diciū tuum viuifica me
Appꝛopinquauerūt perse-
quentes me iniquitati: a lege
autem tua longe facti sunt.
Pꝛope es tu dn̄e: et oēs vie
tue veritas.
Initio cognoui de testimo-
niis tuis: quia in eternum fū
dasti ea.
Uide hūilitatē meā ⁊ eripe
me: qꝛ legē tuā nō sū oblitus
Iudica iudicium meum et
redime me: pꝛopter eloquiuꝫ
tuum viuifica me.
Longe a peccatoꝛibus sal⁹
quia iustificationes tuas nō
exquisierunt.
Mie tue multe dn̄e: scd̄m iu
dicium tuum viuifica me.
Multi qui persequūtur me ⁊
tribulant me: a testimoniis
tuis non declinaui.
Uidi pꝛeuaricantes ⁊ tabe-
scebam: quia eloquia tua nō
custodierunt.
Uide qm̄ mādata tua dilexi
dn̄e: in mīa tua viuifica me.
Pꝛincipium verboꝝ tuoꝝ
veritas: in eternum omīa iu-
dicia iusticie tue.
Gloꝛia patri et filio. ps̄.
PRincipes persecuti sūt
me gratis: ⁊ a vbis tu-
is foꝛmidauit coꝛ meum.
Letaboꝛ ego sup eloq̄a tua:
sicut qui īuenit spolia multa
Iniquitatem odio habui et
abhominat⁹ sum: legem au-
tem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi
tibi: super iudicia iusticie tue
Pax multa diligentib⁹ legē
tuam: et nō est illis scādalū.
Expectabam salutare tuuꝫ
dn̄e: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimo
nia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt.
Seruaui mandata tua ⁊ te-
stimonia tua: quia omēs vie
mee in conspectu tuo.
Appꝛopiquet dep̄catio mea
in cōspectu tuo dn̄e: iuxta elo
quiū tuū da michi intellectū
Intret postulatio mea ī cō-
spectu tuo: secūdum eloquiū
tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hym
num: cum docueris me iusti
ficationes tuas.
Pꝛonunciabit lingua mea
eloquium tuum: quia omīa
mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet
me: qm̄ mandata tua elegi.
Cōcupiui salutare tuū dn̄e:
et lex tua meditatio mea est.
Uiuet anima mea ⁊ lauda

bit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que periit: quere seruuz tuum quia mādata tua nō sum oblitus.
Gl'ia pr̄i. In do. ān. Ex quo oīa per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula
Capitulum. Ad ephe. v.
Unus dominus vna fides vnum baptisma: vnus deus et pater omnium qui super omnes et per omīa et in oībus nobis qui est bn̄dictus in scl'a. R. Clamaui i toto corde. Exaudi me dn̄e. v. Iustificationes tuas reqram. Exaudi. Gloria. Clamaui. v. Ab occult' meis mū da me dn̄e. R. Et ab alienis parce seruo tuo. In fer̄. ān. Iuxta eloquium tuū da michi intellectum domine
Capitulum ad gala. sexto.
Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebit' legē xp̄i. Deo ḡ. R. Redime me dn̄e Et miserere mei. v⁹. Pes enim meus stetit in via recta in ecclesiis benedicaz te dn̄e. Et. Gloria. Redime. v. Ab occultis meis. In fer̄. in aduētu ān. Ueni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebis tue isrl'. Cp̄. Michee. iiii.
Uenite ascendamus ad montē dn̄i et ad domuz dei iacob: et docebit nos vias suas: et ambulabim⁹ in semitis eius: qz de syon exibit lex et verbū dn̄i de hierusalē. R. Super te hierusalē Orietur dn̄s. v. Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Gl'ia. Sup v. Dn̄e de⁹ virtutū conuerte nos. R. Et ostēde faciē tuā et salui erimus. ¶ Feria. ii. ad matu. inuita. Regē vētur̄ū dn̄m Uenite adoremus. p̄ Uenite. Hoc inuita. dr̄ in fer̄ p aduē. quotidie vsqꝫ ad vigi. natal' dn̄i qn̄ de ea agitur nisi in. iiii. vi. fer̄. et sab. iiii. tēporū. p⁹. Uerbū supnū vts̄. ante psal. Beatus vir. Et a Dn̄e ne in ira. vsqꝫ ad xl. et a Deus oīm. vsqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ de. ii. fer̄. agitur. dr̄ ad matu. inuita. seqn̄s. Uenite exultemus dn̄o. p̄. Iubilem⁹ deo salu. et c.

Hymnus.

Somno refectis artub⁹: spreto cubili surgim⁹: nobis pater canentib⁹: adesse te deposcimus.
Te lingua primū cōcinat: te mētis ardor ambiat: vt actuū sequētiū: tu sc̄e sis exordium
Cedāt tenebre lumini: et nox diurno sideri: vt culpa quam nox intulit: lucis labescat munere.
Precamur idē supplices: noxas vt oēs āputes: et ore te ca

nētiū: lauderis imperpetuū. Gl'ia tibi dñe. Post purifica tiōez. Gl'a pr̄ piissi. Per esta tē dz iste hymn⁹. Nocte sur- gētes. q̄re ī pricipio psalterii añ psalmū. Btūs vir. p̄. xxvi

Dominus illuīatio mea et salus mea: quem timebo.

Dñs ptector vi- te mee: a quo trepidabo.

Dū appropiāt sup me nocē tes: vt edant carnes meas.

Qui tribulāt me īimici mei: ipsi īfirmati sunt et ceciderūt

Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me p̄- lium: in hoc ego sperabo.

Unā petii a dño hāc requi- ram: vt inhabitē ī domo dñi omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluntatē dñi: et visitem templum eius.

Qm̄ abscōdit me ī taberna culo suo ī die malor: ptexit me ī abscōdito tabernacli sui

In petra exaltauit me et nūc exaltauit caput meum: super inimicos meos.

Circuiui et īmolaui ī taber naculo ei⁹ hostiā vociferatio nis: cātabo et psalmū dicā dño

Exaudi domīe vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meū exquisi- uit te facies mea: faciem tuā domine requiram.

Ne auertas faciē tuā a me: ne declines ī ira a seruo tuo.

Adiutor me⁹ esto dñe ne de relinquas me: neq; despicias me deus salutaris meus.

Quoniā pater meus et ma- ter mea dereliquerūt me: dñs autē assumpsit me.

Legē pone michi dñe ī via tua: et dirige me ī semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me ī animas tribulantiū me qm̄ insurre- xerunt in me testes iniqui: et mētita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dominuz viriliter age et cōfortetur cor tuum: et sustine dominū. p̄s. xxvii.

AD te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne sileas a me ne- qñ taceas a me: et assimilabor descendētibus in lacum.

Exaudi dñe vocem depreca tionis mee dū oro ad te: dum extollo manus meas ad tē- plum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cū pec- catoribus: et cū operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquūtur pacem cum proximo suo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundū opera eo-

rum: et secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundū opera manuū eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Quoniam nō itellexerūt opera dñi: et in opera manuū eius destrues illos et non edificabis eos.
Benedictus dñs: quoniam exaudiuit vocē deprecationis mee.
Dñs adiutor meus et protector meus: et in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.
Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cōfitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et protector saluationū xpi sui ē.
Saluū fac populū tuū dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos usque in eternum.
Gloria pri. ān. Dñs defensor vite mee. ps. xxviii.
Afferte dño filii dei: afferte dño filios arietū
Afferte dño gloriam et honorē afferte dño gloriam noi eius: adorate dñm ī atrio scō eius.
Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas.
Vox dñi ī virtute: vox dñi in magnificentia.
Vox dñi cōfrīgētis cedros: et cōfriget dñs cedros libani.
Et cōminuet eos tanquam vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicorniū.
Vox dñi itercidētis flāmā ignis vox dñi cōcucientis desertum: et cōmouebit dñs desertum cades.
Vox dñi pparātis ceruos et reuelabit cōdensa: et in tēplo eius omnes dicent gloriam.
Dñs diluuiū ihītare facit: et sedebit dñs rex in eternum
Dñs virtutem populo suo dabit: dñs benedicet populo suo in pace. ps. xxix.
Exaltabo te dñe quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Dñe eduxisti ab iferno animā meā: saluasti me a descēdentibus in lacum.
Psallite dño omnes sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius.
Quoniam ira ī indignatione eius: et vita in voluntate eius.
Ad vesperū demorabit fletus: et ad matutinū leticia.
Ego autem dixi ī abūdātia mea: non mouebor in eternū
Dñe in volūtate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuā a me: et factus sum cōturbatus.
Ad te dñe clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas ī sāguie meo:

dū descendo in corruptionē
Nunq̄d ꝯfitebit tibi puluis: aut ānūciabit veritatē tuā.
Audiuit dñs ꝛ misert⁹ ē mei: dñs factus ē adiutor meus.
Cōuertisti planctū meū in gaudiū michi: ꝯcidisti saccū meū ꝛ circūdedisti me leticia
Ut cātet tibi glia mea ꝛ nō cōpungar: dñe deus meus in eternum cōfitebor tibi.
Gloria. ān. Adorate dñm in aula sancta eius. ps. xxx.
IN te dñe speraui nō cōfundar in eternū: in iustitia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deum protectorem ꝛ in domum refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ fortitudo mea ꝛ refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpter nomē tuū deduces me ꝛ enutries me
Educes me de laqueo quem abscōderūt michi: quoniam tu es protector meus.
In man⁹ tuas commendo spiritū meū: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: superuacue.
Ego aūt ī dño spaui: ꝛ exultabo et letabor in mīa tua.
Qm̄ respexisti humilitatē meam: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei dñe qm̄ tribulor: cōturbatus est in ira oculus me⁹ aīa mea ꝛ vēter me⁹
Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitib⁹
Infirmata ē ī pauptate vt⁹ mea: ꝛ ossa mea ꝯturbata sūt
Sup oēs īimicos meos fact⁹ sum opprobriū vicinis meis valde: et timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerūt a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde.
Fact⁹ sum tāq̄ vas pditū: qm̄ audiui vituperationem multoꝝ ꝯmorātiū ī circuitu
In eo dum cōuenirēt simul aduersum me: accipere aīam meam consiliati sunt.
Ego autē in te speraui dñe dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu īimicoꝝ meoꝝ: et a persequētib⁹ me.
Illustra faciē tuam sup seruum tuū saluū me fac ī mīa tua dñe: non cōfundar quoniam inuocaui te.
Erubescant īpii ꝛ deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Que loquūt aduersus iustū iniq̄tatē: ī supbia ꝛ ī abusiōe
Quā magna mltitudo dul-

cedinis tue dñe: quam abscō
disti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperāt in
te: in conspectu filioꝝ hoīm.
Abscōdes eos in abscōdito
faciei tue: a ꝯturbatiōe hoīm
Proteges eos ī tabernaculo
tuo: a cōtradictiōe linguaꝝ.
Benedictus dñs qm̄ mirifi
cauit misericordiam suā mi-
chi: in ciuitate munita.
Ego autē dixi in excessu mē
tis mee: proiect⁹ sum a facie
oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocē orōnis
mee: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oēs sācti ei⁹
qm̄ veritatē requiret dñs: et
retribuet abūdanter facien-
tibus superbiam.
Viriliť agite ꝛ cōfortetť cor
vr̄m: oēs q̄ speratis in dño.
Gloria patri. psalm⁹. xxxi.
Beati quoꝝ remisse sūt
iniquitates: et quorum
tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nō īputauit
dñs pctm̄: nec ē ī spū ei⁹ dol⁹.
Qm̄ tacui īueterauerūt ossa
mea: dum clamarē tota die.
Quoniam die ac nocte gra
uata est sup me man⁹ tua: cō
uersus sum in erūna mea
dum configitur spina.
Delictū meū cognitū tibi
feci: ꝛ īiusticiam meam non
abscondi.
Dixi cōfitebor aduersū me
in iusticiā meā dño: et tu re-
misisti īpietatē peccati mei.
Pro hac orabit ad te oīs
sanctus: in tēpore oportuno.
Verūtñ ī diluuio aq̄rū mul
taꝝ: ad eū nō approximabūt
Tu es refugiū meū a tribu
latiōe que circūdedit me: exul
tatio mea erue me a circūdā
tibus me.
Intellectū tibi dabo ꝛ īstruā
te ī via hac qua gradierꝭ: fir-
mabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ ꝛ mu
lus: quibus nō est intellectus
In chamo ꝛ freno maxillas
eorum cōstringe: qui nō ap-
proximant ad te.
Multa flagella pctōrꝭ: sperā-
tē aūt ī dño mīa circūdabit.
Letamini in dño ꝛ exultate
iusti: et gloriamini omēs re-
cti corde.
Glia. ān. In tua iusticia li-
bera me dñe. ps. xxxii.
Exultate iusti in dño: re
ctos decet collaudatio
Cōfitemī dño in cithara: in
psalterio decē cordarū psal-
lite illi.
Cātate ei cāticū nouū: bene
psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbū dñi:
et omnia opera eius in fide.
Diligit mīam ꝛ iudiciū: mi
sericordia dñi plena ē terra.

Verbo dñi celi firmati sũt: et spũ oris eiꝰ oĩs virtus eoꝝ

Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in the sauris abissos

Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ cõmoueantur omẽs inhabitantes orbem

Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit et creata sunt

Dñs dissipat cõcilia gẽtiũ reprobat aũt cogitatiões ppło rũ: ⁊ reprobat cõsilia pricipũ

Cõsiliũ aũt dñi ĩ etnũ manet: cogitatiões cordis eiꝰ in generatione ⁊ generationem

Beata gens cuius est dominus deꝰ eiꝰ: populus quẽ ele git in hereditatem sibi.

De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.

De preparato habitaculo suo: respexit super omẽs q̃ ha bitant terram

Qui finxit sigillatĩ corda eoꝝ: q̇ ĩtellexit oĩa opa eorũ.

Non saluatur rex p multã ṽtutẽ: et gygas nõ saluabit in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutẽ: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur

Ecce oculi dñi super metuẽ tes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius

Vt eruat a morte aĩas eoꝝ: et alat eos in fame.

Aĩa nr̃a sustinet dñm: qm̃ adiutor ⁊ ptector noster est.

Qr in eo letabit cor nostrũ: ⁊ in noĩe scõ eius speraumiꝰ

Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodũ spe rauimus in te. ps. xxxiii

Benedicã dñm in oĩ tpe semp laus eiꝰ ĩ ore meo

In dño laudabit aĩa mea: audiant mãsueti ⁊ letentur.

Magnificate dñm mecũ: et exaltemꝰ nomẽ eiꝰ in idipsũ

Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulatio nibus meis eripuit me

Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̃e nõ cõfũdẽt

Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ ex oĩbus tribulationibꝰ eius saluauit eũ

Immittit angelꝰ dñi in circuitu timentium eum: et eripiet eos

Gustate et videte quoniam suauis est dñs: beatus vir q̇ sperat in eo.

Timete dñm oẽs scĩ eiꝰ: qm̃ nõ est inopia timẽtibus eum

Diuites eguerunt ⁊ esurierunt: inquirẽtes autem dñm non minuentur omni bono.

Venite filii audite me: timo rem dñi docebo vos.

Quis est hõ qui vult vitaꝫ: diligit dies videre bonos

Prohibe linguã tuã a malo:

et labia tua ne loquãt dolũ

Diuerte a malo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊ pſequere eam

Oculi dñi ſup iuſtos: ⁊ aures eius ad preces eorum.

Vult⁹ autẽ dñi ſup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum

Clamauerũt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩb⁹ tribulationibus eoꝝ liberauit eos

Iuxta eſt dñs his qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit

Multe tribulationes iuſtorum: ⁊ de omibus his liberauit eos dñs.

Cuſtodit dñs oĩa oſſa eoꝝ: unũ ex his non conteretur

Mors peccatoꝝ peſſima: ⁊ q̇ oderũt iuſtum delinquent

Redimet dñs aĩas ſeruorũ ſuorum: et non delĩquẽt omnes qui ſperant in eo

Gloria. ãn. Rectos decet col laudatio. ps. xxxiiii.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnantes me

Apprehẽde arma ⁊ ſcutũ: ⁊ exurge in adiutoriũ michi

Effũde frameã ⁊ cõclude aduerſus eos q̇ pſequũtur me: dic aĩe mee ſalus tua ego ſũ.

Confundãtur et reuereant: querentes animam meã.

Auertantur retrorſum et confundantur: cogitãtes michi mala

Fiãt tãq̃ puluis añ faciẽ vẽti: ⁊ angel⁹ dñi coartãs eos.

Fiat via eoꝝ tenebre et lubricum: et angelus dñi perſequens eos.

Qm̃ gratis abſcõderũt michi interitũ laquei ſui: ſupuacue exprobrauerũt aĩaꝫ meã.

Veniat illi laque⁹ quẽ ignorat: ⁊ captio quam abſcondit apprehẽdat eum ⁊ in laqueũ cadat in idipſum

Anima autem mea exultabit in dño: et delectabitur ſuper ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: domine quis ſimilis tibi

Eripiẽs inopẽ de manu fortiorũ eius: egenũ ⁊ pauperem a diripientibus me.

Surgentes teſtes iniqui: que ignorabam interrogabãt me

Retribuebãt michi mala ꝓ bonis: ſterilitatẽ aĩe mee.

Ego aũt cum michi moleſti eſſent: induebar cilicio.

Humiliabam ĩ ieiunio animã meã: ⁊ oratio mea in ſinu meo conuertetur

Quaſi ꝓximũ ⁊ quaſi fratrẽ nr̃ꝫ ſic ꝯplacebã: quaſi lugẽs ⁊ ꝯtriſtat⁹ ſic hũiliabar

Et aduerſum me letati ſũt et cõuenerũt: cõgregata ſunt ſup me flagella et ignoraui.

Diſſipati ſunt nec cõpuncti

tentauerūt me ſubſannaue-
runt me ſubſannatione: frē-
duerūt ſup me dentibꝰ ſuis.

Dn̄e qn̄ reſpicies reſtitue a-
nimā meā a malignitate eo-
rum: a leonibꝰ vnicā meam.

Confitebor tibi in eccleſia
magna: in populo graui lau
dabo te.

Non ſupergaudeant michi
qui aduerſantur michi iniq̄:
qui oderunt me gratis et an
nuunt oculis

Qm̄ michi q̄dē pacifice lo-
quebāt: ⁊ ī iracūdia terre lo-
quentes dolos cogitabant

Et dilatauerūt ſuper me os
ſuum: dixerunt euge euge vi
derunt oculi noſtri

Vidiſti dn̄e ne ſileas: domi
ne ne diſcedas a me

Exurge et intende iudicio
meo deus meus: et dominus
meus in cauſam meam

Iudica me ſcdm̄ iuſticiam
tuam dn̄e deꝰ meus: ⁊ nō ſup
gaudeant michi.

Non dicant in cordibꝰ ſuis
euge euge aīe noſtre: nec di-
cant deuorabimus eum.

Erubeſcāt ⁊ reuereāt ſimul
qui gratulantur malis meis

Induant confuſione et re-
uerentia: qui maligna loquū
tur ſuper me

Exultent et letentur qui vo
lunt iuſticiam meā: ⁊ dicant
ſemper magnificetur dn̄s q̄
volunt pacem ſerui eius.

Et līgua mea meditabitur
iuſticiam tuam: tota die lau-
dem tuam. Pſalmus xxxv.

Dixit iniuſtus vt delin
quat in ſemetipſo: non
eſt timor dei ante oculos eiꝰ.

Quoniam doloſe egit ī cō-
ſpectu eiꝰ: vt inueniatur iniq̄
tas eius ad odium

Verba oris eius iniquitas ⁊
dolꝰ: noluit intelligere vt be
ne ageret

Iniquitatem meditatus eſt
in cubili ſuo aſtitit oī vie nō
bone: maliciam autem non
odiuit.

Dn̄e in celo mīa tua: ⁊ veri
tas tua vſq̄ ad nubes

Iuſticia tua ſicut mōtes dei:
iudicia tua abyſſus multa.

Homines et iumenta ſalua
bis dn̄e: quēadmodum mul-
tiplicaſti mīam tuam deus.

Filii autē hoīm: in tegmine
alarū tuarum ſperabunt.

Inebriabūtur ab vbertate
domus tue: et torrente volu
ptatis tue potabis eos

Quoniam apud te eſt fons
vite: ⁊ in lumine tuo videbi
mus lumen.

Pretende mīam tuam ſcien
tibus te: et iuſticiam tuā his
qui recto ſunt corde

Non veniat michi pes ſup-

bie: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operant iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare
Gloria patri. an. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.
Noli emulari in malignantibus: neq zelaueris facientes iniquitatem.
Qm tanq̄ fenū velocit arescent: ⁊ queadmodum olera herbarum cito decident.
Spera in dño et fac bonitatē: et inhabita terram ⁊ pasceris in diuitiis eius
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui
Reuela dño viam tuā: ⁊ spera in eo et ipse faciet
Et educet quasi lumen iusticiam tuam et iudicium tuuz tanq̄ meridiem: subdit⁹ esto dño et ora eum
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: ⁊ in hoīe faciente iniusticias.
Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris
Qm̄ qui malignant exterminabūtur: sustinētes autez dñm ipsi hereditabūt terrā.
Et adhuc pusillū et nō erit peccator: ⁊ queres locum ei⁹ et non inuenies.
Mansueti autē hereditabūt terram: et delectabuntur in multitudine pacis
Obseruabit pctōr iustū: ⁊ stridebit sup eum dentibus suis
Dñs autē irridebit eū: qm̄ prospicit q̄ veniat dies eius.
Gladiū euaginauerūt peccatores: intēderunt arcū suum
Ut decipiāt pauperē ⁊ inopē: vt trucident rectos corde
Gladius eorum intret ī corda ipsorum: et arcus eorū cōfringatur
Melius est modicū iusto: super diuitias pctōꝝ multas
Qm̄ brachia pctōꝝ cōterent: confirmat autē iustos dñs.
Nouit dñs dies īmaculatorū: ⁊ hereditas eoꝝ ī etnū erit
Non cōfundētur in tp̄e malo: ⁊ in diebus famis saturabunt/ qr pctōres peribunt
Inimici vo dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes queadmodū fumus deficient
Mutuabitur peccator et nō soluet: iustus autem miseret et retribuet
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt
Apud dñm gressus hoīs dirigent: et viam eius volet
Cū ceciderit iust⁹ nō collidetur: qr dñs suppōit manū suā
Iunior fui etenī senui: ⁊ nō

vidi iustū derelictū nec semē
eius querens panem.
Tota die miseretur ꝫ cōmo
dat: et semen illius in bene-
dictione erit.
Declina a malo ꝫ fac bonū:
et inhabita in seculū seculi.
Quia dn̄s amat iudiciū: et
nō derelinquet sanctos suos:
in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen
impiorum peribit.
Iusti autē hereditabunt ter
ram: et inhabitabunt in se-
culū seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiē-
tiam: ꝫ lingua eius loquetur
iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius:
et non supplantabuntur gres
sus eius.
Considerat peccator iustū:
et querit mortificare eum.
Dn̄s aūt nō derelinquet eū
in manibꝰ eius: nec dānabit
eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominū et custodi
viam eius et exaltabit te vt
hereditate capias terrā: cum
perierint peccatores videbis
Vidi impiū superexaltatū:
et eleuatū sicut cedros libani
Et trāsiui et ecce nō erat: q̄-
siui eū et nō est īuentꝰ locꝰ eiꝰ
Custodi īnocentiam ꝫ vide
equitatem: quoniā sunt reli-
quie homini pacifico.
Iniusti autē disperibūt si-
mul: reliquie īpiorꝫ interibūt
Salus autē iustorū a dn̄o: et
protector eorū in tēpore tri-
bulationis.
Et adiuuabit eos dn̄s et li-
berabit eos: ꝫ eruet eos a pec
catoribus et saluabit eos/ qꝛ
sperauerūt in eo. Ps. xxxvii.
Domine ne ī furore tuo
arguas me: neqꝫ in ira
tua corripias me.
Quoniaꝫ sagitte tue infixe
sunt michi: et cōfirmasti sup
me manū tuam.
Nō ē sanitas ī carne mea a
facie ire tue: nō est pax ossibꝰ
meis a facie peccatorꝫ meorꝫ
Qm̄ īiq̄tates mee supgresse
sunt caput meū: ꝫ sicut onus
graue grauate sunt sup me.
Putruerūt et corrupte sunt
cicatrices mee: a facie insipi-
entie mee.
Miser factus sum ꝫ curua-
tus sum vsqꝫ in finem: tota
die cōtristatus ingrediebar.
Quoniā lūbi mei īpleti sūt
illusionibus: ꝫ nō est sanitas
in carne mea.
Afflictus sum et humilia-
tus sum nimis: rugiebā a ge
mitu cordis mei.
Domine ante te omne desi-
derium meū: et gemitꝰ meus
a te non est abscōditus.
Cor meum cōturbatū est in

me dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecū.
Amici mei et primi mei: ad uersum me appropinquaue-runt et steterunt.
Et qui iuxta me erant delō-ge steterunt: et vim faciebāt qui querebant aīam meā.
Et qui inqrebant mala mi-chi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur
Ego autē tanq̄ surdus non audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum.
Et factus sum sicut hō non audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.
Qm̄ ī te dn̄e speraui: tu ex-audies me dn̄e deus meus.
Quia dixi nequādo supgau deant michi īimici mei: et dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniā ego in flagella pa ratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper.
Qm̄ iniqtatē meā annūcia bo: et cogitabo pro pctō meo.
Inimici autē mei viuunt et cōfirmati sūt sup me: et mul-tiplicati sūt q̄ oderūt me īique
Qui retribuūt mala pro bo nis detrahebant michi: quo-niam sequebar bonitatem.
Ne derelīquas me dn̄e deus meus: ne discesseris a me.
Intende ī adiutoriū meum: domine deus salutis mee.
Gloria. an. Reuela dn̄o viā tuā. V9. Dn̄e in celo mīa tua. R̄m Et veritas tua vsq̄ ad nubes. Lectiōes et R̄. de eadē fer̄. Ante laud. p aduētū. V. Emitte agnū tuū dn̄e dn̄ato rē̄tre R̄ De petra deserti ad mōte filie syon. Sed in oīb9 aliis fer̄. a Dn̄e ne ī ira. vsq̄ ad xl. et a Deus oīm. vsq̄ ad aduentū dn̄i. qn̄ de fer̄. agit̄. Dicet̄ hic vs9. Fiat mīa tua dn̄e super nos. R̄m. Quem-admodū sperauimus in te.
In laudibus. Psalmus. l.
Miserere mei deus: secū dū magnā mīam tuā.
Et secūdū multitudinē mi-serationū tuarum: dele iniqui-tatem meam.
Ampli9 laua me ab īiq̄tate mea: et a pctō meo mūda me.
Quoniā īiquitatem meam ego cognosco: et peccatū meū contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cū iudicaris.
Ecce enī in inquitatib9 con ceptus sum: et in peccatis cō-cepit me mater mea.
Ecce enī veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.

Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabũt ossa humiliata
Auerte faciem tuã a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundũ crea in me de9: et spiritum rectum ĩnoua in visceribus meis.
Ne piicias me a facie tua: et spiritum sanctuz tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de9 salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiã tuã:
Dñe labia mea aperies: et os meũ annũciabit laudẽ tuã.
Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissem: vtiq holocaustis non delectaberis.
Sacrificiũ deo spiritus cõtribulatus: cor cõtritũ et humiliatũ deus non despicies.
Benigne fac dñe ĩ bona voluntate tua syon: vt edificẽtur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie oblatiões et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gl'ia. ã. Miserẽ mei de9. p̃. v. Uerba mea aurib9 pcipe do. vt s folio pmo. ã. Intellige clamorẽ meũ dñe. ãn. Deus deus meus ad te de luce vigilo. p̃s. Ipsum. Isaie. xii.
Confitebor tibi domĩe qm̃ irat9 es michi: cõuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce de9 saluator me9: fiducialiter agam et nõ timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite ĩ pplis adĩuẽtiões eius: memẽtote quoniã excelsum est nomen eius.
Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gl'ia pr̃i. ãn. Conuersus est furor tuus dñe et consolatus es me. ãn. Laudate dñm de celis. p̃s. Ipsum. Capitulũ.
Ecce dies veniunt dicit dñs/ et suscitabo dauid germẽ iustũ et regnabit rex et sapiẽs erit et faciet iudiciũ

et iusticiā in terra. Hoc capitulū dicet quotidie ad laud. in fer. p totū aduen. qn̄ de ea agitur. hy9. Uox clara vts. ante p̄mā v. Uox clamātis. Et oībus fer. ad laud. a Dn̄e ne ī ira. vsq3 ad caput ieiunii et a Deus oīm. vsq3 ad aduētum dn̄i quādo de feria. agitur dicetur Cp̄m. Corin. xvi

Uigilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini et oīa vestra in caritate fiāt. A Dn̄e ne in ira. vsq3 ad xl. qn̄ de. ii. fer. agit dr ad lau. sequēs. Hy9.

Splendor paterne glorie: de luce lucē pferēs: lux lucis et fons lumīs: dies diem illuminans.

Uerusq3 sol illabere: micās nitore perpeti: iubarq3 sancti spūs: īfunde nostris sensib9.

Uotis vocemus te patrem: patrem perēnis glorie: pater potentis gratie: culpam releget lubricam.

Informet actus strēnuos: dentē retūdat inuidi: casus secundet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat: casto fidei corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat.

Xp̄usq3 nobis sit cibus: potusq3 nr̄ sit fides: leti bibam9 sobriā: ebrietatē spiritus.

Letus dies hic transeat: pudor sit vt diluculū: fides velut meridies: crepusculū mēs nesciat.

Aurora cursus puehit: aurora totus pdeat: in patre totus fili9: et tot9 in v̄bo pater.

Deo p̄ri sit glia: eiusq3 soli filio: cū spū paraclito: et nūc et ī perpetuū. Amē. v. In matutinis dn̄e meditabor in te R. Quia fuisti adiutor me9. Per estatē. dr hy9. Ecce iam noctis v. In matutinis dn̄e. Iste v. dr oib9 fer. ad laud. a Dn̄e ne in ira. vsq3 ad xl. et a Deus oīm. vsq3 ad aduē. dn̄i qn̄ de fer. agit. ān. Bn̄dictus deus israel. ps. Ip̄m. Deinde dicant preces fer. hoc modo.

Kyrie el. iii. Xp̄e el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr̄.

Et ne nos. Sed libera nos.

Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi.

Cōuertere domīe vsq3quo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos.

Fiat misericordia tua domine super nos.

Quēadmodū sperauim9 ī te

Sacerdotes tui induantur iusticiā. Et sancti tui exultent.

Domine saluum fac regem Et exaudi nos in die qua in-

uocauerimus te.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus meꝰ sperantes in te.
Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue Et rege eos ꝛ extolle illos vsqꝫ in eternum.
Dñe fiat pax in vtute tua. Et abũdãtia in turribꝰ tuis
Oremꝰ ꝓ fidelibꝰ defunctis Requiẽ eternã dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis.
Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me.
Miserere mei deus. totꝰ ps̃. dicatur sine nota cũ Glia. et Sicut erat. Finito p̃o. solus sacerd. erigat se: ꝛ ad graduꝫ choꝛi accedat. s. ad mat. et ad vesperas tũc dicẽdo hos vꝰ.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ
Dñe deus virtutũ conuerte nos. Et ostende faciẽ tuaꝫ et salui erimus.
Dñe exaudi. Et clamoꝛ.
Dñs vo. Et cũ. Oꝛemus.
In aduẽtu dñi qñ d fcr̃ agit dũr mẽo. ad mat. ãn. Spũs sanctus in te descẽdet maria ne timeas habẽs in vtero filiũ dei alla. v. Egredieẽ virga de radice iesse. R. Et flos de radice eiꝰ ascẽdet. or
Deus qui de beate marie virginis vtero verbũ tuum angelo nũciante carnem suscipere voluisti: p̃sta supplicibus tuis: vt qui vere eaꝫ dei genitricẽ credimus: eius apud te intercessionibꝰ adiuuemur. Per eũdẽ. x. Mẽo. de oĩbus sctis ãn. Ecce dñs veniet et oẽs sancti eiꝰ cum eo: et erit in die illa lux magna alla. v. Ecce apparebit dñs sup nubem candidã. R. Et cũ eo sanctoꝛum milia. Oro
Conscieñtias nostras q̃s dñe visitando purifica: vt veniẽs iesus xp̃s filiꝰ tuus dñs noster cũ omnibus sanctis paratã sibi in nobis inueniat mãsionem. Qui te. vi. et reg. ꝛc. Ad vs̃. ꝛ c̃. Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purifi. quotidie fiat mẽo. de sancta maria de quocũqꝫ fiat seruí. tam ad vs̃. q̃ ad matu. nisi in vigi. epy ꝛ in die eiusdem. In fer. ix. lec. ĩfra octa. et in octa. qñ choꝛus regit. Et in dñicis ad vtrasqꝫ ves̃. cuꝫ hac ãn. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tũc impleta sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti vt saluum faceres genus humanum te laudamus deꝰ noster Et ad matut. cum hac ã. Ecce maria genuit nobis saluatoꝛem quem iohannes vidẽs

exclamauit dicens: ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mũdi allelupa. In ferĩ vero ⁊ in fes. iii. lec. sine regimine chori ad veš. dicitur hec ãn. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilẽ virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matuti. cum hac ãn. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit saluatorem te laudamus deus noster. Et ad matuti. dicitur sẽper v̇. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vš. dicitur v̇ Speciosus forma pre filiis hominum. R̶m Diffusa est gratia in labiis tuis. Non dicit vlteri⁹ Ox.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: p quam meruimus auctorẽ vite suscipere dominum nostrũ iesum xp̃m filium tuũ. Dein de fiat memoria de oĩb⁹ sanctis in ferĩ. et in fes. sine regi. chori ad veš. et ad matuti. Post purifi. vo. ad matuti. dicitur hec ãn. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. v̇⁹. Post partum oratio. Famulorum vel oratio. Omnipotens sempiterne deus vt posterius patet. Non dicitur hec oratio. Concede quesumus misericors deus ad memo. de sãcta maria: nisi ad processio. tantum. Memoria de omnibus sanctis. Ad matuti. ãn. Exultabunt. v̇. Mirabilis oratio Infirmitatem. vel orõ. Omnium sanctorum. vel oratio. Uide domine. vel orõ. Tribue quesumus domine. ⁊ c̃. Post purificationem ad memo. de sancta maria. dicantur antipho. sicut infra ante completorium notatur. Et etiam de omibus sctĩs ad vš. et ad memo. de pas. tempore.

¶ Ferĩ. iiii. in capite ieiunii ⁊ quotidie vsq̧ ad cenã dñi qñ de tp̃ali agitur ad matu. fiat memo. p penitẽtib⁹ cũ hac ã. Conuertimini ad me in toto corde vr̃o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ in planctu dicit dñs. v̇. Peccauimus cũ patribus nostris R̶. Iniuste egimus iniq̃tatẽ fecimus Oratio.

Exaudi q̃s dñe supplicũ preces et confitentiũ tibi pec peccatis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas benignus et pacem. p dñ3. Ad vš. vero cũ hac ãn. eo dic. Quis scit si

conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se bñdictiõez ℣. Dñe nõ scdm pctã nrã facias nobis. ℟. Neqꝫ scdm iniquitates nras retribuas nobis Orõ vts. Exaudi. ¶ Feria. ii. post octa. trini. et ab hic vsqꝫ ad aduentũ dñi: tã ĩ fer̃ q̃ in fes. iii. lec. sine regi. chori et in octa. et infra qñ cho. nõ regit dicant he tres mẽo. scꝫ de cruce: de scã maria: et de oĩbus sctis. Cũ vo in festis. iii. lec. aliqd festum sctõꝝ cõtig. tunc in p̃mis fiat memo. de sctõ: et postea memo. supradicte. Per octa. vo reliqꝫ siue dĩ de sctis siue de fer. sp fiat in primis memo. de cruce Ad matu. ãn. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nri iesu christi. ℣. Omis terra adoret te de⁹ et psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo. Orõ.

Deus q̃ sanctã crucem tuã ascendisti et mũdi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nra illuminare dignare saluator mũdi. Qui vi. et reg. cum deo. vel oratio

Perpetua q̃s dñe pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui vi. et reg. cũ deo pa. Mẽo. de scã ma. ad matu. ã. Btã mater et innupta. vt proxime s̃.

Ad. ℣. Post partum. Orõ.

Desto nobis dñe deus noster: et quos scẽ crucis letari facis honore eius quoqꝫ ppetuis defende subsidiis. p.

Famulorũ tuoꝝ vel or q̃s dñe delictis ignosce vt qui tibi placere de actibus nris nõ valemus: genitricis filii tui dñi nri iesu xpi intercessiõe saluemur Per eũd

Omps sempiter- vel or ne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potentie a cũctis ꝑtege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere prosperitate et futura. p. x. Non dr̃ orõ. Cõcede q̃s mi. ad mẽo. de sancta maria p totũ annũ. sed ad ꝑcef. et ad complet. de ca tm̃. Memo. de oĩb⁹ sctis ad mat. ãn. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilib⁹ suis ℣. Mirabilis de⁹ ĩ sctis suis. ℟. Et glorios⁹ ĩ maiestate sua

Infirmitatẽ nrãm Or q̃s dñe ꝑpicius respice: et mala oĩa que iuste meremur omniũ sctõꝝ tuoꝝ itercessione auerte. Per x. vel or

Omniũ sanctorum tuoꝝ q̃s dñe intercessiõe placatus et veniam delictorum nobis tribue et remedia sempiterna concede. p. vel orõ.

Vide dñe infirmitates nr̃as & intercedẽtibus oĩbus sc̃tis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. vel oro Tribue q̃s dñe oẽs sanctos tuos iugiter orare p nobis: et eos sẽp clemẽter audire digneris. p. Mẽo. de cruce ad vs̃. ã. Salua nos xp̃e saluator p virtutẽ sancte crucis q̃ saluasti petrũ ĩ mari miserere nobis. V Dĩs terra vel ã. Per signũ scẽ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus noster. vel ãn Adoram⁹ te xp̃e & benedicim⁹ tibi: quia per crucẽ tuã redemisti mũdum. V⁹ Dĩs terra. or̃ vts̃. ad matu Mẽo. de sc̃tã maria ad vs̃. ãn. Sc̃tã maria virgo intercede pro toto mũdo q̃a genuisti regẽ orbis. V. Sãcta dei genitrix virgo semp maria. vel ãn. Sctã dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m V. Post partum. vel ãn. In prole mater in partu virgo gaude et letare pia mater domini. V. Sancta dei genitrix or̃. vts̃. ad matu. Mẽo. de oĩbus sc̃tis ad vs̃. ãn. Sãcti dei oẽs q̃ estis cõsortes supnorũ ciuiũ intercedite p nobis. V. Letamini. vl. Exultẽt. vel ã. Oẽs electi dei nr̃i mẽoramini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. V. Letamini. vel exultent. vel ãn Sc̃tõr p̃cib⁹ cunctorũ redde salutẽ corporis & aĩe xp̃e tuis famulis. V. Letamini. vel. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cum christo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocunq̃ ierit. V. Letamini. Isti duo V. ad mẽo. de oĩb⁹ sc̃tis nõ variãt nisi cũ V. Letami. ad. i. vs̃. dr̃ tũc ad mẽo. de oĩbus scĩs dicet V. Exultẽt Similiter ad matu. qñ V. Mirabilis de⁹. dr̃ in lau. tũc ad memo. de oĩbus sc̃tis dicetur V. Iustorũ aĩe. qđ p totũ annũ obseruet: nisi in aduẽ. & ĩ tp̃e pas. or̃. vts̃. ad matu. ¶ Fer iii. ad matu. p aduẽtũ Inuit hy⁹. vts̃. in. ii. feria notãtur. Sed a Dñe ne in ira. vsq̃ ad xl. qñ d. iii. fer agit dr̃ ad matu. sequẽs Inuit. Iubilem⁹ deo salutari nr̃o. ps̃. Venite

Consors paterni hy⁹. luminis/ lux ip̃e lucis & dies/ noctẽ canẽdo rũpimus/ assiste postulantibus

Aufer tenebras mentiũ/ fuga cateruas demonum/ expelle somnolentiã/ ne pigritantes obruat

Sic christe nobis oĩbus/ ĩdulgeas credentib⁹/ vt prosit exorantibus/ quod precinentes

psallimus.
Presta pater piissime. Per estatem hymn9. Nocte surgẽtes vigi. Psalmus xxxviii.
Dixi custodiã vias meas: vt non delĩquam in lĩgua mea.
Posui ori meo custodiã: cũ consisteret peccator aduersum me
Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: ꝛ dolor meus renouatus est
Concaluit cor meum intra me: et in meditatiõe mea exardescet ignis
Locut9 sum in lingua mea: notum fac michi domine finem meum.
Et numerũ dierũ meorũ q̇s est: vt sciam quid desit michi
Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanꝙ nichilum ante te.
Verũtamẽ vniuersa vanitas: omnis homo viuens
Verũtamen in ymagine ptrãsit homo: sed ꝛ frustra cõturbatur
Thesaurisat: et ignorat cui congregabit ea
Et nunc que est expectatio mea nonne dñs: et substãtia mea apud te est
Ab omnibus iniquitatib9 meis erue me: opprobriũ insipienti dedisti me
Obmutui ꝛ nõ aperui os meum quoniã tu fecisti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine man9 tue ego defeci: in increpationibus ꝓpter iniquitatem corripuisti hominem
Et tabescere fecisti sicut araneã aĩam ei9: verũtamẽ vane conturbat omnis homo.
Exaudi orationẽ meã dñe ꝛ deprecationẽ meã: auribus ꝑcipe lachrymas meas
Ne sileas qm̃ aduena ego sũ apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priusꝙ abeam: et ampli9 non ero. ps. xxxix.
Expectans expectaui dominũ: ꝛ intendit michi
Et exaudiuit preces meas ꝛ eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos
Et immisit in os meũ canticũ nouũ: carmen deo nostro
Videbunt multi ꝛ timebũt: et sperabunt in domino
Beat9 vir cui9 ẽ nomẽ dñi spes ei9: et nõ respexit in vanitates et insanias falsas
Multa fecisti tu dñe de9 me9 mirabilia tua: et cogitatio-

nibus tuis non est qui simi-
lis sit tibi.
Annũciaui ⁊ locut⁹ sũ: mul
tiplicati sunt super numerũ.
Sacrificiũ ⁊ oblatiões nolui
sti: aures aũt pfecisti michi.
Holocaustũ ⁊ p pctõ non po
stulasti: tũc dixi ecce venio
In capite libri scriptũ ẽ de
me vt facerẽ volũtatẽ tuã de⁹
meus volui: et legẽ tuam in
medio cordis mei
Annũciaui iusticiã tuã ĩ ec
clesia magna: ecce labia mea
non prohibebo dñe tu scisti
Iusticiam tuam nõ abscon
di in corde meo: veritatẽ tuã
et salutare tuum dixi
Non abscondi mĩam tuã et
veritatẽ tuã: a cõsilio multo
Tu aũt dñe ne longe facias
miserationes tuas a me: mĩa
tua et veritas tua semper su-
sceperunt me
Quoniam circũdederũt me
mala quoꝝ nõ est numer⁹: cõ
prehenderũt me iniquitates
mee et non potui vt viderem
Multiplicate sũt super capil
los capitis mei: et cor meũ de
reliquit me
Complaceat tibi domĩe vt
eruas me: dñe ad adiuuãduz
me respice
Confundãtur ⁊ reuereant
simul qui querũt animã meã:
vt auferant eam
Conuertãt retrorsũ ⁊ reue
reant: q̇ volũt michi mala
Ferãt cõfestĩ cõfusionẽ suã:
qui dicunt michi euge euge.
Exultẽt ⁊ letent sup te oms
querẽtes te ⁊ dicãt semp ma
gnificetur dñs: qui diligunt
salutare tuum
Ego aũt mẽdic⁹ sum ⁊ pau
per: dñs sollicitus est mei
Adiutor me⁹ ⁊ ptector me⁹
es tu: de⁹ me⁹ ne tardaueris.
Gloria patri. ã. Ut nõ delin
quam in lingua mea. ps. xl.
Beatus qui intelligit su
per egenũ ⁊ pauperẽ: ĩ
die mala liberabit eum dñs.
Dñs conseruet eũ et viuifi
cet eum et beatũ faciat eũ in
terra: ⁊ non tradat eum ĩ ani
mam inimicorum eius
Dñs opẽ ferat illi sup lectũ
doloris ei⁹: vniuersũ stratũ
eius versasti in infirmitate ei⁹
Ego dixi dñe miserere mei:
sana aĩam meam quia pecca
ui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
michi: quando moriet ⁊ peri
bit nomen eius
Et si ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor ei⁹
cõgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebat foras: et loque-
batur in idipsum
Aduersum me susurrabãt
oẽs inimici mei: aduersũ me

cogitabant mala michi.
Verbū iniquū cōstituerunt aduersū me: nūquid qui dormit non adiiciet vt resurgat
Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem.
Tu aūt dñe miserere mei et resuscita me: et retribuā eis.
In hoc cognoui quoniā voluisti me: quoniā nō gaudebit inimicus meus super me.
Me aūt propter innocētiam suscepisti: et cōfirmasti me in conspectu tuo in eternum.
Bñdictus dñs de9 isrl: a sclo et in seculū fiat fiat. ps. xli.
Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerūt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et effudi in me aīam meā: qm̄ trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq ad domū dei.
In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Ad meipsum aīa mea conturbata est: ppterea memor ero tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarū.
Omīa excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt.
In die mādauit dñs mīaz suam: et nocte canticū eius.
Apud me orō deo vite mee: dicaz deo susceptor meus es.
Quare oblit9 es mei: et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus.
Dum confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi: qui tribulant me inimici mei.
Dū dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Gl'ia pri. ā. Sana dñe aīam meā qr peccaui tibi. Iste ps nō dr ad noct. p. xlii.
Iudica me de9 et dis. p. xliii.
Deus auribus nostris audiuim9: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus es in dieb9 eorum: et ī dieb9 antiquis.

Manus tua gẽtes disp̄didit et plantasti eos: affixisti populos et expulisti eos.
Nec enĩ in gladio suo possederunt terrã: et brachiũ eorũ non saluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniã cõplacuisti ĩ eis.
Tu es ipse rex meus ⁊ deus me⁹: q̃ mãdas salutes iacob.
In te ĩimicos nr̃os ventilabim⁹ cornu: et ĩ noĩe tuo spernemus insurgẽtes in nobis.
Nõ enĩ ĩ arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.
Saluasti enĩ nos de affligẽtibus nos: et odiẽtes nos cõfundisti.
In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autẽ repulisti ⁊ confudisti nos: et nõ egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsũ post inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̃ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine p̃cio: et nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ.
Posuisti nos opprobriũ vicinis nostris: subsannationẽ et derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionẽ capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõtra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrãtis ⁊ obloquẽtis: a facie inimici et p̄sequentis.
Hec oĩa venerũt super nos nec obliti sumus te: et inique nõ egimus in testamẽto tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniã humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si expãdim⁹ manus nostras ad deum alienum.
Nõne deus requiret ista: ipse enĩ nouit abscondita cordis
Quoniã p̄pter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas in finem.
Quare faciẽ tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in puluere aĩa nostra: cõglutinat⁹ est in terra vẽter noster

Exurge domie adiuua nos: et redime nos propter nomē tuum. Psalmus xliiii.

ERuctauit cor meū verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.

Speciosꝰ forma pre filiis hominū: diffusa est gratia ī labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo sup femur tuum: potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.

Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppři sub te cadent in corda inimicorū regis.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.

Myrrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerūt filie regū ī honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate.

Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuam: ⁊ obliuiscere populū tuū ⁊ domū patris tui.

Et cōcupiscet rex decorē tuum: qm̄ ipse ē dn̄s deus tuus et adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuuz deprecabuntur omēs diuites plebis

Oīs gl'ia eius filie regis abintus ī fimbriis aureis: circūamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.

Afferenť in leticia ⁊ exultatiōe: adduceńť in tēplū regis

Pro patribus tuis nati sūt tibi filii: constitues eos principes super omnē terram.

Memores erunt nomīs tui domine: in omni generatiōe et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: ⁊ in seculum seculi.

Gloria patri. ān Eructauit cor meū verbū bonū. ps. xlv.

DEus noster refugiū et virtꝰ: adiutor ī tribulatiōibꝰ q̄ īuenerūt nos nimis

Propterea nō timebimꝰ dū turbabitur terra: ⁊ transferētur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: cōturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculum suũ altissimus.
Deus in medio eius nõ commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
Dñs virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera dñi: que posuit ꝓdigia sup terrã.
Auferẽs bella vsqꝫ ad finẽ terre: arcũ cõteret ⁊ cõfrĩget arma et scuta comburet igni.
Vacate ⁊ videte qm̃ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.
Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor nr̃ deus iacob. ps. xlvi.
OMnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniam dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnem terram.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suam: speciẽ iacob quẽ dilexit
Ascendit deus in iubilo: et dñs in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorũ cõgregati sunt cum deo abraham: quoniã dii fortes terre vehemẽter eleuati sunt.
Gloria patri. an. Adiutor in tribulationibus. ps. xlvii.
MAgnus dñs et laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei nostri in monte sancto eius.
Fundat exultatiõe vniuerse terre mons syõ latera aq̃lonis: ciuitas regis magni.
Deus ĩ domibꝰ eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Qm̃ ecce reges terre cõgregati sunt: cõuenerũt in vnũ.
Ipsi videntes sic admirati sunt/ cõturbati sunt/ cõmoti sunt: tremor apprehendit eos
Ibi dolores vt parturiẽtis: in spiritu vehementi cõteres naues tharsis.
Sicut audiuimꝰ sic vidimus in ciuitate dñi virtutum ĩ ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.
Suscepimus deus misericordiam tuã: in medio tẽpli tui
Scdm nomen tuũ deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
Letetur mons syon ⁊ exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate ſyon ⁊ comple
ctimini eam: narrate in tur-
ribus eius.
Ponite coꝛda veſtra in vir
tute eius: et diſtribuite do-
mos eius vt enarretis in pꝛo
genie altera.
Qm̄ hic eſt deus deꝰ noſter
in eternū ⁊ ī ſeculū ſeculi: ipē
reget nos in ſecula. ps. xlviii
Audite hec omnes gen-
tes: auribus percipite
omnes qui habitatis oꝛbem
Quiq; terrigene et filii ho-
minum: ſimul in vnum di-
ues et pauper.
Os meum loquetur ſapien-
tiam: ⁊ meditatio coꝛdis mei
pꝛudenciam
Inclinabo in parabolā au-
rem meā: aperiam in pſalte-
rio pꝛopoſitionem meam.
Cur timebo in die mala: īi-
quitas calcanei mei circun-
dabit me
Qui confidunt in virtute
ſua: et in multitudine diuiti-
arum ſuarum gloꝛiantur
Frater non redimit redi-
met homo: et non dabit deo
placationem ſuam.
Et pꝛecium redēptionis aīe
ſue: et laboꝛabit in eternum ⁊
viuet adhuc in finem
Nō videbit interitum cū vi
derit ſapiētes moꝛientes: ſi-
mul inſipiēs ⁊ ſtultus pibūt
Et relinquent alienis diui-
tias ſuas: ⁊ ſepulchꝛa coꝝ do
mus illoꝛum in eternum.
Tabernacula eoꝛum in pꝛo
genie et ꝓgenie: vocauerunt
nomina ſua in terris ſuis
Homo cum in honoꝛe eſſet
non intellexit: comparatus
eſt iumentis inſipientibus et
ſimilis factus eſt illis
Hec via illoꝛum ſcandaluꝫ
ipſis: ⁊ poſtea in oꝛe ſuo com
placebunt
Sicut oues in inferno poſi-
ti ſunt: moꝛs depaſcet eos
Et dn̄abuntur eoꝛū iuſti in
matutino: ⁊ auxiliū coꝛū ve-
teraſcet in inferno a gloꝛia
coꝛum
Verūtamē deꝰ redimet ani
mā meam de manu inferi: cū
acceperit me.
Ne timueris cū diues factꝰ
fuerit hō: ⁊ cū multiplicata
fuerit gloꝛia domus eius
Qm̄ cum interierit non ſu-
met omnia: neq; deſcendet cū
eo gloꝛia eius.
Quia aīa eius in vita ipſiꝰ
benedicetur: confitebitur ti-
bi cum benefeceris ei
Introibit vſq; in pꝛogeni-
es patrum ſuoꝛū: ⁊ vſq; ī eter
num non videbit lumen
Homo cū in honoꝛe eſſet nō
intellexit: ꝯparatus eſt iumē
tis inſipientibus ⁊ ſimilis fa

ctus est illis.
Gloria. ān. Auribꝰ ꝑcipite q̄ habitatis orbem. p̄s. xlix.
DEus deoꝝ dn̄s locutꝰ est: et vocauit terram
A solis ortu vsq̄ ad occasū: ex syon species decoris eius
Deus manifeste veniet: deꝰ noster ⁊ nō silebit
Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celū desursum: et terrā discernere ppl̄m suū
Congregate illi sanctos eiꝰ: qui ordinant testamētū eius super sacrificia
Et annūciabūt celi iusticiā eius: qm̄ deus iudex est
Audi populꝰ meꝰ ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi deꝰ deus tuus ego sum
Non in sacrificiis tuis arguaꝫ te: holocausta autē tua in conspectu meo sunt semꝑ
Non accipiā de domo tua vitulos: nec de gregibꝰ tuis hircos
Quoniam mee sunt omnes fere siluarū: iumenta in montibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius
Nunquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo
Immola deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentuꝫ meum per os tuum
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum
Si videbas furem currebas cum eo: et cū adulteris portionem tuam ponebas
Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua cōcinabat dolos.
Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti et tacui
Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguam te ⁊ statuaꝫ contra faciem tuam
Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū: nequando rapiat ⁊ non sit qui eripiat
Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. Nō dr̄ ad noc. iste p̄. l. Miserere mei deꝰ scd̄m magnam. p̄s. li.
QUid gloriaris in malicia: qui potens es ī ini

quitate.
Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatem magis ꝙ loqui equitatem
Dilexisti oīa verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea de9 destruct te ī finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuentium
Videbunt iusti ⁊ timebunt et super eū ridebūt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum
Sed sperauit in multitudīe diuitiarū suarum: ⁊ preualuit in vanitate sua
Ego autē sicut oliua fructifera in domo dn̄i: speraui in mīa dei in eternum et in seculum seculi
Confitebor tibi in sclm qa fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū est in conspectu sanctorū tuorum.
Glia. an̄. Deus deoꝝ dn̄s locutus est. v. Immola deo sacrificium laudis. R. Et redde altissimo vota tua. Ante lau. p aduētū v Emitte. R. De petra v. Fiat misericordia tua dn̄e. In lau. an̄ Secundū magnā mīam tuā: miserere mei de9. ps. Miserere.
Iudica me de9 ps. xlii. et discerne causam meā de gente non sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me
Qr tu es de9 fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dū affligit me inimicus
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerūt in mōtē sanctum tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam
Cōfitebor tibi ī cithara de9 deus me9 quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera ī deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vult9 mei et deus meus
Glia. ā Salutare vult9 mei et de9 me9. ā Ad te de luce vigilo. p De9 de9 me9. p. xxxviii.
Ego dixi ī dimi Isaie. dio dierū meorum: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuū annorum meoꝝ: dixi non videbo dn̄m deum in terra viuentiū
Non aspiciā hoīem vltra: ⁊ habitatorem quietis
Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum
Precisa est velut a texente vita mea: duꝫ adhuc ordirer

succidit me
De mane usq ad vesperam finies me: sperabam usq ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea
De mane usq ad vesperam finies me: sicut pullus hyrun dinis sic clamabo/ meditabor ut columba
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso
Domine vim patior respõ de pro me: quid dicam aut q̇d respondebit michi cum ipe fe cerim
Recogitabo tibi oẽs annos meos: ĩ amaritudine aĩe mee
Dñe si sic viuit & in talibus vita spũs mei corripies me & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima
Tu aũt eruisti aĩam meam ut nõ periret: proiecisti post tergũ tuũ omnia pctã mea
Quia non infernus confitebitur tibi neq mors lauda bit te: nõ expectabũt q̇ descen dunt in lacũ veritatẽ tuam.
Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut & ego hodie: pater filiis notã faciet veritatem tuam.
Dñe saluum me fac & psalmos nr̃os cãtabim⁹: cũctis dieb⁹ vite nr̃e in domo dñi.
Gloria. ã Cũctis dieb⁹ vite nostre saluos fac nos dñe. ã. In excelsis laudate deum. p̃. Laud. cap̃. p aduẽ. Ecce dies hy⁹ Vox clara. ℣. Vox clamantis vts. ã Dñe ne in ira usq ad caput ieiunii & a De⁹ oĩm usq ad aduẽ. qñ de. iii. fer̃. agr̃ dr̃ ad lau. cap̃. Vigilate ã dñe ne i usq ad xl. dr.

A ad lau. sequens. Hy⁹.
Les diei nunci⁹: lucẽ p pinquã p̃cinit: nos excitator mentiũ: iã xp̃s ad vitã vocat
Auferte clamat lectulos: egros sopore desides: castiq recti ac sobrii: vigilate iã sũ proximus
Iesũ ciamus vocib⁹: flẽtes p̃cãtes sobrie: intẽta supplicatio: dormire cor mũdũ vetat
Tu xp̃e sõnũ discute: tu rũpe noctis vincula: tu solue pec catũ vet⁹: nouũq lumẽ ĩgere
Deo p̃ri sit glia. ℣. In matutinis dñe. Per estate hy⁹. Ecce iã noctis. ℣. In matuti nis. ã. Erexit dñs nobis cornu salutis ĩ domo dauid pue ri sui. p̃. Bñd⁹. Preces vts. ĩ scda fer̃. or̃. vt decet. c. vts.
¶ Fer̃ iiii. p aduẽ. Inui. Re gẽ ṽturr. p⁹. Verbũ supnũ. ã dñe ne ĩ. usq ad passio. & a De⁹ oĩz usq ad aduẽ. qñ d iiii. fer̃ agr̃. Inui. In manu tua dñe Oẽs fines tre. p̃. Ve. a Dñe ne ĩ ira: usz ad xl. qñ d iiii. fe. agr̃ dr̃ ad ma. fe. Hy⁹.

Rerū creator optime/ rectorq̄ noster aspice/ nos a quiete noxia/ mersos sopore libera.

Te christe sancte poscimus/ ignosce tu criminibus/ ad cōfitendum surgimus/ morasq̄ noctis rumpimus.

Mentes manusq̄ tollimus/ ꝓphetam sicut nouimus/ nobis gerēdū precipit/ paulusq̄ gestis censuit.

Uides malum qd̄ gessimus/ occulta nostra pandimus/ p̄ces gementes fundimus/ dimitte quod peccauimus.

Presta paẗ. Per estatē. hy⁹. Nocte surgentes. p̄s. lii.

Dixit insipiēs in corde suo: non est deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de celo ꝓspexit super filios hoīm/ vt videat si est ītelligens aut requirens deū.

Oēs declinauerūt simul īutiles facti sūt: nō est qui faciat bonum nō est vsq̄ ad vnum.

Nōne sciāt oēs qui operant̄ iniquitatem: qui deuorāt plebem meam vt cibum panis.

Deū nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor.

Quoniā de⁹ dissipauit ossa eorū qui hoībus placēt: cōfusi sunt qm̄ deus spreuit eos.

Quis dabit ex syō salutare israel cū ꝯuerterit dn̄s captiuitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabitur israel. Non dicitur ad noc. iste p̄. liii Deus in nomine. Psalmus. liiii

Exaudi deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: intēde michi et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: ⁊ cōturbat⁹ sum a voce īimici et a tribulatione peccatoris.

Qm̄ declinauerīt ī me īiq̄tates: et ī ira molesti erāt michi

Cor meū conturbatū est in me: et formido mortis cecidit super me.

Timor ⁊ tremor venerīt sup me: ⁊ cōtexerūt me tenebre.

Et dixi quis dabit michi pēnas sicut columbe: et volabo et requiescam.

Ecce elongaui fugiēs: ⁊ māsi in solitudine.

Expectabā eū qui saluū me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Precipita dn̄e et diuide linguas eorū: qm̄ vidi iniq̄tatē et cōtradictionem in ciuitate

Die ac nocte circūdabit eā sup muros eius iniquitas: et

labor ĩ medio eius ⁊ ĩiusticia
Et non defecit de plateis ei⁹: usura et dolus.
Quoniam si ĩimicus me⁹ maledixisset michi: sustinuissē utique.
Et si is q̇ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscōdissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecū dulces capiebas cibos: ĩ domo dei ambulauimus cum consensu
Ueniat mors super illos: et descendāt in ĩfernū viuētes.
Quoniam nequitie ĩ habitaculis eorum: ĩ medio eorum.
Ego autē ad dominum clamaui: et dn̄s saluauit me.
Uespere et mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vocem meam.
Redimet ĩ pace aĩam meam ab his qui appropinquāt michi: quoniā inter mltos erāt mecum.
Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enī est illis cōmutatio et nō timuerūt deū: extendit manū suam in retribuendo.
Cōtaminauerūt testamētū ei⁹: diuisi sūt ab ira vult⁹ ei⁹ et appropinquauit cor illius.
Molliti sūt sermōes ei⁹ sup oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta sup dn̄m curā tuā: et ipse te enutriet: et non dabit in eternū fluctuationē iusto
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego autē sperabo in te domine.
Gloria. ā. Auertet dn̄s captiuitatē plebis sue. ps. lv.

Miserere mei de⁹ qm̄ cōculcauit me homo: tota die ĩpugnās tribulauit me
Conculcauerūt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me oēs cogitationes eorū in malum.
Inhabitabūt ⁊ abscōdēt: ipi calcaneū meū obseruabunt.
Sicut sustinuerūt aĩam meā ꝓ nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua: tunc conuertenē inimici mei retrorsum.
In quacūque die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meus es.

In deo laudabo verbuz: in dño laudabo sermonē in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddam laudatiões tibi
Qm̃ eripuisti aīam meā de morte ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. ps lvi.
Miserere mei deus miserere mei: quoniaz in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarū tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deū altissimū: deum qui benefecit michi.
Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiā suā et veritatem suam: ⁊ eripuit aīam meā de medio catulorū leonū dormiui conturbatus
Filii hominū dētes eorum arma et sagitte: lingua eorū gladius acutus.
Exaltare super celos deus: et in omnē terrā gloria tua.
Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ īcuruauerūt animā meam.
Foderūt ante faciē meam foueā: et inciderūt in eam.
Paratum cor meū deus paratū cor meū: cātabo ⁊ psalmum dicam domino.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Qm̃ magnificata ē vsq ad celos misericordia tua: ⁊ vsq ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos de⁹: et super omnē terrā gloria tua.
Gloria pri. an Quoniā in te cōfidit anima mea. ps lvii.
Si vere vtiq iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenim in corde īiquitates operamini ī terra: īiusticias enī manus vestre cōcinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis scdm similitudinē serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obturātis aures suas
Que non exaudiet vocē incantantium: ⁊ venefici incātantis sapienter.
Deus conteret dentes eorū in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.
Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcū suum donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferētur: supercecidit ignis ⁊ non

viderunt solem.
Priusq̄ intelligerent spine vestre ramnū sicut viuentes: sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cū viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris
Et dicet homo si vtiq̄ ē fructus iusto: vtiq̄ est deus iudicans eos in terra. p̄s. lviii.
Eripe me de īimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operātib⁹ iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce cepērt aīam meā: irruerunt in me fortes.
Neq̄ īiquitas mea neq̄ peccatū meum dñe: sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge ī occursuȝ meū ⁊ vide: et tu domine de⁹ virtutū deus israel.
Intende ad visitādas oēs gentes: nō miserearis oībus qui operantur iniquitatem.
Conuertētur ad vesperam et famē patiētur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loq̄ntur ī ore suo ⁊ gladius in labiis eorū: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: et ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam quia de⁹ susceptor meus es deus meus: misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in v̄tute tua: et depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorū sermonem labiorū ipsorū: et comprehendantur in sup̄bia sua.
Et de execrationē ⁊ mendacio: annunciabuntur in consummatione.
In ira ꝯsummationis ⁊ nō erunt: et scient quia deus dominabit iacob ⁊ finiū terre.
Conuertētur ad vesperā et famē patiētur vt canes: ⁊ circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergētur ad mādu candū: si vero nō fuerint saturati ⁊ murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinē tuam: ⁊ exaltabo mane misericordiam tuam.
Q2 factus es susceptor meus ⁊ refugiū meum: ī die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallā: q2 deus susceptor me⁹ es/deus me⁹ mīa mea. Gl'ia. ā. Iuste iudicate filii hominū. p̄. lix.
Deus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: irat⁹ es

et misertus es nobis
Commouisti terrã & cõturba sti eam: sana cõtritiones ei⁹ quia cõmota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cõpũctionis
Dedisti metuentibus te si- gnificationem: vt fugiant a facie arcus
Ut liberẽtur dilecti tui: sal uum fac dextera tua et exau di me
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichi mam et conuallem taberna culorum metibor.
Meus est galaad & meus est manasses: effraim fortitudo capitis mei
Iuda rex meus: moab olla spei mee
In idumeam extendam cal ciamentũ meum: michi alie- nigene subditi sunt
Quis deducet me in ciuita tem munitam: quis deducet me vsq₃ in idumeam
Nonne tu deus qui repuli- sti nos: & non egredieris de⁹ in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tri- bulatione: & vana sal⁹ homi nis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilũ deducet tri bulantes nos ps. lx
Exaudi deus deprecatio nem meã: intende orõni mee
A finib⁹ terre ad te clama ui dum anxiaretur cor meũ: in petra exaltasti me
Deduxisti me quia fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernacu- lo tuo in secula: ptegar ĩ ve- lamento alarum tuarum
Qm̃ tu deus me⁹ exaudisti orationem meam: dedisti he reditatem timentibus nomẽ tuum
Dies sup dies regis adiici- es: annos eius vsq₃ in diem gñationis & generationis
Permanet in eternum in cõ spectu dei: mĩam et veritatez eius quis requiret
Sic psalmuz dicam nomini tuo in seculũ seculi: vt reddã vota mea de die in diem.
Gl'ia. ãn Da nobis dñe au- xiliũ de tribulatione. ps. lxi.
Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipo enĩ salutare meum
Nã et ipe de⁹ me⁹ & saluta- ris meus: susceptor meus et non mouebor amplius
Quousq₃ irruitis in hoĩem: interficit; vniuersi vos tãq₃ parieti inclinato et macerie depulse
Uerũtamẽ pciũ meum co- gitauerũt repellere: cucurri ĩ

siti ore suo bñdicebãt: et cor-
de suo maledicebant
Verũtamẽ deo subiecta esto
anima mea: quoniam ab ipõ
patientia mea
Quia ipse deus meus et sal
uator meus: adiutor me⁹ nõ
emigrabo
In deo salutare meuz et glo
ria mea: deus auxilii mei et
spes mea in deo est
Sperate in eo omnis congre
gatio populi: effundite corã
illo corda vestra/ deus adiu
tor noster in eternum.
Verũtamẽ vani filii homi
num mẽdaces filii hominũ
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum
Nolite sperare in iniquita-
te et rapinas nolite concupi
scere: diuitie si affluant noli
te cor apponere
Semel locutus est deus duo
hec audiui qr potestas dei est
et tibi dñe mía: qr tu reddes
vnicuiqz iuxta opa sua. Non
dicat ad noc. sequẽs ps. lxii.
Deus deus me⁹: ad. ps. lxiii.
Exaudi de⁹ orõnem me
am cũ deprecor: a timo-
re inimici eripe aĩam meam.
Proterisiti me a cõuẽtu ma
lignantiũ: a multitudine ope
rantiũ iniquitatem.
Quia exacuerũt vt gladiũ
linguas suas: intẽderunt ar
cum rẽ amarã/ vt sagittent ĩ
occultis ĩmaculatum
Subito sagittabũt euz et nõ
timebũt: firmauerũt sibi ser
monem nequam
Narrauerũt vt abscondε-
rent laqueos: dixerunt q̃s vi
debit eos
Scrutati sunt ĩiq̃tates: defe
cerũt scrutãtes scrutinio
Accedet homo ad cor altũ:
et exaltabitur deus.
Sagitte paruulor facte sũt
plage eorũ: et infirmate sunt
contra eos lingue eorum.
Cõturbati sunt oẽs qui vi
debant eos: et timuit oĩs hõ.
Et annũciauerũt opera dei:
et facta eius intellexerunt
Letabit iust⁹ ĩ dño et spera
bit in eo et laudabunt oẽs re
cti corde. ã. A timore inimici
eripe dñe aĩam meã. Non dr
ad noctur. iste ps. lxiiii
Te decet hymn⁹ de⁹ in
syon: et tibi reddet votum in
hierusalem
Exaudi de⁹ orõnẽ meã: ad
te oĩs caro veniet
Verba ĩiquor preualuerũt
sup nos: et impietatibus nrĩs
tu propiciaberis.
Beatus quẽ elegisti et assũp
sisti: inhabitabit ĩ atriis tuis
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sanctum est templum tuũ
mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.
Preparans mõtes in virtute tua accinctus potẽtia: qui cõturbas profundum maris sonũ fluctuũ eius
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitꝰ matutini ⁊ vespere delectabis.
Visitasti terram ⁊ inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumẽ dei repletuȝ est aq̇s: parasti cibũ illorum quoniã ita est preparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: ĩ stillicidiis eiꝰ letabit germinãs
Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exultatiõe colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium et valles abundabũt frumẽto: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. lxv.

Iubilate deo omnis terra/ psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̃ terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentiẽtur tibi inimici tui.
Oĩs terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat noĩ tuo.
Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui cõuertit mare ĩ aridã in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternũ oculi eius sup gentes respiciũt: qui exasperant non exaltẽtur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrũ: et auditam facite vocẽ laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: ⁊ non dedit in cõmotionem pedes meos.
Quoniã probasti nos deus igne nos examĩasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueũ posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuã in olocaustis: reddaȝ tibi vota mea q̃ distinxerũt labia mea
Locutum est os meũ: in tribulatione mea.
Olocausta medullata offeram tibi cũ incenso arietum: offerã tibi boues cũ hircis.

Venite audite et narrabo omnes qui timetis deũ: quãta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lĩgua mea.
Iniquitatẽ si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus
Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.
Bñdictus deus qui nõ amouit deprecationem meam: et miãm suam a me. Non dr ad noct. iste ps. lxvi. Deus misereatur nostri. &c. ps. lxvii.
Exurgat deus et dissipẽtur inimici ei9: et fugiãt qui oderũt eum a facie eius.
Sicut deficit fum9 deficiãt/ sicut fluit cera a facie ignis: sic pereãt pctõres a facie dei.
Et iusti epulent et exultẽt in conspectu dei: et delectentur in leticia
Cantate deo psalmum dicite nomini ei9: iter facite ei qui ascendit sup occasum dominus nomen illi.
Exultate ĩ cõspectu ei9 turbabunt a facie ei9 patris orphanorũ: et iudicis viduarũ.
Deus in loco sctõ suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo
Qui educit victos ĩ fortitudine: similiter eos qui exasperant q̃ habitãt in sepulchris.
Deus cũ egredereris in conspectu populi tui: cum ptrãsires in deserto.
Terra mota est etenĩ celi distillauerũt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariã segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti ĩ dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbũ euãgelizantibus: virtute multa.
Rex vtutuz dilecti dilecti: et speciei dom9 diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargẽtate: et posteriora dorsi ei9 in pallore auri.
Dũ discernit celestis reges super eã niue dealbabunt in selmõ: mons dei mõs pĩguis
Mons coagulatus mõs pinguis: vt quid suspicamini mõtes coagulatos.
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finem.
Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dñs in eis in synai in sancto.
Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenĩ non credentes: inha-

bitare dominum deum.
Bñdictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum
Deus nr̃ deus saluos faciẽdi: et dñi dñi exitus mortis.
Uerũtamẽ deus cõfringet capita inimicorũ suorũ: verticem capilli perambulãtiũ in delictis suis.
Dixit dominus ex basan cõuertam: conuertã in ꝓfundum maris.
Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuoꝝ ex inimicis ab ipso.
Uiderunt ĩgressus tuos deus: ingressꝰ dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerũt prĩcipes coniũcti psallẽtibus: in medio iuuẽcularũ tympanistriarum
In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel.
Ibi bẽiamin adolescentulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorũ: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cõfirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo ĩ hierl'm: tibi offerent reges munera
Increpa feras arũdinis cõgregatio taurorũ ĩ vaccis populoꝝ: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gẽtes q̃ bella volũt venĩet legati ex egipto: ethiopia p̃ueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascẽdit super celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo super israel magnificentia eius et virtus eius ĩ nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: deꝰ israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plebi sue benedictus deus.
Gloria patri. ãn. In ecclesiis bñdicite dño. ℣. Deus vitã meã annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas ĩ cõspectu tuo. Ante laud. ꝑ aduẽtũ. ℣. Emitte aliꝰ. ℣. Fiat mĩa tua. In laud. ã. Ampliꝰ laua me deus: ab iniusticia mea. ps. Miserere. ã. Te decet hymnus deus in syon. ps. Ipsum. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus deus meus.
Exultauit (i Regũ. ii. c.) cor meum in domino: ⁊ exaltatuz est cornu meum in deo meo.
Dilatatũ est os meum super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dñs

neqꝫ enī est alius extra te: et non est fortis sicut de⁹ noster
Nolite mltiplicare loq̄ sub limia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vr̄o q̄r deus scienciarū dn̄s est: et ipsi p̄parantur cogitationes
Arcus fortiū superatus est: et īfirmi accincti sunt robore
Repleti prius pro panibus se locauerūt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit pluri mos: et que multos habebat filios infirmata est.
Dn̄s mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit.
Dn̄s pauperē facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenū: et de stercore erigēs pauperē
Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat.
Domini enī sunt cardines terre: et posuit sup eos orbē.
Pedes sanctorū suorū seruabit: et impii in tenebris cō ticescent/ quia non in fortitu dine sua roborabitur vir.
Dn̄m formidabunt aduersarii eius: ⁊ super ipsos in celis tonabit.
Dn̄s iudicabit fines terre et dabit imperiuꝫ regi suo: et sublimabit cornu christi sui.
Gloria. ā. Dn̄s iudicabit fines terre. ān. Celi celoꝝ laudate deū. p̄s. Laudate d̄. cp̄ꝫ. per aduentū. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v̄. Uox clamātis cp̄ꝫ. Uigilate ⁊ orate A Dn̄e ne in ira. vsqꝫ ad xl. quando de. iiii. fer̄. agitur dicitur ad laudes sequens hymnus.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila: confusa mundi ⁊ turbida: lux intrat albescit pol⁹: christus venit discedite.
Caligo terre sciditur: percussa solis spiculo: rebusqꝫ iā color redit: vultu nitentis syderis.
Te christe solum nouimus: te mente pura ⁊ simplici: flēdo canendo quesumus: intēde nostris sensibus.
Sūt multa fucis illita: que luce purgētur tua: tu lux eoꝝ syderis: vultu sereno illuīa.
Deo prī. v̄. In matutinis. cp̄. Uigilate. ⁊c. Per estatem hy⁹. Ecce iam v̄. In matutinis. ā. Salutē ex iimicis nostris ⁊ de manu oīm qui nos oderunt libera nos dn̄e. p̄s. Bn̄dictus. Preces vt s̄ Dn̄o vt decet. ¶ Fe. v. ad mat. per aduētū. Inuitat. Regē ventuꝝ dn̄m. hy⁹. Uerbū supnū A Dn̄e ne ī ira. vsqꝫ ad xl. qn̄ de v. fer̄. agit. dr̄ ad mat. sequēs Inuit. Adorem⁹ dn̄m. Qm̄ ip̄e fecit nos. p̄. Uenite. Pro hyst. Dn̄e ne ī ira. Hy⁹.

Nox atra rerū cōtegit: terre colores oīm: nos confitentes poscimus: te iuste iudex cordium
Ut auferas piacula: sordesq mentis abluas: donesq xp̄e gratiā: vt arceant crimina
Mēs ecce torpet īpia: quā culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: et te redemptor querere.
Repelle tu caliginē: intrinsecus q̄ maxime: vt in beato gaudeat: se collocari lumine.
Gl'ia pr̄ piissi. Per estatē. p9. Nocte surgētes. Sup noc. p̄.

Saluū me lxviii. fac deus qm̄ ītrauerūt aque: vsq ad aīam meam
Infixus sum in limo pfundi: et non est substantia
Ueni in altitudinē maris: et tempestas demersit me
Laboraui clamās rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deuz meum
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: q̄ oderunt me gratis
Confortati sūt q̄ persecuti sunt me inimici mei iniuste: q̄ nō rapui tunc exsoluebam
Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nō sunt abscondita.
Non erubescāt in me q̄ expectant te dn̄e: dn̄e virtutum
Non confundant sup me: qui querūt te deus israel.
Qm̄ propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam
Extraneus factus sum fratrib9 meis: et peregrin9 filiis matris mee.
Qm̄ zelus dom9 tue comedit me: et opprobria exprobrātiū tibi ceciderūt super me.
Et operui in ieiunio animā meam: et factum est in opprobrium michi.
Et posui vestimentum meū cilicium: et factus sum illis ī parabolam
Aduersum me loq̄bātur q̄ sedebāt in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum
Ego vero oratione meā ad te dn̄e: tēpus beneplaciti de9
In multitudine mīe tue exaudi me: in vitate salutis tue
Eripe me de luto vt nō infīgar: libera me ab his q̄ oderūt me et de pfundis aquarum.
Non me demergat tēpestas aque neq absorbeat me profundum: neq vrgeat sup me puteus os suum.
Exaudi me dn̄e quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice

in me
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me
Intēde aīe mee et libera eā: ꝓpter īimicos meos eripe me
Tu scis improperium meū et confusionem meam: ⁊ reuerentiam meam
In cōspectu tuo sūt omēs q̄ tribulāt me: improperiū expectauit cor meum ⁊ miseriam
Et sustinui qui simul cōtristaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōsolaretur ⁊ non inueni
Et dederūt ī escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerūt me aceto
Fiat mensa eorū corā ipsis in laqueū: ⁊ in retributiones et in scandalum
Obscurent̄ oculi eorū ne videant: et dorsum eorum semper incurua
Effunde super eos iram tuā: et furor ire tue comprehendat eos
Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet
Qm̄ quē tu percussisti persecuti sunt: et sup dolorē vulnerum meoꝝ addiderunt
Appone iniquitatem super iniquitatē eoꝝ: ⁊ non intrēt in iusticiam tuam
Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum paup ⁊ dolēs: salus tua deus suscepit me
Laudabo nomē dei cū cāntico: ⁊ magnificabo eū in laude
Et placebit deo sup vitulū nouellum: cornua producētē et vngulas
Videant pauperes ⁊ letentur: querite deū et viuet anima vestra
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s: et vinctos suos nō despexit.
Laudēt illum celi et terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis
Qm̄ de⁹ saluā faciet syon: ⁊ edificabūtur ciuitates iude
Et inhabitabūt ibi: et hereditate acquirent eam
Et semē seruoꝝ eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomē ei⁹ inhabitabūt in ea. p̄. lxix.
Deus ī adiutoriū meū intende: dn̄e ad adiuuandum me festina.
Confundātur ⁊ reuereātur: qui querūt aīam meam
Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala
Auertant̄ statī erubescētes: qui dicunt michi euge euge.
Exultent ⁊ letent̄ in te oēs qui querūt te: ⁊ dicant semper magnificetur dn̄s qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauper

sum : deus adiuua me
Adiutor meus et liberator meus es tu : domine ne mo-
reris. Gl'ia patri. ā. Dñe de9 in adiutoriū meū itēde: p̄. lxx
IN te dñe speraui nō cō-
fundar in eternū: in iu-
sticia tua libera me & erue me
Inclina ad me aurē tuā: et salua me
Esto michi in deuz protecto
rem & in locum munitum: vt saluum me facias.
Qm̄ firmamētum meū: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de ma
nu peccatoris: et de manu cō
tra legem agētis & iniqui
Qm̄ tu es patientia mea do
mine: dñe spes mea a iuuen-
tute mea
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus
In te cantatio mea semper: tanq̄ prodigium factus sum multis & tu adiutor fortis
Repleatur os meū laude vt cantē gloriā tuam : tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tēpore senectutis: cū defecerit virt9 mea ne derelinquas me
Quia dixerunt inimici mei michi: & q̄ custodiebāt animā meā cōsiliū fecerūt in vnum
Dicētes deus dereliquit eū persequimini & comprehendi te eum: quia non est qui eri-
piat.
Deus ne elongeris a me: de us meus in auxilium meum respice
Confundant & deficiant de trahentes anime mee: operiā tur confusione & pudore qui querunt mala michi
Ego autē sp sperabo: & adii ciam sup omnē laudē tuam
Os meū annūciabit iusticiā tuā : tota die salutare tuum.
Quoniā non cognoui litte raturam introibo in poten-
tias dñi: dñe memorabor iu sticie tue solius
Deus docuisti me a iuuētu te mea: & vsq3 nunc pronun-
ciabo mirabilia tua
Et vsq3 in senectam & seniū : deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiū tuum: gnationi omni que vē tura est
Potentiam tuam & iusticiā tuā deus vsq3 in altissima q̄ fecisti magnalia : deus quis similis tibi
Quantas ostendisti michi tribulationes multas et ma las et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iteruz reduxisti me
Multiplicasti magnificen-
tiam tuam: et conuersus con

solatus es me
Nam et ego cōfitebor tibi ī
vasis psalmi: veritatē tuā deus
psallam tibi in cithara san-
ctus israel.
Exultabunt labia mea cum
cantauero tibi: et anima mea
quam redemisti
Sed et lingua mea tota die
meditabitur iusticiam tuam:
cum confusi et reueriti fue-
rint qui querūt mala michi.
Deus iudiciū ps. lxxi.
tuū regi da: et iusticiā
tuam filio regis.
Iudicare ppl'm tuū ī iusticia:
et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mōtes pacē popu
lo: et colles iusticiam
Iudicabit pauperes ppl'i: et
saluos faciet filios pauperū
et humiliabit calūniatorem
Et permanebit cū sole et an
te lunam: in generatiōe et ge-
nerationem
Descēdet sicut pluuia ī vel
lus: et sicut stillicidia stillan
tia super terram
Orietur in diebus eius iusti-
cia et abundantia pacis: do-
nec auferatur luna
Et dñabitur a mari vsq₃ ad
mare: et a flumīe vsq₃ ad ter-
minos orbis terrarum
Corā illo pcident ethiopes:
et inimici ei⁹ terram lingent
Reges tharsis et īsule mune
ra offerent: reges arabū et sa
ba dona adducent
Et adorabunt eū oēs reges:
omnes gentes seruient ei
Quia liberabit pauperem a po
tente: et pauperem cui nō erat
adiutor.
Parcet pauperi et īopi: et ani
mas pauperū saluas faciet
Ex vsuris et iniquitate redi
met aīas eorum: et honorabile
nomen eorum coram illo
Et viuet et dabit ei de auro
arabie: et adorabūt de ipo sē-
per tota die benedicent ei
Erit firmamētū ī terra ī sū
mis mōtiū superextollet sup li
banū fruct⁹ ei⁹: et florebūt de
ciuitate sicut fenū terre
Sit nomē ei⁹ bñdictū ī secla:
ante solē pmanet nomē eius
Et benedicent in ipo omēs
tribus terre: oēs gentes ma-
gnificabunt eum
Bñdictus dñs deus israel: q
facit mirabilia solus
Et bñdictū nomen maiesta
tis eius in eternū: et replebit
maiestate ei⁹ omnis terra fi-
at fiat.
Glia. ān. Esto michi dñe in
deū ptectorem ps. lxxii.
Quā bon⁹ israel deus:
his q recto sunt corde
Mei aūt pene moti sūt pedes:
pene effusi sunt gressus mei
Quia zelaui sup īiquos: pacē

peccatorum videns
Quia nō ē respectꝰ morti eorū: et firmamētū in plaga eorū
In labore hoīm non sunt: et cū hoībus nō flagellabūtur
Ideo tenuit eos supbia: op ti sūt īiquitate ꝛ īpietate sua
Prodiit quasi ex adipe ini= quitas eorum: trāsierunt in affectum cordis.
Cogitauerūt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem ī ex= celso locuti sunt.
Posuerunt in celum os su= um: et lingua eorum transi= uit in terra
Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inue= nientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit deꝰ: ꝛ si est sciētia in excelso.
Ecce ipsi peccatores et abū dantes in seculo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo sine causa iusti ficaui cor meū: ꝛ laui īter in= nocentes manus meas
Et fui flagellatꝰ tota die: ꝛ castigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo sic: ec= ce nationem filiorū tuorum reprobaui
Existimabā vt cognoscerē: hoc labor est ante me
Donec ītrē in sāctuariū dei: et intelligā ī nouissimis eorū
Verūtn ppt̄ dolos posuisti eis: deiecisti eos dū alleuarēt
Quomodo facti sunt in de solationem subito defecerūt: perierūt propter īiq̄tatē suā
Velut sōnū surgentiū: dn̄e in ciuitate tua imaginē ipo= rum ad nichilū rediges
Quia inflāmatum est cor meū: ꝛ renes mei commutati sunt/ ꝛ ego ad nichilum reda ctus sum ꝛ nesciui
Vt iumētū factus sū apud te: et ego semper tecum
Tenuisti manū dexterā meā et in volūtate tua deduxisti me: et cū gloria suscepisti me.
Quid enim michi est ī celo: a te q̄d volui sup terrā
Defecit caro mea ꝛ cor meū: deus cordis mei ꝛ pars mea deus in eternum
Quia ecce q̄ elongāt se a te peribunt: ꝛ perdidisti oēs qui fornicantur abs te.
Michi autem adherere deo bonū est: ponere in dn̄o deo spem meam
Vt annūciem omnes predi cationes tuas: in portis filie
Syon ps̄. lxxiii.
Vt quid deꝰ repulisti ī finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.
Memor esto congregatiōis tue: quā possedisti ab initio
Redemisti virgam heredi= tatis tue: mons syon in quo

habitasti in eo
Leua manus tuas in supbi
as eorum in finē: quāta mali
gnatus est inimic⁹ in sancto
Et gloriati sunt q̇ oderunt
te: in medio solēnitatis tue
Posuerunt signa sua signa:
et non cognouerūt sicut ī exi
tu super summum
Quasi in silua lignorū secu
ribus exciderūt ianuas eius
in idipsum: in securi et ascia
deiecerunt eam
Incēderūt igni sanctuariū
tuum in terra: polluerūt ta-
bernaculum nominis tui
Dixerūt ī corde suo cogna-
tio eorū simul: q̇escere facia-
mus oēs dies festos dei a tra
Signa nostra non vidimus
iam nō est pp̄heta: et nos non
cognoscet amplius
Usquequo de⁹ īproperabit īi-
micus: irritat aduersari⁹ no
men tuum in finem.
Ut quid auertis faciem tuā
et dexterā tuā: de medio sinu
tuo in finem.
Deus autem rex noster āte
secula: operatus est salutē in
medio terre
Tu cōfirmasti ī virtute tua
mare: ꝯtribulasti capita dra
conum in aquis
Tu cōfregisti capita draco
nis: dedisti eum escam popu
lis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrē
tes: tu siccasti fluuios ethan
Tu⁹ est dies et tua ē nox: tu
fabricat⁹ es auororā et solem.
Tu fecisti oēs terminos ter
re: estatē et ver tu plasmasti ea
Memor esto huius inimicus
improperauit dn̄o: et ppl's īsi
piens īcitauit nomē tuum
Ne tradas bestiis aīas cōfi
tētes tibi: et aīas pauperū tuo-
rum ne obliuiscaris in finē:
Respice in testamētū tuum
quia repleti sunt q̇ obscurati
sūt terre: domib⁹ iniquitatū
Ne auertat humilis factus
confusus: pauper et īops lau
dabūt nomen tuum
Exurge de⁹ iudica causam
tuam: memor esto impropre-
riorū tuorū eorꝝ que ab insipiē
te sunt tota die
Ne obliuiscaris voces īimi
corū tuorꝝ: supbia eorꝝ qui te
oderunt ascendit semper
Glia. ān. Liberasti virgam
hereditatis tue. p̄. lxxiiii.

Confitebimur tibi de⁹
cōfitebimur: et īuocabi
mus nomen tuum
Narrabim⁹ mirabilia tua:
cum accepero tēpus ego iusti
cias iudicabo.
Liquefacta est terra et oēs q̇
habitāt in ea: ego confirma-
ui colūnas eius
Dixi iniquis nolite inique

agere: et delinquẽtibus no-
lite exaltare cornu.
Nolite extollere in altũ cor
nu vestrum: nolite loqui ad-
uersus deum iniquitatem.
Quia neq ab oriente neq ab
occidẽte neq a desertis mõ-
tibus: qm̃ deus iudex est.
Hũc humiliat & hũc exaltat:
quia calix in manu dñi vini
meri plenus mixto.
Et ĩclinauit ex hoc ĩ hoc ve-
rũtamen fex eiꝰ nõ est exina-
nita: bibẽt oẽs pctõres terre.
Ego autẽ annunciabo in se
culum: cantabo deo iacob.
Et oĩa cornua peccatorum
confringam: & exaltabuntur
cornua iusti. ps. lxxv.
Notus in iudea deus in
isrl̃ magnũ nomẽ eiꝰ.
Et factus est in pace locus
eius: et habitatio eiꝰ in syon.
Ibi cõfregit potẽtias: arcũ
scutum gladium & bellum.
Illuminans tu mirabiliter
a montibus eternis: turbati
sunt omnes insipiẽtes corde.
Dormierunt somnũ suum:
et nichil ĩuenerunt oĩs viri
diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua deus
iacob: dormitauerũt qui ascẽ
derunt equos.
Tu terribilis es & quis resi-
stet tibi: extunc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudi-
ciũ: terra tremuit & quieuit
Cum exurgeret in iudicio
deus: vt saluos faceret omẽs
mansuetos terre.
Qm̃ cogitatio hoĩs cõfitebit
tibi: et reliquie cogitationis
diem festum agent tibi.
Uouete et reddite dño deo
vestro: omnes qui in circuitu
eius affertis munera.
Terribili & ei qui aufert spi
ritum principũ: terribili apd
reges terre.
Gloria pri. a. In israel ma-
gnũ nomen eius. ps. lxxvi.
Uoce mea ad dñm cla-
maui: voce mea ad deũ
et intendit michi.
In die tribulatiõis mee deũ
exq̃siui manibus meis nocte
cõtra eũ: & non sum deceptus
Renuit cõsolari aĩa mea: me
mor fui dei & delectatus sum
et exercitatus sum et defecit
spiritus meus.
Anticipauerũt vigilias ocu
li mei: turbatus sum et non
sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et
annos eternos ĩ mẽte habui.
Et meditatus sum nocte cum
corde meo: et exercitabar et
scopebam spiritum meum.
Nũq̃d in eternũ proiiciet deꝰ:
aut non apponet vt compla-
citior sit adhuc.
Aut in finem miam suã ab-

scidet: a gñatione ĩ gñationẽ.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operũ dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
Et meditabor in oĩbus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sctõ via tua: quis deus magnus sicut deus nr̃: tu es de⁹ qui facis mirabilia.
Notã fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuũ / filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerunt: et turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquar: vocem dederunt nubes.
Etenĩ sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt choruscationes tue orbi terre: cõmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscẽtur.
Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. ps. lxxvii.

Attẽdite popule meus legẽ meã: ĩclinate aurẽ vestrã in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: et patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum: in generatiõe altera.
Narrãtes laudes dñi ⁊ virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniũ in iacob: et legem posuit ĩ isrl.
Quãta mãdauit pr̃ib⁹ nr̃is: nota facere ea filiis suis vt cognoscat gñatio altera.
Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis.
Vt ponãt in deo spez suã: et nõ obliuiscãtur operũ dei et mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut pr̃es eorum: gñatio praua ⁊ exasperans.
Gñatio que non direxit cor suum: ⁊ non est creditus cum deo spiritus eius.
Filii effrem intendentes et mittẽtes arcũ: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamẽtũ dei: et in lege eius noluerũt ambulare.
Et obliti sunt benefactor eius: et mirabilium eius que ostendit eis
Corã patribus eorum fecit

mirabilia in terra egypti: in campo thaneos

Interrupit mare et perduxit eos: et ſtatuit aquas quaſi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in heremo: ⁊ adaquauit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanꝙ fluı̃a aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei: ⁊ in iram excitauerũt excelſum in inaquoſo.

Et tentauerunt deũ in coꝛdibus ſuis: vt peterent eſcas animabus ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerũt nũquid poterit deus parare menſam in deſerto.

Qui percuſſit petram ⁊ fluxerunt aque: et toꝛrentes inundauerunt.

Nũq̇d ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mẽſam pplo ſuo.

Ideo audiuit dñs ⁊ diſtulit: et ignis accenſus eſt ĩ iacob. et ira accendit in iſrael

Quia nõ crediderũt in deo: nec ſperauerũt ĩ ſalutari ei⁹.

Et mãdauit nubibus deſuper: et ianuas celi aperuit.

Et pluit illis mãna ad mãducandum: et panem celi dedit eis.

Panem angeloꝛum mãducauit homo: cibaria miſit eis in abundantia.

Trãſtulit auſtrũ de celo: et induxit in ꝟtute ſua affricũ.

Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: et ſicut arenã maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio caſtroꝛũ eoꝛum: circa tabernacula eoꝛum.

Et mãducauerũt et ſaturati ſunt nimis/ et deſyderium eoꝛũ attulit eis: nõ ſunt fraudati a deſyderio ſuo.

Adhuc eſce eoꝛum erant in oꝛe ipſoꝛum: et ira dei aſcendit ſuper eos.

Et occidit pingues eoꝛũ: et electos iſrael impediuit.

In omnibus his peccauerũt adhuc: et nõ crediderũt ĩ mirabilibus eius.

Et defecerũt ĩ vanitate dies eoꝛum: et anni eoꝛum cũ feſtinatione

Cũ occideret eos querebãt eum et reuertebantur: ⁊ diluculo veniebant ad eum.

Et rememoꝛati ſũt qꝛ deus adiutoꝛ eſt eoꝝ: ⁊ deus excelſus redemptoꝛ eoꝛum eſt.

Et dilexerunt eũ in oꝛe ſuo: et lingua ſua mentiti ſunt ei

Coꝛ autẽ eoꝛũ non erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.

Ipse autē est misericors et ꝓpicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnē iram suam.
Et recordatꝰ est qꝛ caro sūt: spiritus vadēs et nō rediēs.
Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in iram concitaue runt eum in inaquoso.
Et cōuersi sunt ⁊ tētauerūt deum: ⁊ sanctū israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit ī egypto signa sua: ⁊ prodigia sua in campo thaneos.
Et conuertit in sanguinem flumīa eorum: ⁊ imbres eorum ne biberent.
Misit ī eos cynomiam ⁊ comedit eos: ⁊ ranam ⁊ disper didit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: ⁊ labores eorū locuste.
Et occidit in grandine vineas eorum: ⁊ moros eorum in pruina.
Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: ⁊ possessionē eoꝝ igni
Misit in eos irā indignatio nis sue/ indignationem ⁊ irā et tribulationem: īmissiones per angelos malos.
Viā fecit semite ire sue et nō pepercit a morte aīarū: et iumēta eoꝝ ī morte cōclusit.
Et percussit omē primogenitū in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues populum suū: ⁊ pduxit eos tanꝗ gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorū operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificatiōis sue: montem quē acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eoꝝ gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.
Et habitare fecit ī tabernaculis eorum: tribus israel.
Et tētauerunt ⁊ exacerbauerūt deum excelsum: ⁊ testimonia eius non custodierūt
Et auerterunt se ⁊ non seruauerūt pactum: quēadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum
In iram concitauerūt eū in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationē eum ꝓuocauerunt.
Audiuit deꝰ et spreuit: ⁊ ad nichilū redegit valde israel.
Et repulit tabernaculū sylo: tabernaculum suū vbi ha bitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatez virtutē eoꝝ: ⁊ pulchꝛitudinē eoꝛum in manus inimici.

Et cōcluſit in gladio pplm ſuū: ⁊ hereditatē ſuā ſpꝛeuit.

Iuuenes eoꝝ comedit ignis: et virgines eoꝛum non ſunt lamentate.

Sacerdotes eoꝛum in gladio ceciderunt: et vidue eoꝛū nō ploꝛabantur

Et excitatus eſt tanꝗ doꝛmiens dn̄s: tanꝗ potens crapulatus a vino

Et percuſſit inimicos ſuos ī poſterioꝛa: oppꝛobꝛiū ſempiternum dedit illis

Et repulit tabernaculū ioſeph: et tribū effraī nō elegit

Sed elegit tribū iuda: montem ſyon quem dilexit

Et edificauit ſicut vnicoꝛnis ſanctificiū ſuū: in terra quā fundauit in ſecula

Et elegit dauid ſeruū ſuū ⁊ ſuſtulit eū de gregibꝰ ouiū: de poſt fetātes accepit eum.

Paſcere iacob ſeruū ſuū: et iſrael hereditatem ſuam

Et pauit eos ī īnocētia coꝛdis ſui: ⁊ in intellectibus manuum ſuarū deduxit eos

Glia. an̄. Tu es deus qui facis mirabilia. pſ. lxxviii.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſcm̄ tuū poſuerūt hieruſalē ī pomoꝛū cuſtodiā

Poſuerūt moꝛticina ſeruoꝛū tuoꝛum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝛū tuorum beſtiis terre

Effuderūt ſanguinē eoꝛum tanꝗ aquā in circuitu hieruſalē: ⁊ nō erat q̄ ſepeliret.

Facti ſumꝰ oppꝛobꝛiū vicinis nr̄is: ſubſānatio ⁊ illuſio his qui in circuitu nr̄o ſunt.

Uſqꝫquo domine iraſceris ī finē: accendetur velut ignis zelus tuus.

Effunde irā tuā in gentes q̄ te nō nouerūt: ⁊ in regna que nomē tuū non inuocauerūt

Quia comederūt iacob: et locū eius deſolauerunt

Ne memineris īiquitatum noſtraꝝ antiquarū: cito āticipēt nos mīe tue quia pauperes facti ſumus nimis

Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: ⁊ ꝑpter gloꝛiā noīs tui domine libera nos ⁊ ꝑpiciꝰ eſto pctīs nr̄is ꝑpter nomē tuum

Ne foꝛte dicant in gētibus vbi eſt deꝰ eoꝝ: ⁊ īnoteſcat ī nationibus coꝛam oculis noſtris

Ultio ſanguinis ſeruoꝛum tuoꝝ q̄ effuſꝰ eſt: ītroeat ī cōſpectu tuo gemitꝰ cōpeditoꝝ

Secundum magnitudinem bꝛachii tui: poſſide filios moꝛtificatoꝛum.

Et redde vicinis nr̄is septu-
plū in sinu eorum: imprope-
rium ipsorum qd̄ exprobra-
uerunt tibi domine
Nos autē populus tuus et
oues pascue tue: cōfitebimur
tibi in seculum.
In generatiōe et generatio
nem: annunciabimus laudē
tuam. p̄s. lxxix.
Qui regis israel intēde:
qui deducis velut ouem io-
seph.
Qui sedes sup cherubin: ma
nifestare coram effraim bēia
min et manasse
Excita potentiā tuā et veni:
vt saluos facias nos.
Deus virtutū cōuerte nos: et
ostēde faciē tuā et salui erim9
Dn̄e deus virtutū quousq̄
irasceris: sup orōnē serui tui
Cibabis nos pane lachri-
marū: et potū dabis nobis in
lachrymis in mensura
Posuisti nos in cōtradictio
nem vicinis nostris: et inimici
nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutū cōuerte nos:
et ostende faciem tuam et sal
ui erimus
Vineā de egipto trāstulisti:
eiecisti gētes et plātasti eam.
Dux itineris fuisti in cōspe
ctu eius: et plantasti radices
eius et impleuit terram
Operuit mōtes vmbra eius:
et arbusta eius cedros dei
Extendit palmites suos vs
q̄ ad mare: et vsq̄ ad flumē
propagines eius
Vt quid destruxisti mace-
riam ei9: et vindemiāt eā oēs
qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eā aper de sil
ua: et singularis ferus depa
stus est eam.
Deus virtutum conuertere
respice de celo: et vide et visi
ta vineam istam.
Et perfice eā quā plantauit
dextera tua: et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi
Incēsa igni et suffossa: ab ī
crepatiōe vult9 tui peribunt
Fiat manus tua sup viruz
dextere tue: et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi.
Et non discedim9 a te viui
ficabis nos: et nomen tuum
inuocabimus.
Domine deus virtutū con
uerte nos: et ostēde faciē tu-
am et salui erimus
Glīa patri. ā. Propici9 esto
pc̄tis nostris dn̄e. V. Gaude-
bunt labia mea dn̄ cātauero
tibi. R. Et anima mea quaz
redemisti. Ante laud. p aduē
tum. V. Emitte agnum. Rm
De petra. V. Fiat misericor-
dia tua In laudib9. ān. Ti-
bi soli peccaui domine mise-
rere mei. p̄s. Miserere mei.

Domīe refu- (p̄. lxxxix.
giū factus es nobis : a
gn̄atione in generationem.
Priusq̄ montes fierent aut
formaret terra ꝛ orbis : a se-
culo ꝛ usq̄ ī sclm tu es deus
Ne auertas hominē in hu-
militatem : et dixisti conuer-
timini filii hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos : tanq̄ dies hester
na que preteriit.
Et custodia ī nocte : que pro
nichilo habentur/ eorum an-
ni erunt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat ꝛ trāseat : vespe
re decidat induret ꝛ arescat.
Quia defecimus in ira tua :
et ī furore tuo turbati sum⁹.
Posuisti īiquitates nostras
in cōspectu tuo : seculum no-
strū in illumīatiōe vult⁹ tui.
Qm̄ omēs dies nostri defe-
cerūt : ꝛ in ira tua defecimus
Anni nr̄i sicut aranea me-
ditabunt : dies annoꝝ nr̄oꝝ
in ipsis septuaginta anni.
Si autē in potentatib⁹ octo-
ginta anni : ꝛ amplius eorum
labor ꝛ dolor.
Quoniā superuenit māsue
tudo : et corripiemur
Quis nouit potestatem ire
tue : ꝛ pre timore tuo iram tuā
dinumerare.
Dexterā tuā sic notā fac : et
eruditos corde in sapientia.
Conuertere dn̄e usq̄quo : et
deprecabilis esto super ser-
uos tuos.
Repleti sumus mane mise-
ricordia tua : et exultauimus
et delectati sumus in omni-
bus diebus nostris.
Letati sumus ꝓ dieb⁹ qui-
bus nos hūiliasti : ānis qui-
bus vidimus mala.
Respice in seruos tuos ꝛ in
opera tua : ꝛ dirige filios eoꝝ
Et sit splendor domini dei
nostri sup̄ nos/ ꝛ opera ma-
nuū nostrarum dirige super
nos : ꝛ opus manuum nostra
rum dirige.
Gloria pr̄i. ān. Dn̄e refugiū
fact⁹ es nobis. ān. In matu-
tinis dn̄e meditabor ī te. p̄s.
De⁹ de⁹ me⁹. p̄. xv. Exodi.
Cantem⁹ dn̄o gliose eī
magnificatus est : equū
et ascensorē proiecit ī mare.
Fortitudo mea ꝛ laus mea
dominus : ꝛ factus est michi
in salutem.
Iste de⁹ meus ꝛ glorificabo
eum : deus patris mei et exal-
tabo eum.
Dominus quasi vir pugna
tor omīpotens nomen eius :
currus pharaonis ꝛ exercitū
eius proiecit in mare.
Electi pricipes eius submer
si sunt in mari rubro/ abyssi

operuerunt eos: descenderũt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnifica ta est in fortitudine / dextera tua dñe pcussit inimicũ: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuã que deuorauit eos sicut stipulã: et in spiritu furoris tui congregate sunt aque
Stetit vnda fluens: congregate sũt abyssi ĩ medio mari
Dixit inimicus persequar et cõprehendam: diuidam spolia ⁊ implebitur anima mea.
Euaginabo gladiuz meum: et interficiet eos man⁹ mea.
Flauit spiritus tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus
Quis similis tui ĩ fortibus dñe quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia.
Extẽdisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti ĩ mĩa tua: populo quem redemisti.
Et portasti eũ in fortitudĩe tua: ad habitaculũ sctm̃ tuũ
Ascẽderũt ppli ⁊ irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistiim
Tunc cturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaã.
Irruat sup eos formido ⁊ pauor: ĩ magnitudĩe brachii tui
Fiãt ĩmobiles quasi lapis: donec ptranseat ppl's tu⁹ dñe donec ptrãseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.
Introduces eos ⁊ plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaclo tuo quod operatus es dñe.
Sanctuariũ tuũ dñe qđ firmauerũt manus tue: dñs regnabit in eternũ et vltra
Ingressus est eĩ eques pharao cũ curribus et equitibus eius in mare: ⁊ reduxit super eos dñs aquas maris.
Filii aũt israel ãbulauerũt per siccũ: in medio eius.
Gloria. ã. In eternũ dñs regnabit et vltra. ãn. In sctĩs eius laudate deũ. ps. Laud. cp. per aduẽtum. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v⁹. Uox clamãtis vts. a Dñe ne in ira. vsq ad caput ieiunii. ⁊ a Deus oĩm vsq ad aduentũ. cp. Uigilate a Domĩe ne ĩ ira vsq ad xl. quãdo de v. feria agit' dr ad laud. sequẽs. Hy⁹.
Lux ecce surgit aurea: pallẽs fatiscat cecitas: que nosmet ĩ preceps diu: errore traxit deuio.

Nec lux serenū conferat: purosq nos p̄stet sibi: nichil loquamur subdolū: voluamus obscurum nichil.
Sic tota discurrat dies: ne līgua mendax nec manus: oculi nec peccēt lubrici: nec noxa corpus inquinet.
Spectator astat desup: q̄ nos dieb⁹ oībus: actusq nr̄os ꝓspicit: a luce prima ī vesperū.
Deo pr̄i. V. In matutinis. Per estatē. hy⁹. Ecce iam. V. In matutinis. ā. In sctītate seruiam⁹ dn̄o ꝛ liberabit nos ab inimicis nr̄is. p̄s. Bn̄d⁹.
¶ Feria. vi. Ad matu. p aduentū. Inuit. Regē ventuꝝ. hy⁹. Verbū supnuꝫ. A Dn̄e ne ī ira. vsq ad passionē dn̄i et a De⁹ oīm vsq ad aduētū Inuitat. Dn̄m qui fecit nos Venite adorem⁹. p̄s. Venite. A Dn̄e ne in ira. vsq ad. xl. quādo de vi. feria agitur dr ad matut. sequens hymn⁹.
Tu trinitatꝭ vnitas: orbem potēter qui regis: attēde laudū cantica: que excubantes psallimus.
Iam lectulo consurgimus: noctis quieto tp̄e: vt flagitemus vulneꝝ: a te medelā oīm
Quo fraude quicq̄d demonum: ī noctibus deliquimus: abstergat illud celit⁹: tue potestas glorie.
Ne corpus astit sordidū: ne torpor instet cordium: nec criminis contagio: tepescat ardor spiritus.
Ob hoc redēptor q̄s: nos reple tuo lumīe: per qd̄ dieꝝ circulis: nullis ruamur actibus
Presta pr̄ piis. Per estatem. hy⁹. Nocte surgen. p̄s. lxxx.
Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmū et date tympanū: psalteriuꝫ iocundum cū cythara.
Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solennitatis vestre.
Quia preceptū in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimoniū ī ioseph posuit illd̄ cum exiret de terra egypti: linguam quam non nouerat audiuit.
Diuertit ab onerib⁹ dorsū eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatiōe īuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscōdito tēpestatis/ ꝓbaui te apud aquā cōtradictiōis.
Audi populus meus/ contestabor te: isrł si me audieris nō erit in te deus recens/ neq adorabis deū alienum.
Ego eni sum dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra egypti:

dilata os tuū et īplebo illud.
Et nō audiuit populus me-
us vocem meam: et israel nō
intendit michi.
Et dimisi eos scdm deside-
ria cordis eorum: ibunt ī ad
inuentionibus suis.
Si popul⁹ meus audisset me:
isrl si in viis meis ābulasset.
Pro nichilo forsitan īimi-
cos eorū humiliassem: et sup
tribulātes eos misissem ma-
num meam.
Inimici dn̄i mētiti sunt ei:
et erit tēpus eorum ī secula.
Et cibauit illos ex adipe fru
menti: et de petra melle satu-
rauit eos. Psalmus. lxxxi.
Deus stetit in synago-
ga deorū: in medio aūt
deos diiudicat.
Usquequo iudicatis iniq̄tatē:
et facies peccatorū sumitis.
Iudicate egeno et pupillo:
humilē et pauperē iustificate.
Eripite pauperē et egenum:
de manu peccatorū liberate.
Nescierūt neqꝫ intellexerūt
in tenebris ambulāt: moue-
buntur oīa fundamēta terre.
Ego dixi dii estis: et filii ex-
celsi omnes.
Uos autē sicut homīes mo
riemini: et sicut vnus de prin
cipibus cadetis.
Surge de⁹ iudica trā: qm̄ tu
hereditabis ī oībus gētibus.
Glia. ā. Exultate deo adiu-
tori nostro. ps. lxxxii.
Deus quis similis erit
tibi: ne taceas neqꝫ cō
pescaris deus.
Quoniā ecce īimici tui so-
nuerunt: et qui oderunt te ex-
tulerunt caput.
Sup populū tuū malignaue
runt consiliū: cogitauerunt
aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite et disperda-
mus eos de gente: et non me-
moretur nomen israel vltra
Qm̄ cogitauerūt vnanimi
ter simul aduersus te testamē
tum disposuerūt: tabernacu
la idumeorum et ismaelite.
Moab et agareni gebal et a-
mon et amalech: alienigene
cum habitantibus tyrum.
Etenī assur venit cum illis:
facti sunt in adiutorum fi-
liis loth.
Fac illis sicut madiā et si
sare: sicut iabin in torrente
cison.
Disperierunt in endor: facti
sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut
oreb et zeb: et zebee et salmana
Omēs principes eorū qui di
xerunt: hereditate possidea-
mus sanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt ro
tam: et sicut stipulam ante
faciem venti.

Sicut ignis q̄ cõburit ſiluaꝫ:
et ſicut flamma comburens
montes
Ita perſequeris illos in tē-
peſtate tua: et in ira tua tur-
babis eos
Imple facies illoꝛum igno
minia: et querent nomen tu-
um domine
Erubeſcant ⁊ conturbentur
in ſeculum ſeculi: ⁊ confūdā
tur ⁊ pereant.
Et cognoſcāt qꝛ nomē tibi
de⁹: tu ſolus altiſſimus ī om
ni terra. p̄s. lxxxiii.
Quā dilecta tabernacu
la tua dn̄e ỽtutū: cõcupiſcit
⁊ deficit aīa mea in atria dn̄i
Coꝛ meū ⁊ caro mea: exulta
uerunt in deum viuum
Etenī paſſer inuenit ſibi do
mum: ⁊ turtur nidum ubi re
ponat pullos ſuos.
Altaria tua dn̄e virtutum:
rex meus ⁊ deus meus.
Btī q̄ habitant in domo tua
dn̄e: ī ſcl'a ſcl'oꝝ laudabūt te
Btūs vir cui⁹ eſt auxilium
abs te: aſcenſiones in coꝛde
ſuo diſpoſuit in valle lachꝛy
marū in loco quē poſuit.
Etenī benedictionē dabit le
giſlatoꝛ ibūt de virtute ī vir
tutē: videbitur deus deoꝛum
in ſyon
Domine deus virtutū exau
di oꝛationeꝫ meam: auribus
percipe deus iacob
Pꝛotectoꝛ noſter aſpice de⁹:
et reſpice in faciē xp̄i tui
Qꝛ melioꝛ ē dies vna ī atri
is tuis: ſuper milia.
Elegi abiectus eſſe in domo
dei mei: magis q̄ꝫ habitare in
tabernaculis peccatoꝛum
Qꝛ miām et ỽitatē diligit
de⁹: grām ⁊ gloꝛiā dabit dn̄s
Non pꝛiuabit bonis eos q̄
ambulant in innocentia: do
mine virtutum beat⁹ homo
qui ſperat in te
Gl'ia. ān. Tu ſol⁹ altiſſim⁹
ſup oēm terram. p̄s. lxxxiiii.
Benedixiſti dn̄e terram
tuā: auertiſti captiuita
tem iacob
Remiſiſti iniquitatē plebis
tue: operuiſti oīa pc̄tā eoꝛum
Mitigaſti omnem iram tuā:
auertiſti ab ira indignatio-
nis tue.
Conuerte nos deus ſaluta
ris noſter: ⁊ auerte iram tuā
a nobis
Nūquid ī eternū iraſcerꝭ no
bis: aut extēdes irā tuā a ge
neratione in generationem.
Deus tu conuerſus viuifi-
cabis nos: et plebs tua leta-
bitur in te.
Oſtēde nobis dn̄e miām tuā:
et ſalutare tuū da nobis.
Audiā quid loquatur ī me
dn̄s deus: qm̄ loquetꝛ pacem ī

plebem suam
Et super sctōs suos: et in eos qui conuertūtur ad cor
Uerūtamen ꝓpe timētes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Misericordia et veritas obuiauerunt sibi: iusticia et pax osculate sunt.
Ueritas de terra orta est: et iusticia de celo prospexit.
Etenim dñs dabit benignitatē: et terra nostra dabit fructum suum
Iusticia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurem tuā et exaudi me: qm̄ inops et pauper sum ego
Custodi animam meā quoniam sanctus sum: saluū fac seruum tuum deus meus sperantem in te.
Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qm̄ ad te dñe animā meam leuaui
Quoniam tu dñe suauis et mitis: et multe mīe oībus īuocantibus te.
Auribus percipe dñe orationem meam: intende voci depcationis mee
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me
Nō est similis tui ī diis dñe: et non est scd̄m opera tua
Omnes gentes quascunqꝫ fecisti veniēt/ et adorabūt corā te domine: et glorificabūt nomen tuum.
Qm̄ magnus es tu et faciēs mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomen tuum.
Cōfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternū.
Quia mīa tuā magna ē super me: et eruisti aīam meā ex inferno inferiori
Deus iniqui insurrexerunt super me et synagoga potentiū quesierunt animam meā: et non proposuerunt te in cōspectu suo.
Et tu dñe deus miserator et misericors: patiens et multe misericordie et verax
Respice ī me et miserere mei da imperium puero tuo: et saluum fac filiū ancille tue
Fac mecū signū ī bono vt videant q̄ oderūt me et cōfundantur: qm̄ tu dñe adiuuisti me et consolatus es me
Gloria. an. Bn̄dixisti domīe terram tuā ps. lxxxvi.

Fundamēta ei⁹ ī mōtibus sctīs: diligit dñs portas syō sup oīa tabernacla iacob

Gloriosa dicta sunt de te: ci-
uitas dei
Memor ero raab et babilo-
nis: scientium me
Ecce alienigene et tyrus et
populus ethiopum: hi fuerũt
illic
Nunquid syon dicet homo
et homo natus est in ea: ⁊ ipse
fundauit eam altissimus
Dñs narrabit in scripturis
populorum: et principum ho
rum qui fuerunt in ea
Sicut letantiũ omniũ: habi
tatio est in te ps. lxxxvii.
Domine deus salutis
mee: in die clamaui et
nocte coram te
Intret in cõspectu tuo ora
tio mea: inclina aurem tuã
ad precem meam
Quia repleta est malis ani
ma mea: et vita mea in infer
no appropinquauit
Estimatus sum cum descen
dentibus in lacum: fact9 suz
sicut homo sine adiutorio in
ter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes
in sepulchris quorum non es
memor amplius: ⁊ ipsi de ma
nu tua repulsi sunt
Posuerũt me in lacu infe-
riori: in tenebrosis et in vm-
bra mortis
Super me confirmatus ẽ fu
ror tuus: et oẽs fluctus tuos
induxisti super me
Longe fecisti notos meos
a me: posuerunt me abomi-
nationem sibi.
Traditus sum et non egre-
diebar: oculi mei languerunt
pre inopia
Clamaui ad te domine: to-
ta die expãdi ad te man9 me
as.
Nũqd mortuis facies mira
bilia: aut medici suscitabũt
et confitebuntur tibi
Nunquid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam
tuam: et veritatem tuam in
perditionem.
Nunqd cognoscẽtur in te-
nebris mirabilia tua: et iusti
cia tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clama
ui: et mane oratio mea preue
niet te
Ut quid domĩe repellis o-
rationem meam: auertis fa-
ciem tuam a me
Pauper sum ego et in labo
ribus a iuuentute mea: exal-
tatus autem humiliatus suz
et conturbatus
In me transierũt ire tue: et
terrores tui ↄturbauerũt me
Circundederũt me sicut a-
qua tota die: circundederunt
me simul
Elongasti a me amicũ ⁊ p
ximũ: ⁊ notos meos a miseria

Gloria. ā. Fundamēta eius
in montibus sctis. p̄. lxxxviii
Misericordias dñi: ī eter
num cantabo.
In gñatione et generatio-
nem: annunciabo veritatem
tuam in ore meo.
Quoniam dixisti in eternū
mīa edificabitur in celis: pre
parabitur veritas tua ī eis
Disposui testamentum ele-
ctis meis: iuraui dauid seruo
meo vsqꝫ in eternum prepara
bo semen tuum
Et edificabo in gñatione et
gñationē: sedem tuam
Cōfitebunt celi mirabilia
tua dñe: etenī veritatē tuam
in ecclesia sanctorum
Qm̄ q̇s ī nubibꝰ equabitur
dño: silis erit deo in filiis dei
Deus qui glorificat in con
siliis sanctorū: magnus ꝛ ter
ribilis super oēs q̇ ī circuitu
eius sunt.
Dñe deꝰ virtutū q̇s similis
tibi: potēs es dñe et veritas
tua in circuitu tuo.
Tu dominarꝭ potestati ma-
ris: motum autem fluctuum
tu mitigas
Tu hūiliasti sicut vulnera-
tū supbū: ī brachio vtutꝭ tue
dispersisti inimicos tuos
Tui sunt celi et tua est ter-
ra ꝛ plenitudinem eius tu fū
dasti: aquilonem et mare tu
creasti
Thabor ꝛ hermon in nomi
ne tuo exultabunt: tuum bra
chium cum potentia
Firmetur manꝰ tua ꝛ exal
tetur dextera tua: iusticia et
iudiciū preparatio sedis tue
Mīa et veritas precedēt fa
ciem tuam: beatus populꝰ q̇
scit iubilationem
Dñe in lumine vultus tui
ambulabunt ꝛ in noīe tuo ex
ultabunt tota die: ꝛ in iusti-
cia tua exaltabuntur.
Qm̄ gloria virtutis eorum
tu es: et in bñplacito tuo ex-
altabitur cornu nostrum
Qm̄ dñi est assūptio nostra:
et sancti israel regis nostri
Tunc locutus es in visione
sanctis tuis: ꝛ dixisti posui ad
iutoriū in potente/ ꝛ exalta-
ui electū de plebe mea
Inueni dauid seruū meum:
oleo sancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabit
ei: et brachium meum cōfir-
mabit eum
Nichil proficiet inimicus ī
eo: ꝛ filius iniquitatis nō ap
ponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius
inimicos eius: ꝛ odientes eū
in fugam conuertam
Et veritas mea ꝛ misericor
dia mea cū ipso: et in nomīe
meo exaltabitur cornu eius

Et ponā in mari manū ei⁹: et in fluminib⁹ dexterā eius.
Ipse īuocauit me pater me us es tu: deus meus et susce= ptor salutis mee.
Et ego primogenitum po= nam illum: excelsum pre regi bus terre
In eternū seruabo illi mise ricordiā meā: ꝛ testamentum meum fidele ipsi
Et ponam in seculum secu= li semen eius: et thronum ei⁹ sicut dies celi
Si autē dereliq̄rint filii eius legem meam: ꝛ ī iudiciis me is non ambulauerint
Si iusticias meas prophana uerint: ꝛ mādata mea nō cu stodierint.
Uisitabo in virga iniquita tes eorum: et in verberibus peccata eorum
Misericordiā autē meā non dispergā ab eo: neq3 nocebo ei in veritate mea.
Neq3 ꝓphanabo testamen= tum meū: ꝛ que procedūt de labiis meis nō faciam irrita
Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: ꝛ sicut luna p fecta in eternum/ ꝛ testis ī ce= lo fidelis
Tu vo repulisti ꝛ despexisti: distulisti xp̄m tuum.
Auertisti testamentum ser ui tui: prophanasti ī terra sā ctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes ei⁹: posuisti firmamentū ei⁹ for midinem.
Diripuerūt eū oēs trāseun tes viam: factus est opprobri um vicinis suis
Exaltasti dexteram dep̄mē tium eum: letificasti oēs ini micos eius
Auertisti adiutoriū gladii ei⁹: ꝛ nō es auxiliat⁹ ei ī bello
Destruxisti eum ab emūda tione: et sedem eius in terra collisisti
Minorasti dies tēporis ei⁹: perfudisti eum confusione.
Usq3quo dñe auertis ī finē: exardescet sicut ignis ira tua
Memorare que mea substan= tia: nunq̄d enī vane cōstitui= sti omnes filios hominum.
Quis est homo qui viuet et non videbit mortē: eruet ani mam suam de manu inferi.
Ubi sunt mīe tue antiq̄ dñe: sicut iurasti dauid in verita te tua.
Memor esto dñe opprobrii seruorꝫ tuorꝫ: qd̄ cōtinui in si nu meo multarū gentiū
Quod exprobrauerūt īimi= ci tui dñe: qd̄ exprobrauerūt cōmutationē christi tui

Bñdictus dñs ĩ eternũ fiat fiat. Nõ dr̃ ad noctur. iste p̃. lxxxix Dñe refugiũ. ₰c. Non dr̃ ad noc. iste p̃s lxxxx. Qui habitat ĩ adiut ₰c. Nõ dr̃ ad noc. iste p̃. lxxxxi. Bonũ ẽ cõ fiteri dño et psal Non dr̃ ad noctur. iste p̃s. xcii. Dñs reg̃ nauit decorem p̃s. xciii

Deus vlcionũ dñs: de⁹ vltionum libere egit

Exaltare q̃ iudicas terram: redde retributionẽ superbis

Usq3quo pctõres dñe: vsq3quo peccatores gloriabũtur.

Effabuntur ₰ loquẽtur ini quitatẽ: loquentur oẽs q̃ ope rantur iniusticiam.

Populũ tuũ dñe humiliaue rũt: ₰ hereditatem tuam ve- xauerunt

Uiduã et aduenã interfece runt: ₰ pupillos occiderunt.

Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob

Intelligite insipientes ĩ po- pulo: ₰ stulti aliquãdo sapite

Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculuz non considerat.

Qui corripit gẽtes non ar- guet: qui docet hoĩem sciẽtẽ

Dominus scit cogitatõnes hominũ: qm̃ vane sunt

Beatus homo quem tu eru dieris dñe: ₰ de lege tua do- cueris eum

Ut mitiges ei a dieb⁹ ma- lis: donec fodiatur peccatori fouea

Quia non repellet dñs ple bem suam: ₰ hereditatem suã non derelinquet

Quoadusq3 iusticia ꝯuerta tur ĩ iudicium: ₰ qui iuxta il lam omnes qui recto sũt cor- de

Quis consurget michi ad- uersus malignantes: aut q̃s stabit mecum aduersus ope- rantes iniquitatem.

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset ĩ inferno aĩa mea

Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domi ne adiuuabat me.

Scdm multitudinem dolo- rum meorum in corde meo: consolationes tue letificaue runt aĩam meam

Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in precepto

Captabunt in aĩam iusti: ₰ sanguinem innocentem con dẽnabunt

Et factus est michi dñs ĩ re- fugium: ₰ de⁹ me⁹ in adiuto rium spei mee.

Et reddet illis ĩiquitatẽ ip̃o rũ: ₰ in malicia eorꝫ disperdet eos disp̃det illos dñs de⁹ nr̃

Nõ dr̃ ad noct. iste p̃s. xciiii.

Venite exultemus dño: iubilemus deo ſalutari noſtro.

Preoccupemus faciem eius in confeſſiõe: ⁊ ĩ pſalmis iubilemus ei.

Qm̃ deꝰ magnus dñs: ⁊ rex magnus ſuper omnes deos.

Quia ĩ manu eius ſunt omnes fines terre: ⁊ altitudines montium ipſius ſunt.

Quoniaꝫ ipſius eſt mare et ipſe fecit illud: et ſiccam manus eius formauerunt.

Venite adoremus et ꝓcidamus ⁊ ploremꝰ ante dñm qui fecit nos: qꝛ ipẽ eſt deꝰ noſter

Et nos populꝰ paſcue eius: et oues manus eius.

Hodie ſi vocẽ eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vr̃a.

Sicut in irritatiõe: ſcd̃m diẽ tentationis in deſerto.

Ubi tẽtauerunt me patres veſtri: probauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: ⁊ dixi ſemper hi errant corde

Et iſti nõ cognouerũt vias meas vt iuraui ĩ ira mea: ſi introibũt in requiẽ meã. ãn. Bñdictꝰ dñs ĩ eternũ. p̃. xcv.

Cantate dño cãticũ nouũ: cãtate dño oĩs terra.

Cãtate dño ⁊ benedicite nomini eius: annunciate de die in diem ſalutare eius.

Annũciate inter gẽtes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis eſt ſuper omẽs deos.

Qm̃ omẽs dii gencium demonia: dñs autẽ celos fecit.

Cõfeſſio ⁊ pulchritudo ĩ cõſpectu eiꝰ: ſc̃timonia ⁊ magnificẽtia in ſanctificatiõe eius

Afferte dño patrie gẽtium afferte dño gloriam ⁊ honorem: afferte dño gloriam nomini eius.

Tollite hoſtias et ĩtroite in atria eius: adorate dominũ in atrio ſancto eius.

Cõmoueaẗ a facie eius vniuerſa terra: dicite in gentibus quia dñs regnauit.

Etenĩ correxit orbem terre qui non cõmouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letẽtur celi et exultet terra cõmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis ſunt.

Tũc exultabũt oĩa ligna ſiluarũ a facie dñi qꝛ venit: qm̃ venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terre in eq̃tate: ⁊ populos in veritate ſua.

p̃ xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: letẽtur inſule multe.

Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius
Ignis añ ipm̃ p̃cedet: et inflã-mabit ĩ circuitu ĩimicos ei⁹.
Allurerũt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit et cõmota ẽ terra.
Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs t̃ra
Annunciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt omẽs populi gloriam eius.
Confundãtur oẽs qui adorant sculptilia: et qui gloriãtur in simulachris suis
Adorate eũ oẽs angeli eius: audiuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe.
Qm̃ tu dñs altissimus sup oẽm terram: nimis exaltat⁹ es super omnes deos.
Qui diligit; dñm odite malum/ custodit dñs aĩas sãctorum suorum: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis corde leticia
Letamini iusti in dño: et cõfitemini memorie sanctificationis eius.
Gloria. ãn. Cãtate dño et bñdicite nomĩ eius. ℣⁹. Intret orõ mea in cõspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurẽ tuaz ad p̃cem meã. Añ laud. p aduẽtũ ℣⁹. Emitte agnũ. ℟. De petra a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad xl. et a Deus oĩm vsqꝫ ad aduentũ. ℣⁹. Fiat mĩa tua dñe. In laudib⁹. ã. Spiritu principali confirma cor meũ. p̃s. Miserere mei. p̃s. cxlii.
Domĩe exaudi orationem meaz auribus percipe obsecrationem meaz: in veritate tua exaudi me ĩ tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animã meaz: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus ẽ sup me spũs me⁹ in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierũ antiquorꝫ meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuũ tuarum meditabar.
Expandi man⁹ meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Nõ auertas faciẽ tuã a me: et silis ero descẽdẽtib⁹ ĩ lacũ
Auditam fac michi mane mĩam tuã: quia ĩ te speraui.
Notã fac michi viam ĩ qua ambulem: quia ad te leuaui

animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam/ quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meã: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri. ã. In veritate tua exaudi me domĩe. ãn. Illumina domine vultum tuum super nos. psal. Deus deus meus. ps. Abac iii.
Domine audiui auditionẽ tuam: et timui.
Dñe opus tuũ: ĩ medio annorum viuifica illud.
In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.
De[9] ab austro veniet: et sanctus de monte pharã.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splẽdor ei[9] vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur dyabolus ante pedes eius: stetit et mẽsus est terram.
Aspexit et dissoluit gentes: et cõtriti sunt montes seculi.
Incuruati sũt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian.
Nunquid ĩ fluminibus iratus es dñe: aut in fluminib[9] furor tuus/ vl in mari indignatio tua.
Qui ascẽdes sup equos tuos: et quadrige tue salutatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre viderunt et doluerunt montes: gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocẽ suam: altitudo man[9] suas leuauit.
Sol et luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarũ ibũt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem ppli tui: in salutem cum xpo tuo.
Percussisti caput de domo ĩpii: denudasti fundamẽtum vsq; ad collum

Maledixisti sceptris ei9/ capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Uiam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossib9 meis: et subter me scateat.
Ut requiescam in die tribulationis: et ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: et non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et non erit armentum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria patri. an. Domine audiui auditum tuum et timui. a. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. psal. Laudate. per aduentum. cpm. Ecce dies. hy9. Uox clara. vsus. Uox clamantis. vt supra. a Domine ne in ira. vsqz ad caput ieiunii. et a Deus omnium. vsqz ad aduentum. cpm. Uigilate a Dne ne in ira. vsqz ad xl. quando de vi. feria agitur dicitur ad laudes. sequens. hymn9.
Eterna celi gloria: beata spes mortalium: celsi tonantis vnice: castecz proles virginis.
Da dexteram surgentibus: exurgat et mens sobria: flagransqz in laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer: sparsamqz lucem nunciat: cadit caligo noctium: lux sancta nos illuminet
Manensqz nris sensib9: noctem repellat seculi: omniqz fine diei: purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides: radicet altis sensibus: secunda spes congaudeat: quo maior extat caritas.
Deo patri. vsus. In matutinis. Per estatem hymnus. Ecce iam. vsus. In matutinis. an. Per viscera misericordie dei nri in qb9 visitauit nos oriens ex alto. ps. Bened.
¶ Sabbato. Ad matutinas.

Per aduentũ Inuita Regẽ venturũ. hy⁹. Uerbũ supnũ A Dñe ne in ira usqȝ ad passionẽ ⁊ a De⁹ oĩȝ usqȝ ad aduẽ. Inuit Dñm deũ nrm venite adorem⁹. p̃. Ueĩte. a Dñe ne ĩ ira. usqȝ ad xl. qñ d sab. agit dr ad matu. seqns hy⁹.

Summe deus clemẽtie: mundiqȝ factor machine: vn⁹ potẽtialiter: trinusqȝ personaliter

Nostros pius cum canticis: flet⁹ benigne suscipe: quo cor de puro sordibus: te perfruamur largius

Lumbos iecurqȝ morbiduȝ: adure igne congruo: accincti vt sint perpetim: luxu remoto pessimo.

Ut quiqȝ horas noctiũ: nũc concinendo rumpimus: donis beate patrie: ditemur oẽs affatim.

Presta pr. Per estatẽ. hy⁹. Nocte surgẽtes. p̃s. lxxxxvii.

Cantate dño canticuȝ nouũ: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera ei⁹: ⁊ brachiũ sanctũ ei⁹.

Notum fecit dñs salutare suũ: in cõspectu gentiũ reuelauit iusticiam suam

Recordatus est mie sue: et veritatis sue domui israel

Uiderunt oẽs termini terre salutare dei nostri/ iubilate deo omnis terra: cantate et exultate ⁊ psallite

Psallite domino in cithara in cithara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee

Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare ⁊ plenitudo eius orbis terrarũ et q̃ habitant in eo

Flumina plaudẽt manu simul mõtes exultabũt a cõspectu dñi: qm̃ vẽit iudicare trã

Iudicabit orbem terrarum in iusticia: et populos in equitate. p̃s. lxxxxviii.

Dominus regnauit irascantur ppli: q̃ sedes sup cherubin moueatur terra

Dñs in syon magn⁹: ⁊ excelsus sup oẽs populos

Confiteantur nomini tuo magno quoniã terribile ⁊ sãctum est: et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium ⁊ iusticiam in iacob tu fecisti

Exaltate dñm deũ nostrum: et adorate scabellũ pedũ ei⁹ quoniam sanctum est

Moyses et aaron in sacerdotibus ei⁹: ⁊ samuel inter eos qui inuocãt nomẽ eius

Inuocabãt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos: in colũna nubis

loquebatur ad eos
Custodiebāt testimonia ei⁹: et preceptū quod dedit illis.
Dñe deus noster tu exaudiebas eos deus tu propici⁹ fuisti eis: et vlciscēs in oēs adinuentiones eorum
Exaltate dñz deū nrm et adorate in monte scō eius: quoniā scūs dñs de⁹ noster.
Gloria patri ān Quia mirabilia fecit dominus. ps. xcix.
Iubilate deo omnis terra: seruite dño ī leticia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus ei⁹ et oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est domin⁹: in eternum mīa eius et vsqz ī generatione et gñationē veritas eius. ps. c.
Misericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe: psallā et intelligā in via īmaculata/ qñ venies ad me
Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee
Non pponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam
Detrahentē secreto proximo suo: hunc persequebar.
Supbo oculo et insatiabili corde: cum hoc nō edebam
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecum: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit ī medio domus mee q̇ facit supbiā: q̇ loquitur iniqua nō direxit ī cōspectu oculorum meorū
In matutino interficiebaz oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatem
Gloria. ān. Iubilate deo omnis terra. ps. ci.
Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat
Nō auertas faciē tuā a me: in quacunqz die tribulor inclina ad me aurem tuam
In quacūqz die inuocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum et aruit cor meum: qr oblit⁹ sū comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee.

Similis factus sum pellica-
no solitudinis: factus sum
sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui: et factus sum sicut
passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt mi-
chi inimici mei: et qui lauda-
bāt me aduersū me iurabāt.
Quia cinerez tanq̄ panem
manducabam: et potū meum
cum fletu miscebā.
A facie ire īdignatiōis tue:
quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra decli
nauerunt: et ego sicut fenum
arui.
Tu aūt dn̄e in eternū pma-
nes: et memoriale tuum ī ge-
neratione et generationem
Tu exurgens dn̄e miserebe
ris syon: quia tempus mise-
rendi eius quia venit tēpus.
Quoniā placuerunt seruis
tuis lapides ei9: et terre eius
miserebuntur.
Et timebūt gentes nomen
tuum dn̄e: et omēs reges ter-
re gloriam tuam.
Quia edificauit dn̄s syon:
et videbitur in gloria sua
Respexit in orationem hu-
milium: et non spreuit pre-
cem eorum.
Scribantur hec in genera-
tione altera: et populus qui
creabitur laudabit dn̄m
Q2 pspexit de excelso san-
cto suo: dominus de celo in
terram aspexit.
Ut audiret gemitus compe
ditorū: vt solueret filios in-
teremptorum.
Ut annuncient in syon no-
men domini: et laudem eius
in hierusalem.
In cōueniendo pplōs ī vnū:
et reges vt seruiant domīo.
Respōdit ei in via virtutis
sue: paucitatem dierū meo-
rum nuncia michi
Ne reuoces me in dimidio
dierum meorum: in genera-
tione et generationē anni tui
Initio tu domine terrā fun
dasti: et opera manuum tua-
rum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē per-
manes: et omnes sicut vesti-
mentum veterascent.
Et sicut opertorium muta-
bis eos et mutabuntur tu aūt
idemipse es: et anni tui non
deficient
Filii seruorum tuorum ha-
bitabunt: et semen eorum in
seculum dirigetur. ps. cii.

Benedic anima mea do-
mino: et omnia qui in-
tra me sunt noī sancto eius.
Benedic anima mea dn̄o: et
noli obliuisci omnes retribu
tiones eius.
Qui ppiciatur omnib9 ini-
quitatib9 tuis: qui sanat om

nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vi tam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
Qui replet in bonis desyderium tuũ: renouabitur vt aq̇le iuuentus tua.
Faciẽs mĩas dominus: ⁊ iudicium omnibus iniuriã patientibus
Notas fecit vias suas moysi: filiis israel volũtates suas
Miserator ⁊ misericors dñs: longanimis et multum misericors.
Non ĩperpetuũ irascet: neq̃ in eternũ cõminabitur
Non scdm pctã nrã fecit nobis: neq̃ scdm iniq̃tates nostras retribuit nobis.
Qm̃ scdm altitudinẽ celi a terra: corroborauit mĩam suam super timentes se.
Quantũ distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis ĩiquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filioꝝ misertus est dñs timẽtibus se: qm̃ ipẽ cognouit figmentum nostrum
Recordat⁹ est qm̃ puluis sumus: hõ sicut fenũ dies eius tanq̃ flos agri sic efflorebit.
Qm̃ sp̃us pertransibit ĩ illo ⁊ nõ subsistet: ⁊ nõ cognoscet amplius locũ suum
Mia aũt dñi ab eťno ⁊ vsq̃ in eternũ sup timẽtes eum
Et iusticia illi⁹ in filios filiorum: his q̇ seruãt testamẽtum eius
Et memores sunt mãdatorum ipsius: ad faciendũ ea.
Dñs in celo parauit sedem suam: ⁊ regnum ipsius oĩb⁹ dñabitur.
Bñdicite dño omẽs angeli eius: potentes virtute facientes verbũ illius ad audiẽdã vocem sermonũ eius
Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius q̇ facitis voluntatem eius
Benedicite dño omnia opa eius: in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino
Gloria patri et filio et spũi.
ãn. Clamor meus ad te veniat deus. Psalmus ciii.
BEnedic anima mea domino: domine de⁹ meus magnificatus es vehementer
Confessionem et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimento
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius
Qui ponis nubem ascensũ tuum: qui ambulas sup pennas ventorum

Qui facis ãgelos tuos ſp̃s :
et miniſtros tuos ignẽ vrẽtẽ
Qui fundaſti terrã ſup ſta
bilitatẽ ſuam : non inclina-
bitur in ſeculum ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimẽtum
amict⁹ ei⁹ : ſr̃ mõtes ſtabũt aq̃
Ab increpatione tua fugi-
ent : a voce tonitrui tui for-
midabunt.
Aſcendũt montes ⁊ deſcẽ-
dunt campi : in locum quem
fundaſti eis.
Terminũ poſuiſti quem nõ
tranſgredient : neq; conuer-
tentur operire terram
Qui emittis fontes in con-
uallibus : inter medium mõ-
tiũ pertranſibunt aque.
Potabũt oẽs beſtie agri : ex-
pectabũt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi habi
tabũt : de medio petrarũ da-
bunt voces.
Rigans mõtes de ſuperio-
ribus ſuis : de fructu operũ
tuorum ſatiabitur terra.
Producens fenũ iumentis :
et herbam ſeruituti hominũ
Ut educas panẽ de terra : et
vinum letificet cor hominis
Ut exhilaret faciem ĩ oleo :
et panis cor hoĩs confirmet.
Saturabunt ligna cãpi et ce
dri libani quas plãtauit : il-
lic paſſeres nidificabunt.
Herodii dom⁹ dux eſt eor :
mõtes excelſi ceruis petra re
fugium herinaciis.
Fecit lunam in tẽpora : ſol
cognoſcit occaſum ſuum.
Poſuiſti tenebras et facta
eſt nox : in ipſa pertranſibũt
omnes beſtie ſilue.
Catuli leonum rugientes :
vt rapiant et querant a deo
eſcam ſibi.
Ortus eſt ſol ⁊ ꝯgregati ſũt :
et in cubilibus ſuis colloca-
buntur.
Exibit homo ad opus ſuũ :
et ad operationẽ ſuam vſq;
ad veſperam.
Quã magnificata ſunt ope
ra tua dñe : omnia inſipien-
tia feciſti ĩpleta eſt terra poſ-
ſeſſione tua.
Hoc mare magnũ ⁊ ſpacio-
ſum manibus : illic reptilia
quorũ non eſt numerus.
Animalia puſilla cum ma
gnis : illic naues pertrãſibũt
Draco iſte quẽ formaſti
ad illudẽdũ ei : oĩa a te expe-
ctant vt des illis eſcã in tp̃e.
Dante te illis colligẽt : ape-
riente te manũ tuam omnia
implebũtur bonitate.
Auertente aũt te faciẽ tur-
babũt : auferes ſp̃m eor ⁊ de fi
ciẽt/ ⁊ ĩ puluerẽ ſuũ reuertẽt
Emitte ſp̃m tuũ ⁊ creabunt :
et renouabis faciem terre.
Sit gloria dñi in ſclm̃ : leta-

bitur dñs in operibus suis.
Qui respicit terram et facit
eam tremere: qui tangit mõ-
tes et fumigant
Cantabo dño in vita mea:
psallam deo meo q̃diu sum.
Iucũdũ sit ei eloquiũ meũ:
ego vero delectabor in dño.
Deficiant peccatores a tra
et iniqui ita vt nõ sint: bñdic
anima mea dño. ps. ciiii.
Confitemini dño et ĩuo
cate nomẽ eius: annũ-
ciate inter gentes opera ei9.
Cantate ei et psallite ei: nar
rate oĩa mirabilia eius lau-
damini in noĩe sancto eius.
Letetur cor querẽtiũ dñm
querite dñm et confirmami-
ni: querite faciẽ ei9 semper.
Memẽtote miribilium eius
que fecit: prodigia eius et iu-
dicia oris eius
Semen abraham serui eius:
filii iacob electi eius.
Ipse dñs deus noster: ĩ vni-
uersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculũ testa-
menti sui: verbi quod mãda
uit in mille generationes.
Quod disposuit ad abrahã:
et iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob ĩ pre-
ceptum: et israel in testamẽ-
tum eternum.
Dicẽs tibi dabo terrã cha-
naã: funiculũ hereditatis vr̃e
Cum essent numero breui:
paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente
in gentem: et de regno ad po-
pulum alterum.
Non reliquit hominẽ noce
re eis: et corripuit p eis reges
Nolite tangere xp̃os meos:
et ĩ pphetis meis nolite ma-
lignari.
Et vocauit famẽ super ter-
ram: et omne firmamentum
panis contriuit.
Misit ante eos virũ: in ser-
uum venundatus est ioseph.
Humiliauerũt in compedi-
bus pedes eius: ferrum per-
transiuit animã eius donec
veniret verbũ eius.
Eloquiũ dñi inflãmauit eũ:
misit rex et soluit eũ princeps
populorũ et dimisit eum.
Constituit eũ dñm domus
sue: et principem omnis pos-
sessionis sue.
Ut erudiret principes eius
sicut semetipsum: et senes ei9
prudentiam doceret
Et itrauit israel in egyptũ:
et iacob accola fuit ĩ tra chã
Et auxit populũ suum ve-
hementer: et firmauit eũ sup
inimicos eius.
Conuertit cor eorũ vt odi-
rent populũ eius: et dolos fa
cerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suũ:

aaron quem elegit ipsum
Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ: et ꝓdigiorum in terram cham
Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eoꝝ in sanguinē: ⁊ occidit pisces eorum
Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regū ipsorū
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cinipbes: ī oībus finibus ipoꝝ
Posuit pluuias eoꝝ grādinem: ignem comburentem in terra ipsorum
Et percussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eorū: et contriuit lignum finium eorum
Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucus: cuius nō erat numerus.
Et comedit omne fenuz in terra eorum: ⁊ comedit oēm fructum terre eorū
Et percussit omne primogenitum in terra eoꝝ: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento et auro: ⁊ non erat in tribubus eorum infirmus
Letata est egyptus in profectione eorum: qꝛ incubuit timor eorum super eos
Expandit nubem in ꝓtectionem eorū: et ignē vt luceret eis per noctem
Petierūt ⁊ venit coturnix: et pane celi saturauit eos
Dirupit petrā ⁊ fluxerunt aque: abierūt ī sicco flumīa.
Quoniam memor fuit verbi sui sancti: qđ habuit ad abraham puerum suum
Et eduxit populum suum in exultatione: ⁊ electos suos in leticia
Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populorū possederunt.
Ut custodiāt iustificatiōes eius: ⁊ legem eius requirant
Gloria patri. ã Bñdic anima mea domino. ps. cv.

Confitemini dño quoniam bonus: qm̄ in seculum mīa eius
Quis loquet̄ potētias dñi: auditas faciet oēs laudes ei⁹
Btī q̄ custodiūt iudiciū: ⁊ faciunt iusticiā in omni tēpore
Memēto nostri dñe in beneplacito ppłi tui: visita nos in salutari tuo
Ad vidēdum ī bonitate electorum tuorum: ad letandū in leticia gētis tue vt lauderꝫ cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniq̄tatem fecimus
Patres nr̄i in egypto nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerunt memores multitudinis misericordie tue

Et irritauerunt ascēdētes in mare mare rubꝛū: ⁊ salua uit eos ꝓpter nomē suum vt notā faceret potentiā suam.
Et increpuit mare rubꝛū et exiccatū est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto
Et saluauit eos de manu odientiū: ⁊ redemit eos de ma nu inimici
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis nō remā sit.
Et crediderūt ī verbis eius: et laudauerūt laudem eius
Cito fecerūt obliti sūt operum eius: et non sustinuerūt consilium eius
Et concupierunt cōcupiscētiam in deserto: et tētauerūt deum in inaquoso
Et dedit eis petitionem ipo rum: ⁊ misit saturitatem in animas eoꝛum
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum dn̄i.
Aperta est terra et degluti uit dathan: et operuit sup cō gregationem abyꝛon.
Et exarsit ignis in sinagoga eoꝛuꝫ: flamma combussit peccatoꝛes
Et fecerūt vitulum in oꝛeb: et adoꝛauerūt sculptile.
Et mutauerunt gloꝛiā suā: in similitudinem vituli comedentis fenum
Obliti sunt deum q̇ saluauit eos qui fecit magnalia ī egypto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubꝛo.
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus eiꝰ stetisset in confractione in conspectu eius
Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pꝛo nichilo habuerunt terram desiderabilem
Non crediderūt verbo eiꝰ et murmurauerunt in taber naculis suis: nō exaudierūt vocem domini
Et leuauit manū suā super eos: vt pꝛosterneret eos in de serto
Et vt deiiceret semen eoꝛuꝫ in nationibus: ⁊ disperderet eos in regionibus
Et initiati sunt beelphegoꝛ: et comederūt sacrificia moꝛ tuoꝛum.
Et irritauerūt eū in adinuē tionibus suis: ⁊ multiplicata est in eis ruina
Et stetit phinees ⁊ placauit: et cessauit quassatio
Et reputatū est ei in iusticiā: in generatione ⁊ generationem vsq; in sempiternū
Et irritauerūt eū ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses ꝓpter eos/ qꝛ exacerbauerūt spiritū eius

Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt gentes quas dixit dñs illis.

Et cõmixti sunt inter gẽtes et didicerũt opera eoꝝ: ⁊ seruierunt sculptilib⁹ eorum et factum est illis in scandalũ.

Et ĩmolauerũt filios suos: et filias suas demoniis

Et effuderunt sanguinẽ innocẽtẽ / sãguinẽ filioꝝ suorũ filiarũ suaꝝ: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaã.

Et ĩfecta est terra ĩ sanguinibus et cõtaminata ẽ in operibus eoꝝ: ⁊ fornicati sũt in adinuẽtionibus suis.

Et iratus est furore dñs in populũ suum: ⁊ abominat⁹ est hereditatem suam.

Et tradidit eos ĩ man⁹ gentiũ: et dñati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulauerunt eos inimici eorũ: et humiliati sunt sub manibus eorum sepe liberauit eos.

Ipsi aũt exacerbauerũt eũ in consilio suo: et humiliati sunt in ĩiquitatibus suis.

Et vidit cũ tribularent̄: et audiuit orationẽ eorum.

Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit eũ scdm multitudinẽ misericordie sue.

Et dedit eos in mias: in cõspectu oĩm qui ceperant eos.

Saluos fac nos dñe de⁹ nr̄: et cõgrega nos de nationib⁹.

Ut cõfiteamur noĩ scõ tuo: et gloriemur in laude tua.

Benedictus dñs deus israel a seculo et vsq ĩ seculũ: ⁊ dicet oĩs pplus fiat fiat. p̄. cvi.

Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in seculũ misericordia eius.

Dicant nũc qui redẽpti sũt a dño: quos redemit de manu inimici / ⁊ de regionibus cõgregauit eos.

A solis ortu ⁊ occasu: ab aquilone ⁊ mari.

Errauerũt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes ⁊ sitientes: aĩa eorum in ipsis defecit.

Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent̄: ⁊ de necessitatib⁹ eorum eripuit eos.

Et eduxit eos in viã rectam: vt irẽt in ciuitate hĩtatiõis.

Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filiis hoĩm

Quia satiauit aĩam inanẽ: et animam esurientem satiauit bonis.

Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mẽdicitate et ferro.

Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: et infirmati sunt nec fuit q̄ adiuuaret.
Et clamauerunt ad dñz cũ tribularentur: ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis: ⁊ vincula eorum dirupit
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius/ filiis hominum
Quia cõtriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: ꝓpter iniusticias enim suas humiliati sunt
Omnẽ escã abominata ẽ anima eorum: ⁊ appropinquauerunt vsq̄ ad portas mort.
Et clamauerunt ad dñz cũ tribularẽtur: ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum ⁊ sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum
Confiteãtur dño mĩe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filiis hominũ.
Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊ annuncient opera ei⁹ in exultatione
Qui descendunt mare ĩ nauibus: facientes operationẽ in aquis multis.
Ipsi viderũt opa dñi: et mirabilia eius in profundo
Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle: ⁊ exaltati sunt fluctus eius
Ascendũt vsq̄ ad celos et descendũt vsq̄ ad abyssos: aĩa eorũ in malis tabescebat
Turbati sunt ⁊ moti sũt sicut ebrius: ⁊ omnis sapientia eorum deuorata est
Et clamauerũt ad dñm cuz tribularent: et de necessitatibus eorũ eduxit eos
Et statuit procellã eius ĩ auram: ⁊ siluerũt fluctus eius.
Et letati sunt q2 siluerunt: et deduxit eos in portũ volũtatis eorum
Confiteant dño mĩe eius: ⁊ mirabilia eius filiis hominũ
Et exaltẽt eũ ĩ ecclia plebis: ⁊ ĩ cathedra senior laudẽt eũ
Posuit flumina in desertũ: et exitus aquarũ in sitim
Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitantiũ in ea
Posuit desertum in stagna aquarũ: et terrã sine aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatẽ habitationis
Et semĩauerũt agros ⁊ plãtauerunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.
Et bñdixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt ⁊ vexati

sunt : a tribulatione malorū
et dolore.
Effusa est cōtentio sup prin
cipes: et errare fecit eos in in-
uio et non in via.
Et adiuuit pauperē de ino-
pia : et posuit sicut oues fami
lias.
Uidebunt recti et letabun-
tur : et omnis iniquitas opi-
labit os suum.
Quis sapiēs et custodiet hec :
et intelliget mīas dn̄i
Gloria. ān. Uisita nos dn̄e ī
salutari tuo. p̄. cvii.
Paratū cor meū de⁹ pa-
ratum cor meū: cātabo
et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium et cytha
ra : exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis
domine : et psallam tibi ī na
tionibus
Quia magna est super ce-
los mīa tua: et vsq̧ ad nubes
veritas tua
Exaltare super celos deus et
super omnē terrā gloria tua:
vt liberentur dilecti tui
Saluū fac dextra tua et exau-
di me: deus locutus est in sā-
cto suo.
Exultabo et diuidam sichi-
mā : et conuallē tabernaculo
rum dimetiar.
Meus est galaad et meus est
manasses : et effrain susceptio
capitis mei
Iuda rex meus : moab lebes
spei mee
In idumeam extēdā calcea
mentum meum : michi alieni
gene amici facti sunt
Quis deducet me in ciuita-
tem munitam : quis deducet
me vsq̧ in idumeam
Nonne tu de⁹ qui repulisti
nos : et non exibis de⁹ in vir
tutibus nostris
Da nobis auxilium de tri-
bulatione : quia vana salus
hominis.
In deo faciemus virtutem :
et ipse ad nichilū deducet ini
micos nostros. p̄. cviii.
Deus laudē meā ne ta
cueris : q̄r os pctōris et os do-
losi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me
lingua dolosa : et sermonib⁹
odii circundederunt me/ et ex
pugnauerūt me gratis
Pro eo vt me diligerent de
trahebant michi : ego autem
orabam
Et posuerūt aduersum me
mala pro bonis : et odium pro
dilectione mea
Cōstitue sup eū pctōrem : et
diabolus stet a dextris eius.
Cū iudicat exeat condēna-
tus: et orō ei⁹ fiat in peccatū
Fiāt dies eius pauci: et epā-
tum eius accipiat alter

Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua.
Nutātes trāsferant filii ei⁹ et mēdicēt: et eiiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnez substantiam eius: et diripiāt alieni labores eius
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniq̄tas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur
Fiant contra dn̄m semper: et dispereat de terra memoria eor̄ pro eo q̄ nō est recordatus facere mīam
Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et cōpūctum corde mortificare
Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit bn̄dictionē et elongabitur ab eo
Et induit maledictionem sicut vestimētū: et ītrauit sicut aqua in interiora ei⁹/ et sicut oleum in ossibus eius
Fiat ei sicut vestimentum quo operit: et sicut zona qua semper precingitur.
Hoc op⁹ eor̄ q̄ detrahūt michi apud dn̄m: et q̄ loquūtur mala aduersus aīam meam
Et tu dn̄e fac mecum ꝓpter nomen tuum: q2 suauis ē misericordia tua
Libera me q2 egenus et pauper ego sum: et cor meum cōturbatum est intra me
Sicut vmbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.
Adiuua me dn̄e deus me⁹: saluum me fac scd̄m misericordiam tuam
Et scient q2 manus tua hec: et tu dn̄e fecisti eam.
Maledicēt illi et tu bn̄dices: qui insurgunt in me confundantur seruus autem tu⁹ letabitur.
Induant q̄ detrahūt michi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor dn̄o nimis ī ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus aīam meam
Gloria. ān. Confitebor dn̄o nimis ī ore meo. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. Ante lau. ℣.

Per aduētum. Ūſus. Emitte agnū. Rm. de petra. A. Dn̄e ne ī ira. vſq ad xl. et a Deus oīm. vſq ad aduentum. Ūſ9. Fiat mīa tua dn̄e. In lau. ā. Benigne fac ī bona volūtate tua dn̄e. p̄ Miſerere. p̄. xci.

BOnū eſt confiteri dn̄o: et pſallere nomini tuo altiſſime.

Ad annūciādū mane mīaʒ tuā: et veritatē tuā ꝑ noctē.

In decacordo pſalterio: cū cantico in cythara.

Quia delectaſti me dn̄e in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata ſunt opera tua dn̄e: nimis profunde facte ſunt cogitationes tue.

Uir inſipiēs nō cognoſcet: et ſtultus non intelliget hec.

Cū exorti fuerint peccatores ſicut fenū: ⁊ apparuerint oēs qui operant̄ iniquitatē.

Ut intereant in ſeculū ſeculi: tu autē altiſſimus in eternum domine.

Quoniā ecce īimici tui dn̄e/ quoniā ecce īimici tui ꝑibūt: et diſpergentur oēs qui operantur iniquitatem

Et exaltabitur ſicut vnicornis cornu meum: ⁊ ſenectus mea in miſericordia vberi.

Et deſperit oculus me9 inimicos meos: ⁊ inſurgētibus in me malignātibus audiet auris mea.

Iuſt9 vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur.

Plātati ī domo dn̄i: ī atriis domus dei noſtri florebunt.

Adhuc multiplicabūtur in ſenecta vberi: ⁊ benepatientes erunt vt annuncient.

Qm̄ rect9 dn̄s deus noſter: et non eſt iniquitas in eo.

Gloria pr̄i. ān. Bonū eſt cōfiteri dn̄o. ā. Metuant dn̄m omnes fines terre. p̄s. Deus deus. p̄s. Deutero. xxxii.

AUdite celi q̄ loquar: audiat terra v̄ba oris mei.

Cōcreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meum.

Quaſi imber ſuper herbā: et quaſi ſtille ſuper gramīa/ quia nomen dn̄i inuocabo.

Date magnificentiam deo noſtro: dei perfecta ſunt opera et omnes vie eius iudicia.

De9 fidelis ⁊ abſq vlla iniquitate iuſtus et rectus: peccauerunt ei/ et non filii eius in ſordibus.

Generatio praua atq peruerſa: heccine reddis dn̄o popule ſtulte et inſipiens.

Nūquid nō ipe ē pr̄ tu9 qui poſſedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te

Memẽto dieꝝ antiquoꝝ: cogita generationes singulas
Interroga patrẽ tuũ ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gentes: quãdo separabat filios adam.
Cõstituit terminos pploꝝ: iuxta numerũ filiorũ israel.
Pars aũt dñi pplus ei⁹: iacob funicul⁹ hereditatis ei⁹.
Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans ad volãdum pullos suos: et super eos volitans.
Expãdit alas suas ⁊ assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.
Dñs solus dux eius fuit: et non erat cũ eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terrã: vt comederet fructus agrorum.
Vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butirum de armento ⁊ lac de ouibus: cum adipe agnorũ et arietum filiorum basan.
Et hircos cum medulla tritici: et sanguinem vue biberet meracissimum.
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: ĩcrassatus impinguatus dilatatus.
Dereliquit deum factorem suum: ⁊ recessit a deo salutari suo.
Prouocauerũt eum in diis alienis: et ĩ abominationib⁹ ad iracũdiam concitauerũt.
Immolauerũt demoniis et nõ deo: diis quos ignorabãt.
Noui recentesq; venerunt: quos nõ coluerũt patres eoꝝ.
Deum qui te genuit dereliquisti: et oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dñs et ad iracũdiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filii sui et filie.
Et ait abscondam faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum.
Generatio enĩ peruersa est: et infideles filii.
Ipsi me ꝓuocauerunt in eo qui nõ erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui nõ est populus: ⁊ in gente stulta irritabo illos.
Ignis succẽsus est ĩ furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terram cũ germine suo: et mõtium fundamenta comburet.
Cõgregabo super eos ma-

la: et sagittas meas complebo in eis.

Cõsumẽt fame: ⁊ deuorabũt eos aues morsu amarissimo

Dentes bestiaꝝ immittam in eos: cũ furore trahẽtiũ super terram atq; serpentium.

Foris vastabit eos gladi⁹: et intus pauor.

Iuuenem simul ac virginẽ: lactẽtem cum hoĩe sene.

Et dixi vbinã sũt: cessare faciã ex hoĩbus memoriã eorũ.

Sed propter iram inimicoꝝ distuli: ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerẽt manus nr̃a excelsa: et nõ dñs fecit hec omĩa.

Gens absq; cõsilio est ⁊ sine prudentia: vtinã saperent et intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderent.

Quomõ ꝑseq̃bat̃ vn⁹ mille: ⁊ duo fugarẽt decẽ milia.

Nõne ideo qꝛ deus suus vẽdidit eos: ⁊ dñs ꝯclusit illos

Non enĩ est deus noster vt dii eorum: et inimici nostri sunt iudices.

De vinea sodomorũ vinea eoꝝ: ⁊ de suburbanis gomorre

Vua eorũ vua fellis: et botri amarissimi

Fel draconũ vinũ eoꝝ: et venenũ aspidũ insanabile.

Nõne hec ꝯdita sũt apd̃ me: et signata ĩ thesauris meis.

Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tẽpore: vt labatur pes eorum.

Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.

Iudicabit dñs populũ suũ: et in seruis suis miserebitur.

Videbit q̃ ĩfirmata sit manus ei⁹: ⁊ clausi quoq; defecerũt residuiq; cõsumpti sũt

Et dicent vbi sunt dii eoꝝ: in quibus habebãt fiduciam

De quorum victimis comedebant adipes: ⁊ bibebãt vinum libaminum.

Surgant ⁊ opitulẽtur vobis: et ĩ necessitate vos ꝓtegant.

Videte q̃ ego sim sol⁹: et nõ sit alius deus preter me.

Ego occidam et ego viuere faciam percutiã ⁊ ego sanabo: ⁊ nõ est qui de manu mea possit eruere.

Leuabo ad celũ manũ meã: et dicam viuo ego in eternũ.

Si acuero vt fulgur gladiũ meum: et arripuerint iudicium manus mee.

Reddam vltionẽ hostibus meis: et qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorũ: ⁊ de captiuitate nudati ĩimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorũ: et propicius erit terre populi sui.
Gloria. ãn. Et in seruis suis dñs miserebit. ãn. In cimbalis bñsonãtib⁹ laudate dñm. p̃. Laud do. ¶ Per aduentũ cp̃m. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v. Uox clamãtis. R. Parate viã. A Dñe ne ĩ ira vsq̧ ad caput ieiunii ꝛ a De⁹ oĩm vsq̧ ad aduẽtũ. cp̃. Uigilate Sequẽs hy⁹ dꝛ solũ ad lau. in sabbato prime añ dñicam primã. xl. quãdo in predicto sabbato de fer̃. agitur. Hy⁹.
Aurora iã spargit polum: terris dies illabitur: lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat: mẽtis reatus subruat: quicquid tenebris horridum: nox attulit culpe cadat.
Ut mane illd vltimũ: qd p̃stolamur cernui: ĩ lucẽ nobis effluat: dñ hoc canore ꝯcrepat
Deo patri sit gloria. Per estatem hy⁹. Ecce iã noctis. v⁹. In matutinis ã. In viã pacis dirige nos domĩe. p̃s. Bñdict⁹. Preces ꝛc. vt supra oratio vt decet. ¶ In dñicis diebus ad vesperas. p̃s. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Uirgã virtutis tue emittet dñs ex syon: dominare ĩ medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ in die virtutis tue: ĩ splẽdorib⁹ sctõrũ ex vtero ante luciferũ genui te
Iurauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum scdm ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: pꝛpterea exaltauit caput.
Gloria. ã. Sede a dextrs meis dixit dñs dño meo. p̃s. cx.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ ꝛ congregatiõe.
Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio ꝛ magnificentia opus eius: ꝛ iusticia eius manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabilium suoꝝ misericors ꝛ miserator dñs: escam dedit timẽtib⁹ se.
Memor erit in sclm̃ testamẽti sui: virtutẽ opeꝝ suoꝝ an-

nunciabit populo suo
Ut det illis hereditatē gentium: opera manuū eius veritas et iudicium
Fidelia oīa mandata eius confirmata in seculū seculi: facta in veritate et equitate.
Redemptionē misit dñs populo suo: mandauit in eternum testamentū suum
Sanctū & terribile nomē ei⁹: inicium sapientie timor dñi.
Intellectus bonus oībus facientibus eum: laudatio ei⁹ manet in seculum seculi.
Gloria. ā. Fidelia omīa mādata eius confirmata in seculum seculi. p̄s. cxi.
BEatus vir qui timet dominum: in mādatis ei⁹ volet nimis
Potēs ī terra erit semē ei⁹: generatio rectorum benedicetur.
Gloria & diuitie in domo ei⁹: et iusticia eius manet in seculum seculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors et miserator et iustus.
Iocundus homo q̄ miseret et cōmodat / disponit sermones suos in iudicio: quia in eternū non cōmouebitur.
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit
Paratū cor eius sperare ī domino confirmatū est cor ei⁹: non cōmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib⁹ iusticia eius manet in seculū seculi: cornu ei⁹ exaltabitur in gloria.
Peccator videbit & irascet dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit
Gloria. ān. In mādatis ei⁹ volet nimis. p̄s. cxii.
LAudate pueri dñm: laudate nomen domini.
Sit nomen dñi benedictū: ex hoc nūc et vsq̄ in seculum
A solis ortu vsq̄ ad occasum: laudabile nomen dñi
Excelsus sup̄ oēs gētes domin⁹: & sup̄ celos gloria eius
Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat: & humilia respicit in celo et in terra
Suscitās a terra inopē: & de stercore erigens pauperem
Ut collocet eū cū principibus: cū principib⁹ populi sui
Qui habitare facit sterilez in domo: matrē filior̄ letātē
Gloria. ān. Sit nomen dñi benedictum in secula. p̄. cxiii.
IN exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro
Facta est iudea sctificatio

eius: israel potestas eius.
Mare vidit & fugit: iorda-
nis conuersus est retrorsum
Mõtes exultauerũt vt arie
tes: & colles sicut agni ouiuz
Quid est tibi mare ꝙ fugi-
sti: & tu iordanis quia conuer
sus es retrorsum
Mõtes exultastis sicut arie
tes: & colles sicut agni ouiuz
A facie dñi mota est terra:
a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrã ĩ stagna
aquaꝝ: & rupẽ ĩ fõtes aquaꝝ
Non nobis dñe non nobis:
sed nomini tuo da gloriam
Sup mĩa tua & veritate tua
nequãdo dicant gentes: vbi
est deus eorum.
Deꝰ aũt noster in celo: oĩa
quecũqꝫ voluit fecit.
Simulacra gẽtiũ argẽtũ et
aurũ: opera manuũ hominũ
Os habẽt & nõ loquent: ocu
los habẽt & nõ videbunt
Aures habẽt & nõ audiẽt:
nares habẽt & nõ odorabunt
Manus habẽt & non palpa-
bunt pedes habent & nõ am-
bulabunt: non clamabunt ĩ
gutture suo
Similes illis fiant q̃ faciũt
ea: & oẽs q̃ cõfidũt in eis.
Domus israel sperauit ĩ do
mino: adiutor eorum & pro-
tector eorum est.
Domus aaron sperauit in
dño: adiutor eorum & prote-
ctor eorum est
Qui timent dñm sperauc-
rũt in dño: adiutor eorũ/ & p
tector eorum est
Dñs memor fuit nostri: et
benedixit nobis
Benedixit domui israel: be-
nedixit domui aaron
Bñdixit oĩbus qui timẽt do
minũ: pusillis cũ maioribus
Adiiciat dñs sup vos: sup
vos & sup filios vestros
Bñdicti vos a dño: q̃ fecit
celum et terram.
Celũ celi dño: terrã aũt de
dit filiis hominum
Non mortui laudabunt te
dñe: neqꝫ omẽs qui descẽdũt
in infernum
Sed nos qui viuimꝰ bñdici-
mꝰ dño: ex hoc nũc & vsqꝫ in
seculũ. Glia. ãn. Nos qui vi
uimus benedicimꝰ domino.
¶Añe & cp. p aduẽ. suis ĩ lo
cis singulis dñicis eiusdem
ibidẽ reperientur. Hymnus.
Conditor alme syderũ:
eterna lux credentium:
christe redẽptor omniũ: exau
di preces supplicũ
Qui condolẽs interitu: mor
tis perire seculũ: saluasti mũ
dum languidũ: donans reis
remediũ
Vergente mũdi vespere: vti
sponsus de thalamo: egressꝰ

honestissima: virginis matris clausula
Cuius forti potentie: genu curuãtur omnia: celestia terrestria: fatent nutu subdita.
Te deprecamur agie: ṽture iudex seculi: conserua nos in tẽpore: hostis a telo pfidi.
Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sãcto simul paraclito: ĩ sempiterna scła. Amẽ. ℣ Rorate celi desup. ℟. Et nubes pluãt iustũ ape riatur terra et germinet salua torẽ. Hic hymnus cũ suo ℣su et ℟. dicet ad vespas oĩbus dñicis et ferialib⁹ diebus per aduẽtũ vsq ad vigiliã nata lis dñi quãdo de tpali agit. Hoc cp̃. sequẽs dr ad vespas in oĩbus dñicis et fer. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad lxx. et a Deus omnium. vsq ad aduentum dñi quãdocũq de temporali agitur. Dicitur etiã in fer. a lxx. vsq ad xl. quãdo de feria agitur. Capm. Thessalo. iii.
Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate dei et patientia christi. Et sequẽs hy⁹ dicitur ad vesperas in oĩbus dñicis. A Dñe ne in ira. vsq ad xl. Et a Deus omniũ vsq ad aduentum tam in dñicis diebus q̃ in fer. quando de temporali agitur. Hymnus.

Lucis creator optĩe: lucem dierum proferẽs: primordiis lucis noue: mũdi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi: diem vocari precipis: tetrum chaos illabit: audi preces cũ fletibus.
Ne mẽs grauata crimĩe: vite sit exul mũere: dũ nil pẽne cogitat: seseq culpis illigat.
Celorũ pulset ĩtimũ: vitale tollat p̃miũ: vitem⁹ oẽ noxiũ: purgemus omne pessimum
Presta pater piissime: p̃riq cõpar vnice: cũ spũ paraclito: regnans per oẽ sclm. Amen. Usq ad purificationẽ dicit Gloria tibi dñe q̃ natus es. ℣ Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟ Sicut incensũ in conspectu tuo. Iste ℣ dicitur ad vesperas in omĩbus do. diebus et fer. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. et a Deus omniũ. vsq ad aduentum quãdo de temporali agitur. ¶ Feria scda ad vesperas. p̃s. cxiiii.
Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocez orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam michi: et in diebus meis inuocabo.
Circũdederunt me dolores mortis: et pericula ĩferni inuenerunt me

Tribulationē et dolorē īue ni: et nomen dñi inuocaui.
O dñe libera aīam meā misericors dñs et iustus: & deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs: humiliat⁹ sum & liberauit me
Cōuertere aīa mea ī requiē tuam: qz dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aīam meam de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo domīo: in regione viuorum.
Gloria patri ān. Inclinauit dñs aurē suā michi. ps. cxv.
CRedidi propter qd locutus sum: ego aūt humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuā dño: p omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiaz: et nomen dñi inuocabo.
Vota mea dño reddā corā omī populo eius: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O dñe qz ego seru⁹ tuus: ego seru⁹ tuus et fili⁹ ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen dñi inuocabo.
Vota mea dño reddā in cōspectu omnis populi eius: in atriis domus dñi ī medio tui hierusalem.
Gloria. ān Credidi propter quod locutus sum. p. cxvi.
LAudate dñm oēs gentes: laudate eū oēs ppli
Quoniā cōfirmata est sup nos mīa eius: et veritas dñi manet in eternum.
Gloria pri. ā Laudate dñm omnes gentes. ps. cxix.
AD dominū cum tribularer clamaui: & exaudiuit me.
Dñe libera aīam meā a labiis īiquis: & a lingua dolosa
Quid det tibi aut q̇d apponatur tibi: ad linguā dolosā.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoriis.
Heu michi qz incolat⁹ meus plongatus est: habitaui cum habitātibus cedar/ multum incola fuit anima mea.
Cū his qui oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis.
Gloria pri. ān. Clamaui et exaudiuit me. ps. cxx.
LEuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxiliuz meum a dño: qui fecit celum et terram.
Nō det ī cōmotionē pedē tuū: neq̧ dormitet q̇ custodit te.
Ecce nō dormitabit neq̧ dormiet: qui custodit israel.

Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manũ dexterã tuã
Per diem sol nõ vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dñs custodit te ab omĩ ma lo: custodiat aĩam tuã dñs.
Dñs custodiat ĩtroitũ tuũ et exitum tuum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum
Gloria pr̃i. ãn. Auxiliũ meũ a dño. cp̃. Dñs autem dixi. A Dñe ne ĩ ira. vsqꝫ ad xl. quã de iii. fer̃. agitur: tunc ad vs̃. feria scda dicit̃ seques̃ hy⁹.

Immẽse celi cõditor: qui mixta ne confunderent: aque flucta diuidens: celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus: simulqꝫ terre riuulis: vt vnda flammas temperet: terre solum ne dissipent.
Infunde nũc piissime: donũ perẽnis gratie: fraudis noue ne casibus: nos error atterat vetus.
Lucẽ fides inueniat: sic luminis iubar ferat: hec vana cũcta terreat: hanc falsa nulla comprimant.
Presta pr̃. Amẽ. ỽ. Dirigatur dñe. Per estatẽ. hy⁹. Lucis crea. ỽ⁹. Dirigat̃ dñe. ãn. Magnificet te sp aĩa mea de⁹ meus. p̃. Magnificat. Preces vt supra. orõ vt decet. Per aduẽtũ qñ de fer̃. agit̃. Mẽo. de sctã maria. ãn. Ne timeas maria ĩuenisti enĩ grãz apd dñm: ecce concipies ꝛ paries filiũ allã. ỽ Egredicť virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. orõ. Deus qui de beate marie ꝛc. Mẽo. de oĩbus sctĩs. ã. Ecce dñs veniet ꝛc. ỽ. Ecce apparebit. ℟ Et cum eo. orõ. Cõscientias vrãs scda feria ad mat̃. ¶ Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purificationẽ de sctã maria nisi ĩ vigilia epiphaĩe ĩ feriis et festis iii. lec. sine re. chori. ãn. Rubũ quẽ viderat ꝛc. ỽ. Speciosus forma. ℟. Diffusa ꝛc. orõ. Deus qui salutis eťne. Post purificationẽ ad memoriã de sctã maria dicãtur añe sicut ĩfra ãn. cõpleto riũ notat̃. Et siĩliter de oĩb⁹ sctĩs. Cetera oĩa vt notatur scda feria ad matu. ¶ Fer̃. tercia ad vesperas p̃s. cxxi.

Letatus sum in his que dicta sũt michi: in domũ dñi ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsum.
Illuc enĩ ascẽderũt tribus tribus dñi: testimoniũ israel ad cõfitendum nomini dñi.

Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abũdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abũdantia in turribus tuis
Propter fratres meos et primos meos: loquebar pacem de te
Propter domũ dñi dei nostri: quesiui bona tibi.
Gloria. ãn. In domũ dñi letantes ibimus. ps. cxxii.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas ĩ celis.
Ecce sicut oculi seruorũ: in manibus dñorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrũ donec misereatur nostri.
Miserere nñi dñe miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multũ repleta est aĩa nostra opprobriũ abundantibus: et despectio superbis.
Gloria. ãn. Qui habitas in celis miserere nobis. p. cxxiii.

Nisi quia dñs erat ĩ nobis dicat nũc israel: nisi quia dñs erat in nobis.
Cũ exurgerẽt hoĩes ĩ nos: forte viuos deglutissent nos
Cum irasceret furor eorũ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrẽtem pertransiuit aĩa nostra forsitã ptrãsisset aĩa nostra: aquam intolerabilẽ
Bñdictus dñs qui nõ dedit nos: in captiõe dentib⁹ eorũ.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venãtiũ
Laqueus cõtritus est: et nos liberati sumus
Adiutoriũ nostrum ĩ noĩe dñi: qui fecit celũ et terram.
Gloria pri. ãn. Adiutorium nostrũ in noĩe dñi. p. cxxiiii.

Qui confidunt in dño sicut mons syon: non cõmouebitur ĩ eternum qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eius/ et dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsq3 in seculum.
Quia nõ relinquet dñs virgam peccatorũ super sortem iustorũ: vt non extẽdãt iusti ad ĩiquitatem manus suas.
Benefac domine: bonis et rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet dominus cum operãtibus ĩiquitatem: pax super israel.
Gloria. ã. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ps. cxxv.

In cõuertẽdo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletũ est gaudio os

noſtrum : ⁊ lingua noſtra ex
ultatione.
Tunc dicēt inter gentes: ma
gnificauit domin⁹ facere cū
eis.
Magnificauit dominus fa-
cere nobiſcum : facti ſum⁹ le-
tantes.
Conuerte domine captiui-
tatem noſtram : ſicut torrēs
in auſtro.
Qui ſeminãt in lachrymis :
in exultatione metent
Euntes ibant et flebãt: mit
tentes ſemina ſua.
Uenientes autem venient cū
exultatione : portantes mani
pulos ſuos.
Gloria. ā. Facti ſumus ſicut
conſolati. Cpm. Dominus
autem. A Domine ne in ira.
T uſq ad xl. Hymnus
Elluris ingēs cōditor:
mundi ſolum qui eruens: pul
ſis aque moleſtiis : terrā dedi
ſti immobilem
Ut aptum germen pferēs :
fuluis decora floribus : fecun
da fructu ſiſteret : paſtuq gra
tum redderet
Mētis peruſte vulnera : mū
da virorꝫ gratia : vt facta fle
tu diluat: motuſq prauos at
terat
Juſſis tuis obtemperet: nul
lis malis approximet: bonis
repleri gaudeat: ⁊ mortꝫ actū
neſciat
Preſta pr̄. ℣. Dirigat dn̄e.
Per eſtate y⁹. Lucis creator
Vſ⁹. Dirigat. ān. Exultauit
ſpiritus meus in deo ſaluta
ri meo. ps. Magt. Preces ⁊c.
vts. Oratio vt decet. ¶ Fe-
ria quarta ad veſ. ps. cxxvi.
N Iſi dn̄s edifica
uerit domū: ī va
nū laborauerūt
qui edificāt eam
Niſi dn̄s cuſtodierit ciuita
tem : fruſtra vigilat qui cuſto
dit eam
Vanū eſt vobis ante lucem
ſurgere: ſurgite poſtq̄ ſederi
tis q manducatis panē dolorꝫ
Cū dederit dilectis ſuis ſō-
num: ecce hereditas dn̄i filii
merces fructus ventris
Sicut ſagitte in manu potē
tis: ita filii excuſſorum
Beatus vir qui impleuit de
ſiderium ſuum ex ipſis: nō cō
fundetur cum loquetur ini-
micis ſuis in porta
Glia. ān. Btūs vir q imple-
uit deſideriū ſuū. ps. cxxvii.
B Eati omnes qui timēt
dn̄m: qui ambulant in
viis eius
Labores manuū tuarū qa
manducabis: beatus es et bo
ne tibi erit
Uxor tua ſicut vitis abun-
dās: in lateribus domus tue

Filii tui sicut nouelle oliua rum: in circuitu mense tue
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum
Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalē om nibus diebus vite tue.
Et videas filios filiorū tuo rum: pacē super israel. Glia. ān. Beati omnes qui timent dominum ps. cxxviii.
Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim non potuerunt michi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolon gauerunt iniquitatem suam
Dñs iustus concidet ceruices peccatorum: confundantur et conuertant retrorsum omnes qui oderunt syon
Fiant sicut fenum tectorū: qd priusq̄ euellat exaruit
De quo non impleuit manum suam qui metet: et sinū suū qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini super vos: benedicimus vobis in noīe dñi Gloria. ān. Benedicimus vobis in nomine domini. ps. cxxix.
De pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.
Fiant aures tue intendentes: ī vocē depcationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: et ppter legē tuā sustinui te domine
Sustinuit aīa mea ī vbo ei⁹: sperauit aīa mea in dño
A custodia matutina vsq ad noctē: speret israel ī dño
Quia apud dñm mīa: et co piosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oībus iniq̄tatib⁹ ei⁹. Gla ān.. De profundis clamaui ad te domine. ps. cxxx.
Domine non est exaltatum cor meum: neq elati sūt oculi mei
Neq ambulaui in magnis: neq in mirabilib⁹ sup me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā.
Sicut ablactatus est sup ma tre sua: ita retributio in anima mea.
Speret israel in domino: ex hoc nūc & vsq ī scl'z. Gla. ā. Speret israel in domino. cp. Dñs autem diriga. ℟ Domine ne in ira hy⁹.
Celi deus sanctissime: q̄ lucidū centrū poli: candore pingis igneo: augēs decoro lumine.

Quarto die qui flammeaz: solis rotam constituens: lune ministrans ordini: vagos recursus syderum
Ut noctibus vel lumini: direptionis terminum: primordiis et mensium: signum daret notissimum
Illumina cor hominum: absterge sordes mentium: resolue culpe vinculum: euerte moles criminum
Presta pat piis. v. Dirigat. Per estatē p⁹. Lucis crea. v. Dirigatur. ān. Respexisti humilitatem meam dn̄e de⁹ meus. p̄. Magnificat. preces vt s̄
¶ Feria. v. ad ves̄. p̄s. cxxxi.
Memento domine dauid: et omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dn̄o: votū vouit deo iacob
Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero ī lectum strati mei
Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiem temporib⁹ meis donec inueniam locū dn̄o: tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in cāpis silue
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiē tua: tu et archa sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induant iusticiā: et sancti tui exultent
Propter dauid seruū tuum: nō auertas faciē christi tui
Iurauit dn̄s dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam
Si custodierint filii tui testamentū meum: et testimonia mea hec que docebo eos
Et filii eorū vsqz in seculū: sedebunt sup sedem tuam
Quoniam elegit dn̄s syon: elegit eam ī habitationē sibi
Hec requies mea in seculuz seculi: hic habitabo quoniaz elegi eam
Uiduam eius benedicēs benedicam: pauperes eius saturabo panibus
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos eius induam confusione: super ipsum autē efflorebit sanctificatio mea
Gloria patri. ā. Et oīs mansuetudinis ei⁹. p̄. cxxxii.

Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocundum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbã barbam aaron
Quod descendit in orã vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.
Quia illic mãdauit dñs benedictionem: et vitam vsq̃ ĩ seculum.
Gloria patri. ãn. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. Non dicitur ad vespas iste p̃. cxxxiii
Ecce nunc bñdicite dñz: omnes serui dñi
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta: ⁊ benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex syon: q̃ fecit celũ ⁊ terram. p̃s. cxxxiiii.
Laudate nomẽ dñi: laudate serui dñm
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
Laudate dñz q̃m bon⁹ dñs: psallite nomini ei⁹ q̃m suaue
Q̃m iacob elegit sibi dñs: israel in possessionẽ sibi
Qꝛ ego cognoui q̃ magn⁹ ẽ dñs: ⁊ de⁹ nr̃ p̃re oĩbus diis
Omnia quecũq̃z voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: ĩ mari et in omnibus abyssis
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti/ ab homine vsq̃z ad pecus
Et misit signa ⁊ p̃digia in medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omnes seruos eius
Qui percussit gẽtes multas: et occidit reges fortes
Seon regem amorreorum: ⁊ og regem basan ⁊ omnia regna chanaan
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatẽ israel populo suo
Dñe nomen tuũ in eternũ: dñe memoriale tuũ ĩ generatione ⁊ generationem.
Quia iudicabit domin⁹ populum suum: et in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argentum et aurum: opera manuũ hominum
Os habent ⁊ nõ loquentur: oculos habent ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ non audiẽt: neq̃z enim est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui cõfidũt in eis.
Dom⁹ israel bñdicite dñm: domus aaron bñdicite dñm

Domus levi benedicite dominū: qui timetis dn̄m benedicite dn̄m
Benedictus dn̄s ex syon: q̇ habitat in hierusalem
Gloria. ā. Om̄ia quecūqȝ voluit dn̄s fecit.

Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in eternū mīa eius
Confitemini: deo deoꝝ
Confitemini: dn̄o dn̄oꝝ
Qui facit: mirabilia magna solus
Qui fecit celos: in itellectu
Qui firmauit terraȝ: super aquas
Qui fecit: lumīaria magna
Solem: in potestatē diei.
Lunam et stellas: in potestatem noctis
Qui percussit egyptum: cuȝ pꝛimogenitis eoꝛum
Qui eduxit israel: de medio eoꝛum
In manu potenti: ⁊ bꝛachio excelso
Qui diuisit mare rubꝛum: in diuisiones
Et eduxit israel: per mediū eius
Et excussit pharaonē ⁊ virtutem eius: in mari rubꝛo
Qui traduxit populū suuȝ: per desertum
Qui pcussit: reges magnos
Et occidit: reges foꝛtes
Seon: regem amoꝛreoꝛū.
Et og: regem basan
Et dedit terram eoꝛū: hereditatem.
Hereditatē israel: seruo suo
Quia in humilitate nostra: memoꝛ fuit nostri
Et redemit nos: ab inimicis nostris.
Qui dat escā: omni carni
Confitemini: deo celi
Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eternū mīa eius
Gloꝛia pr̄i. ā. Om̄ in eternū mīa eius. Ps. cxxxvi

Super flumīa babilonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹: dū recoꝛdaremur syon
In salicib⁹ in medio ei⁹: suspendimus oꝛgana nostra
Quia illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerunt nos verba cantionū
Et qui abduxerūt nos: hymnum cantate nobis de canticis syon
Quomodo cātabimus canticū dn̄i: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuioni detur dextera mea
Adhereat līgua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si nō pꝛoposuero tui hierusalē: in pꝛincipio leticie mee
Memoꝛ esto dn̄e filioꝝ edō: in diem hierusalem.

Qui dicūt exinanite exina-
nite: vsq ad fūdamētū ī ea.
Filia babylonis misera: be
atus qui retribuet tibi retri-
butionem tuā quā retribui-
sti nobis
Beatus qui tenebit: et alli-
det paruulos suos ad petrā
Gloria. ān. Hymnū cātate no
bis de cāticis syon. cpm. Dn̄s
aūt dirigat. A dn̄e ne in ira.
M vsq ad xl. Hymnus.
Magne deus potentie: q
ex aquis ortū genus: partim
remittis gurgiti: partim le-
uas in aera
Dimersa limphis imp̄mēs:
subuecta celis irrogās: vt stir
pe vna prodita: diuersa rapi
ant loca.
Largite cūctꝭ seruulis: quos
mundat vnda sanguinis: ne
scire lapsus criminū: nec fer-
re mortis tedium
Ut culpa nullum dep̄mat:
nullū leuet iactātia: elisa mēs
ne concidat: elata mēs ne cor
ruat.
Presta pat. V. Dirigat dn̄e.
Per estatē p9. Lucis creator
V. Dirigat dn̄e. ā Deposuit
potētes sctōs psequētes et ex-
altauit humiles xp̄m cōfiten
tes. p̄. Magt. Preces et c̄. vts.
Et memo. fer. vt in. ii. fe. ad
matutī. patet ¶ Feria sexta
ad vesperas. p̄s. cxxxvii

Confitebor tibi do
mīe in toto corde
meo: qm̄ audisti
oīa v̄ba oris mei
In cōspectu angelorꝫ psallā
tibi: adorabo ad tēplū sanctū
tuum et ꝯfitebor nomini tuo
Sup mīa tua et veritate tua:
qm̄ magnificasti sup oē no-
men sanctum tuum
In quacunq die inuocaue-
ro te exaudi me: multiplica-
bis in anima mea virtutem.
Confiteant tibi dn̄e omēs
reges terre: qꝛ audierūt om-
nia verba oris tui.
Et cantent in viis dn̄i: quo
niam magna est gloria dn̄i
Quoniā excelsus dn̄s et hu-
milia respicit: et alta a longe
cognoscit.
Si ambulauero ī medio tri-
bulationis viuificabis me et
super iram inimicorū meorꝫ
extendisti manū tuā: et saluū
me fecit dextera tua
Dn̄s retribuet pro me dn̄e
mīa tua in seculū: opera ma
nuum tuarū ne despicias
Gloria patri ān. In conspe
ctu angelorum psallam tibi
deus meus. p̄s. cxxxviii
Domine probasti me et
cognouisti me: tu co-
gnouisti sessionem meā et re
surrectionem meam.
Intellexisti cogitationes

meas de longe: semitã meam et funiculũ meũ inuestigasti
Et omnes vias meas preui disti: quia nõ est sermo ĩ lingua mea.
Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima et antiqua: tu formasti me/ et posuisti sup me manum tuam.
Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: cõfortata est et nõ potero ad eam.
Quo ibo a spũ tuo: et quo a facie tua fugiam.
Si ascẽdero ĩ celum tu illic es: si descendero ad infernũ ades.
Si sumpsero pẽnas meas di luculo: et habitauero in extremis maris.
Etenĩ illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua
Et dixi forsitã tenebre conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebre non obscurabunt a te/ et nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et aĩa mea cognoscet nimis.
Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti ĩ occulto: et substãtia mea in ĩferioribus terre
Imperfectũ meũ viderunt oculi tui/ et in libro tuo oĩs scribentur: dies formabunt et nemo in eis.
Michi aũt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum
Dinumerabo eos et sup arenã multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri sãguinũ declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te dñe oderam: et super ĩimicos meos tabescebam.
Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi.
Proba me deus et scito cor meũ: ĩterroga me et cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me ĩ via etna
Gloria. ã. Dñe pbasti me et cognouisti me. ps. cxxxix.
Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.
Acuerunt linguas suas si-

cut serpētes: venenum aspi-
dum sub labiis eorum.
Custodi me domine de ma-
nu peccatoris: ab hominibus
iniquis eripe me.
Qui cogitauerūt supplāta
re gressus meos: abscōderūt
superbi laqueum michi.
Et funes extēderunt in la-
queum: iuxta iter scādalum
posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es
tu: exaudi dñe vocem depre-
cationis mee.
Dñe domine virtus salutis
mee: obumbrasti super caput
meum in die belli.
Non tradas me a desiderio
meo peccatori: cogitauerunt
cōtra me ne derelinquas me
ne forte exaltentur.
Caput circuitus eoꝝ: laboꝛ
labioꝝ ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones
in ignem deiicies eos: in mi-
seriis non subsistent.
Uir linguosus non diriget
in terra: virum iniustū ma-
la capient in interitu.
Cognoui quia faciet domi-
nus iudicium inopis: et vin-
dictam pauperum.
Uerūtamen iusti confite-
būtur nomini tuo: et habita-
bunt recti cum vultu tuo.
Gloria patri. ān. A viro ini-
quo libera me dñe. ps̄. cxl.

Domine clamaui ad te
exaudi me: intēde vo-
ci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut
incēsum in cōspectu tuo: ele-
uatio manuum mearum sa-
crificium vespertinum.
Pone domine custodiā ori
meo: et ostium circunstantie
labiis meis.
Non declines cor meum in
verba malicie: ad excusan-
das excusationes in peccatis
Cum hoībus operantibus
iniquitatem: ⁊ non cōmuni-
cabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in mīa
et increpabit me: oleum aūt
pctōris nō īpīguet caput meū
Qm̄ adhuc ⁊ orō mea ī bn̄-
placitis eorū: absorpti sunt
iūcti petre iudices eorum.
Audiēt verba mea qm̄ po-
tuerūt: sicut crassitudo terre
erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra
secus infernum: quia ad te
dñe dñe oculi mei in te spera
ui/ nō auferas aīam meam.
Custodi me a laqueo quem
statuerūt michi: ⁊ scandalis
operantium iniquitatem.
Cadent in reciaculo ei⁹ pec
catores: singlariter sum ego
donec transeam.
Gloria. ān. Dñe clamaui ad
te exaudi me. ps̄. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum
Effundo in cõspectu eiꝰ orõnem meam: ⁊ tribulationem meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabaz: absconderunt laqueũ michi.
Considerabam ad dexterã et videbam: ⁊ non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me: et non est qui requirat animam meam
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea ĩ terra viuentium.
Intẽde ad depcationẽ meã: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a psequẽtibꝰ me: quia confortati sunt sup me.
Educ de custodia aĩam meã ad confitẽdum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi.
Gloria. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuẽtiũ. cpꝫ. Dñs autẽ dirigat. Sequens hyꝰ. dicit solũ ad vespas fer. vi. prima ante do. i. xl. qñ in põ. fer. vi. agit de fer. Hymnus.
Plasmator hoĩs deꝰ: qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere: reptantis et fere genus.
Qui magna rerum corpora: dictu iubẽtis viuida: vt seruiant per ordinem: subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis: quicquid per ĩmundiciã: aut moribus se suggerit: aut actibus se interserit
Da gaudiorꝫ pmia: da gratiaruꝫ munera: dissolue litis vincula: astrĩge pacis federa.
Orã pr. ℣. Dirigatur. Per estatẽ. hyꝰ. Lucis creator. ℣. Dirigat dñe. ã. Suscepit deꝰ israel puerꝫ suũ sicut locutus est abrahã ⁊ semini eiꝰ ⁊ exaltauit hũiles vsqꝫ in sclm. ps. Magt. Preces ⁊c. vts. i. it. se. ad mat. Nõ dicit ad ves iste. ps. cxlii. Dñe exaudi orõnem meam auribus percipe. ⁊c.

¶ Sabbato ad ves. p. cxliii.

Benedictus dominus deꝰ meus qui docet manꝰ meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea ⁊ refugiũ meum: susceptor meus ⁊ liberator meus.
Protector meus ⁊ in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.
Dñe quid ẽ homo quia ĩnotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum.
Homo vanitati similis fa-

ctus est: dies ei⁹ sicut vmbra
preterreunt.
Domine iclina celos tuos
et descende: tange montes et
fumigabunt.
Fulgura corruscationez et
dissipabis eos: emitte sagit-
tas tuas ⁊ conturbabis eos.
Emitte manum tuam de al
to eripe me ⁊ libera me de aq̄s
multis: ⁊ de manu filiorum
alienorum.
Quorum os locutum ē va-
nitatē: ⁊ dextera eorum dex-
tera iniquitatis.
Deus canticum nouum cā-
tabo tibi: in psalterio deca-
cordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus
qui redemisti dauid seruum
tuum: de gladio maligno eri
pe me.
Et erue me de manu filioꝝ
alienorū quorū os locutum
est vanitatem: ⁊ dextera eoꝝ
dextera iniquitatis.
Quorum filii sicut nouelle
plantatiōes: in iuuētute sua.
Filie eoꝝ cōposite: circūor-
nate vt similitudo templi.
Prōptuaria eorū plena: eru-
ctātia ex hoc in illud.
Oues eorum fetose abundā-
tes in egressibus suis: boues
eorum crasse.
Non est ruina macerie neq̄
transitus: neq̄ clamor ī pla-
teis eorū.
Beatum dixerūt populum
cui hec sunt: beatus populus
cuius dn̄s deus eius.
Gloria patri. ān. Bn̄dictus
dn̄s deus meus. ps̄. cxliiii.
Exaltabo te deus meus
rex: et benedicā noī tuo
in seculum ⁊ in seculū seculi.
Per singulos dies benedicā
tibi: ⁊ laudabo nomen tuū in
seculum ⁊ in seculum seculi.
Magnus dn̄s et laudabilis
nimis: et magnitudinis eius
non est finis.
Generatio ⁊ generatio lau-
dabit opera tua: ⁊ potētiam
tuam pronunciabunt.
Magnificētiam glorie san-
ctitatis tue loquentur: ⁊ mi-
rabilia tua narrabunt.
Et virtutē terribiliū tuo-
rum dicent: et magnitudinē
tuam narrabunt.
Memoriā abundantie sua-
uitatis tue eructabunt: ⁊ iu-
sticia tua exultabunt.
Miserator ⁊ misericors dn̄s:
patiens ⁊ multū misericors.
Suauis dn̄s vniuersis: ⁊ mi-
serationes ei⁹ sup oīa opa ei⁹.
Cōfiteant tibi dn̄e oīa ope
ra tua: ⁊ sctī tui bn̄dicāt tibi.
Gloriam regni tui dicent: et
potentiam tuam loquentur.
Ut notā faciāt filiis hoīm
potētiam tuā: ⁊ gloriam ma-

gnificentie regni tui
Regnum tuum regnum om nium seculorum: et domina- tio tua in omni generatione et generationem
Fidelis dominus in omib⁹ verbis suis: et sãctus in omĩ- bus operibus suis
Alleuat dñs oẽs q̃ corruũt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperãt domine: et tu das escã illorũ in tẽpore oportuno
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedi ctione.
Iustus dominus in omni- bus viis suis: et sanctus ĩ om nibus operibus suis.
Prope est dñs oĩbus inuo- cantibus eum: omnibus ĩuo cantibus eum in veritate
Voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorũ exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes pecca- tores disperdet
Laudationem domini loq̃ tur os meum: et bñdicat om- nis caro nomini sancto eius in seculum et in seculũ seculi.
Gloria patri. ã. In eternũ et in sclm seculi. ps. cxlv.
Lauda anima mea dñz laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero.
Nolite confidere in princi- pibus: in filiis hominum ĩ q̃ bus non est salus
Exibit spiritus eius et reuer tetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogita- tiones eorum.
Beatus cuius de⁹ iacob ad iutor eius spes eius in domi- no deo ipsius: qui fecit celum et terram mare et omnia que ĩ eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudiciũ iniuriã patientibus: dat escam esuri- entibus
Dominus soluit compedi- tos: domin⁹ illuminat cecos
Dominus erigit elisos: do- minus dirigit iustos
Domin⁹ custodit aduenas pupillum et viduã suscipiet: et vias peccator disperdet.
Regnabit dominus in secu la deus tuus syon: in gñatio ne et generationem
Gloria patri. ãn. Laudabo deũ meũ in vita mea. p cxlvi
Laudate dominũ quo- niam bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocunda deco- raq; laudatio.
Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis cõgre- gabit
Qui sanat contritos corde:

et alligat cōtritiones eorum
Qui numerat multitudinē stellarum: et omnibus eis nomina vocat.
Magn⁹ dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dñs: humilians autem pctōres vsqꝫ ad terram
Precinite dño in cōfessione: psallite deo nostro in cithara
Qui operit celū nubibus: et parat terre pluuiam
Qui producit in mōtib⁹ fenū: et herbā seruituti hoīm
Qui dat iumentis escā ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatē habebit: nec ī tibiis viri beneplacitum erit ei
Bñplacitū ē dño sup timētes eū: et in eis qui sperant super mia eius.
Gloria pr̄i. ān. Deo nr̄o iocūda sit laudatio. p̄s. cxlvii.
Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuū syon.
Quoniam confortauit seras portarum tuar: bñdixit filiis tuis in te
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumēti satiat te
Qui emittit eloqū suū terre: velocit currit sermo eius
Qui dat niuē sicut lanā: nebulam sicut cinerē spargit
Mittit cristalū suam sicut buccellas: āte faciē frigoris ei⁹ quis sustinebit.
Emittet verbum suū et liqfaciet ea: flabit spūs eius et fluent aque
Qui annunciat vbum suū iacob: iusticias et iudicia sua israel
Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua nō manifestauit eis
Glia. ā. Lauda hierlm dūm
Capm. Ad corinthios p̄mo.
Benedictus de⁹ et pater dñi nr̄i iesu xp̄i patr misericordiarū et deus toti⁹ cōsolationis qui ꝯsolatur nos in omni tribulatione nostra
Deo gratias. Hoc cp̄m dicit in sabba ad veš. ā. Dñe ne in ira. vsqꝫ ad lxx. et a De⁹ oīm. vsqꝫ ad aduētū dñi qñ de do. agitur. Hic sequēs hy⁹ dicit ad veš. in sab. a Dñe ne ī ira vsqꝫ ad xl. qñ de dñica agitur
Deus creator oīz. Hy⁹
polīqꝫ rector vestiens: diē decoro lumine: noctē soporis gratia
Art⁹ solutos vt quies: reddat laboris vsui: mētesqꝫ fessas allevet: luctusqꝫ soluat anxios
Grates pacto iam die: et noctis exortu p̄ces: votis reos vt

adiuues: hymnum canentes soluimus.

Te cordis ima concinant: te vox canora concrepet: te diligat castus amor: te mens adoret sobria.

Ut cū pfundo clauserit: diē caligo noctiū: fides tenebras nesciat: et nox fidei luceat.

Dormire mētē ne sinas: dormire culpa nouerit: castos fides refrigerans: somni vaporem temperet.

Exuta sēsu lubrico: te cordis alta somniēt: ne hostis inuidi dolo: pauor quietos suscitet.

Christū rogemus et patrem: christi patrisq spiritū: unū potēs per oīa: foue pcātes trinitas. Amen. V. Uespertina oratio ascēdat ad te dñe. R. Et descēdat sup nos misericordia tua. Sequens hymnus dr in sabbatis ad vesperas. a Deus oīm. usq ad aduētum dñi qñ de dñica agitur. Hy.

O Lux btā trinitas: et principalis unitas: iam sol recedit igneus: infunde lumē cordibus.

Te mane laudum carmine: te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria: per cūcta laudet secula.

Deo patri sit gloria: eiusq soli filio: cū spiritu paraclito: et nūc et īperpetuū. Amē. V. Uespertina oratio. Et dicit ān ut decet. ps. Luce pmo.

Magnificat: anima mea dominum.

Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.

Qr respexit humilitatē ancille sue: ecce enī ex hoc beatā me dicēt omnes generatiōes

Qui fecit michi magna qui potēs est: et sanctū nomē ei9.

Et mīa ei9 a progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potētiam in brachio suo: dispersit superbos mēte cordis sui.

Deposuit potētes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes

Suscepit israel puerū suum: recordatus misericordie sue.

Sicut locut9 est ad pr̄es nostros: abraham et semini eius in secula.

Glia. Añc suis ī locis ut decet/ deīde fiunt mēo. ut seqt. Et pmo. Ad mēoriā de trinitate. ā. Spes nr̄a V. Bñdicamus patrē. R. Laudem9. or. Oīps sempitne de9 q dedisti. Tūc pcessio ante crucē cum thuribulis et cerofer. cātādo unam istarū añarū de cruce per ordinē ān. O crux splēdidior cūctis astris mūdo celebris hoib9 multū amabilis

santior vniuersis que sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua p̄sentē cateruā in tuis hodie laudib9 congregatā. Alia ān. O crux gl'iosa o crux adoranda o lignū preciosum et admirabile signū p qd̄ & diabolus est vict9: & mūdus xp̄i sanguine redēptus allā. Hec sola aña termineť cum allā q̄ncunq; dr ān. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frōde flore germine dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera: assis nobis custodia ɔtra inimici iacula. ℣ Adoram9 te christe et bn̄dicimus tibi. ℟. Quia. Oratio.

DEus qui vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i precioso sanguīe viuifice crucis vexillū sct̄ificare voluisti: cōcede q̄sumus eos qui eiusdē sancte crucis gaudēt honore tua quoq; vbiq; ptectiōe gaudere. Per eūdē xp̄z dn̄z nr̄m. In introitu chori dicať vna ex q̄tuor istis āis de. s. maria p ordinē. ā. Btā dei genitrix maria v̄go ppetua tēplū dn̄i sacrarium sp̄ūsct̄i: sola sine exēplo placuisti dn̄o iesu xp̄o Ora p pplō interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ā. Aue regina celorum: aue dn̄a angelorum. salue radix sctā ex qua mundo lux est orta. aue gl'iosa sup oēs speciosa. vale valde decora: et pro nobis sp xp̄m exora. ān. Alma redēptoris mať: que p uia celi porta manes & stella maris succurre cadēti surgere q̄ curat pplō: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sct̄m genitorē: virgo prius ac posteri9 gabrielis ab ore sumēs illud aue pctōrū miserere. ān. Speciosa facta es & suauis in deliciis virginitatis sct̄ā dei genitrix: quā vidētes filie syon vernantē in florib9 rosarū: & liliis conualliū beatissimā predicauerūt & regine laudauerunt eā. Infra assūptionē et natiuitatē beate marie dicitur vna istarū añaꝝ p ordinē in introitu chori. ā. Tota pulchra es amica mea & macula non est in te: fau9 distillans labia tua mel & lac sub ligua tua: odor vnguētorum tuorū super omīa aromata: iam enī hyēs transiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florātes odorem dederunt et vox turturis audita est ī terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Alia ān. Ascendit xp̄us

sup celos & preparauit sue castissime matri imortalitatis locū et hec est illa p̄clara festiuitas omniū sanctorꝫ festiuitatibus icōparabilis i qua gloriosa & felix mirātibꝰ celestis curie ordinibꝰ ad ethereū puenit thalamū quo pia sui memorꝫ imemor nequaq̄ existit Alia ān. Aīa mea liq̄facta ē vt dilectus locutꝰ est: quesiui et nō iueni illū vocaui & nō rn̄dit michi: iuenerūt me custodes ciuitatis: pcusserunt me & vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorꝫ filie hierusalem nūciate dilecto: quia amore lāgueo. ān. Ascēdi in ortū meū vt viderē poma cōualliū et inspicerē si floruissent vinee: et germiassent mala punica/ reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. vsꝰ. Sancta dei genitrix. Rm. Intercede. Et semper cum hac oratione.

Concede q̄s omps misericors deus fragilitati nr̄e presidiū vt qui sancte dei genitricis marie cōmemorationē agimus: itercessiōis eius auxilio a nostris iiquitatibꝰ resurgamꝰ. Per eūdē dn̄m nr̄m. In sabbato vero infra octa. visitatiōis assūp. et natiuitatis beate marie dr in itroitu chori de oībꝰ sctis. ān. Saluator mūdi q̄re illā in die oīm sctōrum ad scdas vespas. Vꝰ. Letamini i dn̄o. R. Et glo. orꝫ. Infirmitatē. Tamē qn̄ octa. assumptiōis et natiuitatis beate marie in sabbō cōtigerit dr Vꝰ. Exultent iusti. R. Et delectētur. oro Infirmitatē. ¶ Supra dictꝰ ordo aīarꝫ V et oro. ad proces. tā i eūdo q̄ in itroitu chori sp seruet vsq̄ ad aduē. dn̄i qn̄cūq̄ fit processio ante crucē ad vespas in sab. siue de dn̄ica agit siue nō Et notandū est q̄ in oībus sabba. ab hinc vsq̄ ad aduētum dn̄i fiet pcessio an̄ crucē nisi duplex festū fuerit: vel quando aliqua dn̄ica oīno differtur pp̄ter plixitatē temporis tūc eni non fit pcessio an̄ crucē. ¶ Post purificationē in ferialibꝰ diebus et in festis iii. lec. sine reg. chori. Ad vespas mēoria de sctā maria. Sācta maria vel. ān. Sācta dei genitrix vel ān. Post partum ān. In ple mat. &c. Vꝰ. Sctā dei genitrix. oro. Famulorū vel oro. Omp̄s sēpiterne deꝰ vt supra. scda feria ad matutinas. ¶ Post dn̄e ne i ira Mēoria de oībꝰ sctis. ā. Scti dei omēs vel ān. Sctōrꝫ precibus. ān. Omnes electi. ān.

D q̄p. ℣. Letami. ℟. Et glia. orō. Infirmitatē vel orō vt supra. Ad mat. A De⁹ oīm. vsq͂ ad aduētum dn̄i quādo de feria vł festis triū lec. sine regīe chori agit. Ad vespas memoria de cruce. ān. Salua nos christe saluator vel ān. Per signū sancte crucis. ān. Adoramus te xp̄e. ℣⁹. Omīs terra. orō. Deus qui sanctā. De sancta maria et omībus sanctis vt immediate supra. Quere ista secūda feria post Deus omniū. Ad vesperas.

¶ Ad completorium dicto Pater noster. et Aue maria. Incipiat sacerdos.

Cōuerte nos de⁹ salutar; nr̄
℟. Et auerte irā tuā a nobis
De⁹ ī adiutoriū meū ītēde.
Domine ad adiuuādū me festina. ⁊c. Psalmus iiii.

Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: ī tribulatione dilata sti michi.
Miserere mei: ⁊ exaudi orationem meam.
Filii hoīm vsq͂quo graui corde: vt quid diligitis vanitatē et queritis mēdacium.
Et scitote quoniā mirificauit dn̄s sanctū suū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū.
Irascimini ⁊ nolite peccare que dicitis ī cordib⁹ vr̄is: ⁊ in cubilibus vr̄is cōpungimini
Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in dn̄o: multi dicunt q̄s ostēdit nobis bona.
Signatum est super nos lumē vultus tui dn̄e: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: dormiā et requiescam.
Quoniā tu dn̄e singulariter in spe: constituisti me.
Gloria patri. psalm⁹. xxx.

In te dn̄e speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deū protectorem ⁊ in domū refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ pp̄ter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me
Educes me de laqueo quem absconderunt michi: quoniā tu es protector meus.
In manus tuas commendo spiritum meū: redemisti me dn̄e deus veritatis.
Gloria patri. p̄s. lxxxx.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabitur.
Dicet dn̄o susceptor me⁹ es

tu : et refugium meũ de⁹ me⁹
sperabo in eum.
Quĩ ipẽ liberauit me de la-
queo venãtiũ : & a vbo aspero
Scapulis suis obumbrabit
tibi : & sub pennis eius spera-
bis.
Scuto circũdabit te veritas
eius : nõ timebis a timore no
cturno
A sagitta volante in die a
negocio perambulante in te
nebris : ab incursu & demonio
meridiano
Cadent a latere tuo mille &
decem milia a dextris tuis : ad
te autẽ nõ appropinquabit.
Verũtamẽ oculis tuis con
siderabis : & retributionẽ pec
catorum videbis
Quoniã tu es dñe spes mea :
altissimum posuisti refugiũ
tuum
Non accedet ad te malum :
et flagellum nõ appropiqua
bit tabernaculo tuo
Quoniam angelis suis mã
dauit de te : vt custodiãt te in
omnibus viis tuis
In manibus portabũt te :
ne forte offendas ad lapidem
pedem tuum.
Super aspidem & basiliscu
ambulabis : & cõculcabis leo
nem et draconem
Quoniam in me sperauit li
berabo eũ : protegã eum quo-
niam cognouit nomẽ meum
Clamauit ad me et ego ex-
audiam eum cũ ipso sum ĩ tri
bulatione : eripiam eũ et glo-
rificabo eum
Longitudine dierũ replebo
eum : et ostendam illi saluta-
re meum. Gloria. ps. cxxxiii.
Ecce nunc benedicite dñm :
omnes serui dñi
Qui statis in domo dñi : in
atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹
vestras in sancta : et benedici
te dominum.
Bñdicat te dñs ex syon : qui
fecit celum et terram
Gloria pri. ã. Miserere michi
dñe & exaudi orõnẽ meã. Hec
pdicta ã. dr sup hos pos. p to
tũ aduen. Et a crastino oct.
epy. vsqz ad xl. & a dñica ĩ pas
siõe vsqz ad cenã dñi & a cra
sti. sctẽ trini. vsqz ad aduen.
dñi nisi in fe. & ĩ octa. btẽ ma
rie et in festis reliquiarum : &
omnium sanctorum. Capm.
Tu in Hieremie xiiii.
nobis es dñe : & nomen
sanctũ tuũ inuocatũ ẽ super
nos : ne derelinquas nos dñe
deus noster. Hoc cp. dr ad cõ
ple. p totum annũ : nisi a ce-
na dñi vsqz ad oct. pasch. y⁹.
Te lucis ante terminũ :
rerum creator posci-
mus : vt solita clementia : sis

presul ad custodiam
Procul recedant somnia: et noctium fātasmata: hostēq nostrum comprime: ne polluantur corpora.
Presta pater omīpotēs: per iesum xp̄m dn̄m: qui tecū imperpetuum: regnat cum sancto spiritu. Amen. ℣. Custodi nos domīe ℟. Ut pupillā oculi sub vmbra alarū tuarū protege nos. p̄s. Luce. ii.
Nunc dimittis seruum tuū dn̄e: scd̄m verbuz tuum in pace
Quia viderūt oculi mei: salutare tuum
Quod parasti: ante faciem omniū populorū
Lumē ad reuelationē gentiū: et gliam plebis tue israel
Glia patri. an̄. Ueni dn̄e visitare nos ī pace vt letemur coram te corde perfecto. Kyrie eleyson. &c. Sequant̄ p̄ces ❡ Hoc cple. nō mutatur in aduē. nisi in fes. dupl. īfra aduen contingē. tūc eni mutatur hy⁹ solūmodo et dr̄ p⁹. Saluator. Et nisi īcōmēo. btē marie: cū īfra aduē. celebrata fue. tūc tm̄ ī fine hym. dr̄ Glia tibi dn̄e q̄ na. ❡ In vigi. nat. ad cpl. sup. p̄s. an̄. Estote parati similes hoīb⁹ expectantibus dominū quando reuertatur a nuptiis. p̄s. Cum inuocarem. et ci. p̄i consueti. cp̄m. Tu in no. Hy⁹.
Saluator mundi domine: qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege: et salua omni tempore
Adesto nunc propicius: et parce supplicātibus: tu dele nostra crimina: tu tenebras illumina.
Ne mentem somnus oppri mat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus: cōma culetur sordibus
Te reformator sēsuū: votis precamur cordiuz: vt puri castis mētibus: surgamus a cubilibus
Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio: cum spiritu paraclito: et nunc et imperpetuum Amen. ℣⁹. Custodi nos. Hic hy⁹ dr̄ ad cple. quotidie vsqz ad octa. epy. et in ip̄is oct. et in oīb⁹ festis dupl. ab oc. epy. vsqz ad. p̄mā do. xl. Et ī oībus fes. dup̄. a penthe. vsqz ad vigil natiui. dn̄i. Dr̄ etiā in vigil penthe. et p ipsius eb do. scz in. v. et in vi. fer̄ et sabbato. Et quotidie per octa. et in octa. assumptionis et nat. btē marie: et dedicatiōis ecclesie: siue de octa. sit seruitium siue de aliquo sancto ix. lec. Et per octa. corporis xp̄i vbi fiunt cū regimine chori. an̄.

Uigilate omnes & orate nescitis enim qn̄ temp⁹ sit vigi late ergo nescitis enī qn̄ dn̄s veniet sero an media nocte: an gallicātu: an mane ne cū venerit repēte inueniat vos dormientes. p̄s. Nunc dimit tis. Preces ⁊c̄. que ad complet. ptinēt expleant. ¶ In die natiuit. ad cōpl. sup p̄os ān. Nat⁹ est nobis hodie sal uator qui est xp̄s dn̄s in ciui tate dauid. p̄s. Cū inuo. cp̄ꝫ Tu in nobis. hy⁹. Saluator ℣. Custodi. ā. Alleluya. Uer bum caro factum est alla: et habitauit in nobis alla alla. p̄s. Nunc di. Preces ⁊c̄. vt s̄ Hoc cōpl. nō mutat vsqꝫ ad circumcisionē ān. Uo super Nunc dimittis. dr̄. vsqꝫ ad vi gil. epy. ¶ In die circūcisio nis dn̄i: ad cōpl ān. Nato do mino angelorum chori canebāt dicentes salus deo nostro se denti sup thronum & agno. p̄ Cum inuo. cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. v⁹. Custodi nos. ān. Alla verbū caro. p̄s Nunc di. Preces ⁊c. q̄ ad cō to. ptinet expleant. Hoc cō plet nō mutat vsqꝫ ad vigi. epy. ¶ In vigi. epy. ad ɔpl sup p̄os ān. Lux de luce ap paruisti xp̄e cui magi mune ra offerunt alla alla alla. p̄. Cum inuocarē. cp̄. Tu ī no bis. hy⁹. Saluator. ℣. Custo di nos. ā. Alla oēs de sabba venient alla aurū & thus de ferentes alla alla. p̄s. Nunc dimittis. Hoc cōpl. nō muta tur p totā octa. In crastino epy. ad cōple. ān. Miserere. p̄ Cū inuo. cp̄. Tu ī nobis. y⁹. Te lucis. ℣. Custodi nos do mine. ān. Salua nos domīe vigilantes custodi nos dor mientes: vt vigilemus cum xp̄o & requiescamus in pace p̄s. Nūc dimittis. Preces ⁊c que ad cōple. ptinent expleā tur. Hoc cōpl. dr̄ a crastino octa. epy. vsqꝫ ad xl. Et a cra stino scē̄ trinita. vsqꝫ ad ad uentū dn̄i: nisi in festis dupl et p octa. visitationis: assum ptionis & natiuit. btē marie et dedicationis ecclesie & nisi in cōmēo. btē marie. ¶ Dn̄i ca. i. xl. ad cōpl. sup p̄os. ān. Signatum est super nos lu men vultus tui dn̄e dedisti le ticiam in corde meo. p̄. Cum inuoca Cp̄ꝫ. Tu in nobis es dn̄e. Clericus ℟. In pace. Chorus psequatur in idip̄m Dormiā & requiescā. Cleric⁹. ℣. Si dedero somnū oculis meis et palpebris meis dor mitationem. Chorus. Dor miam et requiescam. Cleric⁹ Gloria patri & filio: spūi sā cto. Chorus. In pace. Hy⁹.

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis: lucisque lumen crederis: lumẽ beatum predicans

Precamur sancte dñe: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietam noctez tribue.

Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat.

Oculi somnũ capiãt: cor ad te semp vigilet: dextera tua ꝓtegat: famulos q̇ te diligunt.

Defensor noster aspice: insidiãtes reprime: guberna tuos famulos: quos sanguine mercatus es

Memento nr̃i dñe: in graui isto corpore: q̇ es defensor aĩe: adesto nobis dñe.

Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio: cum spiritu paraclito: et nũc et inperpetuũ. Amẽ

ꝟ. Custodi nos. ã. Cum videris nudũ operi eũ et carnẽ tuam ne despexeris tunc erũpet quasi mane lumen tuũ et gloria dñi colliget te. p̃. Nũc dimittis. Hec predicta ã. videlz Signatũ est. et ℟. In pace. et hy⁹. Xp̃e qui lux. dicant quotidie ad ꝯpl. vsqz ad pas. dñi de quocũque sit seruitiũ. An. vero super. Nunc dimittis ꝑ xv. dies. Dñica in xl. ad cõpl. ãn. Signatum est. p̃s Cũ inuo. cp̃m. Tu. ℟. In pace. y⁹ Xp̃e qui lux. ꝟ⁹. Custodi. p̃s. Nunc dimittis. ã. Media vita in morte sumus quem q̄rimus adiutorem: nisi te domine qui pro pc̃tis nostris iuste irasceris. Sancte de⁹. Sãcte fortis. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. ꝟ. Ne proiicias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe. Sancte de⁹ ꝟ. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sc̃ẽ fortis. ꝟ. Qui cognoscis occulta cordis parce pc̃tis nostris. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ãn. dr̃ sup p̃m. Nũc dimittis. per xv. dies ꝟ. vero no dñr nisi in sabba. et in dñicis et ĩ fes. ix. lec. In fes. dupl. ad vtrũque comple. in superiori gradu dicant loco nec habitu mutato. ¶ Dñica in passione ad cõpl. ãn. Miserere. p̃ Cũ inuo. cp̃m. Tu in nobis. Clericus ℟. In man⁹ tuas. Chorus ꝓsequat. Dñe cõmẽdo spm̃ meũ. Clericus. ꝟ. Redemisti me dñe de⁹ veritatis Chorus. Commendo. Nõ dicitur Gloria patri. Sed reincipiat clericus. In manus tuas. Hymnus

Cultor dei memento: te fōtis ⁊ lauachri: rorem subiisse sanctum: te crismate innouatum

Hac cū vocāte somno: castū petis cubile: frōtē locūqꝫ cordis: crucis figura signet

Crux pellit oē crimē: fugiunt crucē tenebre: tali dicata signo: mens fluctuare nescit.

Procul o procul vagantur: portēta sōniorꝫ: procul esto ꝑuicaci: prestigiator astu

O tortuose serpēs: qui mille ꝑ meādros: fraudesqꝫ flexuosas: agitas quieta corda

Discede xp̄s hic est: xp̄s hic ē liquesce: signū quod ipse nosti: dānat tuam cateruam.

Corp⁹ licet fatiscēs: iaceat recliue paululū: christū tamē sub ipso: meditabitur sopore.

Gloria eterno patri: ⁊ xp̄o vero regi: paclitoqꝫ scō: ⁊ nunc et īꝑpetuū. Amē. ℣. Custodi nos dn̄e. p̄. Nūc dimittis. an̄ O rex gliose inter scōs tuos q̄ semꝑ es laudabilis: ⁊ tamē ineffabilis tu ī nobis es dn̄e: ⁊ nomē sanctū tuū inuocatū est super nos: ne derelinquas nos deus noster: vt ī die iudicii nos collocare digneris. Inter scōs ⁊ electos tuos. Rex benedicte. ℣. Rex bn̄dicte tuos per ꝓspera dirige seruos. Inter. Et dicit vsqꝫ ad finē āe. Alius. ℣. Ut tergāt miseras pia ꝑ ieiunia culpas. Rex bn̄dicte. Alius ℣. Atqꝫ colāt pure solēnia mystica pasche Inter sāctos et electos tuos rex bn̄dicte. vsqꝫ ad finem āe Hoc ꝯpl. dr̄ quotidie vsqꝫ ad cenā dn̄i supradicto modo de quocūqꝫ fit serui. Excepto ꝙ in fer̄. non dicunt ℣. post p̄s. Nūc di. ¶ Fer̄. v. ī cena dn̄i ad ꝯpl. in p̄mis inchoetur ab executore officii. ā. Xp̄s fact⁹ est. sine nota. p̄. Cū inuo. p̄s. In te dn̄e. p̄s. Ecce nunc. p̄s. Nūc di. sine Glia. post p̄os. dr̄ tota ān. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediēs vsqꝫ ad mortem mortē aūt crucis. Deīde dicat sacerdos. Dn̄s vo. Et

Respice quesu (cū. Orꝫ. mus dn̄e sup hāc familiam tuā: pro qua dn̄s noster iesus xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocentiū: ⁊ crucis subire tormentū q̄ terminet sic. Qui tecū vi. ⁊c̄. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Bn̄dicamus dn̄o. Deo grās. ¶ Fer̄. vi. in die parasceues ad cōpl incipiat sacerdos ān. sine nota. Xp̄s fact⁹ est. Et interim fiat genuflectio ī choro ā. ⁊c̄. oīa fiant sicut in die cene sine Dn̄s vobiscū et sine Oremus. Et post p̄s. ⁊ ān. dr̄ Pater noster ⁊ Aue maria.

Miserere. sine. Gloria patri. cum prostratione. Et finiat comple. sacerdote dicēte orō nem. Respice q̄s dn̄e. sine Dominus vobiscum. et sine Oremus. et sine Qui te. et sn̄ Bn̄dicamus et sic compleatur. ¶ Sabbato sc̄ō in vigi. pasche pulsatis cāpanis duobus signis duplr vel triplr incipiat sacerdos Deus in adiutorium. Gloria patri. etc. more solito sine Conuerte nos. ān īcipiatur ī superiori gradu Alleluya allā allā allā. p̄ Cum inuocarem. p̄s In te. p̄ Ecce nunc. p̄s. Nunc dimitt. Et dicunt hi p̄i. predicti sub vna voce nullum psal. exaltando: quod etiā obseruetur quotidie vsq; ad octa. pasch. ad ꝯple. Finitis p̄is. cū Gloria. tota dr̄ ān. Deinde dicit Dn̄s. vo. et Oremus. Oratio

Spiritū ī nobis domīe tue caritatis īfūde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dominum In vnitate eiusdem. cū Dn̄s vobiscum. et Benedicamus sine allā ab executore officii Et sciēdū est q̄ hec oratio dr̄ quotidie ad cōpletoriū vsq; ad octa. pasche. ¶ In die pasch. ad cōple. Deus in adiutorium. āne. et psalmi sicut in sabbato. Repetita ān. post p̄s statim incipiat a cantore ℟ Hec dies quā fecit dn̄s exultemus et letemur in ea. sine neumate. Deinde dicat sacerdos ℣. In resurrectione tua christe. ℟. Celi et terra letentur alleluya. Dominus vobiscum. Oremus. orō Spiritū in nobis. cum Dn̄s vobiscum. et Benedicamus domino. sine allā. Hoc eodē modo dr̄ comple. p totā ebdo. vsq; ad sabbatū. ¶ Dn̄ica in octa. pasch. ad complet Conuerte nos. Deus in adiutorium. ān. Alleluya alleluya alleluya allā. p̄s. Cum inuocarem. p̄s. In te domīe p̄s. Qui habitat. p̄. Ecce nūc bn̄dicite. Cp̄. Tu ī nobis. y⁹.

Iesu saluator seculi: verbu; patris altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omnium: discretor atq; temporum: fessa labore corpora: noctis quiete recrea

Ut dū graui in corpore: breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat: vt mens in xp̄o vigilet.

Te deprecamur supplices: vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redemptos sanguine.

Quesum⁹ auctor omniū: in hoc paschali gaudio: ab omi mortis impetu: tuum defende populum.
Glia tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣ Custodi nos. ā. Alleluia resurrexit dominus alleluya sicut dixit vobis alleluya allā. ꝑ. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cōple. ptinēt expleātur. Hoc cople. nō mutat vsq ad ascensionē dñi de quocūq fit seruitium: nisi qñ dicitur de sctā maria: tunc enī dicit in fine hymni. Quesum⁹ auctor. cū ℣. Glia tibi dñe qui natus. Ita tñ q ān. super ꝑos dicitur vsq ad fes. sctē trinitatis. ¶ In vigilia ascen. domini ad cōple. super psalmos vt i octa. pas. cpm. Tu in nobis. Hymnus
IEsu nostra redemptio: amor et desideriu: deus creator oīm: hō i fine tēporū
Que te vicit clemētia: vt ferres nostra crimina: crudelem mortē patiēs: vt nos a morte tolleres.
Inferni claustra penetrās: tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili: ad dextram patris residens.
Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes: parendo et voti compotes: nos tuo vultu saties.
Tu esto nostrū gaudiū: qui es futurus premium: sit nostra in te gloria: per cuncta semper secula.
Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera: cū patre et sctō spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣r⁹. Custodi nos. ān. Allā: ascēdens xp̄s in altum allā: captiuam duxit captiuitatem alleluya allā. ꝑs. Nūc dimittis. Hoc eodē mō dicit copl. quotidie vsq ad pēthe. de quocunq fit seruitiū: nisi quādo dr de cōmēo. btē marie tunc enī post. ℣. Tu esto. dr ℣. Glia tibi dñe q natus
¶ In vigilis pēthe. ad cpl. ān. Alleluya iiii. vts in octa. pasc. cpm. Tu in nobis hy⁹. Saluator. ℣⁹. Custodi nos. ā. Alleluya spūs paraclitus allā docebit vos omnia allā allā. ꝑs. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad copl. ptinent expleant. ¶ In die pēthecostes ad completoriū. ān Allā. iiii. vt supra. ꝑs. Cum inuo. caꝑ. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus sequen. pro hy. dicitur ista sequētia.
ALma chorus dñi nunc pangat noīa summi.
Messias sother emanuel sabaoth adonay.

Est vnigenitus via vita ma
nus homovsyon.
Principium primogenitus
sapientia virtus.
Alpha caput finisq simul
vocitatur ꝫ est oo
Fons et origo boni para-
clitus ac mediator.
Agn⁹ ouis vitulus serpens
aries leo vermis.
Os verbum splēdor sol glo
ria lux et ymago.
Panis flos vitis mons ia-
nua petra lapisq.
Angel⁹ et sponsus pastorq
propheta sacerdos.
Athanathos kyrios theos ꝫ
pāthoncraton ysus.
Saluificet nos
Sit cui secla.
Per omia dora. Amen. v⁹.
Custodi nos. Reliquis vero
dieb⁹ dr hy⁹. Saluator mū-
di dn̄e. ā. Allā spūs paracli-
tus. p̄. Nūc di ꝫc ¶ In festo
scte trinitatis. ad cōple. ān.
Miserere. p̄s. Cū inuoca. cp̄.
Tu ī nobis. hy⁹. Saluator.
v. Custodi. ān. Lucē tuā dn̄e
nobis ꝯcede vt destitutis cor
diū tenebris puenire possim⁹
ad lumē qui ē xp̄s. p̄. Nūc di.
Hoc cōpl dr oībus fest. dupl
ab hac die vsq ad aduē. dn̄i.
Et ab oct. epy. vsq ad primā
dn̄icā xl. nisi ī festis ꝫ p octa.
btē marie ꝫ in fes. reliquiarū
et oīm sctōꝝ. Dicetur etiā in
festo et in octa. dedicationis
eccl'ie de quocūq fit seruitiū
sī extra aductū et xl. et tp̄us
pasch. eueñ. Et sī p estatē cō
tingerit vel alias qn̄ octa. cū
regimine chori habere pote-
rit sicut habet in eodē festo.
In festo reliquiaꝝ et omniū
sanctoꝝ ad cōple. sup p̄os. ā.
Sanctorū precibus cūctorū
redde salutem corporis ꝫ aīe
xp̄e tuis famulis. p̄. Cū īuo.
cp̄m. Tu in nobis. hy⁹. Sal
uator. v⁹. Custodi. ā. Lucem
tuā. p̄s. Nūc dimittis. ¶ In
purificatiōe beate marie ad
cōple. sup p̄os. ā. Virgo ver-
bo cōcepit virgo permansit
virgo peperit regem omniū
regū. p̄s. Cū inuoca. cp̄. Tu
in nobis. hy⁹. Saluator. v⁹.
Custodi nos. ān Glorifica-
mus. p̄. Nūc dimittis. ¶ In
assumptione eiusdē ad cōpl.
super p̄os. ān. Sācta maria
virgo ītercede p toto mūdo
quia genuisti regē orbis. p̄s.
Cū īuocarē. cp̄. Tu ī nobis.
hy⁹. Saluator. v⁹. Custodi.
ān. Glorificam⁹. p̄s. Nūc di.
In natiuitate eiusdē ad cō-
pleto. sup p̄os. ā. Btā mater
et īnupta virgo glīosa regi-
na mūdi ītercede p nobis ad
dn̄m. p̄s. Cum inuocarē. cp̄ꝫ.
Tu ī nobis. hy⁹. Saluator.

v. Custodi. an. Glorificam⁹ te dei genitrix quia ex te natus est xp̄s salua omnes qui glorificāt. p̄s. Nūc dimittis. Kyrie eleyson. iii. Xp̄e el. iii. Kyrie. el. iii. Preď ā. videlicet Glorificam⁹: dicit in oībus festis & per octa. btē marie. Et in cōmēo. eiusdem per totū annū nisi in aduētu & in annūciatione & in tēpore pasch. Sequunt preces.
Pater noster. Aue maria.
Et ne nos. Sed libera.
In pace in idipm̄. Dormiā et requiescam. Credo in deū
Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.
Bn̄dicamus patrē & filium cū sancto sp̄ū. Laudemus et superaltemus eum ī secula.
Benedictus es dn̄e in firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus in secula.

Bn̄dicat & custodiat nos oīpotēs & misericors dn̄s. Amē
Cōfiteor. Misereat. & Absolutionem. Ad primam. Ad ꝯpletoriū. per totū annū. quādo Confiteor. dicit. et dr priuatim vt vix audiatur a choro hoc modo respiciēs ad altare. Confiteor deo beate marie oībus sāctis. Vertēs se ad chorū. et vobis: peccaui nimis: cogitatiōe: locutiōe: et opere: mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sanctā mariā: oēs sanctos dei. Respiciens ad chorum. Et vos orare pro me. Chorus respōdeat ad eum conuersus. Misereat. Postea primo ad altare conuersus: Confiteor. Deinde ad sacerdotē cōuersus vt prius sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorū. Misereatur vestri oīpotens deus & dimittat vobis oīa peccata vestra: liberet vos ab oī malo: cōseruet et cōfirmet ī bono & ad vitā perducat eternam. Amen.
Absolutionē et remissionē oīm pctōꝝ vr̄oꝝ spaciū vere penitētie emendationē vite: grām & cōsolationē scti sp̄ūs tribuat vobis omp̄s & misericors dominus. Amen.
Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dn̄e mīam tuā Et salutare tuum da nobis.
Dignare domine nocte ista. Sine pctō nos custodire.
Miserere nostri domie. Miserere nostri.
Fiat mīa tua dn̄e sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ ī te
Domie deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Domīe exaudi. Et clamor.
Dn̄s vo. Et cū spū. Orem⁹
He p̄ces predicte dicūtur su-
pradicto modo p totū annū
ad cōpl. tā i fe. dupl q̄ simpl
etiā sine regi. chori. Et in fer
nisi a cena dn̄i vsq̧ ad octa.
pasche. Ita tn̄ q̄ in oīb⁹ fer. p
aduētum. ℣ A Dn̄e ne ī ira.
vsq̧ ad cenam dn̄i. ℣ a Deus
oīm. vsq̧ ad aduentū dn̄i qn̄
de fer. agit post ℣. Fiat mīa.
℣c. statim sequatur Exaudi
dn̄e vocem meā qua clamaui
ad te. Miserere mei ℣ exaudi
me. Sequatur p̄s. Miserere
mei. totus p̄s dicit cū Glīa.
et Sicut erat: sine no. Et tūc
oīa fiāt in pstra. ab īceptio-
ne. i. Kyrie el. vsq̧ post or. et
Cōfiteor. ℣ Misereat. ℣ Ab-
solutionē. ita tn̄ q̄ imediate
post p̄. erigat se sacerdos so-
lus sic dicendo. Exurge dn̄e
adiuua nos. Et libera nos
ppter nomē tuum. Dn̄e de⁹
virtutū cōuerte nos Et ostē
de faciē tuam ℣ salui erim⁹.
Domine exaudi. Et clamor.
Dn̄s vobiscū. Orem⁹

Llumina q̄s dn̄e de⁹ te-
nebras nostras ℣ totius
noctis insidias tu a nobis re
pelle ppici⁹. Per dn̄m ī vni
tate. Dn̄s vo. Benedicam⁹.
Hec orō predicta cū cp. ℣ ℣.
Custodi. dicantur ad cōple.
per totum annum nisi a ce-
na dn̄i vsq̧ ad octa. pasche.

¶ Psalmi penitentiales.

¶ Contra iram. Psalmus.

Domine ne ī fu-
rore tuo arguas
me: neq̧ in ira
tua corripiat me
Miserere mei dn̄e qm̄ infir-
mus sum: sana me dn̄e qm̄
cōturbata sunt ossa mea
Et aīa mea turbata est val
de: sed tu dn̄e vsq̧quo.
Cōuertere dn̄e ℣ eripe aīam
meam: saluum me fac ppter
misericordiam tuam.
Qm̄ nō est ī morte qui me-
mor sit tui: in īferno autem
quis confitebitur tibi.
Laboraui ī gemitu meo la-
uabo per singulas noctes le-
ctum meum: lachrimis meis
stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore ocu-
lus meus: inueteraui inter
omnes inimicos meos.
Discedite a me oēs q̄ opera
mini iniquitatē: qm̄ exaudi-
uit dn̄s vocem fletus mei.
Exaudiuit dn̄s deprecatio-
nem meam: dominus oratio
nē meam suscepit.
Erubescāt ℣ conturbentur
vehemēter om̄s inimici mei:
conuertantur et erubescant
valde velociter.
Glīa. ¶ Cōtra supbiā. p̄s

BEati quoꝝ remisse sũt iniquitates: et quoꝛum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec ẽ in spũ eius dolus
Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est super me man⁹ tua: conuersus sum ĩ erũna mea dum configitur spina
Delictum meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniusticiam meã nõ abscondi
Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meam dño: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.
Pꝛo hac oꝛabit ad te omĩs sanct⁹: in tẽpoꝛe opoꝛtuno
Verũtamẽ ĩ diluuio aquarum multarũ: ad eum nõ appꝛorimabunt.
Tu es refugiũ meũ a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eoꝛum constringe: qui nõ appꝛorimant ad te.
Multa flagella peccatoꝛis: sperantẽ autem in dño mĩa circundabit
Letamini in dño et exultate iusti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde
Gloꝛia. ¶ Contra gulam.
DOmine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ ĩ ira tua coꝛripias me.
Qm̃ sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti sup me manum tuam.
Nõ est sanitas ĩ carne mea a facie ire tue: non est par ossibus meis a facie peccatorum meoꝛum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meũ: et sicut onus graue grauate sunt super me
Putruerunt ⁊ coꝛrupte sũt cicatrices mee: a facie insipientie mee
Miser factus sum et curuatus sum vsqꝫ in finem: tota die cõtristatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti sunt illusionib⁹: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum ⁊ humiliat⁹ sum nimis: rugiebaꝫ a gemitu coꝛdis mei
Dñe ante te omẽ desideriũ meũ: et gemitus me⁹ a te nõ

est absconditus
Cor meum conturbatū est/ dereliquit me virtus mea: et lumen oculorū meorū ꝛ ipm non est mecum
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt
Et qui iuxta me erant de lōge steterunt: et vim faciebāt qui querebāt aīam meā
Et qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: ꝛ dolos tota die meditabantur
Ego autem tāq̄ surdus nō audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum
Et factus sum sicut hō non audiēs: et non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e de9 me9.
Quia dixi nequando super gaudeant michi inimici mei: et dū cōmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt
Qm̄ ego in flagella parat9 sum: et dolor meus in conspectu meo semper
Quoniā iniquitatē meam annunciabo: ꝛ cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt sup me: ꝛ multiplicati sūt qui oderūt me inique
Qui retribuunt mala p bonis detrahebāt michi: qm̄ sequebar bonitatem
Ne derelinquas me dn̄e de9 meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutoriū meū: dn̄e deus salutis mee
Glia. ¶ Cōtra luxuriā p̄s.
Miserere mei de9 scd̄m magnā. ¶ Cōtra auariciam. p̄s
Domine exaudi oratio nē meā: ꝛ clamor me9 ad te veniat
Non auertas faciem tuam a me: ī quacūq3 die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacunq3 die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fum9 dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt
Percussus sum vt fenū ꝛ aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panē meū.
A voce gemit9 mei: adhesit os meū carni mee
Similis factus sum pellicano solitudinis: fact9 su3 sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui ꝛ fact9 sum: sicut passer solitarius in tecto
Tota die exprobrabant michi īimici mei: et q̄ laudabāt me aduersum me iurabant
Quia cinerē tanq̄ panem manducabā: ꝛ potū meu3 cū fletu miscebam.
A facie ire īdignatiōis tue:

quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra decli nauerūt: et ego sicut fenū arui
Tu autē dn̄e in eternū permanes: et memoriale tuū in generatione et generationē.
Tu exurgēs misereberis syō: quia tempus miserendi eius quia venit tempus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides eius: et terre ei⁹ miserebuntur.
Et timebunt gētes nomen tuum dn̄e: et omēs reges terre gloriam tuam
Quia edificauit dn̄s syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orōnē humiliū: et non spreuit precē eorum.
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dn̄m.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Ut annūciēt in syon nomē dn̄i: et laudē eius ī hierusalē
In cōueniendo populos in vnū: et reges vt seruiāt dn̄o.
Respondit ei ī via virtutis sue: paucitatem dieruz meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione et generationē anni tui
Initio tu domine terrā fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē pmanes: et omnes sicut vestimētum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabūtur: tu autem idem ipse es et anni tui non deficient.
Filii seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria patri. ¶ Cōtra inuidiam. psalmus.
De profundis. require vts̄.
¶ Cōtra accidiā. Psalmus.
Domine exaudi orōnē meā/ aurib⁹ pcipe obsecrationem meā: in veritate tua exaudi me ī tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens
Quia persecutus est inimicus aīam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spūs meus in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum meditatus sum ī oībus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: aīa mea sicut tra sine aq̄ tibi
Velociter exaudi me domīe: defecit spiritus meus.
Nō auertas faciem tuam a me: et similis ero descēdē-tibus in lacum.
Auditam fac michi mane misericordiaȝ tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te confugi doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me ī terrā rectam: ꝓpter nomen tuum dn̄e viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe aīam meā: et in mīa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniā ego seruus tuus sum.
Glia. ān. Ne reminiscarī dn̄e delicta nr̄a vel parētū nr̄oꝝ neqꝫ vindictā sumas de pctīs nr̄is. Nō dr̄ vlterius qn̄ dr̄ in choro. Parce dn̄e parce ppl'o tuo quē redemisti p̄cioso sanguie tuo ne ī etn̄ū irascarī nobis: ⁊ ne des hereditatem tuā in perditionem ne ī eternum obliuiscaris nobis. Notandū ꝙ omni feriali die p totā xl. dr̄ letania sicut in fe. vsqꝫ ad ordinē marty. Propicius esto. vsqꝫ ad finē. Et q̇cquid sacer. dicit de letania: chorus idem repetat plene ⁊ integre vsqꝫ ad ꝓlationē. Ut pacē nobis dones. Tunc respondeat chorus. Te rogamꝰ audi nos. tantū: et sic de singulis vsqꝫ ad. Fili dei: te rogamus audi nos. Tūc respondeat chorus idē: et sic de singulis vsqꝫ ad Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson.

¶ Feria secunda letania.

Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Christe audi nos
Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mūdi deus. Miserere nobis.
Spiritus sancte deus. Miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus Miserere nobis.
Sancta maria oꝛ
Sancta dei genitrix oꝛ
Sancta virgo virginū oꝛ
Sancte michael oꝛ
Sancte gabriel oꝛ
Sancte raphael oꝛ
Oēs sancti angeli ⁊ archangeli dei. Orate pro nobis.
Oēs sancti beatorū spirituū ordines. Orate pro nobis.
Sācte iohānes baptista oꝛ

Omnes ſancti patriarche et pꝛophete. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte petre. oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte andꝛea oꝛ
Sancte iohānes oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte philippe oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte mathee. oꝛ
Sancte bartholomee oꝛ
Sancte ſymon oꝛ
Sancte thadee oꝛ
Sancte mathia oꝛ
Sancte barnaba oꝛ
Sancte marce oꝛ
Sancte luca oꝛ
Omnes ſcti̅ apoſtoli ⁊ euangeliſte. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti diſcipuli dn̄i et īnocentes. Oꝛate ꝑ nobis
Hucuſq͵ dicitur in ſingulis letaniis. ¶ Feria ſcda in xl.
Sancte ſtephane oꝛ
Sancte line oꝛ
Sancte clete oꝛ
Sancte clemens oꝛ
Sancte fabiane oꝛ
Sancte ſebaſtiane oꝛ
Sancte coſma oꝛ
Sancte damiane oꝛ
Sancte pꝛime oꝛ
Sancte feliciane oꝛ
Sancte alloce oꝛ
Sancte diaconane oꝛ
Sctē dyoniſii cū ſo. tuis oꝛ
Scē victoꝛ cū ſociis tuis oꝛt
Oēs ſcti martyꝛes Oꝛte.
Sācte ſilueſter oꝛ
Sancte leo oꝛ
Sancte hieronime oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte yſidoꝛe oꝛ
Sancte iuliane oꝛ
Sancte euſibi oꝛ
Sancte machane oꝛ
Sancte cōualle oꝛ
Sancte felane oꝛ
Sancte keſſoge oꝛ
Sancte gilberte oꝛ
Sancte ꝛychar de oꝛ
Sancte furſei oꝛ
Sancte donatiane oꝛ
Sancte talericane oꝛ
Sancte gildarde oꝛ
Sancte medarde oꝛ
Sancte albine oꝛ
Sancte berine oꝛ
Oēs ſcti̅ ꝯfeſſoꝛes Oꝛate.
Omēs ſancti monachi ⁊ heremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta anna oꝛ
Sctā maria magdalena oꝛ
Sctā maria egypciaca oꝛ
Sancta margareta oꝛ
Sancta ſcolaſtica. oꝛ
Sancta petronilla oꝛ
Sancta pꝛaredis oꝛ
Sancta ſotheris oꝛ
Sancta pꝛiſca oꝛ
Sancta tecla oꝛ
Sancta maura oꝛ
Sancta beya oꝛ

Sancta editha or
Sctã margareta regina or
Oẽs sancte virgines Orate
Omẽs scti et sctẽ dei Orate
Propicius esto: Parce nobis domine.
Ab omĩ malo: Libera nos domine.
Ab ĩsidiis dyaboli. li. n. do.
A dãnatiõe ppetua: li. n. do.
Ab imminẽtib9 pctõrũ nostror periculis. libe. nos dñe
Ab infestationibus demonum. Libera nos domine
A spũ fornicationis. libe.
Ab appetitu inanis glie. li.
Ab omni immundicia mẽtis et corpor. libera nos dñe
Ab ira et odio et omni mala volũtate. Libera nos dñe
Ab ĩmũdis cogitatiõib9. l.
A cecitate cordis. Libera.
A fulgure et tempestate. li.
A subitanea et improuisa morte: Libera nos domine.
Per mysteriũ sancte incarnatiõis tue. Libera nos dñe
Per natiuitatẽ tuam. libe.
Per sanctam circũcisionem tuam. Libera nos domine
Per baptismũ tuum. libe.
Per ieiunium tuum. Libe.
Per crucẽ et passionẽ tuã. l.
Per pciosam mortẽ tuã. li.
Per gloriosam resurrectionem tuam. Libera nos dñe.
Per admirabilem ascensionem tuam: Libera nos dñe.
Per gratiam sancti spirit9 paracliti: Libera nos dñe
In hora mort succurre nobis domine.
In die iudicii Libera nos d.
Peccatores: Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones: Te rogamus audi nos.
Ut mĩa et pietas tua nos custodiat Te rogam9 audi nos
Ut ecclesiã tuã regere et defensare digneris te rog.
Ut dõnũ aplicũ et oẽs gradus ecclesie ĩ sctã religiõe cõseruare digneris. te. roga.
Ut episcopos et abbates nostros in sancta religione cõseruare digneris. te roga.
Ut regi nostro et principib9 nostris pacem et veram concordiam atq victoriam donare digneris. te rogamus.
Ut congregationes omniũ sanctor ĩ tuo sctõ seruitio cõseruare digneris. te roga.
Ut cunctũ populũ xpianũ precioso sanguine tuo redẽptũ cõseruare digneris. te ro.
Ut oĩb9 bñfactoribus nr̃is sẽpitna bona retribuas. te.
Ut aĩas nostras et parentũ nostrorum ab eterna dãnatione eripias. te roga.
Ut fructus terre dare et cõseruare digneris. te roga.

Ut oculos mie tue sup nos reducere digneris te ro.
Ut obsequiũ seruitutis nr̃e rationabile facias te.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas. te.
Ut miserias pauperũ ⁊ captiuorũ intueri ⁊ releuare digneris Te rogam⁹ audi nos
Ut oĩbus fidelib⁹ defũctis requiem eternã dones te ro.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos
Fili dei te roga. audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos dñe
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis dñe
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis
Kyrie eleison. Christe eleisõ Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera
Ostẽde nobis dñe miaꝫ tuã Et salutare tuũ da nobis
Et veniat sup nos misericordia tua dñe. Salutare tuum scđm eloquium tuum
Peccauimus cũ patrib⁹ nostris. Iniuste egimus iniquitatem fecimus
Dñe nõ scđꝫ pctã nr̃a facias nobis. Neqꝫ scđm iiquitates nostras retribuas nobis
Oremus pomi gradu eccłie Sacerdotes tui induãt iusticiam: et sancti tui exultent
Pro fratribus et sororibus nr̃is Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas de⁹ meus sperantes in te
Pro cũcto populo xp̃iano. Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue et rege eos ⁊ extolle illos usqꝫ in eternum
Dñe fiat pax in virtute tua Et abũdãtia in turrib⁹ tuis
Anime famulorũ famularumqꝫ tuarum requiescant ĩ pace. Amen
Dñe exaudi orõnẽ meã Et clamor me⁹ ad te veniat.
Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo Oratio

Deus cui proprium est misereri semp ⁊ parcere: suscipe deprecationẽ nostrã: ut quos delictorũ cathena constringit: miseratio tue pietatis absoluat Per christũ dominum nostrum. Amen.

Omnipotẽs sempiterne deus q̃ facis mirabilia magna solus: pretende super famulos tuos põtificcs ⁊ super cunctas congregationes illis cõmissas spm̃ gratie salutaris: et ut ĩ veritate tibi cõplaceant: ppetuũ eis rorẽ tue benedictionis infunde. Orõ

Quesumus oṕs de⁹ ut famulus tu⁹ rex nr̃. N qui tua miseratione suscepit

regni gubernacula: virtutũ etiã oĩm suscipiat incremẽta quibus decenter ornat⁹ ⁊ vitiorũ voraginẽ deuitare ⁊ hostes superare/ et ad te qui via veritas et vita es: graciosus valeat peruenire. Oratio.

Deus q̃ caritatis dona p grãm sancti spũs tuorum cordib⁹ fideliũ infũdis da famulis ⁊ famulab⁹ tuis fratribus et sororib⁹ nostris pro quibus tuã deprecamur clementiam salutem mentis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Or

Deus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sũt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: et hostiũ sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla Orõ.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis quesumus domine clemẽter ostẽde: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus exuas: ⁊ a penis q̃s pro his meremur benignus eripias. Oratio

Fideliũ deus omnium conditor ⁊ redẽptor animabus omnium fidelium defũctorum remissionem cunctorum tribue peccatorum vt indulgentiam quam semp optauerunt piis supplicationibus consequantur Orõ

Pietate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictorũ et intercedente beata ⁊ gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis nos famulos tuos: ⁊ omnem populum catholicũ in omni sãctitate custodi: omnesq; consanguinitate ac familiaritate vel ꝯfessione nobis iunctos: seu omnes christianos: a viciis purga: virtutibus illustra: pacem et salutẽ nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue pestem repelle amicis: inimicis nr̃is caritatẽ largire: ⁊ oĩb⁹ fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternã concede. Per eundem christum dominum nostrum Amen

¶ Feria tertia in xl.

Sancte thoma or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cipriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte modeste or

Sancte vite oꝛ
Sancte adꝛiane cum ſociis
tuis oꝛate pꝛo nobis
Sancte euſtachi cū ſc. tu. oꝛ
Sctē nichaſi cū ſociis tu. oꝛ
Omnes ſctī martyꝛes oꝛte
Sancte gregoꝛi oꝛ.
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte ambꝛoſi oꝛ
Sancte remigi oꝛ
Sancte eligi oꝛ
Sancte audomare oꝛ
Sancte ſulpici oꝛ
Sancte patrici oꝛ
Sancte paterne oꝛ
Sancte colmāne oꝛ
Sancte bꝛandane oꝛ
Sancte kentigerne oꝛ
Sancte aidane oꝛ
Sancte diuinice oꝛ
Sancte ſymbarre. oꝛ
Sancte machari oꝛ
Sancte ferguſiane oꝛ
Sancte mernane oꝛ
Sancte cuthberte oꝛ
Omnes ſctī cōfeſſoꝛes. oꝛte.
Omnes ſctī monachi ⁊ here
mite Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta katherina oꝛ.
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta columba oꝛ
Sancta ſyntana oꝛ
Sancta criſtina oꝛ
Sancta ſyndoca oꝛ
Sancta eulalia oꝛ
Sancta eufamia oꝛ

Sancta eugenia oꝛ
Sancta gertrudis oꝛ
Sancta ragēfledis. oꝛ
Sancta batildis oꝛ
Sancta anaſtaſia oꝛ
Sancta etheldꝛeda oꝛ
Sancta keuoca oꝛ
Omnes ſācte virgines oꝛte
Oēs ſctī et ſctē dei. oꝛte
Pꝛopicius eſto
¶ Feria quarta ī xl.
Sancte laurenti oꝛ
Sancte tiburci oꝛ
Sancte valeriane oꝛ
Sancte pꝛothe oꝛ
Sancte iacincte oꝛ
Sancte ebdon oꝛ
Sancte ſennen oꝛ
Sancte rūmalde oꝛ
Sancte lininie oꝛ
Sancte thimothei oꝛ
Sancte appollinaris oꝛ
Sancte ſaturnine oꝛ
Scē maurici cū ſociis tu. oꝛ
Sctē gereon cū ſociis tu. oꝛ
Omnes ſācti martyꝛes. oꝛte
Sancte hylari oꝛ
Sancte nathalane oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte bꝛici oꝛ
Sancte vynnine oꝛ
Sancte amande. oꝛ
Sancte voloce oꝛ
Sancte niniane oꝛ
Sancte monane oꝛ
Sancte vedaſte. oꝛ
Sancte modoce oꝛ

Sancte germane or.
Sancte fynnane or
Sancte modane. or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Oēs sancti confessores orate
Omnēs sctī monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta kentigerna or
Sancta brigida or
Sancta ebba or
Sancta barbara or
Sancta marina. or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta caritas or
Omnes sācte virgines orate
Oēs sctī et sctē dei. orate
Propicius esto pc

❡ Feria. v. in xl.

Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte albane or
Sancte olaue or
Sancte gorgoni. or
Sancte achille or
Sancte constantine or
Sctē ypolite cū so. tuis or.
Scē luciane cū sociis tu. or
Omēs sancti martyres orat
Sancte nicholae. or
Sancte audoene or
Sancte romane. or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide. or
Sancte columbane or
Sancte dauid or
Sancte makute or
Sancte cedda or
Sancte seruane or
Sancte carane or
Sancte firmine or
Sancte moroce or
Sancte aseph or
Sancte merine or
Sancte taurine or
Sancte congalle or
Sancte anthoni. or
Omnes sctī cōfessores orate
Omnes sancti monachi et heremite. Orate pro nobis
Sancta cecilia or.
Sancta medana or
Sancta emerenciana or
Sancta potentiana or
Sancta oportuna or
Sancta sophia or
Sancta triduana or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta kenneria or
Sancta crescentia or
Oēs sancte virgines orat
Oēs sctī et sctē dei orate.
Propicius esto pc.

¶ Feria vi. in xl.

Sancte quintine oꝛ
Sancte criſtofoꝛe oꝛ
Sancte adꝛiane oꝛ
Sancte bonifaci. oꝛ
Sancte petre oꝛ
Sancte oſvvalde oꝛ
Sancte lamberte oꝛ
Sancte marcelle oꝛ
Sancte theodoꝛe oꝛ
Sancte valentine oꝛ
Sancte griſogone oꝛ
Sancte felix oꝛ
Sancte audacte oꝛ
Sancte killane cum ſociis tuis Oꝛa pꝛo nobis
Oēs ſancti martyꝛes oꝛate
Sancte benedicte. oꝛ
Sancte maure oꝛ
Sancte romane oꝛ
Sancte egidi. oꝛ
Sancte kennice oꝛ
Sancte vandꝛegeſile oꝛ
Sancte filberte oꝛ
Sancte moloce oꝛ
Sancte bertine oꝛ
Sancte adampnane oꝛ
Sancte petroce oꝛ
Sancte congane. oꝛ
Sancte palladi oꝛ
Sancte regule oꝛ
Sancte blaane oꝛ
Sancte marnoce oꝛ
Sancte bothulphe oꝛ
Sancte dꝛoſtane. oꝛ
Sancte colmoce oꝛ
Omnes ſctī cōfeſſoꝛes. oꝛate.
Omnes ſctī monachi ⁊ heremite Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta lucia oꝛ
Sancta ſabina. oꝛ
Sancta iuſtina oꝛ
Sancta eufraxia oꝛ
Sancta fauſta oꝛ
Sancta monegundis oꝛ
Sancta aldegundis oꝛ
Sancta radegūdis oꝛ
Sancta piencia oꝛ
Sancta benigna oꝛ
Sancta valburgis oꝛ
Sancta thenevv oꝛ
Omnes ſctē virgines oꝛate
Oēs ſctī et ſancte dei oꝛate.
Pꝛopicius eſto. ⁊c.

¶ Sabbato in xl.

Sancte calixte oꝛ
Sancte vꝛbane oꝛ
Sancte magne oꝛ
Sancte menna oꝛ
Sancte ruphe oꝛ
Sancte valeri oꝛ
Sancte pꝛoceſſe oꝛ
Sancte martiniane oꝛ
Sancte marce oꝛ
Sancte marcelliane oꝛ
Sancte goꝛdiane cum ſociis tuis oꝛ.
Sancte pancraci oꝛ
Omnes ſācti martyꝛes. oꝛt
Sancte ternane oꝛ
Sancte aniane oꝛ
Sancte duthace oꝛ
Sancte bonifaci oꝛ
Sancte fiacri oꝛ

Sancte basili. or
Sancte beane or
Sancte mauire or
Sancte germane or
Sancte nidane or
Sancte baldrede or
Sancte munde or
Sancte englasi or
Sancte maure. or
Sancte ethernasce or
Sancte wwilibrorde or
Sancte leonarde or
Sancte dominice or
Sancte athanasi or
Sancte modane or
Sancte etharnane. or
Oēs scti confessores orate.
Omnes sancti monachi et heremite Orate p nobis
Sancta agnes or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta elena or
Sancta eusibia or
Sancta candida or
Sancta balbina or
Sancta vrsula or
Sancta biga or
Sancta victoria or
Sancta serburga or
Sancta corona or
Sancta elisabeht or
Oēs sctē virgines or
Omnes sancti et sancte dei. Orate pro nobis.
Propicius esto. &c
¶ De vigiliis et mortuorū exeqis p āni circulū dicēdis ¶ Dñica pma aduētus dñi post veš de sctā maria dicāt vigilie mortuor ad secūdas veš. eiusdē scilicet. Placebo. et Dirige vsq3 ad laudes tm̄. Dicant aūt vigilie mortuorum quotidie cū missa in crastino ī caplo nisi ī pmis vel. festor ix. lec. vsq ad vigilia3 natiuitatis dñi et a crastino octa. epiphie ad tertiā fer. añ pascha et ī ipa tertia fer. fiūt vigil. mortuor cū. ix. lec. in cōuentu et cū missa ī crastino nisi aliquod festū duplex impediat/ vel in ipsa quarta feria cōtigerit/ et tūc fiat predictū seruitiū in aliqua feria p̄cedēti ipsi⁹ ebdo. que ad hoc vacauerit videlicet in dñica vel in scda feria et sic ꝯpleat seruitiū mortuorum vsq ad octa. pasche nisi corpus p̄sēs forte cōtigerit. ¶ Post octa. vero pasche nō fit seruitium mortuor nisi corpus presens affuerit vel dies anniuersarius vel tricenalis cōtigerit vsq in crastinū sancte trinitatis. ¶ In crastino autem sancte trinitatis et abhīc quotidie fiant vigilie mortuorū vsq ad aduentu3 domini nisi per octauas. et in octauis assumptionis natiuitatis beate marie et dedicatiōis ecclie

¶ Impediūt autē dicte vigi
lie mortuorꝝ ꝑ totū annū per
festa duplicia ī primis vespis
et scdis ⁊ ī octaua die epiphie
et aliarꝝ octauarū qñ dr hy⁹.
Saluator mūdi dñe nisi cor
pus pñs affuerit. In omnib⁹
etiā aliis festis nouē lec. ⁊ in
festis triū ⁊ in octauis ī qui-
bus chorus regit et ī diebus
dñicis in p̄mis vespis tantū.
Similiter fiat in cōmemora-
tiōe beate marie et festi loci.
Fiāt aūt vigilie mortuorꝝ cū
ix. psalmis ⁊ nouē āis ⁊ ix. le.
qñcūqȝ corpus adest pñs vel
qñ dies āniuersari⁹ vel dies
tricenalis cōtigerit nisi ī tp̄e
paschali. ¶ In paschali v̄o
tp̄e dicant tres p̄i et tres lec.
cum trib⁹ añis sup p̄os ante
lectiōes qualiscūqȝ nocturn⁹
dicat et omēs añe cum suis
psalmis ad vespas scilicet.
Placebo ⁊ omnes añe super
psalmos in laudib⁹ dicant.
¶ Et sciēdū est qñ aña seq̄t
imediate psalmum. Dilexi.
tūc nō dicet vltim⁹ v̄. eiusdē
psal. qr idē est cū ā. Placebo
Post octauas vero pasche in
quacūqȝ feria inchoet officiū
mortuorꝝ. Incipiat a primo
nocturno ⁊ cōpleant duo se-
quētes nocturni ī eadē ebdo.
si fieri potest. Siue aūt fieri
possit siue non deinceps non
seruet ordo nocturnorū sed
feriarū ī hoc tp̄e sicut ī aliis
tēporib⁹ obseruet ita tamē
ꝙ qñcūqȝ sit seruiciū ꝓ corpe
pñti cuiuscūqȝ fuerit ⁊ in an-
niuersariis ⁊ tricenalib⁹ eo
rum in p̄dicto tp̄e sēp dicant
añe psalmi v̄. lectiōes et duo
Ria de primo nocturno.
¶ Sciendū est aūt ꝙ in tp̄e
paschali semp erit terciū R.
Libera me dñe de morte etna
cū hiis trib⁹ versibus scȝ v̄⁹.
Dies illa. v̄. Quid ergo. v̄⁹.
Nunc xp̄e te petimus. Et qñ-
cūqȝ dicit hoc predictū Rm.
Libera me dñe de morte. In
quotidianis obsequiis mor-
tuorꝝ. videlicet qñ corpus nō
est pñs vel dies āniuersarius
vel tricenalis nō habet tunc
fiūt vigilie mortuorꝝ cū tri-
bus lectionib⁹ tm̄. et ix. psal.
et vna sola aña sup oēs p̄os
ad vespas. que erit Placebo
et cū hac ān. Dirige. sup oēs
psalmos ante lectiōes et tūc
semp dicet añ lectiōes iste v̄.
Cōplaceat tibi dñe vt eruas
me. R. Dñe ad adiuuādum
me respice. Omēs lec. in scda
forma legāt v̄. quoqȝ Riorꝝ
ab eisdē lectoribus dicant.
Ita ꝙ pria et tercia lectio ex
vna pte chori legātur ⁊ scda
lectio ex altera parte chori.
Ad laudes vero hec sola ān.

sup psalmos dicet scilicet ā. Exultabunt dn̄o. Et hec oīa sine nota dicātur statim post ves. de die et de sctā maria añ cōple. de die ¶ In lectiōib⁹ vero legēdis et R̄is dicēdis ordo feriar̄ seruet videlicet de dn̄ica et feria quarta lec. et R̄. de p̄mo noc. Et secūda et quīta fer̄. lec. et R̄ de. ii. noc. et tercia et vi. feria l. et R̄m. de. iii. noct. Ita tn̄ q̄ semp in tercia et vi. fer̄. sit terciū R̄. Libera me dn̄e de viis iferni In quotidianis obseq̄is mortuor̄ cuȝ nouē psalmis et tribus lectio. R̄. nūq̄ repetatur. ¶ In vigiliis mortuorū ad ves. ān. Placebo dn̄o ī regione viuor̄. p̄s. Dilexi. vltim⁹ v̄sus. huius p̄i. scilȝ. Placebo non psallatur sed statim loco. āe. cātetur. aña. Heu me quia incolatus meus plongatus est. p̄s. Ad dn̄m cū tri. ān. Dn̄s custodit te ab omni malo custodiat animā tuam dn̄s. p̄s. Leuaui. ān. Si iniq̄tates obseruaueris dn̄e: dn̄e quis sustinebit. p̄s. De pfundis clamaui. ān. Opera manuū tuar̄ dn̄e: ne despicias. p̄s. Confitebor. V̄⁹. A porta inferi. R̄. Erue. ān. Audiui vocem de celo dicētem beati mortui q̄ in dn̄o moriunt. p̄. Magnificat. Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. et Aue maria. Deinde sine pnunciatione. Et ne nos. dicat. p̄s. Lauda anima mea. Finito. p̄o. dicat executor offi. V̄⁹. Requiem eternā. R̄m. Et lux. A porta inferi. Erue. Credo videre. In terra vi. Dn̄s vo. Et cū. Pro corpore p̄nti cuiuscūq̄ fuerit dr̄ ista or̄ tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. or̄o. maior.

Deus cui pp̄riū est misereri semper et parcere te supplices deprecamur pro aīa famuli tui vel famule tue quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eā in manus inimici nec obliuiscaris in finē: sed iubeas illā ab angelis sanctis suscipi: atq̄ ad regionē viuorū pduci: vt quia in te sperauit et credidit sanctorū tuorum mereatur societate letari. Per do. In die tricēnali pro quocunq̄ fuerit dicitur ista oratio ad Placebo. Or̄.

Deus cui pp̄rium est misereri semper et parcere ppiciare aīe famuli tui. vel famule tue et omīa eius pctā dimitte vt mortis vinculis absolutus. vel absoluta trā sire mereat ad vitam. In anniuersali de quocūq̄ fuerit dicitur ista or̄o ad Placebo.

DEus indulgentiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariũ depositionis diẽ ꝯmemoꝛamꝰ refrigerii sedẽ: quietis beatitudinem luminis claritatẽ. Pꝛo episcopis defunctis dicitur ista oꝛatio. ad Placebo. Oꝛatio.

DEus qui ĩter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignitate censeri pꝛesta q̃s vt quoꝛum vicẽ ad hoꝛaȝ gerebant ĩ terris eoꝛũ ꝑpetuo cõsoꝛtio letentur in celis. Pꝛo fratribus et soꝛoꝛibus dicit̃ ista oꝛo. ad Placebo. Oꝛo.

DEus venie largitoꝛ et humane salutꝭ auctoꝛ q̃s clemẽtiã tuã vt nostrarũ cõgregationũ fratres ⁊ soꝛores qui ex hoc seculo transierunt ĩtercedẽte beata maria semꝑ virgine ⁊ btõ michaele archangelo cũ oĩbus sanctis ad ꝑpetue beatitudinis cõsoꝛtiũ peruenire concedas. Oꝛatio generalis. ad Placebo. Or.

FIdelium deus oĩm cõditoꝛ ⁊ redẽptoꝛ aĩabꝰ oĩm fideliũ defunctoꝛũ remissionẽ cunctoꝝ tribue peccatoꝛũ: vt ĩdulgentiã quam semper optauerunt piis supplicationibus cõsequantur. Qui cum deo patre ⁊ spiritu sancto viuis et regnas deus per oĩa. Non dicat̃ Dñs vobiscũ. neq̧ Requescant ĩ pace. Ad matu. ã. Dirige dñe deus meus ĩ cõspectu tuo viã meã. ps. Uerba. ã. Cõuertere dñe et eripe animã meã: qm̃ non est ĩ moꝛte qui memoꝛ sit tui p̃. Dñe ne ĩ furoꝛe. i. ã. Nequã rapiat vt leo aĩam meaȝ dũ non est qui redimat neq̧ qui saluum faciat. ps. Dñe deus meus. Vꝰ. A poꝛta inferi. R. Erue domĩe animas eoꝛum. Pat noster. Et ne nos. non dicatur. Jube. Lectio p̀ma.

PArce michi dñe nichil eĩ sunt dies mei. Quid est homo qꝛ magnificas eũ: aut quid apponis erga eum coꝛ tuum. Uisitas eum diluculo: et subito pꝛobas illum Usq̧quo non parcis michi: nec dimittis me vt glutiam saliuã meam. Peccaui Quid faciam tibi o custos hominũ Quare posuisti me cõtrariũ tibi: ⁊ factus sum michimetipsi grauis. Cur non tollis peccatum meum: ⁊ quare nõ aufers iniquitatem meam. Ecce nũc in puluere doꝛmio: et si mane me quesieris non subsistã. non dicat̃. Tu aũt. R. Credo ꝙ redẽptoꝛ meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturꝰ sum. Et in

carne mea videbo deum salvatorē meū. V⁹. Quē visur⁹ sum egoipe et nō alius ⁊ ocli mei cōspecturi sūt. Et ī. l. ii.

T Edet aīam meam vite mee: dimittam aduersum me eloquiū meum. Loquar in amaritudine anime mee dicā deo. Noli me cōdēnare. Judica michi cur me ita iudices. Nūquid bonum tibi videt si calūnieris ⁊ opprimas me op⁹ manuū tuaꝝ: et cōsilium īpiorū adiuues. Nunqd oculi carnei tibi sūt: aut sicut videt homo et tu videbis. Nūquid sicut dies hominis dies tui ⁊ anni tui sicut hūana sunt tpa. Ut q̄ras iniquitatē meā et pctm̄ meū scruteris: ⁊ scias q̄ nichil impiū feceri: cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. R. Qui lazaꝝ resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē ⁊ locū īdulgētie. V Qui vēturus es iudicare vivos et mortuos et seculū per ignem. Tu eis. Lectio iii.

M Anus tue fecerūt me: et plasmauerūt me totū in circuitu: ⁊ sic repēte p̄cipitas me. Memento queso q̄ sicut lutum feceris me ⁊ in puluerē reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti. Pelle et carnib⁹ vestisti me: ossib⁹ et neruis cōpegisti me. Uitā et mīam tribuisti michi: ⁊ visitatio tua custodiuit spiritū meū. R. Dñe qñ veneris iudicare terrā vbi me abscōdam a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis in vita mea. Vs⁹. Cōmissa mea pauesco ⁊ ante te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare Quia. Sciendū est q̄ quando corpus adest pñs cuiuscūqꝫ fuerit et in anniuersariis episcoporū tantū repetatur. iii. vi. et. ix. R. In secūdo nocturno. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dñs regit. ān. Delicta iuuētutis mee ⁊ ignorātias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leuaui. ān. Credo videre bona dñi in terra viuētium. ps. Dñs illuminatio. V. In mēoria eterna erit iust⁹. R. Ab auditiōe. l. iiii.

Q Uantas habeo īiquitates ⁊ peccata scelera mea atqꝫ delicta ostende michi. Cur faciem tuā abscondis: et arbitraris me inimicum tuum. Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam: et stipulam siccam persequeris. Scribis enī contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescētie mee.

Posuisti in neruo pedē meū: et obseruasti omēs semitas meas: et vestigia pedū meoꝝ considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimētum quod comeditur a tinea. ℟. Heu michi dñe quia peccaui nimis ī vita mea quid faciam miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei. Dum veneris in nouissimo die. ℣. Anima mea turbata est valde sed tu domine succurre ei. Dum veneris in no. Lectio v.

Homo natus de muliere: breui viuens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et nunq̄ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eum tecum in iudicium. Quis pōt facere mundū de immundo conceptum semine. Nōne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mēsiū eius apud te est Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercēnarii dies eius. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viā meā Dū ve. Lcō vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: et abscōdas me donec ꝑtranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei. Putas ne mortuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quibus nūc milito: expecto donec veniat ī mutatio mea. Uocabis me: et ego respondebo tibi Operi manuū tuarum porriges dexteram. Tu quidem gress⁹ meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Dñe scđm actum meum noli me iudicare nichil dignū in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuam vt tu deus deleas iniquitatem meam. ℣. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea et a delicto meo mūda me: qui a tibi soli peccaui. Ideo deprecor. In. iii. noc. ā. Complaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuandū me respice. ps. Expectans. ān. Sana dñe aīam meā quia peccaui tibi. ps. Beatus qui intelligit. ān. Sitiuit aīa mea ad deum fontem viuum quando veniā et apparebo ante faciē dñi. ps. Quēadmodū. ℣. Requiem eter. ℟. Et lux. ſ vii.

Spiritus me⁹ attenua-
bitur dies mei bꝛeuia-
buntur: et solũ michi supest
sepulchꝛum. Non peccaui: et
in amaritudinib⁹ moꝛatur
oculus meus. Libera me do-
mine et pone me iuxta te: et
cuiusuis manus pugnet con
tra me. Dies mei transierũt/
cogitatiões mee dissipate sũt
toꝛquentes coꝛ meũ. Noctez
verterunt in diẽ: et rursum
post tenebꝛas spero lucẽ. Si
sustinuero infernus domus
mea est: et in tenebꝛis straui
lectulũ meũ Putredini dixi.
Pater meus es mater mea:
et soꝛoꝛ mea vermibus. Ubi
est ergo nũc pꝛestolatio mea
et patientia mea. Tu es dñe
deus meus. ℟. Peccantẽ me
quotidie et non penitentẽ ti
moꝛ moꝛtis cõturbat me Qꝛ
in inferno nulla est redem-
ptio miserere mei deus et sal
ua me. ℣. Deus in noĩe tuo
saluũ me fac dñe et in virtu
te tua libera me. Qꝛ. lcõ viii

Pelli mee consũptis car
nibus adhesit os meuz
et derelicta sunt tantũmodo
labia circa dentes meos Mi
seremini mei miseremĩ mei
saltem vos amici mei: qꝛ ma
nus domini tetigit me. Qua
re persequimini me sicut de⁹
et carnibus meis saturami-
ni Quis michi tribuat vt scri
bantur sermones mei Quis
michi det vt exarentur in li-
bꝛo stilo ferreo aut plũbi la-
mina vel celte sculpantur in
silice. Scio enim ꝙ redẽptoꝛ
me⁹ viuit: et ĩ nouissimo die
de terra surrecturus sum: et
rursũ circundaboꝛ pelle mea
et in carne mea videbo deuz
saluatoꝛem meũ. Quẽ visu-
rus sum egoipse et oculi mei
conspecturi sunt: et nõ alius
Reposita est hec spes mea in
sinu meo. ℟. Requiem eter-
nã dona eis dñe. Et lux per-
petua luceat eis. ℣. Qui laza
rum resuscitasti a monumen
to fetidum tu eis domine do
na requiem. Et. Lectio ix

Uare de vulua eduxi
sti me. Qui vtinã con-
sumptus essem: ne oculus me
videret. Fuissem quasi nõ es
sem: de vtero translatus ad
tumulũ. Nunquid non pau-
citas dierũ meoꝛũ finiet bꝛe-
ui Dimitte me vt plãgã pau
lulũ doloꝛem meũ anteꝙ va
dam: et non reuertar ad ter-
ram tenebꝛosam et opertam
moꝛtis caligine. Terram mi
serie et tenebꝛarum vbi vm-
bꝛa moꝛtis et null⁹ oꝛdo sed
sempiternus hoꝛroꝛ inhabi-
tat. ℟. Libera me domine de
moꝛte eterna in die illa tre-

mēda quando celi mouendi sunt ⁊ terra. Dū veneris iudicare seculū per ignem. V⁹. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quādo celi mouendi sunt ⁊ terra. V⁹. Quid ergo miserimus quid dicam vel quid faciā dum nil boni perferā ante tm̄ iudicē. Dū. V. Nunc xp̄e te petimus miserere q̄s qui venisti redimere perditos noli dānare redēptos. Dum. Deinde repetat. R. Libera quod per totū annū obseruetur quādocūq̄ dr hoc. R. Libera me dn̄e In omni. iii ⁊ vi. feri. p annū qn̄ fiunt vigilie mortuorū cū ix. psis. et.iii.lec.tm̄.tunc erit.iii. R. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui portas ereas confregisti ⁊ visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarꝫ. Vl⁹. Clamantes et videntes aduenisti redemptor noster. Qui portas ereas cōfregisti. ⁊c. non repetat hoc R. Ante lau. V⁹. Requiescant in pace Amen. In laudibus. ān.

Exultabūt dn̄o ossa humiliata. p̄s. Miserere. ā. Exaudi dn̄e orationē meam ad te oīs caro veniet. p̄ Te decet. ān. Me suscepit dextera tua dn̄e: p̄. Deus deus. ā. A porta inferi erue dn̄e aīam meam. p̄s. Ego dixi. ān. Omīs sp̄us laudet dn̄m. p̄s. Laudate. V. Requiē. ān. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet: et oīs qui viuit et credit ī me non morietur ī eternum. p̄s. Benedictus. Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Sine pronunciatione. Et ne nos. Deinde dicatur. p̄s. Exaltabo. Quo finito dicat. Requiem. Et A porta īferi. Erue dn̄e. Credo videre bona dn̄i. In terra viuētiū. Dn̄s vo. Et. Orem⁹. Pro corpore presenti ad laudes dicitur hec oratio. Deus cui. maior. In āniuersariis. v. dicuntur orationes. Deus cui. minor. In trigentalib⁹. v. dicuntur orationes

Omnipotens sempiterne deus qui nunq̄ sine spe misericordie supplicatur propiciare anime famuli tui vel famule tue vt qui vel que de hac vita in tui nomis cōfessione decessit sanctorꝫ tuorum numero facias aggregari. Pro episcopis defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuius mīe nō est numerus suscipe pro animabus famulorum tuorꝫ pontificum preces nostras et

lucis eis leticieq́ꝫ regionē in ſanctoꝛum tuoꝛum ſocietate concede. Pꝛo fratribus ⁊ ſoroꝛibus ad laudes. Oꝛatio.

INclina domine aurem tuam ad pꝛeces noſtras quibus miſericoꝛdiam tuam ſupplices depꝛecamur vt animas famuloꝛū famularūq́ꝫ tuarū quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: ī pacis ac lucis regione conſtituas ⁊ ſanctorum tuoꝛum iubeas eſſe cōſoꝛtes. Per chꝛiſtū. Oꝛemus. Deinde dicat oꝛatio ꝓ familiarib⁹ pꝛiuatim ad placitū: quibus dictis ſequatur oꝛatio generalis in audientia.

ANimabus queſumus dn̄e omnium fidelium defunctoꝛum: oꝛatio ꝓficiat ſupplicantiū: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas ⁊ tue redemptionis facias eſſe participes. Qui cum deo patre. ¶ Notandū vero ꝙ qn̄cūq́ꝫ coꝛpus adeſt ꝑſens vel dies anniuerſarius vel dies tricenalis cōtigerit per totū annū dicit cōmēdatio animaꝝ cum nota ſtatim poſt pꝛimā ante miſſā cꝑ pꝛo defunctis. Sup pſalmos ān. a quodam clerico de ſuperioꝛi gradu incipiatur hoc modo. ān. Requiem eternaꝫ dona eis dn̄e. et lux perpetua luceat eis. ꝑs. Bti īmaculati vſq́ꝫ ad ꝑmū. Ad dn̄m cū tribularer. finitis ꝑis ſine Glīa pr̄i tota ā. ante dicta repetat Sequat. Kyꝛie eleyſon. Xp̄e eleyſon. Deīde dicit Pater noſter ſine ꝓnunciatione. Et ne nos. Poſtea dicat ꝑs. ¶ Dn̄e ꝓbaſti ſine nota finito ꝑo ſine Gloꝛia patri ſtatim Incipiatur miſſa In caplo. Officiū. Requiē Qn̄cūq́ꝫ enī dꝛ cōmēdatio ſemꝑ dꝛ ſedēdo ſupꝛadicto mō vſq́ꝫ ad ān. dicendā ſuper ꝑos Quādo vero ſingilatim extra cōuētū dꝛ cōmēdatio tūc enī īmediate poſt pſalm. Dn̄e ꝓbaſti dicat. ℣. Req̇ē eťnā dona eis dn̄e. ℟. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣⁹. A poꝛta inferi. ℟. Erue dn̄e aīas eoꝛū. ℣⁹ Credo videre bona dn̄i. ℟. In terra viuētiū. ℣⁹. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo Oꝛemus.

TIbi dn̄e commēdam⁹ aīas famuloꝝ famularūq́ꝫ tuaꝝ et oīm fideliū defunctoꝝ vt defuncti ſclō tibi viuāt ⁊ q̄ per fragilitatē mū dane cōuerſatiōis pctā admiſerūt tu venia miſericoꝛdiſſime pietatis abſterge ꝑ eūdē xp̄m dominū noſtrū. Amen. Requieſcant in pace. Amen.

¶ Finis pſalterii.

¶ In natali unius apostoli
siue uni⁹ euãgeliste vel pluri
mor̄ apostolor̄ paschalis tē
poris. videlȝ ab octa. pasche
vsq̄ ad pēthecostē ¶ In pte
hyemali ad primas vesperas
super psalmos feriales. ãn.
LUx perpetua lu
cebit sanctis tuis
et eternitas tem
porum alleluya.
minor. p̄i fer. cp̄a. ad vtrasq̄
vespas ⁊ ad matutinas ⁊ ad
alias horas dicūtur ppria si
habeãtur: sinautem dicūtur
de cõi aplor̄ reliqui tp̄is. ℞.
Candidi facti sunt nazarei
eius allã splēdorē deo dede-
runt allã. Et sicut lac coagu
lati sūt Allã allã. ℣. In om-
nē terrã exiuit sonus eor̄ et
in fines orbis terre ṽba eor̄.
Et. Gloria. Allã. Hymnus.
TRistes erant apostoli:
de nece sui dñi: quē pe-
na mort' crudeli: serui dãna-
rant impii.
Quesum⁹ auctor oīm: ī hoc
paschali gaudio: ab oī mor-
tis īpetu: tuū defende pplm.
Gloria tibi dñe: qui surrexi-
sti a mortuis: cū patre et scto
spū: ī sempit̄na scla. Amen.
Per oct. ascē. dñi ⁊ deinceps
vsq̄ ad penthecostē dicūtur
hi duo ṽ. in fine isti⁹ hymni.
Tu esto nostrū gaudiū: qui
es futurus premiū: sit nostra
in te gloria: p cuncta sp scla.
Gloria tibi dñe: qui scandis
supra sydera: cū patre et scto
spiritu: in sempiterna secula
Amen. ṽ⁹ Gauisi sunt disci-
puli. ℞. Uiso dño alleluya.
ãn. Filie hierusalē venite et
videte martyrē cum corona
qua coronauit eū dñs in die
solēnitatis ⁊ leticie allã allã
p̄s. Magnificat. Sciēdū est
q̄ hec ã Filie hierusalē. ⁊ ℞.
Filie hierusalem. dicūtur in
pasch. tp̄e. tã ī fe. vni⁹ marty
ris q̄ plurimorū martyrū. et
tã in fe. vnius cōfes. q̄ pluri-
morū cōfes. ⁊ sp cū his ṽbis.
Filie hierusalē venite ⁊ vi-
dete martyrē. qr hoc dictū:
martyrē: ptinet ad christum
passum. Orõ ppria vel de cõi
reliqui tēporis. Cõpl. pasch.
nõ mutat. Ad mat. Inuita.
Exultēt in dño sancti. Allã.
p̄. Uenite hy⁹. Tristes erãt.
hec sola ã. sup p̄os dicitur ã.
Tristicia vestra allã vertet
in gaudiū allã. Tres p̄i dñr
scdm ordinē noc. de cõi aplo
rū reliqui tēporis. ⁊ hoc p tē
pus pasch. videlȝ nõ incipiē
do a p̄io noc. in qualȝ ebd. sȝ
dicunt p̄i scdm ordinē noct.
ebdo. sequētis. Eodē modo
fiat de martyrib⁹ et de ceteris
sctis in p̄dicto tp̄e cōtingēti-

bus. ṽ. Gauisi sunt discipuli Rm. Uirtute magna reddebant apostoli Testimoniū resurrectiōis iesu xp̄i dn̄i nostri allā allā. ṽ. Repleti quidē spiritu sancto loquebātur cū fiducia. Testimoniū. R. Isti sunt agni nouelli qui annūciauerunt allā. Modo venerūt ad fōtes repleti sūt claritate allā allā. ṽ. In cōspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in manib⁹ eorū. Modo. R. Cādidi facti sunt vt supra ad vespas. V⁹. Uox leticie ⁊ exultationis. R. In tabernaculis iustorum allelupa. In laudibus. ān.

Sancti tui dn̄e florebūt sicut lilium allelupa ⁊ sicut odor balsami erunt ante te allelupa. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Sancti ⁊ iusti in dn̄o gaudete allelupa vos elegit deus in hereditatē sibi allelupa. p̄s. Jubilate. ān. In velamento clamant sancti tui dn̄e allelupa allā allelupa. p̄s. Deus deus. ān. Spiritus et anime iustorū hymnū dicite deo nostro allelupa allelupa. p̄s. Benedicite. ān. In celestibus regnis sanctorum ē habitatio allelupa: ⁊ ī eternum requies eorum allelupa p̄s. Laudate dn̄m. capitulū. vt supra. Hymnus.

Claro paschali gaudio: sol mundo nitet radio: cum christū iam apostoli: visu cernunt corporeo.
Ostensa sibi vulnera: in xp̄i carne fulgida: resurrexisse dominū: voce fatent publica.
Rex xp̄e clemētissime: tu corda nostra possíde. vt tibi laudes debitas: reddamus oī tp̄e
Quesumus auctor.
Gloria tibi dn̄e. Per octa. ascen. dn̄i: et deīceps vsq; ad penthe. dicuntur hi versus.
Tu esto nostrum gaudium.
Gloria tibi dn̄e q̄ scandis. ṽ. Gaudete iusti ī dn̄o. R. Rectos decet collaudatio allelupa. ā. Lux perpetua lucebit sctīs tuis dn̄e allelupa: ⁊ eternitas temporum allelupa allelupa allelupa. maior p̄s. Benedictus. oratio vt supra Ad primā. ān. Sancti tui p̄. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Sancti ⁊ iusti. p̄s. Legem pone. capm̄. vt supra. Rm. Tristicia vestra. Allelupa allelupa. V⁹. Uertetur in gaudiū. Allelupa allelupa. Gloria. Tristicia. V⁹. Preciosa. Ad sextā. ān. In velamēto. p̄s. Defecit. cp̄m. vt supra. R. Preciosa est ī conspectu dn̄i Allelupa allelupa. ṽ. Mors sanctoruz eius. Allelupa allelupa. V̄sus. Gaudete iusti.

Ad. ix. ãn. In celestibus. p̃s. Mirabilia. cp̃. vt̃s. ℟ Gaudete iusti in dño. Alła alła. ℣. Rectos decet collaudatio Alleluya alleluya. ℣. Uox leticie. Ad. ii. veſ̃. ãn Sãcti tui dñe. p̃. Dixit dñs. ⁊ ceteri p̃i. de apostolis reliqui tp̃is. cp̃. vt̃s. Si fuerit duplex festum tunc dicat ℟. Candidi. Sĩ autem nullũ ℟. dicetur. hy⁹. Claro paſchali. ℣. Gaudete iusti in dño. ãn Lux ꝑpetua. minoꝛ p̃s. Magnificat. orões vt in hyſto. festoꝛũ nota tum est. ❡ In natali vnius martyꝛis siue vni⁹ confesso ris ab octa. paſche vſq3 ad pẽ thecostẽ in feſ. cum regimine choꝛi Ad ꝑmas veſ̃ ſup p̃. ã. Lux perpetua minoꝛ. p̃i. feriales. cp̃. ad vtraſq3 veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hoꝛ̃. dicant ꝓpꝛia ſi habeantur. ſinautez de cõi reliqui tp̃is. ℟. Filie hierusalem venite et videte martyꝛem cum coꝛona qua coꝛonauit eũ dñs. In die ſolennitatis et leticie alleluya ℣. Quoniam confoꝛtauit ſeras poꝛtarum tuarũ benedixit filiis tuis ĩ te. In die. Gloria patri. Alła. Hym. ad vſ̃. et ad matu. de cõmuni reliq̃ tempoꝛis. ℣. Tristicia vestra ãn. Filie hierusalem. vt̃s. p̃s Magnificat. Ad matu. Inuitato. Exultent in domino. p̃ Uenite exultemus. Hymnus de communi reliqui tẽpoꝛis Super pſal. ãn. Tristicia vestra. Tres pſal. dicunt de cõmuni reliqui tempoꝛis ſcdm oꝛdinem nocturnoꝝ. ℣. Pꝛeciosa est in conſpectu domini. ℟. Moꝛs sanctoꝛum eius Alleluya. Quando vero dicitur ꝓpꝛia ãn. super p̃os ad matuti. ſcilz in cõmẽo. tũc dicitur ℣. Tristicia vestra. ℟ Beatus vir qui metuit dñm alleluya. In mandatis eius cupit nimis alleluya alła alleluya. ℣ſ⁹. Potens in terra erit semen eius generatio rectoꝛum benedicetur. In mãdatis. ℟ Pꝛeciosa in conſpectu dñi alleluya. Moꝛs sanctoꝛum eius alleluya. ℣. In conſpectu omnis populi ei⁹. Moꝛs. ℟. Filie hierusalem. vt̃s. ad veſ. ℣. Uox leticie et exultationis. ℟. In tabernaculis iustoꝛum alleluya. In laudi. ãn. Sancti tui domĩe. ꝗ̃ẽ. ãe. que sequũtur vt̃s. Cp̃ et hym. vt ſupꝛa dictum ẽ. ℣ Gaudete iusti. ãn. Lux perpetua. maioꝛ p̃s. Benedictus. Ad pꝛimã ⁊ ad alias hoꝛ̃. ãn ℟. ⁊ ℣. vt̃s. de apłis dicãtur Ad ſcđas veſperas ãn Sancti tui dñe. pſal. feꝛ̃. Cap. vt̃s dixim⁹. Si duplex festũ fue-

rit tunc dicitur ℞ Filie hie rusalem. sinautem nullū ℞. dicitur Hy⁹. de cōi reliq̄ tem poris. ℣. Gaudete iusti in do mino. ān. Lux perpetua luce bit sanctis minor p̄s. Magni ficat. Or. vts̄. Et nota ꝙ qñ ān. Lux ppetua lu. minor dr̄ ad vesperas sup psal. tūc ad memo. alicui⁹ sancti: scʒ vni⁹ marty. vel confessoris dicit. Lux perpetua. maior. ¶ In natali vnius martyris siue vnius confessoris paschalis temporis: sine regimine cho- ri. Ad p̄mas ves̄. ā. Alleluya Et psal. ferial. Cpla et hym de cōi reliqui tp̄is. ℣. Tristi- cia vestra. ān. Filie hierusa- lem. p̄s Magnificat. Ad ma tu. Inuitat. ⁊c̄. vts̄. vsqȝ ad laud. dicunt In laudib⁹ hec sola ān. Sancti tui domine sup. p̄. Dn̄s regnauit. ℣. Gau dete iusti in domino. ān. Lux perpetua. minor. p̄s. Bn̄di- ct⁹. ⁊c. vts̄. Ad. i. et ad alias hor. oīa fiāt vts̄. de aplis cū cp̄is de cōi reliqui tp̄is vt ibi notatū est. ¶ In natali plu rimorum martyrū confesso. sine regimine chori ab octa. pasch. vsqȝ ad penthe. Ad p̄- mas vesperas. ān. Alleluya. psalmi feriales. Cp̄ʒ. ⁊ hym. de communi reliqui tempo- ris. ℣⁹. Tristicia vestra. ān. Filie hierusalem. p̄s. Magt̄. Ad matuti. Inuitatoriū. Ex ultent in domino. p̄s. Uenite ¶ Hym. de cōi reliqui tempo ris. Super psal. ān. Tristi- cia vestra. Tres psal. dican tur de communi reliqui tem poris scd̄m ordinem noc. ℣. Preciosa est in conspectu do mini. ℞. Tristicia vestra al leluya. Conuertetur in gau dium alla alla. ℣. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vestra Cōuertetur. ℞. Pre- ciosa in conspectu. vts̄. in cō muni vnius marty. pascha- lis temporis. ℞. Lux perpe- tua lucebit sanctis tuis dn̄e. Et eternitas temporum Al- leluya alla. ℣. Uox leticie et exultationis in tabernaculis iustorum Et eternitas. Glia Alleluya. ℣. Uox leticie ⁊ ex ultationis. In laud hec sola ān. Sancti tui domīe. p̄. Do minus regnauit. Capitulū ⁊ hymnus de communi reliqui tēporis. ℣ Gaudete iusti. ān. Lux perpetua. minor. p̄s. Be nedict⁹. Ad primā ⁊ ad alias horas: omnia fiant vt supra dictum est

¶ Hic finit commune sācto rum tempore paschali.

¶ In natali unius apli siue pfimorū aplorum p totū annū extra tps pasch. ad v̄smas vs̄. ān. Estote fortes in bello: et pugnate cum antiquo serpente: et accipietis regnum eternuꝫ alleluya. Qñ sit seruitiū de cōi unius apli post lxx. tunc in fine isti⁹ añe loco Alla dicatur hic Dicit dñs. In aliis vero āis loco Alla dicat illud verbū In eternum. p̄i. fer. Cpm ad ephe Iam non feos. ii. estis hospites ⁊ aduene sꝫ estis ciues sanctorum ⁊ domestici dei supedificati sup fundamentū apostolorꝫ ⁊ pphetarum. ℟. Qui sunt isti qui ut nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣⁹ Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et quasi. Gloria. Et quasi. Hymn⁹. Annue xp̄e seculorū domine: nobis per huius. Quādo sit mentio plurimorꝫ apostolorum tunc dicetur nobis per horum: tibi cara merita: ut que te coram grauiter deliquimus: huius soluant glo riosis precibus

Salua redemptor plasma tuum nobile: signatum sancto vultus tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonum: ppter quos mortis exoluisti precium.

Dole captiuos esse tuos seruulos: absolue reos compeditos erige: et quos cruore redemisti proprio: rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi iesu benedicte domine: gloria virtus honor ⁊ imperium: una cum patre sanctoꝙ paraclito: cum quibus regnas deus ante secula: Amē. ℣. In omnē terrā exiuit sonus. ān. Beati eritis cuꝫ vos oderint homines ⁊ cum separauerint vos et exprobrauerint et eiecerint nomē vestrū tanꝙ malum propter filium hominis: gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa est in celo. p̄s. Magt or. de vigi. dr̄ si propria habeatur. Sinautē dr̄ or. de die. Et si necesse fuerit ꝙ processio fieri debeat de festo alicui⁹ apostoli et non habeat ppria or de vig. tūc dr̄ ad pces. ista or

Quesumus omnipotēs deus ut nostra deuotio que natalicia beati. N. apostoli tui antecedit patrocinia intercessionis eius accumulet. Per. Ad matu. Inuit Regem apostolorū dominū Uenite adoremus. p̄s. Uenite. p⁹. Annue xp̄e. In. i. noc. ā

In omnẽ terrã exiuit sonus eorum ꝫ in fines orbis terre verba eoꝝ. p̃. Celi enarrant. ãn. Clamauerũt iusti ꝫ dñs exaudiuit eos. p̃. Bñdicã. ãn. Cõstitues eos pricipes super oẽm terrã: mẽores erũt noĩs tui dñe. p̃. Eructauit. V⁹. In oẽm terrã. R. Ecce ego mit to vos sicut oues ĩ medio lu porũ dicit dñs. Estote ergo prudẽtes sicut serpẽtes ꝫ sim plices sicut colũbe. V. Dũ lu cẽ habetis credite ĩ lucẽ vt fi lii lucis sitis dicit dñs Esto- te. R Tollite iugũ meũ sup vos dicit dñs ꝫ discite a me qꝛ mitis sũ ꝫ humilis corde. Iugũ enĩ meũ suaue ẽ ꝫ on⁹ meũ leue. V Et inuenietis re quiẽ aĩab⁹ vr̃is. Iugũ. Rm Dũ steteritis ante reges ꝫ p̃- sides nolite cogitare quomõ aut quid loquamini. Dabit enĩ vobis in illa hora q̇d lo- quamini. V Nõ enĩ vos estis qui loquimini sed sp̃us pr̃is vr̃i q̇ loq̇tur ĩ vobis. Dabit. Glia. Dabitur. In. ii. noc. ãn Prĩcipes ppłoꝝ ꝯgregati sũt cũ deo abrahã. p̃s. Dẽs gen- tes. ã. Dedisti hereditatem ti mentibus nomen tuũ dñe. p̃ Exaudi deus dep̃cationem. ãn. Annunciauerũt opa dei et facta eius intellexerũt. p̃s Exaudi deus or̃onem. V Cõ stitues. R. Uidi cõiũctos vi ros habentes splẽdidas ve- stes et angelus dñi locut⁹ est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. V. Ui- di angelum dei volantẽ per mediũ celi voce magna cla- mantẽ et dicentẽ. Isti. Rm Isti sunt triũphatores et a- mici dei q̇ contẽnentes iussa principum meruerunt p̃mia eterna Modo coronantur et accipiunt palmã. V. Isti sũt qui venerunt ex magna tri- bulatione ꝫ lauerunt stolas suas in sanguine agni. Mo- do. R Fuerunt sine querc- la ante dñm et abinuicẽ non sunt separati. Calicẽ domi- ni biberũt. Et amici dei fa- cti sunt. V. Tradiderunt cor pora sua propter deũ ad sup plicia ideo coronantur et ac cipiunt palmã Calicẽ. Glia. Et amici. In. iii. noc. ã. Ex- altabuntur cornua iusti alle luya. Infra lxx. in hac ãn. p̃ cedente ꝫ in alia sequẽ. in lo co allła dicet in eternũ. p̃ Cõ- fitebimur. ãn Lux orta ẽ iu sto allłã rectis corde leticia allła. p̃ Dñs regna. exul. ãn. Custodiebãt testionia ei⁹ ꝫ precepta ei⁹ allła. Post lxx. ĩ fine isti⁹ ãe. loco allła dicit. in eternum. p̃s. Dñs regna. irasc. V. Nimis ho. Rm Isti

viuẽtes in carne plãtauerũt eccliam sanguine suo: nõ sũt de terris corpora eorꝫ sepata Quorũ merita sũt ĩ celis aĩe sctõꝫ coequales. v Sancti ꝑ fidẽ vicerũt regna opati sũt iusticiã adepti sũt repromissiones. Quoꝫ. R. Isti sũt vi ri sancti quos elegit dñs ĩ ca ritate non ficta et dedit illis gliam sempiternã. Quoꝫ do ctrina fulget ecclia. Ut sol ⁊ luna. v. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝫ ⁊ ĩ fines orbis ter re verba eoꝫ. Quoꝫ. R. Ciues apłoꝫ ⁊ domestici dei ad uenerũt hodie. Portãtes facem ⁊ illuminãtes patriã da re pacẽ gentib⁹. Et liberare pplm dñi. v. Audite ꝑces sup plicũ vite eterne poscẽtes ꝑmia q̇ fertis in dextris mani pulos iusticie quiqꝫ gaudentes aduenistis hodie. Portãtes. Gloria. Et. v. Dedisti he reditatẽ R. Timẽtib⁹ nomẽ tuum dñe. In laudibus ãn.

Hoc est preceptũ meũ vt diligat; inuicẽ sicut dilexi vos. ps. Dñs regna. ãn. Maiorẽ caritatẽ nemo habet vt aĩam suã ponat q̇s ꝓ amicis suis. ps. Iubilate ã. Uos amici mei estis si feceritis q̃ precipio vobis dicit dñs. ps. Deus de⁹. ãn. Beati mundo corde qm̃ ipsi deũ videbũt. ꝑ Benedicite. ãn. In pacientia vestra possidebitis aĩas vr̃as ps. Laudate. cp. Iã nõ estis.

Exultet celũ laudi Hy⁹ bus: resultet terra gaudiis: apostolorũ gloria: sacra canunt solennia.

Uos secli iusti iudices: et vera mundi lumina: votis ꝑcamur cordium: audite preces supplicum.

Qui celuz verbo clauditis: serasqꝫ ei⁹ soluitis: nos a peccatis omĩb⁹: soluite iussu q̃s.

Quoꝫ ꝑcepto subditur: salus et languor oĩm: sanate egros morib⁹: nos reddẽtes virtutibus.

Ut cũ iudex aduenerit: xp̃s in fine seculi: nos sempiterni gaudii: faciat esse compotes.

Deo pr̃i sit glia: eiusqꝫ soli filio: cũ spũ paclito: ⁊ nũc ⁊ ĩ perpetuũ. v. Annũciauerunt opa dei. R. Et facta eius in tellexerũt. ã. Tradẽt eĩ vos in cõsiliis ⁊ ĩ sinagogis suis flagellabũt vos: ⁊ añ reges et ꝑsides ducemini ꝓpter me in testimoniũ illis ⁊ gẽtibus ꝑ. Bñdict⁹. Orõ de die dicał si ꝓpria habeatur: sinautẽ dicitur ista orõ de cõi. Orõ.

Exaudi dñe pplm tuum cũ scĩ apłi tui. M. ꝓtocinio supplicãtẽ: vt tuo sẽp auxilio munitus: secura tibi

possit deuotione seruire. Per do. no. Ad. i. ã. Hoc ē pceptū p̄. De⁹ ī noīe. Ad. iii. ã. Maio rē. p̄. Legē po. cp̄. Jā nō estis ℟ Jn oēz terrā exiuit son⁹ eorꝫ. ℣. Et in fines orbis ter re vba corꝫ. Exiuit. Glia. Jn oēm. ℣. Cōstitues. Orō vts̄ Ad vi. ān. Uos amici mei. p̄. Defecit. cp̄ Actuum. v. Per man⁹ aplorꝫ fiebāt signa et pdigia multa in ple be: et magnificabat eos ppls ℟ Cōstitues eos principes. Sup oēm terrā ℣. Memores erūt noīs tui dn̄e. Sup. Gla Cōstitues. ℣ Nimis honora ti sūt. orō vts̄. Ad ix. ān Jn patiētia. p̄. Mirabilia. Cp̄m. Ibāt apl̄i gau- Actuū v dētes a cōspectu cōsilii qm̄ digni habiti sūt p noīe ie su cōtumeliā pati. ℟ Nimis honorati sūt. Amici tui de⁹. ℣ Nimis cōfortat⁹ ē pricipa tus corꝫ. Amici. Glia. Nimis ℣ Annūciauerūt. Ad. ii. ves̄ ān. Jurauit dn̄s ⁊ nō penite- bit eū tu es sacerdos ī eternū p̄. Dixit dn̄s. ān. Collocet eū dn̄s cū pricipib⁹ ppl̄i sui. p̄s. Laudate pueri dn̄m. ān Di- rupisti dn̄e vīcula mea tibi sa crificabo hostiam laudis. p̄. Credidi. ān. Euntes ibant ⁊ flebant mittētes semīa sua. p̄s. Jn conuertendo. ān. Cō fortatus est principatus corꝫ et honorati sunt amici tui de us. p̄s. Dn̄e probasti. Cp̄. Jā non estis. Si duplex festū fu erit tunc dicitur Rm. Ciues apostolorum. sinautem nul- lum. ℟. dicit hymn⁹. Exul- tet. ℣. Annunciauerūt. ã. Jn regeneratione cum sederit fi lius hominis in sede maiesta tis sue sedebitis et vos iudi- cantes duodecim trib⁹ israel dicit dn̄s. p̄s. Magnificat.

Oratio vts̄. ¶ Jn natali vnius mar. extra tp̄s pasche Ad ves̄. sup p̄os. fe. ã. Iste sā ctus pro lege dei sui certauit vsqꝫ ad mortē ⁊ a verbis im piorū nō timuit fundat⁹ enī erat supra firmā petrā. Uel alia ān. Beat⁹ vir qui suffert tentationē qm̄ cū pbat⁹ fue rit accipiet coronā vite quaꝫ repromisit deus diligētibus se. He predicte due an̄e. dican tur alternis vicibus p ebdo. sup p̄os in fer. ix. lect. vnius mar. ita tn̄ ꝙ qn̄ dr̄ ān Bea tus vir. super p̄os tunc dicet illud seqns cp̄m. Mathei vii.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqȝ ad mortē et a vbis īpiorꝫ nō timuit: fundatus enī erat supra firmā petrā. Ad ves. ꝛ ad mat. et ad. iii. sixt qn̄ dr. ān. Iste sanctus. sup. p̄. tunc dicetur. cp̄m. sequens. Jacobi p̄mo.

Beatus vir q̄ suffert tētationē qm̄ cum pbat⁹ fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligētibus se. Uel aliud capitulū

Beat⁹ (Ecclesiastici. xiiii. vir qui in sapīa morabitur ꝛ qui ī iusticia meditabitur: ꝛ ī sensu cogitabit circunspectionē dei. Ad vtrasqȝ vs̄ et ad mat. et ad. iii. in fes. iii. l. sine reg. chori nūq̄ dicit ℟. ad i. ves. In fes. ix. le. ad. i. ves. dr ℟. ¶ De vno mar. decollato. ℟. Perceptur⁹ iā vir. ¶ De vno mar. non decollato. ℟. Beatus vir qui suffert. Hymnus.

Martyr dei q̄ vnicū: patris sequendo filiū: victis triumphās hostibus: victor fruens celestibus.

Tui precatus munere: nr̄m reatū dilue: arcēs mali cōtagium: vite remouēs tedium.

Soluta sunt iā vincula: tui sacrati corpor;: nos solue vīclis seculi: amore filii dei.

Deo patri. ṽ. Gloria et honore coronasti eū dn̄e. ā. Hic est ṽe martyr qui p xp̄i noīe sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā quesiuit sȝ ad celestia regna feliciter puenit. p̄s. Magnificat. Orō.

Adesto dn̄e supplicationib⁹ nr̄is: ꝛītercessiōe btī. N. martyris tui ppetuā nobis mīam tuam benignus impende. Per. Alia oratio.

Presta q̄s omp̄s deus vt qui btī. N. martyris tui natalicia colimus: ītercessione eius in tui noīs amore roboremur. Per dn̄m Qn̄ duo fes. vnius mar. ī vna ebd sil cōtingūt: tunc dr ad mēo. de alio fes. cum ista ān. Iste cognouit. quere ad. ii. ves. vs⁹. Posuisti. Orō vt decet. Ad matu. in fes. ix. lec. ꝛ. iii. q̄ hn̄t iuit. dup̄. Inuit. Justus florebit in domo dn̄i plātatus. Gaudeamus ꝛ exultemus in eius sacra solēnitate. p̄. Uenite. Aliud inuitat. in fes. iii. lec. q̄ hn̄t iuit. simpl. Inuit. Regē martyrū dn̄m. Uenite adoremus. p̄s. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In. i. noc. ā. In lege dn̄i fuit voluntas eius die ac nocte. p̄s. Btūs vir. ā. Predicās preceptū dn̄i cōstitutus est in mōte sancto eius p̄s. Quare fre. ān. Uoce mea

ad dñm clamaui ꝛ exaudiuit me de mõte scõ suo. ps. Dñe quid mlti. V. Glia ꝛ ho. l. i.

QUi sctõꝝ merita religiosa caritate miratur quisqꝫ iustoꝝ gliam frequẽti laude colloquit eorum mores sctõs atqꝫ iusticiã imitetur. Quẽ quem delectat sci alicuius meritũ delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. R. Iste sctus pro lege dei sui certauit vsqꝫ ad mortẽ et a vbis ĩpioꝝ non timuit. Fundatus enĩ erat supra firmã petrã. V. Munimine regio sept⁹ nullaten⁹ ab aduersariis est suprat⁹. Fũda. l. ii.

QUare etiã imitari debet si laudat: aut laudare nõ debet si imitari detrectat. Ut q̃ alium laudat laudabilẽ se reddat: ꝛ qui sctõꝝ merita admirat: mirabilis ipse vite sctitate reddatur R. Iust⁹ germinabit sicut liliũ Et florebit in eternum ante dominum. V. Plantatus in domo domini ĩ atriis dom⁹ dei nostri. Et florebit. l. iii.

SI ppterea fratres iustos fidelesqꝫ diligim⁹ ꝙ ĩ ipsis iusticiã fideqꝫ suspicim⁹ possum⁹ quoqꝫ nos esse qd sũt si faciam⁹ qd ipsi faciũt neqꝫ ẽĩ nobis difficile est quod ab ipsis gerit imitari: cũ sine pcedẽti exẽplo ab ãti quis talia gesta cõspicimus: vt nõ ipsi alioꝝ emuli redderentur sed emulãde virtutis seipsos nobis preberent exẽplũ: vt dum nos ex ipsis et ex nobis alii pficiunt: sic xpus in suis semp in ecclia laudet. R. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimũ. Et inuẽtus est in numero sctõꝝ. V. Iste est qui cõtẽpsit vitã mũdi et puenit ad celestia regna. Et. Gloria. Et. In. ii. noct. ãn. Filii hoĩm scitote qꝛ dñs sãctum suũ mirificauit. ps. Cũ inuo. ãn. Scuto bone volũtatis tue coronasti eũ dñe. ã. Uerba mea. ã. In vniuersa terra glia ꝛ honore coronasti eũ. p. Dñe dñs nr. V. Posuisti dñe. ¶ Et notãdũ est ꝙ qñ dñr R. de. iii. noc. cõis hystõ. in fes. iii. le. vni⁹ mar. tũc nõ dicet añ le. V. Posuisti dñe. sꝫ V. Gloria ꝛ hono. et hoc. ppt. ix. ã q̃ est ã. vltia.

AB origine (Lectõ iiii. mũdi ĩnocẽs abel occidit. Enoch deo placẽs trãsfert. Iust⁹ noe ĩuenit. Abraham fidelis pbatur. Moyses mansuet⁹ dinoscit. Jesus castus. Dauid lenis. Helias acceptus. Daniel sctũs. Tres pueri victores reddunt. Apli

xp̄i discipuli credētiū magr̄i
habent. ℞. Desideriū aīe eiꝰ
tribuisti ei dn̄e. Et volūtate
labiorꝫ eius nō fraudasti eū.
℣. Qm̄ p̄uenisti eū ī bn̄dictio
nibus dulcedinis posuisti in
capite eius coronā de lapide
precioso. Et. Lectio. v.
De qbꝰ eruditi cōfesso
res fortissime pugnāt
martires pfecti triūphāt ⁊ xp̄i
ani sp exercitū dyaboli deo
armati debellāt. In iustis ⁊
scīs sēp pares ṽtutes existūt:
dissimiles pugne: ⁊ gliose vi
ctorie. Tū xp̄iane delicatꝰ es
miles: si putas te sine pugna
vicere: sine certamine triū-
phare. ℞. Dn̄e p̄uenisti eū in
bn̄dictiōibꝰ dulcedīs. Posui-
sti ī capite eiꝰ coronā de lapi-
de p̄cioso. ℣. Uitā petiit a te
et tribuisti ei dn̄e. Posuisti.
Exerce vires: (Lc̄ō. vi.
fortitudīe dimica: atro
citer in p̄lio ista: cōcerta cōsi
dera pactū: ꝯditionē attēde:
miliciā nosce. Pactū qd̄ spo-
pōdisti: ꝯditionē qua accessi
sti: militiā cui nomē dedisti.
Hoc enī pacto quos miraris
cūcti pugnarūt. Hac cōditio
ne vniuersi vicerūt. Hac mi
litia triūpharūt. ℞. Glīa et
honore coronasti eū dn̄e ⁊ cō
stituisti eū sup opera manuū
tuarū. Oīa subiecisti sub pe-
dibꝰ eiꝰ ℣. Qm̄ eleuata ē ma-
gnificētia tua sup celos deꝰ
Oīa. Glīa. Oīa. In. iii. noc.
an̄. Iustus dn̄s ⁊ iusticias di
lexit equitatē vidit vultꝰ eiꝰ
ps̄. In dn̄o cōfido. an̄. Habi-
tabit in tabernaculo tuo: re-
quiescet in mōte scō tuo. ps̄.
Dn̄e quis ha. ā. Posuisti dn̄e
sup caput eius coronā de la-
pide precioso. ps̄. Dn̄e in vir
tute. ℣. Iustus vt palma flo
rebit. Nō vlteriꝰ dicet quo-
cienscūqꝫ dr̄: nisi ad horam
nonā post cp̄z. tm̄. ℞. Sicut
cedrus libani multiplicabit
Euange. Secūdū iohānem.
In illo tp̄e. d.i. d.s. Amē
amen dico vobis. Nisi
granum frumenti cadens in
terra mortuū fuerit: ipsum
solum manet. Et reliqua.
Om̄. bt̄i augu. ep̄i. Lc̄ō. vii.
Se dicebat dn̄s granū mor-
tificandū ⁊ multiplicandū.
Mortificandum īfidelitate
iudeorū: ⁊ multiplicandū in
fide oīm populorū. Iā vero
exhortans ad passiōis sue se-
ctāda vestigia. Qui amat in-
quit aīam suā pdet eā. Quod
duobꝰ modis potest ītelligi.
Qui amat perdet: id est si
amas perdis. Si cupis vitā
tenere in xp̄o: noli mortē ti-
mere p xp̄o. ℞. Corona au-
rea super caput eius expressa

signo sanctitatis. Glia hono
ris et opus fortitudinis.
Cibauit illū pane vite ꝛ in-
tellect⁹ et aqua sapīe salutarꝫ
potabit illū. Glia. Lec. viii.

Lcē alio mō. Qui amat
aīam suam perdet eam.
Noli amare ne perdas: noli
amare in hac vita ne perdas
in eterna vita. Sequitur. Et
qui odit aīam suā in hoc mū
do: in vitam eternā custodit
eam. Ergo quod supra dictū
est: qui amat subintelligitur
in hoc mūdo ipē itaqꝫ perdet.
℟. Stola iocūditatis īduit
eum dn̄s. Et coronā pulchri
tudinis posuit sup caput ei⁹
℣. Induit eum dn̄s lorica fi-
dei. ꝛ ornauit eū. Et. Lec. ix.

Qui aūt odit aīam suā
vtiqꝫ in hoc mundo in
vitā eternā ipse custodit eā.
Magna ꝛ mira sentētia: quē-
admodū sit hoīs ī aīam suā
amor vt pereat: odiū ne peat
Si male amaueris tunc odi
sti. Si bene oderis tunc ama
sti. Felices qui oderūt custo-
diēdo: ne perdant amando.
Sed vide ne tibi subrepat vt
te ipsum velis īterimere: sic
intelligendo qd̄ debes odisse
in hoc mundo animā tuam.
De vno martyre decollato.
℟. Percepturus iā vir san-
ctus pro labore requiē cōstās
in confessione xp̄iane fidei.
Subdit collū velut agnus
mansuetus gladio. ℣⁹. Cor-
pore dissolui gaudens: ꝛ cum
deo viuere. Sub. Glia. Sub.
Hoc ℟. Percepturus. dicet
in fe. de mar. decoll. ad. i. vsꝫ
ix. lec. ꝛ ad matut. erit. ix. ℟.
Et etiā ī fes. iii. l. ad matut.
erit. iii. ℟: quādo dicitur de
iii. noct. tantum. ¶ De vno
mar. nō decolla. ℟. Beatus
vir qui suffert tentationem:
qm̄ cum ꝑbatus fuerit acci-
piet coronā vite. Quam re-
promisit de⁹ diligētib⁹ se ℣. Hic
accipiet bn̄dictionē a dn̄o et
miam. Quā. Gloria. Quā.
Aliud euāge. scdm̄. Lucā xiiii.

In illo tpe dixit ies⁹ di-
scipulis suis. Si q̇s ve-
nit ad me ꝛ non odit patrem
suū: ꝛ matrē suam: ꝛ vxorem
et filios ꝛ fratres et sorores:
adhuc autem et animā suam
non potest meus esse discipu
lus. Et reliqua. Omel. beati
gregorii pape. Lectio. vii.

Si cōsiderem⁹ fratres
karissimi que et quāta
sūt q̄ nobis ꝑmittūtur ī celis
vilescūt aīo oīa q̄ habētur in
terris. Terrena nāqꝫ substā-
tia supne felicitati ꝯparata:
pōdus ē nō subsidiū. Tp̄alis
vita etne vite ꝯparata mors
est poti⁹ dicēda q̄ꝫ vita. l. viii.

IPse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud ꝙ quedã proli xitas mortis. Que autem lĩgua dicere: vel quis intellectus capere sufficit illa superne felicitatis q̃ta sũt gaudia angelorũ choris interesse cũ beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere presentẽ dei vultũ cernere: incircunscriptũ lumen videre nullo mortis metu affici: incorruptionis perpetue munere leta SEd ad (ri. Lectio. ix. hec audita inardescit aĩm⁹ iãq̧ illic cupit assistere vbi se sperat sine fine gaudere Sed ad magna p̃mia peruenire non põt: nisi ꝑ magnos labores. Unde et paul⁹ egregius predicator dicit. Nõ coronabit̃ q̇s: nisi q̇ legitime certauerit. Delectet ergo mẽtem magnitudo p̃miorũ: sed non deterreat certamen laborum. ¶ Aliud euangeliũ Secundum matheum. xvi. IN illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis. Si q̇s vult post me venire abneget semetipsum et tollat crucẽ suã et sequatur me. Et reliqua. Omel de diuer tracta. l. vii.

QUia dñs ac redemptor noster nouus homo venit in mundũ: noua p̄cepta edidit mundo. Uite enĩ nostre veteri in viciis enutrite contrarietatem opposuit nouitatis sue. Lctõ viii. QUid enĩ vetus: q̇d carnalis homo nouerat nisi sua retinere: aliena rapere si posset concupiscere si non posset Sed celestis medicus singulis quibusq̧ viciis obuiãtia adhibet medicamẽta Le. ix.

SIcut arte medicine calida frigidis: frigida calidis curantur ita dñs noster contraria opposuit medicamẽta pctĩs. Ut lubricis continentiam. tenacibus largitatem: iracundis mansuetudinẽ: elatis preciperet humilitatem. Ante laudes. V⁹. Ora ꝓ nobis btẽ. R. Iste V. dr̃ sp ante lau. in festo vni⁹ martyris. ix. lec. Quando vero fiunt de. iii. lec. tũc dr̃ V. Posuisti dñe. vel. V. Iustus vt palma. In laudibus. ãn.

QUi me confessus fuerit coram hominibus confitebor et ego eum coram patre meo. ps. Dñs regnauit ãn. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit domin⁹ ps. Jubilate. ãn. Si quis michi ministrauerit: honorificabit eũ pater meus qui est ĩ celis dicit dñs. p. Deus deus. ã

Qui michi ministrat me sequatur: et vbi sum ego: illic erit et minister meus. ps. Benedicite. an. Uolo pater vt vbi ego sum: illic sit et minister meus. ps. Laudate. Cpm vt supradictum est. Hymnus

Deus tuorum militū: sors et corona premiū: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis

Hic nempe mūdi gaudia: et blandimēta noxia: caduca rite deputās: peruenit ad celestia

Penas cucurrit fortiter: et sustulit viriliter: pro te effūdēs sanguinē: eterna dona possidet

Ob hoc precatu supplici: te poscimus piissime: in hoc triūpho martyris: dimitte noxam criminis

Sit xpe rex piissime: tibi patriqз gloria: cū spū paraclito: ī sempiterna secula: Amē. v. Justus germinabit sicut lilium. R. Et florebit. ā. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. ps. Benedictus. Alia ān. Qui vult venire post me dicit dominus abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. ps. Benedictus. He predicte due āne dicūtur alternis vicibus per ebdoma. in festo vnius martyris. tamen. iii. quod. ix. lectio. sup pm. Benedictus vel ad memo. eiusdem sancti: ita tamen quod semper ī primis dicatur ān. Nisi granum. oro vt supra. Ad. i. ā. Qui me cōfessus. ps. Deus in nomine. Ad. iii. ān. Qui sequitur me: ps. Legem pone. capitulum vt supra. Rm. Gloria et honore. Coronasti eum domine. v. Et constituisti eum super opera manuum tuarum Coronasti. Gloria. Gloria et honore. v. Posuisti domine. oratio vts. Ad sextam. ān. Si quis michi. ps. Defecit.

Cpm. Ecclesiastici xlv.

Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna et exorauit altissimum: et inuentus est in numero sanctorum R. Posuisti domine. Super caput eius. v. Coronam de lapide precioso. Super caput Gloria. Posuisti. v. Justus vt palma. Ad. ix. ān. Uolo pater. ps. Mirabilia Capm

Ecclesiastici. xlv

Stola iocunditatis induit eum dominus et coronā pulchritudinis posuit sup caput eius. R. Justus vt palma florebit. In domo domini. v. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In do. Gloria. Justus. v. Justus germinabit. Ad. ii. vesp. ā. Qui me cō-

fessus. vi. fer. cp. vts hymn9.
Deus tuorū militū. V. Just9
germinabit. an. Hic vir de-
spiciēs mundū: & eterna tri-
umphās diuitias celo condi
dit ore manu. p. Magnificat
or. vts. Alia. a. Iste cogno-
uit iusticiā & vidit mirabilia
magna: & exorauit altissimū:
et iuētus est ī numero sctōr.
ps. Magnificat. De pred. a.
dnr alternis vicib9 p ebd. in
fer. ix. lec. vnius mar. sup. p.
Magnificat. Ad ii. vesp. vel
ad mēo. eiusdē. Itē alia ca-
pitula vnius mar. & dnr cum
cap. suprascriptis altnis vi-
cibus per ebdo. ad vespas et
ad mat. & ad iii. et ad ii. ves.
Capitulū. Ecclesiastici. xiiii
Beatus vir qui in sapiē
tia morabit: & qui in iu
sticia meditabitur: & in sēsu
cogitabit circūspectionez dei
Ad vi. cpm. Ecclesiastici. xv.
Cibauit illū pane vite
et intellectus: et aqua
sapiētie salutarl potabit illū
Ad ix. cp. Ecclesiastici. xiiii.
Et firmabitur in illo:
et nō flectetur & conti-
nebit illum et non confun-
detur: et exaltabit illū apud
primos suos & nomine eter-
no hereditabit illū dns deus
noster. ¶ In natali vnius
mar. et pontificis tota can-
tetur hysto. vnius mar. non
pontifi. vt supra cum caplis
subscriptis et cum oratione
subnotata. Ad vtrasq vesp.
et ad mat. & ad iii. Capitulū
Omnis pontifex ex hoī-
bus assumptus: pro ho
minibus constituitur in his
que sunt ad deum vt offerat
dona & sacrificia p pctis. Or
Deus qui sanctā nobis
hui9 diei leticiam pro
cōmemoratione beati marty
ris tui. N. atq pontificis fe
cisti: adesto familie tue preci
bus & da: vt cuius hodie festa
celebram9 eius meritis & in-
tercessiōib9 adiuuemur Per.
Ad matutinas vnius mar-
tyris & pontificis. Lectio. i.
Debemus pensare fra
tres karissimi: qd con
tinuo sāctis aplis dicit & per
aplōs nobis. Uos estis sal
terre. Si ergo sal sumus: cō
dire mentes fideliū debem9.
Uos ergo qui pastores estis:
pēsate qr aīalia dei pascitis:
de quibus pfecto aīalib9 deo
per psalmistā dicit. Anima-
lia tua habitabūt in ea. l. ii.
Et sepe videm9 qp brutis aīa
lib9 petra salis ponit vt eādē
salis petrā lābere debeant et
meliorari: q̄si ergo iter bru-
ta animalia: petra salis de-
bet eē sacerdos ī pplis. l. iii

Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat vnūquē𝔮 qualit̄ admoneat vt q̄squis sacerdoti iungitur: quasi ex salis tactu eterne vite sapore condiatur. Lectio. iiii.

Sal terrē nō sumus: si corda audiētiū nō cōdimus. Quod pfecto cōdimentū ille veraciter primo īpendit: qui predicationis verba nō subtrahit. Quid aūt aīas hoīm: nisi cibū dei dixerim que ad hoc sunt cōdite: vt in eius corpus traiiciant̄: id est vt ī eterne ecclie augmētū tēdāt. L. v

Si ergo cibus dei est pplus: cōdimentum cibi sacerdotes esse debuerunt. Sed quia dū nos ab orōnis et eruditionis sancte vsu cessamus: sal īfatuatū est: condire non valet cibū dei. Atq𝔮 idcirco ab auctore non sumitur quia exigente fatuitate nostra minime conditur. Lectio. vi.

Pensemus ergo qui vnq̄ p linguā nostrā cōuersi: qui de peruerso suo opere nostra increpatione correcti penitētiā egerint quis luxuriam ex nostra eruditiōe deseruit: quis auariciam quis superbiā declinauit. Hoc euāgeliū legatur in fe. cuiuslibet exulati: siue martyris siue pōtificis.

¶ Secundum lucam. xix.

In illo tp̄e. Dixit ies⁹ discipulis suis parabolā hanc. Homo quidā nobilis abiit in regionē longinquā accipere sibi regnū et reuerti. Et reliqua. Omel ex cōmētario veñ. bede pbri. Lc̄ō. vii.

Homo nobilis ille ē cui cec⁹ supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniēti hierosolimā cōcinebāt. Osāna filio dauid: bñdictus q̄ venit in noīe dñi. Lectio. viii.

Longinqua regio ecclesia est ex gētib⁹ de qua eidē nobili hoī qui loquitur. Ego aūt cōstitutus sum rex ab eo. dicit̄ a patre. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā et possessionē tuam terminos terre. Lectio. ix.

Hec videlicet hereditas et possessio: bifaria ratione regio longinqua nūcupatur: vel qz a finibus terre clamat ad dominū: vel quia lōge est a peccatorib⁹ salus. Et cum deus sit vbiq𝔮 p̄sens: longe tñ ab eorum sensu qui ydola colūt: verus de⁹ abest Sed q̄ erant longe facti sunt prope in sanguine christi. Ad iii. cp̄z. Omnis pontifex. Ad tertiam. cp̄m. Ad hebreos. v.

Nemo sumit sibi honorē: sed qui vocat̄ a deo tāq̄ aaron sicut scriptū ē tu

es sacerdos in eternū secundum ordinem melchisedech. Ad nonā. Cp̄z. Ecclia. xiiii.

IN ecclia altissimi aperiet os suum: et in conspectu virtutis illius gloriabitur ī medio populi exaltabitur: ꝛ in plenitudie sancta admirabit. ¶ In nataliciis plurimoꝝ martyꝛū extra tēpus pasch. ad pꝛimas vespas sup p̄os. ā. Scti per fidē vicerūt regna operati sunt iusticiā adepti sūt repꝛomissiōes. p̄i scr. cp̄m. Sapientie. x.

REddet deus mercedem laboꝝ sanctoꝝ suoꝛum et deducet eos ī via mirabili. Rm. In circuitu. Hymnus.

SAnctoꝝ meritis īclita gaudia: pangam⁹ socii gestaqꝫ foꝛtia: nā gliscit animus ꝓmere cantibus: victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinēs mundus īhoꝛruit: ipsum nam sterili floꝛe per aridū: spꝛeuere penit⁹ teqꝫ secuti sunt: rex xp̄e bone celitus.

Hi ꝓ te furias atqꝫ ferocia: calcarūt hominū seuaqꝫ verbera: cessit his lacerans foꝛtiter vngula: nec carpsit penetralia.

Ceduntur gladiis moꝛe bidētiū: nō murmur resonat nec querimonia: sed coꝛde tacito mēs bene conscia: conseruat patientiam.

Que vox que poterit ligua retexere: q̄ tu martyꝛib⁹ munera p̄paras: rubꝛi nā fluido sanguine laureis: ditant bene fulgidis.

Te summa deitas vnaqꝫ poscimus: vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoqꝫ gloꝛiam: per cūcta tibi secula. amen. ℣. Letamī. ān. Gaudēt in celis anime sctōꝛū qui xp̄i vestigia sunt secuti ꝛ qꝛ pꝛo ei⁹ amoꝛe sanguinē suum fuderūt ideo cum xp̄o regnabunt ī eternū. p̄s. Magnificat. Alia ā. Isti sunt scti qui ꝓ dei amoꝛe minas hoīm cōtempserūt scti martyꝛes ī regnū eternū exultāt cū āgelis o q̄ p̄ciosa est moꝛs sctōꝛū q̄ assidue assistūt ante dn̄m ꝛ ab īuicē nō sunt separati. p̄s. Magnificat. Hc due p̄dicte añe. dn̄r alternis vicib⁹ p ebd in fer. ix. l. plurimoꝛū mar. tā. iii. q̄ ix. l. fc̄ p̄. Magnificat vel ad mēo. comūdē sctōꝛū: ita tn̄ q̄ sp ī pꝛimis dicat ā. Gaudēt ī celis.
¶ In natali plurimoꝛum martyꝛū non pōtificū. Or.

OMn̄ps sempiterne deus da nobis sctōꝝ martyrum tuoꝝ N et N ita digne merita venerari: quaten⁹ et

ab instãtib9 liberemur peri-
culis et digni efficiamur gau
diis sempiternis. Per dñm.
¶ In natali plurimorũ mar
tyrum et pontificum. Orõ.
Omñs sempiterne deus
qui in sctõrum martyrum
tuorum atq pontificũ N et N
cordibus flãmã tue dilectio
nis accẽdisti: da mẽtib9 nr̃is
candẽ fidei caritatisq virtu
tẽ: vt quorum gaudemus triũ-
phis pficiam9 exẽplis. Per.
Ad matu. inuita. in fest. ix. le.
tantũ Inuitat. Adorem9 re
gẽ magnũ dñm. Qui in sctis
suis sp est mirabilis. ps. Ve-
nite. Itẽ in fest ix. l. et in fest.
iii. l. quãdo habet iuit. dup.
Inuit. Mirabilẽ deũ i sctis
suis. Venite adorem9 collau
dãtes. ps. Venite. In fest. iii.
lec. qñ iuit. est simpl Inuit.
Regem martyrũ dñm. Ve-
nite adoremus. ps. Venite.
hy9 Sctõrum meritis. In pmo
noc. ã. Sec9decurs9aquarum plã
tauit vineã iustorum sed i lege
dñi fuit volũtas eorum. ps.
Btũs vir. ã. Tanq aurũ in
fornace pbauit electos dñs et
quasi olocausta accepit illos
in eternũ. ps. Quare fremu.
ãn. Si corã hoĩbus tormẽta
passi sunt spes electorum est
imortalis i eternũ. p. In dño
cõfi. v. Letamini dño. Lc. i.

Psalmus qui cantatur
dño videt sctis mart-i
ribus cõuenire. Sz si mẽbra
xpi sumus sicut esse debem9:
ad oẽs nos ptinere itelliga-
mus. Qui seminant i lachry
mis in gaudio metẽt. Eũtes
ibãt et flebant mittẽtes semi
na sua. Veniẽtes aũt veniẽt
cũ exultatione portãtes ma
nipulos suos. R. Absterget
deus oẽm lachrimã ab oclis
sctõrum et iã nõ erit ampli9 neq
luctus neq clamor sz nec vl-
lus dolor. Qm̃ priora trãsie-
runt. v. Nõ esuriẽt neq siti-
ent ampli9 et nõ cadet super
illos sol neq vllus est9 Qm̃.
Vo eũtes et vn- (Lc. ii
de veniẽtes. Qui semi
nãtes i lachrimis. Que sunt
semina: Qui manipuli: Eũ-
tes i mortẽ: veniẽtes a mor-
te. Euntes nascẽdo: venien-
tes resurgendo. Seminãtes
opa bona: metẽtes mercedẽ
eternã. R. Viri sctĩ gliosum
sanguinẽ fuderunt pro dño
amauerunt xpm in vita sua
imitati sc̃ cũ i morte sua Et
ideo coronas triũphales me
ruerũt. v. Vnus spũs et vna
fides erat i eis. Et ideo. Lc. iii
Semina ergo nr̃a sunt
quicqd boni fecerim9.
Manipuli quod in fine reci-
piem9. Si ergo bona semĩa

sunt bona opa quare cum la
chrimis: cū hilarē datorē di
ligat deus. ℞. Tradiderūt
corpora sua pter deū ad sup
plicia. Et meruerunt habere
coronas ppetuas. ℣. Isti sūt
qui venerūt ex magna tribu
latione et lauerūt stolas su=
as ī sanguine agni. Et. Glo
ria. Et. ¶ In natali quorū=
libet fratrū mar. de quocun
qꝫ noc. dr̄ hoc seqns ℞. sēper
erit. iii. ℞ Hec est vera fra=
ternitas q̄ nūqꝫ potuit viola
ri certamine qui effuso sāgui
ne secuti sunt dn̄m. Cōtēnen
tes aulā regiā. Peruenerunt
ad regna celestia. ℣. Ecce qꝫ
bonum et qꝫ iocundū habita=
re fratres in vnum. Contē.
Gloria. Per. Et hec sūt se. in
quibus pred. ℞. sp dicet scꝫ
scōꝝ marci et marcelliani sā
ctorū geruasii et pthasii: san
ctorū septē fratrū sctōꝝ cos
me et damiani: sctōꝝ crispini
et crispiniani. In. ii. noc. ān.
Dabo sanctis meis locū no=
minatū in regno patris mei
dicit dn̄s. p̄ Dn̄e q̄s ha. ā. Sā
ctis qui in terra sunt ei⁹ mi=
rificauit oēs volūtates me=
as inter illos. p̄. Cōserua. ān
Scti qui sperant ī dn̄o habe
bunt fortitudinē assumēt pē
nas vt aquile volabūt et non
deficiēt. ps. Dn̄i est terra. ℣.

Exultēt iusti Lectio. iiii.
HIc primū videte carissi
mi quomodo maxime ad bea
tos martyres verba ista per
tineant. Nulli enī tm̄ īpēde=
rūt: qn̄tū ipsi qui seipsos īpen
derūt sicut dicit paulus apo
stolus. Et ipse īpēdar pro aīa
bus vestris. ℞. Sācti tui do
mine mirabile cōsecuti sunt
iter seruiētes p̄ceptis tuis vt
inuenirentur illesi In aquis
validis terra apparuit ari=
da et in mari rubro via sine
impedimēto. ℣. Uictricē ma
nū tuā laudauerūt pariter et
decantauerūt dn̄e nomē san
ctum tuum. In. Lectio. q̄nta
IMpenderūt enī seipsos
confitēdo xp̄m et īplēdo
in eius adiutorio qđ dictū ē
Ad mensā magnā sedisti sci
to qm̄ talia oportet te p̄para
re Que est mensa magna: ni
si vnde corpus xp̄i accipim⁹
et sanguinē. ℞ Uerbera car
nificū nō timuerūt sancti dei
moriētes p xp̄i noīe Ut here
des fierent in domo dn̄i. ℣.
Immania enim p xp̄o ī suis
corporibus pertulerunt tor=
menta. Ut. Lectio. vi.
QUid est scito qm̄ talia
te oportet p̄parare nisi qꝫ bea
tus iohānes expōit sicut xp̄s
p nobis aīam suā ponit sic et
nos debemus pro fratribus

animā ponere. ℞. O venerā da martyꝛū glīosa certamina qui in suis coꝛpoꝛib⁹ pꝛo xp̄o immania pertulerūt toꝛmenta. Et ideo percipere meruerunt īmarcessibilē eterne vite coꝛonā. ℣. Despecta nāq̧ pꝛesentis vite luce cōtētoq̧ suoꝛū coꝛpoꝛū cruciatu seuiētē mūdū dei ꝑ amoꝛe vicerūt Et. Glīa. Et. In. iii. noc. ān Iusti aūt īpercetuū viuēt et apud dn̄m ē merces eoꝛū. ps Exultate. ān. Tradiderunt coꝛpoꝛa sua ꝓpt deū ad supplicia vt heredes fierēt ī domo dn̄i. p̄. Bn̄dicā. ān. Ecce merces sctōꝝ copiosa est apd deū ipsi vero moꝛtui sunt ꝑ xp̄o ⁊ viuēt in eternū. p̄. De⁹ vene. ℣. Iustoꝛum anime.

L Secundum lucam. vi.

IN illo tp̄e Descēdēs iesus de mōte stetit ī loco cāpestri et turba discipuloꝝ eius et multitudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ hierusalē ⁊ maritima: et tyꝛi ⁊ sydonis q̇ venerāt vt audirēt eū et sanarent a lāguoꝛib⁹ suis. Et reℓ

Sermo ex commētario ven. bede pb̄ri. ℓ. vii.

Turbe q̄ (de longe ad audiēdū veniūt descēdētis in cāpū dn̄i curātur attactu Discipuli quia ī minoꝛib⁹ iā sūt instituti: in montis cacumine ad maioꝛa ꝑducuntur E quibus etiam eligūtur qui eū transfiguratum secreto in monte speculentur. ℞. Propter testamētum dn̄i ⁊ leges paternas sācti dei ꝑstiterūt in amoꝛe fraternitatis Quia vnus semꝑ fuit spiritus in eis et vna fides. ℣⁹. Fuerunt sine querela ante dominū ⁊ abīuicē nō sunt separati. Quia Lc. viii

VNus p̄ oīb⁹ sublimioris sapiētie fōte debꝛiādus: magistri recumbit ī pectoꝛe. Raroq̧ vspiam inuenies vl turbas ad altioꝛa dominū sequi vel quēpiam debilem in mōte curari: sed extincta febꝛe libidinū: accensaq̧ sapientie luce pedetētim vnumquēq̧ ad culmē subire virtutū. ℞. Sancti mei qui in isto seculo certamē habuistis. Mercedeꝫ laboꝛum ego reddam vobis. ℣sus. Venite benedicti patris mei. Mercedem. Lectio nona.

ET ipse eleuatis oculis in discipłos suos dixit. Beati pauperes: quia vestrū est regnum dei. Et si generaliter omnibus loquitur: specialius tamen oculos saluatoꝛ in discipulos leuat vt his qui verba intenta coꝛdis aure percipiunt: latius sapoꝛis intimi lumen aperiat

Rm. In circuitu tuo dñe lumen est qđ nūq̄ deficiet Ubi constituisti lucidissimas mā siones. Ibi requiescūt sācto rum anime. ꝟ. Lux perpetua lucebit sāctis tuis dñe ⁊ eter nitas temporum. Ubi. Glīa Ibi. ꝟ. Iusti autem imperpe tuum viuent. ℞. Et apud do minum. In laudibus ā

Ustorū autem anime ī manu dei sunt et non tanget illos tormentum malicie. p̄. Dominus regnauit. ān. Cū palma ad regna peruenerūt sācti coronas decoris merue runt de manu domini. p̄. Iu bilate. ān. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt et viuēt nomina eorum in eternum. p̄ Deus deus. ān. Martyres do mini dñm bñdicite in eternū p̄s. Bñđ. ān. Exultabūt scti in gloria letabuntur ī cubili bus suis. p̄. Laudate. Capm

Reddet deus. Hymn⁹

Rex gloriose martyrū: corona cōfitentiū: qui respu-entes terrena: perducis ad ce lestia

Aurem benignam protin⁹: appone nr̄is vocib⁹: trophea sacra pangimus: ignosce qđ deliquimus

Tu vīcis ī martyrib⁹: pcēdo cōfessorib⁹: tu vīce nr̄a crimi na: donando indulgentiam.

Deo patri sit glīa: eiusq̄ so li filio: cum spū paraclito: et nunc et imperpetuū. Amē. ꝟ. Mirabilis deus in sctīs suis ℞. Et glo. ān. Istorū est enī regnū celoꝝ qui contēpserūt vitā mundi. ⁊ puenerunt ad premia regni et lauerunt sto las suas ī sanguine agni. p̄s Benedict⁹. Alia ān. Lauerūt stolas suas ⁊ cādidas eas fe cerunt in sanguine agni. p̄s. Bñdictus. He pređ due āe di cant alternis vicibus p ebđ. in fes. p̄rimorū mar. tā. iii. q̄ ix. l. super. p̄. Beneđ vel ad memo. eorūdem sctōrū. ita q̄ sp in primis dr. ān. Istorum est enim. Dr. vtš. Ad. i. ān. Iustorū aūt. p̄. Deus ī noīe. Ad iii. ān. Cum palma. p̄s. Legē pone. cp̄z. Reddet de⁹. ℞. Letamini ī dño. Et exul-tate iusti. ꝟ⁹. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Glīa. Leta. ꝟ. Exultēt iusti. Dr̄o vtš. Ad. vi. ā Corpora scōꝝ. p̄s. Defecit. Cp̄m. Sapie. x.

Ranstulit illos p ma-re rubrū: et transuerit illos p aquā nimiā inimicos aūt illorū demersit ī mare: et ab altitudīe inferorū edu xit eos. ℞. Exultēt iusti. In cōspectu dei. ꝟ. Et delectētur in leticia. In. Gloria. Ex. ꝟ. Iustoꝝ aīe. Dr̄o vtš. Ad. ix.

ān. Exultabunt. p̄s. Mirabilia. Capitulum Sapientie. x
I Usti tulerunt spolia ĩpioꝝ̄ & decātauerūt domine nomen sanctum tuum et victricē manū tuā laudauerunt pariter dn̄e deus noster. ℟. Iustoꝝ̄ aīe. In manu dei sunt. ℣. Et non tāget illos tormētum malicie. In manu. Gloria. Iustorum. ℣. Mirabilis. or. vt̄s. Ad ves̄. ān. Iustoꝝ autē aīe. p̄i. fer̄. cp̄m. Reddet deus. hy⁹. Rex gloriose. ℣ Mirabilis de⁹. ā. Absterget deus omnē lachrimam ab oculis sanctoꝝ̄ & iā non erit amplius neq̧ luctus neq̧ clamor sed nec vllus dolor qm̄ priora transierūt. Ps. Magnificat. or. vt̄s. Itē sequuntur alia cap̄. pl̄imorum mar. et dicāt cū. cp̄. suprascriptis alternis vicib⁹ p ebd̄. nisi. qn̄. ꝓpria ℟. vel ꝓprie lau: habeātur. Ad vs̄. & ad matu. et ad. iii. dicāt Cp̄ʒ. Ad he. xi
S Ancti per fidē vicerūt regna operati sunt iusticiā adepti sūt repromissiones ĩ xp̄o. Ad vi. Cp̄ Sap̄. x
S Ancti ludibria & verbera experti insuper et vincula et carceres: lapidati sūt tentati sunt in occisione gladii mortui sunt. Ad. ix. Cp̄m Sapiencie decimo
C Ircuierūt ĩ melotis ĩ pellibus caprinis egentes: āgustiati: afflicti: quib⁹ dignus nō erat mūdus Iteʒ alia cap̄. pl̄ioꝝ mat. qn̄ ix. lc vel. iii. lec. habeant cuʒ ꝓp̄a hysto. ad vtraq̧ ves̄ et ad matu. et ad. iii. & ad. ii. vs̄. dicatur istud cap̄m. Sapie. iii
I Ustoꝝ̄ aīe in manu dei sunt et nō tanget illos tormentū malicie visi sunt oculis insipientiū mori: illi autē sūt ĩ pace. Ad. vi. cp̄m.
S I corā ho Sapie. iii. minibus tormenta passi sunt: spes autem illoꝝ̄ immortalitate plena est. Ad ix.
I N paucis (Cp̄m. vt̄s. vexati ĩ multis bene disponentur: qm̄ deus tentauit illos & inuenit illos dignos se. &c̄. vts .In natali vni⁹ cō fes. & pōtifi. extra tēp⁹ pasch ad ves̄. ān. Iustum deduxit dn̄s p vias rectas: et ostēdit illi regnū dei. & dedit illi sciētiam sctōꝝ: honestauit illum in laboribus et cōpleuit labores illius. Maior. p̄i. fer̄. Cp̄.
E Ecclesiastici xliiii.
Cce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo et inuentus est iustus et in tēpore iracūdie fact⁹ ē recōsiliatio. Qn̄ ix. l. vel. iii. cū ꝓp̄a hysto. vel cū ꝓp̄is lau. habēt

et etiā ī oīb⁹ fer. vni⁹ ɔfesso. et pō. in tp̄e pasch. cōtigētib⁹ tūc ad vtrasq̧ vs̄. ⁊ ad mat. ⁊ ad. iii. dicat hoc cp̄. Ecce sa cer. supradictū. Et ad vi. cp̄. Bn̄dictionē. Ad. ix. cp̄z. Cognouit eū. In oīb⁹ vo aliis fer. tā. iii. q̄. ix. lc. vni⁹ cōfes. ⁊ ponti. dicitur ad. i. vesperas tantū. R. Miles xp̄i. Hy⁹

Iste ɔfessor dn̄i sacrat⁹: festa plebs cui⁹ celebrat per orbē: hodie let⁹ meruit se creta: scādere celi. Qui pius prudēs humilis pudicus: sobrius cast⁹ fuit et q̄etus: vita dū p̄sens vegetauit ei⁹: corporis artus. Ad sacrū cui⁹ tumulū frequēter: mēbra languentū modo sanitati: quolibet morbo fuerit grauata: restituunt. Unde nūc noster chorus in honore: ip̄ius hymnū canit hunc libēter: vt piis eius meritis iuuemur: omne p cuum Sit salus illi dec⁹ atq̧ virtus: qui supra celi residēs cacumē: toti⁹ mūdi machinā gubernat: trin⁹ et vn⁹. Amē. v Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū. R. Stola glie induit eū. ān. Confessor dn̄i. N astantē plebē corrobora scā̄ itercessione vt q̄ viciorꝝ pōdere p̄mimur beatitudinis tue glīa subleuemur: ⁊ te duce eterna p̄mia ɔsequamur. p̄ Mḡt. orꝝ

Omnīp̄s sempiterne deus: q̄ beati. N. cōfessoris tui atq̧ pōtificis hodierna festiuitate letificas tuā supplices exoramus clemētiā vt cuius solennia deuotis officiis veneramur eius piis suffragiis eterne vite remedia cōsequamur. Per. Alia oratio.

Da q̄s op̄s deus: vt beati N. ɔfessoris tui atq̧ pontificis venerāda solēnitas: et deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Cum vero duo fe. vnius cōfes. ⁊ pō. simul cōtigerit: tūc fiat mēoria de alio fer. cū hac ān. Similabo eū viro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra petrā v⁹. Iustū deduxit dn̄s. Orꝝ. vt decet. Ad matu. ī fer. ix. l. vel. iii. q̄ hn̄t inuita. dup. Inuitato Unū deū in trinitate fideliter adorem⁹ Cui⁹ fide deo viuit lctūs p̄sul. N. p̄s. Uenite exulte. In fer. iii. lec. q̄n inuita. ē simpl. Inuitat. Regē cōfessorꝝ dn̄m. Uenite adorem⁹. p̄. Uēite. p⁹. Iste cō fessor. In. i. noc. ān. Beatus vir q̄ ī lege dn̄i meditabitur voluntas ei⁹ pmanet die ac nocte: et oīa q̄cūq̧ faciet sēp prosperabuntur. p̄. Beatus vir. ā. Btūs iste sanct⁹ q̄ con fisus ē in dn̄o: p̄dicauit p̄cep tum dn̄i constitutus est ī mō

te sancto eius. ps̄. Quare fre. ān. Tu es gloria mea: tu es susceptor me⁹ dn̄e tu exaltās caput meū et exaudisti me de mōte sancto tuo. ps̄. Domine quid mul. v̄. Amauit eum do minus. Lectio prima.

Dominicus sermo quē debemus oēs nō solū studiose: verūetiam sapienter audire cui nos oportz hu militer ac delectabiliter obedire moderationis sue vbiq̄ tenens temperiē: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedā speciāliter solis precepit nobis: q̄dam vero gn̄aliter nobis et vobis. R̄. Euge bone serue et fidelis: quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudiū dn̄i tui. v̄ Dn̄e quiq̄ talēta tradidisti michi: ecce alia quiq̄ superlucratus sum. Intra ī gaudium. Lectio secunda.

Nobis nāq̄ id est seruis quos ille pr̄familias rex oīm dn̄s ad hec ī magna domo sua constituit: vbi populo eius verbū gratie ministremus spaliter iniungitur sancte predicationis officiuz generaliter v̄o nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandator. R̄. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurādo fecit illū dn̄s crescere in plebē suā. v̄. Benedictionē oīm gentiū dedit illi et testamētū suū cōfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. Lcō. iii

In his denuo mandatis tanq̄ ditissimis ferculis: sic celestiū deliciar copia spūalis exuberat vt ī v̄bo dei abūdet qd̄ pfect⁹ comedat: abundet etiā qd̄ puul⁹ sugat. Ibi est simul et lacte⁹ potus quo tenera fideliū nutriat īfātia et solidus cibus quo robusta perfector iuuēt⁹ spūalia sctē virtutis accipiat īcrementa. R̄. Iurauit dn̄s et nō penitebit eū. Tu es sacerdos ī etn̄ū Scd̄m ordinē melchisedech v̄. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Tu. Glīa. Secū. In. ii. noc. ān. Inuocantē exaudiuit dn̄s sctm̄ suū dn̄s exaudiuit eū et cōstituit eū in pace. ps̄. Cū inuocarē. ā. Letentur omēs q̄ sperāt ī te dn̄e qm̄ tu bn̄dixisti iusto: scuto bone volūtat͛ tue coronasti eū. ps̄. Uerba mea. ā. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra: qz glīa et honore coronasti sctm̄ tuū et constituisti eum super opa manuum tuarum. ps̄. Ipsuz v̄. Iustum deduxit dn̄s p vias rectas. Lectio quarta.

UBi prorsus ad salutẽ cõsulit vniuersis quos dñs saluare dignat. Ibi ẽ qđ oĩ etati ꝯgruat. Ibi ẽ qđ oĩ ꝑfessiõi ꝯueniat. Ibi audiuimus ꝑcepta q̃ faciam⁹: ibi cognoscim⁹ ꝑmia q̃ speremus. Ibi ẽ iussio q̃ nos ꝑ litterã doceat ⁊ instruat ad sciẽtiã Ibi ꝓmissio q̃ ꝑ grãz trahat ⁊ ꝑducat ad gliaz ℞ Posui adiutoriũ sup potẽtẽ et exaltaui electum de plebe mea. Manus enĩ mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruũ meũ oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

SEruorũ igit quos populo suo preposuit dñs specialiter volẽs officiũ demõstrare: ait quod in euangelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensator et prudẽs: quẽ cõstituit dñs supra familiã suã vt det illis in tp̃e tritici mensurã. Btũs ille seru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit sic facientem. ℞. Magnificauit eũ in cõspectu regum et dedit illi coronam glorie. ℣⁹. Statuit illi testamentũ sempiternũ. Et. l. vi.

QUis ẽ iste dñs fratres xp̃s sine dubio q̇ suis discipulis ait. Uos vocatis me magister ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis. Sum etenĩ. Que est etiã huius dñi familia. nimirum illa est quã ipse dñs de manu inimici redemit ⁊ dño suo mãcipauit. Hec autem familia: sctã est ecclesia que ꝑ orbẽ terrarum copiosa fertilitate diffũditur: ⁊ redemptã se precioso xp̃i sãguĩe gliatur. ℞. Sctẽ. ℣ xp̃i confessor audi rogantes seruulos. Et ĩpetratã celitus. Tu defer ĩdulgentiã. ℣. O sancte. ℣ sydus aureũ dñi gratia seruorũ gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In. iii. noc. ãn. Dñe iste sãctus habitabit in tabernaculo tuo operat⁹ est iusticiam requiescet in mõte sancto tuo. ꝑs. Dñe quis ha. ãn. Uitã petiit a te ⁊ tribuisti ei dñe glorĩã ⁊ magnũ decorem ĩposuisti sup eũ posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide precioso. ꝑs. Dñe in vir. ãn. Hic accipiet benedictionẽ a dño et mĩam a deo salutari suo: q² hec est gñatio querentium dñm. ꝑs. Dñi est terra. ℣. Iust⁹ vt palma. ℞ Sicut. Secundum matheum. xxv.

IN illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidã pegre proficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lectio vii.

Lectio scti euãgelii fratres carissimi sollicite cõsiderare nos ãmonet ne nos qui plus ceteris in hoc mũdo accepisse aliquid cernimur: ab actore mũdi grauius inde iudicemur Cũ enĩ augẽtur dona: ratio nes etiã crescunt donorum. Tãto igit esse humilior atqꝫ ad seruiendũ deo promptior quisqꝫ debet esse ex munere: q̃to se obligatiorẽ eẽ cõspicit in reddẽda ratione. R. Iste est qui ante deũ magnas vir tutes operatus est et omnis ter ra doctrina eius repleta est. Ipse ĩtercedat pro pc̃is oĩm populorum. V. Iste est qui cõ tempsit vitam mundi et per uenit ad celestia regna. Ipe.

Ecce hõ qui (Le. viii peregre proficiscit ser uos suos vocat eisqꝫ ad nego tium talenta partitur. Post multũ vero tẽporis positu rus rationem reuertit: bene operãtes pro apportato lucro remunerat. Seruũ vero a bo no opere torpentem dãnat. Quis itaqꝫ iste homo est qui peregre proficiscitur nisi re demptor noster qui in ea car ne quã assumpserat abiit in celum. R. Iste homo ab ado lescentia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illumiare et demões effugare. Vsus. Ecce homo sine quere la verus dei cultor abstinẽs se ab omni opere malo et per manens in innocentia sua. Dedit. illi. Lectio nona.

Carnis enĩ locus proprius terra est q̃ quasi ad pe grinandũ ducit dum per re dẽptorẽ nostrũ in celo collo catur. Sed homo iste pegre proficiscẽs seruis suis bona sua tradidit: quia fidelibus suis spũalia bona cõcessit. Et vni dedit quinqꝫ talẽta/ alii aũt duo: alii vo vnũ Quĩqꝫ enĩ sunt corporis sẽsus vide licet: visus/ auditus/ gustus odoratus: et tactus. Quĩqꝫ enĩ talenta: donũ quinqꝫ sensuũ etiã exteriorum sciẽtia exp̃mit. Duobus vero: ĩtellectus et ope ratio designat. Unius aũt ta lenti noĩe tantũmõ ĩtellectus designat. R. Miles xp̃i glio se. M. sctissime. Tuo pio ĩter uẽtu. Culpas nr̃as ablue. V. Ut celestis regni sedẽ valea mus scandere. Tuo. Gloria. Culpas. V. Ora pro nobis. M. Iste. Vs dr temp ãte laud. in fe. ix. le. vnius confes. In fe. vero. iii. lec. dicat. Vs. Iustũ deduxit. vel V. Iustus vt pal ma. In laudibus. ã. Ecce sa cerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus

est iustus. ps̃. Dñs regnauit. ãn. Non est inuẽtus similis illi qui cõseruaret legem ex-celsi. p̃. Iubilate. ãn. Fidelis seruus ⁊ prudẽs quẽ consti-tuit dñs supra familiã suam p̃. Deus deus. ã. Beatus ille seruus quẽ cum venerit dñs et pulsauerit ianuã ⁊ inuene rit eũ vigilantẽ. ps̃. Benedi cite. ãn. Serue bone ⁊ fidelis intra ĩ gaudium dñi tui. ps̃. Laud. cp̃z. Eccliastici. xliiii.

Benedictionẽ omnium gentium dedit illi dñs et testamentũ suum cõfirma uit super caput eius. Quãdo fiunt ix. vel iii. l. cum cõi hy-sto. vnius cõfesso. ⁊ ponti et extra tp̃us pas. tunc dicatur ad laudes ⁊ ad iii. ⁊ ad secũ-das vesperas hoc capitulũ. Benedictionem. Hymnus.

Iesu redẽptor omnium: perpes corona presulum in hac die clemẽtius: nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua noĩs: cõfessor almus claruit: cuius celebrat annua: deuota plebs solẽnia.

Qui rite mũdi gaudia: hu-ius caduca respuẽs: cum an-gelis celestibus: letus potitur premiis

Huius benigne annue: nobis sequi vestigia: hui⁹ p̃catu ser uulis: dimitte noxã crimĩs.

Sit xp̃e rex piissime: tibi pa-tris͡qz glia: cum sp̃ũ paraclito: in sempiterna secula. Amen. ℣. Iustus ger. ãn. Euge ser-ue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidel supra mul ta te cõstituam dicit dñs. ps̃. Bened. orõ. vt s̃. Si duo fe-sta vnius cõfes. ⁊ pontifi. si-mul ↄtingũt: tunc fiat mẽo. de alio fes. cum hac ãn. Iste est qui ante deũ. Require hãc ãm ad scdas ves̃ vni⁹ cõfes. et pontifi. ℣. Iustus vt pal. orõ vt s̃. Ad primã ãn. Ecce sacerdo. p̃. Deus in nomie. Ad. iii. ãn. Non est inuẽtus. ps̃. Legem pone. cp̃. Benedi-ctionez. ℟. Amauit eũ dñs. Et ornauit eũ. ℣. Stola glie induit eũ. Et ornauit. Glia. Amauit. ℣⁹. Iustũ deduxit. oratio vt sup̃. Ad sextam ãn. Fidelis seruus. ps̃. Defecit. cap̃m. Ecclesiastici. xliiii.

Cognouit eũ dñs in bñ dictionibus suis cõser uauit illi mĩam suam: ⁊ in-uenit gratiã corã oculis dñi ℟. Iustũ deduxit dñs. Per vias rectas. ℣⁹. Et ostendit illi regnũ dei. Per vias. Glo ria Iustũ ℣ Iust⁹ vt pal. orõ vt supra. Ad. ix. ãn. Serue bone ⁊ fidelis. p̃. Mirabilia.

cp̃. Ecclesiastici xliiii.

Magnificauit eum cõspe

ctu regum et dedit illi coronã glorie. R. Iustus ut palma florebit. In domo dñi. Vsus. Sicut cedr9 libani multiplicabitur. In domo dñi. Glia. Iustus palma. Vs9. Iustus germinabit. Orõ. vts. Ad secũdas vespas. ã. Ecce sacerdos magnus. pi fer. cpz. Benedictionem. Si duplex fes. fuerit dr R. Sancte. M. xpi cõfessor. Sinautẽ nullũ R. dicatur hy9. Iesu redẽptor. V. Iustus ger. xc ãn. Iste est qui ante deũ magnas virtutes opatus est et omĩs terra doctrina eius repleta est: ipẽ intercedat p pctĩs oĩm populorũ. ps. Mgt. Orõ. Itẽ alie lec. vni9 cõfes. et põti. Lec. i.

Seruus igit qui geminata talenta retulit a domino laudat atq ad eternam remuneratiõẽ perducitur cum ei voce dñica dicitur. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium domini tui. Lectio secũda.

Pauca quippe fratres sũt bona omnia presentis vite qtũlibet esse multa videantur in cõparatiõe retributionis eterne. Sed tunc fidelis seru9 supra multa cõstitur quãdo deuicta omĩ corruptionis molestia: de etnis gaudiis ĩ illa celesti sede gloriatur. Lectio tercia.

Tunc ei ad domini sui gaudium perfecte intromittit quãdo in illa eterna patria assumptus atq angelorum cetibus admixtus: sic interius gaudet de munere vt nõ sit qd iã exteri9 doleat de corruptione. Lectio iiii.

Seruus qui operari de talẽto noluit cum verbis excusationis ad dñm redit dicẽs. Dñe: scio qr homo durus es: metis vbi nõ seminasti: et cõgregas vbi nõ sparsisti: et timẽs abii et abscondi talẽtũ tuũ ĩ terra ecce habes qd tuũ est. Notandũ vero q inutilis seru9 dñm durũ vocat: cui tñ ad lucrũ deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrũ talentum expẽdere: qui hoc solũ timere debuerat ne hoc sine lucro ad dominũ reportaret. Lectio. v.

Sunt aũt pleriq intra sctãm ecclesiã quor iste seruus ymaginẽ tenet q meliorꝫ vite vias aggredi metuunt: et tñ iacere in sui corporis ignauia nõ pertimescũt. Cũq enĩ pctõres se cõsiderãt: sctitatis vias arripere trepidant et remanere ĩ iniqtatib9 suis nõ formidãt. Lectio. vi.

SEd quia idcirco melioris habitus vias et rectioris vite apprehendere artem nolunt quia infirmos se esse cōspiciunt quasi et pctōres se fatentur: et dñm repellunt eumq in quo sanctificari debuerant refugiunt et velut in perturbatione positi consilium non habent duz moriuntur & vitā timēt. Unde et huic seruo protinus respōdetur. Serue male piger sciebas quia meto vbi nō semino: et cōgrego vbi nō spargo. Oportuit ergo te dare pecuniam meā nūmulariis vt ego veniens recepissem vtiq quod meum est cum vsura.

Euangeliū scdz matheū. xxiiii

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Uigilate: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri lectio vii

Hac similitudine ōndit dominus aduētū suū sp debere esse suspectū Pater familias enī anim⁹ noster est q̄ corp⁹ et oīa officia corporis more patrisfamilias regit et continet. Fur aūt mors est ipso uise adueniens. lectio viii.

Fur igitur domū perfodit cum mors repēte & subito: repentinū trāsitum parat Paterfamilias vero si sciret aduentū furis vtiq vigilaret et non sineret perfodi domū suā quia si animus noster sedulo diem mortis inspiceret sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Lectio. ix.

Seruus autem fidelis et prudens intelligitur chorus apostolorū & imitatorū eorū Recte ordo apostolorum seruus fidelis & prudens dicitur. Fidelis enim est: quia fideliter et deuote substantiā dñi sui dispensat. Prudens est quia in distribuendo capacitatem singulorum discernit. ¶ In natali vni⁹ confessoris et doctoris Si eps fuerit tota cātetur hystoria vni⁹ confesso. et ponti. Si vero eps nō fuerit totum fiat seruitium sicut in festo sancti hieronimi prenotatū ē. Ita tamē q in festo sancti augustini episcopi et doctoris dicat ad vtrasq vespas & ad matu. & ad iii

DEdit dñs con- (hoc cp fessionē sctō suo et excelso in verbo glorie de omī corde suo laudauit dominuz & dilexit deū q̄ fecit illū Oro

Exaudi dñe preces nr̄as quas in sancti. N confessoris tui atq doctoris solennitate deferimus vt q̄ tibi digne meruit famulari: ei⁹

intercedentibus meritis ab omnibus nos absoluas peccatis. Per dominum nostrũ

Expositio euangelii

Secundum matheum. In illo tempore dixit iesus discipulis suis Uos estis sal terre ꝙ si sal euanuerit in quo salietur Et reliqua

Omelia excerpta de diuersis tractatibus Lectio septima.

Sal appellãtur apostoli: qꝛ per ipsos vniuersuꝫ hominũ conditur genus Terre enim nomĩe humana natura significatur: salis vero verbi sapientia Quod autem apłos suos celesti ac diuina plenos sapientia saluatoꝛ sal terre nominat: ostendit fatuos eẽ iudicandos qui terrena tm̃ sapiunt: qui tempoꝛalium bonoꝛum vel copiam sectãtes: vel inopiam metuẽtes/ amittunt eterna que nec dari possunt ab hominibꝰ nec auferri Tu. Lectio viii.

Notandum ꝙ salis natura infecunditatem terre facit ⁊ ira victorꝫ deuictas vꝛbes sale seminabat ne quidem ĩ eis germen oꝛiretur Ita ⁊ apostoli destructo regno peccati: germen vitioꝛum compescebant. Quod si sal euanuerit: in quo salietur Ad nichilum valet vltra nisi vt mittatur foꝛas ⁊ conculcetur ab hominibus. Sic qui retro uadit nec ipẽ fructum ferre nec alios valet excolere sed ꝓiici tur ab ecclesia. Lectio nona.

Uos estis lux mundi a luce vera que chꝛistus est illuminati: apostoli lux mundi appellantur quia per ipsos luce fidei et scientie illuminandus erat mundus. Non potest ciuitas abscondi sup mõtem posita hoc est apostolice soliditas doctrine super insignem magnamq; iusticiam fundata: quã significat etiã mons ipse in quo dominꝰ disputat. Potest igitur mons iste ipsum significare de quo scriptum est. Uenite ascẽdamus ad montem dñi ⁊ ad domum dei iacob. Tu autem. v. et laudes vt supnotatum est. Ad tertiam capm. Dedit dominus confessionem. Ad sextam capitulum.

Dedit illi dominus cõtra inimicos potẽtiam et stare fecit cantoꝛes contra altare: et in sono eoꝛum dulces fecit modulos. Ad nonã Cp

Sapientia laudabit animam suam et in domino honoꝛabitur: et in medio populi exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur. In natali vniꝰ cõ-

fessoris & abbatis. ad vespas sup psal. ān. Amauit eū dn̄s et ornauit eū stola glorie induit eū: & ad portas paradisi coronauit eū. p̄. feri. capm̄.

I Ustus cor suū tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄m q̇ fecit illū: & ī conspectu altissimi depc̄abitur. R. Uir israelita. v⁹. Iste ꝯfessor dn̄i. V. Amauit eum dn̄s. ān. Similabo eū viro sapienti qui edificauit domū suam supra petram. p̄s. Magnificat. or. si ppria habeat vł de cōmuni

D Eus qui beatum. N. cōfessorem tuum atq̧ abbatem sanctitatis gratia decorasti: ipsius meritis fac nos bonis operib⁹ abūdare: vt a te sūmo bono oē qd̄ expedit mereamur īpetrare. p. Ad matutīas. Inuitatoriū. Iust⁹ florebit. p̄s. Uenite ex. Require in cōi vnius martyris In festis. iii. lectio. quādo Inuita. est simplex. Inuita. Regem ꝯfessorū. p̄s. Uenite. hymn⁹. Iste confessor. In. i. noctur. et in sequētibus nocturnis. āne. & p̄s. & V. de communi vnius confessoris & pōtificis. Lectio prima.

A D sancti ac beatissimi patris nostri. N. cui⁹ hodie festa celebramus laudes addidisse aliquid decerpsisse est. cū siquidem virtutū eius gratia non sermonibus exponenda sit: sed operibus comprobanda. Cum enī dicat scriptura gloria p̄ris est filius sapiēs. Quāte huius glorie sunt: qui tantor filiorum sapientia et deuotione letatur in xp̄o enī iesu p euangeliū ipse nos genuit. Rm. Euge serue. lec. ii.

Q uicq̇d igiť in hac sc̄ā plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc quasi de quodam fonte lucidissimo omniū riuulorum puritas emanauit. Etenī quia castitatis & aliarum virtutū pollebat vigore: quia abstinentie gloriabatur angustiis: quia blandi mentis predit⁹ erat lenitatis: omnium enim ī dominū prouocauit affectum. Tu autē Rm. Iustus germīabit. Require in cōi vnius martyris.

B n̄ et cōgrue ī hac die (s. iii. quam nobis beati. N. patris nostri cuius ad paradisum transitus exultabilez reddit presentis psalmi versiculum decantauimus. In memoria eterna erit iustus. Rm. Uir israelita gaude coheres christi intercede pro nobis. Vsus. Ut precibus tuis a deo veniam speremus deuoti ad te cō fugimus. Intercede. Gloria patri. Intercede. In. ii. noc.

ān. Inuocantē. p̄s. Cum inuocarē. ꝛ cetere aṅe cum suis p̄s. v. Iustum deduxit. l. iiii
Digne enī in memoriā vertitur hominū qui ad gaudiū transiit angelorū. Dicit enī sermo diuinus. Ne laudes hominem in vita sua. Tanq̄ si diceret lauda post mortē. Magnifica post cōsummationem. Tu autē. Rm Magnificauit. Lectio quinta
Duplici enī ex causa vtilius est hominuꝫ magis memorie laudē dare q̄ vite vt illo potissimū tempore merita sanctitatis extollas: quando nec laudantem adulacio nocet: nec laudatum tentat elatio. Tu autem. R. Amauit eum dn̄s ꝛ ornauit eum stola glorie induit euꝫ. Et ad portas paradisi coronauit eum. Vꝰ. Induit eum dn̄s lorica fidei et ornauit eum. Et ad. l. vi.
Lauda ergo post periculū: predica securū: lauda ducis virtutem sed cum perductus est ad triumphum. Quis autem viuēs tuto possit ac sine trepidatione laudari: qui et de preterito meminit se habere quod doleat: et de futuro videt sibi superesse quod timeat. R Sancte. N xp̄i cōfessor. In. iii. noct. ā Domīe iste sanctus. ꝛ cetere aṅe cum suis psal. sequētur. Vsus. Iustus vt palma. Scd̄m lucā.
In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam et in abscondito ponit: neq̄ sub modio: sed super candelabrū Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. lc. vii.
De seip̄o dn̄s hoc loq̇t ostēdēs ꝛ si supra dixerat nullū gnationi neq̄ nisi signū ione pphete dandū nequaq̄ tamē lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Rm Iste est qui ante deum. l. viii
Ip̄e quippe lucernā accēdit qui testam humane nature flāma sue diuinitatꝫ īpleuit. Quā pfecto lucernā nec credētibꝰ abscōdere nec modio supponere: hoc ē sub mēsura legis īcludere: vł intra vniꝰ iudee gētis terīos voluit cohibere. R Iste homo. lec. ix.
Sed sup cādelabrum inquit vt qui ingrediūtur lumē videant. Candelabrum ecclesiam dicit: cui lucernaꝫ supposuit: quia in nostris frontibus fidē sue incarnationis affixit: vt qui ecclesiā īgredi fideliter voluerint: lumē veritatꝫ palam queant intueri. Tu. R. Miles xp̄i gloriose. N. In festis ix. lec. Vsꝰ. Ora pro nobis. In festis iii. le. V.

Iustū deduxit. vł ꝟ. Iustus vt palma In laudibus. ān. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei. p̄s. Dn̄s regnauit. ā. Nō est inuictus. p̄s. Iubilate. ān. Fidelis seruus. p̄s. Deꝰ deus meus. ā. Beatus ille. p̄s. Benedicite oīa. ān. Serue bone. p̄. Laudate. require has. iiii. añas. in lau. in cōi vnius cōfessoris ⁊ pontificis. cp̄. Iustus coꝛ suū. hyꝰ. Iesu redēptoꝛ. ꝟ. Iustus germīabit. ā. Euge serue p̄s. Benedictus. oro vtš. Ad. i. ān. Iustū deduxit. p̄. Deus in nomīe tuo. Ad iii. ān. Non est. p̄s. Legē pone cp̄m. Iustus coꝛ suum. ℞. et ꝟ. ad oēs hoš dicūł vt supꝛa in cōi vnius cōfessoꝛis et pontificis. Ad. vi. ān. Fidelis seruus. p̄s. Defecit. cp̄.

Si ei magnꝰ dn̄s voluerit spū itelligētie replebit illū et ipse tāq̄ hymbꝛes mittet eloquia sapiētie sue et in oꝛatiōe confitebitur dn̄o. Ad nonam. ān. Serue bone. p̄s. Mirabilia. Capitulum

Dominus dirigit consiliū eius ⁊ disciplinā et in lege testamenti sui gloriabitur. Ad vesperas. ān. Iustum deduxit. mioꝛ. psal. feri. cp̄m. Iustꝰ coꝛ suū. hyꝰ. Iesu redēptoꝛ oīm. ꝟ. Iustꝰ germinabit. ān. Iste est qui ante deū. p̄s. Mḡt. oro. vtš. Itē de quocūq̄ confesso. ad vespas. ān. Amauit eū. psal. feriales. cp̄m. Iustū deduxit dn̄s ꝑ vias rectas ⁊ ostendit illi regnū dei ⁊ dedit illi sciētiam sanctoꝝ honestauit illū in laboꝛibus ⁊ compleuit laboꝛes illiꝰ. ℞. Miles chꝛisti. hyꝰ. Iste cōfessoꝛ. ꝟ. Amauit eū. ān. Confessoꝛ dn̄i N. p̄s. Magnificat Alia oꝛatio

Adesto dn̄e pꝛecibꝰ nostris quas in sancti. N cōfessoꝛis tui solēnitate deferimus vt qui nostre iusticie fiduciā nō habemus eius qui tibi placuit meritis ⁊ pꝛecibꝰ adiuuemur Per dominum. Ad matuł in festis ix. le. vel iii. lec. qn̄ inuitał. est duplex inuita. Iustus floꝛebit. psal. Uenite. In festis. iii. lec. qn̄ inuita. est simplex inuita. Regem cōfesso. p̄s. Uenite hyꝰ. Iste cōfessoꝛ. In. i. noc. ⁊ ī aliis seque. noc. āe. psal de cōi vnius cōfes. ⁊ pōtifi. Lectō. i.

Fratres obediens xp̄o vendat que possidet et elemosynam det. vt de terra coꝛ ad celū leuet ⁊ auaritiam calcet: vt ad ꝑfectiōis culmē tota mētis intētiōe festinet: vt nō sit sollicitus que sunt mūdi sed que hic sunt dei vt

mundũ sibi crucifixũ habeat seq mũdo crucifixũ exhibeat vt sit oĩno pauper in seculo et diues in xpo. R. Per ordi nẽ de cõi vnius cõfessoris et abbatis dicuntur. Lectio ii.

Quis ignorat boni huius magnitudinẽ videmus ĩ oĩbus vendendarũ rerũ suarũ inesse virtutẽ/ vnusquisq ꝓpriũ enĩ habet donũ ex deo: ali⁹ q̇dẽ sic/ ali⁹ aũt sic. l. iii.

Ecce hoc tam magnũ bonũ implere pauci possunt. Nunquid q꞉ paucis donatur ista perfectio ꝓpterea debẽt esse pessimi quicũq in bono non possunt esse ꝑfecti. Nunquid ꝓpterea cristian⁹ debet vitio rapacitatis insistere: q꞉ forte nõdũ potest oẽs res suas pauperibus erogare. Le. iiii.

Aut ideo debet aliena concupiscere quia ꝓpria nõdum potest oĩno cõtẽpnere Absit hoc fratres ab hominib⁹ xpianis auertat hoc deus a fidelibus suis. Lectio quinta.

Apostolus eĩ veracit dicit: quia neq auari neq rapaces regnũ dei possidebunt. Manifestũ est aũt: quia oĩs qui a regno dei alienabit in eterno igne cum dyabolo eiusq angelis damnabit. Tu. l. vi

Proinde dilectissimi filii nõ omẽs possunt implere quod dñs ait. Uendite que possidetis: illud tamen ꝙ adiecit dicens. Date elemosynã oĩbus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile: si non assit dira cupiditas: omnib⁹ ẽ salubre si feruеat charitas. Cũctis ergo debet esse cõmune: vt oĩbus donet eterna felicitas. Scdʒ mar. xiiii.

In illo tẽpore dixit iesus discipulis suis. Uidete vigilate et orate nescitis enĩ quãdo tẽpus sit. Et reliqua. Omel ven. bede pbri. Le. vii.

Uigilate ⁊ orate cautos existere discipulos suos Dñs monuit sed tñ eis iudicii vltimi tempus ostendere noluit: q꞉ magis illis profuit hoc nescire ꝙ scire. Ut semper suspecti semperq parati vigilarent. Tu autem. Lectio octaua.

Unde siquidem vigilat qui vanis mũdi gaudiis dormit et preceptis diuinis excubat. Utiliter enĩ orat qui talẽ se exhibet vt ꝑcipere valeat qđ in orõnibus postulat. Le. ix.

Nescitis enĩ quãdo tempus sit Ac si diceret sicut ignorastis diẽ introit⁹ Uestri ĩ mũdum: ita ignorastis et diem exitus vři de mundo. Tu. V.

Ora pro nobis beate. M. In festis vero iii. lec. dicitur. V. Justum deduxit. vel. Vsus.

Justus vt palma. In laudi. ãn. Justũ deduxit. p̃. Dñs re gnauit. et alie ãe. sequẽ. vtš. Cp̃m. Justus coꝛ suũ. hym⁹ Jesu redẽptoꝛ omniũ. Tot⁹ hy⁹ dĩ p oĩa sicut de vno cõ= fes. ⁊ põti. v. Just⁹ germina uit. ãn. Euge serue p̃. Bñd⁹. orõ Adesto dñe pꝛec. Ad. i. ã Justũ deduxit. p̃s. Deus ĩ no mine tuo. Ad. iii. ãn. Nõ est ĩ uentus. p̃s. Legẽ pone cap̃m Justũ deduxit dñe. R. et. v. ad oẽs hoꝛ. dicũt vtš. in cõi vni⁹ ꝯfessoꝛis ⁊ põti. ad. vi. ãn. Fidelis seruus. p̃s. Defe

Custodiuit eũ (cit. Cp̃. dñs ab inimicis a sedu ctoꝛibus tutauit illũ et certa men foꝛte dedit illi vt vince ret et sciret q̃m oĩm potẽtioꝛ est sapientia. Ad. ix. ãn Ser ue bone. p̃s. Mirabilia. Cp̃ʒ.

Sapientia venditum iu stũ non dereliquit sed a peccatoꝛibus liberauit euʒ

¶ In natali plurimoꝛũ con fessoꝛum ad veš. ãn. Sancti per fideʒ psalmi feriales. cp̃. Ad hebꝛeos septimo

Plures facti sunt sacer= dotes secundum legem idcirco ꝙ moꝛte ꝓhiberent ꝑmanere iesus autẽ eo ꝙ ma neat in eternum sempiternũ habet sacerdotium. Rm. Ju sti imperpetuum viuent ⁊ a= pud dominum est merces eo rum: et cogitatio eoꝛum A= pud altissimum. v. Ideo ac= cipient regnum decoꝛis ⁊ dia dema speciei de manu domi= ni. Et. Gloꝛia laus et honoꝛ dec⁹ potestas et iubilatio pa tri ac nato et spiritui sancto Apud altis. hymn⁹. Sancto rum meritis. Hi sunt quos. Te summa deitas. v⁹. Le= tamini. ãn. Fulgebunt iusti et tanq̃ scintille in arundine to discurrent iudicabunt na tiones et regnabunt in eter= num. p̃s Magnificat. Orõ.

Beatoꝛum confessoꝛum tuoꝛum N. et. N. nos domine tuere p̃sidiis vt quo rum festiuitatẽ annua deuo= tione recolimus: eoꝛum ĩter= cessione ab omnibus aduer= sitatibus eruamur. Per.

Alia oꝛatio.

Deus qui nos sanctoꝝ confessoꝛum tuoꝛuʒ. N ⁊. N confessionibus gloꝛiosis cir= cundas ⁊ pꝛotegis. da nobis eoꝛum imitatione pꝛoficere et intercessione gaudere. per eundem. Ad matutinas In uitato. Mirabilem deum in sanctis suis. Uenite adoꝛe= mus collaudantes. p̃s. Ueni te. In festis vero iii. lec. In uita. Regem confes. p̃. Ueni te. hy⁹. Sãctoꝛũ meritis. Hi

sunt. Te sum. In. i. noc. ān. Secus decursus aquarū plā tauit vineā iustoꝝū: sed in le ge dñi fuit voluntas eoꝝum p̄s. Beatus vir. ā. Tanq̄ au rum in foꝛnace pꝛobauit ele ctos domin9 ⁊ quasi olocau sta accepit illos in eternum p̄. Quare fremuerūt. ān. Filii hominu3 scitote quia dñs sā ctos suos mirificauit. p̄. Cū inuocarem. v̄. Letamī. lcō i

2 BEati sūt serui illi quos cū venerit dñs inuene= rit vigilantes. Uigilat q̄ ad aspectū veri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigi= lat qui seruat operando qđ credidit. Uigilat qui a se toꝛ poꝛis ⁊ negligentis tenebꝛas repellit. Hinc enim paul9 di cit. Euigilate iusti et nolite peccare. R̸ Absterget de9 om nē lachꝛymā ab oculis sctōꝝ et iā non erit āplius neq̄ lu= ctus neq̄ clamoꝛ: sed nec vl= lus doloꝛ. Quoniam pꝛioꝛa transierūt. v̄. Nō esuriēt ne q̄ sitient amplius et nō cadet super illos sol neq̄ vllus est9 Quoniam. Lectio secunda.

HIc rursus ait. Hoꝛa est iam nos de somno sur= gere. Sed veniens dñs quid seruis vigilantibus exhibe= bit audiamus. Amē dico vo= bis q̄ pꝛecinget se et faciet il los discumbere: et transiens ministrabit illis. Pꝛecinget se: id est ad retributionem p̄ parabit Faciet illos discum bere: id est ī eterna quiete re foueri. Discūbere quippe no strū est in eterno regno quie scere. R̸. Exultabūt sancti ī gloꝛia. Letabuntur in cubili bus suis. v̄. Epulentur ⁊ ex= ultēt ī ɔspectu dei. Leta. l. iii

UNde rursus dominus dicit Uenient ⁊ recum bent cum abꝛaham isaac ⁊ ia cob. Transiens autem domi nus ministrat quia lucis sue illustratiōe nos faciat. Trā sire vero domini est cum de iudicio ad regnum redit Ul certe nobis dñs post iudiciū transit quia ab humanitatis foꝛma in diuinitatis sue cō= templatione3 nos eleuat. R̸. Iusti imperpetuū. vts. ad. i. veš. In. ii. noc. ān. Letentur oēs q̄ sperāt in te dñe qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntat3 tue coꝛonasti eos p̄s. Uerba. ān. Dabo sanctis meis locum nominatum ī re gno patris mei dicit dñs. p̄s Dñe q̄s ha. ā. Scīs q̄ ī terra sūt ei9 mirificauit oēs volū tates meas īter illos p̄. Con serua. v̄ Exultēt iusti. l. iiii.

ET transire eius est in claritat3 sue speculatio

nem nos ducere cum eū quez in humanitate in iudicio cernim9 etiam ī diuinitate post iudicium videamus. Ad iudicium quippe veniens ī forma serui omnib9 apparet: q̇a scriptum est. Uidebunt eum in quem transfixerunt. Sed reprobi in supplicium corruunt. iusti ad claritatis eius gloriam pertrahuntur sicut scriptum est. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ℟ Letamini iusti et exultate in dn̄o. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei ī vociferatiōe. Et. l. v.

SEd quid si serui in prima vigilia negligētes extiterint. Prima vigilia p̀me ue etatis custodia ē. Sz neq̄ sic desperandū: ⁊ a bono opere cessandum est. Nam lōganimitatꝫ sue patientiam insinuans dn̄s/ subdit. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati sunt serui illi. ℟. Sancti tui dn̄e mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida: ⁊ in mari rubro via sine impedimento. ℣. Uictricem manū tuaz laudauerūt pariter et decantauerūt domine nomen sanctum tuum. In. l. vi

PRima quippe vigilia p̀meuum tempus est: idē pueritia. Scd̄a adolescentia vel iuuentus. Tertia autem senectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in p̀ma vigilia: custodiat vel secundā. Ut qui conuerti a prauitatibus suis in pueritia neglexerit: ad vias vite saltem in tēpore iuuentutis euigilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluerit tertie vigilie remedia nō amittat. ℟. In circuitu tuo dn̄e lumē est quod nunq̄ deficiet. Ubi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorꝫ aīe ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dn̄e et eternitas tēporuz. Ubi. Gloria. Ibi. In iii. noc. ān. Sācti qui sperāt in dn̄o habebunt fortitudinem assument pēnas vt aquile volabunt ⁊ non deficient p̄s. Domini est terra. ān. Iusti autem imperpetuū viuēt et apud dominuz est merces eorum. p̄s. Exultate iusti ān O q̄ gloriosum est regnū in quo cum christo gaudēt omnes sācti amicti stolis albis sequuntur agnū quocūq̄ ierit. p̄s. Quā dilecta. ℣. Iustorum anime. Secūdū lucā. xii.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis Sint lū bi vestri p̄cincti et lucerne ardentes ī manibus vestris. Et reliqua. Dme. bti grego- (rii pape. l. vii.
Sancti euangelii fratres karissimi aperte ē lectio recitata: sed ne aliquibus ipsa eius planicies alta fortasse videatur eam sub breuitate trāscurrim⁹ quatenus ei⁹ expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit feminis in vmbilico: testatur dn̄s q̄ de dyabolo ad beatum iob loquitur dicēs. Uirtus eius in lūbis eius et fortitudo ei⁹ ī vmbilico vētris eius. A p̄cipali igit̃ sexu lūborū noīe luxuria designat̃ cū dn̄s dicit. Sint lumbi vestri p̄cincti. ℟. Sacerdotes eius induant iusticiā. Et sancti eius exultatiōe exultabūt. ℣ Illuc p̄ducā cornu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Et. l. viii.
Lūbos enī p̄cīgimus cū carnis luxuriā p̄ continentiā coartamus. Qr vero minus est mala nō agere: nisi etiā quisq̨ studeat ꝛ bonis operib⁹ insudare: p̄tinus additur. Et lucerne ardētes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera p̄rimis nr̄is lucis exempla monstramus. De q̄bus profecto operibus dominus dicit. Luceat lux vestra coram hominib⁹ vt videant opera vestra bona ꝛ glorificent patrem vestrū qui in celis est. ℟. Corpora sanctorū in pace sepulta sūt. Et viuēt noīa eoꝝ in generatiōe ꝛ generationē. ℣. Sapientiā sanctoꝝ narrabūt oēs populi: ꝛ laudē eoꝝ p̄nunciat omīs ecclesia sanctorum. Et. l. ix.
Duo autem sunt que iubentur ꝛ lumbos restringere et lucernas tenere. Ut et mūdicia sit castitatis in corpore et lumen veritatis in operatione. Redēptori etenī nostro vnum sine altero placere nequaq̄ potest Castitas ergo non magna est sine bono opere: nec opus bonum ē aliq̄d sine castitate Sed si vtrū q̨ agitur restat vt quisq̄s ille est: spe ad sup̄nā patriam tēdat. ℟. Sint lumbi vestri p̄cincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominū suū. Quādo reuertatur a nuptiis ℣. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dn̄s vester vēturus sit. Et. Glīa. Dn̄. ℣. Iusti autē

In laudib⁹ ãn. Iustoꝝ aũt aĩe in manu dei sunt ⁊ nõ tã get illos tormentũ malicie. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Cum palma ad regna peruenerũt sãcti coronas decoris merue runt de manu dñi. p̃s. Jubi-late. ãn. Corpora sctõꝝ ĩ pa-ce sepulta sunt ⁊ viuẽt noĩa eoꝝ in eternũ. p̃s. Deus deus meus. ãn. Sacerdotes dei be nedicite dño serui dñi hym-num dicite dño in eternũ. p̃s. Bñdicite. ãn. Exultabũt sã-cti in gloria letabunt in cu-bilibus suis. p̃s. Laudate. cp̃ Plures facti sunt. hy⁹. Rex gliose martyꝝ. Tot⁹ hy⁹ dr̃ in cõi plurimoꝝ mar. ꝟ. Mi rabilis de⁹ in sanctis. ã. Sit lũbi vr̃i precĩcti ⁊ lucerne ar dentes in manib⁹ vr̃is ⁊ vos similes hoĩb⁹ expectãtib⁹ do minũ suũ qñ reuertat a nup tiis. p̃. Bñd⁹. oꝝ. vt̃s. Ad. i. ãn. Iustoꝝ aũt aĩe. p̃. De⁹ in nomine Ad. iii. ã. Cũ palma p̃. Legẽ pone. cp̃. Plures fa-cti sũt sacerdotes Ria et ꝟ. de cõi plurimoꝝ mar. ad oẽs hor̃. dicant. Ad. vi. ã. Corpo ra p̃s. Defecit. Capitulum.

Philipenses tertio.

Sancti ⁊ iusti ĩ dño gau dete vos elegit de⁹ in heredi-tatẽ sibi. Ad. ix. ã. Exultabũt sancti. psal. Mirabilia. cp̃m.

Iusti autẽ ĩperpetuũ vi uent et apud dñm ẽ mer ces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apd̃ altissimũ. Ad. ii. ves̃. Iusto-ruz aũt. p̃i. fer̃. cp̃. Plures fa cti sunt. ꝟ. Mirabilis de⁹. ãn Sanctũ est verũ lumẽ ⁊ ad-mirabile ministrãs lucẽ his qui ꝑmanserũt in agone cer taminis recipiẽt a xp̃o splẽdo rẽ sẽpiternũ ĩ q̃ assidue felices letãt. p̃s. Mg̃t. oꝝ. vts̃. ad. i. vs̃. ¶ In natali vni⁹ ꝟgi. ⁊ mar. ad. i. vs̃. sup p̃os. fer̃. ã. Hec ẽ ꝟgo prudẽs q̃ veniẽte spõso aptauit lãpades suas ⁊ introiuit cũ dño ad nup-tias. p̃i. fer̃. Cp̃. Eccl̃ia. vlt.

Domine deus me⁹ exal tasti sup terrã habita tionem meã ⁊ ꝑ morte deflu enti deprecata sum. Rm. Re gnum mundi. Hymn⁹

Virginis proles opifex ꝙ matris: ꝟgo quẽ gessit pepe ritꝙ ꝟgo: virgĩs festũ cani-mus tropheũ: accipe votum.

Hec tua virgo duplici bea-ta: sorte dũ gessit fragilẽ do-mare: corporis sexum domuit cruentum: corpore seclum.

Unde nec mortem nec ami ca mortis: seua penarũ gene-ra pauescẽs: sãguine fuso me ruit secreta: scandere celi.

Huius obtentu de⁹ alme no stris: parce iam culpis vicia

remittens: quo tibi puri reso
nemus almum: pectoris hym
num. Gloria patri genitecꝫ
proli: et tibi compar vtriusꝫ
semper: spiritus alme deꝰ vnꝰ
omni: tempore secli. Amen. ℣
Diffusa est gratia in labiis
tuis. ℟ Propterea. an̄. Si-
mile est regnū celorū sagene
misse in mare ⁊ ex omni gene
re piscium congreganti quā
cum impleta esset educentes
et secus littus sedentes elege
runt bonos in vasa sua ma
los autem foras miserūt. p̄.
Magnificat Oratio
Indulgentiā nobis dn̄e
beata N virgo et martir im
ploret que tibi grata semp ex
titit: et merito castitatis et
tue professione virtutis. Per
Exaudi nos Alia oratio
deus salutaris noster:
vt sicut de btē N. virgīs tue
et martyris festiuitate gau-
demus: ita pie deuotiōis eru
diamur affectu. Per. do Ad
matu. in fes. ix. lec. tm̄ Inui-
tato Xp̄m venerantes deum
adoremus regem regū. Qui
in celis. N palmam hodie de
dit eternam. p̄s. Venite. In
festis ix. lectio. vel. iii. quādo
est inuitato. dup̄. Inuitato.
Agnum sponsum virginum
Venite adoremus dominum
iesum xp̄m. p̄. Venite. In fe.
iii. lec. qn̄ est inuitato simp̄.
Inuita. Regem virginū do-
minū Venite adoremꝰ. psal.
Venite. hyꝰ. Virginis ples.
In. i. noc. an̄. Ante thorū hu
ius virginis frequentate no
bis dulcia cantica dragm̄is.
p̄s. Domine dn̄s noster. an̄.
Sicut liliuꝫ inter spinas sic
amica mea inter filias. p̄. Ce
li enarrant. an̄. Fauus distil
lans labia tua sponsa ⁊ odor
vestimētorum tuorum sicut
odor thuris. p̄s. Domini est
terra. ℣. Diffusa est gratia.
Quoniā Lectio prima.
hodie natalis est virgi
nis congruum aliquid de vir
ginibus est loquendum. Im
maculatus enim dominꝰ im
maculatam sibi famulā etiā
in hoc pleno colluuionū fra
gilitatis humane corpore po
sitam misericorditer conse-
crauit. Natalis est virginis
integritatem sequamur. Na
talis est sancte. N. Mirantur
viri: non desperant virgines
Non autem ideo laudabilis
virginitas: quia et in marty
ribus reperitur: sed quia ipa
martyres facit. ℟. Diffusa ē
gratia in labiis tuis. Propte
rea benedixit te deꝰ in eternū
versus Dilexisti iusticiam ⁊
odisti iniquitatem. Propte-
rea benedixit. Lectio secūda

Quis enī humano eam possit ingenio compre hendere: quā nec natura suis inclusit legib9. Hec virgo e celo accersiuit: quod imitare tur in terris. Nec īmerito vi uendi sibi vsum quesiuit e ce lo: que spōsum sibi īuenit in celo. Quoniā ego laudatio- nē non suscepi virginitatis: sed expressionē. ad rem tamē pertinere arbitror vt que sit ei patria: quis auctor appa- reat. R. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiam. Et deducet te mirabilit dex- tera tua. V. Audi filia & vide et inclina aurē tuam & obli- uiscere pplm̄ tuū & domū pa tris tui. Et dedu. Lectio. iii.

Pri9 vbi sit patria diffi niamus. Si enī ibi ē pa tria vbi genitale domiciliuz in celo pfecto est patria casti tatis. Itaq3 hic aduena ibi ī- cola est. Quid autē est casti- tas virgīalis: nisi expers cō tagionis integritas. Atq3 ei9 auctorē quē possum9 estima re: nisi īmaculatū dei filium cui9 caro nō vidit corruptio nē: diuinitas non est experta cōtagionē. Uidete ergo q̄ta virgītatis merita sint. Xp̄us ante virginē xp̄s ex virgine. R. Dilexisti iusticiā & odisti iniquitatē. propterea. Unxit te deus de9 tuus oleo leticie. V. Propter veritatē & man- suetudinē et iusticiā. Unxit. Glīa. Unxit. In. ii. noc. ān. Specie tua et pulchritudine tua intēde pspere pcede & re- gna. p̄s. Eructauit. ān Adiu uabit eā deus vultu suo deus in medio ei9 non cōmouebit. p̄s Deus noster refugiū. ān. Unguētum effusum nomen tuū ideo adolescētule dilexe- runt te nimis. Ps. Fundamē ta. V. Specie tua & pulchri- tudine tua. R. Intēde. L. iiii.

Christus virginū spon- sus āte virginem fuit et idem est natus de virgine. A patre quidē natus ante se cula: sed ex virgine renatus ob secula. Illud nature sue: hoc nostre vtilitatis est: il- lud erat semper: hoc voluit. Spectate et aliud virginita tis meritū: christus virginis sponsus et si dici potest: chri stus virginee castitatis. Uir ginitas enī christi non virgi nitatis est christus Rm Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vi- gilantē inuenit que acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et veniente dn̄o in- troiuit cum eo ad nuptias. V. Inuenta vna margarita dedit omnia sua et compa- rauit eam. Et veniēte. Le. v.

Virgo ē que nupsit vir go que nos suo vtero portauit. Uirgo que genuit: virgo que ꝓprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descēdamus ad filias. De virginibus inquit sctūs apostol⁹ preceptum dn̄i nō habeo. Si doctor gentiū nō habuit: habere quis potuit. Et p̄ceptū quidē nō habuit: sed habuit exēplum. Nō enī potest īperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclīa īmaculata ē coitu: sꝫ fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater est in prole. ℟. de vna virgine ⁊ martire ℟. Ueni sp̄ōsa xp̄i accipe coronā quam tibi dn̄s p̄parauit ꝓ cuius amore sanguinē tuuꝫ fudisti. Et cū angelis in paradisum ītroibis. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud ℟. de vna virgine nō martire. ℟. Induit me dn̄s vestimēto salutis ⁊ indumēto leticie circūdedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. Usus. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernantibus atq̄ choruscantibus gemmis. Et. Lec. vi.

Parturit nos virgo nō viro plena sed spiritu. Parit nos virgo non cum dolore mēbroꝝ sed cum gaudiis āgeloꝝ Nutrit nos virgo: nō corporis lacte: sed apl̄i quo īfirmā adhuc crescētis populi lactauit etatē. Uirginitas dei donū ē mun⁹ parētꝫ sacerdotiū castitatis Uirgo m̄ris ecclie hostia ē: cui⁹ quotidiano sacrificio vis diuina placat. Uirgo est ecclīa quā studuit apostolus virginem castam assignare xp̄o. Uirgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalē que ī celo est: ī qua nichil ītrat ꝯmune atq̄ īmundū. ℟. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū ⁊ domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciem tuā. Quoniā ip̄e est dn̄s deus tuus. ℣. Induet te dn̄s vestimēto salutis ⁊ indumento leticie circundabit te. Et cōcupiscet. Glīa. Dm̄. In. iii. noct. ān. Hec est que nesciuit thorum ī delicto habebit fructum in refectione animaꝝ sanctaꝝ. p̄. Cātate. i. ā. Nigra sum sed formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me ī cubiculū suū. p̄. Dn̄s regnauit. ān. O q̄ pulchra ē casta generatio cum claritate. p̄s. Cātate. ii. ℣⁹. Adiuuabit eā de⁹ vultu. Secūdū matheū. xiii.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis para
bolā hanc. Simile eſt regnū
celoꝛum theſauro abſcōdito
in agro: quem qui īuenit ho-
mo abſcondit: ⁊ pꝛe gaudio
illius vadit ⁊ vendit vniuer
ſa que habet: et emit agrum
illum. Et reliqua. Omelꝭ bea
ti gregoꝛi pape. Lectio. vii.
Regnum celoꝛū fratres ka-
riſſimi idcirco terrenis reb⁹
ſimile dicitur: vt his que ani
mus nouit: ſurgat ad inco-
gnita q̄ non nouit: quatenus
exēplo viſibiliū ſe ad īuiſibi
lia rapiat: et ꝑ ea que vſu di-
dicit quaſi confricatus inca
leſcat: vt per hoc quod ſit no
tū diligere diſcat ⁊ incogni-
ta amare. Rm. Ueni electa
mea ⁊ ponā in te thꝛonū meū.
Qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā.
V. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina
aurē tuā. Quia. Lectio. viii.
ECce enī regnū celoꝛum
theſauro abſcōdito in
agro cōparatur: quē qui in-
uenit hō abſcōdit et pꝛe gau-
dio illius vadit ⁊ vendit vni
uerſa que habet ⁊ emit agrū
illū. Qua in re hoc quoq̄ no
tandū eſt: ꝙ inuētus theſau-
rus abſconditur vt ſeruetur
quia ſtudiū celeſtis deſiderii
a malignis ſpiritibus cuſto-
dire nō ſufficit qui hoc ab hu
manis laudib⁹ nō abſcōdit.
Rm. Pulchꝛa facie: ſed pul-
chꝛioꝛ fide beata es virgo re
ſpuēs mundū. Letaberis cū
āgelis inꝉcede ꝓ oīb⁹ nobis.
V Specie tua ⁊ pulchꝛitudīe
tua. Letaberis. Lectio. ix.
IN pn̄ſenti etenī vita qua
ſi in via ſumus qua ad
patriā pergimus. Maligni
autē ſpūs iter noſtruꝫ quaſi
quidam latrūculi obſidēt.
Depꝛedari ergo deſiderant:
qui theſauruꝫ publice in via
poꝛtant. Hoc aūt dico nō vt
ꝓximi opera nr̄a nō videāt:
vt cū ſcriptū ſit. Uideāt ope
ra veſtra bona ⁊ gloꝛificent
patrē veſtrū qui in celis eſt.
Sed vt per hoc quod agim⁹
laudes exteri⁹ nō queramus.
Sic autē ſit opus in publico
quatenus intētio maneat in
occulto vt ⁊ de bono ope ꝓ-
ximis exēplū pꝛebeamus: et
tamē ꝑ intentioneꝫ qua ſoli
deo placere querim⁹ ſemper
optemus ſecretū. R. Regnū
mūdi et omnē oꝛnatū ſeculi
cōtēpſi ꝓpter amoꝛē dn̄i mei
ieſu xp̄i. Quē vidi quē ama-
ui. Quē credidi quem dilexi.
V. Eructauit coꝛ meū verbū
bonum dico ego opera mea
regi. Quē vidi. Glia. Quem
credi. In fe. ix l. dicatꝭ iſte V.
aū laudes. V. Oꝛa pꝛo nobis

btã M. In fes. vo iii. l. dicat. V. Spe tu. vel V. Adiuua. In lau. ã. Hec ẽ vgo sapiẽs quã dñs vigilantẽ iuenit. p̃. Dñs regñ. ã. Hec est vgo sapiẽs: et vna de numero prudentũ. p̃. Jubilate. ãn. Hec est virgo sancta atq gliosa quia dñs omniũ dilexit eam. p̃s. Deus deus. ãn. Benedico te pater dñi mei iesu xp̃i: quia p filiũ tuũ tẽptatiõis ignis extinctus est a latere meo. p̃. Bñdicite. ã. Ueni spõsa xp̃i accipe coronã quam tibi dñs preparauit in eternum. p̃s. Laudate. cp̃m. Domine deus. Hymnus.

Iesu corona virginum: quẽ mater illa concepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia: sept⁹ choreis virginũ: sponsas decorans gloria: sponsisq reddens premia.

Quocunq pergis virgines: sequũtur atq laudib⁹: post te canẽtes cursitant: hymnosq dulces personant.

Te deprecamur largius: nostris adauge sensibus: nescire prorsus omnia: corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria: eiusq soli filio: cum spũ paraclyto: et nunc et imppetuũ. Amen. V⁹. Adducentur regi virgĩes post eã R. Proxime ei⁹ affe. ãn. Uenĩete sponso prudens virgo preparata ĩtroiuit cũ eo ad nuptias. p̃. Benedict⁹. Orõ vts. Ad. i. ã. Hec est virgo sa. p̃s. Deus in nomĩe. Ad iii. ãn. Hec est virgo sctã. p̃s. Legem pone. cp̃. Dñe deus. R. Diffusa est gratia. In labiis tuis. V. Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. In. Glĩa. Diffusa. V. Specie tua. Orõ vts. Ad vi. ãn. Hec est virgo. p̃. Defecit Cp̃. Ecclĩa. vltĩo.

Laudabo nomẽ tuũ assidue: et collaudabo illd in confessione: et exaudita est orõ mea. R. Specie tua. Et pulchritudine tua. V. Intẽde prospere pcede et regna. Et. Gloria. Specie tua. V. Adiuuabit eam. Ad nonã. ãn. Ueni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulũ. Eccliastici vltĩo.

Liberasti me de pditione et eripuisti me de tẽpore iniquo propterea confitebor et laudem dicam nomini tuo domĩe deus meus. R. Adiuuabit eam Deus vultu suo. Vs⁹. Deus in medio eius nõ cõmouebitur. Deus. Gloria pr̃i. Adiuuabit. Vs⁹. Adducentur regi virgines. Ad scdas vesperas. ãn. Hec est vgo sapiẽs. p̃i. feria. cp̃m. Dñe deus me⁹. hy⁹. Jesu co-

rona virginū. ℣. Adducētur regi virgines. āń. Simile est regnū celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oīa sua ⁊ cō parauit eaꝫ. p̄s. Magt. Orō vts̄. Itē alia cap̄. vnius virginis et mar. et dicant cū capi. supꝛascriptis alternis vicibus per ebdo. Ita tñ ꝙ ī p̄mis dicat cp̄. Dñe deus nisi ī festo sancte agnetis agathe ⁊ sctē katherine in his se. dr̄ cp̄ Confitebor tibi. Ad vtrasqꝫ ves̄. et ad matu. et ad. iii. cp̄.

Ecclesiastici vltimo.

Confitebor tibi dñe rex et collaudabo te deum saluatorem meū confitebor nomini tuo qm̄ adiutor et ꝓtector fact⁹ es michi et liberasti corpus meū a perditione. Ad vi

Capitulum Eccliastici vlti.

Laudabit vsqꝫ ad mortē aīa mea dñm ⁊ vita mea appropinquās erat in inferno deorsum. Ad. ix. capm̄. Liberasti me de ꝑ. ¶ In natali vnius virginis nō mar. ad vtrasqꝫ ves̄. etiā ad mat. ⁊ ad. iii. cp̄ꝫ. ii. Ad corīthios. x.

Qui gloriatur ī dño glorietur: non enī q̇ seip̄m commendat ille ꝓbatus est: sed quem deus commendat. hy⁹. Uirginis proles. Huius obtentu. Gloria. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea. āń. Simile est regnum celoꝝ sagene. p̄. Magt

Omnipotens sempiterne Or. deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis q̄s sācte. N. virginis tue tibi placitis meritis commēdari: cuius vita merito castitatis tibi complacuit. Per. Cetera oīa ad vtrasqꝫ ves. et ad mat. ⁊ ad alias horas. vt supra in hysto. vnius virgīs et marty. cum ista oratione Omnipotens sēpiterne deus. Ad matu. Inuit. vts̄. hy⁹. Uirgīs proles. Huius obtentu. Gloria. āe. vts̄. ix. lec. fiat lctō. i.

Simile est regnum celorum decē virginib⁹ q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso ⁊ spōse dicit dñs. Iste quinqꝫ ⁊ q̇nqꝫ virgines oēs oīno sunt animine xp̄ianoꝝ. Sed vt dicamus vobis quod deo inspirante sentimus non qualescunqꝫ anime sed tales anime que habent catholicā fidem et habere vidētur bona opa in ecclesia dei: et tamen ex ipsis quinqꝫ sunt prudentes: et quinqꝫ fatue. Lectio. ii

Quare ergo appellate sunt quinqꝫ: et quare virgīes prius videamus et deinde ce

tera consideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur: quia quinque sensibus vtitur Nichil est enim quod sentimus ex corpore nisi ianua quinque partita aut videndo: aut audiendo: aut odorando: aut gustando: aut tangendo. Lectio. iii.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu ab illicito tactu propter ipsam integritatem virginis nomen accepit. Si bonum est abstinere ab illicitis sentiendi motibus: et ideo vnaquaque anima christiana virginis nomen habet quare quinque admittuntur: et quinque repelluntur. Parum est quia virgines sunt: et lampades habent Lectio. iiii.

Virgines propter abstinentiam ab illicitis sensibus. Lampades habentes propter opera bona: de quibus operibus dominus dicit Luceant opera vestra coram hominibus vt videant bona facta vestra et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Item discipulis dicit dominus Sint lumbi vestri accincti et lucerne ardentes In lumbis accinctis: virginitas. in lucernis ardentibus opera bona. Lectio. v.

Non solet dici virginitas vtique in coniugatis. Tamen etiam ibi est fidei virginitas que exhibet pudicitiam coniugalem. Nam vt nouerit sanctitas vestra non importune secundum animam et secundum integritatem fidei: qua etiam fide ab illicitis abstinet: et bona opera fiunt vnumquemque vel vnamquam que animam virginem dici: Tota ecclesia que constat ex virginibus et pueris et maritatis feminis et vxoratis viris vno nomine virgo est appellata. Vnde hoc probamus Apostolum audi dicentem: non solis sanctimonialibus: sed vniuersali prorsus ecclesie desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo. Lec. vi.

Et quia huius virginitatis corruptor dyabolus cauendus est: continue ipse apostolus cum dixisset. Desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo: adiunxit et ait. Timeo autem ne sicut serpens euam seduxit in versutia sua sic et vestri sensus corrumpantur a castitate que est in christo. In corpore virginitatem pauci habent: in corde omnes habere debent. Secundum mat. xxv

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est re

gnũ celorũ decẽ virginibus que accipiẽtes lãpades suas exierunt obuiã spõso et sponse. Etc. Omelia bti gregorii pape de eadẽ lectione. lc. vii.

Sepe vos fres carissimi ammoneo praua opa fugere mũdi hui9 inqnamẽta deuitare. Sed hodierna scti euangelii lectiõe cõpellor vobis dicere: vt et bona q̃ agitis cũ magna cautela timeatis ne p hoc qd a vobis rectũ geritur: fauor aut hũana gra reqrat: ne appetit9 laudis surripiat et qd foris ostẽditur: ĩtus ab etna mercede vacuet. Ecce enĩ redẽptoris voce decẽ virgines et omẽs dicuntur virgines: sed tamẽ intra beatitudinis ianuam nõ oẽs recepte sunt: quia earum quidã dũ de virginitate sua gliam foris expetũt: ĩ vasis suis oleum habere noluerũt. Lectio. viii.

PRi9 querẽdũ nobis est qd sit celor regnũ: aut cur decẽ vginib9 cõparet que etiã prudẽtes virgies et q̃ fatue dicunt. Dũ enĩ regnũ celorũ cõstat qr reprobor nullus ingredit etiã fatuis vginibus cur simile esse phibet. Sed sciẽdũ est q sepe ĩ sacro eloquio regnũ celor psentis temporis ecclia dicit: de quo alio ĩ loco dñs dicit. Mittet fili9 hoĩs angelos suos: et colligẽt de regno ei9 oĩa scãdala. Neq eĩ in illo regno btitudinis in quo pax sũma est: inueniri scãdala poterũt que colligant. Et vnde rursũ dr Qui ergo soluerit vnũ de mãdatis istis minimis et docuerit sic homies: minimus vocabitur in regno celorũ: qui autem fecerit et docuerit: hic magnum vocabitur ĩ regno celorum. Lectio nona.

MAndatũ soluit et docet qñ hoc quisq voce pdicat: qd viuẽdo nõ ĩplet. Sed ad regnũ etne btitudinis puenire nõ valet: qui nõ vult opere ĩplere qd docet. Quõ ergo ĩ eo minim9 vocabit: q̃ ad hoc nullo modo ĩtrare pmittit. Quid itaq p hãc sententiã nisi pñs ecclia celor regnũ dr: ĩ qua doctor q̃ mãdatũ soluerit minim9 vocabit: qr cuius vita despicit: restat vt et eius predicatio contẽnatur. vl9. Ora pro nobis beata. R. In laudibus. ãn. Hec est virgo sapiens quam dñs vigilantem ĩuenit. ps. Dñs regum. ãn. Hec est virgo sapiẽs et vna. etc. ps. Iubilate. ãn. Hec est virgo sancta. ps. Deus deus meus. ãn. Benedico te pater. p. Benedicite. ãn. Ueni sponsa xpi. ps. Lau

date. cp̄m. Qui gl'iat in dn̄o. hy⁹. Iesu corona virginum. Vsus. Adducentur regi virgines post eam. Rm. Proxime eius. ān. Veniente spōso. p̄s. Benedictus. oꝝ vt supra. Ad primā. ā. Hec est vgo sapiens. p̄s. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Hec est virgo sapiens et vna. p̄s. Legē pone. cp̄m. Qui gl'iatur in dn̄o. R. Diffusa est gratia. Vsus. Propterea. Vs⁹. Specie tua. orō vt supra in cōmuni vni⁹ virginis ⁊ martyris ad om̄s horas dicūtur. Ad sextā. ān. Hec est virgo. psal. Defecit. Capitulum. ii. Corinth. x.

Emuloꝝ enim vos dei emulatione despondi eī vos vni viro virginem castā exhibere christo. Ad nonam. ān. Veni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam attingit ergo fine vsq; ad finem fortiter: et disponit omīa suauiter. Deo gratias. R. Vs⁹. et oratio vt supra. ¶ In natali plurimarum virginum. Ad vesperas super psal. fe. ān Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. Capitulum. Salo. iiii. Cap̄.

O q̄ pulchra est casta generatio cū claritate: immortalis enī est memoria illius: qm̄ ⁊ apud deū nota est et apud hoīes R. Adducent regi vgines post eam: proxime eius afferent tibi. In leticia et exultatione. Vsus. Prudētes virgīes acceperūt oleū in vasis suis. In leticia. Glīa. Sicut erat. ⁊c̄. hy⁹. Iesu corona virginū. vt s̄ in laudi. vnius virgi. ⁊ martyris. V⁹. Adducent regi vgīes post eā R. Proxīe eius afferent tibi. ān Sile est regnū celoꝝ sagene misse ī mari et ex oī gn̄e pisciū cōgregāti quā cū īpleta esset educētes ⁊ secus litus sedentes elegerunt bonos in vasis suis malos autē foras miserunt. psal. Magnificat. oratio plurimarum virginū et martyrum. Oratio.

Deus q̄ hūanū gen⁹ vt ad cōfessionē tui noīs puocares etiā in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti p̄sta q̄s vt ecclīa tua hoc exēplo cōmonita nec pati pro te metuat: ⁊ celestis premii gloriā cōcupiscat. Per dn̄m no. Alia orō plurimarum virginum non martyrū. Orō.

Omp̄s sempitne de⁹ qui nos ydoneos non esse perpēdis ad maiestatem tuā sicut dignū est exorandū fac q̄ss sanctas vgines tuas. M.

et N. pro nostris īteruenire peccatis quarum meritis nobis indulgentiam largiaris. Per dn̄m nostruꝫ iesū xp̄m. Ad matutīas. Inuitatoriū. Agnū sponsū ꝟginū Uenite adoremus dn̄m iesum xp̄m. ps. Uenite. hy⁹. Jesu corona virginū. In. i. noct. ā. Un guētū effusū nomē tuū ideo adolescētule dilexerūt te nimis. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Ecce sponsus venit exite obuiam xp̄o dn̄o. p̄s. Celi enarrant. ā. Hec est generatio q̄rentium dn̄m in virginitate. mūda. ps. Dn̄i est terra. ꝟ⁹ Adducētur regi virgi. Rm. Proxime ei⁹ afferentur tibi. Lectio. i. Sermo augu. ep̄i.

Inter cetas parabolas a dn̄o dictas solet q̄rentes multū mouere ista q̄ decē virginibus posita ē et multi quidē hic m̄lta senserūt que nō sunt p̄ter fidē. Sꝫ quō ꝑtibus ei⁹ oīb⁹ cōueniat expositio elaborandū est. Legi enī in quadā scriptura ex caꝝ genere q̄ apocriphe noiantur ꝙ nō sit cōtra catholicā fidē sꝫ huic loco michi min⁹ cōgruere visa est cōsiderāti oēs huius silitudīs ꝑtes de q̄ tñ expositiōe nichil audeo temere iudicare: ne forte nō eius in cōueniētia michi angustiā fecerit sed mea tarditas in ea cō ueniētiā nō invenerit. Qđ aūt michi videat non absurde de hoc loco accipi ꝙ potero breuit et diligēter exponā. Tu. R. Audiui vocē de celo venientē venite oēs ꝟgines sapiētissime/ oleū recōdite ī vasis vr̄is dū spōsus aduenerit ꝟ. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit. Oleū. Interrogat⁹ dn̄s nr̄ (l. ii. a discipulis de cōsūmatiōe seculi: inť multa q̄ locutus est hoc quoqꝫ dixit. Tūc simile estimabiť regnū celoꝝ. Decē virginib⁹ que acceperūt lampades suas ⁊ venerūt obuiā sponso ⁊ sponse. Quīqꝫ autē ex eis erāt fatue ⁊ quīqꝫ prudētes. Sꝫ quīqꝫ fatue accept꜒ lampadib⁹ suis nō sumpserūt oleū secū ī vasis suis cū lampadibus. Tardāte aūt spōso dormitauerūt ⁊ dormierūt. Media nocte clamor fact⁹ est ecce spōsus venit exite obuiā ei. Tūc surrexerūt oēs ꝟgines ille ⁊ ornauerūt lāpades suas. Tu. R. Feliciť virgines vincūt mūdū. Que post victoriā vinci nō norūt. ꝟ⁹. Beate de prelio redeunt et hostē victrices moriēdo deuincūt. Que post. Lectio. iii.

Et dixerūt ille stulte ad sapiētes date nobis de oleo vr̄o

q̄ꝛ lampades nr̄e extinguunt. Respōderũt sapiētes dicētes ne forte sufficiat nobis ⁊ vobis. Ite potius ad vendētes et emite vobis. Et dum eunt emere venit spōsus: ⁊ q̄ parate erāt Intrauerũt cũ eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua. Nouissime vo veniũt ⁊ reliq̄ vgīes dicētes dñe dñe aperi nobis. At ille respōdens ait. Amē dico vobis nescio vos vigilate itaq̄ q̄ꝛ nescit⁊ diem neq̄ horā. Tu. ℟ Innumerabilis vginũ chorus spreta liberorꝝ ppagine. Dñ sponso qui celis ē penni mēte: Actu et habitu applicari maluit. ℣ Ecce florentē mũdũ despectu mētis calcauit. Dñ spōso Gloria pr̄i. Actu et habitu. In ii. noct. ān. Offerent ī leticia ⁊ exultatione adducent in tēplũ regis. psal Eructauit. ā Dñs virtutũ ipse dabit fortitudinē plebi sue bñdict⁹ de⁹. p̄s. Deus nr̄ refugiũ. ā. Uirgīes q̄ parate erāt Intrauerũt cum domio ad nuptias. p̄s. Fundamenta. ℣⁹. Media nocte clamor factus est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Lectio. iiii. Decē autē vginũ q̄ quinq̄ admittuntur ⁊ quinq̄ excludunt bonorum ⁊ malorũ discretionem significat. Qua ppter cũ virginitatis nomē honorabile ē cur receptis exclusisq̄ cōe ē deīde q̇d sibi vult nũerus in vtraq̄ parte q̇narius: quid aũt significat oleũ mirũ videt q̄ sapientes petētibus nō coīcant cum et invidere fas nō sit eis q̄ ita pfecte sunt vt a sponso recipiant: quo noīe nullo dubitante dñs noster iesus xp̄us significatur: et misericordes esse oporteat ad p̄stādum ex eo q̄ habēt prescribente illa eiusdē dñi sentētia dicentis omī petēti te tribue Tu aũt ℟. Jeiunia carnalib⁹ epulis p̄tulerũt lectiōes sacras cōuiuiis. Sicq̄ xp̄o dño seruire studuerũt. ℣. Cōnubia recusantes tp̄alia. Jesu spōsi copulā cōsecuti sũt. Sicq̄. ſ. v Quid est aũt qd̄ posset dādo nō sufficere vtrisq̄: hec maxime augēt q̄stionis difficultatē q̄p̄ ⁊ cetera deligent cōsiderata vt oīa in vnā rōnē cōcurrāt: nichilq̄ ī vnā ptem dicat qd̄ īpediat aliā magna caucō est adhibēda vidētur itaq̄ michi quīq̄ vgīes significare quītiptitā vite cōtinētiā a carnis illicebris. Cōtinēdus ē enī animi appetit⁹ a voluptate oculorũ a voluptate auriũ a voluptate olfaciēdi gustādi ⁊ tāgēdi. Tu.

Rm Prudentes virgines ac ceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus Et exierũt obuiam sponso et sponse. ỽ. Media nocte clamor fact9 est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Et exierunt. Lec. vi.

SEd quia ista continentia ptim corã deo fit vt illi soli placeatur interiori gaudio conscientie ptim coram hominib9 tm̃ vt gloria capiatur humana. Ideo qñq3 dicuntur prudentes & quĩq3 fatue/ vtreq3 tamẽ virgĩes quia vtraq3 continentia est q̃uis diuerso fomite gaudeat lampades autẽ que manib9 portant opa sunt que scdm istam continentiam fiũt. Dictum est enim. Luceant opa vestra coram hominibus vt videant opa vr̃a bona & glorificẽt patrẽ vestrũ q̃ in celis est/ omnes vero accepcrũt lampades suas: & exierũt obuiam sponso et spõse. Intelligendũ est ergo xp̃i nomine censeri de quibus hic agitur. Non enim possunt q̃ xp̃iane non sunt: xp̃o sponso venire obuiam. Sed quinq3 fatue acceptis lampadib9 suis nõ sumpserunt oleum secũ. Tu autem domine. Rm. Beatissime virgines quaru3 hodie solẽnitas agitur. Se annulo fidei subarratas exultant. ỽ Diuitias mundi huius cõtẽpserunt Ideo spõsus xp̃s dilexit eas. Se annulo. Gloria patri. Sicut erat. In tertio nocturno ãn Cantate domino omnes virgines eius: & benedicite nomen eius in secula. p̃s. Cãtate. i. ãn. Exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. p̃s. Dominus regnauit. ãn. Jubilate ṽgines in cõspectu regis & vniuersi que habitant terram. p̃ Cantate. ii. ỽ. Prudentes ṽgines acceperunt oleum suũ Rm Cũ lãpadibus. Euãg. Secundum matheum.

IN illo tempore Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lãpades suas exierunt obuiã spõso et sponse Et reliqua. Ex sermonibus sancti Augustini epi in eadem lectiõe. l. vii.

Que sunt decem virgines quarum sunt quinq3 pruden tes et quinq3 fatue: non facile ĩdagari potest: verũtamẽ scdm ea que continet ipsa lectio: quã caritati vestre etia3 hodie volui recitare q̃tũ michi dñs intellectum donare dignatur non michi videtur ista parabola vel similitudo

ad eas solas pertinere. Tu autem domine miserere no. Rm. Uirgines sancte casti tatem quam christo sancta de uotione susceperunt Forti a nimo seruauerunt. V. Pudo rem virgineum mente et cor pore nullis blandimentis se ducte Forti animo Lec. viii.

Q Ue propria et excellen tiori sanctitate virgi nes in ecclesia nominantur: quas etiā vsitatiori vocabu lo sctimoniales appellare cō sueuim⁹. Sed nisi fallor hec similitudo ad vniuersam ec clesiam pertinet. Quare et si illas solas intelligeremus q̄ sanctimoniales vocātur. nū quid decem sunt absit vt tan ta virginū multitudo ad tā exiguum numerum reuocet. Tu autem domine. R. Ama tori suo virgines christo do mino fidem seruantes omēs luxus seculi spreuerūt. Et cū eo regnant in eternum. Vsus Quarum pulchritudinem re spexit deus et visitauit ancil las suas. Et cum eo regnant

Lectio nona.

H Orte autem dicat ali quis: quid si multe sūt nomi ne et tam pauce sunt in veri tate vt vix decem inuenian tur. Non ita est. Nam si so las decem intelligi vellet bo nas: non ibi ostenderet quin q̄ fatuas. Si autem multe sint virgines que vocantur quare contra quinq; ostia claudūtur? intelligamus ca rissimi ad omnes nos id est ad vniuersam omnino eccle siam istam parabolam per tinere non ad solas prepositas de quibus antea docui mus nec ad solas plebes Sz magis prorsus ad omnes. Tu autem domine miserere nostri. Rm. Adducentur vt supra ad vesperas. Vsus Me dia nocte clamor factus est. Respōsoriū. Ecce spōsus ve nit exite obuiā ei. In laudi bus antipho Uirgines san cte dei orate pro nobis vt sce lerum veniam per vos acci pere mereamur. ps. Domi n⁹ regnauit. ān Media nocte clamor factus est ecce spon sus venit exite obuiam ei. ps Jubilate. ān. Prudentes vir gines acceperunt oleum ī va sis suis cum lampadibus. ps Deus deus meus. ān O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. psalmus Be nedicite. antipho Tunc sur rexerunt omnes virgines il le et ornauerunt lampades suas. psalmus Laudate. Ca pitulum O q̄ pulchra est ca sta gñatio vts. ad ves. hy⁹.

En castitatis lilium: rex virginuz sanctissime: tu custos pudicicie: repelle fraudes demonū. Tu castis in visceribus: placaris deuotissime: nostros reatꝰ dilue: dimittens que peccauimus. Gaudentes festum colimus: sanctarum xp̄i virginū: q̄ puro corde dominū: secuti sunt in laudibus. Gratias precantes agimus: erramus viā dirige: tu pater indulgētie: nobis q̄sumus miserere.

Deo patri sit gloria. &c. V. Mirabilis deus in sāctis suis. R. Et gloriosus in maiestate sua. ān Simile ē regnū celorum decem v̄ginibꝰ q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso & sponse. p̄s. Benedictus. Or̄o. vt̄s. Ad i. ān. Uirgines sancte dei orate. p̄. Deus in noīe tuo. Te iure. p̄s. Quicunq̄ vult. Ad. iii. ā. Media nocte. p̄ Legem. cp̄ D q̄ pulchra. R. Adducentur regi virgines post eam. Gloria. Adducentur. V. Media nocte. or̄o ves̄. Ad vi ā. Prudētes virgīes. p̄s. Defecit. Capitulum

Emulor enim vos dei emulatione despondi eni vos vni viro virginem castā exhibere christo. R. Media nocte clamor factus est. V. Ecce sponsus. Gloria patri. Media nocte. V. Prudentes virgines. or̄o vt̄s. ¶ Ad. ix. ān. Tunc surrexerunt. Caplm̄.

Sapientia vincit maliciam attigit ergo a fine vsq̄ ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. R. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cuz lampadibus. V. Et exierunt obuiam sponso et spōse. Cū lampadibus. Gloria Prudētes. V. Adducentur.

Ad ii. ves̄. ān. Uirgines sancte dei. cp̄m D q̄ pulchra. R. Beatissime v̄gines. hymnꝰ. En castitatis liliū. V. Mirabilis deus. ān. Nesciētes thorum ī delicto habebunt fructum in refectione aīarum sanctarum. p̄s. Magnificat or̄o. vt̄s. ¶ In natali vniꝰ matrone ad ves̄. sup psal. feria. ān. Simile est regnū celorum sagene misse in mari. vt̄s. in natali vniꝰ virgi. ad vesperas. Capitulum

Mulierem fortem q̄s inueniet ꝓcul et de vltimis finibus precium eius confidit in ea cor viri sui: & spoliis nō indigebit. R. Regnum mūdi Require ante laudes ī natali vnius v̄ginis & mar. pꝰ

Huius obtētu deꝰ alme nostris: parce iā culpis

vicia remittens: quo tibi pue ri resonemus almū: pectoris hymnum. Gloria patri genitoq; pli: et tibi ꝯpar vtriusq; semp: spūs alme de⁹ vnus omni: tēpore secli. Amen. V⁹. Diffusa ē gr̄a. ān. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te/ fauus distillās labia tua/ mel et lac sub lingua tua/ odor vnguentorum tuorum sup omnia aromata. iam enim yems transiit ymber abiit et recessit Flores ap paruerunt vinie florētes odo rem dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a. Surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. p̄s Magnificat. Oratio.

Deus omniū creator et rector qui hodiernū diē ī beate. N. festiuitate nobis exultabilem fecisti: pr̄a q̄s vt ipsius apud te interuenientib⁹ meritis ab oībus mereamur absolui peccatis. Per dn̄m.

Alia oratio de eadem: q̄ alternatis dicantur vicibus.

Preces populi tui q̄s domine clementer exaudi vt qui de festiuitate beate N letamur eius quoq; intercessione ad ineffabile supne beatitudinis gaudiū peruenire valeamus. Per dn̄m nostrū Ad matu. Inuitato. Christū venerātes deū adorem⁹ regē regū. Qui in celis N. palmā hodie dedit eternā. p̄s. Ueni te exultemus. hymn⁹. Huius obtētu. xr̄. In. i. noc ān Ecce tu pulchra amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbarū p̄s Dn̄e dn̄s nr̄. ān. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. p̄. Celi enarrant. ān. Fauus distillās labia tua sponsa: et odor vestimentorū tuorū sicut odor thuris. p̄. Dn̄i est terra. V. Diffusa est gratia. Lectio p̄ma.

Natalē dilectissimi matrone venerande N. cui dicatus est dies hodiern⁹ p̄mptis animis et deuotis suscipite: fideq; mirabilē in sanctis suis hanc eius famulam hymnis et canticis honorate habemus enī non paruū facere institutionis documentū in hac sacra matrona nostra Carne quidē nō virgine sed mente vita gr̄a et fide incorrupta qualiter ap̄ls emulat dei emulatione inquit enim despondi enī vos vni viro V ginē castam exhibere christo Tu autem. R. Diffusa ē gr̄a ut s̄ ī natali vni⁹ V̄gi. et martyris in. p̄mo noctur. Le. ii.

Hec itaq; quā proposuimus non immerito dicenda est V̄go: sed virgo cor

de nõ carne/ habet enim vgi-
nitatem suã mentis puritas
et fidei vginitas scdm quaz
virgo dicitur tota ecclesia q̃
triphariã p̃dicatur pudicitia
sũma vginalis media vidua
lis vltima cõiugalis Tu au
tem dñe. ℟. Propter verita
tẽ Vide supra in. i. noc vni⁹
virgi. et martyris Lectio. iii
Harum licet diuersa sit
pre graduũ diuersitate
cõditio ordinis tamen ꝛ me-
riti ratione nunq̃ inferiorez
proponit superiori Cũ ante
oculos eterni iudicis sepe mu
tat merita ordinuz qualitas
actionum/ vnde hanc sanctaz
matronam cuius merita ho
dierna celebritate venera-
mur in principio eius hic p̃-
conio preuenim⁹ q̄ digna sit
in ecclesia predicari. Cui⁹ ip
sa fundatur operibus opib⁹
sustentatur/ studiis roborat
ꝛ meritis honoratur/ hinc ni
mirũ ĩ opere cõiugali nõ pla
cuit voluptas libidinis sed
voluptas ꝓpaginis que ad
hoc solum consensit habita-
re cum viro vt multos here-
des haberet in celo que eius
fuit semꝑ intentio amor xp̃i
ꝛ fidei constancia vitaq̃ eius
cõuersatio nobis etiã tacen-
tib⁹ eloquũtur. Cui⁹ mores
regula sunt iusticie. Cui⁹ ope
ra exempla sũt mie. Cui⁹ to-
ta corporis habitudo plena sã-
ctitatis ꝛ gratie. Tu autem
dñe. ℟. Dilexisti iusticiã. re-
quire vs̃. ĩ. i. noc. vnius vgi.
ꝛ marty. In. ii. noc. ã. Emis-
siones tue paradisus maloꝝ
p̃nicoꝝ cum pomorum fructi
bus. p̃s. Eructauit. ãn. Fons
ortorũ pute⁹ aquarũ viuen-
tiũ q̃ fluũt impetu de libano
p̃s. Deus noster refu. ãn Ue
nit dilect⁹ meus in ortũ suuz
vt comedat fructũ pomoruz
suoꝝ. p̃s. Fundamenta. v̄s⁹.
Specie tua ꝛ pulchritudĩe ꝛc̃
Lucebat in ea Lc̄ö. iii.
quoddaz future patrie
decus: putaresq̃ totã factam
alterã ex altera atq̃ hic posi
tam hic non esse Sed iam in
celis conuersari Laudẽt alii
caducas generositates ꝛ fu-
scatas vultu pulchritudines
ac de spẽ adicitiua suam ipsi
nec improperent turpitudinẽ
nos magis approbam⁹ for-
mã vtutũ q̃ corporis clarita
tẽ q̃ putam⁹ fuisse g̃nis spõ-
sam cognouim⁹ supni regis
℟. Ista est speciosa inter fi-
lias hierusalẽ: sicut vidistis
eã plenã charitate et dilectio
ne In cubilib⁹ ꝛ in ortis aro
marũ. v̄ Ista ẽ q̃ ascendit de
deserto deliciis affluens. In
cubilibus. Lectio. quinta.

Hui⁹ totũ studiũ fuerat ecclesias iugiter frequẽtare/ paupes recreare ꝓ se et aliis exorare corpus incredibiliter macerare tãq̃ mirabiliter afflictioni sue insistere vt essẽt panes ei⁹ lachryme sue die ac nocte quapropt Si quid cõtagionis de preterita vita ↄtraxerat camino paupertatis ⁊ diuino martyrio nõ ambigim⁹ fuisse relaxatã Nã ꝓ suis deliciis habuerit on⁹ pauptatis ꝓ risu lachrymas/ pro somno vigilias/ ꝓ thalamo oratoriũ/ ꝓ cibo ieiuniũ. Tu. ℞ Uẽi electa. q̃re ĩ nata. vni⁹ vgi. ⁊ mar. l. ii.

Nec defuit tãte ꝑfectioni hostilis cõflict⁹: sed spũalẽ iudicis statũ olophernis aggredit Et fugiẽtẽ cuz bethleẽ balã euestigio prosequat Et q̇dez laboriosa sine pugna sed gloriosa fuit ista victoria duz ⁊ ille mucrone suo cõfodit Et iste nõ ĩterit; idolis suis confundit. Quid enĩ aliud est luxuria nisi mucro diaboli. q̇d auaricia nisi ydolorꝫ seruit⁹: q̇b⁹ duobus opposuit aduersarias castitatem ⁊ largitatẽ p quas ille ĩ sua vict⁹ tẽptatõe duplici fugit ĩdut⁹ ↄfusione hui⁹ itaqꝫ famule xp̃i nõ ĩmerito trium phũ collaudat eccl'ia Cuius aĩa hodie penetrauit celestia Cui⁹ suffragia cũcta p orbez petit xp̃i familia Nos ergo dña dño nr̃o iã cõmẽda nos a peccatis p̃cib⁹ tuis iã emũda vt tecũ q̃nq̃ cãtare ĩ glĩa sine termĩo valeam⁹ p̃stante dño nr̃o iesu xp̃o cui ẽ honor in scl'a Tu. ℞. Audi filia. require sicr vtꝫ. In. iii. noc. ãn Ueni in ortũ meũ soror mea spõsa miscui myrrhã meam cũ aromatib⁹ meis p̃s Cantate. i. ãn Comedi fauũ cum melle meo bibi vinũ meũ cũ lacte meo. p̃s. Dñs reg. exul. terra. ã. Talis ẽ dilect⁹ me⁹: et ip̃e est amic⁹ me⁹ filia hierusalẽ. p̃s. Cãtate dño. ii v⁹ Adiuuabit eã de⁹ vultu suo:

IN il (Euãge. scd̃m lucã lo tp̃e loquente iesu ad turbas Ecce mater ei⁹ ⁊ fr̃es stabãt foras querẽtes loqui ei. Et reli. Dm̃. bti gre. pap̃

Scti euãgelii fr̃es kmĩ (l. vii breuis ẽ lectio recitata sꝫ magnis misterior põderib⁹ grauida ies⁹ etenĩ ↄditor ⁊ redẽptor nr̃ matrẽ se nosse dissimulat ⁊ q̃ ei mat sit: ⁊ q̇ ꝓpinqui: nõ p cognationẽ carnis sed p ↄmẽtionẽ sp̃s designat dicẽs que est mater mea et q̇ fr̃es mei: q̇cũq̃ enĩ fecerit voluntatẽ p̃ris mei q̇ ĩ celis ẽ ip̃e me⁹ frater ⁊ soror ⁊ mater ẽ

Quid nobis his verbis/ quid aliud innuit: nisi ꝙ obsequē-tes iussionib⁹ suis multos ex gentilitate collegit et iudeaꝫ ex cuius carne est genit⁹ non cognoscit. Tu. ℟. Accinxit beata M. fortitudine lūbos suos et corroborauit brachiū suū Ideoqꝫ lucerna eius nō extinguetur in sempiternum ℣. Gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio sapiencie dei. Ideo. Lectio octaua.

Vnde et mater ei⁹ cum fratrib⁹ cū quasi nō agnosci tur foris stare ꝓhibet quia vi delicet synagoga iccirco ab auctore non recognoscit: q̇a legis obseruationes tenens spiritalem intellectū ꝑdidit/ et sese ad custodiā littore fo-ris fixit. Sed cū is qui volū tatē patris fecerit soror ꝙ fra ter dn̄i dicitur: propter vtrū qꝫ sexum qui ad fidē colligit mirū non est. Mirandū vero valde est quomō etiā mater dicatur. Fideles enī discipu-los fratres vocare dignatus est dicens ite nunciate fratri b⁹ meis. Qui ergo frater do mini fieri ad fidē veniēdo po terit querendū est quomodo etiā et mater esse poterit Sꝫ sciendū nobis est: quia q̇ chri sti soror et frater ē credendo efficitur mater predicando. quasi enī parit dn̄m qui eum cordi audientis infuderit et mater eius predicando effici tur: si ꝑ eius vocē amor domi ni in ꝓximi mente generatur Tu aūt. ℟. Induit me domi nus vestimēto salutis et īdu mento leticie circundedit me et tanꝙ sponsā decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margari tas et circundedit me vernā tibus atqꝫ chorուscantib⁹ gē-mis/ et tanꝙ sponsam. Le. ix

Ad quā rem nobis ido-nee confirmandā adest beata M cuius hodie natali cia celebramus q̄ credēdo ex-titit ancilla xp̄i et p̄dicando facta est mater xp̄i Septē q̇p pe filios sicut in gestis eius emēdatioribus legit. sic post se timuit viuos in carne reli quere: sicut carnales paren-tes solent metuere ne mortu os p̄mittant In ꝑsecutionis enim labore deprehensa filio rum corda in amore superne patrie roborauit p̄dicando. Et ꝑturiuit spū quos carne peperat vt p̄dicatione pperet deo: quos carne peperat mū-do considerate fratres caris simi ī femineo corpore virile pectus. ad mortē stetit imp-territa amittere se ī filiis lu mine veritatis timuit: si nō

fuisset orbata Nunquid ergo hanc feminā martyrē dixeri sed plusq̄ martyrez Tu aūt. ℟. Regnum mundi vt supra ℣⁹ Ora p nobis. In laud. ā Unguētū effusū nomē tuuz ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps̄ Dn̄s reg. ān Leua eius sub capite meo ⁊ dextra illi⁹ amplexabitur me. p̄. Jubilate ān. Dū esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suauitatis. ps̄. Deus de⁹ meus. ān. Jam enim yems transiit ymber abiit et recessit. p̄. Bn̄dicite. ān Sicut malū inter ligna siluarū sic amica mea inter filias. Laudate Cp̄z. Mulierē fortem ⁊c. Hymnus

AD sacruz cuius tumulum frequenter: membra languentiū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata: restituuntur Unde nunc noster chorus in honore: ipsius hymnū canit hunc libent: vt piis ei⁹ meritis iuuemur: omne per euum. Sit sal⁹ illi decus atq̄ virt⁹: q̄ supra celi residēs cacumen: toti⁹ mūdi machinā gubernat: trin⁹ et vn⁹: Amē. ℣ Elegit eā. ān Simile ē regnū celoꝝ hōi negociatori q̄renti bonas margaritas īuēta vna p̄ciosa dedit oīa sua ⁊ comparuit eā ps̄. Bn̄d⁹. Oro vts̄. Ad. i. ā Unguentū effusū. ps̄. Deus in noīe tuo Ad. iii. ān Leua eius. ps̄. Legē pone. cp̄z Mulierē fortem. ℟. et ℣. de communi vni⁹ virgīs ⁊ mar. Ad vi. ān Dum esset. ps̄ Defecit

ACcinxit fortitudine lumbos suos ⁊ roborauit brachiū suum gustauit et vidit: quoniam bona est negociatio eius ⁊ nō extinguetur in nocte lucerna eius oro vts̄. Ad. ix. ā Sicut malum. ps̄. Mirabilia. cp̄z Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum et laudent eā in portis opera eius. oro vts̄ Ad. ii. veš. ān. sup p̄os. feriales Unguentum effusum. cp̄m. Mulierem fortem. hy⁹ Ad sacrum cuius. ℣. Adducentur. ān. Laus tibi christe redemptor piissime que tantam sancte N dedisti gloriā vt te sponsam amans tuum membruz fieret eius clemēs nos precatu per euum cōseruа. ps̄. Magnificat. oro vts̄

¶ Finit cōmune sanctoꝝ

¶ Incipit seruitium beate marie virginis

¶ Uespere p aduentū de sā

cta maria vsqꝫ ad vigi. nata lis dñi. ãn. Prophete p̃dica- uerunt nasci saluatorẽ de v gine maria. p̃i. Letat⁹. Ad te leuaui Nisi q̄r. Qui cõfi. In conuer. In fe. iii. qñ isti p̃di. p̃i. ad veš. de die dicunt tunc ad veš de sctã maria dicant isti p̃i videl3 Dixit dñs. Con fitebor. Btũs vir. De profũ dis. Memẽto qd obseruet ĩ oĩ fe. iii. p totũ annu3 qñ fit de sctã maria cõmẽo. In cõ

Euentu. Cp̃m. Isaie vii Ecce vgo concipiet ⁊ pa riet filiũ: et vocabit nomen eius ẽmanuel: butyrũ et mel comedet: vt sciat reprobare malũ: ⁊ eligere bonum.

Aue maris stella. ℣. Diffusa est. ãn. Ne timeas maria ĩue nisti gratiã apud dñm: ecce concipies ⁊ paries filiũ alka

Ap̃s. Magnificat. Orõ. Concede nos famulos tuos q̃s dñe deus ppetua mentis ⁊ corporis salute gau dere: ⁊ gloriosa btẽ marie sẽ- per virginis ĩtercessione a p̃- senti liberari tristicia ⁊ eter- na perfrui leticia. que termi netur. Per xp̃m dñm nostrũ Amen. Non dicitur Dñs vo biscum. nec Benedicamus sed statim dr̃ memo. de sãcto spiritu. ãn Ueni sancte spũs ℣. Emitte spiritum. or De⁹

qui corda. Deide fiat memo. de sc̃tõ ĩ cui⁹ honore dedicata est ecclesia vt ĩ p̃bẽdatis vel aliis ecclesiis parrochialib⁹ Et postea fiat mẽo. de reliq̃is ãn. Corpora sanctor. ℣. Be- ati qui habitant. Oratio.

Propiciare q̃s dñe no- bis famulis tuis p san ctorũ tuorum quorũ reliquie in hac continent ecclesia me rita gloriosa: vt eor pia ĩter cessione ab oĩbus semper pro tegamur aduersis. Per xp̃m

Alia oratio ad matut. Presta q̃s op̃s deus: vt sanctorum tuorum quorũ re liquie in hac continent eccle- sia nos ꝓtegant merita: qua tenus eorum precibus trãq̃l- la pace in tua iugiter laude letemur. Per. Mẽo. de oĩb⁹ sanctis per aduen. cũ ista. ãn Ecce dñs veniet ⁊ omnes sã- cti eius cum eo: ⁊ erit in die il la lux magna alleluya. ℣. Ec ce apparebit dñs sup nubem candidam. ℟. Et cum eo sã-

Actorum milia. Oratio. Conscientias nostras q̃ sumus dñe visitando purifi ca vt veniens iesus xp̃s fili⁹ tuus dñs noster cum oĩb⁹ sã ctis paratã sibi in nobis ĩue niat mansionẽ. Qui tecum. Memo. de pace. ãn. Da pacẽ ℣. Dñe fiat pax. or. Deus a

quo q̄ terminetur sic p dñm no. ie. xp̄m ꝛc. cū Dñs vo. et Bñdicamus. Alia ocō. subse quēs ad mat. dī tantū. Orō

Deus auctoꝛ pacis et amatoꝛ quē nosse vi- uere cui seruire regnare ē: p tege ab oībus impugnationi bus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus nullius hostilitatis arma ti- meamus. Per dñm nostrum Dñs vobiscuꝫ. Bñdicamus dño. Ad cōple. de sctā maria p aduen. ān. Btā es maria q̄ credidisti: pficient in te q̄ di cta sūt tibi a dño allā. p̄. Ut ꝗquo. Judica. Sepe ex. Dñe non est. cp̄m. Sicut cyna. pꝰ. Uirgo singula. Uitam. Sit laus. v̄. Elegit. ān. Ecce an- cilla dñi fiat michi scdm ver bum tuū. p̄s. Nūc dimittis. or. Grām tuā q̄ terminet sic Per eūdē dñm nrm iesū xp̄ꝫ filiū Dñs vo. Bñdicamꝰ do mino. Ad matu. de sctā ma- ria p totū aduen. qñ non fit plenum seruitiū de ea. Inui. Aue maria gratia plena Do minus tecum. p̄s. Uenite. pꝰ. Quem terra. Dñica ꝛ fe. ii. ān. Benedicta tu in mulieri bus ꝛ benedictus fructus vē tris tui: p̄s. Domine dominꝰ noster Celi enarrant Dñi ē terra. v̄. Specie tua. Fer. iii ān. Specie tua ꝛ pulchꝛitudi ne tua intēde pꝛospere pꝛoce- de ꝛ regna. p̄. Eructauit De us noster refugium Funda- menta. v̄. Diffusa. Fer. iiii. ān. Gaude maria virgo cun- ctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s. Can tate. i. Dñs regna exul. Can tate. ii. v̄. Specie tua Fer. v vi. ꝛ sabba. quando non fit plenum seruitium de sctā ma ria idē oꝛdo añarū ꝛ p̄. ꝛ v̄. seruētur que in pꝛe. fe. Lcō i.

Egredietur virga de ra- dice iesse: ꝛ flos de radi ce eius ascēdet Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapien tie ꝛ intellectus: spūs consi- lii ꝛ foꝛtitudinis: spūs scien- tie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eum spūs timoꝛis domini Hec di cit ℞. Missus est gabꝛiel an- gelus ad mariā v̄ginē despō satam ioseph nunciās ei ver bum: ꝛ expauescit v̄go de lu- mine: ne timeas maria: inue nisti grām apud dñm ecce cō cipies ꝛ paries Et vocabitur altissimi filiꝰ. v̄. Dabit ei do minus deꝰ sedē dauid patris eius ꝛ regnabit in domo ia- cob in eternū. Et. l. ii.

Non scdꝫ visionē ocloꝝ iudicabit: neqꝫ scdꝫ auditum auriū arguet sed iudicabit ī iusticia pauperes: ꝛ arguet in

eq̃tate ꝓ mansuetis terre Et ꝑcutiet terrã ṽga oꝛis sui et spiritu labioꝝ̃ suoꝝ interfi-ciet impiũ. Et erit iusticia ci gulum lumboꝝ̃ eius: ⁊ fides cinctoꝛium renũ eius. Hec di cit. R. Aue maria gratia ple na dñs tecũ. Spiritus sanct⁹ supueniet in te: ⁊ virtus altis simi obumbꝛabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. V. Quõ modo fiet istud qm̃ virũ nõ cognosco: et respondens an-gelus dixit ei. Spiritus san-ctus. Lectio tertia.

LOcutus est domin⁹ ad achaz dicẽs. Pete tibi signũ a dño deo tuo in ꝓfundũ in ferni siue in excelsum supꝛa. Et dixit achaz. Nõ petam et non tentabo dñm. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nunquid parũ vobis est mo lestos esse hominibus qꝛ mo lesti estis et deo meo. Pꝛopt̃ hoc dabit dñs ipse vobis si-gnum. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emmanuel. Bu-tyꝛũ et mel comedet: vt sciat repꝛobare maluz ⁊ eligere bo num. Hec dicit. R. Suscipe verbum ṽgo maria quod ti bi a dño per angelum trans missum est concipies ꝑ aurez deũ paries ⁊ hominem. Ut benedicta dicaris inter om-nes mulieres. V. Paries q̃dẽ filium sed virginitatis non patieris detrimentũ efficierꝭ grauida et eris mater semper intacta. Ut bene. Gloꝛia. Ut bene. Non dicatur ps̃. Te de um ꝑ totũ aduen. añ lau. V. Sancta dei genitrix interce-de. In laudi. hec sola anti.

PRophete pꝛedicauerũt nasci saluatoꝛem de vir gine maria ps̃. Dñs regna-uit. Ceteri p̃i consueti. cp̃. Ec ce virgo cõcipiet. hy⁹. O glo riosa femina. V. Elegit eã de us. ãn. Spiritus sanctus ĩ te descẽdet maria ne timeas ha bens in vtero filium dei al-leluya. ps̃. Benedictus. oro. Concede nos. q̃ sic terminet̃ Per xp̃m dñz no. sicut ad vs̃ supꝛa dictũ ẽ. Et fiat memo. de sc̃õ spũ: ⁊ de sc̃õ ecclesie ⁊ reliquiis: et de oĩbus sanctis et de pace vts̃. ad vs̃. Ad. i. ⁊ ad oẽs alias hoꝛ̃. ꝑ totũ an-nũ qñ non fit plenũ seruitiũ de sãcta maria dicat̃ hic hy⁹ Memẽto salutis auctoꝛ Ma ria plena gratia. Gloꝛia tibi ãn. Pꝛophete p̃di. p̃. Deus in no. Laudate do. oẽs gẽ. Con fitemini. Capm̃. Isaie. xi.

EGredietur virga de ra dice iesse: et flos de ra-dice eius ascendet: et req̃escet

super eũ spũs dñi. Rm. Aue maria. v. Diffusa. Oratio.
Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo narrante carnem suscipere voluisti p̃sta supplicibus tuis: vt q̇ vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem xp̃m dñm nostrũ. Bñdicamus dño. Ad. iii. ãn. Missus est gabriel ãgelus ad mariã vginem desponsatã ioseph. p̃s. Ad dñm cum tri. Leuaui Letat⁹ sum. Cp̃m. Isaie xi.
Non scdm visionẽ oculoꝝ iudicabit. neq; secundũ auditũ auriũ arguet sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate ꝓ mansuetis terre. R. Diffusa est gratia. v. Specie tua. oꝝ. Deus qui. Ad. vi. ãn. Angelus dñi nunciauit marie ⁊ concepit de spũ sancto alla. p̃. Ad te leuaui. Nisi qꝛ. Qui confidunt. Capm. Isaie. xi.
Et percutiet terram virga oris sui: ⁊ spũ labiorum suoꝝ interficiet impiũ: et erit iusticia cingulũ lũborum eius: ⁊ fides cinctoꝛium renum eius. R. Specie tua ⁊ pulchꝛi. v. Adiuuabit eã. orõ Deus qui. Ad ix. ãn. Aue maria gratia plena dñs tecũ benedicta tu in mulierib⁹ alla p̃i. In conuertendo. Nisi dominus. Bti oẽs. Cp̃. Isa. vii
Locut⁹ est dñs ad achaz dicens pete tibi signuz a dño deo tuo in ꝓfundũ inferni: siue in excelsum supꝛa et dixit achaz: non petam et nõ tentabo dñm. R. Adiuuabit eam. v. Elegit eã. ¶ Hic oꝛdo de vespis ⁊ matu. scẽ marie seruetur ꝑ totũ aduẽ. nisi qñ fit plenũ serui. de ea. Per totum ãnũ dicant vesp. ⁊ matu. de sancta maria ĩ cõuentu nisi in dupl. fes. ⁊ nisi in vig. nat. dñi: vsq; ad octa sancti stephani ⁊ nisi ĩ vigil. epy. ⁊ nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasch. ⁊ nisi in ebdo. pẽthe. ¶ Qñ fit plenũ seruitiũ de scã maria ꝑ totũ aduen. Ad veš. sup p̃os fer. ãn. Pꝛo phete p̃dicauerunt. Cp̃. Ecce virgo concipiet. y⁹. Aue maris stella. v. Egredietur virga. ãn. Ne timeas. p̃s. Magt orõ. Deus qui de btẽ. Memoria de aduen. Cõpleto. de aduen. non mutatur nisi ꝙ ĩ fine hymni dr̃. Gloꝛia tibi domine: qui natus. Ad matutiũ Inuitato. In honoꝛe. p̃. Uenite hy⁹. Quem terra pon. ãn. Benedicta tu. p̃s. Dñe dominus noster. Et cetere ãne cum suis p̃is. vsq; ad. ix. ãn.

que erit. Rorate celi desuper et nubes pluant iustū aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem. Quere has ā. cū suis. p̄. inferi⁹ in serui. btē marie ab octa. epy. vsq̄ ad puri. Vsus Egredietur virga. Lectio. i.

Missus est gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginē gabriel mittitur: q̄ dei fortitudo noīatur. Illū q̄ppe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ ē De quo p psalmistā dicitur. Dn̄s fortis et potens: dn̄s potens in prelio. Et rursus Dominus v̄tutū ip̄e est rex glīe. R. Missus est gabriel. Le. ii.

Per dei ergo fortitudinē nunciandus erat q̄ virtutū dn̄s fortis ⁊ potens in prelio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō de simplici virgine: sed de despōsata voluit dn̄s nasci. Primo videlicet vt p gn̄ationē ioseph cui⁹ maria cognata erat marie quoq̄ nasceretur origo. Neq̄ enim mos est scripture genealogiam feminaꝝ texere. Nā et de vtroq̄ intelligi potest: qd̄ dicit de domo dauid R. Aue maria. Lectio tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: maleē aliquos de ortu suo q̄ de pudore dubitare parentū simul et virginib⁹ īpudicis occasionē tollēs ne matrē quoq̄ saluatoris dicerēt falsis suspicionibus infamatam. Tertio vt in egyptum iens ⁊ inde rediens haberet viri solatiū q̄ integerrime v̄ginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius dyabolo pateret. et cū quasi de virgine natū cognosceret: ⁊ forsitā quasi ceteris hominibus eminentiorem morti tradere tīeret. R. Suscipe ver. Nō repetat. iii R. ī ɔmē. btē marie nec etiā de fes. loci q̄ p totū aduen. a septuage. vsq̄ ad xl. obseruatur V. Ora p nobis. In laudib⁹ ān. Prophete p̄dica. p̄s. Dn̄s regna. cp̄ꝫ. Ecce virgo. hy⁹. O gloriosa fe. V. Elegit ān. Spūs sctūs. p̄. Bn̄d⁹. or De⁹ q̄ de btē. Mēo. de aduē. Ad. i. ān. Prophete p̄dica. p̄s Deus in no. p̄s. Bti īma. p̄s. Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cūq̄. R. Jesu xp̄e. Qui de vir. Ad. iii. ān. Missus ē. p̄s. Legē pone. cp̄. Ecce virgo. R.

Diffusa. v. Specie. or. De⁹ q̄ de. Ad. vi. ān. Angel⁹ do. p̄ Defecit. cp̄. Egredietᷓ virga. R. Specie tua. v⁹. Adiuuabit. Ad. ix. ā. Aue maria. p̄s. Mirabilia. cp̄. Non scdꝫ. R Adiuuabit eā. v. Elegit. or. vts. Hic ordo de matu. ⁊ vesᷓ. de sctā maria in ferᷓ. ⁊ qn̄ fit plenū serui. de ea seruetᷓ vsqꝫ ad vigi. natᷓ. do. ¶ Hic incipiūt matu. de sctā ma. a natᷓ vsqꝫ ad purifica. Inuitato. Aue maria. p̄s. Uenite. Hy⁹.

Quem terra pontus...

Caste parentis viscera: celestis intrat grā: venter puelle baiulat: secreta q̄ non nouerat. Domus pudici pectoris: tēplū repente fit dei: intacta nesciēs virū: verbo concepit filium. Gloria tibi domīe: q̄ na. Die do. et ī̄e ferᷓ p ebdo. āe. p̄i. ⁊ v. vts.

Snotatū est. Lectio. i.

Sancta maria vgo virginū mater et filia regis regum oīm tuū nobis īpēde solatium: vt celestis regni p te mercamur habere premiū et cum electis dei regnare imp petuū. R. Sctā ⁊ īmaculata virginitas qb⁹ te laudib⁹ efferā nescio. Quia quē celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. v. Bn̄dicta tu ī mulierib⁹ ⁊ benedict⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia. Lectio scda.

Sancta maria piarum piissima ītercede p nobis sctāꝝ sctissima: vt p te vgo nr̄a sumat p̄camina: q̄ p nobis nat⁹ regnat sup ethera: et sua caritate nr̄a deleātur peccamina. R. Beata es maria q̄ dn̄m portasti creatorem mūdi Genuisti q̄ te fecit et in eternū pmanes vgo. v⁹ Aue maria grā plena dn̄s tecū Genuisti. Lectio. iii

Sancta dei genitrix q̄ digne meruisti concipere quēꝫ totus orbis neq̄uit cōphēdere tuo pio interuētu culpas nostras ablue: vt pennis sedem glīe p te redēpti valeamus scandere: vbi manes cū filio tuo sine tēpore. R. Te laudant angeli sancta dei genitrix que virū non cognouisti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulasti concepisti per aurē dominū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. v. Ipsuꝫ genuisti et in p̄sepe posuisti quē adorat multitudo angeloꝝ. Ut. Gloria. Ut. p̄s. Te deum. Sciendū est φ qn̄cūqꝫ dicūtur matu. de sancta maria dr̄ Te deū. nisi in aduentu dn̄i. ⁊ a lxx. vsqꝫ ad pasch. v. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile. p̄. Dn̄s reg̃. Cp̄.

Maria vgo semp letare que meruisti xp̄m por-

tare celi et terre conditorem
qr de tuo vtero ptulisti mũ-
di saluatorem. Deo gratias
O Mira est puerpe- Hy9
ra: quem gabriel predi-
xerat: quem matris aluo ge-
stiens: clausus iohannes sen-
serat. Gaudet chorus celesti
uum: et angeli canunt deo: pa
lamq fit pastoribus: pastor
creator omniũ. Gloria tibi
dñe: qui natus. v. Elegit eaz
ãn. Beatus venter qui te por
tauit xpe et beata vbera q̃ te
lactauerũt dñm et saluatorẽ
mundi alla. ps. Bened. oro.
Cõcede nos. Memoria de sã
cto spiritu et de fes. loci et de re
liquiis et de oĩbus sctis. ã. Ex
ultabunt sancti in gloria le-
tabuntur in cubilibus suis.
v. Mirabilis deus. or. Om
niũ sanctor. Deinde fiat me
mo. de pace. Ad. i. p9. Memẽ-
to salutis. ãn. O admirabile
ps. De9 ĩ noĩe. cp. Ad titũ. ii.
A Pparuit gratia dei sal
uatoris nostri omnib9
hominibus erudiens nos: vt
abnegantes impietatem et se
cularia desideria sobrie et iu-
ste et pie viuamus in hoc sclo
Rm. Aue maria. v. Sancta
dei genitrix. Oratio.
D Eus qui salutis eter-
ne beate marie vginitate fe-
cunda humano generi pre-
mia prestitisti: tribue q̃s: vt
ipsam p nobis ĩtercedere sẽ-
tiamus per quam meruim9
auctorem vite suscipere dñm
nostrum iesum xpm filiũ tu
um. Amen. Benedicam9 dño.
Deo gratias. Hoc modo de-
bet hec oro termĩari. ad om-
nes hor. pterq ad ix. q̃ tũc de
bet sic termĩari. dñm nostrũ
iesũ xpm filiuz tuũ: qui tecũ
viuit et regnat in vnitate spi
ritussancti deus p omnia se-
cula seculor. Amen. Domi-
nus vobiscum Et cum. Bñ-
dicamus dño. Ad. iii. ã Quã
do nat9. capm. Ad titum. iii.
A Pparuit benignitas et
humanitas saluatoris
nostri dei non ex operib9 iu-
sticie q̃ fecimus nos: sed scdz
suã miam saluos nos fecit.
R. Sancta dei genitrix. V9.
Post partum. Ad. vi. ã. Ru-
bum. Capm. Ad titum. iii.
T E laudant angeli san
cta dei genitrix q̃ virũ
non cognouisti et dñm ĩ tuo
vtero baiulasti. R. Post par
tum. v Speciosa. Ad. ix. ãn.
Germĩauit ra. cp. Ad titũ. iii
V Irgo verbo concepit
virgo pmansit virgo
peperit regem omnium regũ
R Speciosa facta es. v. Di-
gnare. Ad vespas ãn. Post p
tum. ps. Letatus sum. In. iii

tñ fer. dñr p̄i Dixit dñs. Cō fitebor. Beatus vir. De pro fundis. Memento Capitu.

Beata es (Ad titū. iii. maria q̄ dominū porta sti creatorem mundi genui- sti qui te fecit et in eternū per manes virgo. hy⁹. Enixa est Gaudet chorus Gloria tibi. v⁹ Diffusa est. ān. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem secu- lorum ip̄m regem angeloruz sola virgo lactabat vbera de celo plena. p̄s. Magt. or. Cō cede nos. Mēo. vts. ad ma- tu. subnotatū est ita tamē q de oībus sanctis fiat memo. cū hac ān. Sancti dei omnes v. Letamini. oro. Infirmi- tatem. Ad compl. ān. Cōple ti sunt dies marie vt pareret filium suū p̄mogenitum. p̄s. vsqquo. Cp̄m. Sicut cyna- momum. hy⁹. Uirgo singu- laris. v. Elegit eam. ān. Ec- ce completa sunt oīa que di- cta sunt p angelum de v̄gine maria. p̄s Nunc di. Oro Cō cede q̄s misericors de⁹. Et di catur ad cōpl. btē v̄gis p to tum annū extra aduentū et tp̄s pasch. ¶ Qñ vero fit ple num serui. de sctā maria ab octa. epy. vsq ad purifi. bea te marie. Ad ves. ān. Post p tum. p̄i fer. cp. Beata es ma- ria. Non dr R. hy⁹. Enixa ē. v. Sancta dei genitrix. ā Ne sciens mater. p̄s. Magt. oro Deus qui salutis. Memo. de aliquo sancto si hēat fiat tm̄ Nulla ei fiat mēo. de omib⁹ sctis. Ad cpl. oīa fiant sicut in dñicis hui⁹ tp̄is. cū hac. ā Glorificamus te. p̄s. Nūc di mittis. Preces ad cōpl. more solito etc. Ad matu. Inuita. In honore beatissime virgi nis marie Jubilemus dño. p̄s. Uenite. hy⁹. Caste paren tis. In. i. noc. ān. Benedicta tu in mulieribus et benedi- ctus fructus ventris tui. p̄s. Dñe dñs noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sctā dei genitrix p̄s. Celi enarrant. ān. Spe- ciosa facta es et suauis in de- liciis tuis sancta dei genitrix p̄s. Dñi est ter. ā. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere pcede et regna. p̄s. Eructa. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo: de⁹ in medio eius non commouebitur. p̄s Deus noster refugiū. ān. Si cut letantiū oīm nr̄m habita tio est in te sancta dei geni- trix. p̄s. Fūdamēta. ā. Gau- de maria virgo cunctas here ses sola iteremisti in vniuer so mundo. p̄s. Cantate. ān. Dignare me laudare te v̄go

sacrata: da michi virtutē cō tra hostes tuos. p̄s. Dn̄s regna. ex. ān. Post partū virgo inuiolata pmansisti dei genitrix intercede p nobis. v̄. Cā tate. ii. v. Sctā. dei ge. Le. i.

PArturiente maria nat⁹ est nobis dei fili⁹ vt germane carnis nr̄e cōceptione product⁹ creato a se hoī et pietatē paternā et fraternū largiretur affectū Et nat⁹ sane ab intacta ē feīa: vt eū hoiez testaretur partus humanus et deū pbaret eterna vginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de feīeo vtero nisi sine generāte prodire ppt̄ quod ait angelus beatissime marie. Spūssctūs superueniet ī te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et qđ nascetur ex te sanctū vocabitur fili⁹ dei. R. Sctā et īma. l. ii.

SPūs inqt sctūs superueniet in te. Idcirco tibi frater spūs vtutē scti angelicus sermo p̄terit: ne cōiectu ris carnalis disputatiōis hebetatus celeste tibi ipse mysteriū terrena argumētione confundas. An nō putas cū nouū puerū in aluo vginis potuisse formare: q cū p̄mus cōderet hoīem nec semen patris nec viscera materna q̄sīuit. Dic itaqz q̄cūqz es supne dispēsatiōis arbiter et discursor: q̄ tibi videtur virt⁹ eminentior: aut partū dedisse vgini: aut pfectū hoīem creasse de terra. Prim⁹ enī hō vt ait apłus de terra terrenus secundus hō de celis celestis. R. Btā es maria. Lcō. iii.

SI cōtra naturā esse cōtendis qđ in mysterio redēptionis nostre: sine viro puella asseritur ɔcepisse Cuius queso nature ē qđ in parēte generis nr̄i caro sine carne formata est. Que ē ista ratio īmo q̄ ceca contentio: vt non credatur de⁹ posse facere hoīem de femina quē creditur fecisse de puluere Si oīpotētis o homo tali in negocio esse pspicis voluntatē: de opere cur retractas. Oīa enī sicut legitur q̄cūqz voluit dominus fecit in celo et in terra Et si sollicitus pscruteris p̄ter hunc legitimū hūane conceptiōis vsum tres valde mirabiles nascendi species operatam reperies trinitatē Et prima est siquidē q adam figuratus est ex limo. Secūda q mulier formata est ex masculo. Tertia que est celestis q xp̄s pcessit ex vgine. Rm. Te laudāt. v. Ora p nobis. In laud. hec sola ān. O ad-

mirabile cōmerciū. cp̄. Appa ruit benignitas. hy⁹. Enixa est puerpera. v̄. Elegit eā de⁹ ān. Btūs vēter. p̄s. Bn̄d. or Deus q̄ salu. Memo. vts̄. si aliqd̄ fe. habeatur. Ad. i. ān. O admirabile. p̄s. Deus in noīe. p̄s. Btī immaculati. p̄s Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cunq̄ vult. R. Jesu xp̄e. vs⁹ Qui de virgine. Ad. iii. ān. Quando natus. p̄s. Legē po ne. cp̄. Apparuit benignitas. R. Scta dei ge. v̄. Post ptū. or Deus q̄ salu. Ad vi. ān. Rubum quē. p̄s Defecit. cp̄ꝫ Te laudant. R. Post ptum v̄. Speciosa facta es. Ad. ix. ān. Germinauit. p̄s. Mirabi lia. cp̄. Uirgo verbo cōcepit. R. Speciosa facta. v⁹. Ele- git eam. orō vts̄ ¶ Post pu rifi. vero vsq̄ ad aduen. dn̄i qn̄ non fit plenū serui. de san cta maria hoc modo dicātur matu. de ea. Inuita. Aue ma ria. p̄s. Uenite. hy⁹. Quē ter ra. āe. p̄i. ꝛ. v̄. sicut supra no- tati sunt. l. i. Sctā maria vir go. R Sctā ꝛ īma. l. ii. San cta maria piax. R. Beata es maria. l. iii. Sancta dei ge nitrix. R. Felix nāq̄ v̄. Ora pro populo. et dr̄ in fine sic. quicunq̄ celebrant tuam cō- memorationem. Quia ex te. Gloria. Quia ex te. p̄s. Te de

um. v̄. Sancta dei geni. In laudi. ān. O admirabile. p̄s. Dn̄s regnauit. ꝛ ceteri p̄i. cō sueti. cp̄. Maria virgo. hy⁹. O gloriosa femina. v⁹ Ele- git R. Habitare fa. ā. O glo riosa dei genitrix vgo. p̄. Be ned⁹. or. Concede nos. que terminetur sic. Per christum dn̄m nostrū. Amen. sine Do minus vobiscum. ꝛ sine Be- nedicamus dn̄o. In fine me- mo. de sancto spiritu. ꝛ de fe sto loci ꝛ de reliquiis/ et de oī bus sanctis ꝛ de pace sicut an te. Ita tn̄ q̄ in tempore pasch fiat memo. de omnibus san ctis tam ad ves̄. q̄ ad matu. sicut in. ii. fe. post octa. pasch notatum est. Ad primam. ān O admirabile. p̄s. Deus in nomine. p̄s. Laudate domi- num. p̄s. Confitemini. iiii. cp̄ In omnibus requiem. Rm. Aue maria. v̄. Sācta dei ge nitrix. orō. Concede nos. q̄ termīet sic ad oēs hor. preter q̄ ad. ix. Per x. do. no. Amē. v̄. Benedicamus dn̄o. Rm. Deo gratias. Ad nonā vero ita finiatur p do. no. ie. xp̄m fi. t. q̄ te. vi. ꝛ reg. in vni. s. s. de. p oīa se. se. Amē. Dn̄s vo Et cū. Bn̄dicam⁹. Deo gra. Ad. iii. ān. Qn̄ natus. p̄s. Ad dn̄m cū tri. cp̄. Ab initio. R. Sctā dei ge. v̄ Post partum

Ad vi. ān. Rubū quē. p̄s. Ad te le. cp̄m Et sic in syon. R. Post partum. V⁹. Speciosa. Ad ix ān. Germinauit. p̄. In conuertendo. cp̄m Et radicaui. R. Speciosa facta. V. Dignare me Ad ves. ān Post ptum p̄s. Letatus. vel in fe. iii p̄s. Dixit dn̄s. & ceteri p̄i consueti cp̄. Beata es ma. hym⁹ Aue maris stella. V. Diffusa ān Sancta maria succurre. p̄s. Magnificat ōrō Cōcede nos Et finiatur sicut ad matu. Memoria sicut supra dictum est. Ad cōpleto. ān. Cū iocunditate. p̄s. Usqquo. cp̄ Sicut cynamomum. hymn⁹ Uirgo singularis. Uitam p̄sta. Sit laus. V⁹. Elegit eam ān. Glorificamus te. p̄s. Nūc di. ōrō. Concede q̄s misericors deus. sed in tp̄e pasch. vsq ad vigi. ascen. ac etiā p ad uen. dr̄ or Grām tuā ¶ Dn̄ vero fit plenū seruitiū de sāta maria a purifi. beate marie vsq ad aduen. dn̄i extra tp̄s pasch. hoc mō fiat serui. Ad ves. sup p̄ ān Post ptuz p̄i. fer̄ Cp̄m Beata es maria non dicat. R. hy⁹ Aue maris stella. V⁹ Sācta dei genitrix ān. Sancta maria succurre miseris. p̄s. Magnificat. or Concede nos. Memoria fiat de aliquo sancto si habeatur Completo. tp̄ale non mutatur nisi q in fine hymni dicetur Gloria tibi dn̄e: qui nat⁹ et sup p̄. Nunc dimittis dicetur ān. Glorificam⁹. Ad matu. Inuita. In honore btīssime marie vginis iubilem⁹ dn̄o. p̄s. Uenite exulte. hy⁹. Quem terra pōthus. ān. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. p̄s. Celi enarrant. ān Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere pcede & regna. p̄s. Eructauit cor meum. ān. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: deus in medio ei⁹ non commouebit. p̄s. Deus noster refugium & virtus. ān Sicut letantiū omniū nrm habitatio est in te sancta dei genitrix. p̄s. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s. Cātate. i. ān. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutē contra hostes tuos. p̄s. Dominus regnauit exul. ān. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei ge

nitrix intercede pro nobis. ꝟ. Cantate. ii. ꝟ. Sancta dei genitrix. Lectio prima

O Alma virgo maria tanto cunctis angelorum spiritibus omnibusque electorum animabus in conspectu filii tui domini nostri iesu xpi es gloriosior quanto ab ipso fieri meruisti beatior. Obsecramus ergo lachrimosis suspiriis: vt nunc ad gemitum nostri meroris aurem inclines magnifice pietatis. Nos quidem pro innumerabilibus delictis infernale supplicium meruimus: vbi nullatenus penitentie datur locus. Quoniam fidem aliquando domino nostro iesu xpo promisimus sed male viuendo hactenus mentiti sumus. ℞. Sancta et immaculata. Lectio secunda

Surge ergo beata virgo maria misericorditer acturapro nobis Surge et amplectere misericordiam redemptoris Da preces pro nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Cecos cordium oculos terge atque semitas iusticie ostende. Orando a nobis vicia subtrahe: atque sancta plantaria virtutum nobis insere. Impetra cursum quo consequitur supernum brauium. Sic certamen orationum obtine in celis: vt deleas quicquid deliquimus in terris. Non enim est aliquid in nobis tam prauum si tibi placet quod orando abolere non possit. ℞. Beata es maria.

O Sacratissima Lectio. iii virgo: nos qui hoc credimus quod virgo et mater dei sis credendo sentiamus quod pro nobis deprecceris: et iuxta petentium vota impetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deum et hominem gaudeamus per te nobis aduenisse salutem. Et qui fatemur te omnibus hominibus esse meliorem: gaudeamus per te percepisse felicitatem. Et quotienscunque ad nos precesserit diuina miseratio tua ne inflemur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio vel hora temptationis: ne labamur presens sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras preces: vt nobis nosti esse opus: quo serui filii tui domini dei nostri effici mereamur: largiente eodem domino nostro iesu christo qui cum patre et spiritu sancto viuit et regnat deus in secula seculorum. Amen. ℞. Felix namque. Per estatem semper cantentur. ℞. predicta.

¶ Item alie lectio. de sancta maria per estatem. Lectio prima.

Adiuua nos beata dei genitrix virgo maria:

templum dei viui: aula regis eterni: sacrariū spūs sctī Tu virga de radice iesse: tu cedꝛ⁹ in libano: tu rosa purpurea ī hierico: tu cypꝛessus ī monte syon: q̄ singulari pꝛiuilegio: sicut nescis in hominib⁹ cō-parem: ita nichilomin⁹ ⁊ an gelicam superas dignitatem Cui nouo ⁊ inaudito mira-culo datū est: vt verbum qđ de⁹ ante secula genuit: fieret filius tuus et homo: quez in fine sclōꝝ genuisti: verus at q̄ꝫ perfectus esset fili⁹ dei Ge mina quidē natura/ sed vna persona deus et homo vnus emmanuel. Lectio secunda.

Exaudi nos glīosa puerpe-ra in qua sola reperitur fecū da virginitas: q̄ sic ex īteme-ratis visceribus filium ꝑtu-listi vt illibate pudicicie inte gritas cresceret: nō libido ṽ ginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritusſcū⁹ dum conciperes obumbꝛauit non vt ipse quod absit: in sa cratissimo vtero tuo fieret ꝑ semine sobolis: sed potius vsus est ṽtute ac potētia crea toꝛis Sed de te sūm⁹ pōtifex noster sui coꝛporꝫ hostiā sūp psit quā ī ara crucis pꝛo toti us mundi salute sacrificium obtulit. Tu lux oꝛiens naza reth: tu gloꝛia hierusalem: tu leticia israel: tu decus mūdi: tu nobilitas populi chꝛistia-ni Lectio tertia

O regina mundi: schala celi thꝛonus dei: ianua paradisi: audi pꝛeces pauperū: et ne de spicias gemitus miseroꝛum. Inferantur a te vota nostra atq̄ꝫ suspiria conspectui redē ptoꝛis vt que nostris exclu-duntur meritis per te locum apud aures obtineant diui-ne pietatis. Dele peccata re-laxa facinoꝛa: erige lapsos: solue cōpeditos. Per te succi dantur vepꝛes ⁊ germina vi cioꝛum pꝛebeantur floꝛes et oꝛnamenta virtutū Placa p̄ cibus iudicem que singulari puerperio genuisti saluato-rem: vt qui per te factus est particeps humanitatis no-stre per te quoq̄ꝫ nos consoꝛ tes efficiat diuinitatis sue.

¶ Item alie lectiones de sā cta maria. Lectio pꝛima

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gra-tiarum et laudum pꝛeconia impēdere que singulari tuo assensu mūdo succurristi per dito. Quas tibi laudes fra-gilitas humani generis per-soluet: q̄ solo tuo cōmercio recuperādi nobis vitā aditū ī uenit. Accipe itaq̄ꝫ quascun-q̄ꝫ meritis tuis impares gra

tiarum actiones et cum susce
per; vota: culpas nostras orã
do excusa. Tu autem. Le. ii.
Admitte sãcta dei genitrix
preces nostras intra sacrari
um tue exauditionis: et repor
ta nobis antidotum reconci
liationis. Sit per te excusa=
bile quod per te ingerimus:
sit impetrabile quod fida mẽ
te poscimus. Accipe qđ offe=
rim9: redona quod rogam9
excusa quod timem9. Lcõ. iii
Sancta maria succurre mi=
seris: iuua pusillanimes: re=
foue flebiles. Ora ꝓ populo
interueni pro clero: interce=
de pro deuoto femineo sexu.
Sentiant oẽs tuum leuamẽ
quicunqꝫ celebrant tuam cõ=
memorationem. Assiste pa=
rata votis poscentium: ⁊ re
pende omnibus nobis opta=
tum effectum. Sit tibi studi
um assidue orare pro populo
dei que meruisti benedicta ꝑ
cium proferre mundi iesum
christum dominum nostrum
Qui cum deo patre et spiri=
tu sancto viuit et regnat de9
per omnia secula seculorum
amen. Tu autem domine.
¶ Item alie l. de. s. maria. l. i
Sacrosanctam venera
bilis dei genitricis ma
rie memoriam. congrue diui
nis laudib9 catholica freq̃n
tat ecclesia quia eius sine in
termissione salutari indiget
auxilio. Nam reuerẽtia que
matri defertur illi etiam qui
eam talem fecit vt virgo et
mater esset exhibetur. Ideo
ergo totis desideriis/ totisqꝫ
preconiis eius insistam9 lau
dibus vt et matrem sentia=
mus nobis piissimam filiũqꝫ
eius iudicem serenissimum.
Hec est virgo que antiquum
diabolice seditiõis cyrogra
phum aboleuit totiqꝫ seculo
subuenit et celeste regnu; pa
tefecit / dum per spiritum sã
ctum dei filium concepit.
Tu autem. Lectio secunda.
Opereprecium quippe est vt
in tantis celebretur laudib9
in terris cui officiosissime ã=
geli famulãtur in celis. Nã
si iam ille precipuus gabriel
humiliter salutauit in terris
quanto magis super celos
exaltatam et vt ita dicam in
throno dei collocatam nunc
cum sanctis omnibus hono
ratur laudibus dignissimis
Hec est sola cui nulla virgo
potest comparari/ quia tan=
ta est vt quanta sit non pos=
sit enarrari. Hanc sancti ex
pectabant patriarche. hãc sã
cti precinebant ꝓphete. oẽsqꝫ
quos spũssãct9 attigerat op
tabant videre. Tu. Lec. iii

Hec tanta tamq sancta et regia virgo digno exigit venerari preconio: cui9 cõstat mundus saluatus suffragio. Hec inq̄ ē fenestra celi. aurora solis eterni: ianua paradisi et vera archa ppiciatorii. Hec est ergo domina regū. decus mulierū. gēma virginū: lux seculoꝝ congratulatio angelorū: consolatio miserorū: et refugiū pctōꝝ: oīmq reparatio credentiū Quicq̄d igitur boni mundus habet: ab illa habet ex qua salutꝭ nostre initium manat. Hec nobis suis semp subuenire dignetur veneratorib9: atq pia sacris p̄cib9 a viciis purget oībus: seq considerare et collaudare donet ī celestib9. ¶ Itē alie lcões de sctā maria. Lcō p̄ma

LOquamur aliq̄d fres ī laudibus sacratissime virginis marie. Sed q̄d nos tantilli: quid actione pusilli in eius laudibus referemus cum etiam si oīm nr̄m membra verterenꝭ in linguas: eā laudare sufficeret null9. l. ii

Altior enim celo est de qua loqui nitimur: abysso profūdior: cui laudes dicere conamur. Deū enī quē omīs creatura non capit: ipsa immaculato vtero clausum gestauit Hec est enī que sola meruit mater et spōsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redemptionez addurit. l. iii.

Mater enim generis nostri penam intulit mundo genitrix domini nostri iesu christi salutē edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec enim mirabili atq inestimabili modo: omnium rerum et suum peperit saluatorem. Tu autē domine mi. ¶ Item alie lectiōes de sancta maria. Lectio prima.

BEata et venerabilis virgo maria mr̄ ē dn̄i nostri iesu christi secundū carnem ex semīe abrahe orta ex tribu iuda. Uirga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalem: stella maris: ancilla dei: regina gentiū: domina regū: sponsa dn̄i: mater christi: conditoris templū spūssancti sacrariū. velut columba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculū fidei: reparatio vie: introit9 vite: iannua celi: dec9 mulierum: caput ꝟginū: ortus cōclusus: fons signatus: pute9 aquarū viuentium. lectio ii.

Multiplicatur vt cedrus li-

bani: flozēs vt palma velut oliua fructifera in domo do mini virgo scā ṽgo pzudēs et vna ex numero pzudētiū: virgo pulcerrima virgo pu dica cozpoze decoza: aīo ful- gida fide pspicua: mente pze clara: amoze virginitatis de uota: ad obediēdum parata: in misterio sibi credito cau- ta: in persecutione pacifica: in passione chzisti mente cō- passa: a pzophetis dei pzedi- cta: ab archangelo salutata: a spiritu scō fecundata: atq; ab eodem obūbzata: feminis virilis ignara: pzole filii fe- cūda: virgo īnupta: ex filio leta: fide concipiēs: gaudio pariēs: ṽgo ante partū: ṽgo in ptu: ṽgo post partū. l. iii Auctoz moztis dyabol9 per cuius inuidiā mozs ītroiuit in ozbē terraruz oīne genus hominū in pzimo parēte ve- neno nequitie sue potauit: et quasi arbozē in radice an- teq̄ pzoles pzopaginis pdi- ret viciauit. Inde est ergo q̄ radix viciata quotidie inde- sinenter frōdet: frōdesq; ei9 indesinenter per moztē mar cescunt. Et sepe contingit q̄ aurū fulgēs reperiat in luto et ex pungente spina pulchze rubēs oziat et rosa. Hoc enī operante pzouidētia diuina ex radice viciata sine vicio pdiit virgo qua intelligitur btīssima virgo maria: atte- stante isaya ppheta qui dixit Exiet virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet: huius enī gloziose virginis: id est sancte marie figurā te nuit virga illa que ī ministe rio aaron sacerdotis iubēte dño a sancto moyse in taber nacło posita: atq; altera die sola fronduit nucesq; ptu- lit: qz pzoculdubio sola vir- go maria fuit que dñm pepe rit ⁊ post partum virgo per māsit. ṽ. Oza pzo nobis. In laud. hec sola ān. O admira bile. ps. Dñs reg. cp̄. Ab ini- tio. hy9. O gliosa femīa. ṽ. Elegit. ā. O gliosa genitrix ps. Bñd9. orō. Concede nos fa. Mēozia de aliquo sancto si habeat. Ad pzimā ā. O ad mirabile ps. Deus in noīe. ān. Te iure. ps. Quicūq;. ℟. Jesu chziste. ṽ. Qui de virgi ne. Pzeces q̄ ad pzimā perti- nent expleātur. Ad terciā. ā. Quando natus. ps. Legem pone. cpz. Ab initio. ℟. Sā cta dei genitrix. ṽ. Post par- tum. orō. Concede nos. Ad vi. ān. Rubū quē. ps. Defe- cit. cp. Et sic in syō. ℟. Post partū. ṽ. Speciosa facta. oz Concede nos. Ad nonā. ān.

Germinauit. ps. Mirabilia. cp. Et radicaui. R. Speciosa. V. Elegit eā. or. Concede nos. ¶ In pasch. tpe qn fit plenū seruitiū de sctā maria ad vs sup pōs ān. Post partum. et finiat cū allā. pi fer. cp. Btā es ma. hy9. Aue maris stel. V. Sctā dei ge. ān. Sancta maria succur. et finiatur cū allelu ya. ps Magnificat. or. Concede nos fa. Meōria fiat de aliquo sācto si habeatur. Et postea de resurrectione sicut in aliis festis cum regimine chori. Cōpletoriū. de tempo rali non mutat nisi q in fine hym. dicet. Quesum9 auctor et Glīa tibi dñe: q̄ natus. Ad matu. Inuit. In honore et finiat cū allā. ps. Uenite. hy9. Quē terra. Et dr hec sola ā. sup pōs ān. Bñdicta tu. et finiatur cū allā. ps. Dñe dñs noster. ps. Celi enar. p. Dñi est terra. V. Sctā dei genitrix Hi pdicti pi cū pred. ān. et V. dñr quotiēscūq fit plenū seruitiū de sācta maria vsq ad penthecostē. et nō alii pi nec alia ān. nec ali9 V. Lctō pma

STabāt iuxta crucē iesu mater ei9 et soror matris ei9 maria cleophe: et maria magdalene. Cu3 vidisset ergo iesus matrē et discipulum stantē quē diligebat dixit matri sue. Mulier ecce filius tu9. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā discipulus in suā. R. Sctā et īmaculata. et finiat cū. allā lctō. ii.

HEc nimirū est illa hora de qua iesus aquā cōuersurus ī vinū dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier. Nondū venit hora mea Hāc itaq horā predixerat q̄ tunc nondū venerat in qua deberet agnoscere morit9 de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus: nō diuinitatis sed infirmitatis matrē velut īcognitam reprehendebat. Nūc autem hūana iā paciēs: ex qua fuerat fact9 homo: affectu cōmendabat hūano. Tūc vero q̄ mariā creauerat īnotescebat virtute. Nūc vero que3 maria pepererat: pendebat in cruce. R. Beata es maria et finiat cū allā allā. lctō. iii

MOralis igitur īsinuat locus facit q faciēdū admonet et exēplo suo suos īstruxit pceptor bon9: vt a filiis piis ipendat cura parēti bus tāq lignū illud vbi erāt fixa mēbra moriēt3 ibi etiā cathedra fieret magistri docēt3 Ex hac doctrina sana didice

rat paulus apls quod doce-
bat quādo dicebat. Si quis
autē suis et maxime domesti
cis non prouidet fidē negat
et est infideli deterior. Quid
autē cuiꝙ tam domesticū ꝙ
parētes filiis aut parentibꝫ
filii. Huius itaꝙ saluberri-
mi precepti ipse magister scō
rū de seipso constituebat exē
plū: quādo nō vt famule de⁹
quā creauerat et regebat: sed
vt matri homo de qua nat⁹
fuerat et quā relinquebat al
terū p se quodāmodo filiuꝫ
prouidebat. R. Felix nāꝙ.
et finiatur cum allā. ps. Te
deum. V. Ora pro nobis. In
laudib⁹ hec sola ān. O admi
rabile. ps. Dñs regnauit. cp.
Ab inicio. hy⁹. O gliosa feīa
V. Elegit eā. ān. O gloriosa
genitrix. ps. Benedictus. or
Concede nos. Mēorie vt su
pra dictum est. Ad vesperas.
Ad primā et ad omēs alias
horas omnia fiāt sicut a pu-
rificatione vsꝙ ad aduentū
quando de sancta maria fit
plenū seruitiū. ita tñ ꝙ oñs
āe. R. et V. ad oñs horas fi
niantur cuꝫ allā. Et in fine
omniū hymnorū dicātur V.
Quesumus auctor. oīm. Glo
ria tibi dñe cū mēoria de re-
surrectiōe vtš. ¶ Uñ de eta-
te virginis marie hec dicunt
carmina.
Uirgo parens vixit sexagin
ta tribus annis.
Quatuor atꝙ decem fuit in
partu benedicta.
Et triginta tribus cum na-
to vixerat eius.
Sexꝙ decē sola postꝙ deus
astra petiuit.

¶ In dedicatione ecclesie. Ad pmas vesperas sup psal mos feriales. ān. O ꝙ metu endus est locus iste vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tempore pas chali finiatur sic. Capitulū Apocalipsis. xxi.

Uidi ciuitatē sā
ctam hierusalē
nouam descen-
dentem de celo
a deo paratam sicut sponsaꝫ
ornatam viro suo. R. Ter-
ribilis est locus iste non est
hic aliud nisi domus dei et
porta celi. Uere etenim do-
minus est in loco isto et ego
nesciebam. In tempore pas-
chali. allelupa. V. Cūꝙ eui-
gilasset iacob quasi de gra-
ui somno ait. Uere etenim.
Gloria. Uere. Hymnus.
Urbs beata hierusaleꝫ:
dicta pacis visio: que
construitur in celis: viuis ex
lapidibus: et angelis coorna
ta: vt sponsata comite

Noua veniēs e celo: nuptiali thalamo: preparata vt spōsata: copuletur domino: platee et muri eius: ex auro purissimo

Porte nitēt margarit: aditis patentibus: et virtute meritorum: illuc introducitur: omnis qui pro christi nomine: hic in mundo premitur.

Tonsionibus pressuris: expoliti lapides: suisq aptantur locis: per manus artificis: disponuntur permansuri: sacris edificiis.

Gloria et honor deo: vsqquo altissimo: vna patri filioq: īclito paraclito: cui laus est et potestas: per eterna secula. Amen. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo. ℟m. In longitudine dierum. ān. Sanctificauit dn̄s tabernaculū suū hec ē dom⁹ dn̄i ī q̄ īuocet nomē ei⁹ de qua scriptū ē erit nomē meū. ibi dicit dn̄s In pas. tp̄e. allā. p̄. Mḡt

Deus q̄ nobis p sin (Dr)gulos annos hui⁹ sancti templi tui consecrationis reparas diem et sacris semp mysteriis representas incolumes: exaudi preces populi tui et presta vt quisquis hoc templum beneficia petitur⁹ ingreditur: cuncta se impetrasse letetur. Per. Ad cōpl. oīa fiant sicut in fes. trin. et ita dr̄ cōple. quoti. p octa. et in octa. qn̄ p estatē hoc fes. cōtīge. vel ab octa. epy. vsq ad xl. siue de dedicatione fit seruitiū vel de aliquo fes. ix. lec Ad matu. Inuita. Filie syō currite assunt ei celebria matris vestre solennia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes qui sibi eam gratuita elegit clemētia. In pasch. tē pore allā. p̄s. Uenite. hym⁹. Urbs beata hierusalem. In i. noc ān. Tollite portas prīcipes vr̄as et eleuamini porte eternales. In pasch. tēpore alla. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Uidit iacob scalam sūmitas eius celos tangebat et descēdentes angelos et dixit vere locus iste fāct⁹ est. In pasch tp̄e. allā. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Cū euigilasset iacob de somno ait vere loc⁹ iste sanctus est In pasch. tp̄e allā. p̄s. Magnus domin⁹. ℣. Domum tuam. Lectio. i.

Quotienscunq fratres carissimi altaris vel tēpli festiuitatem colimus si fideliter et diligenter attendimus et pie et iuste viuim⁹: q̄c quid in tēplis manufactis agitur: totum in nobis spūali edificatione completur: Nō enim mentitur ille qui dixit.

Templum enī dei sanctū est qd estis vos Et iterū Nescitis q corpora vestra templū sunt spūsscti. Quibus merit nisi per grām dei meruimus fieri tēplū dei. R. In dedicatione tēpli decantabat populus laudē Et in ore eorū dulcis resonabat son9 In pasch tpe Alla. V. Obtulerūt sacrificiū super altare dñi et ceciderunt in facies suas et adorauerunt deū. Et in: Lcō. ii.

Quantū enī possum9 cū ipsius adiutorio laboremus ne deus noster in templo suo hoc est in nobismetipsis inueniat qd oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculū cordis nri euacuet viciis et virtutibus repleat. claudatur dyabolo: et aperiatur xpo. Et ita laboremus vt nobis bonorū operū clauibus ianuā regni celorū aperire possimus. Sicut enī malis operibus quasi quibusdā seris ac vectib9 vite nobis ianua claudit: ita absq dubio bonis operib9 aperit. Rm. Fundata est domus dñi sup verticē montiū et exaltata ē super oēs colles et veniēt ad eum oēs gētes. Et dicēt gloria tibi domine. In pasch. tpe alla. V. Uenientes autē venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent Lectio tercia.

Et ideo fratres carissimi vnusquisq consideret cō scientiam suam: et qñ aliquo crimine se vulneratū esse cognouerit prius orationibus ieiuniis vel elemosinis studeat mundare conscientiaz suam: et sic eucaristiā psumat accipere. Si enī cognoscens reatum suū ipse se a diuino altari subduxerit cito ad indulgentiā diuine mīe pueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita e cōtrario: qui se humiliat exaltabitur Qui enī sicut dixi agnoscēs reatum suū ipse se humiliter ab altari eodē p emēdatione remouere voluerit/ eterno illo et celesti cōuiuio cōmunicari penitus non timebit. R. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulū. Fundens oleum desuper votum vouit dño. Uere loc9 iste sāctus est et ego nesciebā. In pasch tpe. alla alla. V. Uidit iacob scalam sūmitas ei9 celos tangebat et descendentes angelos et dixit. Uere. Gloria. Uere. In. ii. noc. ān Non est hic aliud nisi dom9 dei et porta celi. In pasch. tēpore. alla p. Quā dix. ā. Erexit iacob lapidē ī titulū fun

dens oleū desup. In pasc. tē
poꝛe allā. ps. Bn̄dixisti. ān.
Erit michi dn̄s in deū et la-
pis iste vocabitur domꝰ dei.
In pasc. tp̄e allā. ps. Funda
mēta. V. Domꝰ mea. R. Do
mus orōnis vocabit. lc. iiii.
ROgo vos fratres dili-
gēter attēdite. Si ad
mēsā cuiuscūq; potētis hoīs
nemo presumit cū vestibꝰ scis
sis ⁊ inq̄natis accedere. q̄to-
magis a cōuiuio regis eterni
id est ab altari dn̄i debet se
vnusquisq; īuidie vel odii ve
neno percussus iracundie furo
re repletꝰ cū reuerētia ⁊ hu-
militate subtrahere ꝓpter il
lud qđ scriptū est. Uade prꝰ
recōsiliari fratri tuo: ⁊ tunc
veniēs offeres munus tuū ⁊
iterū. Quomodo huc intra-
sti nō hn̄s vestē nuptialē. R.
Bn̄dic dn̄e domū istam quā
edificaui noī tuo veniētiū ī
locū istū. Exaudi preces ī ex
celso solio glie tue. In pasc.
tp̄e. allā. V. Dn̄e si cōuersus
fuerit populꝰ tuus ⁊ orauerit
ad sāctuariū tuū. Exau. lc. v
HOc enī habet textꝰ euā
gelice lectiōis q quidam
fecit nupcias filio suo ⁊ ītra
uit vt videret simul recūben
tes. Uidēs aūt hoiem nō ha
bentē vestem nuptialē dixit
ministris Ligate illi manus
et pedes ⁊ ꝓiicite eū in tene-
bras exteriores ibi erit fletꝰ
et stridor denciū Ecce qualē
sentēciā merebit audire qui
ad ꝯuiuiū nuptiale id est ad
altare dn̄i aut ebriosus aut
adulter aut odiū ī corde reti
nēs p̄sumit accedere. R. O
q̄ metuēdus est locꝰ iste vere
Nō est hic aliud nisi domꝰ dei
et porta celi. In pasc. t. allā.
V. Mane surgēs iacob votū
vouit dn̄o ⁊ dixit. Non. l vi
AUertat hoc deꝰ a nobis
fratres carissimi ⁊ cō-
cedat vt mala ista aut nunq̄
velimꝰ admittere aut si ad-
missa fuerint sine vlla mora
penitētia vel pace studeamꝰ
sanare: ⁊ largioribꝰ elemosi-
nis festinemꝰ abluere ne for-
te si cū pctōr vulneribꝰ ante
tribunal eterni iudicis vene
rimꝰ ab illa etna eccta ⁊ ab
illa celesti hierlm ꝑpetua ex
cōicatiōe separemur. Hec er-
go cogitantes frēs carissimi
tā casti ⁊ tā sobrii ⁊ tā pacifi
ci ad istud altare studeamus
accedere vt ab illo etno alta
ri nō mereamur excludi Qui
enī istud ad altare casto cor
pore ⁊ mūdo corde cū secura
cōsciētia venerit: ad illud al
tare qđ ī celis est felici trās-
migratiōe perueniet prestāte
dn̄o nr̄o iesu xp̄o qui cū pr̄e ⁊

spūsctō viuit et regnat de9 p oīa scła scłoꝝ amē. ℟ Btī q̇ habitāt in domo tua dn̄e. In scła secłoꝝ laudabūt te. In pasc. tp̄e. allā allā. ℣. Nō pꝛiuabis bonis eos q̇ āmbulāt in innocētia dn̄e virtutū beati oēs qui sperāt ī te. In. Glia. In. In. iii. noc. ā. Qui habitat ī adiutoꝛio altissimi ī ꝓtectiōe dei celi ꝯmoꝛabił. In pasc. tp̄e. allā. p̄s. Ip̄m. ān. Domū istā ꝓtege dn̄e ⁊ āgeli tui custodiāt muros ei9. In pasc. tp̄e. allā. p̄s. Cantate. ān. Fūdata est dom9 dn̄i sup verticē mōciū et exaltata est sup colles allā. et sic semper finiał hec ān. cum allā. nisi a lxx. vsq3 ad pascha. p̄s. Dn̄s regnauit exul. ℣. Hec est domus dn̄i firmiter edificata. Bene fundata est supꝛa firmam petrā. Tres vltime lectiones legātur in cappis sericis. Secundū lucam. xix.

IN illo tp̄e. Egressus iesus perābulabat hierico. Et ecce vir noīe zache9 et hic erat pꝛīceps publicanoꝝ ⁊ ip̄e diues Et rel. Sermo ex cōmē. ven. bede p̄bri. lcō. vii. Que impossibilia sūt apud homines: possibilia sūt apud deū. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina p foꝛamē acus transit hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum: cōtemptoq3 censu fraudiū angustā poꝛtā ⁊ artam viā que ducit ad vitam ascendit. ℟. Oꝛantibus ī loco isto dimitte domine peccata populi tui ⁊ ostende eis viam bonā per quā ambulēt. Et da gloꝛiā nomini tuo In pasc. tp̄e. allā. ℣ Dn̄e exaudi orōnē meā ⁊ clamoꝛ me9 ad te veniat. Et da. Lectio viii.

QUi mira deuotione si dei ad videndū salua toꝛē quod natura minus habuerat: ascēsu supplet arboris atq3 ideo iuste q̄uis ipse rogare non audeat benedictionē dominice susceptionis quā desiderabat accepit. Mistice autē zacheus qui interpꝛetatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat. Qui quāto curis secularibus occupatioꝛ: tanto flagitiis depꝛimētibus erat fact9 humilioꝛ. Sed ablutus est sed sanctificatus sed iustificatus in noīe dn̄i nostri iesu chꝛisti ⁊ ī spiritu dei nostri ℟. Lapides pꝛeciosi omnes muri tui. Et turres hierusalē gēmis edificabuntur. In pasc. tp̄e. allā. ℣. Hec est domus dn̄i firmiter edificata bene fundata est supꝛa firmā petram. Et turres. Lcō ix

Populus ergo gentilis intrantē hierico salua torē videre querebat sed pre turba non poterat: quia gratie fidei quā mūdo saluator attulit participare cupiebat sed inolita viciorū consuetudo ne ad votū perueniret obstiterat. Eadem nāq turba noxie ↄsuetudinis que supra cecū clamantē ne lumen peteret increpebat/ etiam suspicientē publicanū ne iesum videret tardat: sed sicut cecus turbarū voces clamando deuicit/ ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculū altiora petendo trāscēdat terrena reliquat arborē crucis ascendat. ℟ Domus mea domus orationis vocabit dicit dn̄s. In ea oīs qui petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit ⁊ pulsāti aperiet. In pasch. tp̄e. Alleluya. ℣. Domū tuā dn̄e decet sanctitudo in longitudīe dierū. In. Glīa. In. ℣. Domus mea. ℟. Domus orōis vocabitur. In laudibus ān. Domū tuā dn̄e decet sanctitudo in longitudine dierū In pasch. tp̄e. Allā. p̄s. Dn̄s regn̄t. ān. Domus mea dom⁹ orōnis vocabit. In pasch. t. Allā. p̄s. Jubilate. ān. Hec ē dom⁹ dn̄i firmiter edificata bn̄ fndata est supra firmā petrā. In pasch. t. Allā. p̄. De⁹ deus me⁹. ān. Bene fundata est dom⁹ dn̄i supra firmā petrā. In pasc. tp̄e. Allā. p̄. Benedicite. ān. Lapides p̄ciosi oēs muri tui et turres hierl̄z gēmis edificabūtur. In paschali tp̄e. Allā. p̄s. Laudate Capm̄. i. Ad corinthios. iii.

Unusquisq aūt videat q̄d superedificet: fundamentū eī aliud nemo potest ponere p̄ter id quod positū est qd̄ est xp̄s iesus. Hymn⁹.

Angulare fundamētū lapis christ⁹ missus ē/ qui ↄpage parietū in vtroq nectitur/ quē syon scā suscepit in quo credens p̄manet.
Oīs illa deo grata ⁊ dilecta ciuitas/ plena modulis ī laude ⁊ canore iubilo/ trinū deū vnū quoq cū fauore p̄dicat.
Hoc in tēplo summe de⁹ exoratus adueni/ ⁊ clemēti bonitate precū vota suscipe/ largā bn̄dictionē hic infunde iugit
Hic promereant oēs petita acquirere/ et adepta possidere cū scīs perenniter/ paradisum introire translati in requiē. Glīa ⁊ honor. ℣. Beati qui habitant in domo tua dn̄e. ℟. In scl'a scl'or laudabunt te. ān. zachee festinans descēde q2 hodie ī domo tua oportet me manere: at ille fe

stināš descēdit et excepit illū gaudens in domū suā hodie huic domui salus a deo facta est allā. ps. Benedictus. Or.

DEus qui eccliam tuā sponsā vocare digna tus es vt que habebat gratiā per fidei deuotionē: haberet etiam ex noīe dignitatē: da vt oīs hec plebs tuo noī seruiens huius vocabuli cōsortio digna inueniat. Qui viuis et regnas cū deo prē. Hec orō dicit ad om̄s horas pter ad ii. vš. Ad. i. ā. Domū tuā. ps. Deus in noīe. ān. Grās. ps. Quicunq vult. R. Jesu christe. cū allā. V. Qui sedes ¶ Si hoc festū īfra. lxx. vsq ad pasch. cōtigerit: dr. R. Jesu christe. sine. allā sicut ī dñicis illi⁹ tp̄is. Ad. iii. ā. Domus mea. ps. Legem pone. cp̄m. Vnusquisq autem. R. Domū tuā decet sanctitudo. Allā alr. V. In longitudine diez. V. Dom⁹ mea. orō De⁹ qui eccliam tuā. Hec orō. dr ad oēs horas vsq ad vš. Ad vi. ān. Hec est dom⁹. ps. Defecit. Cp̄z. Apocalipsis. xxii.

ECce tabernaculum dei cū hoībus et habitabit cū eis: et ipsi ppls eius erūt: et ipse deus cum eis erit eorū deus. R. Dom⁹ mea. Allā al leluya. V. Domus orōnis vocabit. V. Vbi qui habitāt. A lxx. vsq ad paschā hoc modo dicet istud R. Domus mea Dicit dñs. V. Domus orōis vocabit. Dicit dñs. Gloria. Domus mea. R. Beati qui habitāt. orō. Deus qui ecclesiam. Ad ix. ān. Lapides preciosi. ps. Mirabilia testimo. Cp̄z. i. Ad corinthios tercio.

VNusquisq aūt ppriam mercedē accipiet scdz suū laborē. dei enī adiutores sumus: dei agricultura estis dei edificatio estis. R. Beati qui habitāt in domo tua dñe Allā allā. V. In scla sclorūz laudabūt te. V. Hec est dom⁹ dñi firmit edificata. R. Bene fundata est supra firmaz petrā Ad. ii. vš. ān. Domuz tuā. ps. Credidi. ps. Letat⁹. sū. ps. Nisi dñs. p. Laudate dñm qm̄ bonus est. p. Lauda hierlm. Cp̄z. Mathei vltīo.

HEc est dom⁹ dñi firmit edificata: bñ fūdata ē supra firmā petrā. R. Domus mea. hy⁹. Angulare fū. V. Vbi qui ha. ān Ecce tabernaculū dei cū hoībus et spūs dei habitat ī nobis: tēplū eī dei scm̄ est qd estis vos: pro cui⁹ amore celebratis hodie gaudia templi tp̄e festi. In pasc tp̄e. alr. ps. Magt. orō. Deus qui nobis p singulos.

Et sic fiat seruitium quoti die de dedicatiōe p octo dies cū regimīe chori ⁊ etiā ī dñica. nisi fes. ix. l. ītercurrat. vl iii. lec. cuz regimīe chori. s. si ab oct. pasch. vsq; ad ascen. dñi vel a fes. sctē trini. vsq; ad aduētū dñi hoc fes. cōtigerit vel etiā ab octa. ephie vsq; ad lxx. Quotidie etiā per octa. ad matu. Inui. hym. ān et psal. sicut ī pma die. v. ⁊ ℟ scdm ordinē dñr ⁊ vna sola ān. sup laudes. Et quotidie ī fra octa. ad vesp. ⁊ ad matu. et ad alias horas dr ista orō Deus qui ecclesiam. Si vero infra aduē. vel īfra lxx. vsq; ad caput ieiunii hoc fes. cōtigerit octa. erūt sine regimine chori vsq; ad octa. diē. tūc ei fiant ix. lec. ⁊ inuita. triplex nisi ī dñica cōtigerit. Et si aliquod fes. iii. lec. vel octa. sāctoꝝ īfra has octa. cōtigerit totū fiat seruitiū de fes. vel de octa. ⁊ tm̄ mēo. de dedicatione. Dñica vero q̄ tūc īfra octa. vel in octa. euenerit totū fiat seruitiū de ipa do. et tm̄ mēoria de dedicatiōe. Cū autē a circūcisione dñi vsq; ad octa. epy. vel a. iiii. fe. ī capite ieiunii vsq; ad. iiii. fe. ante pas. vel a vigi. ascensionis dñi vsq; ad vigi. penthe. hoc fes. forte cōtigerit nichil fiat de fes. infra octa. nec etiam ī octa. nisi tm̄ mēo. Si enim a vigi. nati. dñi vsq; ad circuncisionem dñi: vel a. iiii. fer. pri. āte pascha vsq; ad octa. pasch. vel a vigi. pēthe. ⁊ ab hic vsq; ad fes. sctē trini. hoc fes. euc. sp differatur vbi cōueniens possit celebrari. vez post octa. epy. vel post octa. pasch. vl post primā do. post fes. sctē trini. Si vero fes. in dñica. i. aduen. dñi vel in. iiii fe. in capite ieiunii vel ī dñica pasch. vel in dñica palmarū vel in octa. pasch. vel in fe. sācte trini. vel ī fes. de corpore xpi forte cōtigerit differatur in cras. et erūt vespe. de dedicatione Similiter fiat si in die ascen. do. eue. sed ⁊ tūc nichil fiat de dedicatione īfra octa. vsq; ad octa. diē nisi tātum memo. Si vero hoc fes. dedica. ecclesie a fes. sctē trinita. vsq; ad aduentum dñi in do. forte contigerit ⁊ ī ipa do. hysto. inchoāda fue. que non fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ibi inchoetur hys. cum memo. tantum et hoc priuatim/ ⁊ totū seruitiū fiat de dedica. ⁊ in trib9 fer. per ebdo. tota cantet hy. cum ℟. fe. ⁊ in illis trib9 fe. fiat primo memo. de dedica. et deinde de cruce ⁊ de sācta

maria/ ⁊ de sācto loci ⁊ de oībus sāctis et expō euāge. de do. eo anno oīno pretermittatur. Ita tñ ꝙ si aliquod festū. iii. lec. in illis tribus fer. cōtige. illo anno omnino p̄termittatur. Tamen octa. de dica. ecclesie erūt ī sequētib⁹ diebus cū regi. chori nisi per predictā causam īpediatur. vsqꝫ ad octa. diē ⁊ tūc erunt ix. lec. cum īuita. triplici/ nisi dupl festū. impediat vel alia hystoria que non potest cantari in alia dñica nec in fer. et non fuerit duratura. Itez q̄uis alia fer. et per hoc idez tempus hoc fes. contigerit et dñica īfra octa. forte aliqua hystoria inchoanda fuerit q̄ non sit duratura nisi p vnā ebdo. ⁊ in fe. post octa. nō potest cātari/ tunc in ipsa dñica tota cantet hyst. cū cōmemo de dedicatione. Similiter de fes. loci vbi octa. habent cuz regimine chori. In tp̄e vero pasch hoc modo fiat seruitium de dedica. ad vtrasqꝫ vs. ⁊ ad lau. ⁊ ad horas oīa fiāt vt predictum est. Cōple. pasch. tp̄e nō mutatur. Ad matuti. iii. lec. āe. cum suis p̄. V. et R de primo noc. dicunt cum expositione euangelii. Egress⁹ iesus prambula. Secunda die infra octa. āe. p̄. et V. et R. de. ii. noc. Tertia die infra octa. āe. p̄i. V. et R. de. iii noctur. Quarta die. īfra oct p̄. V. et R. de. i. noc. et sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tñ ꝙ in dñica infra oct. legātur lec. de expositiōe euāge. Omnis qui venit ad me. āe. p̄. V. et R. scd̄m ordinem noc. dñr. In octa. vo āe. p̄s. V. et Ria. sicut in. i. die dicūtur cum euange. Facta sunt ence Per estatem vero scilꝫ a Deus oīm. vsqꝫ ad aduen. domini/ et ab octa. epy. vsqꝫ ad lxx. quotidie infra octa. dicūtur V. et R. scdꝫ ordinē noc. et vna sola ān. ad laud. dicitur. He sequen. āne dicantur per octa. dedicationis super psalmos. Benedictus ⁊ magnificat vel ad memoriā dedicationis cum de aliquo sācto fiat seruitium. ān. Benedic domine domum istā quā edificaui nomini tuo. veniētium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue In paschali tempore. Alleluya. ān. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino. vere locus iste sanctus est et ego nesciebam. In paschali tp̄e Allā. ān. Benedictus es in templo sctō glorie tue/ qd

edificatum est ad laudem et
gloriam nominis tui domi
ne. In pasch. tempore Allā.
ān. Fundamentum aliud ne
mo potest ponere preter illđ
deniq; quod positū ē a chri
sto. In pasch. tempore Allā.
ān. Hec aula accipiet a deo
gratiam benedictionis: et mi
sericordiam a christo domi-
no. In pasch. tempore. Allā.
ān. In dedicatione huius tē
pli laudate deum omnis mi
litia celorum: et omnis ter-
ra laudet nomen domini: qꝛ
exaltatum est nomen eius so
lius. In pasch. tempore Alle
luya. ān. Fundamenta tem-
pli huius sapientia sua fun-
dauit deus in quo dominuз
celi collaudant angeli: sub-
ruant venti et fluant flumi
na: non possunt ea mouere
vnq;: fundata enim erat su-
pra petram. In paschali tem
pore. Alleluya. ān. Exurgat
deus ad nostri famulatꝰ ob
sequium et in loco sancto eiꝰ
fiat benedictionis augmen-
tum. In pascha. tempore Al
leluya. ān. Qui regis israel
intende super domum istam
qui deducis velut ouem io-
seph auge in ea benedictio-
nem tuaз qui sedes super che
rubin exaudi preces suppli-
cum in ea tibi confitentium

In pascha. tempore. Allā. ā
Benedic domine domū istā
quam edificaui nomini tuo
vt sit oculi tui aperti sup eā
die ac nocte. In pascha. tp̄e
Alla. ā. Ornauerūt faciē tē-
pli coronis aureis et dedica
uerunt altare domino allā.
¶ Nulla fiat per tota octa.
memo. quia chorus regitur:
ubi per estatem scilicet a Deꝰ
oim. vsq; ad aduentū domi
ni: vel in tempore pasch vel
ab octa. epypha. vsq; ad lxx.
contigerit: nisi aliquod fe-
stum cum regimine chori in
teruenerit. Tamen in tempo
re natiui. dñi vsq; ad purifi
cationem fiat solennis mēo
ria de sctā maria. et ab octa.
pasch. vsq; ad ascensio. do-
mini fiat solennis memoria
de resurrectione. Ad omnes
horas. ā. cp̄. ℟. et ℣. cum ora
tione sicut in die. Ad veš. ān
Domum tuam. p̄s. Credidi
et ceteri p̄i. vtš. ad scdas vš
et dicuntur per totam octa.
quādo de dedicatione fit ser
uitium. Cp̄m Hec est domus
hyꝰ. Angulare fundamentū
℣. Beati qui habitant. Hic
ordo seruetur quotidie īfra
octa. ad veš. nisi ī dñica scз
ad primas vesp. tantū. Sequē
tes lec. deseruiunt octa. p to
tas octa. nisi in dominica et

in octa. tantum. ¶ Secunda die. Lectio prima.

Anniuersariam huius sancte ecclesie cōsecrationis festiuitatē solemnem nisibus totis mente deuota: puroq; corde: dñi saluatoris atq; sanctoꝝ exempla sequentes condigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsem⁹ ergo affectu pio: corde deuoto supplicando misericordiam domini vt clementie sue nobis tribuat felicitatem et indulgentie remissionem atq; regni celestis introitum pandat: vt in celesti templo et in superna ac eterna ecclesia cō sortio sanctorum eternaliter potiamur. Lectio secunda

Maiori autem gloria et veneratione in nouo testamento et in isto homine solennia dedicationum nouarum ecclesiarum sunt veneranda: q̄ꝫ veteris testamenti obseruatio et legis preceptio instituerit. Quoniam sicut maior redemptio christi sanguine postea in populo facta christiano: ita et maior et multo amplior veneratio dedicationum et consecrationum ecclesiarum ī quib⁹ quotidie ipsius corp⁹ domini nostri iesu xp̄i ꝛ sanguis īmolatus a fidelib⁹ sumit̄ ī xp̄i confessione p̄parāda est ꝛ a fidelibus amplectenda. Lcō. iii.

Igitur sanctum est fratres ac deo placitum vt dedicationē huius eccl'ie p̄cipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates et consecrationes sanctarū ecclesiarū venerabiliter colūt qui filios sancte dei ecclesie se esse cognoscūt. ¶ Tertia die Lcō prima

Hec est enim mater omniū credentiū q̄ natos regenerat ad vitā. Idcirco carissimi summopere oēs q̄ xp̄iano noīe cē sent ꝛ filii dei vocāt̄: oportet sacratiōes nouaꝝ eccl'iaꝝ solenniter ꝛ decēter celebrare studiosissimeq; venerari: ꝛ totis nisib⁹ in eis dñi auxiliuꝫ ei implorare. l. ii.

Non dubiū est dñm oīpotē tē in tēplis manufactis īhabitare ꝛ corda coꝝ q̄ ad ea cō ueniūt ꝛ coꝝ dedicatiōes venerabilit̄ colūt spūaliter īuisere atq; cūctos inibi dep̄cantes adiuuare ꝛ coꝝ necessitatibus subuenire. l. iii.

Attēdere oportet fr̄es vnūquēq; fidelē quāta ē consecratio dedicatiōis eccl'ie: et quāta oīo in ea ab ep̄o siue a ceteris sacerdotib⁹ est mīstris exhibet̄. Qualit̄ ex misterio cōsecrationis ꝛ ex ītētiōe o-

rationis corda fideliũ accen dãt atqȝ oẽs diligẽtissime tẽ pli cõsecratiõis festa venerẽt

¶ Quarta die Lectio pma.

Clericis eni poplicib9 a sũmo põtifice et a ceteris sacerdotib9 et dei mĩstris sũma cũ deuotione dicit letania. Deĩde reliquae orõnes sicut ordo eccliastic9 docet. Implorat eni de9 et a suis sacerdotib9 et reliqs ministris ĩ cõ secratione ecclie noue/ vt oĩȝ inibi aduenĩetiũ pces a dño exaudiant/ anxietatesqȝ oĩm ibi orãtiũ relaxent et pctã de precantib9 remittant. Cũ si null9 dies dñic9 ĩfra octa. de dica. euc. tũc. iiii. die. ĩfra oc. legat expositio euãge. de do.

Postu- (ĩfra oct. Lcõ ii. latur etiã a dño ĩ consecratione ecclie vt egritudies ibidẽ sanẽtur: vota suscipiãtur: iuste desiderata ĩpetrent postulata cõcedant: ppetua literqȝ cũcti ad eã cõfugiẽtes et in ea orãtes a dño ab oĩb9 malis liberent/ dño cõseruẽtur/ siue a malis oĩbus illesi misericorditer liberent. lc. iii

Cetera quoqȝ q̃ in serie precũ dedicationis et cõ secracionis ecclie cõtinẽtur: eũdẽ depcationũ cõtinẽt modũ. Multi ergo scti q̇ modo ĩ celis ĩter cateruas sctõꝝ glorient: dei tẽpla ĩ pñti ecclia cõsecrauerũt Quoꝝ edificia vna cũ cõsecrationib9 eorũȝ adhuc manẽt: et quoꝝ parietes hacten9 cõsistere vident.

¶ Quinta die Lectio pma.

Nulli dubiũ est fratres eoꝝ pces a deo exaudiri et eoꝝ ĩpetrata adipleri q̃rũ aĩe sũt ĩ celis aĩab9 sanctorũ coequales. Si eni viuẽtes in carne ecclias plãtauerunt et cõstruxerũt: atqȝ ea q̃ ĩ dedicationib9 eaꝝ sctĩs pcib9 ĩpetrare vt certũ ẽ meruerũt q̃to magis mõ cũ dño regnãtes et eoꝝ postulata et ĩpetrata suis merit⁊ ĩ eos redũdãt q̇ ad eadẽ tẽpla deuote depcaturi aduenĩẽtes. et eoꝝ dedicationes festiue venerãtes cõueniunt seu venerabilit celebran

Sicut ei (tes colũt. l. ii. pfati scti siue cũcti scti pres ex his factis retributionem ppetuã pceperũt et eternã gloriã adipisci meruerũt: sic et modo oẽs eoꝝ vestigia imitantes pmia eterna dño annuẽte adipisci ĩdubitãt me-

Monemus (rent. l. iii. ergo vos fres carissimi ne ista ĩ vanũ assumatis: nec cassari quoquomõ pmittatis Qm si dedicationes nouaruȝ ecclíaꝝ venerabilit colitis: et eaꝝ solẽnia studiosissime ce-

lebratis ea q ipsi scti sacerdotes i ipsis dedicationib9 ecclesiarū p vobis et p cūctis inibi orātib9 petierūt dño auxiliante misericordit ipetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. l. i

SI enī dñs et magister noster ies9 xps ad festū dedicationis tēpli venire dignat9 ē: qtomagis nos ad festiuitates dedicationū ecclesiarū venire debem9: et eas solēniter put poterim9 et dñs dederit celebrare debem9 Audistis nāq frēs carissimi ex lectione euāgelica qr facta sunt encenia hierosolimis et hyēs erat. Et āmbulabat ies9 tēplo i porticu salomonis. l. ii

Encenia aūt vocabāt solennitates scti tēpli cōsecrationis et dedicationis et q dei pplūs ex patrū traditione et ex antiqua cōsuetudine p singulos ānos celebrare cōsueuit Quorū exēpla hodierna die nos imitātes iuxta xpiani orbis morē annuā ecclie nre dedicatiōis diē diuinis laudibus et vigiliis siue ceteris bonis studiis et orōnibus agere studem9 solēnez. l. iii

Ambulare dñs noster iesus xps voluit i tēplo in quo caro et sanguis brutor aīaliū offerebat Multomagis ecclesiam et domū ad orādū et diuina sacramēta i ea offerenda siue domū cōsecratam vbi carnis ipsi9 atq sāguinis celebrant sacramēta iuisere delectabit. Si dies dñic9 infra octa. ptigerit: totū seruitiuz fiat de dedica. hac mō. Ad. i. ves. sup pos ān. Domū tuā. ps. Credidi. et ceteri pi seque. vts notatū ē. Cpm. Uidi ciuitatem. nō dicat Rm. hy9. Urbs btā hierusalē. V. Domū tuā. ān. Sāctificauit. ps. Mgt. orō. De9 q ecclesiā. Memo. de do et de trini. et pcessio ān crucē siue noua hysto. inchoāda fuerit siue nō: nisi qn aliq do. oīno oportet differri: i itroitu chori de sācta maria. Ad matu. tota cātet hysto. sicut i pma die cū istis lcōib9 sequētib9. Lcō i

NAtalē hui9 tēpli diem frēs dilectissimi xpo propicio nū exultatione et gaudio celebram9: et merito: solēnitatez matris ecclesie xpiani populi colūt: p quā se spūaliter renatos esse cognoscunt. lc. ii.

NAm q per primā natiuitatem vasa ire dei fuim9. p scdaz natiuitatē vasa mie fieri meruim9 Prima enī natiuitas nos pduxit ad mortē: scda reuocauit ad vitā. l. iii

OMēs nos fratres carissimi ante ba-

ptismū phana dyaboli fuim⁹ post baptismū tēpla xpi esse meruim⁹. Et si de salute nr̄a attēti⁹ cogitem⁹: tēplū dei et verū ⁊ viuū nos eē cognosca

Non solū (mus. lc. iiii in manufact; habitat de⁹ nec in domo de lignis et lapidib; fctā Sz p̄cipue ī aīa ad ymaginē dei manu ipsius artificis cōdita. Ait enī apl's tēplū dei scm̄ est qd̄ estis vos

Templa ista ideo lc. v de lignis ⁊ lapidib; fa bricant vt ibi tēpla dei viuē tia ɔgregent ac si ad tēplum dei ɔueniāt. Un⁹ xp̄ian⁹ vnū tēplū dei est. Et mlti xp̄iani multa tēpla dei sunt. lcō vi.

Etiam fratres videte ꝙ pulchʒū ē tēplū qd̄ edi ficat de tēplis. Et quomodo multa mēbʒa faciūt vnū coʒ pus: sic multa templa faciūt vnū tēplū. Scdm̄ lucam. vi

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Omīs q̄ venit ad me ⁊ audit sermōes meos et facit eos ostendā vo bis cui silis est. Similis est hoī edificanti domū. Et rel. Omelia venerabilis bede p̄s.

Hō hic edificās ipse ē l. vii mediatoʒ dei et hoīm hō xp̄s iesus q̄ dilectā sibi domū san ctā videlicet eccl'iam ī qua p= petuo maneret edificare ⁊ cō secrare dignatus est. lcō viii

Qui fodit in altū ⁊ po= suit fūdamentū supʒa petrā qʒ ī coʒde suoꝝ fideliū q̄cq̄d terrene intētiōis īuenit funditus extirpare studuit: quaten⁹ eiect; pʒisce ɔsuetudi nis ruderib⁹ ⁊ cogitatiōibus supfluis stabilē ī eis ip̄e ⁊ in cōcussā māsionē possit habere

Ipse enī est petra lc. ix. sup quā huiusmodi do= mus fūdamēta locauit sicut in domo edificāda nil petre cui fundamētū imponit an= tefert: ita sancta eccl'ia petrā suā videlicet xp̄m īmo habet in coʒde recōditā: neq̄ aliq̄d fidei illi⁹ ac dilectiōi pʒeponit adeo vt pʒo hac etiā moʒtem pati nō dubitet. ¶ Ad laud vna sola ā. Ad. i. ⁊ alias ho= ras oīa fiāt sicut īfra oct. Ad scdas vs̄ oīa fiāt sicut ī p̄ma die p̄ter R. cū oʒōe De⁹ qui eccl'iam. ¶ In oct. dedicatio nis. Ad p̄mas vs̄ sup p̄s ān O ꝙ metuēdus. p̄i fer. cp̄. R. et cet'a oīa sicut ī p̄ma die ad p̄mas vs̄ cū hac oʒōe Deus q̄ nobis p singulos. Ad matu. ⁊ ad laud oīa fiāt sicut ī p̄ma die. lc. i.

Congruū vi= detur fratres solēnita ti quā colim⁹ de edificatione tēpli aliqua cōmemoʒare: ꝙ decēter oʒnat⁹ illi⁹ eccl'ie si=

gnificatiōi ꝯueniat īdagare. Narrat ergo scriptura qꝫ salomō rex ꝑceperat vt lapides tollerēt ꝑciosos in fūdamentū tēpli ⁊ quadrarēt eos. l. ii.

Lapides grādes ⁊ ꝑciosi qui in fundamēto locati sunt ⁊ totū onus tēpli sibi suppositū portat eximios sctē ecclie doctores insinuat. Grādes nimiꝝ excellētia meritoꝝ ꝑciosos claritate signorū. Qui ab ipō dn̄o vbū audiētes totā crescētis ecclie fabricā sua ꝑdicatiōe genuerūt

Fundamentū in lc. iii. sacra scriptura xp̄s appellat. In quo lapides grandes ꝑciosi q̄ tēplū oē gestarēt sunt positi: qꝫ p ipm ad ꝓpagandā toto orbe eccliaꝫ ⁊ prius p̄triarche/ ꝓphete/ ⁊ postmodū sūt ap̄li īstructi q̄ quo arcius ei⁹ amori inherebant: eo forti⁹ sectatores suos ī edificatione celesti sustentabāt

Si festū triū lectionū hn̄s ꝓprias lcōnes hac die euenerit fiāt de ipō medie lcōes. l. iiii

Quos videlicet lapides rex quadrari ꝑcepit vt magr̄os ecclie ꝯpositos moribus ⁊ īmobiles aīo eē debere signaret. Sicut eni quadratū quocūq̧ vertit stat: ita ꝑfectoꝝ vita nullis tētationū īpulsib⁹ a sua stabilitate de-

Erat au (iici nouit. l. v tē ꝑdictū tēplū de marmore pario q̄ est lapis albus extructū vt candorē ecclīastice castitatis exprimeret habebat vero sexagīta cubitos in longitudīe et viginti ī latitudine: ⁊ trigīta in altitudine.

Longitudo tēpli lc. vi. fidē sctē ecclie designat per quaꝫ longanimiter prauoꝝ aduersa tolerat. Latitudo caritatē qua intus p viscera pietatis spaciat. Altitudo spē: quapropter bona q̄ p caritatē opatur celestis vite ꝑmia expectat. Scd̄ꝫ iohēm. x.

In illo tp̄e: Facta sūt encenia hierosolimis ⁊ hyems erat ⁊ āmbulabat iesus in tēplo in porticu salomonis. Et rel. Omel btī gre. p. l. vii

Encenia vocabant solēnia dedicatiōis tēpli que ppl̄s dei ex antiqua patrū traditiōe p annos singulos celebrare cō sueuerat Quoꝝ vestigia nos hodie iuxta moreꝫ christiani orbis sequētes annuā dedicationis ecclie nostre diem diuinis laudibus ⁊ vigiliis studuim⁹ agere solēnem. l. viii.

Et hanc ergo nos festiuitatē eo maiori deuotiōe celebrare oportet quo eā redēptori esse gratissimā cognouim⁹. A deo vt in tēpluꝫ

ipse ingredi et sermonē facere pplo ac diuinitatis sue sacramenta pādere dignat⁹ est

SI ergo ābulare sc. ix. voluit dn̄s in tēplo in quo caro et sanguis brutorū aīalium offerebat multomagis orōnis nostrā domū vbi carnis ipsius et sanguinis sacramēta celebrātur visitare gaudebit. Si pābulare non desperit dn̄s in porticu: ī quo rex quōdā mortalis ac terrenus q̄uis potentissim⁹ stare solebat: q̄tomagis penetralia cordiū nr̄oꝝ inuisere atq͡ illustrare desiderat. Ad. i. et ad alias horas om̄ia fiant sicut infra octa. Ad scdas vs̄. oīa fiāt sicut in die preter R̄ qd̄ nō dicet cū hac oratione. De⁹ qui. Quādo fit seruitiū de aliquo sancto per octa. fiat solēnis memoria de octa. cuꝫ hoc V̄. tā ad vespas q̄ ad matutiñ. Beati qui habitāt. siue duplex festum siue non.

¶ Incipit cōmemoratio scti ādree. Ad vespas sup p̄os seꝫ ān. Un⁹ ex duobus qui secuti sūt dn̄m erat andreas frater symonis petri allā. Cp̄ꝫ. Corde credit ad iusticiā ore aūt ꝯfessio fit ad salutē dicit enī scriptura omnis q̄ credit in illū nō confundetur. hy⁹.

Andrea pie sanctoꝝ mitissime: obtine nostris reatibus veniā: et qui grauamur sarcina peccaminū: subleua tuis intercessionib⁹. V̄. Annue xp̄e V̄. Dilexit andreā. R̄ In odo rē. su. ā. Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit petrū et andreā fratrē eius et ait illis venite post me: faciā vos fieri piscatores hoīm at illi relictis rethib⁹ et naui secuti sūt eū. p̄s Magnificat. Oratio.

MAiestatē tuā dn̄e suppliciter exoramus vt sicut ecclesie tue beatus andreas apostolus tuus extitit predicator et rector ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per dn̄m. Ad matutiñ. Inuitat. Dilexit andreā dominus in odorem suauitatis Dum penderet in cruce. p̄s. Uenite. hy⁹. Andrea pie. V̄. Annue. ān. Uidit dn̄s petrū et andreā et vocauit eos. p̄s. Celi enarrāt. ān. Uenite post me dicit dn̄s faciam vos fieri piscatores hominū. p̄s. Benedicam. ān. Relictis retibꝫ secuti sunt dn̄m redemptorē p̄s. Eructauit. ān. Andreas christi famulus dignus deo apostolus germanus petri et in passione socius. p̄s. Om̄ēs gentes. ān. Dignum sibi dn̄s computauit martyrem queꝫ

vocauit apostoluz dum esset in mari allelupa. ps. Exaudi deus depre. ã. Ego si patibu lũ crucis expauescerẽ crucis gliaz nõ pdicarẽ. ps. Exaudi de9 ora. ãn. Xps me misit ad istã puinciã vbi nõ paruũ po pulũ acqsiui p. Cõsitebimr ã Salue crux q i corpe xpi dedi cata es et ex mẽbris ei9 tanq margaritis ornata. ps. Dñs reg. exul. ã. Biduo viuẽs pẽ debat i cruce p xpi noie btũs andreas & docebat ppłos. ps. Dñs reg. ira. v. In oẽm trã R. Et in fines. Lectio pma.

Accedentes carnifices leuauerũt eũ in cruce & extendẽtes funibz totũ corp9 ei9 sicut eis missũ fuerat su spẽderũt. Sicq biduo pendẽs in cruce cfortabat mẽtes cre dẽciũ i dño. Astãtes vero tur be fere vigiti milia hoim inr quos erat frater egee strato cles noie q simul clamabat cũ pplo: iniusto iudicio scm virũ hoc pati interea vadit ois ppls cũ clamore ad domũ egee: oẽsq pariter clamãtes et dicẽtes. Virũ scm pudicũ ornatũ moribz bonũ doctorẽ piũ/ modestũ/ rationabilẽ nõ debere hoc pati sz debere de cru ce deponi qz iã scda die in cru ce positus veritatẽ predicare nõ cessat. R. Dũ pãbularet dñs iuxta mare secus lit9 ga lilee vidit petrũ et andream rethia mittentes in mare et vocauit eos dicens. Venite post me faciam vos piscato res hoim. v. Erãt eni pisca tores & ait illis. Venite sc. ii

Tunc egeas expauescẽs ppłm pmittẽs se eum velle deponere simr cepit ire Quẽ vidẽs scũs andreas di xit. Quid tu ad nos egea ve nisti. Si vis credere xpo apie tur tibi via indulgẽcie sicut pmisi. si autẽ venisti ad hoc tantũ vt me soluas ego peni tus hic de ista cruce viuẽs in corpore deponi nõ potero iã eni regẽ meũ video iã adoro iam i eius cõspectu cõsisto/ et tuis miseriis condoleo qz pa ratus te expectat interit9 Cu ra p te miser dũ adhuc potes ne tũc icipias velle cũ nõ po teris. R. Mox vt vocem dñi predicãtis audiuit btũs ãdre as relictis rethibz quorũ vsu actuq viuebat. Eterne vite secut9 ẽ premia largientẽ. v. Ad vni9 iussiõis vocẽ relictis rethibus beatus andreas. Eterne vite sc. Lectio tercia.

Tunc voce magna bea tus andreas ait domi ne iesu christe magister bone iube me de ista cruce non de poni nisi ante suscipias spm

meũ. Et cũ hec dixisset vidẽtibus cunctis splendor nimi⁹ sicut fulgur de celo veniẽs ita circũdedit eũ vt penit⁹ pre ipso splẽdore ocli hũani eũ nõ possẽt aspicere. Cũq; pmãsisset splẽdor fere dimidie hore spacio abscedẽte luie emisit spm̃ sie cũ ipo luie pgens ad dñm cui ẽ honor ⁊ glia ĩ scla sclor̃ amẽ ℟. Homo dei ducebat vt crucifigeret ppls aũt clamabat voce magna dicẽs innocẽs hui⁹ sanguis. Sine causa dãnat. ℣. Cũq; carnifices ducerẽt eũ vt crucifigeret fact⁹ ẽ ɔcurs⁹ pplor̃ clamãtiũ ⁊ dicẽtiũ. Inno. Glia. Sine cã. ℣. Dilexit ãdreã dñs. ℟. In odo. In laud hec sola ã. Salue crux pciosa suscipe discipulũ ei⁹ q̃ pepẽdit in te magister me⁹ xp̃s. p̃s. Dñs reg. cp̃z. Corde credit. hy⁹. Exultet celum. ℣. Annũciauerũt opa dei. ãn. Uidẽs andreas cruce cũ gaudio dicebat quia amator tuus sẽp fui ⁊ desiderani ãplecti te o bona crux. p̃ Bñdict⁹. or. Maiestatẽ. Ad pmã. ã. Salue crux. p̃s. De⁹ in noie. ãn. Te iure. cp̃. Regi Cetera ad pmã ⁊ ad oẽs alias horas ⁊c. Ad iii. ãn. Btũs ãdreas orabat dicẽs dñe rex etne glie suscipe me pẽdẽtẽ ĩ patibulo. cp̃m. Corde creditur. ℟. et ℣. de cõmuni vnius apostoli. oratio vt supra. Ad vi. ãn. Non me pmittas dñe famulũ tuũ a te separari tẽpus est vt cõmendes terre corpus meũ. p̃. Defecit. cp̃ Non eĩ est distinctio iudei et greci nã idem dñs omniũ diues in omnes qui inuocãt illum. Ad ix. ãn. Qui persequebatur iustũ demersisti eũ dñe in infernũ et in ligno crucis dux iusti fuisti. p̃. Mirabilia cp̃. Omnis quicunq; inuocauerit nomen dñi saluus erit.

¶ Finit cõmune sãctorũ cũ cõmemoratione btẽ marie v̾ginis per totum annum vna cum dedicatione ecclesie.

¶ In dei nomine amē. Breuiarii Aberdoneñ. ad usum ecclesie scoticane potissimum pars estiualis incipit. ¶ In festo sctē trinitatis ad vš. su (per psal. ān. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante oīa secula et nūc et ī ppetuū. p̄s. Laudate pue. ān. Laus et perēnis gloria deo patri et filio sctō simul paraclito in scla sclor. p̄s. Lauda te dñz om. ān. Gloria laudis resonet in ore oīm patri genitoqꝫ proli spiritui sancto pariter resultet laude perenni. p̄s Lauda aīa mea. ā. Laus deo patri genitoqꝫ pli et tibi sācto studio perenni spiritui nr̄o resonet ab ore oē p euū. p̄. Laudo qm̄ bo. ān. Ex quo oīa p quē oīa in quo oīa ipi gloria in secula. p̄s. Lau. hie. Capm

Gracia dñi nr̄i iesu xp̄i et charitas dei et communicacio scti spūs sit sē per cū oībus nobis. R. Honor virt⁹. hy⁹. Adesto sācta trinitas par splendor. Ut in psal. notat. V. Bñdicam⁹ patrē et fi. ān. Grās tibi de⁹ gracias tibi vera vna trinitas vna et sūma deitas sancta et vna vnitas. p̄s. Mḡt. Orō.

Omnip̄s sempiterne de⁹ q dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere: et in potēcia maiestatis adorare vnitatē q̄s. vt eiusdē fi dei firmitate ab oīb⁹ semper muniamur aduersis. Qui viuis et regnas de⁹ Per. Ad cō pleto. ān. Miserere. p̄s. Cū īuocarē. Cp̄. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator mūdi. V. Custodi nos. ān. Lucē tuā dñe nobis cōcede vt destitutis cordium tenebris peruenire possimus ad lumen q est xp̄s. p̄s. Nunc dimittis. Hoc cōple dr in oīb⁹ festis duplici. ab hac die vsqꝫ ad aduen. dñi et ab octa. epy. vsqꝫ ad dñicā pmā xl. nisi ī festis et octa. sctē marie: et nisi ī festo reliquiar et oīm sctōrū Dicetur eciā in festo et ī octa. dedica. ecclesie de quocūqꝫ fit serui. si extra aduen. et xl. et tēpus pasche si p estatē contigerit: vel alias qñ oct. cuz regi. chori habere poterit: sicut habetur ī eodē festo. Ad matut Inuita. Deū verū vnū in trinitate: et trinitatē ī vnitate. Uenite adorem⁹. p̄s. Uenite. hy⁹. Adesto sancta trinitas In. i. noc. ān. Adesto de⁹ un⁹ omp̄s: pater et fili⁹ et spūs sāctus. p̄s. Dñe dñs nr̄. ān. Te vnū in substācia: trinitatē in psonis confitemur. p̄s. Celi enarrāt. ān. Te semp idē esse

viuere et itelligere pfitemur ps. Dñi est terra. v. Benedicamus patrē et filiū cū sancto

Credim9 (spiritu. L. i. sanctā trinitatē id ē patrē et filiū et spiritū sanctum deū oipotentē vni9 substancie: vni9 essencie: vni9 potestatis creatorē oium creaturarū: a quo oia et per quē omia et in quo oia sūt Credim9 patrem a seipso nō ab alio filium a patre genitū deū verū de deo vero: lumē verū de lumine vero: nō tñ duo lumia sed vnū lumen. Tu. R. Bñdicat nos de9 de9 noster Bñdicat nos de9 Et metuāt eū omnes fines terre. v. De9 misereatur nri et bñdicat nos deus. Et metuāt. L. ii.

Credimus spiritū sctm a patre et filio equaliter pcedētem cōsubstācialē et coeternū patri et filio. Pater ē de9 plen9 in se fili9 de9 plenus a prē genit9: spūs sctūs plen9 de9 a prē et filio pcedēs Nō tñ tres deos dicim9 sed vnū deū oipotētē eternū iuisibilē et icōmutabilē q tot9 vbiqꝫ ē et totus vbiqꝫ presēs est. R. Bñdict9 dñs de9 israel q facit mirabilia sol9 Et bñdictū nomē maiestatis ei9 in eternū. v. Replebit maiestate ei9 ois terra fiat fiat. Et. L. iii.

Non p partes diuisus ē sed tot9 in oib9 nō localiter sed potēcialiter. Qui sine cōmutacione sui mutabilia creauit et creata gubernat semp manēs qd ē Cui nichil accidēs eē poterit: qz simplici diuinitatis nature nichil addi vel minui potest: qz sēp est qd est. R. Quis deus magnus sicut de9 noster. Tu es de9 q facis mirabilia. v. Notā fecisti in populis vtutē tuam redemisti in brachio tuo populū tuū. Tu. Glia. Qui facis. In. ii. noc. ān. Te inuocamus te adoram9 te laudamus o btā trinitas. ps. Deus noster refu. ān. Spes nra salus nra honor noster o beata trinitas. ps. Dēs gentes. ān. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitas. p. Magnus dñs. v. Bñdictus es domine in firmamēto celi. L. iiii

Qui pprīū est cui sempiternū est cui idē est esse viuere et intelligere Et hec tria vnus deus et vn9 dñs hec tria Idē deus et dñs vera et sēpiterna trinitas i psonis: vera et sempiterna vnitas est i substācia qz vna est substācia pr et fili9 et spūs sctūs Hec vero sancta trinitas nichil mai9 est i tribus psonis simul noiatis: qͥ in vnaqꝫ psona semel dicta

Quia vnaqꝫ psona plena ē substācia in se: nō tñ tres sub stancie: sed vn⁹ de⁹ vna sub- stancia vna potēcia: vna essē cia. vna eternitas. vna ma- gnitudo. vna bonitas pater et filius ꝛ spirit⁹ sanctus. ℟. Magn⁹ dñs nr̄ ꝛ magna vir tus ei⁹ Et sapiēcie ei⁹ nō est nūerus. ℣. Magn⁹ dñs ꝛ lau dabilis nimis: et magnitudi nis ei⁹ nō est finis. Et. Lec. v

Sed nec aliud est pater ī na- tura ꝙ fili⁹ ꝛ spūs scūs Nec aliud filius ꝛ spirit⁹ sanct⁹ ꝙ pater in natura: ꝗb⁹ vna est natura. Sed ali⁹ pater ī pso na: ali⁹ fili⁹ ī psona: ali⁹ spi ritus sanct⁹ in psona. In pa tre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sctō eter nitatis equalitatisqꝫ cōnexio Unū oēs in substācia ꝛ essen cia et oīpotēcia ꝛ deitate Si cut enī eadē sancta trinitas inseparabilis est in opibus con sors in volūtate: ita equalis in gl'ia. ℟. Gl'ia pr̄i genitēqꝫ proli et tibi ꝯpar vtriusqꝫ sēp spūs alme de⁹ vn⁹. Omni tē pore secli. ℣. Da gaudiorū p̄ mia da gr̄arū munera dissol ue litis vīcula astrige pacis (federa. Di. l. vi.

Credim⁹ eūdē filiū dei verbū eternali ter natū de patre: ꝛ cōsubstā cialem patri p oīa: tēporali- ter natū de spiritu sancto ex maria virgine: duas haben- tem natiuitates. vnaꝫ ex pr̄e eternā aliā ex matre tempo- ralē. Qui eciā fili⁹ dei sue car nis cōcepciōe ē ꝯcept⁹: et sue carnis natiuitate nat⁹ Dei- de deū verꝫ cōceptū cōfitemur et deū verū natū: eūdēqꝫ ve- rū deū et verū hominē vnū iesum xp̄m: vnū filiū dei vni genitū: propriū et perfectum in duab⁹ naturis in vni⁹ per sone singularitate: īpassibilē et passibilē: mortalē atqꝫ im mortalē: crucifixū infirmi- tate nr̄a: eūdēqꝫ viuētē semp in virtute sua. ℟. Honor vir tus et potestas et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati ī trinitate In perenni seculo rum tp̄e. ℣⁹. Trinitati lux perennis vnitati sit dec⁹ ppe tim. In perēni. Gl'ia pr̄i. In peren. In. iii. noc ān. Chari tas pr̄ ē gr̄a xp̄s cōicacio sp̄s o btā trinitas. ps. Nōne deo. ān. Uerax ē pater ỽitas fili⁹ veritatis spūs o btā trinitas. ps. De⁹ iudiciū. an. Una igit̄ pater logos paclitusqꝫ sub- stancia est o btā trinitas. ps. Cātate. i. ℣⁹ Uerbo dñi ce- li firmati sunt. ℟. Et spiritu oris ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ. Tres vltime lec. legāt̄ ī capis feri- cis. Scdm iohānē. iii. c. l. vii

IN illo tp̄e Erat homo ex
phariseis nichodemꝰ no
mīe p̄ceps iudeoꝝ. Hic venit
ad iesū nocte ⁊ dixit ei. Rabbi
scimus q2 a deo venisti magi
ster. Et rel. Sermo ex cōmēta
rio venera. be. pbri. Lctō. vii.
Sicut ex lectione scti euāgelii
fr̄es charissimi audistis: prin
ceps iudeoꝝ venit ad iesū nocte
cupiēs secreta eiꝰ allocucione
pleniꝰ discere mysteria fidei:
cuiꝰ apta ostēsiōe signoꝝ ali-
quatenus iā rudimēta pcepat
Qui qm̄ prudēter ea q̄ ab illo
fieri videbat intelligere cura
uit: sublimiter ea que ab illo
querebat īuestigare pmeruit.
Rm. Tibi laus tibi gl̄ia tibi
graciaꝝ actio. In secula sēpi-
terna: o beata trinitas. V. Et
benedictu3 nomen glorie tue
sanctū et laudabile et super ex
altatum. In secula. Lcō. viii.
Rabbi inquit scimꝰ q2 a deo
venisti magister. Nemo ei po
test hec signa facere q̄ tu facis
nisi fuerit deus cum eo. A deo
igitur iesū venisse ac magiste-
riū celeste mūdo adhibēdū cō
fessus est. Deū fuisse cum illo
miraculis pdētibus ītellexit:
necdū tn̄ ip̄m deū esse cogno-
uit: sed q2 quē magistrū noue
rat veritatis: studiose docēdꝰ
adiit: merito ad agnicionē di
uinitatis eius pfecte doctus
subiit: merito vtriusq3 natiui
tatis eiꝰ dīne scilicet et hūane
s3 et passiōis atq3 ascēsionis ip
siꝰ archana pcepit: necnō eciā
modū scde regeneracionis: in
gressū q̄q3 regni celestis aliaq3
plurima doctrine euangelice
sacramenta dn̄o reuelante di
dicit. R. Bn̄dicamꝰ patrē ⁊ fi
liū cū sctō spū laudemꝰ et sup
exaltemꝰ eū In secula. V. Bn̄
dictus es dn̄e in firmamēto ce
li et laudabilis et gloriosus
In secula. Lectio nona.
Rn̄dit ei iesus et dixit ei. Amē
amē dico tibi: nisi quis natus
fuerit denuo nō potest videre
regnū dei. Que sētēcia tanto
apcius cūctis fidelibus lucet
q̄to cōstat q2 sine huiꝰ luce fide
les esse nequeūt. Quis ei sine
lauacro regeneraciōis remissi
onē pctōꝝ cōsequi et regnū va
leat ītrare celoꝝ. S3 nichode
mus q̄ venit ad dn̄m nocte nec
dū lucis mysteria cape noue
rat nā et nox ī qua venit ipsā
eius qua p̄mebatur ignorāciā
designat: necdū nūero eoꝝ so
ciatꝰ erat: q̄bus ait apl̄s. Fui
stis aliqn̄ tenebre nūc aūt lux
ī dn̄o. R. Sūme trinitati sim
plici deo vna diuinitas eq̄lis
gl̄ia coeterna maiestas p̄ri p
liq3 sctōq3 flamini. Qui totū
subdit suis orbē legibꝰ V. Pre
stet nobis grām deitas btā pa

tris ac nati piterq; spūs almi Qui. Gl'ia. Qui v. Bñdict⁹ es dñe ī firmamēto celi. In l. ān

O Beata et bñdicta & glo riosa trinitas pater & fi lius et spūs sctūs. p̄. Dñs reḡ v. Tibi laus tibi gl'a tibi gra ciaꝝ actio. ān. O btā bñdicta gl'iosa trinitas pater et fili⁹ & spūs sctūs. p̄s. Jubilate deo. v. Miserere miserere miserere nobis. ā. O vere sūma sēpiter na trinitas pater & fili⁹ & spūs sctūs. p̄s. De⁹ de⁹ me⁹. v. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio ā. O vera sūma sēpiterna tri nitas pr̄ fili⁹ & spūs sctūs. p̄s. Bñdicite. v. Miserere miserē miserere nobis. ā. Te iure lau dāt te adorāt te glorificāt oēs creature tue o btā trinitas. p̄. Laudate. v⁹. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio. Capm.

O Altitudo diuiciaꝝ sapiē cie et sciēcie dei: q̄ incōp= hēsibilia sūt iudicia eius et in uestigabiles vie eius: qm̄ ex ip so et p ipsū et in ipso sunt oīa ipsi gloria in secula. Hymnus

O Pater sācte mitis atq; pie o iesu xp̄e fili venerā de paraclitusq; spūs o alme de⁹ eterne. Trinitas sctā vni tasq; firma deitas vera boni tas īmēsa lux āgeloꝝ salus or phanoꝝ spesq; cūctoꝝ. Ser= uiūt tibi cūcta q̄ creasti: te tue cūcte laudāt creature nos q̄q; tibi psallim⁹ deuoti tu nos ex audi. Gl'ia tibi oīpotēs deus trinus et vn⁹ magn⁹ et excels⁹ te decet hymn⁹ laus honor & dec⁹ nūc et ī euū. Amē. v Sit nomē dñi bñdictū. ā Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oīuz sctā et īdiuidua trinitas & nūc et sp et p īfinita sclōꝝ scl'a. p̄s Bñdict⁹. or Oīps sēpit'ne de⁹ Ad. i. ān. O btā. p̄s. De⁹ ī noīe Bti īmaculati Retribue. Qui cunq; vult. hec. ān. O beata. dr per totā ebd. sup oēs psal. ad p̄mā. qñ de trinitate fit serui ciū. Qñ vo fit seruiciū de ali quo sctō ifra octa. trinitatis: tūc dr eadē. ān. O btā sup. p̄s Quicunq; vult. R. Jesu xp̄e. cum. alleluya. v⁹. Qui sedes. Ad. iii. et ad alias horas oēs ān. sine v. dñr ān. O btā bñdi cta. p̄s. Legē pone. Cap̄. O al titudo. R. Bñdicam⁹ patrē & filiū cū sctō spū. Allā allā. v Laudem⁹ & superaltem⁹ eū in scl'a. Allā allā. v. Bñdict⁹ es dñe in firmamēto. Ad. vi. ān O vera. p̄s. Defecit. Capm.

TRes sūt qui testimoniū dant ī celo pater verbū et spirit⁹ sctūs et hi tres vnū sunt. R. Benedict⁹ es dñe in firmamēto celi. All'a all'a. v. Et laudabilis et gl'ios⁹ ī scl'a v. Uerbo dñi celi. Ad. ix. ān.

Teiure. p̄s. Mirabilia. Cap̄m

Unus dominꝰ una fides unū baptisma unꝰ deꝰ et pater oīum : q̄ sup oēs et p oīa et in oībus nobis qui est bn̄dictꝰ ī secula. R. Uerbo dn̄i celi firmati sūt. Allā allā. V. Et sp̄u oris eiꝰ oīs Vtꝰ eor. V. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Ad vs̄ ān. O btā. p̄s Dixit dn̄s. Et ceti p̄i do. Cp̄: O altitudo. R. Bn̄dicamꝰ patrē. hyꝰ. Adesto sctā. V. Bn̄dicamꝰ pa. ān. Te deū patrē īgenitū te filiū unigenitū te sp̄m scm̄ paclitū sanctā indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudamus atq; bn̄dicimus tibi gloria ī secula. p̄s. Mḡt. Or vts̄

Ad has vs̄ nō solet fieri mēo de festo iii lec sine regimīe chori in crastino cōtingēte nisi festum ix lec cōiunctū fuerit tūc de utrisq; solummodo fiet mēo. Per hos tres dies fiet seruicium de cmēo (nisi festū ix lec interuenerit vel vigilia scti iohānis baptiste vel nisi oct trinitatis sint cū regimīe chori ut in pluribus ecclesie regni Scocie cuetudo approbata extat) et tm̄ mēo de trinitate cū ān de noct suo ordine. Et si aliquod festum simplex ix lect hiis tribus diebus contigerit totū seruiciuz erit de festo et medie lect de trinitate nisi festum triū lec cōiūctum fuerit : tunc medie lect. erunt de festo coniuncto si ꝓprie lect habeantur sinautem medie lect erunt de trinitate et tantum mēo de festo coniūcto qđ per totum annum obseruetur. Et dicuntur V et R secundum ordinem noctur. tamen ubi festum trinitatis est festum loci tunc in hiis tribus diebus fiet seruicium de octa trinitatis cum regimine chori/ nisi aliquod festum ix. lect interuenerit tunc āne super p̄s Magnificat et Benedictus. dicuntur suo ordine que ad primas vesperas dicebantur et eciam ad memoriā de trinitate cum de aliquo festo. ix lectionum fit seruicium Ad primam/ terciam/ sextam/ et nonam/ omnia fiant sicut in prima die sz more festi simplicis ix lec. Lectiones per ebdo. quando de trinitate agit Feria secunda. Lectio prima.

Confitemur et credimꝰ sanctam atq; ineffabilē trinitatem patrem et filium et spiritum sanctum : unum deum naturaliter esse unius substancie unius nature uniusqz maiestatis atq; virtutis Et patrem quidem non genitum non creatum: sed ingenitum profitemur. Ipse enim

a nullo originē duxit: ex quo filius natiuitatem et spiritus sanctus processionem accepit Tu autem. Lectio secunda.

Nōs igitur ipse est ꝛ origo tocius diuinitatis. Ipse quoqꝫ pater essencia quidem ineffabilis substancie sue filium suum ieffabiliter genuit nec tamen aliud ꝙ quod ipse est. Genuit deus deum lux lucem. Ab ipso ergo est omnis paternitas in celo et in terra. Filium quoqꝫ credimus de substancia patris sine inicio ante secula genitum: nec tamen factum esse fatemur: quia nec pater sine filio: nec filius aliquando extitit sine patre. Et tamen non sicut filius de patre: ita pater de filio: quia non pater a filio generacionem accepit. Tu. Lctō tercia.

Filius ergo deus a patre pater autem deus: sed non de filio. Ille aūt filius patris: deus de patre: equalis tamen ꝑ omnia filius patri: quia nec nasci cepit aliquādo nec desiit hic eciam vni⁹ cum patre substancie creditur. Propter qđ et omousyon patri dicitur. Hoc est eiusdē cum patre substancie: omo enim grece vnū dicitur vsya vero substancia dicitur: quod vtrumqꝫ coniunctū sonat vna substancia.

Feria tercia. Lectio prima

Neqꝫ enī de nichilo neqꝫ de aliqua alia substancia sed de pr̄is vtero id est de substācia eius idem filius genitus vel natus esse credendus est. Sēpiternus est quoqꝫ et filius. Dū si sēp pater fuit semp habuit filium cuius pater esset. Et ob hoc filiū de patre natum sine inicio confitemur. Tu. Lectio secunda

Nec enim eūdem filium dei ꝓ eo ꝙ de patre sit genit⁹: decisse nature porciūculā noīamus. Sed perfectum patrem ꝑfectum filiū sine minucione sine defectione genuisse asserimus. Qꝛ soli⁹ diuinitatis est ī equalē filiū nō habere. L. iii.

Hic eciā filius dei natura filius est: non adopcione. Quē de⁹ pater nec voluntate nec necessitate genuisse credēdus est: quia nec vlla in deum necessitas cadit nec voluntas sapienciam ꝓuenit. Spiritum sanctum quoqꝫ qui est tercia in trinitate persona: vnum atqꝫ equalem cum deo patre et filio credimus esse deū vnius substancie vnius quoqꝫ nature esse non tamen genitum vel creatum: sed ab vtrisqꝫ procedentem amborum esse spiritum. Tu autem domine

Feria quarta. Lectio prima

Hic eciā spūs sanct⁹ nec ige
nitus nec genit⁹ credit: ne au
tem si ingenitū dixerim⁹ du-
os patres dicam⁹ aut si geni
tum: duos filios mōstremus
Qui tñ nec patris tm̄ nec fi-
lii tm̄. sed simul patris & filii
spiritus dicitur. Lectio scda.
Nec eni de patre tm̄ proce-
dit in filiū vel de filio tm̄ p-
cedit ad sanctificandū crea-
turā: sed simul ab vtriusq; p
cessione monstratur: qꝛ cari-
tas siue sanctitas amboꝝ esse
agnoscitur Hic igitur spirit⁹
sanct⁹ missus ab vtrisq; cre-
ditur sed minor patre & filio
non habet sicut filius ppter
assūptā carnē minorē se prē
et spiritu sctō esse testat. lc. iii
Hec est sancte trinitatis re-
lata narracio que non tri-
plex sed trinitas et dici et cre
di debet Nec recte dici potest
vt in vno deo sit trinitas: sed
vnus de⁹ trinitas In relati
uis vero psonaꝝ noīb⁹ prē ad
filiū fili⁹ ad patrē. spūs sct⁹
ad vtrosq; refertur Que cū
relatiue tres psone dicantur
vna tñ natura vel substācia
creditur Nec sicut tres perso
nas ita tres substācias confi
temur. Sed vnā substāciam
tres autem psonas. Tu autē
¶ In festo corporis xp̄i
Sacerdos ī (ab vs ān.

eternū xp̄s dn̄s scdm ordinē
melchisedech: panē et vinum
obtulit. ps. Dixit dn̄s. ā. Mi
serator dn̄s escā dedit timēti
bus se ī memoriā suoꝝ mira
biliū. ps. Confitebor. ān. Ca
licē salutaris accipiā et sacri
ficabo hostiā laudis. ps. Cre
didi. ān. Sicut nouelle oliua
rum ecclesie filii sunt in cir-
cuitu mense dn̄i. ps. Bti oēs.
ān. Qui pacē ponit fines ec-
clesie frumenti adipe saciat
nos dn̄s p. Lauda hie. Cpm
Dominus noster iesus
xp̄us in qua nocte tra
debatur accepit panē & graci
as agēs fregit et dixit: accipi
te et manducate hoc est cor-
pus meū qd̄ p vobis tradet
R. Homo quidā fecit cenam
magnā et misit seruū suū ho
ra cene dicere inuitatis vt ve
nirent Quia parata sūt oīa
V. Venite comedite panē me
um et bibite vinū qd̄ miscui
vobis Qr Gloria Qr. Hy⁹.
Sacris solenniis iuncta
sint gaudia: et ex pcordiis
sonent pconia: recedant
vetera noua sint oīa corda
uoces et opa Noctis recoli
tur cena nouissima: qua xp̄s
creditur agnum et azima: de
disse fratribus iuxta legitti
ma priscis indulta patribus
Post agnū typicū explētis

epulis corpus dn̄icū datū di
scipulis sic totū oībus ꝙ to-
tū singulis ei⁹ fatemur ma-
nibus Dedit fragilib⁹ cor-
poris ferculū. deditqꝫ tristi-
bus sanguīs poculū. dicēs ac
cipite qđ trado vasculū oēs
ex eo bibite. Sic sacrificium
istud īstituit cui⁹ officiū com
mitti voluit: solis p̄sbyteris
quib⁹ sic cōgruit: vt sumant
et dēt ceteris Panis angeli
cus fit panis hoīꝫ: dat panis
celic⁹ figuris terminū: o res
mirabilis mādūcat dn̄ꝫ: pau
per seruus ⁊ hūilis Te trina
deitas vnaqꝫ poscimus sicqꝫ
nos visitas sicut te colim⁹: ꝑ
tuas semitas duc nos quo tē
dimus ad lucē quā īhabitas.
Amen. ℣. Panē de celo p̄stiti
sti eis. ℟. Omne delectamētū
in se habētē allā. ā. O ꝙ̄ sua-
uis est dn̄e spūs tu⁹ q̇ vt dul-
cedinē tuā ī filios demōstra
res pane suauissimo de celo p̄
stito esuriētes replens bonis
fastidiosos diuites dimittēs
inanes. p̄s. Mḡt. Orō
Deus q̇ nobis sub sacra-
mēto mirabili passionis tue
memoriā reliq̇sti: tribue q̄s:
ita nos corporis ⁊ sanguinis
tui sacra mysteria venerari
vt redēpcionis tue fructū in
nobis iugiter senciam⁹. Qui
viuis et regnas cū deo p̄re in

vnita. spūs scti. Rc̄. Nulla fi-
at memo. in audiēcia nisi ali
quod festū dup̄. ī ista quarta
feria celebratū fuerit tūc fiat
de festo solēnis mēo. Ad cō-
pleto. oīa fiāt sicut ī festo sā
cte trinitatꝭ. Ita tn̄ ꝙ in fine
hym. dicet Gloria tibi dn̄e q̇
natus. Hic eciā ℣. dicit ī fine
oīm hym. sup horas q̇tidie ꝑ
octa. et in octa. qn̄ fit seruiciū
de corpore xp̄i Ad matu. In-
uitato. Christū regem adore
mus dn̄antē gētibus Qui se
manducātib⁹ dat spūs pigue
dinē. p̄s. Uenite. Hy⁹.
Pange lingua gloriosi
corporis mysteriū: sanguinis
qꝫ preciosi quē ī mūdi p̄cium
fructus vētris generosi rex
effudit genciū. Nobis dat⁹
nobis nat⁹ ex intacta virgīe
et in mūdo cōuersat⁹ sparso
verbi semine: sui moras īco-
lat⁹ miro clausit ordine In
supme nocte cene: recūbēs cū
fratrib⁹: obseruata lege ple-
ne cibis ī legalib⁹: cibū turbe
duodene se dat suis manib⁹.
Uerbū caro panē verū: ver
bo carnē efficit: fitqꝫ sanguis
xp̄i merū: et si sensus deficit
ad firmādū cor sincerū sola
fides sufficit Tātū ergo sa-
cramētū veneremur cernui:
et antiquū documētū nouo
cedat ritui p̄stet fides supple-

mētū sēsuū defectui Genitori genitoqȝ laus et iubilacio sal⁹ honor btus q̄qȝ sit et bn̄dictio procedēti ab vtroqȝ cōpar sit laudacio. Amē. In. i. noc ān Fructū salutiferū gustādū dedit dn̄s mortis sue tp̄e. p̄. Beatus vir. ā. A fructu frumēti et vini multiplicati fideles ī pace xp̄i reqescūt. p̄s. Cū īuoca. ān. Cōmunione calicis q̄ deus ip̄e sumit nō vitulor̄ sāguine cōgregauit nos dn̄s. p̄s. Cōserua v. Panē celi dedit eis. R. Panē āgelor̄ mādūcauit hō. Immensa diuine (lc. i. largitatis bn̄ficia exhibita pp̄lo xp̄iano ineffabilem ei cōferūt dignitatē. Neqȝ enī est aut fuit aliqn̄ tā grandis nacio q̄ habeat deos approp̄inquātes sibi: sicut adest nobis de⁹ nr̄. R. Immolabat hedū mlt̄itudo filior̄ isrl̄ ad vespā pasche Et edebat carnes et azimos panes. v. Pascha nr̄m īmolat⁹ ē xp̄s itaqȝ epulemur ī azimis sīceritatꝫ et vitatꝫ Et. Unigenitus siquidē dei (l. ii fili⁹ sue dīnitatꝫ volēs nos cē pticipes: nr̄az naturā assūpsit vt hoīes deos faceret factus homo: et hoc insup qđ de nostro assūpsit totū nobis cōtulit ad salutē. R. Comedetis carnes et saturabimini panib⁹ Iste est panis quē dedit vobis dn̄s ad vescēdum. v. Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iste. L iii. Corpus nāqȝ suum p̄ nr̄a recōsiliaciōe ī ara crucis hostiā obtulit deo pr̄i sāguinē suū fudit ī precium simul et lauachr̄ vt redēpti a miserabili seruitute: a pc̄is oībus liberemur et mūdemur: et vt tāti bn̄ficii iugis. ī nobis maneret mēoria: corpus suū ī cibū et sāguinē suū ī potū sub spē panis et vini sumēdū fidelib⁹ dereliq̄t R. Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē qui surgēs comedit et bibit Et ābulauit ī fortitudine cibi illi⁹ vsqȝ ad mōtē dei. v. Si q̄s mādūcauerit ex hoc pane viuet in etnū. Et. Gl̄ia. Et. In ii. no. ā. Mēor sit dn̄s sacrificii nr̄i: et olocaustū nr̄m pīgue fiat p̄s. Exaudiat. ān. Parat nobis mēsa dn̄i aduersus oēs q̄ tribulāt nos. p̄s. Dn̄s regit. ā In voce exultacionis resonāt epulātes ī mēsa dn̄i. p̄s. Quē admo. v Cibauit eos ex adipe frumenti. R. Et de petra melle saturauit eos. Lctō. iiii O preciosū et admirādum cōuiuiū et salutiferum et oī suauitate repletū. Quid enī hoc cōuiuio p̄ciosius esse potest in quo nō carnes vitulor̄ et hyr

cor̄ vt olī ī lege sed nobis xp̄s sumēdus pponit verus deus Quid hoc sacramēto mirabilius ī ipo nāq; panis et vinū in corp⁹ xp̄i et sāguinē substācialiter cōuertunt Ideoq; xp̄s deus & hō pfect⁹: sub modici panis specie cōtinet. R. Panis quē ego dabo caro mea ē p mundi vita litigabāt ergo iudei dicētes. Quō potest hic nobis dare carnē suā ad māducādū. v Locut⁹ est ppl's cōtra dn̄m aīa nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Quō. lc. v

Nullum ergo sacramētū est isto salubrius quo purgātur pctā: virtutes augētur: & mēs oīum sp̄ūaliū carismatū abūdāciā impinguat. Offert ī ecclesia p viuis & mortuis vt oībus psit qd est p salute oīum institutū. Suauitatē deniq; hui⁹ sacramēti null⁹ exp̄mere sufficit: p qd sp̄ūalis dulcedo ī suo fōte gustat & recolit memoria illi⁹ quā ī sua passione xp̄s mōstrauit excellētissime charitatis. R. Cenātib⁹ illis accepit ies⁹ panē & bn̄dixit ac fregit deditq; discipulis suis & ait. Accipite & comedite hoc est corp⁹ meū. v Dixerūt viri tabernaculi mei q̄s det de carnib⁹ ei⁹ vt saturemur. Accipi.

Romanus igit pōtifex (l. vi. vrbanus quartus hui⁹ deuocione sacramēti affect⁹ pie statuit istā solēnitatē prima quīta feria post octauas pēthecostes a cūctis celebrari: vn̄ oībus vere cōtritis & cōfessis: q̇ matutinali officio hui⁹ festi p̄sēcialiter ītereffēt ī ecclia vbi celebraret cētū dies. Qui vo misse totidē. Silr q̇ in primis vespis totidē q̇ vo scdis toti Eis vero qui prime tercie: sexte none ac cōpletorii adessent officiis p qualibet horar̄ ipārū quadragīta dies ac singulis diebus octauar̄ q̇ misse et oībus ceteris horis adessēt: similiter cētū dies. R. Accepit iesus calicē postq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū testamētū est in meo sāguine. Hoc facite in meā cōmemoracionem. v. Mēoria mēor ero et tabescet ī me aīa mea. Hoc. Glia. Hoc. In. iii. noct. ān. Introibo ad altare dei sumam xp̄m qui renouat iuuētutē meā. p̄s. Iudica me deus et discerne. ān. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumēti et de petra melle saturauit nos. p̄s. Exultate deo An Ex altari tuo dn̄e xp̄m sumimus in quē cor et caro nr̄a exultāt. p̄s. Quā dilec. v. Educas panē de terra. R. Et vinū letificet cor hoīs. Tres vltime lect legāt ī capis fericis. Euāgeliū scdm iohānē. l. vii

IN illo tpe dixit iesꝰ disci pulis suis ⁊ turbis iudeo rū. Caro mea vere est cibꝰ ⁊ sā guis meꝰ vere est potus. Et. ꝛ Omel. ex ꝯmēta. b. augustini. Cū eni cibo ⁊ potu id appe tāt hoīes vt nō esuriāt neqꝫ si ciāt. Hoc vere nō pstat nisi iste cibus et potus q eos a qbꝰ su mitur: īmortales et īcorrupti biles facit id ē socios eoꝝ scōꝝ rū vbi pax erit ⁊ vnitas plena atqꝫ pfecta. Propterea qppe si cut eciā āte nos hoc ītellexerēt hoīes dei: dñs nr̄ iesꝰ xp̄s cor pus et sāguinē suū i eis rebus cōmēdauit: q ad vnū aliqd re digūtur. Ex multis nāqꝫ gra nis efficit vnꝰ panis ⁊ ex mul tis racemis vinū cōfluit. R. Qui māducat meā carnē ⁊ bi bit meū sāguinē. In me ma= net ⁊ ego i illo. V. Nō est alia nacio tā grādis q habeat deos approp̄inquātes sibi sicut deus nr̄ adest nobis. In me. L. viii Deniqꝫ iā exponit quomodo id fiat qd loquit et qd sit mā ducare corpus eiꝰ ⁊ sāguinē bi bere Et qui māducat meā car nē et bibit meū sāguinē i me manet ⁊ ego i eo. Hoc est ergo māducare illā escā: et illū po tū bibere i xp̄o manere: ⁊ illū manētē i se habere. R. Misit me pater viuēs et ego viuo p pter patrē. Et qui māducat me viuit pp̄ter me. Vꝰ. Ciba- uit eū dñs pane vite et intelle ctus. Et qui māducat. Lcō. ix Ac per hoc qui nō manet in xp̄o ⁊ i q nō manet xp̄s: pcul dubio nō māducat carnē eiꝰ spūaliter licet carnaliter ⁊ vi sibiliter pmat dētibus: sacra mēta corporis ⁊ sāguinis xp̄i Sed magis tāte rei sacrmētū ad iudiciū sibi māducat et bi bit: q īmūdus psumit ad xp̄i accedere sacramenta qꝛ alias nō digne sumit nisi q mūdꝰ est de qbus dꝛ. Bti mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt. R. Unus panis et vnū corpus multi su mus. Oēs q de vno pane. Et de vno calice participamꝰ. V Parasti i dulcedīe tua paupi deus q hītare facis vnanimes in domo. Oēs Glīa. Et. Ria per ebd. qꝛ sūt oct. cū regi. cho ri et dicāt R. p ordinē in lex. p oct. eiusd. R. Melchisedech vero rex salē pferēs panē et vinū: erat aūt sacerdos dei al tissimi. Bñdixit abrahe et ait V. Bñdictꝰ abrahā deo excelso qui creauit celū ⁊ terrā. Bene. R. Calix bñdictiōis tue quē bñdicimus nōne cōicacio san guis xp̄i est. Et panis quē frā gimus nōne pticipacio corpis dñi ē. V. Qm̄ vnꝰ panis ⁊ vnū corpus multi sumꝰ: nā oēs de vno pane ⁊ vno calice pticipa

mus. Et. ℟ Ego sū panis vite et p̄res v̄ri manducauerūt māna ī deserto et mortui sūt Hic est panis de celo descēdēs si q̇s ex ip̄o mādūcauerit. Nō morietur. ℣ Ego sū panis viu⁹ qui de celo descēdi: si quis mā ducauerit ex hoc pane viuet ī eternū. Hic. Glīa. Nō. p̄s Te deū. ℣⁹ Panē de celo p̄stitisti eis. ℟ Om̄e delectamētum ī se habētē allelūya. In laud. ān

Sapiēcia edificauit sibi domū miscuit vinū & posuit mēsā allā. p̄. Dn̄s regna. ā. Angelorum esca nutriuisti populū tuū: et panē de celo p̄stitisti eis. allā. p̄s Jubilate. ān Pinguis est panis xp̄i: et p̄bebit delicias regib⁹ allā. p̄. Deus de⁹. ān. Sacerdotes scti ī incēsū: & panes offerūt deo allā p̄s. B̄n̄dicite. ān. Uicēti dabo māna abscōditū: et nomē nouum allā. p̄s Laudate. Cp̄m Dn̄s noster iesus. Hymnus.

Uerbū supernū p̄diens nec p̄ris linquēs dextrā ad opus suū exiēs venit ad vite vesperā. In mortem a discipulo suis tradēdus emulis prius in vite ferculo se tradidit discipulis. Quib⁹ sub bina sp̄ē carnē dedit et sāguinem vt duplicis substācie totū cibaret hominē. Se nascens dedit sociū cōuescens in edulium: se moriens in precium: se regnans dat in premium. O salutaris hostia q̄ celi pandis ostiū: bella p̄mis hostilia da robur fer auxiliū Uni trinoq̄ dn̄o sit sēpiterna glīa q̇ vitā sine termino nobis donet ī patria. Amē. ℣⁹. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti saciat te. ān. Ego sū panis viuus q̇ de celo descēdi: si quis mādūcauerit ex hoc pane viuet in eternū allā. p̄s. B̄n dictus. Or̄ Deus qui nobis. Ad i. ā Sapiēcia. p̄. De⁹ ī noīe ān. O btā et b̄n̄dicta. p̄s. Qui cūq̄ vult. ℟. Jesu xp̄e. cū. allā ℣. Qui de virgine. Ad. iii. ān. Angelorum. p̄s. Legē pone. Cap̄ Dn̄s nr̄ ies⁹. ℟. Panē celi dedit eis allā allā. ℣. Panē āgelorum mādūcauit homo. ℣⁹ Cibauit eos. Or̄o. Deus qui nobis Ad. vi. ān. Pinguis. p̄s Defecit in salu. Capitulum

Quocienscunq̄ manducabitis panē hunc et calicem bibetis mortem domini annunciabitis donec veniat. ℟ Cibauit eos ex adipe frumenti Allelūya allelūya. ℣⁹. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas panē. Or̄. Deus q̇ no. Ad. ix. ān. Uicēti dabo māna. p̄s. Mirabilia. Cap̄m.

Quicunq̄ manducauerit panem et biberit ca

licē dñi īdigne: re⁹ erit corpo ris et sāguinis dñi. ℞. Educas panē de terra alla alla. ℣ Et vinū letificet cor hoīs ℣ Posuit fines tuos pacem. orō Deus q̄ nobis. Ad scdas vesp̄. p̄s. Dixit dñs. et ceteri p̄s. sicut ad p̄mas vsp̄. ān. Sapiē cia. Hii psal. cū p̄dicta ā. dñr singlis dieb⁹ īfra oct. eciā in do. qñ de oc. fit serui. tm̄ ī aliis aūt fest; p oc. dñr psal. fcr̄. cp̄. Dñs ies⁹. ℞ Respexit helias hy⁹ Sacris solēniis. ℣ Panē de celo. ā O sacrū cōuiuiū in q̊ xp̄s sumit: recolit memo ria passiōis ei⁹ mēs īplet gr̄a et future glorie nobis pign⁹ dat. alla p̄s. Mḡt. orō Deus q̄ nobis Quōcūq; festū eciā licet dup̄. fuerit seu fes. loci hac die cōtigerit sp differat vsq; post octa. vel vlteri⁹ si necesse fue. eciā licz fue. festū btī iohānis baptiste seu moloci epī vbi cō uenienci⁹ potest celebrari q̄a sūt oc. cū regi. cho. nisi festū ix. lc. ī feriis p oct. īcurrat eciā licet noua histo. ī do. īchoāda fue. Si aūt hoc festū ī vigil. btī iohā. ɔtīgat tūc totū seruī. erit de fes. et missa de vigil dicet ī cp̄o et nichil illo anno erit de sctā etheldreda nisi tm̄ mēo ad mis. Ad matu. p oct. Invi. hy⁹. ā. psal. sicut ī p̄ma die ℣. et ℞ia. scdz ordi. noct ℣. añ lau Panē de celo. In laud. hec sola ān. Sapiēcia. p̄s. Dñs regnuit cp̄z. hy⁹ et ℣. si cut ī die Quotidie p oc. nisi ī do. et ī oct. die dicāt suo ordīe añe q̄ sup psal. ad p̄mas vesp̄ dñr sup psal. Bñdit et Magt cū repeti. earūdē et silr ad me mo. de corpe xp̄i qñ de aliq. s. fit serui ad i. iii. vi. et ix. oīa sicut ī p̄ma die Ad vs̄. ā Sapiēcia. p̄s Dixit dñs. cū cp̄o hym. et. ℣ sicut ī p̄ma die p̄ter ℞ qd̄ si dicet cū ān. sup Mḡt vt p̄missū ē p ordinē Cōple. aūt p oc. nō mutat nisi de ali quo scō fue. serui tūc enī non dicat Glia t dñe ī fine hym. nec ℣ Qui de vgīe dignat⁹ ē Si aūt aliqd̄ fes. ix. lec. infra has oct. ɔtige. totū serui. fiet de festo eciā ī do. et med lc. de octa. nisi dup̄. festū fue. vl ni si festu. iii. lc. ɔiūctū fūe. festo ix. lc. tūc med. lec. erūt de festo cōiūcto si p̄pe lec. hēant sin autē de oc. p̄ter q̄ ī festis scti moloci aplor petri et pauli et cōmēora. eiusdē tūc enī to tū seruiciū erit de festis p̄pter p̄pa ℞ia et tm̄ mēo. de octa. Et cū medie lec. fiāt ī dñica de octa tūc dicant ℣. et ℞ia scdm ordinē noctur. vsq; ad octa. diē ¶ Feria vi. Lectō. i

De tocius mūdi operibus legistis qz ipse di-

xit et facta sunt: ipse manda
uit et creata sũt. Sermo igit
qui potuit ex nichilo facere
quod non erat. nõne potuit
ea que sũt: ĩ id mutare quod
non erãt. Non est minus da
re ꝙ mutare nouas creatu-
Sed quid. (ras rebus. lc. ii.
Cuius argumentis vtimur:
suis vtamur exẽplis Incar-
nacionis quoqꝫ exẽplo astru
amus mysterii veritatẽ. Nũ
quid nature vsus percẽsit cũ
dñs iesus ex maria nasceret.
Si ordinem querimus viro
mixta femina generare con-
Liquet igi- (sueuerat. L. iii
tur ꝙ preter nature ordinem
virgo generauit. Et hoc qđ
conficimus corpus: ex virgi
ne est. Quid hic queris natu-
re ordinem in xpi corpore: cũ
preter nature ordinem sit ip
se dñs iesus partus ac natus
ex virgine. Uera vtiqꝫ caro
christi que crucifixa: queqꝫ se
pulta est. Uere ergo illi⁹ car
nis sacramentum est. Tu ãt.
¶ Sabbato. Lectio prima.
IPse clamat dñs noster
iesus christus: hoc ẽ cor
pus meum Ante benedictio-
nem verborũ celestium alia
species nominatur. Post cõ-
secracionem: corpus christi si
gnificatur. Ipse dicit sangui
nem suum: ante consecracio-
nem aliud dicitur: post con-
secracionem sanguis christi
nuncupatur. Tu dicis amẽ.
Hoc est: verum est: qđ sermo
sonat: affect⁹ senciat. Lcõ. ii
Panis in altari vsitatus ẽ:
ante verba sacramentorum.
At vbi accessit consecracio: de
pane fit caro christi Quomõ
autem potest iste qui panis ẽ
esse corpus xpi p consecracio
nem. Consecracio igitur ex q̃
bus verbis et cuius sermoni
bus est vtiqꝫ domini iesu: l. iii
Nam per reliqua omnia q̃
dicũtur laus deo offert: ora
cione petitur pro populo pro
regib⁹ et pro ceteris Ubi sa-
cramẽtũ conficitur: iam non
suis sermonib⁹ sacerdos: sed
vtitur sermonibus christi: er
go sermo christi hoc conficit
sacramentũ. Tu. ¶ Dñica i
fra octa. si festo. ix. lec. vaca
uerit ad p̃mas vs̃ oĩa fiant
sicut ĩ aliis dieb⁹ ĩfra oc. p̃ter
ãn. sup psal. Magt. q̃ erit O
ꝙ suauis et fiet memo. de sã
ctis vel de octauis si euene-
rint et de dñica et de trinita-
te cum processione ante cru-
cem nisi aliqua do. omnino
debeat differri ppt plixitatẽ
tpis/ tũc nulla fiet memo. de
dñica nec de trinitate nisi vbi
fuerit de eadem octaua cum
regimĩe cho. Si vo fes. iii. lc.

in hac do. cõtigerit de eo fiet tm̄ mẽo. qꝛ nūq̄ fiūt medie lc de fer. iii. lec. ĩfra octa. cū regi. chori cõtigen. nisi fuerit festū ix. lec. cõiūcta. Ad matu. Vo ĩ dñica oĩa fiãt sicut ĩ p̄ma die cū vi. lec. ꝓprie historie ꝛ expo siciõe euãgelii sicut ĩ p̄ma die Ad lau. hec sola ãn. sup psal. Sapiẽcia. Cetera oĩa sicut ĩ p̄ma die Ad. i. ꝛ ad oẽs horas oĩa fiãt sicut ĩfra octa. super psal. Quicūq̄ vult dicet̄ ãn. Te iure. ad. ii. vespe. oĩa fiãt sicut ĩ p̄ma die p̄ter R. qd̄ nõ dicetur ¶ Et est notãdū q̄ ad processionẽ ante missã di= cet̄ R. Respexit helias et nul la mẽo. de cruce ĩ ĩtroitu cho ri ãn. O sacrū cõuiuium V. et orõ sicut ĩ die. Tñ si hysto. Deus oĩm ĩchoata fuerit cuꝫ meo. ad veŝ. tūc añ missã fi= at mẽo. de cruce ante crucem ad ꝓcessio. ãn. Adorem⁹. V⁹. Hoc signū. orõ. Adesto dñe. Et tūc in introitu chori dice tur aliqua ãn. de sctã maria ꝛ nõ de corpore xp̄i. V. Post p= tū. orõ. Cõcede q̄s. Nota q̄ die lune post dñicã sp incipia tur histo de octa si seruiciū. ĩ dñica fuerit de octa. sinauteꝫ dicãt̄ Ria eodẽ ordine sicut ante dñicã. Lctõ p̄ma.

Christ⁹ panis ẽ: de quo qui mãducat viuet in eternū de quo ip̄emet dixit Et panis quẽ ego dabo caro mea est: p mūdi vita Determinat quo modo sit panis: nõ solū scdꝫ verbū quo viuūt oĩa: sed ꝛ se cūdū carnẽ assūptã ꝓ mundi

Humana enim (vita Lc. ii. caro q̄ erat peccato mortua carni mūde vnita incorpora ta: ac vnū cum illa effecta vi uit de spū ei⁹ sicut viuit cor= pus de spū suo Qui vero nõ est de corpore xp̄i: nõ viuit de

Corpus (spiritu xp̄i. L. iii. et sanguinẽ xp̄i dicim⁹ illud qd̄ de fructib⁹ terre est accep tum: et prece mystica cõsecra tum: recte sumimus ad salu= tem spiritualẽ in memoriam dñice passionis. Lectio q̄rta

Qd̄ cū p man⁹ hoĩs ad illã visibilẽ perducatur speciem nõ sanctificatur vt sit tã ma gnū sacramẽtū: nisi operan te inuisibiliter spiritu sancto cum hec oĩa que p corporales motus in illo opere fiūt de⁹

Hoc est sa= operetur. L. v. cramẽtū pietatis: et est signū vnitatis: et vinculū charita= tis Qui vult viuere accedat et credat et incorporet hūc ci bum ꝛ potū: p hoc eciã ĩtelli gẽs societatẽ mẽbroꝝ mistici corporꝭ eccl̄ie qd̄ erit ĩ fine ip̄i⁹ in p̄destinatis. Lectio sexta.

Hoc est qd̄ dicimus q̄ et om

nibus modis approbare cō-
tendimꝰ ſacrificiū eccl'ie duo
bus cōfici duobꝰ cōſtare. vi-
ſibili elemētorū ſpē: et inuiſi
bili dñi nr̄i ieſu xp̄i carne ⁊ ſā
guine et ſacramento et re ſa
cramēti: id eſt corpore chriſti
Tres vltime lec. de expoſitio
ne euāgelii ſicut in prima die
In lau. vna ſola ān. ⁊c. vt s̄.

¶ Feria ſcda Lectio. i

SIcut enī xp̄i pſona cō
ſtat et conficitur ex deo ⁊
homine: cū ipſe xp̄us verꝰ ſit
deus ⁊ verꝰ homo: qꝛ oīs res
illarū naturā et veritatē ī ſe
continet: ex quibus cōficitur
Cōficitur autē ſacra- (L. ii
mentū eccleſie duobꝰ: ſacra-
mēto ⁊ re ſacramēti: id ē cor
pore xp̄i Caro eiꝰ eſt quā ſub
forma panis opertā in ſacra
mento accipimꝰ: et ſanguis
eius quem ſub vini ſpecie ac
ſapore potamus. Lectio. iii
Caro viſibilis videlicet eſt
ſacramentū carnis: ⁊ ſāguis
ſacramentum eſt ſanguinis
Carne et ſanguine vtroqꝫ in
uiſibili et intelligibili ſpiri-
tuali ſignatur viſibile corpꝰ
dñi nr̄i ieſu xp̄i et palpabile
plenūqꝫ grē oium virtutū et
diuina maieſtate ¶ Feria iii

SIcut ergo celeſtis L. i
panis: qui vere xp̄i ca-
ro eſt ſuo modo vocał corpꝰ

chriſti cū reuera ſit ſacramen
tum corporis xp̄i: illiꝰ videli
cet qđ palpabile: qđ viſibile
et mortale in cruce eſt poſitū
Vocaturqꝫ ipſa carnis L. ii
immolacio q̄ ſacerdotis ma-
nibus fit xp̄i paſſio mors cru
cifixio nō rei veritate: ſed ſi-
gnante myſterio ſicut ſacra-
mētū fidei qđ baptiſmꝰ intel
ligitur fides eſt. Tu. Lctō. iii
Iteratur quotidie hec obla
cio licet xp̄us ſemel paſſus in
carne per vnā eandēqꝫ mortꝫ
paſſionē ſemel ſaluauit mun
dum: ex qua morte idē reſur
gens ad vitā mors illi vltra
non dñabił. ¶ Feria iiii. L. i

QUod pfecto ſapiencia
dei patris neceſſario ꝓ
multis cauſis hoc prouidit.
Primo quidē qꝛ quotidie pec
camus ſaltem in peccatis: ſi
ne quibus mortalis infirmi-
tas viuere non poteſt. Lc. ii
Quia licet oīa pc̄ā cōdona
ta ſint in baptiſmo: tn̄ pecca
ti fomes ſiue infirmitas ad-
huc manet ī carne. Unde pſal
miſta Bn̄dic aīa mea dn̄m:
qui ꝓpiciał oībus iniq̄tatibꝰ
tuis Qui ſanat oēs infirmi-
Et ideo qꝛ (tates tuas. L. iii
quotidie labimur: quotidie
pro nobis xp̄s myſtice īmola
tur Et paſſio xp̄i ī myſterio
tradił: vt q̇ ſemel moriendo

mortē vicerat: quotidie reci-
diua pctõꝝ ꝓ hec sacramenta
corporis ⁊ sanguinis pctã re-
laxaret Un̄ oramus Dimitte
nobis debita nr̄a: qꝛ si dixeri
mus ꝙ pctm̄ nõ habem⁹: ipsi
nos seducim⁹ et veritas ĩ no
bis nõ est ¶ In octa. corpo-
ris xpi ad p̉mas vš. sup psal.
hec sola ãn. Sacerdos in eter
num. psal. feria. cap̄. R. ⁊ ce
tera oīa fiãt sicut in p̉ma die
ad p̉mas vel. Cõplc. tñ sicut
infra octa. dr̄. Ad matu. ix. l
fiant Inuita. trip̄. tota cãtel
historia sicut in p̉ma die cum
eisdē lec. et expositiõe euãge.

Huius sacramēti Lec. i
ritũ melchisedech osten
dit: vbi panē ⁊ vinũ abrahe
obtulit s₃ tu michi dicis Quõ
ergo melchisedech vinũ ⁊ pa
nem obtulit? Quid sibi vult
ammixtio aque? Racionē ac
cipe: p̉mo figura oīum fuit:
q̄ añ p̄cessit tēpore moysi. l. ii
Quia cũ ppls iudeorꝝ sitiret
⁊ murmuraret ꝙ aquam in
uenire non posset: iussit dñs
moysi vt tãgeret petrã cũ vir
ga: tetigitq₃ petrã: ⁊ petra vn
dã maximã fudit: sicut dicit
Bibebãt añt de (apls. l. iii.
spũali sequēte eos petra: pe
tra autē erat xp̄s. Nõ īmobi
lis petra q̄ ppl'm seq̄bal. et tu
bibe vt te xp̄s sequatur Uide
mysteriũ moyses hoc est pro
pheta. Vga hoc ē vbum dei.
Sacerdos verbo dei Le. iiii
tangit petrã: et fluit aqua et
bibit pplus dei Tãgit ergo
sacerdos calicē: redũdat aq̄
in calice et salit in vitã eter-
nã: et bibit populus dei: qui
graciã dei cõsecut⁹ est. Lec. v
In tp̄e dñice passionis cum
sabbatu₃ magnũ instaret q̄a
diu viuebat in cruce dñs no
ster ies⁹ xp̄s et latrones: mis-
si sunt q̇ pcuterēt eos: q̇ veni
entes inuenerũt defũctũ dñ₃
iesum xp̄m Tũc vn⁹ de mili
tib⁹ lãcea tetigit lat⁹ et de la
tere eius aqua fluxit et san-
guis Aqua autē vt mũdaret:
sanguis autem vt redimeret
Quare de latere? qꝛ vnde cul
pa inde gr̄a: culpa ꝑ feminã:
gracia per dñm nr̄m iesũ xp̄₃
Si vero calix dñi nõ est l. vi
aqua sola et vinu₃ solũ: nisi
vtrũq₃ misceal: quõ vt corp⁹
dñi põt esse farina sola et a-
qua sola nisi vtrũq₃ aduna-
tũ fuerit et copulatum et pa
nis vni⁹ cõpage solidatũ. in
sacramēto corporis et sãgui
nis dñi: nichil ampli⁹ offera
tur ꝙ quod ip̄e dñs tradidit
hoc est panis et vinum aqua
mixtũ: nec ãpli⁹ ĩ sacrificiis
offertur ꝙ de vino et frumē-
to. Hec tria vnum sũt in iesu

xpo hec hostia et oblacio dei i odorem suauitatis. Tres vl time lec. de exposicione euangelii sicut in pma dic legātur Ad laudes oēs añe. dicātur Ad pmam et ad alias horas oīa fiāt sicut ī pma die sz more simplicis festi cū ān. Te iure. super psal. Quicūqȝ vult Ad scdas veš. oīa fiant sicut in die pter R. qđ nō dicet Et si aliquod festū. iii. lec. in hac die cōtigerit fiant inde. iii. lc si proprie habeant sinautem tm memo Si autem festū. ix lec. hac die euenerit festū differatur in crastinū et erunt vespe. de octa. et memo. de festo nisi forte huiusmodi festū ix lec. fuerit ꝙ scdas vespe. habere nō poterit ¶ Dñica pma post festū scte trinitatis. Ad vespe. ā Bñdict9. p̄. Ipm Capm Benedictus de9. vt ī psal. notatū est. R Deū time et mādata eius obserua. Hoc est oīs hō. V Timentib9 deū nichil deest nec his q̇ diligūt deū in vitate. Hoc ē. Gloria. Hoc ē. Hoc R. dicat ad has vespe. tm scilicet in principio hui9 historie. Hymn9. O Lux beata. vt in psalte. Hic hym dicitur ad vespe. oībus sabbatis vsqȝ ad aduentū dñi qñ de dñica agitur. V Uespertina oro. R Et descendat. ān Loquere dñe quia audit seruus tuus. p̄s. Magt. oro. De9 ī te sperantiū. Memo. fiat si habeatur ppietas alicui9 scti vñ tres lec. fieri debeāt. Et postea de corpore xpi hac die dñica tm : deīde de trinitate de cruce et de sācta maria vt ī psalterio añ cōpleto. notatum est Tñ si festū alicui9 scti. ix. lec. in hoc sabbato celebratū fuerit tūc in pmis fiet mēoria de ipso festo : deīde memo. supra dicte. He sequentes añe seruiunt historie Deus. omnium. quādiu durat in sabbatis super psal. Magnificat. vel ad memoriam de dñica cū de aliquo festo ix. lectio. fiat seruicium. ān. Cognouerunt omnes a dan vsqȝ bersabee ꝙ fidelis samuel ppheta esset domini. ān. Preualuit dauid in philisteū in funda et lapide ī nomine dñi. ān. Nōne iste est dauid de quo canebāt in choro dicētes : saul pcussit mille : et dauid decem milia in milibus suis. ān Iratus rex saul dixit michi mille dederunt et filio ysai dederūt decē milia. ān. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno suo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ān. Mōtes gel-

hoc nec ros nec pluuia ueni-
ant sup vos: qz i te abiect9 est
clypeus forciũ: clypeus saul
quasi nõ esset vnctus oleo quõ
ceciderũt fortes in ꝓlio: iona
thas in excelsis tuis ĩterfect9
est: saul et ionathas amabiles
et decori valde in vita sua: in
morte quoqꝫ nõ sunt separati
ãn Doleo sup te frater mi io
natha amabilis valde super
amorẽ mulierꝝ: sicut mr̃ vnicũ
amat filiũ: ita te diligebã sa-
gitta ionathe nunq̃ abiit re-
trorsũ: nec declinauit clypeus
eius in bello: et hasta eius nõ
est auersa. ãn. Dixitqꝫ dauid
ad dñm cũ vidisset ãgelũ cedẽ
tẽ pplm: ego suz qui peccaui:
ego inique egi: isti q̃ oues sũt
quid fecerũt. ãn. Rex autẽ da
uid coopto capite incedẽs lu
gebat filiũ dicẽs: absolon fili
mi: fili mi absolõ: quis michi
det vt ego moriar ꝓ te fili mi
absolõ. Cũ vo tẽp9 plirũ fue
rit tunc oẽs añe ꝓcedẽtes suo
ordine dicãtur. Cũ vero bre-
ue fuerit id est octa. vel infra
tũc sp dicãtur vltime he ãe se
q̃ntes scz Mõtes. gelboe ꝛ ãn
Rex autẽ. dauid ꝛ alie añe ꝓ-
cedẽtes eo ãno oĩo ꝓtermitãt
Ad matu. Inuita Laudem9
iesũ xp̃m. vt ĩ psal. ꝑs. Uenite
hy9 Nocte surgẽtes. vt ĩ psal
In. i. noct. ãn Pro fidei. ꝑs

Beat9 vir. ꝛ c. ꝑi. sicut ĩ psal.
notãtur. V9. Memor fui nocte.
Hac die ĩcipiat liber regũ ꝛ le
gatur vsqꝫ ad primã dñicam
post quinto kalẽdas Augusti
quãdo de dñica agit. Lcõ ꝑma

Fuit vir vnus de rama
thain sophin de mõte
effraim: et nomẽ eius helcana
fili9 hieroboã filii heliu: filii
thau: filii suph effrateus. Et
habuit duas vxores: nomen
vni ãna: ꝛ nomẽ scde fenẽna
Fuerũtqz fenẽne filii. Anne
autẽ nõ erãt liberi. R. Deus
oĩum exauditor est ip̃e misit ã
gelũ suũ et tulit me de ouib9
p̃ris mei. Et vnxit me vnctiõe
mĩe sue. V9. Dñs q̃ eripuit me
de ore leonis ꝛ de manu bestie
liberauit me. Et vnxit. L. ii.
Et ascendebat vir ille de ci-
uitate sua statutis diebus vt
adoraret et sacrificaret dño
deo exercituũ ĩ sylo. Erãt aũt
ibi duo filii hely: ophni et fi
nees sacerdotes dñi Uenit er
go dies et ĩmolauit helcana:
deditqz fenẽne vxori sue et
cũctis filiis eius et filiab9 ꝑ-
tes. Anne aũt dedit ptẽ vnã
tristis qz annã diligebat. R.
Dñs qui eripuit me de ore leo
nis ꝛ de manu bestie liberauit
me. Ipse me eripiet de mani-
bus inimicorum meorum. V9.
Misit deus misericordiã suã

et veritatem suā aīam meā eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Lectio tercia. Dominus autem concluserat vuluā ei9 Affligebat quoq3 annā emula eius: vt vehemēter angebat in tantum vt exprobraret q3 dn̄s cōclusisset vuluā eius. Sicq3 faciebat p singulos annos: cum redeūte tēpore ascēderunt ad tēplum dn̄i: et sic prouocabat eam. R. Ego te tuli de domo patris tui dicit dn̄s: et posui te pascere gregē populi mei: et fui tecum in oībus vbicunq3 ambulasti. Firmās regnum tuum in eternum. V. Feciq3 tibi nomen grāde iuxta nomen magnoꝝ qui sunt in terris: et requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In eternum. In scdo noc. ān Mature p̄s. Cōserua. vt ī psa. notatur. V. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Si habeatur proprietas alicuius sancti vnde ad vesperas facta fuerit memoria: fiāt inde tres medie lectiones cu3 V. et. R. de primo noct. L. iiii Porro anna flebat et nō capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis: et q̄obrem affligitur cor tuū. Nunquid nō ego melior sum tibi q̄ decē filii. Surrexit autem anna postq̄ comederat ī sylo et biberat: et hely sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini. Cū esset āna amaro aīo: orauit dominum flens largiter. R. Exaudisti domine oracionem serui tui: vt edificarem tēplum noī tuo. Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. V9. Domine qui custodis pactū et misericordiam seruis tuis: qui ambulāt coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio quinta. Votum igitur vouit anna dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordat9 mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisq3 serue tue serū virilem dabo eum domino omnibus diebus vite eius: et nouacula non ascendet super caput eius. R. Audi domine hymnum et oracionem quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Sup domum istam die ac nocte. V9. Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Sup. Lectio. vi. Factum est autem cum anna multiplicaret preces corā domino: vt hely obseruaret

os eius. Porro āna loqueba-
tur in corde suo: tātūq; labia
ei9 mouebātur et vox penit9
nō audiebatur. Estimauit au
tem eam hely temulentam: di
xitq; ei. Usqquo ebria eris.
Digere paulisper vinum quo
mades. R. Dñe si conuersus
fuerit ppl's tu9 & orauerit ad
sanctuarium tuum. Tu exau
dies in celo domine. Et libe-
ra eos de manibus inimicoꝝ
eorum. V9. Si peccauerit in te
populus tuus et cōuersus ege
rit penitēciā veniēsq; orauerit
ī loco isto. Tu ex. Glia. Et li.
In. iii. noc ān Sponsus. ps.
Celi enarrant. vt ī psalte. V9.
Exaltare domine in virtute.
Euangeliū secundum lucam
Homo quidā erat diues. R.
Peccaui sup nūerū arene ma
ris et multiplicata sunt pctā
mea dñe: et non sum dignus
videre altitudinē celi pre mul
titudine iniquitatis mee quo
niam irritaui iram tuam. Et
malum coram te feci. V. Qm̄
iniquitatē meā ego agnosco:
et delictum meum corā me est
semp tibi soli peccaui. Et ma.
R. Recordare domine testa-
menti tui et dic angelo percu
cienti: cesset iam manus tua.
Ut non desoletur terra: et ne
perdas omnem animam viuā
V9. Quiescat domine iam ira
tua a populo tuo et a ciuitate
sancta tua. Ut. R. Benedicat
nos deus. Et hoc semper in
omnibus dominicis vsq; ad
aduentum domini obseruetur
vt. ix. R de trinitate dicatur
quando hystoria dominica-
lis cantatur: tamē nō semper
illud. Rium: sed vnum post
aliud ordinatī sīc posita sunt
in hystoria de trinitate. Et
post vltimum Rium de trini
tate reincipiatur ad iniciū hy
storie eiusdē. Quādo vero vl
timo fit seruiciū de dñica an-
te aduentum dñi semp dr. R
Sūme trinitati. Ferialia. R
Preparate corda vestra dño
et seruite illi soli. Et libera-
bit vos de manibus īimicoꝝ
vestroꝝ. V. Auferte deos alie-
nos de medio vestri. Et. Rm
Preualuit dauid in philisteū.
In funda et lapide in nomīe
dñi agminū dei isrl'. V. Abstu
lit ergo opprobriū a filiis is-
rael. In. R. Montes gelboe
nec ros nec pluuia veniant su
per vos. Ubi ceciderunt for-
tes israel. V. Omnes montes
qui in circuitu eius sunt visi-
tet: dominus a gelboe autem
transeat. Ubi. Gloria. Ubi. V
Excelsus super omnes gētes
¶ In laudibus antiphona.
REgnauit dominus pre
cinctus fortitudine cuꝫ

decore virtutū cuius sedes est in eternū. ps. Dn̄s regna. an. Sciamus oēs q2 dn̄s ipse est deus cui iubilem9 et exaltem9 et laudemus nomē eius ī eter nū. ps. Jubilate. an. Bn̄dicā te dn̄e in vita mea vt videam virtutē tuā et gl'iam tuā. ps. Deus deus. an. Dīs creatura celi et terre bn̄dicat dn̄m hym nū dicat et superexaltet eum in secula. ps. Benedicite. an. Spiritus omnis laudet dominum : quia ipse dixit et facta sunt oīa mādauit et creata sunt vniuersa. p. Laudate He an̄e supradicte cū suis psal hac die ⁊ ceteris dominicis diebus ad inicium vniuscuiusq3 hystorie dominicalis que euenerit vsq3 ad aduentum domini cantētur. Aliis vero dominicis quādo hystoria non inchoatur : et tamē fit seruiciu3 de dominica tunc hec sola. an Regnauit. super omnes. psal. in lau. di. Quādo vero vltio fit seruicium de dn̄ica ante aduētum domini : tunc oēs an̄e super laudes dicātur. Capl'm

Benedictio et claritas et sapiencia et graciarū actio honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum. Amen. ❡ Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans chorus cat nisibus totis rogitemus oēs cūctipotētē. Vt deus nr̄ miseratus oēm pellat lāguorem tribuat salutē : donet ⁊ nobis pietate patris regna polor. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati paritercq3 sancti spūs cuius reboat in oī gl'ia mūdo Amen. V. Dn̄s regnauit. R. Decorē induit al'a. ā Pater peccaui. ps. Bn̄dictus. Quere hāc ān ⁊ oēs alios ā. sup psal. Bn̄dictus. et Mḡt. cū oōne dn̄icali et expositiōib9 euāgelicor ī fine tp̄al'. sc3 post hysto. Vidi dn̄3. or. De9 ī te sperātiū Memoria fiat si habeatur de aliquo sancto vnde ad vesperas facta fuerit memoria postea de trini. ān. Libera nos. V Sit nomen domini benedictum. Oracio. Omnipotens sempiterne deus qui. Nulla fiat memoria de cruce ad matutinas necq3 de sancta maria in diebus dominicis. Omnibus dominicis vsq3 ad aduentum dn̄i quādo de dn̄ica agitur vel de dominica fit memoria eciā fit mēoria de trinitate ad primas vesperas nisi in festo oīum sctōr qn̄ ī sabbato cōtigerit vel ī dn̄ica. Ad p̄mā et ad alias horas oīa fiant sicut ī psalte. notatū est : Ad. ii. vespas. ān. Sede a dextris. p

Dixit dñs domino. Capľm.
Dominus autē dirigat corda et corpora nr̄a ī charitate dei et paciēcia xp̄i. hy⁹. Lucis creator optime. vt in psalterio notaľ. ℣. Dirigatur dñe ad te orō mea. ℟. Sicut incēsū in cōspectu tuo ān. Fili recordare. p̄s. Mğt. Orō vt s̄. Ad has ves̄. nulla fiat mēo nisi de corpore xp̄i hac die tm̄ : vel nisi festū. iii. ľ in crastino cōtigerit : tūc eniꝫ fiat memo. de ip̄o festo Si ꝟo festū. ix. lec. in ip̄a. ii. feria cō tigerit vel a dñica reseruatur ꝓpter inchoacionem historie die lune celebreľ : et tūc fiāt ī dñica vespe. de festo : et mēo. de dñica : nisi forte ip̄a dñica suis primis careat vespe. tūc enī cōiter oportet vt dñica su as. ii. ves̄. habeat : sicľ fiat oībus dñicis vsq̧ ad aduē. dñi Feria. ii. ⁊ in oīb⁹ feriis vsq̧ ad aduē. dñi de Inuita. añis psal. ⁊ ℣. seruetľ ordo q̇ ī feriis post Dñe ne in ira. Hym. ꝟo ad matu. ad lau. et ad ves̄. si cut in dñica p̄cedēti dicūľ tā in dñicis q̄ȝ in feriis vsq̧ ad aduen. dñi qn̄ de tp̄ali agitur Ad matu. ꝟo ī feriis vsq̧ ad aduen. dñi dñr ℟. de histo. dñicali scd̄m ordinē noc. ita tñ q̧ ℟. feria nō omittantur si comode poterit dici ibi vel alibi sicut in. iiii. feria prime ebd̄. aduēt⁹ dñi notatū ē. Si vna feria vel due tm̄ vacauerit ibi cātēľ p̄iter vľ diuisim ℟ia ferialia. Dñ ꝟo ℟. de iii noc. dicunľ in feriis : tūc fiat terciū ℟m vnū de feria. Nūq̄ȝ dicunľ. iii. ℟. ferialia simul p̱ estatē : nec dicūľ ℟ia ferialia priusq̄ȝ tota cātēľ hysto. Cum ꝟo nulla feria vacauerit : tūc oīo p̄termittāľ : et si fuerit. iii ℟ia ferialia ī vna feria hui⁹ tp̄is cantāda vnū p̄termittaľ Ab hac die vsq̧ ad aduē. dñi tā ī feria q̄ȝ ī festis. iii. lect. sine regi. chori et ī octa. ⁊ infra qn̄ chorus nō regiľ dñr he tres mēo scꝫ de cruce de sācta maria : et de oībus sanctis. Cum vero in festis. iii. lect. aliquod festum sanctorum contigerit tunc in primis fiat memoria de sancto et postea memorie supradicte. Per octa vero reliquiarum siue fiat de sanctis siue de feria semper fiat in pri mis memo. de reliquiis. Mēo ria de cruce ad matutinas ān Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ℣⁹. Omnis terra adoret te deus. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat noī tuo. Orō
Adesto nobis dñe deus noster : et quos sancte crucis letari facis honore : ei⁹

quoqꝫ perpetuis defende sub sidiis. Per dn̄m. Vel oracio.
DEus qui sanctam cru cem ascendisti et mundi tenebras illuminasti/ tu cor da et corpora nostra illumina re dignare. Qui vi. Vel oro.
PErpetua nos dn̄e pace custodi: quos per lignū sā cte crucis redimere dignat9 es saluator mūdi. Qui vi. et reg.
Memoria de. s. maria ad mat. ā
Btā mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi īterce de pro nobis ad dominum. V Post partū. Oracio. Famu lorum tuorum. Vel oracio.
OMnīs sēpiterne de9 nos famlos tuos dextera po tēcie tue a cūctis ptege piculis et gl'iosa btē marie sēp virgi nis intercessione fac nos pre senti gaudere psperitate et fu tura. Per. Nō dicitur oracio. Concede q̄s misericors deus. Ad memoriā de sctā maria p totū annū: sed ad pcessionē et ad cōple. de ea tm̄. Memoria de festo loci. Memoria de oīb9 sanctis. Ad matutinas. ān. Exultabūt scti ī gl'ia letabūt in cubilib9 suis. V Mirabilis deus in sanctis suis. Oracio.
INfirmitatem nostram quesumus domine pro picius respice et mala omnia que iuste mereremur omniū sanctorum tuorū intercessio ne auerte. Per. Vel oracio.
VIde dn̄e infirmitates nostras: et interceden tib9 oīb9 scīs tuis: celeri nobis pietate succurre. p. Vel oro
OMnium sanctorum tuo rum quesumus domine intercessione placatus: et ve niam nobis delictor nostror tribue et remedia sempiterna concede. Per do. Vel oracio.
TRibue quesum9 domīe omnes sanctos tuos iu giter orare pro nobis: et eos semper clementer exaudire di gneris. Per do. Ad primā et ad alias horas oīa fiant sicut in. ii feria in psalterio. Ad vs̄ āe et psal. feriales. Capitulū Dominus autē dirigat. hy9. Lucis creator. V9. Dirigat dn̄e. Sup psal. Magnificat. dicitur aña illius ferie. Oro dn̄icalis. Hic ordo seruetur in omnibus feriis vsqꝫ ad aduen tū dn̄i quādo de feria agitur Memoria de cruce. Ad ves. ān Salua nos xp̄e saluator mū di per virtutē sctē crucis qui saluasti petrum in mari mise rere nobis. vel. ān. Per signū sctē crucis de inimicis nostris libera nos de9 noster. vel ān Adoramus te xp̄e et benedici mus tibi: qr per sāctam crucē tuā redemisti mūdū. V9 Dīs

terra. Dño vts. Mẽoria de sã cta maria. Ad vs. ã. Sctã maria vgo intercede ꝓ toto mũdo quia genuisti regem orbis vel ãn. Sctã dei genitrix vgo ꝛc. ãn. In ple mater: ĩ partu virgo gaude et letare pia mater dñi. v⁹. Sctã dei genitrix Dño vts. Mẽoria de festo loci. Mẽoria de oibus sctis. Ad vẽs. ãn. Sancti dei oẽs. ãn. Sctõꝝ precibus cunctoꝝ red de salutẽ corpis ꝛ aĩe xpe tuis famulis. ã. Oẽs electi dei memoramini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiũgi. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ ĩ quo cũ xpo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequuntur agnũ quocũq; ierit v. Letamini in dño. Dño vts Ad matu. isti duo. v. scilicet. Letamini in dño. ꝛ. v. Mirabilis de⁹. nõ variãtur ad memoriã de oibus sctis nisi qñ v Letamini in dño. ad p̃mas vs dicitur: tunc ad memoriã de oibus sctis dicet. v. Exultẽt iusti. Sicr ad matu. qñ. v. Mirabilis deus. in laud. dr: tunc ad mẽoriã de oib⁹ sctis dicet. v. Iustoꝝ aĩe qđ per totũ annũ obseruetur nisi in aduẽtu dñi et ĩ tpe paschali. Dño. vts Lectiones per ebdomadam.

Espondens anna. Nequaq̃ dñe mi: nam mulier infelix nimis ego sũ. Vinum et omne quod inebriare potest non bibi: sed effudi animã meã in conspectu dñi. Ne reputes ancillã tuã quasi vnã de filiabus belial: qꝛ ex multitudine doloris ꝛ meroris mei locuta sũ vsq; in presẽs. Tũc hely ait illi. Vade ĩ pace: et deus isrl det tibi peticionẽ tuã quã rogasti eum. At illa dixit Utinam inueniat ancilla tua graciã in oculis tuis. Et abiit mulier in viã suã et comedit vultusq; illius nõ sunt ãplius in diuersa mutati. Et surrexerũt mane et adorauerũt corã dño: reuersiq; sũt et venerunt in domũ suã in ramatha. Cognouit aũt helcana annã vxorem suam. Et recordatus est ei⁹ dñs. Et factũ est post circulũ dieꝝ: ꝯcepit ãna ꝛ pepit filiũ: vocauitq; nomẽ ei⁹ samuel: eo q̃ a dño postulasset eum Ascendit autẽ helcana et oĩs domus eius vt ĩmolaret dño hostiã solẽnẽ ꝛ votũ suũ: ꝛ anna nõ ascendit. Dixit enĩ viro suo. Nõ vadã donec ablactet infans vt ducã eũ ꝛ appareat in cõspectu dñi: et maneat ibi iugiter. ¶ In sabbato aũt ꝑ totũ hoc tẽp⁹ plenũ seruiciũ de scã maria solet fieri: nisi tale festum intercurrat vnde. ix lect. fieri debeant vel octa. cũ

regimine chori: vel festũ. iii. l. vnde ppria Rła vel proprie laud. habentur: vel aliquam proprietatem ad missam habeat: exceptis oracio secreta & postcõio vel ieiunium iiii. tẽporum: vel vigil. impedierit Cum autem in ipso sabbato propter predicta impedimenta seruicium de sancta maria fieri nõ poterit: tũc in aliqua feria ipsius ebd. fiat vbi cõueniẽci⁹ fieri poterit. Et cũ fuerit festũ alicui⁹ sctĩ vel oc. sine regi. chori: & plenũ seruiciũ de sctã maria fuerit dicẽdũ: tũc de festo siue de octa. sine regi. cho. fiet tm̃ mẽo. Qd si p totã estatẽ siue in sab. siue in aliqua fer. toci⁹ ebd. ix. lec. fiant nulla tũc ad vs̃ neqꝫ ad mat. fiat mẽo. nisi ĩ ipo die aliqd festũ sctõꝝ eue. vt ĩ festo scte ma magd. fiat mẽo. de sctõ vvandragesilo & ĩ cõsimilib⁹: & nisi in festis. ix. lc. q̃ cõtingũt ĩfra oct. sctõꝝ: tunc enĩ fiet mẽo. de oct. sed post ves̃ de die ad ves̃ de sctã maria fiat mẽo de sctõ spũ: de festo loci: de reliquiis de oĩb⁹ sctĩs & de pace vt supra dictũ est ĩ dñica ṗma aduẽtus dñi. Qd si a festo sctẽ trinita. vsqꝫ ad aduẽtũ dñi aliqd duplex festũ in dñica eue. totum seruici. fiat de festo & nichil de dñica nisi forte missa dñicalis de necessitate in eadẽ ebd. fuerit cãtãda: tũc enĩ ad vtrasqꝫ vs̃ & ad mat. fiat mẽo. sub silẽcio de dñica et de trinitate. videlꝫ ad ṗmas vs̃ & ad mat. silr priuati. Processio tñ vsqꝫ ad crucẽ siue fiat mẽo. siue nõ oĩno differat. Cñ si festũ exaltacionis sctẽ crucis ĩ dñica cõtigerit tũc ad. i vs̃ fiat mẽo. sub silẽcio de dñica & de trini. et solẽnis mẽo de mꝛ. et post ea fiat pcessio ante crucẽ cum missa dñicali in caplo. Et ad ii. ves̃. fiat meo. sub silẽcio de dñica et de sctõ nichomede Si vo in. ii. fer. hoc festũ cõtigerit fiat solẽnis mẽo. de dñica & de mꝛ. In duplicib⁹ aũt festis sctõꝝ q̃ habẽt mẽo. illis ãnexas sicut ĩ festis sctĩ iacobi sãcti. bartholomei: augustini docto. et sctĩ mathei apli & cõsimilibus: fiãt ille mẽo solẽnil ĩ audiẽcia nẽ omittãtur. Secretũ et p⁹cõ de sctĩs q̃ ĩ missis intitulãtur. Tamen quando festa huiusmodi in dñicis celebrãtur: tũc mẽo sanctoꝝ adiũcte cum mẽo de dñica et de trinita: fiant sub silen. In festo sctĩ augustini docto. Ad. ii. vs̃ fiat solẽ. mẽo de sctõ iohãne & de sctã sabina. Si festũ sctĩ augustini docto. in dñica cõtigerit fiãt mẽo de sctĩs vt pdictũ est: & mẽo de dñica: & de trini.

ſub ſilēcio. Ad vš qñ ſit mēo
de trinitate ſemper dicat̄ ān.
Spes nr̄a. V⁹. Bñdicam⁹ pa=
trē. Orō. Oīps ſēpiterne deus
Ad matutīas. ā. Libera nos.
V. Sit nomē dñi. Oracio vtš
Si feſtū dup̄ ī ſabba. ꝯtigerit
fiat mēo de dñica et de trini.
ſub ſilēcio et nulla ꝓceſ. ante
crucē. Ad. ii. vš dieꝝ purifi. ⁊
natiui. btē marie et dñice ī al
bis et ſācte trini. et corporis
xp̄i nulla oīno fiat mēo de fe
ſtis. iii. lec. in craſtino cōtīge.
niſi feſtum. ix. lect. cōiunctum
fuerit tunc de vtriſq; fiat ſo=
lēnis mēo ſicut in feſto apl'oꝝ
petri et pauli: nulla fiat mēo
de oct. ſctī iohīs bap. neq; ſo=
let fieri mēo de trini. in feſto
corpis xp̄i niſi fiant cum regi.
cho. Mēo de duplicib⁹ feſtis ⁊
de aliis feſtis ⁊ oc. cū regi. cho.
et de cōmēo. ſ. loci ſctī thome
mꝛ. et btē marie eciā ī duplici
bus feſtis erūt ſolēnes. Si vo
feſtū ſimp̄. ix. lec. alicuius ſctī
infra predictum tp̄s in dñica
cōtigerit: et ī ip̄a dñica hyſto.
inchoāda fuerit feſtū differat̄
in craſtino niſi ſit aliqđ tale
feſtū. ix. lec. qđ in craſtino ſe=
quat̄ aliud feſtū. ix. lec. et niſi
ſint oc. cum regi. chori q̄ ſolēt
in dñicis infra octa. plenariū
ſuū ſeruiciū hr̄e. Si vo feſtū
ix. lec. et inchoacio hyſto. ī ali
qua dñica infra octa cū regi.
cho. cōcurrāt: fiat ſeruiciū de
feſto et mēo. de oc. ⁊ de hyſto.
et ceteris q̄ pertinēt. Cū itaq;
ab aliqua cauſaꝝ p̄dictaꝝ ali
qua hyſto in ſua dñica cū ſuis
℟. inchoari nō poterit: tunc
per ebđ. ſi ferie vacauerint īci
piatur. Si vo nulla feria va
cauerit: et hyſto. illa duratu=
ra fuerit pluſq̄ p vnā ebđ. tūc
differat̄ vſq; ad primā dñicā
vel ebđ. ſequentē. Verūtamē
ſi nō fuerit duratura niſi per
vnā ebdo. tm̄ tunc ex neceſſita
te in. iii. mediis feriis per ebđ.
tota cātet̄ hyſto. et expoſicio
euāge. et ℟. feriā eo anno nō
dñr preter vnū ſolū ℟. feria
le qđ dicet̄ in vltima feria lo
co. ix ℟ii. Ita tñ q̄ ſi aliquod
feſtum. iii. lec. ibidē cōtigerit ī
illo āno oīno pretermittatur
Qñ aūt ſimplex feſtum. ix. lc.
alicuius ſcti in dñica celebrat̄
et ſi eodē die aliqđ feſtū. iii. l.
vel octa. ſine regīmē chori eue
nerit: tunc ī primis fiet mēo.
de feſto ſiue de octa. ad p̄mas
vš ⁊ ad matu. deīde de dñica
et de trinita. et pceſſio ſꝓ fiat
ante crucē niſi miſſa dñicalis
ī illa dñica oīno debeat differ
ri: et niſi in feſtis duplicibus
tunc enī nulla fiat pceſ. Qđ
ſi feſtum ſimplex. ix. lec. ī ſab=
bato celebratur tunc ad veš.

de dominica in sab. fiet ī pri-
mis memo. de festo. ix. lc. ⁊ po
stea de festo alicuius sācti iii.
lec. si habeat: deīde de trinita.
Si vero festum. ix. lec. in secū
da feria celebratur et in eodē
die festum. iii. lec. euenerit tūc
ad vš in dñica de festo in pri-
mis fiet mēo. de festo. iii. lect.
et postea de dñica. Hoc enī in
oībus dñicis huius tp̄is obser
uetur nisi in duplicibus festis
sese inuicē cōcomitātibus scꝫ
qñ memo de dñica ad vtrasqꝫ
vešⁱ et ad matu. dr tunc mēo
de trinita. fit ad primas vešⁱ
et ad matu. Processio fiat ad
p̄mas vešⁱ ante crucē et missa
dñicalis in illa dñica cātāda
erit in aliqua feria ꝑ ebdo. si
vacauerit vel ī dñica missa do
minicalis dicat in cap̄ si nul-
la feria vacauerit. Mō si ꝯtin
gat nullā ꝑ totā ebdo. de mis
sa dñicali mēcionē fieri ⁊ tp̄s
plixū fuerit videlꝫ in die dñi
ca in cap̄ ꝓpter duplex festuꝫ
nec in feria ꝑ ebđ. ꝓpter festa
ix. lec. vel. iii. lec. seu oct. cum
regimine chori tunc in domi-
nica predicte memo. scilicet de
dominica et de trinitate et ꝓ
cessio ante crucem oīno diffe-
rātur. Tamen si aliquod fe-
stum simplex. ix. lec. vel octa.
sine regimine chori in domi-
nica contigerit et per ebdo. se

quētem nulla feria ad hoc va
cauerit: ⁊ tp̄s breue fuerit: tūc
in dñica dr missa dñicalis in
cap̄ et fiat mēoria ad vš et
ad matu. de ip̄a dñica et de
trinitate: et ꝓcessio ante cru-
cē. Silr fiat ī exaltacione scē
crucis qñcūqꝫ fuerit: lꝫ dup̄ fe
stū fuerit Si aliquod duplex
festū ꝑ hoc idē tp̄s in sabbato
ꝯtigerit nulla tūc fiat ꝓcessio
ante crucē ad secūdas vespe-
ras q̄ erūt de festo neqꝫ mēo.
in audiencia de dñica: nec de
trinitate/ siue hystoria īchoā-
da sit siue non nisi in exalta-
cione sācte crucis tunc enim
fiet solēnis memoria de octa.
btē marie et de sctō nichome-
de martyre sub silēcio dñr me
morie scꝫ de dñica ⁊ de trinita
te. Et quocicīscunqꝫ ad vešⁱ in
sabba. vel ad matu. ī dñica ꝑ
p̄dictū tp̄s dr mēoria de dñi-
ca dicet eciā mēoria de trinita
te: nisi ī festo oīum sctōꝝ qñ ī
sabbato vel ī dñica cōtigerit
Et notādum est ꝙ qñ festū. ix
lectio. propter inchoacionem
hystorie a dominica differtur
in. ii. feriam: et eidem festo ali
quod festum. iii. lect. coniun-
ctum fuerit festum. iii. lect. nō
debet differri: sed in ipsa do-
minica fiet memoria de eo ad
vespas et ad matutinas vtš.
diximus et medie lect. si pro-

prie habeãtur. Sinautẽ tãtũ mẽoria: tñ si illa historia du ratura fuerit: ita ꝙ R. de. ii. noctur. nõ possĩt cãtari ĩ do minicis: nisi in feriis. tñc nõ fiant medie lec. de festo ĩ pma dñica ĩ qua ĩchoet histo. dñicalis: sed mẽo. tm̃ de festo. iii lec. qd ĩ oibus dñicis hui⁹ tẽ poris in qb⁹ incipiẽde sũt hi sto. obseruet Preterea ꝯside rãdũ est ꝙ Ria de ii. noc. nul lo mõ cantẽt p ebdo. nisi qñ duo festa ad min⁹ vacauerĩt Nã sp p vnãquãq ebdo. ĩ p mis dñr R de. i. noc. deĩde de scdo ⁊ postea de iii. qd p totũ annũ obseruet qñ oia R de histo do. p ebdo. cãtẽt In me diis do do. qñ de do. agit qd cunq fest. iii. le. cue. sp mẽo ⁊ medie lc. de eo fiãt siue pprie lec. hẽãt siue nõ. nisi R. de ii noc. cãtã. fuerĩt ibidẽ vts. di xim⁹ Qñ festũ ix. lec. ppr in choacionẽ histo. a dñica dif fert in ii. fer et ĩ eadẽ fer. fe stũ iii. lec. cue. fiat ĩde mẽo. et med lec. si ppe hẽant: sinau tẽ tm̃ mẽo. Cũ aũt fes ix. lc infra hoc pdictũ tps ĩ sabbõ celebrat: ĩ vi. fer. pceden. ves. de illo pprẽ aliqd festũ ix. lec fieri nõ poterũt: tũc ĩ sab. ve spe. de eo fiãt siue histo. ĩcho anda sit siue nõ et mẽo. et p cess. vt supradictũ ẽ: alias tñ vespe. de dñica erũt Hoc enĩ generalit obseruet p totũ an nũ vt qdlibet festũ ix. lec vel triũ lec. cũ regi chori ⁊ oĩs di es dñicus vnas ad min⁹ ha beat vespe. nisi aliqd duplex fes. impedierit vt ĩ vigi. dici nati. dñi vel si dies dñic⁹ ĩ vi gi. epipha. cue. vel si festũ apo stolor philippi ⁊ iacobi ĩ sab ba. cõtige. tũc in ipo sab. erũt vespe. de aplis et ĩ dñica erũt vespe. de cruce: et tũc dies do minica nullas hẽat ves. Sikr qñ octa. assũpci. in sabbõ ꝯti ge. tũc in ipso sab. erũt vespe. de octa. et ĩ dñica erũt ves. de sctõ bartholomeo et sic fiat ĩ cõsimilib⁹ Et sic nota ꝙ oẽs do. et nõ alia fes. q̃ oĩno care ant vespe. Nã in oibus festis duplici. p totũ annũ erũt p me et ii. ves. de fes. nisi aliud duplex festũ ĩpedierit vel nisi in ebdo. natiuita. dñi ⁊ ĩ cõsi milib⁹: ⁊ nisi ĩ festo scti ãdree apli ⁊ octa. eiusdẽ qñ ĩ sab. cõ tigerit et nisi ĩ duplici. festis cõtigẽ. ĩ sabbõ passiõis ⁊ pal marũ ⁊ in. iiii. fer. pxi. añ pas cha q̃ tm̃ hẽbũt pmas ves. vt ibidẽ supradictũ ẽ ¶ Et no tandũ ẽ ꝙ ĩ octa cũ regi. cho ri videlicet epipha. visitacio nis assũpci. ⁊ natiui. btẽ ma rie ⁊ corpor xpi ⁊ dedica. ec clesie sp erũt. ii. vespe. de octa

et tm̄ mēo. de fer. vel de dn̄ica in crastino sequen. et quādo fit cōmēo. sancti loci vel btē marie ī crastino alicuius sancti de q̄ prime vef. nō dicebāt tūc fiet mēo. de hui9 d̄ cōme Si festū scē marie magdalene vel sctē margarete vł sancti laurēcii: vel sctī martini ī dn̄ica euene. vel sile festum dictis cōsuetis mēo primo eat pcef. ad altare corūdem dcīde añ crucē Sciēduz est q̄ due sūt cause q̄ cogunt missā dn̄icalez ab vna do. in aliā oīno differri. s. plixitas tp̄is et euēt9 assūp. vel nati. btē marie vel dedica. ecclie p hoc tēp9 in do. Quociēscūqz visita. assūp. vł nati. btē marie vel dedi. eccle. p hoc tēp9 ī do. ɔtige. de necessi. oportet eo āno ppē octa q̄ sūt cū regi chori vt vna mis. do. vel due diffe. ab vna do ī aliam: siue breue siue plixū tp̄s fue. scz cōtinēs xxiiii vł xxv vel plures Itē q̄ciēscūqz ab icepciōe hystorie De9 oīum vsqz ad aduen. dn̄i ɔtinēt dn̄ice xxvi vel xxvii tunc oportet de necessita. vt vna vel due dn̄icales misse vbicūqz ɔuenien. differri poterīt diffe. Si v̄o fuerīt dn̄ice xxvi tūc infra octa p̄dictar festiui. btē marie vel dedica. eccle vna differat Si vero fuerit xxvii tūc due diffe. vtraqz si fieri pōt īfra p̄dict. octa ⁊ si ibi nō possit nisi vna tm̄ differri: tūc vbicūqz alias poterit ɔuenienci9 differri differat siue p octa corpor; xp̄i: sctī iohannis baptiste vel apostolorꝝ petri et pauli vel sancti laurencii vel sancti martini qd̄ vtiqz fieri semp nō potest nisi qn̄ festa illorum ī do contingūt Tn̄ quādo natiuitas sācti iohannis baptiste in vi fe. et festū sanctorūz iohīs ⁊ pauli ī do. ɔtige. tunc poterit ibi vna mis. do. differri: qn̄ tota seq̄ns ebdo. ī octa vel in festis sctōꝝ q̄ ibi ɔtige poterit expēdi: vel si octa sctī laurēcii ī do. contige. tūc ibi vna missa dn̄icalis differat et missa de octa sctī laurencii in caplo dicat Similiter vbi dicit seruiciū ī ebdo. de scō loci pōt altera missa do. differri īfra octa corpor; xp̄i dicendo in crastino octa de sctō loci vel vltima ebdo. dicēdo in vi. fer̄ de feriali serui. cū ōrone preceden. domini et missa de cruce Cum autem xxvii dominice fuerīt et littera dominical D tūc vna missa īfra octauas assump. ⁊ altera īfra octa dedicacio. differtur

Nō si fuerint dñice xxv. vel īfra: tūc missa dñical ī capō dr̄ et missa de octa. scti laurē cii si do. fuerit ī illo anno oī no p̄termittat Nō si fuerint do. xxv. vel infra tunc nulla oīno differat missa dñicalis nisi alterutra festiuitas bea te marie vel dedica. ecclie vtſ̄ diximꝰ in do eue. Cū aūt xxv vel infra fuerit do. et fes. na ti. s. iohan. bap. vel aplor̄ pe tri ⁊ pauli in do. cōtige. totū fiat serui. de fes. et missa do. ī aliqua fer̄ infra octa. q̄ a fe-sto vacauerit: cantet p̄ ma-gna missa illiꝰ diei. Si ꝯmēo racio scti pauli vel festū scti lauren. vel scti martini ī do. eue. totū serui. fiat de festo cū missa do. ī capi. Cū vo fuerit do. xxii. ⁊ lr̄a dñicalis C. tūc oportet vnā mis. do. differri propter festū assūpcio. beate marie et duas mis. q̄ p̄p̄a hn̄t officia vltīa ebdo. in. iiii. ⁊ vi fer̄. cātari oporteat et matu. fieri de festis iii. lec. et misse d̄ do. q̄ restāt cantan. sicut fit ī ter oc. epi. et lxx qn̄ vna tātū do. ibidē euene. Cū vo fuerit xxiiii. do. vel infra dr̄ orō Ex cita q̄s. ad ves̄. et ad matu. ⁊ ad oēs alias hor̄. illiꝰ vltime dñice ⁊ ān. de euange. sup Be nedict ad matu. et sup Mḡt ad ii. ves̄. Si vo tp̄s p̄lixum fuerit q̄ singulis do. sufficiat orō dñicalis si proxima dñi-ca ante aduentum vel altera do. precedēs non vacauerit a festo. ix. lec. non dicetur in. iii. do. p̄ced̄. ante aduen. oracio Excita q̄s. nec ad missā. Epla Ecce dies. nec ad missā euāge. Cū subleuasset. Quis vltimo quādo fit dñicale seruiciū: oēs an̄e super laudes tunc dici de beant et vltimum. R̄. scilicet Summe trinitati. Hoc itaq̄ bn̄ obseruetur q̄ quociensc̄un q̄ vna vel plures misse dñica les differantur nichilominꝰ cetere q̄ restant catāde suo ordi ne dicuntur. Ita tn̄ q̄ officiū Dicit dn̄s. cum sua oracione. Excita q̄s. Epla et euangel. et ceteris vt predictū est vlti-ma dñica si vacauerit cātetur Si autem non vacauerit tūc in feria primo loco cantetur: deinde relique que restant cā tande. Si autem acciderit q̄ due misse dominicales q̄ offi-ciis carent pro breuitate tem-poris nequeāt cantari non est inconueniens si omnino pre-termittantur. Cum vero pro temporis prolixitate cantan-de fuerint: tunc officium. Dicit dominꝰ in tribꝰ missis dñicalibus cantabitur. Pro xima dominica tamē āte ad-uentum domini dicitur. ān.

Cũ sublevasset. ⁊ ãn. Illi ho
mines sup Bñdict⁹ ⁊ Magt
vel ad mẽo. de do. cũ de aliq̃
festo ix. lc. fit serviciũ cũ oõo
ne Excita q̃s. Et tũc hec oõo
dicat quotidie p ebdo. ĩ feriis
ad veš et ad matu. et ad ali-
as horas: licet p ebdo. ipsam
due vel tres misse dñicales cã
tent Sciendũ est autẽ ꝙ p̃di
cta historia De⁹ oim. qñcũqꝫ
incipiatur sp dicet vsqꝫ ad p̀
mã dñicã post v. kalẽ. augu.
Prima autẽ dñica q̃ dr̃ augu
sti nõ sp infra augustũ inci-
pit Mã est ita ꝙ qñ dñica ĩ iu
lio incipit ⁊ facit in iulio. ii.
vel. iii. fer̃. et tñ dr̃ tota ebdo.
augusti nõ iulii Mõ si mẽsis
augusti in. v. vel vi. fer̃. ĩcipit
ipsa tũc do. nõ augusti sed iu
lii est Unde ĩ p̀ma dñica post
v. kalñ. augusti semp ĩchoet
historia In pricipio De ĩcho
acione historie q̃re in locis su
is cũ histo. Null⁹ eni mensis
habet plenã vel pfectã ebdo.
in inicio sui sine. iiii. feria Et
proxima dñica post v. kalen.
septẽbris incipiẽda est histo.
Si bona. Et proxima dñica
post iii. idus septẽb. incipien
da est histo. Peto dñe. Et p
xima dñica post. xii. kal. octo
bris inchoetur histo. Adona
Et proxima do. post v. kalẽ
octo. inchoãda est histo. Ad
aperiat. Et prima dñica post
v. kalñ. novẽbris inchoãdũ ẽ
histo. Vidi dñm. Et pria do.
post v. kal. decemb. ĩchoetur
histo. Aspiciens. Sciendũ est
autẽ ꝙ in inicio vniuscuiusqꝫ
histo. hui⁹ tp̃is sequẽtis semp
vnũ ℟. de histo. q̃ incipiẽda
est cantet ad p̀mas vš. vt in
histo. subnota. est. nisi qñ hi-
sto. in med. feriis ebdo. inci-
pitur vel differtur in aliam
ebdo. vt in fine magne rubri
ce ante histo. Dñe ne in ira.
pleni⁹ nota. ẽ ¶ Dñica. ii. l. i

Et ait ei helcana vir su-
us. Fac qd tibi bonum
videtur: et mane donec abla
ctes filiũ tuũ Precorqꝫ vt im
pleat dñs verbũ suũ Mansit
ergo mulier et lactavit filiũ
suũ donec amoveret eũ a lacte
Et postq̃ ablactave L. ii.
rat eũ adduxit eũ secũ in vitu
lis trib⁹ et trib⁹ modiis fari
ne. ⁊ amphora vini ⁊ adduxit
eũ in domũ dñi in sylo. L. iii.
Puer autem samuel erat ad
huc infantulus. Et ĩmolave
rũt vitulũ: et obtulerũt pue-
rum hely: et ait ãna Obsecro
mi dñe vivit aĩa tua: ego sũ
mulier illa que steti coram te
hic orans dñm p puero isto.
Oravi et dedit michi L. iiii.
dñs peticionem meã quã po-
stulavi eũ. Idcirco et ego co

modaui eum dño omib⁹ die-
bus vite eius quibus fuerit
accõmodatus domino. L. v
Adorauit itaqꝫ anna ⁊ ait.
Exultauit coꝛ meũ ĩ dño: et
exaltatũ est cornu meũ ĩ deo
meo Dilatatũ est os meũ su
per ĩimicos meos: quia leta-
ta sum in salutari tuo. Le. vi
Non est sanctus vt est dñs
neqꝫ enĩ est alius extra te: et
non est foꝛtis sicut deus no-
ster Nolite multiplicare lo-
qui sublimia gloꝛiantes.

Lectiones ꝑ ebdomadã
Et abiit helcana in do-
mum suã in ramatha. Puer
autem samuel erat minister
in conspectu dñi ante faciem
hely sacerdotis Poꝛro filii
hely: filii belial erãt nesciẽ-
tes dñm: neqꝫ officiũ sacerdo
tum ad populũ Quicũqꝫ au-
tem ĩmolabat victimas venie
bat puer sacerdotis dñ coq̃-
rentur carnes: et habebat fu
scinulã tridentẽ in manu sua
Et mittebat eã in lebetẽ: vel
in caldariã aut in ollã siue ĩ
cacabũ: et omne qđ leuabat
fuscinula tollebat sacerdos
sibi: sic faciebãt filii hely vni
uerso israeli venienti ĩ sylo.
Et anteqꝫ adoleret adipẽ: ve
niebat puer sacerdotis et di-
cebat ĩmolãti Da michi car-
nẽ vt coquã sacerdoti: nõ enĩ
accipiã a te carnẽ coctam sed
crudã Dicebatqꝫ illi ĩmolãs
Incendat pꝛimũ iuxta moꝛẽ
adeps hodie: ⁊ tolle tibi quã
tũcũqꝫ desiderat aĩa tua Qui
respondebat Neq̃q̃. Nũc enĩ
dabis alioquĩ tollã vi Erat
autẽ pctm̃ pueroꝛũ grãde ni
mis coꝛã dño qꝛ detrahebant
homines a sacrificio domini

¶ Dominica. iii. Le. i.
Samuel autẽ ministra-
bat ante faciẽ dñi puer accin
ctus ephot lineo. Et tunicaꝫ
paruã faciebat ei mater sua:
quã afferebat statutis dieb⁹
ascendẽs cũ viro suo: vt ĩmo
laret hostiã solennẽ. Lec. ii.
Et bñdixit hely helcane: et
vxoꝛi ei⁹ Dixitqꝫ. Reddat ti
bi de⁹ semẽ de muliere hac ꝓ
fenoꝛe qđ ꝯmodasti dño: et
abierũt in locũ suum. Lec. iii
Visitauit aũt dñs annã ⁊ cõ
cepit ⁊ peperit tres filios et
duas filias. Et magnificat⁹
est puer samuel nimis aũ dñꝫ
Hely aũt erat senex Lec. iiii
valde ⁊ audiebat oĩa q̃ facie
bãt filii ei⁹ vniuerso israeli:
et quõ doꝛmiebãt cũ mulieri
bus q̃ obseruabãt ad ostiũ ta
(bernaculi. L. v
Dixit aũt hely filiis suis Quare res fa
citis huiuscemodi quas ego
audio res pessimas ab omni
populo. Nolite filii mei non

enī est bona fama quam ego audio vt transgredi faciatis Si peccaue (ppłm dñi. Le. vi rit vir in virū: placari potest ei de⁹ Si autē ī deū peccaue rit: quis orabit ꝓ eo? Et non audierūt vocē pris sui: qꝛ de us voluit eos occidere. Lectiones (nes ꝑ ebdo.

Puer autē samuel proficiebat atqꝫ crescebat: et placebat tā deo ꝙ hoībus Factū est ergo die quadam heli iacebat in lecto suo: ⁊ oculi ei⁹ caligauerant nec poterat videre lucernam dñi anteꝙ extingueret. Samuel autē dormiebat ī tēplo vbi erat archa dei Et vocauit dñs Samuelem Qui respōdēs ait Ecce ego Currēs ergo ad hely dixit Ecce ego Uocasti enī me Qui dixit Nō vocaui te: reuertere et dormi. Abiit samuel et dormiuit Et adiecit dñs rursū vocare eū Cōsurgēsqꝫ samuel abiit ad hely ⁊ dixit Ecce ego vocasti enī me Qui rñdit Nō vocaui te fili mi: reuertere et dormi.

Porro ¶ Dominica iiii. Le. i. samuel nōdū sciebat dñm: neqꝫ reuelat⁹ ei fuerat sermo dñi Et adiecit dñs ⁊ vocauit samuel tercio Qui cōsurgēs abiit ad hely: et ait Ecce ego: qꝛ vocasti me. l. ii.

Intellexit ergo hely: qꝛ dñs vocasset puerꝫ/ ⁊ ait ad samuelem Uade ⁊ dormi: et si deinceps te vocauerit dices Loqre dñe: qꝛ audit seru⁹ tu⁹ l. iii

Abiit ergo Samuel ⁊ dormiuit in loco suo Uenit autem dñs et stetit et vocauit sicut vocauerat scdo. Samuel samuel Et ait Samuel Loqre dñe: qꝛ audit seruus tu⁹. l. iiii

Et dixit dñs ad samuelem. Ecce ego facio verbū ī israel et qcūqꝫ audierit tinniēt ābe (aures ei⁹. l. v.

In die illa suscitabo aduersū hely oīa q̄ locutus sum sup domū eius. Incipiā et complebo. Le. vi.

Predixi enī ei ꝙ iudicatur⁹ essem domū eius in eternū ꝓpter iniqtatē eo ꝙ nouerat ī digne agere filios suos/ ⁊ nō corripuit eos Jccirco iuraui domui hely ꝙ nō expiet īiquitas dom⁹ ei⁹ victimis ⁊ muneribꝰ vsqꝫ ī eternū. Lectiones (ꝑ ebdoma.

Dormiuit autē samuel vsqꝫ mane/ aperuitqꝫ ostia dom⁹ dñi Et samuel timebat indicare visionē hely Uocauit ergo hely samuelē et dixit Samuel fili mi Qui rñdens ait. Presto sum. Et īterrogauit eū Quis ē sermo quē locut⁹ ē dñs ad te Oro te ne celaueris me Hec faciat tibi deus / et hec addat si abscōderis a me

sermonē ex his oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit q̧ ei samuel vniuersos sermo nes: ⁊ nō abscōdit ab eo. Et il le rñdit Dñs ē. Qd bonū est ī oclis suis faciat. Creuit aūt samuel: ⁊ dñs erat cū eo: ⁊ nō cecidit ex oībus verbis eius in terram/ ⁊ cognouit vniuersus israel a dā vsq̧ bersabee q̄ fide lis samuel ꝓpheta eēt dñi. Et addidit dñs vt appareret ī sy lo qm̄ reuelat⁹ fuerat dñs sa mueli in sylo iuxta verbū dñi Et euenit sermo samuelis vni uerso israeli **Dñica. v. Lcō. i.**

ET factum est in diebus illis ꝯuenerūt philistiim in pugnam Egressus est nāq̧ isrł obuiā philistiim in ꝑliū: ⁊ castrametatus est iuxta lapi- dem adiutorii. **Lectio secūda**

Porro philistei venerūt cō- tra israel. Initoq̧ certamine terga vertit israel philisteis. Et cesi sunt in illo certami- ne passim per agros quasi quatuor milia viroꝝ: ⁊ reuer sus est populus ad castra. **l.iii**

Dixerūtq̧ maiores natu de isrł. Quare ꝑcussit nos hodie dñs corā philisteis: afferam⁹ de sylo archā federis dñi ⁊ ve niat ī medio nr̄i vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. **l.iiii**

Misit ergo ppłs ī sylo: ⁊ tule runt archam federis dñi exer cituū sedētis super cherubin. Erātq̧ duo filii hely cum ar- cha federis dñi: ophni et phi nees. Tu aūt. **Lectio quinta.**

Cumq̧ ꝑuenisset archa fede- ris dei ī castra: vociferat⁹ est oīs isrł ⁊ ꝑsonuit terra a voce clamoris eoꝝ. Et audientes philistei vocē clamoris eorū dixerunt. Quenā hec vox est clamoris magni in castris he breorum. Tu. **Lectio sexta.**

Et cognouerunt q̄ archa dei venisset in castra. Timuerūt aūt philistei dicētes Ue nobis Nō eī fuit tāta exultacio heri et nudiusterci⁹. **Lcōes ꝑ ebdo.**

UE nobis. Quis nos sal uabit de manu deorum sublimiū istorum. Isti sūt qui percusserunt egyptū oī plaga Pugnauerunt igitur et cesus est israel: et fugit vnusquisq̧ in tabernaculum suum. Et fa cta est plaga magna nimis. Et ceciderūt de isrł trigita mi lia peditū: ⁊ archa dñi capta ē Duoq̧ filii hely mortui sunt Currēs aūt vir de beniamin ex acie venit in sylo. Cūq̧ ve- nisset hely sedebat sup sellam cōtra viā spectās. Erat āt cor eius pauens ꝑ archa domini

¶ **Dominica. vi. Lectio ꝑma**

UIr autē ille postq̄ nū- ciauit: vlulauit omnis ciuitas. Festinans aūt venit

ad hely et nunciauit ei. Dixit autē hely ad nuncium. Quid actum est fili mi. Lectio scda. At ille. Fugit inquit israel et ruina magna facta est ī populo: insuper et duo filii tui mortui sūt ophni et phinees et archa dei capta est. Lectō. iii. Cūq ille nominasset archā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis ceruicibus expirauit. Tu. Lectio. iiii Philistiim autē venerunt et tulerunt archam dei: et asportauerunt eam a lapide adiutorii in azotum. Tu. Lectio. v. Tulerunt autem philistei archam dei et intulerunt eam in templū dagon. Et statuerunt eam iuxta dagon. Lectio. vi. Cumq surrexissent mane altera die azotii: ecce dagon iacebat pnus in terra ante archam dñi. Lcōes p ebdomadā ET tulerūt dagō et restituerūt eum ī locum suū. Rursūq mane die altera consurgētes inuenerūt dagō iacētem sup faciē suā ī terra corā archa dñi Caput autē dagon et due palme manuū eius abscise erāt super limen. Porro dagō trūcus solus remāserat in loco suo. Propter hāc causam nō calcant sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediuntur templum eius: super limē dagon in azoto vsq ī hodiernū diē. Dñica. vii. Lectio prima. AGgrauata est autē manus dñi super azotios: et demolitus est eos: et pcussit ī secreciori parte natium azotum. Tu aūt. Lectio secunda Vidētes autē azotii huiusce modi plagam dixerunt. Non maneat archa dei israel apud nos quoniā dura est manus eius super nos et super dagō deum nostrum. Lectio tercia. Cōgregauerunt autē oēs satrapas philistinorum ad se: et dixerūt eis. Quid faciem⁹ de archa dei israel. Lctō. iiii. Et circunduxerūt archā dei isrl: illis aūt circūducētib⁹ archā: fiebat man⁹ dñi sup singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. Tu aūt. Lectio. v. Et percuciebat viros vniuscuiusq ciuitatis a paruo vsq ad maiorē: et cōputrescebant pminētes extales eorū. Lc. vi. Miserūt autē archam dei in accharō. Cūq venisset archa dei in accharō: exclamauerūt accharonite dicētes. Adduxerunt ad nos archā dei isrl: vt interficiat nos et oēm ppl̄m nr̄m. Lectiones p ebdomadā MIserūt itaq et cōgregauerūt oēs satrapas philistinor. Qui dixerūt. Dimittite archā dei israel: et reuerta

tur in locũ suũ: ⁊ nõ interfici at nos cũ pplo nr̃o. Fiebat autẽ pauoꝝ mortis ĩ singulis vrbibus: et grauissima man⁹ domini. Uiri quoq; qui mortui non fuerant: pcuciebantur in secreciori pte natium. Et ascẽdebat vlulat⁹ vniuscuiusq; ciuitatis in celum. Fuit ergo archa domini in regione philistinorum septẽ mẽsibus

Dominica. viii. Lectio prima

ET vocauerũt philistiim sacerdotes et diuinos dixes. Quid faciemus de archa dei. Indicate nobis quomõ remittemus eam in locum suum. Tu. Lectio secunda.

Qui dixerũt. Si remittitis archã dei isrl: nolite dimittere eã vacuã. Sed qd debetis reddite ei pro peccato: et tunc curabimini. Tu. Lectio tercia

Et scietis quare non recedat man⁹ ei⁹ a vobis. Iuxta nũerũ puinciaꝝ quinq; anos aureos facietis: ⁊ quĩq; mures aureos: qz plaga vna fuit oĩb⁹ vobis et satrapis vestris. l. iiii

Facietisq; similitudines anorũ vestroꝝ et muriũ qui demoliti sũt terrã: ⁊ dabitis deo israel gloriam: si forte releuet manũ suã a vobis et a diis vestris: ⁊ a terra vestra. Quare grauatis corda vestra: sicut aggrauauit egyptus et pharao coꝛ suum. Lectio quinta.

Nõne postq̃ pcuss⁹ est: tũc dimisit eos ⁊ abierũt. Nũc ergo arripite et facite plaustrũ nouũ: et duas vaccas fetas quibus non est impositũ iugũ iũgite in plaustro et recludite vitulos earum domi. Lectio. vi.

Tolletisq; archã dñi ⁊ ponetis in plaustro et vasa aurea que exoluistis pro delicto ponetis ĩ capsella ad latus eius et dimittite eã vt vadat et aspicietis. Lectiones per ebdo.

ET siquidẽ per viã finiũ suoꝝ contra bethsames ascẽderit: ipse fecit nobis hoc malũ grãde. Sinautẽ minime sciemus qz nequaq̃ man⁹ eius tetigit nos: sed casu accidit. Fecerũt ergo illi hoc mõ: et tollentes duas vaccas que lactabãt vitulos: ⁊ iũxerũt ad plaustrũ: vitulosq; eaꝝ cõcluserũt domi: ⁊ posuerũt archã dei sup plaustrũ ⁊ capsellã que habebat mures aureos ⁊ similitudinẽ anoꝝ. Dñica. ix. lc. i.

IBãt in directũ vacce p viã q̃ ducit bethsames et itinere vno gradiebãtur pgẽtes ⁊ mugiẽtes: ⁊ nõ declinabãt neq; ad dexterã neq; ad sinistrã sz ⁊ satrape philistinoꝝ seq̃bant vsq; ad termĩos bethsames. l. ii

Porro bethsami (te metebãt triticũ in valle Et

eleuantes oculos vidētes ar-
chā et gauisi sunt cū vidissent
ꝑ plaustrū venit ī agro Josue
bethsamite et stetit ibi. L. iii.
Erat ibi lapis magn⁹ ꝑ ꝯcide
rūt ligna plaustri: vaccasq; ī
posuerūt sup ea olocaustū dño
Leuite aūt deposuerūt (l iiii
archā dei et capsellā: q̄ erat iu
xta eā ī qua erāt vasa aurea ꝑ
posuerūt sup lapidē grādē. l v
Uiri aūt bethsamite obtule
rūt olocausta/ ꝑ īmolauerūt
victimas ī die illa dño Et quī
q; satrape philistinoꝝum vi-
derunt et reuersi sunt ī accha
ron in die illa. Lectio sexta.
Percussit autē dn̄s de viris
bethsamitibus eo ꝙ vidissēt
archā dn̄i. Et ꝑcussit de ppl̃o
septuagīta viros ꝑ quīquagīta
milia plebis. Lcōnes p ebdo.
Luxitq; ppl̃s eo ꝙ ꝑcus-
sisset dn̄s plebē plaga
magna et dixerunt viri. Be-
thsamite. Quis poterit stare
in conspectu domini dei san
cti huius et ad quem ascen-
det a nobis. Miseruntq; be-
thsamite nuncios ad habita
toꝛes cariathiarī dicētes. Re
duxerūt philistiim archā dn̄i.
Descendite ꝑ reducite eam ad
vos. Uenerunt ergo viri ca-
riathiarim et reduxerunt ar
cham domini: ꝑ intulerūt eā
in domo aminadab in gabaa

Regula p hyſto In pꝛīcipio
Lr̃a dn̄icali. A iii kl̃ augusti
tota cātet̃ hyst̃o. In pꝛīcipio.
et tm̄ mēo de mꝛ abdō ꝑ sēnen
In laud. oēs. ān. dn̄r Fer. ii.
de sctō germano epo. ix. l. Fer
iiii. et vi. fiunt ꝯmēo. Fer. iii.
v. ꝑ sab. de sctōꝝ festi ītermē-
diis ꝑ festū. s. oswaldi differt̃
vsq; ī c̃tinū noīs iesu. ¶ Do.
ii. de trāsfi. do. min⁹ d̄ et mēo:
de do. et de trini. sub silēcio et
nulla ꝓcessio et missa do. dicet̃
in capl̃o scde ves. erūt de noīe
iesu s; sine oct. cū pleno serui.
ī crastino ꝑ nichil de mꝛ. Fer
iii. de sctō oswaldo med l de
mꝛ fer iiii de sctō romano cū
noc. ꝓpter vigi. Fer. v. de sctō
laurēcio scde ves. erūt de sctō
blaano nisi ī eccl̃ia de eo de-
dicata tm̄ mēo de. s. tyburcio
sub silēcio Sab. de. s. maria ꝑ
tm̄ mēo de octa. scti laurēcii.
¶ Do. iii. de. s. ypolito ix l. cū
mēo. de do. ꝑ de tri. ꝑ ꝓces. Fer
ii. d̄ s. eusibeo cū noc. ꝓpt vigi
Fer. iii. de assūp. b. marie vgi
fer. iiii. v. vi. ꝑ sab. de oc. assūp
cio. ¶ Do. iiii. de oc. assūp. et
tm̄ mēo de do. ꝑ de trini. ꝑ ꝓ-
cessio missa do. dicet̃ ī capl̃o ꝑ
ad missā de die nulla fiet mēo
Fer. ii. et. iii. de oct. fer. iiii. de
sctā ebba vgi. ix. l. fer. v. de scō
bartholomeo fer vi de sācto
ꝛichardo sab. de ꝯme. b. marie

¶ Dñica v. de scō malrubio abbate ix. lec. medie lc. de scō rupho & tm̄ mēo. de do. & de trini. & pces. & missa do. dicet silr in cpo Feria. ii. iii. iiii. v. & vi. de scīs occurrētib⁹ Sabbato de cōmēo. marie Vgis. R. fer. eo āno oīno ptermittantur. Littera dñicali B pridie kal. augusti inchoetur histo. In principio cū mēo solenniter et de trini. & totuz serui. dici erit de scō germano epo vniuersi. aberdonen patrono Fer. iii et v fiat commēora. et festū osvvaldi mar. de fer. vts. i A ¶ Dñica scda de solēnita. noīs iesu et de do. fiet mēo. tm̄ sub silēcio. Fer. ii. de sctō osvvaldo feria. iii. de scō romano cum noctur. fer. iiii. de scō laurencio. Fer. v de sctō blaano fer vi. de ɔmēo btē marie Sab. de sctō ypolito. ix. lec. ¶ Dñi tercia. de dñica In laudibus oēs añe dicāt & tm̄ mēo. de. s. eusibio et missa de vigi. dicet in cap. Ria feria. nō dicant Feria. ii. de assūpcio. btē marie Vgi. et p ebdo. de oc. eiusdē ¶ Dñica iiii. de octa. assūp. vts. i A Fer. ii. de octa. et i crastio bartholomei fiat seruici. de scō yrcharдо epo Fer vi. de cōmemo. btē marie Vg ¶ Dñica v. de sctō augustio et tm̄ memo. de do. et de trini. et nulla pcessio missa do. dicet in cp. Fer. vi. & sabbō fiant cōmemo. Littera do. C kal. augusti īchoat hysto. In principio. cū mēo. ppr̄ festuz ad vincula sctī petri. Feria ii et iiii. fiāt cōmēo. Et festū scī osvvaldi eo āno differt vsqz ad diē pridie idus augusti.

¶ Dñica. ii. tota cātet histo. et tm̄ mēo. de sctō ciriaco eo qꝛ solenni. noīs iesu nō fit cū octa. In lau. oēs āe. dicātur. Fer. ii. de scō romano cū noctur. fer. iii. de scō laurencio feria iiii. de sctō blaano vts. i A Fer. v. de sctō osvvaldo eo qꝛ differt Fer. vi. de sancto ypolito sociorūqz eius Sabbato de sctō eusebio cū noct.

¶ Dñica. iii. de assūpciōe btē marie Vgi. principale dup. totū serui. p hāc ebdo. erit de oc.

¶ Dñica iiii. de octa. & tātuz mēo. de do. vts. i A Fer. iiii de sctō yrchardo Fer. v. de sāncta maria. Lr̄a dñicali. D. scda die augusti tota cantet histo. et ad ves. q̄ erūt de scō petro fiet mēo de sctō stephano de do. et de trini. scde ves erūt de do. & tm̄ mēo. de īuenciōe sctī stephani Fer. iii fiet cōmēo. de sctā maria sabbō de sancto osvvaldo marty.

¶ Dñica ii. tota cātet histo.

⁊ tm̄ mēo. de scō romano In
lau. oēs añe dñr ⁊ missa de vi
gi. dicet̄ ī cap̄. Fer̄. iii. de sctō
blaano. fer. iiii. de scā maria
feria v. de sctō ypolito ix. lec.
medie lec. de sctō laurēcio. Fe
ria vi. de vigi. Sabbō de as=
sūpcione ¶ Dñica. iii. de oct.
assūpcio. et tm̄ mēo. de do. et
trini. cū missa eiusdē ī cap̄. et
ꝑ totā ebdo. fiet serui. de oct.
¶ Dñica iiii. de scā ebba ꝟgi
ix. lec. cū mēo. de sctis de do.
de trini. et ꝓcessio. añ crucem
scde vespe erūt de sctō bartho
lomeo cū pleno serui in cra=
stino Feria. iii. ð sctō ricchar
do epō Fer̄ iiii. de sctā maria
relique fer̄ de sctis ītermediis
Littera dñicali E iii. die au
gusti tota cātet̄ histo. ⁊ fes. in
uēciōis scti stephani differt̄ ī
crastinū In laud oēs añe di
cunt̄ Feria vi. de sctō osvval
do Sabbō de sctō romano
cum noctur. ¶ Dñica ii. de
sancto laurēcio et tm̄ mēo. de
dñica et de trinita. sub silen=
cio et missa do. in capi. Feria
scda de sctō blaano Fer̄. iii.
de sancta maria Fer̄. iiii de sā
cto ypolito ix. lec. Fer̄. v. de
sancto eusibio cum noctur.
Feria vi. de assūpcione beate
marie Sabbō de octa. assum
¶ Dñica. iii. de octa. et tantū
memo. de do. et de trini. et ꝓ
cessio nisi aliqua do. debeat
differri Feria. ii. iii. iiii. v. ⁊ vi
de oc. Sabbō de sctā ebba ꝟg
¶ Dñica. iiii. de sancto bar=
tholomeo cū mēo de sancto
solēniter et de do. et trinita=
te sub silencio et nulla ꝓces.
Feria. ii. de scō ricchardo epō
Feria. iii. de sctā maria reliq
fer̄ fiāt de sāctis intermediis
Littera dñicali A iiii. die
augusti tota cantet̄ histo. se=
cūde vespe erūt de festo san=
cte marie de niuib⁹ et festum
sancti osvvaldi differt̄ vsq
ī crastinū noīs iesu nulle per
hanc ebdo. fiant commemo.
¶ Dñica. ii. tota cantet̄ hi=
storia. med lec. de sctō tibur=
cio ⁊ mēo. de octa scti lauren
cii et de trini. Fer̄ ii. de sācto
blaano dup̄. festū Fer̄ iii de
sctō ypolito ix. lēc. Fer̄ iiii.
de sctō eusebio Fer̄ v. de assū
ptione beate marie virg. Fer̄
vi. et sabbō de octa. assūpcio
¶ Dñica. iii. de octa assump
et tm̄ memo. de sācto magno
marty. de. do. et de trinitate
et ꝓcessio missa dñical̄ dicet̄ ī
cap̄ Fer̄. ii. iii. iiii. et v. de oct.
Fer̄ vi. de sctā ebba ꝟgi. sab
bato de scō bartholomeo apo
stolo scde vespe erūt de fes. cū
mēo. de do. ⁊ de trini. et festū
scti ricchardi differt̄ in fer̄ ii.
cum pleno seruicio eiusdem.

¶ Dñica. iiii. tota cãtet hysto i laud. oẽs. ãn. dicãtur. Fer. ii de sãcto ricehardo eo quod deferꝫ fer. iii. iiii. v. vi. et sab. de sctis illis feriis cõtingẽtibus. Lra dñicali. G tota cãtet hysto. In pᷓicipio. et tm̃ mẽo de mꝛ. et festũ s olaui mꝛ deferꝫ i pri mũ nisi facte fue. i quadᷓa. in laud. oẽs ãn dicãtur fer. iii. de sctõ germano ix. l. fer. v. et sab. fiant ꝯmẽo. ¶ Do. ii. de festo. sancte marie et mẽo de do. et de trinita. sub silẽcio missa vero dñica. diceꝫ caplo et festũ sãcti oswaldi differꝫ i crastinum noĩs iesu cũ mẽo et med lec. de sctõ. fer. v. de sctõ romano sab de s. blaano epõ nulle fue. ꝯme ¶ Dñica. iii. tota cãtet hysto Fer. ii. de s. ypolito Fer. iii. de sãcto eusebio. Fer. iiii. v. vi. et sab de assũp. et octa eiusdem ¶ Dñica. iiii. de oc. assũpciõis et tantũ mẽo de martyr de do et de trinita. et missa dñicalis diceꝫ in caplo nisi aliqua dñi ca fue. differẽda Fer. ii. iii. et iiii. de octa. fer. v. de sctã ebba virgi. Fer. vi. de aplo sabba. de sancto ricehardo nulle per hanc ebdoma. fiunt ꝯmemo. ¶ Dñica. v. tota cãtet hysto. in laud. oẽs. ãn. dicãtur nulle per hanc ebdo. fiant ꝯmẽo sꝫ de sãctis per totum in eisdem feriis contingẽtibus et. Ria fer. pᷓetermittãtur. Dñica. i. post. v. kalas augusti. Ad vs̃ ãn Benedictus. ps̃. Ipsum. Capitulũ. Benedictus deus R. Gyᷓum celi. Hy⁹. O lux be ata. V. Vespertina oᷓacio. ãn Omnis sapiẽcia a domĩo deo est: et cum illo fuit semper: et est ãte euum. ps̃. Magnificat He sequentes añe seruiũt hy- stoᷓie In pᷓincipio. quãdiu du rat super psal. Mgt. in sabba to vel ad memo de dominica cum de aliquo festo nouem le ctionum fiat seruiciũ ãtipho. Sapiencia edificauit sibi do- mum excidit colunnas septem subdidit sibi gentes: superbo- rumqꝫ et sublimium colla pᷓo pᷓia virtute calcauit. ps̃. Ma gnificat. ãn. Sapiẽcia clami- tat i plateis: si quis diligit sa pienciam ad me declinet et eã inueniet: et eam dum inuene- rit: beatus est si tenuerit illã. ps̃. Magnificat. ãn. Domin⁹ possedit me ab inicio viarum suarum anteqꝫ quicqꝫ faceret a pᷓincipio: necdũ erãt abyssi et ego parturiebar quando p̃ parabat celos aderam: cuꝫ eo componens omnia. ps̃. Ma- gnificat. ã. Ego in altissimis habito: et thᷓonus meus in co lunna nubis. ps̃. Magnificat Ad matutinas. Inuita. Lau- demus iesum chᷓistum. Hac

die incipiatur liber sapiencie et legatur vsq ad pmã dñicã post quito klas septẽbris. L. i.
Omnis sapiencia a dño deo est: et cum illo fuit semp et est ante euum Arenam maris: et pluuie guttas et dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem celi et latitudinem terre: et pfũduz abyssi quis dimẽsus est. Sapiẽciã dei precedentẽ oĩa quis inuestigauit Prior oĩum creata est sapiencia: et intellectus prudẽcie ab euo. Rm. In principio deus anteq terram faceret priusq abyssos constitueret: priusq produceret fontes aquarum: anteq montes collocarentur Ante oẽs colles generauit me dñs. V. Quando preparabat celos aderã cum eo cuncta cõ ponens. Ante. Lectio secunda
Fons sapiencie verbum dei in excelsis: et ingressus illius mandata eterna. Radix sapiencie cui reuelata est: et astucias illius quis agnouit. Disciplina sapiẽcie cui reuelata est et manifestata / et multiplicacionem ingressus illius quis intellexit. R. Gyrum celi circuiui sola / et in fluctibus maris ambulaui in omni gente: et in omni populo primatum tenui. Superborum et sublimum colla propria virtute calcaui. V. Ego in altissimis habito: et thronus me9 in columna nubis. Sup. Lectio. iii.
Unus est altissimus et creator omnium / et omnipotens rex et metuendus nimis sedẽs super thronum illius et dominans deus. Ipse creauit illam spiritu sancto / et vidit et dinumerauit et mensus est / et effudit illam super omnia opera sua. Et super omnem carnem secundum datum suum / et prebet illam diligentibus se. R. Emitte domine sapienciã de sede magnitudinis tue Ut mecum sit et mecum laboret vt sciam quid acceptum sit coram te. Omni tempore. V. Da michi domine sediuz tuarum assistricẽ sapiẽciam. Ut mecũ Gloria. Omni. Lectio quarta
Timor dñi gl'a et gl'iacio et corona exultaciõis. Timor dñi delectabit cor / et dabit leticiã et gaudium in longitudinem dierum. Timenti dominum bene erit in extremis / et in die defunctionis sue benedicetur Dilectio dñi honorabilis sapiencia quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnicione magnaliũ suor. R. Da mihi dñe sedium tuar assistricẽ sapienciã / et noli me reprobare a pueris tuis. Qm̃ seruus tuus sũ

ego et filius ãcille tue. V. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniã. Lectio. v.
Inicium sapiencie timor domini: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Timor domini sciẽcie religiositas: iocũditatem atq; gaudium dabit Timenti dñm bene erit: et in diebus cõsolacionis illius benedicetur. Plenitudo sapiencie timere deum. Corona sapiencie timor dñi replens pacem et salutis fructũ. R. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollẽciã oculorum meorum ne dederis michi: et desideriũ malignum auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscenciam. Et animo irreuerenti et ĩfrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinquas me dñe ne accrescant ignorancie mee: et multiplicent delicta mea. l. vi
Radix sapiẽcie est timere deũ rami enim illius longeui. In thesauris sapiencie intellect⁹ et sciencie religiositas: execracio autem peccatoribus sapiẽcia. Timor dñi expellit peccatum: nam qui sine timore est: nõ poterit iustificari. Usq; in tẽpus sustinebit paciens: et postea reddicio iocunditatis. R. Super salutẽ et oẽm pulchritudinem dilexi sapienciam: et proposui pro luce habere illã Uenerũt michi oĩa bona pariter cum illa. V. Dixi sapiencie soror mea es: et prudenciã vocaui amicã meã. Uenerũt.
In. iii. noc. R. Inicium sapiẽcie timor dñi: intellectus bonus omnibus faciẽtibus eum Laudacio eius manet in seculum seculi. V⁹. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapiencia timor domini. Lauda. R. Uerbũ iniquum et dolosum longe fac a me domine: diuicias et paupertates ne dederis michi. Sed tãtum victui meo tribue necessaria. V. Ne forte saciatus euomã: illud: et periurem nomen dei mei. Sed tantũ. Ria ferialia Ne derelinquas me domine pater et dominator vite mee: vt non corruam in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me ĩimicus meus V. Apprehende arma et scutũ: et exurge in adiutoriũ michi. Ne. Rm. Magna enim sunt iudicia tua domine: et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populum tuum et honorasti. V⁹. Deduxisti sicut oues populum tuũ in manu moysi et aaron. Multi. Lectiones
Bonus (p ebdomadam sensus vsq; in tempus

abscondet verba sua: et labia multorũ enarrabunt sensum illius. In thesauris sapiencie significacio discipline Execracio autẽ peccatori cultura dei Fili concupiscens sapienciam cõserua iusticiam: et deus prebebit illam tibi. Sapiencia enim et disciplina timor domini: et quod beneplacitum est illi: fides et mansuetudo et implebit thesauros illius. Contumax non sis: et incredibilis timori dñi: et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas et adducas anime tue inhonoracionem.

¶ Dominica scda. Lcõ pma

Fili accedens ad seruitutem dei: sta in iusticia et timore et prepara animam tuam ad tentacionem. Deprime cor tuum et sustine: et inclina aurem tuam: et excipe verba intellectus et ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentaciones dei: cõiũgere deo et sustine vt crescat in nouissimo vita tua. Lcõ scda

Crede deo et recuperabit te: dirige viam tuã et spera in illum. Serua timorem illius et in illo veterasce. Metuentes deum sustinete misericordiã eius et nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi: et nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis deum sperate in illum et in oblectacione veniet vobis misericordia. Tu aũt. Lectio tercia

Qui timetis dominum diligite illum: et illuminabũtur corda vrã. Respicite filii naciones hominũ et scitote quia nullus sperauit in dño et confusus est. Quis enĩ permansit in mãdatis eius et derelictus est? Aut quis inuocauit illum et despexit illũ quoniam pius et misericors est deus. L. iiii.

Deus enĩ remittit in tẽpore tribulacionis peccata et protector est omnibus exquirentibus se in veritate. Ue duplici corde et labiis sceleratis et manibus male facientibus et peccatori terram ingredienti duabus viis Ue dissolutis corde qui non credũt deo: ideo non protegentur ab eo. Lectio. v.

Ue his qui pdiderũt sustinẽciã: q dereliquerũt vias rectas et diuerterũt in vias prauas Et qd facietis cũ inspicere ceperit dñs. Qui timẽt dñm nõ erũt icredibiles verbo illius et qui diligũt illũ: cõseruabũt verbũ illius. Qui timẽt dñm inquirẽt que bñplacita sũt illi

Qui diligũt deum (Lcõ. vi.

replebūt' lege ipſiꝰ: ⁊ q̇ timēt
dñm ꝑparabūt corda ſua et ī
cōſpectu illiꝰ ſctificabūt aīas
ſuas Qui timēt dñʒ: cuſtodi
unt mādata illiꝰ et paciēciaʒ
habebūt vſq; ad īſpectionē il
lius dicētes Si penitēciā nō
egerimꝰ: īcidemꝰ ī manus dei
et non in manus hominum.

Lectiōes ꝑ ebdomadā

SEcundū enī magnitu-
dinē illiꝰ: ſic et mīa ipiꝰ cum
ipo eſt Filii ſapiēcie eccl'ia iu
ſtorū: et nacio illorꝫ obedien
cia ⁊ dilectio Judiciū pr̄is au
dite filii dilecti: et ſic facite vt
ſalui ſitis Deꝰ enī honorauit
patrē ī filiis / ⁊ iudiciū mr̄is
exq̇ret ī filios Qui diligit de
um / exorabit ꝓ pctīs et ꝯtine
bit ſe ab illis In orōne dierꝫ
exaudiet' / ⁊ ſicut q̇ theſauriʒat
ita ⁊ q̇ honorificat mr̄em ſuā
Qui honorificat pr̄eʒ ſuū / io
cūdabit' ī filiis ⁊ ī die orōnis
ſue exaudiet'. ¶ Dñica iii. L. i.

QUi honorificat pr̄em
ſuū vita viuet longio
re / ⁊ q̇ obedit pr̄i refrigerabit
matrē Qui timet deū hono-
rat parētes et quaſi dñis ſer
uiet his q̇ ſe generauerūt ī o-
pere et ſermone et oī pacien-
cia Honora pr̄em tuū vt ſu-
perueniat tibi bñdictio a deo
et bñdictio illiꝰ ī nouiſſimo
manet. L. ii.
Benedictio pa-
tris firmat domos filiorū:
maledictio mr̄is eradicat fū
damētū Ne glorieris ī cōtume
lia pr̄is tui: nō ē enī tibi gl'ia
ſed cōfuſio Gl'ia enī hoīs ex
honore pr̄is ſui: et dedecꝰ fi-
lii pr̄ ſine honore Fili ſuſcipe
ſenectā pr̄is tui ⁊ ne cōtriſtes
eū ī vita illiꝰ: et ſi defecerit ſē
ſu: veniā da: et ne ſpernas eū
in virtute tua. Tu. Lectō. iii.

ELemoſyna enī pr̄is nō erit
in obliuione: nā ꝓ pctīs mr̄is
reſtituet' tibi bonū: et ī iuſti-
cia edificabitur tibi: et in die
tribulaciōis cōmemorabitur
tui ⁊ ſicut ī ſereno glacies ſol
uent' pctā tua. Qm̄ male fa-
me ē q̇ derelinquit patrē: ⁊ ē
maledictus a deo qui exaſpe
rat matrē. L. iiii
Fili ī mā-
ſuetudine opa tua ꝑfice: et ſu
per omnem gl'iam diligeris.
Quāto magnꝰ es humilia te
in oībus: et corā deo īuenies
graciam: qm̄ magna potēcia
dei ſoliꝰ: et ab humilibus ho
norat' Ignē ardētē extīguit
aqua: ⁊ elemoſyna reſiſtit pec
catis Cor durū male ſe hēbit
in nouiſſimo. Lectio quinta.

Fili elemoſynā pauperꝭ ne
defraudes: et oculos tuos ne
tranſuertas a paupere Ani-
mam eſurientē ne deſpexeris
et ne exaſperes pauperē in in
opia ſua Cor inopis ne affli

xeris: et ne protrahas datuȝ angustianti Ab īope ne auertas oculos tuos ꝓpter irā et nō relinquas q̄rentib⁹ tibi retro maledicere Congregacioni pauperū affabilē te facito Presbytero humilia L. vi. aīam tuā et magnato hūilia caput tuū et rn̄de pacifice in mansuetudine. In iudicādo esto pupillis misericors vt pr̄ et miserebit tui magis q̄ mat Sapiēcia filiis suis vitā īspirat et suscipit exq̄rētes se Et q̄ illā diligit: diligit vitā Et q̄ vigilauerit cōplectent pla corē ei⁹. Lectōnes p ebdoma.

Fili cōserua tēpus ⁊ deuita a malo Pro aīma tua nō cōfūdarꝭ dicere verum Est enī ꝯfusio adducēs pc̄m̄ et est cōfusio adducēs graciā et gloriā Ne accipias faciem aduers⁹ faciē tuā. nec aduersus aīaȝ tuā mēdaciū Nō reuerearis primum tuū ī casu suo: nec retineas verbū ī tp̄e salutis Nō abscōdas sapienciam tuā ī decore suo In lingua enī agnoscit sapiēcia: et sensus ⁊ sciencia et doctrina in verbis sensati: et firmamētum in operib⁹ iusticie Non cōtradicas veritati vllo mō et de mendacio ineruditiōis tue confūdere Nō cōfundaris ꝯfiteri pc̄ā tua ⁊ ne subiicias te homini pro pc̄ō. Noli resistere cōtra faciē potentis nec coneris cōtra ictū fulminis: pro iusticia agonizare ꝓ aīa tua / et vsq̄ ad mortē certa pro iusticia / et deus expugnabit ꝓ te inimicos tuos.

¶ Dominica. iiii. Lectio. i.

Non tardes cōuerti ad dn̄m: et ne differas de die in diē Subito enī venit ira illi⁹ ⁊ ī tp̄e vindicte disperdet te Noli fieri ꝓ amico inimicus primo. Improperiuȝ enī et contumeliā malus hereditabit et oīs pctōr inuid⁹ et bilinguis. Nō vētiles te in omni vēto: ⁊ nō eas in omnē domū / sic enī peccator ꝓbat duplici lingua Nō te extollas ī cogitaciōe aīe tue velut taurus ne forte elidatur virtus tua p stulticiam. Lec. ii.

Verbum dulce multiplicat amicos: et mitigat īimicos ⁊ lingua eucharis graciosa in hoīe bono abundabit Multi pacifici sint tibi / et consiliarius tibi sit vnus de mille. Si possides amicum / in temptacione possideeum / et nō facile credas te illi Est enī amicus scd̄m tempus suum. ⁊ nō permanebit in die tribulacionis et est amicus qui conuertitur ad inimiciciam. Lcō. iii.

Est amicus q̄ odiū et rixā et

cõuicia denudabit Et ē ami
cus socius mēse: et nō pmane
bit ī die necessitatis Amicus
autē si pmāserit fix⁹: erit tibi
quasi coequalis: ⁊ ī domesti-
cis tuis fiducialiter aget Si
hũiliauerit se cõtra te ⁊ a fa-
cie tua absconderit se: vnani
mē hēbis amiciciā bonā Ab
inimicis tuis separe: et ab a-
micis tuis attēde Lectio iiii
Amicus fidelis ptectio for
tis: q̄ autē inuenit illũ īuenit
thesaurũ Amico fideli nulla
est cõparacio: ⁊ nō est digna
ponderacio auri ⁊ argēti cõ
tra bonitatē fidei illi⁹ Ami-
cus fidelis medicamētũ vite
et īmortalitatis: et qui metu
unt dñm īueniēt illũ Qui ti
met deũ eque habebit amici-
ciam bonā: qm̄ scdm illũ erit
amicicia illi⁹ Fili a iuuētute
tua excipe doctrinā: ⁊ vsq̄ ad
canos īuenies sapiēciā: q̄si is
qui arat ⁊ seminat accede ad
Sustine bonos fru (illā L. v
ctus illi⁹: in ope enī ipsi⁹ exi-
guũ laborabis: ⁊ cito edes de
generacionib⁹ illius Quam
aspera est nimiũ sapiēcia īdo
ctis hoībus: et nō pmanebit
in illa excors Quasi lapidis
virt⁹ pbacio illis erit: ⁊ non
demorabunt piicere illā Sa
piēcia enī doctrine scdꝫ nomē
est ei⁹: ⁊ nō mult; ē manifesta

Quibus aũt est agni L. vi
ta sapiencia: pmanet vsq̄ ad
conspectũ dei Audi fili et ac-
cipe cõsiliũ intellectus: et ne
abiicias cõsilium meũ Jniice
pedem tuum in compedes il
lius: et in torques illius col-
lum tuũ Subiice humerꝫ tuũ
et porta illā: et ne accidieris
vīculis ei⁹ Jn omni animo
tuo accede ad illā: ⁊ in omni
virtute tua serua vias ei⁹: in
uestiga illā ⁊ manifestabitur
tibi Lectiones p ebdomadā.
Qui tetigerit picē īqna
bitur ab ea: ⁊ qui ꝯmu
nicauerit supbo: īduet super-
biā: ⁊ pōdus sup se tollit qui
honestiori se cõmunicat ⁊ di
ciori te ne soci⁹ fueris Quid
cõmunicabit cacab⁹ ad ollā
qñ enī se colliserint olla con
fringetur Diues iniuste aget
et fremet: paup autē lesus ta
cebit Si largit⁹ fueris ei as-
sumet te: et si nō habueris de
reliquet te Si habes cõuiuet
tecum: et euacuabit te: et ipse
nō dolebit sup te Si necessa-
rius illi fueris supplātabit te
et subridēs spem dabit nar-
rās tibi bona Et dicet Quid
opus est tibi: et cõfundet te in
cibis suis: donec te exinaniat
bis et ter: ⁊ ī nouissimo deri-
deat te: postea vidēs derelin
quet te: et caput suum moue

bit ad te. ¶ Dñica. v. Lctõ. i.
Diligc deũ ꝫ inuoca illũ in salutẽ tuã Oẽ aial diligit simile sibi: sic ꝫ oĩs hõ primũ sibi Oĩs caro ad simi lẽ sibi ꝯiũgit et oĩs hõ simili sui sociabit Si cõmunicabit lupus agno aliqñ sic pctoꝛ iu sto Que cõicacio scõ homini ad canẽ: Aut que pars bona diuiti ad pauperem. Lctõ. ii. Uenacio leonis onager in heremo / sic et pascua diuituꝫ sũt paupes Et sicut abhomi nacio est supbo humilitas. sic erecracio diuiti paup. Diues cõmotꝰ confoꝛtat ab amicis humilis autẽ cũ ceciderit ex= pelletur et a notis Diuiti de= cepto multi recuperatoꝛes / lo cutus est superba et iustifica= uerũt illũ Humilis deceptus est ꝫ insup arguit locutus est sensate ꝫ nõ ẽ datus ei locus Diues locutꝰ est et oẽs. l. iii tacuerũt et verbũ illius vsqꝫ ad nubes pducẽt. Pauper lo cutus ẽ et dicunt qˀs ẽ hic? Et si offenderit subuertẽt illum Bona est substãcia cui nõ est peccatũ in cõsciẽcia: et nequis sima pauptas in oꝛe ĩpii / qꝛ facies et coloꝛ ĩmutatꝰ dilu= cide demõstrat aut gaudium animi aut doloꝛẽ. Coꝛ hõis immutat faciẽ illius. siue in bona siue in mala. Uestigiũ coꝛdis boni et faciẽ bonã dif ficile inuenies et cum laboꝛe Quã bonũ est arguere L. iiii ꝙ irasci et cõfitentem in oro ne non pꝛohibere Sapiẽs in verbis pducet seipsum / et hõ pꝛudens placebit magnatis. Qui operat terrã suã exalta bit aceruũ frugũ: et q̇ opera= tur iusticiã ipe exaltabit Qui vero placet magnatꝫ effugiet iniquitatem. Tu. Lectio. v. Exenia et dona excecãt ocu= los iudicũ et quasi mutus in oꝛe auertit coꝛrepciones eoꝝ Sapiencia abscõdita et the= saurus inuisus q̇ vtilitas in vtrisqꝫ? Melioꝛ est qui celat insipiẽciã suã ꝙ hõ qui abscõ dit sapienciã suã Fatuus ĩ ri su exaltat vocẽ suã. sapiens vir vix tacite ridebit Lec. vi. Fili si peccasti / nõ adiicias iteꝝ sed de pꝛistinis depꝛeca re vt tibi dimittant quasi a facie colubꝛi fuge pctã / ꝫ si ac cesseris ad illa suscipient te. Dẽtes leonum dentes eius et interficiẽtes aĩas hominũ Quasi rũphea bisacuta om nis iniquitas plage illiꝰ nõ est sanitas. Qui odit coꝛrep= cionẽ vestigiũ est pctõris / ꝫ q̇ timet deũ cõuertet ad coꝛ suũ Qui edificat domũ suã ipen diis alienis quasi qui colli= git lapides suos in hyeme.

IN tribꝰ pla Lec. ꝑ ebdo citũ eſt ſpũi meo: q̃ ſũt ꝓ bata corã deo et hoībꝰ Cõcor dia fratrũ et amor ꝓximorũ et vir et mulier ſibi cõſencien tes Tres ſpecies odiuit aīa mea ⁊ aggrauor valde aīe co rũ Pauperẽ ſupbũ: et diuitẽ mẽdacẽ et ſenẽ fatuũ ⁊ iſẽſa tũ In iuuentute tua nõ ꝯgre gaſti: et quõ īuenies ea in ſe- nectute tua? Quã ſpecioſum caniciei iudiciũ: et p̃ſbyter ̄s cõ gnoſcere cõſiliũ Corona ſe- nũ multa pericia: et glia illo rõ timor dñi Qui diligit fili- um ſuũ aſſiduat illi flagella vt letetur ī nouiſſimo ſuo et non palpet ꝓximorum oſtia Qui docet filium ſuum lau- dabit in illo: et in medio do- meſticor gloriabitur in illo. ¶ Regla ꝑ hiſtoria Si bona Littera dñicali A iii. die ſep tembris tota cãtet hiſto. Si bona. In laudi. oẽs aĩe dicũ tur. Fer. ii. de ſctõ cuthberto niſi facta fue. in xl. et ſi ſic hic fiãt tm̃ iii. lec. cũ iui. dup. Fer iii. iiii ⁊ v. fiãt ꝯmẽo. Ria fer. p̃termittãt. fer vi. de nati. ma rie ꝟgi. Sabbõ de oc. eiuſdez ¶ Dñica ii d oc: natiui ⁊ tm̃ mẽo. de do. de trini. ⁊ ꝓceſſio in redeũdo. ãn Saluator miſ. do. dicet i cpo Ad matu. iii ℞ Regali. vi. ℞. Natiuitas. ix ℞ Ad nutũ dñi Fer. ii. iii. et iiii. fiant de octa. Feria v. de exaltacione ſctẽ crucis. Feria vi. de oc. et feſtuz ſctĩ nereni differt vſq̧ ī xiiii. kal. octobr Sabbõ de ſctõ niniano. Lr̃a dñicali B ꝑdie nonas ſeptẽ bris tota cãtet hiſto. ⁊ tm̃ me mo. de ſctõ cuthberto niſi fa cta fuerit in xl qñ ꝟo feſtum ſctĩ cuthberti in xl. celebratũ nõ fuerit tũc feſtũ eiuſdẽ dif ferat ī craſtinũ quo die fiant med lec de ſcõ bertino cũ ꝟ. et ℞. de ii. noctur. Fer. ii. iii ⁊ iiii. fiãt cõmẽo. tñ ſi fiat ſer uiciũ de ſcõ cuthberto tũc ni chil fiet eo ãno de iii cõmẽo. ¶ Dñica ii. totũ ſerui. fiet de octa nati. cũ mẽo de ſctĩs de do. et de trini. cũ ꝓceſ. In re deũdo ãn. Saluator Ad ma tuti. iii ℞. Natiuitas vi. ℞ Glioſe ꝟgis. ix. ℞ Ad nutũ dñi et miſſa dñicalis dicet in capi. cum mẽo. de trini. et ad miſſã de die fiet memo. de m̃r et de oībꝰ ſctĩs tm̃. Fer. ii. iii et v. de octa. nati. Fer. iiii. de exaltacione ſctẽ crucis medic lec. de mar. cuz ꝟ. et ℞. de ii. noc. pſimor mar. Ad matu. de ſctã maria extra chor di- cant ℞ de iii. noc iii. ℞ erit Glorioſe. ãn. ſup pſal. Bñdi ctus et Mgt ſcdm ordinem. Ad veſ fiet ſolen. mẽo. de oc.

et festū scī mereni epī differatur vsqꝫ ad xiii. kal' octobr' Fer' vi. de sctō niniano epō mai⁹ dup̄ et tm̄ memo de sctis sub silēcio Sabbō de scā maria. Littera dn̄icali C iiii. kal'. septēbris inchoet' histo. cum mēo Ad p̀mas vs̄. q̄ erunt de sctō augustio cū mēo de do. et de trini. sub silēcio deīde solēniter de scō iohāne et de sācta sabina missa de sctā sabina illa die dicet' ī cp̄o et missa dn̄icalis dicet' ī cp̄o ī v. feria Fer' scda de sctō fiacro abbate. fer' iii. de sctō aidano. fer'. iiii de sctō egidio Fer' v vi et sabbō fiāt ꝯmēo tn̄ qn̄ festū scī cuthberti ī xl. celebratū non fuerit tn̄c in sabbō totū serui. de eo fiet et ī feria v. et vi. tātū fiant ꝯmemo ❡ Dn̄ica ii. tota cātet' histo. Si bona. et tm̄ mēo de sctō bertino. In laudes oēs an̄e dicūt' Fer' ii. et iii. fiant cōmēo. et nichil de vigilia nisi ieiuniū tm̄ Ad vespe. orō Supplicacionē. Fer' iiii. v. vi et sabbato de natiuitate Lr̄a dn̄icali D iii kal' septēbris tota cātet' histo. Si bona Ad p̀mas vespe. q̄ erūt de decollacione scti iohīs bapti. fiet mēo de do. et de trini. et festū scti fiacri differat' vsqꝫ ī crastinū scti egidii Feria ii. de sācto aidano fer' iiii. de sctō egidio Fer'. v vi et sabbō fiāt cō memo nisi festū sancti cuthberti vts̄. in C in xl factum non fuerit et Ria feria. p̄ter mittant' ❡ Dn̄ica ii. tota cantetur historia Si bona scde vespere de sctā maria cū mēo de do. Fer' ii. de sctā maria et nichil de vigilia nisi ieiuniū Littera dn̄icali E vltīo die augusti tota cātet' histo. et festū scti aidani differat' ī crastinum sancti egidii vt supra in D Feria ii. de sancto egidio duplex festum Feria iii. de sancto aidano epō Feria quarta vi et sabbato fiāt cōmemoraciones. Feria v. de sancto cuthberto vts̄. in A ❡ Dn̄ica scda tota cantetur historia scde vespe erūt de natiuitate et tm̄ memo. de dn̄ica sub silencio per totā hanc ebdoma. fiet seruicium de natiuitate et tm̄ memo. de sctis et Ria feria. oīno p̄termittāt' Littera dn̄icali F tota cantetur historia Si bona et festū scti egidii differat' in crastinū et hoc propter mai⁹ duplex fēstū natiuita. beate marie in scda dn̄ica huius historie contingen̄. scde vespe erūt de sancto egidio Feria. iii vi et sabbō fiāt ꝯmemo. Fer' iiii de sctō cuthberto vts̄. Fer'. v. de sctō bertino cū inita. dup̄.

¶ Dn̄ica. ii. de natiuitate bea
te marie ỽgi. ⁊ tm̄ mēo de do.
et de trini sub silēcio nisi ali-
qua do fuerit differenda ꝓpt
ꝓlixitatē tp̄is. Et in. iiii. fer.
missa dn̄icalis dicetur in cplo
sabbato de exaltacione sancte
crucis medie lectio. de marty.
Lr̄a dn̄icali G scda die septē
bꝛis tota cātetur hystō. et in-
choetur ad. i. vs̄. cū mēo pꝛo
pter festū sctī egidii In laud.
oēs ān dicātur. Fer. ii. v. ⁊. vi
fiāt ꝯmēo. Fer. iii. de sctō cuth
berto. vts̄. Fer. iiii. de sctō ber
tino cū. Inui. dup. sab. de na
tiuita. marie. ¶ Dn̄ica. ii. de
oct. et tm̄ mēo. de do. et de tri.
nisi aliqua do. debeat oīno
differri. Fer. vi. de sācta cruce
sabba. de oct. et festū sctī me-
reni differt vsq̄. xiiii kl. octo
bꝛis ¶ Dn̄ica pꝛima post. v.
kal. septē. ad vs̄. ān. Bn̄dict⁹
p̄s. Ip̄m. Cp̄m. Bn̄dict⁹ deus
Rm. Anteq̄ comedā. Hy⁹ O
lux btā. ỽ Uespertina oꝛacio
ān. Cuȝ audisset iob nūcioꝝ
verba sustinuit paciēter ⁊ ait
si bona suscepimus de manu
dn̄i mala autē quare nō susci-
piamus in oībus his nō pecca
uit iob labiis suis neq̄ aliq̄d
stultū contra deū locutus est
p̄s Mḡt. ān. In oībus his nō
peccauit iob labiis suis neq̄
stultū quid cōtra deū locutus
est. p̄s Mḡt. Ad matu. inuita.
Laudemus nomē dn̄i qm̄ sua
uis est. In hymnis cōfitemini
illi qꝛ ipse est dn̄s deus noster
p̄s. Uen̄. Hac die icipiat liber
iob ⁊ legatur per. xv. vel octa
dies scd̄m q̄ tēpus exigit. lc. i.
VIr erat ī terra hus no-
mīe iob simplex ⁊ rect⁹
ac timēs deū et recedēs a ma
lo. Natiq̄ sunt ei septē filii et
tres filie. Et fuit possessio ei⁹
septē milia ouiū et tria milia
cameloꝝ. Quinquagita quo
q̄ iuga boū: ⁊ quingēte asine
et familia multa nimis. Erat
q̄ vir ille magn⁹ inter oēs oꝛi
entales Et ibāt filii ⁊ faciebāt
cōuiuia per domos suas vn⁹
quisq̄ in domo sua. R. Si bo
na suscepim⁹ de manu dn̄i ma
la aūt q̄re nō suscipiam. Dn̄s
dedit dn̄s abstulit sicut dn̄o
placuit ita factū est sit nomē
dn̄i benedictum. ỽ. In omni-
bus his non peccauit iob la-
biis suis neq̄ stultum quid cō
tra deū locutus est. Dn̄s. l. ii.
Et mittentes vocabant tres
soꝛoꝛes suas: vt comederēt et
biberēt cum eis. Cūq̄ in oꝛbē
trāsirēt dies cōuiuii mittebat
ad eos iob ⁊ sāctificabat illos
Consurgēsq̄ diluculo offere-
bat olocausta per singulos.
Dicebat enī. Ne foꝛte peccau
erint filii mei: et benedixerint

deo in cordib⁹ suis. Sic facie bat cũctis diebus. R. Antequã comedam suspiro et tãquã inũ dãtes aque sic rugitus me⁹: quia timor quẽ timebã euenit mi- chi: et qđ verebar accidit. Non ne dissimulaui nonne silui et iam quieuit et venit super me indignacio tua dñe. v⁹. Nolo multa fortitudĩe cõtẽdat me- cũ ne magnitudinis sue mole me premat equitatem propo- nat contra me. Nõne. Lcõ. iii.

Quadã autẽ die cũ venissẽt filii dei vt assisterẽt corã dño affuit inter eos eciam sathan. Cui dñs dixit. Unde venis? Qui respondẽs ait. Circuiui terram et perambulaui eam. Dixitque dominus ad eũ. Nun quid cõsiderasti seruũ meum iob quod non sit ei similis ĩ terra homo simplex et rectus ac ti- mens deum et recedẽs a malo R. Utinã appẽderẽtur pecca ta mea quibus irã merui. Et calamitas quã pacior in state ra. v. Quasi arena maris hec grauior appareret vnde et ver ba mea dolore sũt plena. Et ca lamitas. Gloria. Et cala. lc. iiii

Et dixit ad dñm sathã. Nũ- quid frustra timet iob deum. Nõne tu vallasti eũ et domũ eius: vniuersãque substanciam eius per circuitũ? Operibus manuũ ei⁹ bñdixisti: et possessio eius creuit in terra. Sed extẽ de manũ tuã paululũ: et tãge cũcta que possidet nisi in faciẽ bñdixerit tibi Rm. Quare de traxistis sermonib⁹ veritatis ad increpãdum verba cõponi tis et subuertere nitimini ami cum vestrum. Uerũtamen que cogitatis explete. v⁹. Milicia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius. Uerũtamen. Lectio v.

Dixit dñs ad sathã Ecce vni uersa que habet in manu tua sunt: tantũ in eũ ne extendas manũ tuam. Egressusque est sa than a facie dñi. Cum autem quadam die filii et filie ei⁹ co mederent et biberẽt vinum in domo fratris sui primogeniti nũcius venit ad iob qui dice- ret ei Boues arabant et asine pascebãtur iuxta eos: et irrue- rũt sabei tulerũtque oĩa: et pue ros percusserũt gladio: et eua si ego solus vt nũciarem tibi. Rm. Induta est caro mea pu tredine et sordib⁹ pulueris cu tis mea aruit et contracta est Memento mei dñe quia ven- tus est vita mea. v⁹. Dies mei sicut vmbra declinauerunt et ego sicut fenũ arui. Me. lc. vi.

Cũque adhuc ille loqueretur venit ali⁹ et dixit. Ignis dei descẽdit de celo et tactas oues et pueros consumpsit: et effu

gi ego solus vt nunciarẽ tibi
Sed adhuc illo loquente ve=
nit alius ⁊ dixit. Chaldei fece
rũt tres turmas et inuaserũt
camelos ⁊ tulerũt eos: necnõ
et pueros percusserũt gladio
et effugi ego solus vt nuncia
rem tibi. Adhuc loquebatur
ille: ⁊ ecce alius intrauit ⁊ di
xit. Filiis tuis ⁊ filiab⁹ vescẽ
tibus panem in domo fratris
sui primogeniti: repente ven=
tus vehemẽs irruit a regione
deserti: ⁊ cõcussit quatuor an
gulos domus: q̃ corruens op
pressit liberos tuos: ⁊ mortui
sunt: et effugi ego solus vt nũ
ciarẽ tibi. Tu. ℟. Paucitas
dierum meorum finietur bre=
ui: dimitte me domine. Sine
plangam paululum dolorem
meum. Anteq̃ vadam ad ter
ram tenebrosam et opertam
mortis caligine. ℣⁹. Ecce in
puluere sedeo: et ĩ puluere dor
mio: et si mane me q̃sieris nõ
subsistam. Sine. Gloria. An
teq̃. In iii. noct. ℟. Memen=
to mei deus. Quia ventus est
vita mea: nec aspiciat me vis⁹
hominis. ℣. De profundis cla
maui ad te domine: domĩe ex
audi vocẽ meã. Quia. ℟. Ne
abscondas me dñe a facie tua
manũ tuã longe fac a me. Et
fortitudo tua non me terreat
℣. Uoca me dñe et ego respõ=
debo tibi aut certe loquar: et
tu rñde michi. Et. ℟ feriale.
Nocte os meũ perforatur do
loribus: et qui me comedunt
non dormiunt a multitudine
eoꝝ cõsumitur vestimẽtũ meũ
Cõparatus sum luto. Et assi
milatus sũ fauille et cineri. ℣
O custos hominũ: quare po=
suisti me cõtrariũ tibi: ⁊ fact⁹
sũ michimetipsi grauis: parce
michi domine nichil enĩ sunt
dies mei. Cõparat⁹. Glia. Et.
¶ Lectiones per ebdomadã.
T Unc surrexit iob et sci
dit vestimẽta sua et tõ
so capite corruens in terram
adorauit et dixit. Nud⁹ egres
sus sũ de vtero matris mee: ⁊
nudus reuertar illuc. Dñs de
dit: dñs abstulit: sicut domio
placuit ita factũ est: sit nomẽ
dñi benedictũ. In oĩb⁹ his nõ
peccauit iob labiis suis neq̃
stultum quid contra deum lo
cutus est. Factum est aũt cum
quadã die venissent filii dei ⁊
starent corã deo venissetq̃ sa
than inter eos: ⁊ staret ĩ cõspe
ctu eius: vt diceret dñs ad sa=
than. Unde venis? Qui respõ
dens ait. Circuiui terrã ⁊ per
ambulaui eã. Et dixit dñs ad
sathã. Nũq̃d cõsiderasti seruũ
meum iob: q̃ nõ sit similis ei
in terra: vir simplex et rectus
ac timens deum: et recedens a

malo: ⁊ adhuc retinens innocēciam. ¶ Dñica. ii. Lcō pma

Tu aūt cōmouisti me ad uers⁹ eū/ vt affligerē eū frustra. Cui rñdens sathā ait Pellem p pelle: ⁊ cuncta que habet hō dabit p aīa sua. Alioquin mitte manum tuam: et tāge os ei⁹ ⁊ carnē: ⁊ tūc vide bis q̄ ī faciē bñdicat tibi. Lc. ii.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua est: veruntamen animam illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini: percussit iob vlcere pessimo: a plāta pedis vsq̄ ad verticem. Qui testa saniē radebat: sedēs in sterquilinio Dixit autem illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua. Benedic deo et morere. Tu autē. Lectio tercia.

Dixit autem Job vxori sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini: mala aūt quare nō sustineamus. In omnibus his nō peccauit iob labiis suis. Igitur audiētes tres amici iob omne malū quod accidisset ei: venerūt singuli de loco suo. Eliphas themanites: et baldath suites: et sophar naamathites. Condixerant enim sibi vt pariter venientes visitarent eum et consolarentur. Lectio quarta

Cumq̄ eleuassēt pcul oculos suos: non cognouerūt eum: ⁊ exclamātes plorauerūt. Scissisq̄ vestibus sparserunt puluerem super caput suum in celū: et sederūt cum eo in terra septē diebus et septē noctibus et nemo loquebatur ei verbū Videbant enim dolorem eius esse vehemētem. Lectio quīta

Post hec iob aperuit os suū et maledixit diei suo dicens. Pereat dies in qua natus sū: et nox in qua dictū est/ conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras nō requirat eū deus desup/ ⁊ nō sit ī recordacione/ nec illustret lumine Obscurēt eū tenebre ⁊ vmbra mortis/ occupet eū caligo ⁊ inuoluatur amaritudine. Noctē illā tenebros⁹ turbo possideat/ nec computetur in dieb⁹ anni nec numeretur in mensibus Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Tu. Lectio. vi.

Quare data est misero lux ⁊ vita his qui in amaritudine aīe sūt. Qui expectāt mortē ⁊ nō inueniūt quasi effodiētes thesaurum gaudētq̄ vehemēter cū inuenerint sepulchrum Viro cuius abscōdita est via et circundedit eum tenebris. Anteq̄ comedam suspiro/ et quasi inūdātes aque sic rugitus meus. Quia timor quē ti

mebã euenit michi: et qd vere bar accidit Nonne dissimula ui: nõne silui nonne quieui: & venit sup me indignacio Lectiones p ebdomadam

Respõdens autem Eliphas themanites dixit Si ce perimus loqui tibi: forsitan moleste accipies: sed cõceptũ sermonem quis tenere possit. Ecce docuisti plurimos et manus lassas roborasti Respondens autem iob ait Milicia est vita hoïs super terrã et sicut dies mercẽnarii dies eius Sicut ceruus desiderat vmbrã: et sicut mercẽnarius prestolat finem operis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeraui michi Si dormiero dicam qñ consurgã: et rurs9 ex pectabo vesperã/ et replebor doloribus vsq ad tenebras. Non enim ait iob perii propt imminentes tenebras: nec faciem meã operuit caligo Ab omnipotẽte non sũt absconDita tẽpora qui autẽ nouerũt eum: ignorãt dies illius Alii terminos statuerũt: diripuerunt greges: asinum pupillorum abigerũt: abstulerũt pro pignore bouẽ vidue Subuerterũt pauperũ viã: et oppresserunt mansuetos terre Alii quasi onagri in deserto vigilantes ad predaz egrediũtur

¶ Regula pro historia Peto dñe. Littera dñicali A xv. kal. octobris tota cantet historia Peto dñe. et tm mẽo de sctõ In laud. oẽs añe dñr Fer. ii. de sctõ mereno epo ix. lec. feria iii. de sctã maria Fer iiii. de feria cũ Rio feriali et nichil de vigilia nisi tm mẽoria ad missã de ieiunio Feria v. de sctõ matheo aplo Feria vi. de scõ mauricio sociorũq eius et festũ sancti lolani epi differt vsq in crastinũ sancti adampna Sabbato de sãcto adãpnano abbate & misse iiii tẽpor cantent post missã de die ad auttenticũ altare Lra dñicali B xiiii kal. octobris tota cantet histo. Peto dñe. feria ii. de sctõ mereno epo eo q differebat. feria iii de feria cũ Rio feriali missa de vigilia. Feria iiii. de aplo & missa iiii. tẽpor cãtet post missã de aplo ad pricipale altare Fer v. de sctõ mauricio feria vi. de sctõ adãpnano Sabbõ de sã cto lolano epo & misse iiii. tẽ por dicãt vts i A Littera dñicali C pdie id9 septẽbris in histo. Peto dñe de octa natiui. cũ memo. de dñica et de trini. Feria ii. de octa feria iii. de sãcta cruce feria iiii. de octa. Inuitato. triplex & mis

sa iiii. tēpoꝝ cantet vts ī A ꝗ festū scti mereni differatur vsqꝫ in crastinū scti niniani. Feria v. de sctō niniano epō feria vi. de sctō lāberto cū no ctur. missa erit de ieiunio iiii. tēpoꝝ Sabbō de sctō mere= no epō missa de ieiu. fiet post missā de die ad pͥncipa. altare ¶ Dñica ii. tota cātet histo. Peto dñe In laudi. oēs añe dicant. feria ii. de feꝝ. cū ℟. feriali Fer. iii. de aplo feria iiii. de marty. Feria v. de scto adampnano. Feria vi. de scto lolano Sabbō de sācto fym berro Littera dñicali D idi bus septēbꝛis de octa ꝗ īchoe tur histo. cū mēo. ꝗ missa dñi calis ī die dicet ī capi. Fer. ii de cruce fer. iii. de octa. ꝗ fes. scti mereni epi vsqꝫ ī crastinū scti niniani fer. iiii. de sctō ni niano cū mis. de ieiunio. fer. v de sctō mereno vi. et sabbō. de fer. cū ℟iis ꝑ oꝛdinē ¶ Do minica ii. tota cātet his. scde ves. erūt de aplo cū plēo ser= uicio ī crastio. fer. iii de mar. festū lolani differt. fer. iiii. de sctō adāpnano. fer v. de sctō lolano fer. vi de sctō fymber ro Sabbō de scā maria. Lr̄a dñicali C xviii. kal octobꝛis totū serui. de cruce ꝗ īchoet hi sto. cū mēo. vts ī D sub silē cio ꝗ de mar. solēnit missa do dicet ī cpō cū mēo d trini. tm̄ Fer. ii. de octa. et tūc fer v. de sctō mereno. fer. iii. de sctō ni niano. fer. iiii vi. ꝗ sabbō de feria ꝗ nulla ꝯmēo. sabbō ad missā de ieiunio fiat mēo de vigilia scti mathei Lr̄a dñica li E xvii. kal octobꝛis serui ciū de octa ꝗ īchoet histo. cuꝫ mēo et nulla ꝓcessio ꝗ defert festū scti mereni Fer. ii. de sto niniano fer iii. de sctō. mere= no medie lec. de sctō lāberto. fer. iiii. v. et vi. tota cātet hi= stoꝛia ꝑ oꝛdinē noct cū ℟i. fer. ꝗ ī iiii. fer. dicat missa de ie iunio ꝗ v missa dñicalis ꝗ sab bato de aplo ꝗ missa de ieiu= nio cātet p⁹ missā de die vtra qꝫ ad pꝛincipale altare Litte ra dñicalis G xvi kal octo= bꝛis de sctō niniano dup festū et inchoet histo. cū mēo sub si lencio missa dñicalis dicetur in iiii. fer Fer. ii. de sctō me= reno eo ꝙ differt fer. iii. de sā cta maria Fer. iiii et v. de fer Fer vi. de aplo Sabbato de mar. ꝗ festū scti lolani differ tur vsqꝫ ī diē cipͥani ī hijs die bus misse de ieiunio dicāt scꝺ post missas de die ad pͥncipa= le altare ¶ Dñica pͥma post iii. id⁹ septēbꝛis Ad vespe ān Bñdict⁹. ps. Ipm Cpm Bn dict⁹ de⁹ ℟ Di tēpoꝛe hym. D lux. ℣ Uespτina oꝛacio ān

Ingressus raphael archãge-
lus ad thobiã salutauit eũ di
cẽs gaudiũ tibi sẽp sit cui tho
bias ait: quale gaudiũ michi
erit qui in tenebris sedeo/ et lu
mẽ celi nõ video/ cui ãgel9 in
quit/ forti aĩo esto in primo
est vt a deo cureris. ps. Mgt.
ãn. Ne reminiscaris dñe deli-
cta mea vel parẽtũ meorum/ neq
vĩdictã sumas de pctis meis. p
Magt. Ad matuti. inuitato.
Laudem9 nomẽ dñi. p. Uenite
Hac die incipiatur liber tho-
bie/ et legatur per. xv. dies vel
per oct. scdm q tempus proli-
xum fuerit vel breue quando
de temporali agitur. Lectio. i
Thobias ex tribu et ciui-
tateneptalĩ/queestĩsu
perioribus galilee supra naasõ
post viã que ducit ad occidẽtẽ
in sinistro habens ciuitatẽ ce
phet. Cum captus esset in die
bus salamanasar regis assyrio
rum/ ĩ captiuitate tñ positus
viã veritatis nõ deseruit/ ita
vt omnia que habere potuit/
quotidie cũ cõcaptiuis fratri
bus q ex eius genere erãt im-
partiret. R. Peto dñe vt de
vinculo improperii huius ab
soluas me/aut certe desup ter
rã eripias me. Ne reminisca-
ris delicta mea vel parentum
meorum neq vindictã sumas de
peccatis meis/ quia eruis susti
nentes te dñe. V. Oĩa iudicia
tua iusta sũt/ et omẽs vie tue/
mĩa et veritas et nunc domine
memento mei. Ne. Lectio. ii.
Cumq eẽt thobias iunior oĩ
bus in tribu neptalim/ nichil
tñ puerile gessit ĩ opere. Deni
q cũ irẽt hoĩes ad vitulos au
reos quos hieroboam fecerat
rex israel. Hic solus fugiebat
cõsorcia oĩum/ et pergebat ad
hierlm ad tẽplũ dñi/ et ibi ado
rabat dñm deũ isrl/ oĩa pmiti
ua sua et decimas suas fidelr
offerẽs/ ita vt ĩ tercio anno p
selitis et aduenis ministraret
oẽm decimacionẽ. Hec et his
similia scdm legẽ dei puerul9
obseruabat. R. Omni tpe bñ
dic deũ/ et pete ab eo vt vias
tuas dirigat. Et omni tpe cõ
silia tua in ipo pmaneãt. V.
Memor esto fili qm pauperẽ
vitã gerimus/ habebis multa
bona si timueris deũ. Et. L. iii
Cumq factus fuisset vir/ ac-
cepit vxorẽ annã de tribu sua
genuitq ex ea filiũ nomẽ suũ
imponens ei/ quẽ ab infancia
timere deũ docuit/ et abstinere
ab oĩ pctõ. Igitur cũ per capti
uitatẽ deuenisset cũ vxore sua
et filio in ciuitatẽ niniue cum
omni tribu sua/ et oẽs ederẽt
ex cibis gẽtiliũ iste custodiuit
animã suã/ et nunq cõtamina
tus est ĩ escis eorum. R. Memor

esto fili qm̃ pauperẽ vitã gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna est corã sũmo deo ele mosina oĩbus qui faciunt eã Habebis. Gloria. Si. Lcõ. iiii

Memor fuit dñi thobias in toto corde suo / ⁊ dedit illi de⁹ grãm in cõspectu salamanasar regis. Et dedit illi potestatẽ quocunq; vellet ire habens li bertatẽ q̃cũq; facere voluisset Pergebat igitur p oẽs q̃ erãt in captiuitate / et monita salu tis dabat eis. ℟. Sufficiebat nobis pauptas nr̃a vt diuicie cõputarẽtur nũq; fuisset pecu nia ista p qua misisti filiũ no strũ. Baculũ senectutis nr̃e. ℣ Heu me fili mi / vt q̃d te misimus peregrinari lumẽ oculo rũ nostrorũ. Baculũ. Lcõ. v.

Cũ autẽ venisset in rages ci uitatẽ medorꝝ / ⁊ ex his q̃b⁹ ho noratus fuerat a rege habuis set decẽ talẽta argẽti / ⁊ cũ in multa turba generis sui gabe lũ egẽtẽ videret q̃ erat ex tribu sua sub cirographo dedit illi mẽoratũ põdus argẽti ℟ Bñdicite deũ celi ⁊ corã oĩb⁹ viuẽtibus cõfitemini ei Quia fecit nobiscum miam suã ℣⁹. Tẽpus est vt reuertar ad eũ qui me misit / vos autem bene dicite deum. Quia. Lectõ. vi.

Post multũ vero temporis mortuo salmanasar rege cuꝫ regnaret sennacherib fili⁹ ei⁹ p eo / ⁊ filios isrl̃ exosos habe ret in cõspectu suo. Thobias pergebat per oẽm cognacionẽ suam et consolabatur eos Diuidebatq; vnicuiq; prout poterat de facultatibus suis. Esuriẽtes alebat/ nudisq; ve stimenta prebebat / ⁊ mortuis atqꝫ occisis sepulturã sollicitus exhibebat. ℟. Tẽpus est vt reuertar ad eũ qui me misit / vos autem benedicite deũ Et enarrate oĩa mirabilia ei⁹ ℣. Bñdicite deũ celi ⁊ corã oĩ bus viuentibus confitemini ei. Et. Gl'ia. Et. In. iii. noct. ℟. Tribulaciones ciuitatũ audiuimus quas passe sunt et defecimus / timor et ebetudo mentis cecidit super nos et su per filios nostros / ipsi mõtes noluit recipere fugam nostrã Domine miserere. ℣. Peccaui mus cũ patribus nostris / in iuste egimus iniq̃tatẽ fecim⁹ Dñe. ℟. Nos aliũ deũ nescimus preter dñm in q̃ speram⁹ Qui nõ despiciet nos nec amo uit salutem suã a genere nr̃o. ℣. Indulgẽciã ei⁹ fusis lachrimis postulemus ⁊ hũiliemus aĩas nostras. Qui. ℟. feriale Dñe deus qui cõteris bella ab inicio eleua brachium tuum super gẽtes que cogitãt seruis

tuis mala. Et dextera tua glo
rificet ī nobis. R. Allide vir
tutē illoꝝ ī virtute tua: cadat
virtus illoꝝ in iracūdia tua.
Et dextera. Lcōnes ꝑ ebdo.
Cum dies festus dñi esset
et factū esset p̄ꝛādiū bo
nū in domo thobie dixit filio
suo. Uade ⁊ adduc aliquos de
terra nr̄a timētes deū vt epu
lētur nobiscū Cūq̄ abiisset re
uersus nunciauit vnum ex fi-
liis israel iugulatum iacere in
platea. Statiq̄ exiliēs de accu
bitu suo relinquens pꝛandiū
ieiunus venit ad coꝛpus tol-
lēsq̄ illud poꝛtauit ad domū
suam occulte: vt dū sol occu-
buisset: caute sepeliret illud.
Cum occultasset coꝛpus man
ducauit panem cum luctu et
tremoꝛe: memoꝛans illum ser
monem quem dixit dominus
ꝑ amos ꝓphetā. Dies festi ve
stri cōuertētur ī lamētacionē
et luctum. Cum vero sol occu
buisset abiit et sepeliuit eum.
¶ Dñica scda. Lectio pꝛima
Arguebant autem illū
omnes pꝛoximi dicen-
tes: iam huius rei causa inter
fici iuss⁹ es: ⁊ vix effugisti moꝛ
tis impiū: et iteꝝ sepelis moꝛ-
tuos. Sꝫ thobias plus timēs
deum q̄ꝫ regem: rapiebat coꝛ-
poꝛa occisoꝛū ⁊ occultabat in
domo sua: ⁊ mediis noctibus
sepeliebat ea Contigit aūt vt
quadam die fatigatus thobi
as a sepultura veniens domū
suam: iactasset se iuxta parie-
tem ⁊ obdoꝛmisset: et ex nido
hyꝛūdinum doꝛmiēti calida
stercoꝛa inciderēt sup oculos
eius: fieretq̄ cecus. Lctō scda.
Hāc aūt tentacionē ideo per
misit dñs euenire illi vt poste
ris daret exēplū paciēcie eius
sicut ⁊ scti ī iob Thobias cū ab
infācia sua sēp deū timuerit:
et mādata ei⁹ custodierit: nō
est cōtristatus cōtra deum: q̄ꝫ
plaga cecitatis euenerit ei sed
īmobilis in dei timoꝛe permā
sit agēs gracias deo oībus die
bus vite sue. Tu. Lectio. iii.
Anna vxoꝛ eius ibat ad tex-
trinū opus quotidie et de la-
boꝛe manuū suarū victū quē
consequi potuisset deferebat.
Unde factū est vt hedū capꝛa
rū accipiens detulisset domi.
Cuius cum vocē balātis vir
eius audisset dixit. Lectio. iiii.
Uidete ne foꝛte furtiuus sit
reddite eum dñis suis qꝛ nō lꝫ
nobis ex furto aliq̄d aut ede-
re aut contigere. Ad hec vxoꝛ
eius irata dixit. Manifeste va
na facta est spes tua: ⁊ elemo
sine tue mō apparuerūt. Atq̄
his ⁊ aliis huiusmodi verbis
expꝛobꝛabat ei. Lectio quinta
Tunc thobias ingemuit ⁊ ce

pit orare dicēs. Iustus es dñe et oīa iudicia tua iusta sūt: et oēs vie tue mīa et veritas et iudiciū. Et nunc dñe memor esto mei et ne vindictā sumas de pctīs meis: neqȝ reminiscaris delicta mea vel parentum meoꝝ: qm̄ nō obediuim⁹ pceptis tuis: et traditi sumus ī direpcionē et captiuitatē et mortem et in fabulā et in improperiū oībus nacionibus in quibus dispersisti nos. Lectio. vi

Nūc dñe inqt thobias scdm voluntatē tuā fac mecū: et pcipe ī pace recipi spm̄ meū. Expedit enī michi mori magis ꝙ viuere. Eadē itaqȝ die cōtigit vt sara filia raguel ī ciuitate medoꝝ audiret īpropeniū ex vna ab ācillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris et demoniū noīe asmodeus occiderat eos mox vt ingressi essent ad eam. Tu. Lcōes per ebdo

Cum ergo p culpa sua ī creparet puellā rñdit ei dicēs. Amplius ex te nō videamus filiū aut filiā sup terrā: interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūquid et me occidere vis: sicut iā occidisti septē viros. Ad hāc vocē prexit in superius cubiculum domus sue et trib⁹ diebus et tribus noctibus nō mā ducauit neqȝ bibit: sed in oracione psistēs lachrimis deprecabatur deū vt ab isto improperio liberaret eam. Factū est tercia die duȝ compleret sara oracionē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomē tuuȝ dñe deus patrū nostroꝝ: q cū iratus fueris misericordiam facis: et ī tēpore tribulacionis peccata dimittis his qui inuocant nomen tuū. Ad te domine faciē meā conuerto: ad te oculos meos erigo: peto dñe vt a vīculo improperii huius absoluas me. Tu scis domīe inquit sara: ꝙ nunqȝ cōcupiui virū: et mūdā seruaui animā meā ab omni concupiscencia.

Regula p hystoria Adonay. Lra dñicali. A viii. kl. octobris tota cātet hysto. in laudē oēs ān dicāt. Fer. ii. de. s. symberro. Fer. iii. de sācto lolano med lc. de mꝛ. Fer. iiii. de scā maria. Fer. v. de. s. machano epo et festū scī cōualli differt vsqȝ in. ii. octobris. Feria. vi. de michaeli sabbō. de. s. iero. Lra dñicalis B vii. kl. octobris tota cātet hysto. adonay et tm̄ mēo. de sctō firmino et festū scī symberri differt ī crastinū et med. lc. de mꝛ. Feria tercia de sancta maria. Feria quarta de sancto machano et festum scī conualli. vt supra in. A. ad terciam octobris Feria. v. de sancto michael:

Feria vi. de sãcto ieronimo Sabbõ de scis remigio ⁊c ix k Lra dñicali C vi. kal octobris tota cantet histo. et tãtũ memo de mar. Fer ii. de sãcto lolano epo ⁊ medie lec de mr̃ Feria iii. de sctõ machano et festũ sctĩ cualli differt vt supra in. A vsqz quitũ octobr fer. iiii. de sctõ michaele fer. v de sctõ ieronimo Fer vi de sãcto remigio ⁊c. Sabbõ de sãcta maria Lra dñicali. D v. kal. octobris tota cantet historia et tm̃ mẽo. de marty Fer ii. de sctõ machano et festũ sancti cualli differt vsqz in scdm octobris. Fer. iii. de sancto michaele. Fer. iiii. de sctõ ieronimo Fer v. de sãcto remigio fer. vi. de sctõ cuallo epo. Sabbõ de sctã maria Littera dñicali E xi. kalen. octobris totũ serui. erit de sãcto matheo et tm̃ memo de sãcto laudo scde vespe erũt de dñica et de trinita. sub silẽcio Fer ii. de marty. et tũc in iiii. feria fiet seruiciũ de sctõ lolano. fer. iii. de sctõ adãpnano Feria. v. de scõ symberto fer vi. et sabbõ de fer cuz R. feriali ⁊ tm̃ mẽo de sctis suis diebus nulle per hanc ebdo. fiãt cõmemo. Littera dñicali F x. kal. octobris et ad pmas vesperas q̃ erũt de aplo fiat memo. de dñica et de trini. sub silẽcio et festũ scti mauricii qd differt in iii. feriã Fer. ii. de sctõ adampnano Fer. iiii. de sãcto symberto Fer. v. de sãcto lolano eo q differt Feria vi. de sãcta maria Sabbõ de sctõ machano et festũ scti cõualli differt vsqz in scdz octobris. Lra dñcali G. ix kalen octobris tota cãtet histo. et festũ scti adampnani differtur in crastinũ In laudi. oẽs añe dicant Fer. iii. de sctõ symberto Fer. iiii. de sancto lolano medie lec. erũt de mr̃. Fer v. de sancta maria Feria vi. de sancto machano et festum sãcti cõualli differt vsqz ad tercium octobris. Sabbõ de sancto michaele maius duplex.

¶ Dñica prima post xii. klas octobris Ad vespe. ãn. Bñdictus ps. Ipm Cpm Benedictus de9 R. Dñe rex hy9. O lux btã. V9. Vespertina oracio ãn. Adonay dñe de9 magne et mirabilis q dedisti salutem in manu femine: exaudi preces seruorum tuor. ps. Magt. Ad matuti Inuitato Laudem9 nomẽ dñi vt supra in hysto. Si bona Hac die incipiatur liber iudith et legat per ebdomadã qñ de tpe agit

Arphaxat itaqz Lctõ i rex medor subiugaue-

rat multas gētes īperio suo: et ipse edificauit ciuitatē ma gnā quā appellauit egbatha nis ex lapidibus quadris ꝛ se ctis: fecitqꝫ muros ei⁹ in alti tudine cubitorū septuaginta et in latitudine cubitorū tri- ginta Turres vo ei⁹ posuit in altitudine cubitoꝝ centū: per quadrū vero earū latus vtrūqꝫ vicenorū pedū spacio tendebat Posuitqꝫ portas ei⁹ in altitudine turriū Et glo- riabatur quasi potens in po tencia exercitus sui et in glo- ria quadrigarū suaꝝ. R. Ad onaꝫ dñe deus magne et mi- rabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorū tuoꝝ. V. Benedictus es dñe qui non derelinquis p̄ sumentes de te et de sua vir- tute gloriātes humilias Ex- audi preces seruo. L. ii

Anno igitur duodeci- mo regni sui nabuchodono sor rex assyriorum qui regna bat in niniue ciuitate magna pugnauit cōtra arpharat: et obtinuit eum in campo ma gno qui appellat̄ ragau cir- ca eufratē et tygrim et iada son in campo erioth regis eli corū. Tūc exaltatū est regnū nabuchodonosor et cor ei⁹ ele uatum est. R. Dñe rex omīps in dicione tua cuncta sunt po sita: et non est qui possit resi- stere voluntati tue. Libera nos ꝓpter nomen tuū. V. Ex audi dñe oracionem nostraꝫ et conuerte luctum nostrum in gaudium. Libera. Lctō iii.

Et misit ad oēs q̇ habi- tabant in cilicia ꝛ dama sco ꝛ libano: ad gētes q̄ sūt ī carmelo ꝛ cedar ꝛ īhabitātes galileā ī cāpo magno esdrelō et ad oēs q̇ erāt in samaria ꝛ trās flumen iordanē vsqꝫ in hierl'm: ꝛ oēm terrā iesse quo usqꝫ ꝑueniat̄ ad mōtes ethio pie R. Dñator dñe celorum et terre creator aq̄rū rex vni uerse creature tue Exaudi o- racionē seruoꝝ tuoꝝ. V. Tu dñe cui humiliū semꝑ ꝛ man suetoꝝ placuit depcacio Ex- audi Glia Exau. L. iiii.

Ad hos oēs misit nūci- os nabuchodonosor rex assy rioꝝ q̇ oēs vno aīo ꝯtradixe rūt ꝛ remiserūt eos vacuos: ac sine honore abiecerūt Tūc īdignat⁹ ē nabuchodonosor rex ad oēꝫ terrā illā ꝛ iurauit ꝑ regnū ꝛ thronū suū qꝫ defē deret se de oīb⁹ his regionib⁹ R. Spē ī aliū nūqꝫ habui pre ter ī te de⁹ isrl' Qui irasceris ꝛ ꝓpici⁹ eris: ꝛ oīa pctā hoīuꝫ in tribulacīōe dimittꝭ. V Dñe de⁹ rex celi et terre respice ad humilitatē nr̄am Qui. Lc. v

TUnc vocauit holofernem principem milicie sue: et dixit ei Egredere aduersum regnũ omne occidentis: et cõtra eos precipue qui contempserunt imperiũ meum. Tũc holofernes vocauit duces et magistrat9 virtutis assyriorum: et dinumerauit viros in expedicionẽ sicut precepit ei rex. R. Conforta me rex sanctorũ principatum tenens Et da sermonẽ rectum et benesonantẽ in os meum V9. Da nobis dñe locum penitencie: et ne claudas ora canẽciũ te dñe Et. Lectio sexta

ET profectus est holofernes et oĩs exercitus cũ quadrigis et equitibus et sagittariis q̃ cooperuerũt faciem terre sicut locuste Et cecidit timor illius sup omnes inhabitãtes terrã Tantusqȝ metus puinciis illis ĩcubuit: vt vniuersarũ vrbiũ habitatores principes et honorati simul cũ populis exirent ĩ obuiam venienti: excipiẽtes eũ cum coronis et lãpadib9 ducentes choros in tympanis et tybiis R. Laudate dñm deũ nostrũ Qui non deseruit sperantes in se: et in me adimpleuit misericordiã suam quam pmisit domui israel. V. Laudate dñm omẽs gentes: et collaudate eũ oẽs ppli. Qui Gloria. Qui In iii. noc. R. Tribulaciones ciuitatũ audiuimus R. Nos aliũ deũ nescimus. Require hec duo Ria in historia prima pcedẽte. R feriale. Vos qui in turribus estis aperite portas: dñs oṗs fecit virtutẽ Et victoriam dedit de inimicis nr̃is. V. Laudate dñm deũ nr̃m q̃ nõ deseruit sperãtes ĩ se Et. Lcõnes

PRecepe p ebdomadã rat holoferni Nabuchodonosor rex vt oẽs deos terre extermĩaret videlicȝ vt ipse solus diceretur deus ab his nacionib9 q̃ potuissent holofernis potencia subiugari Tunc audientes hec filii israel qui habitabãt ĩ terra iuda: timuerũt valde a facie ei9 Tremor eciã et horror inuasit sensus eorũ ne hoc faceret hierusalẽ et tẽplo dñi qd̃ fecerat ceteris ciuitatib9 et tẽplis earũ Et miserunt in oẽm samariam p circuitũ: et muris circũdederũt vicos suos: et cõgregauerũt frumenta in preparacione pugne Achior dux omniũ filiorȝ amon dixit ad holofernẽ Si digneris audire me dñe meus dicã veritatẽ in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et nõ egredictur verbum fal-

sum ex ore meo. Tu. ¶ Regula pro historia Adaperiat celebrañ. Littera dñical A Kal octobris tota cantet historia ꝛ ad pmas veš. ĩ sabbõ q̃ erunt de sctõ ieronimo fiat memoria de sctõ meloro de do: et de trini. sub silencio et nulla pcessio Ad matu. in laudi. oẽs añe dicant ꝛ festũ sancti remigii differat in iii. feriam Feria ii. de sctõ cõuallo eo ꝙ reseruabat in histo. prima ĩmediate pcedẽ. fer̃ iii. de sãcto remigio ix. lc. fer̃ iiii. de sctõ frãcisco fer̃. v vi. ꝛ sabbõ fiãt commemo ¶ Dñica. ii de sãcta triduana vgi. ix lec. ꝛ tm̃ memo. de dñica et de trinita. ꝛ missa dñicalis dicet ĩ caplo Fer̃ ii. de sctõ dionisio. feria iii. v. et sabbõ fiunt cõmemo. feria iiii. de sctõ canyco abbate. Fer̃. vi. de sancto cõgano et sef. vgi differant vsq ĩ crastinũ sancti luce euangeliste. ¶ Dñica iii. tota cantet historia et processio fiat Feria scda de sancto michaele ꝛ tũc in vi feria fiet serui. de sãcto colmãno epo. fer̃. iii. de sãcto regulo abbate nisi facte fuerint ĩ quadra. Fer̃ iiii. de sctõ luca euange. fer̃. v. de virgi. fincana et findoca ix lec. fer̃. vi. de sctõ colmãno vt dictuꝫ est. Sabbõ de vndeci milibꝰ virgi. nulle p hanc ebdo. fiãt commemo. et festũ scti mũdi abba. differt in diẽ sci romani mar. ꝛ ibi fiãt ix. lc cũ med lec. de eisdem mar. ¶ Dñica iiii. tota cantet histo. Fer̃ ii. de sancto mũdo abbate ꝛ medie lec. de sctõ romano mar. feria iii. de sancta maria. Feria. iiii. de sctõ mernoco epo. feria v. de sancto beano epo. feria vi. de feria cũ iii. ℞. de feria propter vigiliã. Sabbõ de apłis cũ missa de vigilia. Littera dñicali B tota cantetur historia vi. nonas octobris et inchoet cũ memo pmo de sctõ scdo de dñica et de trinitate et processio. Fer̃. ii. de sctõ conuallo epo vts in A feria iii. de sctõ francisco Fer̃ iiii. v. et vi. fiant cõmẽo. Sabbato de sancta triduana vgi ¶ Dñica. ii. de sctõ dionisio et missa dñicalis dicet in cpo Feria ii. iiii. et sabbato fiant cõmemo. feria. iii. de sctõ canyco abbate. feria v. de sãcto congano ꝛ in vi. feria de vgi. fincana et findoca. ¶ Dñica iii. de sancto michaele et tm̃ memo. sub silencio de dñica et de trini. missa dñicalis dicetur in caplo et festũ sancti colmanni differt in crastinum sancti luce euange. Fer̃ ii. de sancto regulo nisi facte

fuerint in xl. feria. iii. de ſācto
luca feria iiii de ſctō colman
no epō. feria v. de ſancta ma-
ria. feř vi. de xi. milibus vir-
gi. Sabbato fiet ſeruicium
de ſctō mundo abbate ix lec.
¶ Dñica iiii. tota cantet̃ hi-
ſtoꝛia ⁊ tm̄ memo de ſctō In
laudib⁹ oēs añe dicant̃ Feř.
ſcda de ſācta maria. feř iii. de
ſctō mernoco epō feř. iiii de ſā
cto beano feria v de feria cuꝫ
miſſa de vigilia feř vi de apo
ſtolo Sabbō de ſctā kennera
virgi. et marty ix lec. Littera
dñicali. C v. nonas octobꝛ
tota cantetur hiſto In laud
oēs añe dicant̃ Feria ii. de ſā
cto franciſco feř iii de ſancto
conuallo pꝛius trāſlato. feř
iiii et v fiunt cōmemo feř vi
de virginib⁹ Sabbō de mar-
ty. vtš in A ¶ Dñica ii. to
ta cantet̃ hiſto et medie lec. de
marty Feria ii. de ſctō cany-
co Feria iii ⁊ vi fiunt cōmēo
raciones. ·eria iiii de ſācto cō
gano et feria v de virginib⁹
Sabbato de ſancto michae-
le et differatur colmann⁹ vt
ſupꝛa in C ¶ Dñica tercia
tota cantet̃ hiſtoꝛia cum me-
mo. et medie lec. de ſancto re-
gulo niſi facte fuerint ī qua-
drage. et ſi fact̃ nō fue. tūc de
dñica erit tantuꝫ memo cum
miſſa dñicali in caplo Iſta
autē dñica vtriſqꝫ carebit ve
ſperis pꝛopter feſta duplicia
ante et retro contingen. Feř
ſcda de ſancto luca vtš. feria
tercia de ſctō colmanno. feř.
iiii. et ſabbō fiant commemo
feria quinta de virgi. feria
vi. de ſancto mundo abbate
¶ Dñica quarta tota cante
tur hiſto. In laudib⁹ oēs āe
dicāt̃ Feria ſcda de ſctō mer-
noco feria tercia de ſācto be-
ano. feria iiii de vigilia· Feř
v. de aplo. feria vi. de virgi.
Sabbato de ſācto talarica-
no epō Littera dñica D iiii
nonas octobꝛis tota cātetur
hiſtoꝛia et feſtum ſancti fran
ciſci differat̃ in craſtinū In
laudib⁹ oēs añe dicant̃. Feř.
ſcda de ſctō franciſco. feř. iii
iiii. et ſabbō fiant cōmemo. fe
ria v. de virgi. feř vi. de mar
tyrib⁹ ¶ Dñica ſcda de ſctō
canyco abbate cum memo. de
dñica et de trinitate cū miſſa
dñicali in capō. Feria ii. et v.
fiant commemo. Feria. iii de
ſancto congano. feria iiii. de
virgi. findoca et fincana ix.
lec. feria vi. de ſancto michae
le. Sabbato de ſancto regu-
lo niſi facte fuerint ī quadꝛa
geſima vtš in A et differat̃
colmānus ī ii. feriā ebdoma.
ſcde ¶ Dñica. iii. de ſācto lu
ca et tantū memo. de hiſtoꝛia

et missa dñicalis i cpo Fer ii. de sãcto colmãno epo. fer. iii. vi et sabbõ fiãt cõmemo fer. iiii. de virgi et feria v. in crastino de virgi. de sancto mũdo abbate ix lec ¶ Dñica iiii de sancto mernoco epo et tm̃ memo. de dñica et de trinita. cum memo in primis de mar. et medie lec. missa dñicalis in capitulo Feria ii. de sctõ beano. feria iii. de feria et missa de vigilia. feria iiii. de aplo. feria v. de virgi. feria vi. de sã cto talaricano Sabbõ de sãcta begha virgine cũ mediis lec. de sancto quintino mar. scde vespere erũt de solẽnitate oim sanctor Littera dñicali E tota cantet historia vtraq et festa sanctorũ machani et conualli differãtur feria ii de sancto michaele. feria iii. de sctõ ieronimo feria iiii de sctõ remigio. fer. v. de sctõ machano et med lect. de mar. feria vi de sctõ cõuallo epo Sabbõ de sctõ francisco nulle sic p hãc ebdo. fiãt cme ¶ Dñica ii. tota cantet histo In laudi. vna ãn. Fer. ii. iii. et vi. fiãt cmẽo. fer. iiii. de vg fer. v. de mar. Sabbõ de sctõ canyco ¶ Dñica iii. tota sic cãtetur histo. Fer. ii. de sãcto congano et in iii. feria de virgi. fincana et findoca. Feria quarta de sancta maria Fer quĩta de sancto michaele. fer vi de sancto colmanno et fiant medie lectio. de sancto regulo nisi facte fuerĩt ĩ xl vtã Sab. de apo. et euãge. mi⁹ dup ¶ Dñica iiii tota cãtetur hystoria et in laudib⁹ omnes dicãtur añe. Feria ii iiii et vi fiant cmemo feria iii de virgi v de sãcto mũdo abbate sab. de sctõ mernoco med l de mr ¶ Dñica v de sctõ beano epo et tm̃ mẽo et de dñica et de trinitate et missa dñicali ĩ caplo Feria ii cãtẽtur Ria ferialia et missa de vigilia Feria iii de aplo feria iiii dẽ sctã kennera virgi. Feria v de sancto talaricano feria vi de begha vgi. et med lec. de marty sabbato de solennitate oium sanctor Lra dñicali H inchoetur hystoria cum memo sub silencio propter festum sancti michaelis et missa dñicalis dicetur ĩ caplo. Fer. ii de sancto ieronimo feria iii de sancto remigio feria v et sabbato fiant cmemo vi de sancto francisco cõfessore. ¶ Dñica ii. tota cãtetur hystoria sed cum memo et medie lectiões de sancta fide virgi. Feria. ii v. et sabbõ fiãt cmemo. fer iii de vgi triduana. Fer iiii de mr. Feria. vi. de sancto canyco abbate ix. l

¶ Dñica. iii. de s. cōgano ab. ix. l. cū mēo de do. et de trini. ac missa do. ī cplo ⁊ pces. scde ves. erūt de vgi. findoca ⁊ fincana cū pleno seruicio ī. ii. fer cū mēo. ⁊ med. l. de mr. Fer. iii. ⁊ sab. fiāt ɔmēo. Fer. iiii. de sctō michaeli. Fer. v. de. s. colmāno. vts. in C. Fer. vi. de aplo et euangeliste min⁹ dup. ¶ Dñica. iiii. tota cātet histo. ī lau. vna tm̄. ā. Fer. ii. de vg. Fer. iii. de sctō mūdo ab. Fer. iiii. ⁊ v. fiāt ɔmēo. Fer. vi. et sab de sctis mernoco ⁊ beano vt supra et ieiu. aplor indicē dū est populo ī sab. ¶ Dñica v. tota cātetur hysto. in laud. oēs ā dicātur scde vespe erūt de aplo cū pleno seruicio ī crastino. Fer. iii. de sctā kennera iiii. de sācto talaricano. v. de sctā begha vgi. vi. de solēnitate oium sctōr sabbō de ɔmēo. aiar et eo die ad matu. de sctā maria fiet memoria de mar. Lra dñicali. G vltimo septēbris in die sācti iero. inchoetur hysto. cū mēo. sub silēcio sed solēniter de sctō michaele scde vespe erūt de sctō iero. cū mēo. de sctō remigio ⁊ cū pleno seruicio ī crastino ⁊ de do. et de trini. sic priuatim. Fer. ii. de sctō remigio. Fer. iiii. de sctō cōuallo eo ꝙ trāslatū fuerit in hysto. precedēte. Fer. iii vi. et sabbō fiāt ɔmēo. Fer. v de sctō frācisco. cōfessore. ix. lc ¶ Dñica. ii. tota cātet hysto. et tm̄ mēo de mr. Fer. ii. de. s. triduana vgi. Fer. iii. de mr. Fer. iiii ⁊ v. fiāt ɔmēo Fer. vi de sctō canyco sab. de sctō cōgano ⁊ ses. vgi differat ī fer ii sequētis ebd ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto. ī lau. oēs. ā. dicāt cū mēo ⁊ med l de sctō. Fer. ii de sctis fincana ⁊ findoca vgi Fer iii. de sctō michaeli ⁊ festū scti colmāni differt ī crastinū scti luce euā. ꝗ ē. vi. fer. ei⁹ ebd Fer. iiii. de sctō regulo nisi facte fue. ī q̄dra. vts. Fer. v. de. s. luca sab de sctā maria ¶ Do. iiii. de vgi. cū mēo de do. ⁊ de trini. ⁊ missa do. ī caplo. Fer. ii. de sctō mūdo ab. Fer. iii. et iiii. fiāt ɔmēo. Fer. v. et vi. de sctis mernoco ⁊ beano sab. de fer et dicant. ii. Ria ferialia. ¶ Dñica. v. de festo aplor et tm̄ mēo de do. ⁊ de trini. sub silēcio ⁊ nulla pcessio sz missa do. dicet ī caplo cū mēo tm̄ de trini. Fer ii. de scā kēnera vgi Feria. iii. de sācto talaricano. Fer. iiii. de sancta begha vgi. Fer. v de solēnita. oiuz sctōr Fer. vi. de ɔmēo aiar. sabbō. de vgi. beya et maura plurimar virgi. et festuz sancti englacii differtur in secundam feriam sequentis ebdomade.

¶ Dñica prima post. v. kalē das octobris. Ad vespas. ān Bñdict9. v. Ipsū. Cpl'm. Bñ dict9 de9. R Tua est potēcia Hy9. O lux. v. Uespṫina oṙo ān Adaperiat dñs coꝛ vestrū in lege sua et in pꝛeceptis suis et faciat pacē. ps Magnificat Hc sequētes āc seruiūt hysto. Adaperiat in sabbato ad vesꝑ quodiu cātabitur super. Magt vel ad mēo. de dñica quando de festo. ix. lec. fit seruiciū. ān. Da pacē dñe ī diebus nostris qꝛ nō est alius qui pugnet ꝑ nobis nisi tu deus noster. ps Magt. ān Tua est potencia tuū regnū dñe tu es suꝑ oēs gentes da pacem dñe in dieb9 nostris. all'a. ps. Magt. ān. Accingimini filii potentes et estote parati in pꝛelio qm̄ melius est nobis moꝛi in bello ꝙ videre mala gentis nostre et sctōꝝ sicut fuerit volūtas ī celo sic fiat. ps. Magnificat. ān Exaudiat dñs oṙones vṙas et recōsilietur vobis nec vos deserat in tēpoꝛe malo dominus deus nṙ. ps. Magnificat Ad mat: inuitato. Adaperiat dñs coꝛ vestrum in lege sua. Et in pꝛeceptis suis et faciat pacē. ps. Ueñ. Hac die īcipiat liber machab. ⁊ legat vsꝙ ad ꝑmā do. post. v. kl. nouēbꝛis quando de tꝑali agitur. Lc. i.

Et factum est postꝙ percussit alexāder philippi rex macedo qui pꝛim9 regnauit in grecia: egressus de terra cethim. darium regem persarum et medoꝝ et cōstituit pꝛelia multa: et oīum obtinuit municiones: et interfecit reges terre et pertrāsiit vsꝙ ad fines terre. R Adapiat dñs coꝛ vṙm in lege sua et in pꝛeceptis suis: et faciat pacem in dieb9 vṙis. Cōcedat vobis salutē ⁊ redimat vos a malis. v Exaudiat dñs oṙones vṙas ⁊ recōsilietur vobis: nec vos deserat ī tꝑe malo. Cōcedat. l. ii

Et spolia multitudinis gencium cepit et siluit terra in cōspectu eius. Et cōgregauit virtutē et exercitum foꝛtem nimis: et exaltatū et eleuatū est coꝛ ei9. Et obtinuit regiones gēciū ⁊ tyꝛānos: ⁊ facti sūt illi in tributum. Et post hec decidit in lectū: et cognouit qꝛ moꝛeretur. R Exaudiat dñs oṙones vestras et reconsilietur vobis: nec vos deserat in tēpoꝛe malo. Dñs deus nṙ. v. Adaperiat dñs coꝛ vestrū ī lege sua: et in pꝛeceptis suis et faciat pacem. Dñs. Lectio. iii

Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnū suū cum adhuc viueret

Et regnauit alexander annis duodecim et mortuus est. Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusquisque in loco suo. Rm. Tua est potẽcia tuum regnũ domine tu es super omnes gẽtes. Da pacem domine in diebus nostris. V. Creator oĩum de9 terribilis et fortis iustus et misericors. Da pacem. Gloria patri. Da pacẽ. Lectio. iiii

Et imposuerunt sibi omnes dyademata post mortem ei9: et filii eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi qui fuerat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. R. Cõgregati sũt inimici nostri: et gloriantur in virtute sua contere fortitudinem illorũ domine et disperge illos. Ut cognoscant quia nõ est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. V. Disperge illos in virtute tua et destrue eos protector noster dñe. Ut. Lctõ. v

In diebus illis: exierunt ex israel filii iniqui et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala Et bonus visus est sermo in oculis eorum et destinauerũt aliqui de populo: et abierũt ad regem et dedit illis potestatem vt facerent iusticiam gencium. Rm. Impetum inimicorũ ne timueritis memores estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum et miserebitur nostri deus noster. V9. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui ei9 ĩ mari rubro. Et nũc. l. vi

Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secundum leges nacionum: et fecerunt sibi prepucia: et recesserunt a testamẽto sancto. Et iuncti sũt nacionibus: et venundati sũt vt facerent malum. Et paratum est regnum in conspectu antiochi et cepit pugnare in terra egypti vt regnaret sup duo regna. Et intrauit antiochus in egyptum in multitudine graui: in curribus et elephantis et equitibus et copiosa nauiũ multitudine R. Refulsit sol in clipeos aureos et resplẽduerunt montes ab eis Et fortitudo gẽcium dissipata est. V. Erat enim exercitus magn9 valde et appropiauit iudas et exercitus eius in prelium. Et fortitudo Gl'ia. Et. In. iii. noct. R. Ornauerunt

faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna ī pplo ỽ. In hymnis et cōfessionib9 bñdicebāt dñm. Et. Rm. In hymnis et cōfessionib9 bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel et victoriā dedit illis dñs omps. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui. R. feriale. Cōgregate sūt gētes ī multitudine vt dimicēt cōtra nos. Et ignoramus qd agere debeam9. Dñe deus ad te sunt oculi nostri ne peam9 ỽ. Tu scis que cogitāt ī nos quomodo poterimus subsistere ante faciē illoꝝ nisi tu adiuues nos. Et. Rm. Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā. Ego aūt et ionathas frater meus ibimus ī galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. ỽ. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri. Sicut.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Et factus est planetus magnus in israel ⁊ in oī loco eorum: et ingemuerunt principes et sacerdotes iuuenes et virgines infirmati sūt et speciositas mulierū immutata est. Ois maritus sūpsit lamētum: et que sedebant in thoro maritali lugebāt Et cōmota ē terra sup habitātes ī ea: ⁊ vniuersa dom9 iacob induit cōfusionē. Et post duos ānos misit rex pricipē tributorū ī ciuitates iuda: ⁊ venit hierusalē cū turba multa et magna et locut9 est ad eos verba pacifica ī dolo ⁊ crediderūt Et irruit sup ciuitatē repēte: ⁊ percussit eā plaga magna: ⁊ pdidit populū multum ex israel Et accepit spolia ciuitatis et succēdit eam igni: ⁊ destruxit domos eius et muros eius et captiuas duxit mulieres et natos. Dñica. ii. Lectio pma

Et scripsit rex antioch9 oī regno suo vt esset oīs ppls vn9. Et reliquerūt vnusquisqꝫ legē suā ⁊ cōsēserūt oēs gētes scdm vbū regis ātiochi Et multi ex isrl cōsēserūt ei: ⁊ sacrificauerūt ydolis ⁊ coinquinauerūt sabbatū. Tu. l. ii

Et mulieres que circuncidebāt filios suos trucidabātur scdm iussum regis antiochi ⁊ suspendebāt pueros a ceruicibus: ⁊ eos q circūcidebāt eos trucidabāt. Et multi de pplo isrl diffinierūt apud se vt nō māducarēt immūda et elegerūt magis mori q cibis coinquinari immundis. Lctō. iii.

In dieb9 illis Surrexit mathatias filius iohānis filii

symeonis sacerdos ex filiis
ioarim ab hierusalē: et conse
dit in monte modin: et habe=
bat filios quinqȝ iohannem
qui cognominabat gaddis ⁊
symonē q̇ cognomiabat tha
si ⁊ iudā q̇ vocabat machabe⁹
et eleazarū qui vocabat aba
ron et ionathaȝ qui vocatur
Et scidit ma (apphus. l. iiii
tathias et filii eius vestimen
ta sua: et operuerūt se ciliciis
planxeruntqȝ valde et vene=
runt illuc qui missi erant a re
ge anthioco vt cogerēt eos q̇
fugerant in ciuitatē modin ī
molare et accēdere thura: et
a lege dei sui discedere Lc. v
Et multi ex israel consenci=
entes accesserūt ad eos sȝ ma
tathias et filii eius constāter
steterunt. Et respondētes hi
qui missi erant a rege antio=
cho: dixerūt matathie Prin=
ceps et clarissimus et magn⁹
es in hac ciuitate et oꝛnat⁹ fi
liis et fratribus Lectio sexta
Ergo accede pꝛioꝛ et fac ius
sum regis. sicut fecerūt om=
nes gentes: et viri iuda: ⁊ qui
remanserunt in hierusalem
et eris tu et filii tui inter ami
cos regis et amplificat⁹ argē
to et auro. Lectiões p hebdo.
Et respondit matathi=
as et dixit magna voce
Et si omēs gētes regi antio
cho obediūt vt discedāt vnus
quisqȝ a seruitute legis pa=
trum suoꝝ ⁊ consenciāt mā
datis eius Ego et filii mei et
fratres mei obediemus legi
patrum nostroꝝ Pꝛopicius
nobis sit deus non est nobis
vtile relinquere legē et iusti=
cias dei. Et vt cessauit loqui
verba hec: accessit quidā iu=
deus in omniū oculis sacrifi
care idolis sup arā in ciuita
te modin scdm iussum regis
Et vidit matathias et doluit
et contremuerunt renes eius
et accensus est furoꝛ ei⁹ scdm
iudiciū legis: et insiliens tru
cidauit eū super arā. Sed et
virum quē miserat rex antio
chus qui cogebat immolare
occidit in illo tēpoꝛe et aram
destruxit. ¶ Dñica. iii. Lec. i.
Et exclamauit voce ma
gna matathias in ciui=
tate dicens Dīs qui zelum le
gis habet statuens testamētū
exeat post me Et fugit ipse et
filii eius in montes ⁊ relique
runt quecunqȝ habebāt in ci=
Et circuiuit ma (uitate. lc. ii
tathias et filii eius et amici:
et destruxerūt aras: et circun
ciderunt pueros incircunci=
sos quotquot inuenerūt in fi
nibus israel in foꝛtitudine: ⁊
psecuti sūt filios superbie et
psperatū ē opus manuū eoꝝ

Et appꝛopinquaue- Lc. iii.
runt dies matathie moꝛiẽdi:
dixit filiis suis Nunc confoꝛ
tata est superbia et castigacio
et tempus euersionis et ira ĩ
dignacionis. Uos ergo filii
emulatoꝛes estote legis et da
te animas vestras pꝛo testa-
mento patrũ et viriliter agi
Quia cum (te in lege. R. iiii.
feceritis qd vobis pꝛeceptum
est a dño deo vr̃o in ipso glo
riosi eritis Ecce symõ frater
vester scio ꝙ vir cõsilii ẽ ip̄m
audite semp: ⁊ ipse vobis erit
Et iudas ma- (pater. L. v.
chabeus foꝛtis viribꝰ a iuuẽ
tute sua pꝛĩceps milicie sit vo
bis: et ipse aget populi bellũ:
et adducetis ad vos oẽs fa-
ctoꝛes legis et vindicate vin
dictam populi vestri Lctõ vi
Et benedixit eos et apposi-
tus est ad patres suos et defũ
ctus est centesimo quadꝛage-
simo sexto anno: et sepultus
est in sepulchꝛis patrũ suoꝛũ
in modin: et planxerũt eum
oẽs isrl̄ plãctu magno. Lec. p
ET surrexit iu- (ebdoma
das qui vocatur macha
beus filius eiꝰ pꝛo eo: ⁊ adiu
uabant eũ oẽs fratres eiꝰ et
vniuersi qui se coniunxerant
patri eius et pꝛeliabãt pꝛeliũ
israel cũ leticia. Et dilatauit
gloꝛiam populo suo: et ĩduit
se loꝛicam sicut gygas et suc-
cinxit se arma bellica sua in p̄
liis et pꝛotegebat castra gla-
dio suo Similis factꝰ leoni
in operibus suis: et sicut catu
lus leonis rugiens in vena-
cione sua Et p̄ambulauit ci-
uitates iude et perdidit omẽs
impios ex eis: et auertit iram
ab israel: et noĩatꝰ est vsqꝫ ad
nouissimũ terre: et congrega
uit pereuntes Et congrega-
uit appollonius gentes: et a
samaria virtutẽ multã ⁊ ma
gnã ad bellãdũ cõtra israel.
¶ Dominica quarta Lctõ i.
ET cognouit iudas et ex
iit obuiam ei: et p̄cussit
et occidit eũ: et ceciderũt vul
nerati multi et reliqui fuge-
runt et accepit spolia eoꝛum
et gladiũ appollonii abstulit
iudas: et erat pugnans in eo
omnibus diebus. Lectio ii.
Et audiuit seron pꝛinceps
exercitus syꝛie ꝙ congrega-
uit iudas congregacionẽ: et
ecclesiã fideliũ secũ ⁊ ait. R. iii
Faciam michi nomen ⁊ glo
riaboꝛ in regno: et debellabo
iudam et eos qui cum eo sũt:
qui spernũt verbũ regis. R. iiii
Et exiuit iudas obuiam illi
cum paucis Ut autem vide-
runt exercitum venientẽ sibi
obuiã dixerunt iude Quomõ
poterimus pauci pugnare cõ

tra multitudinem tantam et tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Lectio. v

Et ait iudas: Facile est cōcludi multos in manib⁹ paucorū nō est differēcia ī cōspectu dei celi liberare in multis aut in paucis: qz nō in multitudine exercitus victoria belli sed de celo fortitudo est vos autem ne timueritis. Tu. Lectio. vi

Ut aūt cessauit loqui subito in eos insiluit Et cōtrit⁹ est seron: et exercit⁹ eius ī conspectu ipsi⁹. Et cecidit timor iude ac frm ei⁹ et fortitudo sup oēs gētes q̄ erāt ī circuitu eorū. l. p. cv

Et puenit ad regē nomē ei⁹ et de pliis iude narrabāt oēs gētes. Ut audiuit rex ātiochus sermones istos: iratus est aīo: et misit et cōgregauit exercitū vniuersi regni sui castra forcia valde et aperuit erariū suū et dedit stipēdia exercitui ī ānū. Et māda uit illis vt essēt parati ad oīa et cogitauit ire ī psidē et accipere tributa regionū et cōgregare argētū multū: et reliquit lysiā nobilē de genere regali sup negocia regia: et vt nutriret ātiochū filiū suū donec rediret. Et tradidit ei dimidiū exercitū et elephātes: et mādauit ei de oīb⁹ q̄ volebat: et de īhabitātibus iudeam et hierlm et vt mitteret ad eos exercitum

et ad conterendam et extirpādam virtutem israel et reliquias hierusalem et auferēdam memoriā eorū de loco et vt cōstitueret hītatores filios alienigenas in oībus finibus eorum et sorte distribueret terram eorū. Dñica. v. Lcō pma.

Et elegit lysias ptolomeū filiū dorimini et nicanorē et gorgiam viros potentes ex amicis regis: et misit cum eis quadraginta milia virorum et septē milia equitum vt irēt in terrā iuda et disperdrēt eā scdm verbū regis. l. ii.

Et vidit iudas et fratres ei⁹ qz multiplicata sūt mala ī terra et exercit⁹ applicabat ad fines eorū et ieiunauerāt et īduerūt se ciliciis: et cinerē posuerūt in capite suo: et sciderūt vestimēta sua et clamauerūt voce magna ī celū dicētes. Tu. Lcō iii

Quid faciemus istis et quo eos ducem⁹? Ecce naciões cō uenerūt aduersū nos: vt nos disperdant. Tu scis que cogitant in nos quomodo poterimus subsistere ante facies illorū nisi tu adiuues nos. L. iiii

Et ait iudas: Accingimini et estote filii potētes et estote parati mane vt pugnetis aduersus naciones has que cōuenerunt disperdere nos et sancta nostra. Qm̄ melius est nobis mori in bello: q̄ videre mala

gentis nostre et sanctorum ℟. v
Sicut fuerit voluntas in celo: sic fiat Et cuz dies factus esset viderunt castra gencium valida ⁊ loricatos ⁊ equitat⁹ in circuitu eorum: et hi docti prelio Et ait iudas viris qui secum erāt Ne timueritis virtutem illorum et impetum eorum ne formidetis. Mementote quomodo salui facti sūt pr̄es nostri ī mari rubro ℟ vi
Et nunc clamemus in celuz et miserebitur nostri deus Et memor erit testamenti patrū nostrorum: et conteret exercituz istum ante faciē nostrā hodie et sciēt oēs gētes: q2 est deus qui redimat et liberet israel
Lectiones per ebdomadam.
Et leuauerunt alienigene oculos suos et viderunt eos venientes ex aduerso: et exierunt de castris ī prelium. Et tuba cecinerunt hi q̇ erant cum iuda: et congressi sunt et contrite sunt gentes: ⁊ fugerūt in cāpum nouissimū et ceciderunt ex illis vsq3 ad tria milia virorum. Et reuersus est iudas et exercitus eius ad spolia castrorum et acceperūt aurum multum et argentum et hiacyntū et purpurā marinā et opes magnas ⁊ cōuersi hymnum canebant et benedicebāt in celum deum qm̄ bonus est qm̄ ī seculum mīa eius. Et facta est salus magna ī isrl̄ ī die illa Dixit autē iudas ad fratres eius Ecce cōtriti sunt inimici nostri. Ascendamus mūdare sācta et renouare: et obtulerunt sacrificium secundū legem sup altare olocaustorum nouū quod fecerāt Et cecidit oīs ppl̄s in faciē et adorauerunt et bn̄dixerūt in celum eū qui psperauit eos Et fecerūt dedicacionē altaris dieb⁹ octo et obtulerūt olocausta cū leticia ⁊ salutaria laudis ⁊ ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerūt portas ⁊ facta est leticia magna ī pplo ⁊ auersū est opprobriū gēciū.
Regula p hystoria Uidi dn̄m Lr̄a dn̄icali. A. iiii. kalēdas nouēbris hystoria inchoetur cū mēo ad scdas vs̄ in die sācto. aplorum in laud oēs ān dicātur et festū sc̄i kēnere vgi differatur v.q3 in vigiliā sancti martini pp̄ter alia festa īter media. Fer̄ ii de sc̄ō talaricano. Fer̄ iii. de sc̄ō begha vgi. Fer̄ iiii de oībus sāctis. Fer̄ v de cōmēo. aīarum Fer̄ vi de vgi. beya ⁊ maura ⁊ sab de sc̄ō englacio et sic nulle p hāc ebdo. fiāt cōmēo ne in īcerto festa sāctorum absq3 vlla cōmemo. de anno in annum vagarentur
¶ Do ii. tota cātet hysto. Fer̄ ii. de sc̄ō leonardo. Fer̄ iii de sācto vvilbrordo mar. Feria

iiii. de sācto mozoco epō. Fer̄ v. de sctō geruadio ꝯfessoꝛe et med lect. de sancto theodoꝛo mr̄. Fer̄ vi de sancta kennera vgi. sab de sctō martino quotidie per oct. fiet mēo de sācto martino ad matu. et ad ves. et eciā med lec nisi ī die sancti macharii quo die nulla fiet de eo mēo in audiēcia nec in do. et sit nulla ꝯmēo. ¶ Dñica iii. de sctō machario mai⁹ dup et nichil de dñica pꝛeter mēo. sub silēcio et festū sācti leuini differtur vsq; in vigiliā pꝛesētacionis marie. Fer̄. ii. de sctō bꝛicio et festū sancti deuinici ꝯfes. differatr̄ vsq; in vigiliam katherine. Fer̄ iii. de sctō modano epō. Fer̄. iiii. de sctō macutho. Fer̄. v de sctā margareta regina scocie. Fer̄. vi. de sācto aniano epō sabbō de sācto fergusiano epō per totā hāc ebdo. fiant med lect. de octa. sancti martini et in ecclesia. Aberdoneñ. de oct. sc̄ti macharii ¶ Dñica iiii. tota cātetur hysto. et festū medane virgīs differatr̄ vsq; in crastinuʒ lini pape. Fer̄. ii de sancto leuino pꝛi⁹ translato. Fer̄. iii de pn̄tacione marie. Fer̄. iiii. de sācta cecilia virgi. Fer̄. v. de sancto clemente. Feria vi. de sancta maria sabbato de sancta katherina virgine minus dup ¶ Dñica v tota cātetr̄ hysto. pꝛime vespere erūt de sancta katherina sʒ cū mēo de do. cū hac ān. **Qui celoꝝ. orō Excita qs ac eciam cū memo** ꝗ med. lec. de sctō lino papa cū euāge. **Cū subleuasset iesus.** ꝗ ix. ℞. **Sūme trinitati** ī lau. oēs ān dicātur. Fer̄. ii de sancta medana virgi. Fer̄. iii. de sancta maria. Fer̄. iiii de sācto saturnino cū nocturno pꝛopter vigiliā. Fer̄. v de sancto andꝛea fer̄ vi de sctō eligio epō sabbō de sācto ethernano epyscopo. Lr̄a dñicali. B tota cātetur hysto ꝗ festū sci talaricani differtr̄ vsq; ad crastinū sc̄ti leonardi. Fer̄ ii iii iiii ꝗ v de sanctis et ꝯmēo. aīaꝝ fer̄ vi de sācto englacio sab. vt dictū est de sctō talaricano et sic nulla erit ꝯmēo beate marie virginis ob causā superius ī A expꝛessatā nō obstāte eciā regula de ꝯmemo. beate marie virginis et festi loci semel in quali. ebdo. ¶ Dñica. ii. de sācto leonardo et tantū mēo de do. ꝗ de trinitate cū missa do. in caplo et festū sc̄ti vvilbꝛoꝛdi eo die cōtigēte differtur in crastinū fer̄ iii de sctō mozoco fer̄ iiii de sctō geruadio fer̄. v. de sctā maria fer̄ vi. de sancto martino sabbō de sancto machario et leuinus differtr̄ vsq;

in vigiliã scte katherine vgi. ¶ Dñica iii de sãcto bricio et meo tm̃ de do et de trini cum missa do in caplo et ad missã de die fiet mẽo de oct et de oĩ bus sanctis ꝛ festũ sancti deui nici eo anno oĩno pretermit-tatur nisi in ecclia de eo dedi cata in qua totũ seruiciũ erit de sctõ deuinico ꝛ nichil de sã cto bricio. Fer ii iii iiii v vi et sabbõ de sctis vt in kalẽdario notantur et nulla cõmemo. ¶ Dñica. iiii. tota cãtetur hy storia in laudibus oẽs añe di cantur vts̃ ĩ. A. reliqua oĩa expleãtur notatum est. Fer. ii de presentacione beate marie Fer. iii. de sctã cecilia fer iiii de sctõ clemẽte. fer v de sancto le uino marty. eo ꝙ superi⁹ dif fertur feria vi de sancta kathe rina sabbato fiet ꝯmẽo beate marie et tantum mẽo de sctõ lino papa et marty. Littera dominicali. C tota cãtetur hystoria et fiet mẽo et medie lec de sancto quintino et festũ beghe virgĩs eo anno omni no pretermittatur feria ii de omnibus sanctis fer iii de cõ memo. animaruꝫ feria iiii de virgi. feria v de sancto engla cio abbate feria vi de sctã ma ria sabbato de sancto leonar do et festũ sancti vvilbrordi differtur vsqꝫ in vigiliã sancti martini ¶ Dominica ii. to ta cantetur hystoria in laudi bus omnes ãn dicãtur fer ii. de sctõ mororo. Fe. iii. de sctõ geruadio feria iiii de sancto vvilbrordo Feria v de sãcto martino feria vi de sãcto ma chario et festũ sancti leuini dif fertur vsqꝫ in die grisogoni sabbato de sancto bricio et dif fertur deuinicus vsqꝫ in crasti nũ sãcte katherine. ¶ Dñica iii. de sancto modano et tãtũ mẽo. de dñica et de trinitate et missa do. in caplo per totã ebdo. fiet seruiciũ de sanctis vt in kalendario sabbato de san cta maria ¶ Dñica iiii de pre sentacione beate marie virgi nis memo. de do priuatim et missa dñicalis dicetur in quar ta feria. Feria ii de cecilia vir gi. Feria iii de sancto clemen te fer iiii de sctõ leuino feria v de sctã katheria fer vi de sctõ deuinico sab de sancta maria Lrã dñicali. D. kl nouẽbris de solennitate oĩum sctõrũ et inchoetur hystoria cũ memo. priuatim. Feria. ii. de ꝯmẽo. aĩaꝝ. Fer. iii. de virginibus. Feria. iiii. de sãcto englacio. quinta de sancta maria. Fe-ria sexta de sancto leonardo et sabbato de sancto vvilbror do epyscopo et mꝛ ¶ Domi nica. ii de sancto mororo ꝛ tã

tum memo de marty. de dñica et de trinita. et differt festum geruadii in crastinū. feria. iii de sctā maria feria iiii. de sā cto martino feria v de sctō machario et festū sancti leui ni eo anno pretermittat ppt̄ alia festa ītermedia. feria vi. de sancto bricio epō et festuz sancti deuinici differt vsq in diē grisogoni Sabbato de sā cto modano. ¶ Dñica iii. de sancto machuto et tm̄ memo de dñica et de trinita ꝫ missa dñicalis in capl̄o Feria ii. iii iiii. ꝫ v. de st̄is vt ī kalēdario notant. feria vi. de sācta ma ria Sabbato de presentaciōe eiusdē ¶ Dñica iiii. tota can tetur historia In laudi. oēs añe dicant et festū cecilie vir ginis differt vsq in crastinū katherine virgi. et expleant oīa de dicta dñica vt s̄ in A notat Feria ii. de sctō clemē te. fer̄ iii. de sctō deuinico epō supra translato cū memo. et medie lec. de mar. fer̄. iiii. de sancta katherina feria v. de sancta cecilia cū mēo et med lec. de sācto lino papa ꝫ mar. feria vi. et sabbō fiant cōme. Littera dñicali E scd̄o die nouēbris tota cantetur histo ria In laudi. oēs añe dicant et comme. aīarū differtur in crastinum ꝫ festa sanctorum

baye et maure et englacii ab batis differant per ordinem in iii. et iiii. fer̄. eiusdem ebdo ma. feria v. de sancto leonar do. feria vi de sctō vvilbrordo epō Sabbato de sancto mo- roco epō et sic nulla fiet com memo de sancta maria neq de festo loci et festum sancti geruadii differt in scd̄am fe- riam ebdomade sequentis

¶ Dñica scd̄a tota cantetur historia cum memo. tantū de sancto theodoro. In laudib⁹ omnes añe dicant. Feria ii. de sancto geruadio. feria iii. de sancto martino. feria iiii. de sancto machano et festum sancti leuini eo anno preter- mittātur. feria v. de sancto bricio et festum sancti deuini ci differtur in crastinum san cte katherine virgi. feria vi. de sancto modano Sabba- to de sancto machuto epō. ¶ Dñica tercia de sācta mar- gareta regina et tm̄ mēo. me die lec. de octa cum memo. de dñica et de trinitate et missa in capitu. Feria scd̄a iii ꝫ iiii de sāctis vt in kalēdario no tatur. feria v. de cōmemo be- ate marie feria vi. de presen- tacione eiusdē Sabbato de sancta cecilia virgine ¶ Dñi ca iiii. de sancto clemēte mar ty. cum memo de sācto felici

marty de dñica et de trinita te et missa dñicalis ĩ cpo Fer scda v et vi. fiãt cõmẽo. feria iii. de sancta katherina feria iiii. de sancto deuinico cũ me mo. et medie lec. de sctõ lino marty. Sabbato de sãcto sa turnino cũ noc. ppter vigil. Littera dñicali E iii. die no uembris inchoet historia cũ memo. et missa dñica. in capi. et totum seruiciũ erit de san ctis beya et maura virginib⁹ et festum sancti englacii dif fertur in crastinũ cum pleno seruicio eiusdem in ii. feria feria iii. de sancta maria. fer quarta de sctõ leonardo fer. v. de sctõ vvilbrordo. fer. vi. de sancto mororco epo et sab bato de sancto geruadio cõ fesso. ¶ Dñica scda tota can tetur historia. Uidi dñm. In laudi. vna aña scde vespe ert de sancto martino cũ pleno seruicio eiusdẽ ĩ ii. feria Fer. tercia de sctõ machano mai⁹ duplex vts. in A et festũ sã cti leuini differtur vsq; in vi giliam presentaciõis btẽ ma rie. feria iiii. de sancto bricio epo et festũ sancti deuinici dif fertur in crastinũ sancte ka therine virgi. fer. v. vi. et sab bato de sanctis modano ma chuto et margareta regina p ordinẽ vt in kalẽdario no tant ¶ Dñica iii. de sancto aniano cũ mẽo. et medie lec. de sctõ hugone et tm̃ memo. de dñica et de trinita. et missa do. in cpo Feria. ii. de sancto fergustiano epo. feria iii. de sã cta medana virgi. feria. iiii. de sãcto leuino mar pus trãs lato. fer. v. vi. et sabbõ de scis vts. in. G ¶ Dñica. iiii. tota cantetur histo. In laudi. oẽs añe dicant cũ memo et medie lectiones de sancto grisogo no mar. cũ euange. ãn. et col lecta vts in A Feria. ii. de sancta katherina virgine. fer. iii. de sancto deuinico epo et confessore prius trãslato vts fer. iiii. et v. fiant cõmẽo fer. vi. de sancto saturnino mar. cũ noctur. Sabbõ de sctõ an drea aplo maius dup. Litte ra dñicali G pdie nonas no uembris tota cãtet histo. In laudi. oẽs añe dicant Feria scda de sctõ leonardo. fer iii. de sctõ vvilbrodo epo et mar ty. fer. iiii. de sctõ mororco. fer v. de sctõ geruadio Sabbõ de sctã maria ¶ Dñica ii. de sã cto martino min⁹ dup. et tãtũ mẽo. de do. et de trini. puatim Fer. ii. de sctõ machario et fes. scti leuini differ. vts E fer iii. de. s. bricio et fes. sci deuini ci differt vts silr ĩ E fer iiii v. vi. et sabbõ vt ĩ kalen. notant

¶ Dñica scda de sctõ fergu-
siano epo cũ memo. et medie
lec. de octa. et tm̃ memo de do
et de trinitate. Fer. ii. de san
cta medana Fer iii. de sancto
leuino marty. Fer iiii. de pre
sentacione marie. fer. v. de sã
cta cecilia. feria vi de sancto
clemẽte Sabbõ de sãcta ma-
ria. ¶ Dñica iii. tota cantet
historia In laudi. oẽs añe di
cantur ix. R. Summe trini-
tati et Ria feria. ptermittãt
et festũ sãcti fergusiani dif-
fert in iii. feriã. Fer. ii. de sã
cta medana feria iii. vt dictũ
est. fer. iiii. v et vi de sctis in-
termediis Sabbõ de sancta
maria ¶ Dñica vltima ante
aduẽtũ dñi de sctã katherina
et tm̃ memo. de dñica cũ hac
ãn. Sustineamus. orõ. Exci
ta q̃s. missa dñicalis i cplo di
cetur cum memo de trini. et
de oĩbus sanctis Et si fuerit
plures misse dñicales cantã-
de hoc ãno ptermittãtur. Fe
ria ii. de sancto deuinico cuz
memo et medie lec. de sctõ li-
no marty feria iii. et iiii. fiãt
commemo. feria v de sancto
saturnino marty. cũ noctur
propter vigiliã. feria vi de a-
posto. cũ memo de sancta ma
ria Sabbõ de sctõ eligio epo
cõfes. ¶ Dñica pma post. v.
kalendas nouẽbris. Ad ves.
ãn Benedict9. ps. Ipm. Cpz
Bñdictus de9. R. Aspice do
mine de hy9 D lux. v9 Ue-
spertina oracio. ãn Uidi dñz
sedentem sup soliũ excelsum:
et plena erat oĩs terra maie-
state eius: et ea q̃ sub ipso erãt
replebant templũ. ps. Magt
he sequentes añe seruiũt hi-
stori. Uidi dñm. q̃diu canta
bitur in sabbatis sup Magt
vel ad mẽo. de dñica: cum de
aliquo festo ix. lec fit seruiciũ
ãn. Muro tuo inexpugnabi-
li circuncinge nos domine:
et armis tue potencie protege
nos semp de9 noster. p. Mgt.
ãn. Qui celoz contines thro
nos et abyssos intueris dñe
rex regũ mõtes põderas ter-
ram palmo cõcludis: exaudi
nos dñe in gemitib9 nostris.
ps. Mgt ãn. Sustinuim9 pa-
cem et nõ venit dñe sup nos
quesiuimus bona et ecce tur
bacio: cognouimus dñe pctã
nr̃a ne in eternũ irascaris no
bis deus israel. ps. Mgt. Si
vero in v. dñica i mẽse nouẽ
bris forte cõtigerit: tũc repe-
tatur ãn. Qui celorũ. ad vs.
in sabba. v. dñice Ad matuti.
Inuita De9 rex celestis Qui
sedes in throno miserere no-
bis. ps. Uenite ex. Hac die in
cipiat ezechiel: et legatur vsq
ad aduentum dñi qñ de tp̃ali

agitur. Lec. pma de historia.

Et factū est ī tricesimo anno: id ē quarto ī qnta mensis cū essem in medio captiuorū iuxta fluuiū chobar aperti sunt celi. Et vidi visiones dei in quinta mēsis ipse est annus quintus transmigracionis regis ioachim. Hec dicit dñs deus conuertimini ad me et salui eritis Dēs lectiones de prophecia finiātur cū hac clausula Hec dicit ℟ Uidi dñm sedētē sup solium excelsum et eleuatum: et plena erat oīs terra maiestate eius Et ea q̄ sub ipso erant replebāt tēplū. ℣. Seraphin stabāt super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et. Lctō ii.

Factum est verbum dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē in terra chaldeorū secus flumē chobar Et facta est super eum ibi man⁹ dñi: et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluēs et splendor in circuitu eius. Et de medio ei⁹ quasi species electri. hoc est de medio ignis Hec dicit. ℟ Aspice dñe de sede sancta tua: et cogita de nobis: inclina deus meus aurez tuam et audi. Aperi oculos tuos et vide tribulacionē nostram. ℣ Respice dñe de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Aperi. L. iii

Et ex medio eor similitudo quatuor aīalium: et hic aspectus eorū. Similitudo hoīs in eis: et quatuor facies vni et quatuor penne vni Et pedes eorū pedes recti: et planta pedis eor quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis Hec dicit ℟ Aspice dñe qr facta est desolata ciuitas plena diuiciis sedet in tristicia dña gēcium Nō est qui cōsolet eam nisi tu deus. ℣ Plorans plorauit in nocte et lachryme ei⁹ in maxillis eius Nō est Gloria Non est Lectio quarta

Et manus hoīs sub pennis eorū ī quatuor ptibus Et facies et pennas per quatuor ptes habebant iunctequ erant penne eorū alterius ad alter Non reuertebant cum incederent: sed vnūquodqz ante faciem suā gradiebat Siītudo autē vultus eor facies hoīs et facies leonis a dextris ipōrum quatuor Hec dicit. ℟m Super muros tuos hierusalem constitui custodes Tota die et nocte nō tacebūt laudare nomē dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: et ne detis silencium ei. Tota. Lcō. v

Facies autem bouis a sini-

ſtris ipſoꝝ quatuoꝛ: et facies aq̄le deſuꝑ ipſoꝝ q̄tuoꝛ Et facies eoꝝ ⁊ pēne eoꝝ extēte de ſuper Due pēne ſinguloꝝ iūgebāt ⁊ due tegebāt coꝛpora eoꝝ: et vnūquodq; eoꝝ coꝛā facie ſua ābulabat. Ubi erat impetus ſpirit⁹ illuc gradiebantur: nec reuertebant cū ambularent. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: et armis tue potencie ꝓtege nos ſemꝑ. Libera dñe deus iſrael clamātes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloꝛiā noī tuo. Lib. f. vi

Et ſimilitudo aīaliū ⁊ aſpect⁹ eoꝝ quaſi carbonū ignis ardenciū et quaſi aſpect⁹ lāpadarū Hec erat viſio diſcurrens in medio aīaliū Splendoꝛ ignis et de igne fulgur egrediens ℟. Suſtinuimus pacē et nō venit q̄ſiuim⁹ bona et ecce turbacio: cognouimus dñe pctā nr̄a Non ī ꝑpetuum obliuiſcaris nos. ℣. Peccauimus cū patrib⁹ nr̄is iniuſte egimus iniq̄tatē fecimus. Non Glīa. Nō. In. iii. noc. ℟. Anguſtie michi ſunt vndiq; et quid eligā ignoꝛo. Melius eſt michi incidere in manus hominū. Quā derelīquere legē dei mei. ℣. Si enī hoc egero moꝛs michi ē ſi autem nō egero nō effugiā manus veſtras Meli⁹. ℟. Laudabilis popul⁹ quē dñs exercituū benedixit dicens: opus manuū mearū tu es. Hereditas mea iſrael. ℣. Beata gēs cuius eſt dñs deus ei⁹ popul⁹ quē elegit in hereditatē ſibi. Hereditas. ℟. ferialia Miſit dñs angelū ſuum et concluſit oꝛa leonū Et nō me contaminauerūt: qꝛ coꝛā eo iuſticia inuenta eſt in me. ℣. Miſit deus miſericoꝛdiā ſuā et veritatem ſuā: aīam meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Et. ℟. Qui celoꝛū contines thꝛonū et abyſſum intueris dñe rex regum montes pōderas: terram palmo concludis Exaudi nos deus in gemitib⁹ nr̄is ℣. Non enim in iuſtificacionibus noſtris ꝓſternimus ꝓꝛeces ante faciē tuā: ſed ī miſeracionib⁹ tuis multis. Exaudi Glīa. Ex. Lec. per ebdo.

ET aīalia ibant et reuertebantur in ſimilitudinem fulguris choꝛuſcantis. Cūq; aſpicerem aīalia: apparuit rota vna ſuper terram iuxta ea quatuoꝛ habens facies. Et aſpectus rotarum et opus earum quaſi viſio maris: et vna ſimilitudo ipſarū quatuoꝛ. Et aſpectus earum et opera quaſi ſi ſit rota in medio rote Per quatuoꝛ par

tes earum euntes ibant et nō reuertebātur cū ambularent Statura quoq3 erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspect⁹ et totum corpus plenuz oculis in circuitu ipsarum quatuor.

Dominica. ii. Lectio prima

CUmq3 ābularēt aīalia. ambulabāt pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarent animalia de terra: eleuabātur simul et rote. Quocunq3 ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter eleuabant sequētes eū. Spirit⁹ enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibāt et cum stātibus stabāt. Et cū eleuatis a terra piter eleuabātur et rote sequentes ea: quia spiritus vite erat in rotis. l. ii.

Et silitudo sup capita aīaliū firmamēti quasi aspect⁹ cristalli horribilis et extēti sup capita eoꝝ desup. Sub firmamēto aūt pēne eoꝝ recte alterius ad alterū. Unūqdq3 duabus alis velabat corpus suū: ⁊ alterū similiter velabatur. l. iii.

Et audiebā sonū alaꝝ quasi sonū aquaꝝ multaꝝ quasi sonū sublimis dei. Cū ābularēt quasi son⁹ erat multitudinis vt son⁹ castroꝝ Cūq3 starēt demittebāt pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebāt alas suas. Hec dicit. Lec. iiii.

Et super firmamentū quod erat imminens capiti eorum quasi aspect⁹ lapidis saphyri similitudo throni Et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. Et vidi quasi speciē electri velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum ei⁹ a lumbis eius desuper. Le. v.

Et a lumbis eius vsq3 deorsum vidi quasi faciem ignis splendentis in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris p gyrū.

Hec visio similitudinis glorie dñi. (Lcō. vi. In dieb⁹ illis factum est verbum dñi ad ezechielem prophetam dicēs. Fili hominis Ecce ego mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Hec. Lectiones per ebdomadam.

PAtres eorum preuaricati sunt pactum meum vsq3 ad diē hanc: et filii dura facie et indomabili corde sūt ad q̄s ego mitto te: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Si forte vel ipsi audiāt: ⁊ si forte quiescant quoniā domus exasperans est: et sciēt qr propheta fuit in medio eoꝝ. Tu ergo fili hoīs ne timeas eos

neq3 metuas: qm̄ increduli et subuersores sunt tecum: et cū scorpionibus tu habitas. Tu ergo fili hominis audi quecunq3 loquor ad te: et noli esse exasperās sicut domus exasperatrix est Dn̄ica. iii. Lectio. i.

Aperi os tuū et comede oīa que tibi do. Et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: & expādit illū corā me q̄ erat scriptus īt9 & foris: & scripte erāt ī eo lamētationes & carmē & ve

Et dixit dn̄s ad me (Lectio. ii Fili hoīs qd̄cūq3 īueneris comede. Comede volumē istud & vadēs loquere ad filios isrl Et aperui os meum: et cibauit me volumine illo. Lec. iii.

Et dixit ad me: fili hoīs venter tu9 comedet: & viscera tua cōplebūtur volumine isto qd̄ ego do tibi. Et comedi volumen illud: et factum est in ore meo tanq̄ mel dulce. Lcō iiii.

Dixit aut dn̄s ad me Fili hominis vade ad domū israel: & loq̄ris verba mea ad eos. Nō enī ad pplm ꝓfūdi sermonis et ignote līgue tu mitteris ad domum israel: quorum non possis audire sermones. lc. v.

Et si ad illos mittereris: ipsi audirent te. Domus autem israel nolūt audire te: quia nolūt audire me. Omnis quippe domus israel attrita fronte est: et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valēciorē faciebus eorum: et frontem tuam duriorē frontibus eorꝫ. lc. vi.

Ut adamātē & ut silicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos neq3 metuas a facie eorꝫ: q2 domus exasperās est. Et dixit dn̄s ad me Fili hoīs oēs sermōes meos quos loquor ad te assume ī corde tuo & ī aurib9 tuis audi Lectiones per ebdomadam.

Et vade igredere ad trāsmigracionē ad filios populi mei: & loq̄ris ad eos & dices eis. Hec dicit dn̄s deus. Si forte audiāt & quiescāt & assūpsit me spūs: & audiui post me vocē cōmocionis magne: bn̄dicta gl'ia dn̄i de loco suo: & vocē alarū aīaliū ꝓcuciēciū altera ad alterā: audiui & vocē rotarum sequēciū aīalia: & vocē cōmocionis magne Spiritus quoq3 leuauit me & assumpsit me: & abii amarus ī īdignacione spūs mei. Manus enī dn̄i erat mecū confortans me. Et veni ad transmigracionem & ad aceruum nouarum frugū ad eos qui habitabant iuxta fluuiū chobar. Dn̄ica. iiii. L. i.

Et sedi vbi sedebant: et mansi ibi septem diebus merens in medio eorum. Cu3 autem pertransissent septem

dies: factũ est vbũ dñi ad me dicens. Fili hominis specula torem dedi te domui israel: & audies de ore meo verbum: & annunciabis eis ex me. Le. ii. Si dicente me ad ipiũ morte morieris & nõ ãnũciaveris ei: neq; locut⁹ fueris vt avertat a via sua ipia & vivat: ipe ipi⁹ in iiqtate sua morietur: sãguinẽ aũt ei⁹ de manu tua reqrã. l. iii Si autẽ tu annũciaveris impio et ille nõ fuerit cõverf⁹ ab impietate sua/ ipe quidẽ i iniquitate sua morietur/ tu autẽ aĩam tuã liberasti. Sed si conversus iustus a iusticia sua fuerit/ et fecerit iniquitatẽ ponã offendiculum coram eo. l. iiii. Ipse morietur qr nõ ãnũciasti ei i pctõ suo morietur & nõ erũt i mẽoria iusticie eius quas fecit Sãguinẽ vo ei⁹ de manu tua reqrã. Si aũt tu ãnũciaveris iusto vt nõ peccet iustus/ & ille non peccaverit vivens vivet/ quia annunciasti ei/ et tu animam tuam liberasti. l. v. Et facta est super me manus dñi/ et dixit ad me. Ingredere et includere i medio dom⁹ tue Et tu fili hoĩs ecce data sunt sup te vĩcula & ligabũt te i eis & nõ egredieris i medio eorum. l. vi Et linguam tuam adherere faciam palato tuo/ et eris mutus/ nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat & q̇ quiescit quiescat/ qr domus exasperans est. Lectiones per ebdo.

Et tu fili hominis. Sume tibi laterem & pones eum coram te/ et describes in eo civitatem hierusalem. Et ordinabis adversus eam obsidionẽ/ & edificabis municiões Et cõportabis aggerẽ/ & dabis contra eã castra et pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginẽ ferreã/ & pones eã in murũ ferreũ inter te & iter civitatẽ. Et obfirmabis faciẽ tuã ad eã/ & erit in obsidionẽ et circũdabis eã. Signũ est domui isrl. Et tu dormies super latus tuũ sinistrũ/ & pones iniquitatẽ dom⁹ israel sup eo numero dierum q̇bus dormies sup illud/ & assumes iniqtatem eorum

Dominica. v. Lectio prima.

Ego autẽ dedi tibi ãnos iniqtatis eorum nũero dierũ trecẽtos & nonagĩta dies/ et portabis iiquitatẽ domus israel. Et cũ cõpleveris hec/ dormies sup latus tuũ dextrũ scdo/ & assumes iiqtatẽ dom⁹ iude quadraginta diebu. lc.ii. Et tu sume tibi frumentũ et ordeũ & fabã et lentẽ/ et miliũ

et viciam: ⁊ mittes ea in vas vnum ⁊ facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum ⁊ trecentis nonaginta diebus comedes illud hec dicit. Lectio tercia.

Cibus autē tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die. A tēpore vsq; ad tempus comedes illud Cibus autem tuus erit Et aquam in mensura bibes sextam partē hin/ a tēpore vsq; ad tempus bibes illud/ ⁊ quasi subcinericium ordeaceum comedes illud hec dicit Lectio quarta.

Et factus est sermo domini ad me dicēs. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel/ ⁊ prophetabis ad eos et dices. Mōtes israel audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus ⁊ collibus ⁊ vallibus. hec dicit. dominus Lectio quinta.

Ecce ego inducam super vos gladium/ ⁊ disperdam excelsa vestra/ et demoliar aras vestras ⁊ confringentur simulachra vestra/ ⁊ deiiciam interfectos vr̄os āte ydola vr̄a. l. vi.

Et dabo cadauera filiorum israel ante faciem simulachrorum vestrorum/ ⁊ disperdam ossa vestra ante aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Urbes deserte erunt et excelsa demolientur ⁊ dissipabuntur. Et interibunt are vestre ⁊ confringentur. ⁊ cessabunt ydola vestra/ ⁊ conterentur delubra vestra/ et delebuntur opera vestra. Hec. Lectiones per ebdomadam.

Et cadet interfectus in medio vestri/ et scietis quia ego dominus. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cū dispersero vos in terra/ et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captiui ducti sunt/ quia contriui cor eorum fornicans et recedēs a me/ ⁊ oculos eorum fornicantes post ydola sua. Et factus ē sermo domini ad me dicēs. Et tu fili hominis/ hec dicit dominus deus terre isrl̄ Finis venit/ venit finis super quatuor plagas terre. Nunc finis super te: ⁊ emittam furorem meum: et iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponam cōtra te oēs abhominaciones tuas ¶ Incipiūt exposiciōes euāgeliorum dominicalium cum oracionibus ⁊ an̄is: a dominica prima post trinitatis vsq; ad aduentum domini.

¶ Dominica prima post festum sancte trinitatis. Oracio

Deus in te sperancium fortitudo adesto propicius inuocacionib⁹ nostris quia sine te nichil potest mortalis infirmitas: presta auxilium gracie tue vt in exequendis mādatꝭ tuis: et volūtate tibi et actione placeam⁹. Per.

Secūdum lucam. xvi. caplo.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō quidā erat diues et induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lctō. vii.

In verbis sacri eloquii fratres charissimi prius seruanda est veritas hystorie: et postmodū requirenda spiritualis intelligencia allegorie. Tunc nāqꝫ allegorie fructus suauiter carpitur: cum prius per hystoriam in veritatis radice solidatur. Sed qꝛ nōnunqꝫ allegoria fidem edificat: et hystoria moralitatem Nos qui autore deo iam fidelibus loquimur non ab re credimus si. ipsum loquendi ordinem postponamus quatenus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliquid breuiter audire debeatis et quod vobis de moralitate hystorie valde est necessarium hoc in exposicionis nostre ordine seruetur postremū: quia ea plerumqꝫ solent melius recoli que contigit postmodum audire. Tu. Lectio. viii

Sensus ergo allegoricos sub breuitate transcurrimus: vt ad mortalitatis latitudinem cicius venire valeamus (Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide) quem fratres charissimi: quem diues. Iste q̄ induebat purpura et bisso et epulabat quotidie splēdi. iudaicum populum signat qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis diuiciis ad nitorem vsus est nō ad vtilitatem. Quem vero lazarus vlceribus plenus: nisi gentilem populum figuraliter exprimit: qui dum cōuersus ad deum peccata sua confiteri non erubuit: huic vulnus in cute fuit in cutis quippe vulnere virus a visceribus trahitur et foras erumpit. Tu autem domine. Lectio nona.

Quid est ergo peccatorum confessio: nisi quedam vulnerum rupcio quia peccati virus salubriter aperitur in cōfessione qđ pestifere latebat ī mēte. Vulnera etenī

cutis in supficiem trahũt hu
morem putredinis Et confi
tendo peccata quid aliud agi
mus: nisi malũ qḋ in nobis
latebat aperim⁹ Sed lazar⁹
vulneratus cupiebat satura-
ri de micis que cadebãt de mẽ
sa diuitis: et nemo illi dabat
quia gẽtilẽ quẽq̧ ad cognici-
onem legis admittere supb⁹
ille popul⁹ despiciebat: q̇ dũ
doctrinã legis non ad chari
tatem habuit sed ad elacionẽ
quasi de acceptis operib⁹ tu
muit et quia ei verba deflue-
bant de sciẽcia: quasi mice ca
debant de mensa. Ac contra
iacentis pauperis vulnera li
gebant canes Tu. ãn. Pater
abraham miserere mei: ⁊ mit
te lazarũ vt intingat extre-
mum digiti sui in aquã vt re
frigeret linguã meã. ps. Bñ-
dictus. Ad veš ãn. Fili recor
dare: quia recepisti bona in
vita tua et lazarus similiter
mala. p̄ Mgt. ¶ Dñica. scđa
SAncti tui noĩs Drõ.
dñe timorem pariter et
amorẽ fac nos habere perpe-
tuũ: quia nunq̃ tua guberna
cione destituis: quos in soli-
ditate tue dilectiõis ĩstituas
Per. Scđm lucam. xiiii. cp̃o.
IN illo tẽpore Dixit ies⁹
discipulis suis similitu
dinem hanc. Homo quidã fe
cit cenã magnam et vocauit
multos Et misit seruũ suum
hora cene dicere inuitatis vt
venirent: qꝛ iã parata sunt
oĩa Et ref. Omel. bti grego
Hoc distare (rii pape. l. vii.
fratres carissimi inter delici-
as corporis et cordis solet: q̧
corporales delicie cũ nõ habẽ
tur graue in se desideriũ accẽ
dunt cũ vero habite eduntur
comedentẽ ꝓtinus ĩ fastidiũ
per sacietatẽ vertũt At con-
tra spiritales delicie cuꝫ non
habẽtur in fastidio sũt: cum
vero habent in desiderio: tã-
toq̧ a comedente ampli⁹ esu
riuntur: quãto ab esuriẽte ã-
plius comedunt. In illis ap
petitus placet: experiencia
displicet: in istis appetit⁹ vi-
lis est: experiencia magis pla
cet In illis appetitus saturi
tatẽ: saturitas fastidiũ gene
rat: in istis appetitus saturi-
tatẽ saturitas appetitũ parit
Augent enĩ spiritales delicie
desideriũ in mente dũ saciãt
quia quãto magis earũ sapor
percipitur: eo ampli⁹ cogno
scitur q̧ auidius ametur Et
idcirco nõ habite amari non
possunt: qꝛ earũ sapor igno-
ratur Quis enĩ amare vale-
at qḋ ignorat. Tu. Lec. viii.
Proinde psalmista nos am
monet dicens Gustate et vi-

dete q̃m suauis est dñs. Ac si
aperte dicat. Suauitatē eius
nō cognoscitis si hāc minime
gustatis: sed cibū vite ex pala
to cordis tangite: vt proban
tes eius dulcedinē amare va
leatis. Has autē homo deli-
cias tūc amisit cū in paradi-
so peccauit: extra eciet cū os
a cibo eterne dulcedinis clau
Unde nos quoq (sit. lc. ix.
nati in huius peregrinaciōis
erūna: huc fastidiose iā veni
mus: nescimus quid desidera
re debeam⁹: tantoq se āpli⁹
fastidii nostri morbus exag-
gerat: quāto se magis ab esu
illius dulcedinis anim⁹ elon
gat: et eo iam terrenas delici
as non appetit: quo eas come
dere diu longeq desueuit. fa
stidio ergo nostro tabescim⁹
et longa inedie peste fatiga-
mur Et qr gustare intus no-
lum⁹ paratā dulcedinē: ama
mus foris miseri famam no-
stram Sed supra nos pietas
nec se deserentes deserit Con
temptas enī illas delicias ad
memorie nostre oculos reuo
cat: easq nobis proponit: in
promissione torporē excutit
atq vt fastidiū nostrū repel-
lere debeam⁹ īuitat. Tu. ān.
Homo quidā fecit cenam ma
gnā et vocauit multos et mi
sit seruū suum hora cene dice
re inuitatis vt venirent quia
omnia parata sunt alla. ps.
Bñdict⁹. Ad ves. ān. Exi ci-
to in plateas et vicos ciuitat
et pauperes ac debiles: cecos
et claudos cōpelle intrare vt
impleat dom⁹ mea alleluya
ps. Magt. ¶ Dñica iii. Oro
Deprecacionē nostram
qs dñe benignus exau
di: et quibus supplicandi pre-
stas affectū: tribue defensio-
nis auxiliū. Per do. Scdz lu
In illo tpe (cam. xv. cap.
accesserūt ad iesum pu-
blicani et pctōres: vt audirēt
illū: et murmurabāt phari-
sei et scribe dicētes. Quia hic
peccatores recipit et mandu
cat cum illis. Et reliq. Ome-
lia beati gregorii pape. L. vii
Estiuū tempus qd corpori
meo valde contrariū est: loq
me de exposicione euangelii
longa mora īteruenīēte pro-
hibuit: sed non quia lingua
tacuit ardere charitas cessa-
uit Hoc etenim dico qd apud
se vestrū vnusquisq cogno-
scit. Plerūq charitas quibus
dam occupacionib⁹ prepedi-
ta et intus flagrat in corde/ et
tñ non monstrat ī ope: quia
et sol cū nube tegitur non vi
detur in terra/ et tñ ardet ī ce
lo Sic sic esse occupata cha-
ritas solet: et intus sui vī ar-

doris exurit et foris flammas
operis non ostēdit. Sed quia
nunc ad loquendum tempus
rediit vestra me studia accen
dunt: vt michi tanto amplius
loqui libeat: q̄to hoc vr̄e mē-
tes desiderabilius expectant.
Tu autem dn̄e. Lectio octaua
Audistis in lectione euange
lica fratres mei: quia peccato
res et publicani accesserūt
ad redemptorem nostrū ⁊ nō
solum ad colloquendum/ sed
eciā ad cōuescēdū recepti sūt
Quod vidētes pharisei dedi
gnati sūt. Ex qua re colligite
quia vera iusticia compassio-
nem habet/ falsa iusticia dedi
gnacionem/ q̄uis ⁊ iusti soleāt
peccatoribus dedignari. Sed
aliud est quod agitur typo su
perbie aliud quod zelo disci-
pline. Tu aūt. Lectio nona.
Dedignantur eteni̇̄ sed non
dedignantes desperāt/ sed nō
desperantes persecucionē cō-
mouent: sed amātes: quia ⁊ si
foris increpaciones per disci-
plinā exaggerant: intus tamē
dulcedinē per charitatem ser
uant. Proponūt sibi ī aīmo
ipsos plerūq; quos corrigunt
meliores estimant eos quoq;
quos iudicant. Quod videli-
cet agentes ⁊ per disciplinam
subditos et per humilitatem
custodiunt semetipsos. At cō-
tra hi qui de falsa iusticia sup
bire solent: ceteros quosq; des
piciunt nulla infirmitatibus
misericordia condescendunt:
et quo se peccatores esse nō cre
dunt eo deterius pc̄ōres fiūt
ān. Quis ex vobis hō q̄ habet
centū oues ⁊ si perdiderit vnā
ex illis nonne dimittit nona-
ginta nouem in deserto et va
dit ad illā que perierat donec
inueniat illam alleluya. ps.
Benedictus. Ad vesperas. ān
Que mulier hn̄s dragmas de
cem et si perdiderit vnam ex il
lis nonne accendit lucernam
et euertit domum et querit di
ligenter donec inueniat. ps.
Magnificat. Dn̄ica. iiii. Orō.
Protector in te sperāciū
deus sine quo nichil est
validum nichil sanctum mul
tiplica sup nos misericordiā
tuam vt te rectore te duce sic
transeamus per bona tempo
ralia vt non amittamus eter
na. Per dominum. Luce. vi.
In illo tēpore dixit iesus
discipulis suis. Estote
misericordes sicut et pater ve
ster misericors est. Nolite iu-
dicare et nō iudicabimini. Et
rel. Omel. b. augu. epi. l. vii.
Modo fratres cum euan
gelium legeretur audi-
uimus dicente domino. No
lite iudicare vt nō iudicemini

in quo enim iudicaueritis iudicabimini: quid est hoc cum ipse domin⁹ in alio loco euāgelii dixerit? Nolite secundū faciem iudicare: sed iustum iudicium iudicare. Non enim sibi dīna lectio contraria esse potest: sed intellectum sobriū querit. In conuersacione humana dilectissimi sunt aliqua que racionabiliter reprehēdūtur: sunt vero que nō sine peccato induant aperta enī mala et iudicari et argui debent Illa vero que ignoram⁹ vtrū bono an malo animo fiāt scire non possumus: iudicare penitus non debemus. Lcō. viii

Verbi gracia vides hominē frequēcius ieiunare/ congaude: et noli nimis laudare quia potest hoc quod facit pro humana gloria fieri. Sed et noli vituperare quia potest et pro deo et pro anime remedio ieiunare vidisti alium ī dicto ieiunio publice velle prandere: cum dilectione āmone. Si dixerit se pro stomachi lassitudine ieiunare non posse crede et noli iudicare/ quia vtrumq potest fieri/ vt pro gula/ vel pro luxuria/ prādere velit: et pre infirmitate non possit. Vidisti alterum subditis suis cū seueritate disciplinam imponere: et indulgenciam tardius dare/ noli iudicare crudelem: quia forsitan non sit morbo iracundie: sed zelo discipline et amore iusticie. Propter qd illud scriptum est. zelus domus tue comedit me. Tu autem domine. Lectio nona.

Forte aliquis vicin⁹ aut amicus tuus dum animum suum habet in rebus sibi satis necessariis occupatum/ aut tardi⁹ te salutauerit: aut tardius occurrerit q̄ debuit noli cum superbū iudicare/ noli malignū credere: et magis hoc aut per obliuionem/ aut per negligenciam q̄ per despectum/aut per superbiam factum crede quia forte et tibi hoc vt est humana fragilitas frequenter euenit/ vt rebus aliis nimis intētus aliquid minus caute/ aut minus sollicīte fecisse videaris et tamen noluisti te pro hac re malo aīmo iudicari. ān. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. antiphona. Nolite iudicare et non iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. Psalmus. Magnificat.

¶ Dominica quinta. Oracio

Da nobis dn̄e quesum⁹ vt et mūdi curs⁹ pacifice nobis tuo ordīe dirigatur

et ecckia tua trāq̄lla deuociōe
letetur. p. Scdm lucā. v. cap.
In illo tpe cū turbe irrue
rent ad iesū vt audirent
verbū dei. Et ipse stabat sec⁹
stagnum genazareth et vidit
duas naues stantes secus sta-
gnū/ piscatores aūt descēderāt
et lauabāt rhetia. Et reliqua
Omelia v. ambrosii epi. l. vii.
Ubi dñs multis impar
iuit varia genera sani
tatū/ nec tēpore nec loco cepit
a studio sanādi turbā cohibe
ri: vesper īcubuit. sequebatur
stagnum occurrit: vrgebant.
Et ideo ascēdit ī petri nauim
Hec est illa nauis que adhuc
scdm matheū fluctuabat: secū
dum lucā repletur piscibus:
vt et principia ecclesie fluctuā
tis et posteriora exuberantis
agnoscas. Pisces enī sunt qui
hanc enauigāt vitam. Ibi ad
huc discipulis xp̄us dormit:
hic precipit dormit enim tre-
pidis perfectis vigilat. l. viii.
Sed quemadmodum dormi-
at xp̄us audi dicentem in pro
pheta. Ego dormio et cor me
um vigilat. Et sanctus ma-
theus recte non pretermittē-
dum putauit eterne iudicium
potestatis: vbi imperat vētis
Non est enim humana doctri
na sicut audistis iudeos dice
re. Uerbo imperat spiritibus
sed celestis maiestatis insigne
q̄ turbatū sedatur mare: et di
uine vocis impio obsequūtur
elementa atq̄ sensibilia sensu
accipiūt obsequendi. Diuine
mysteriū gracie reuelatur q̄
fluctus mitescūt seculi: verbo
immūdus spūs cōquiescit Nō
alterutrū altero refellitur: sz
vtrumq̄ celebratur. Lctō ix.
Habes miraculū in elemētis
habes documētū in mysteriis
Ergo qz sanctus lucas eā sibi
nauim in qua petrus piscaret
elegit. Non turbatur ista que
petrū habet/ turbatur illa q̄
iudam habet et simulata illic
discipulorꝫ merita nauigabāt
tamē adhuc eā perfidia ꝓdi-
toris agitabat. In vtraq̄ pe-
trus/ sed qui suis meritis fir-
mus est: turbatur alienis. Ca
ueamus igitur ꝑfidum cauea
mus ꝓditorē: ne per vinum
plurimi fluctuem⁹. Ergo nō
turbatur hec nauis ī qua pru
dēcia nauigauit abest ꝑfidia
fides spirat. Quemadmodum
enim turbari poterat cui pre-
erat is ī quo ecclesie firmamē
tum est: illic ergo turbacio
vbi modica fides/ hic securi-
tas vbi perfecta dilectio Tu:
ān. Ascendens iesus in nauem
et sedens docebat turbas. al
leluya. ps. Benedictus. Ad ve
speras. ān. Preceptor p totā

noctem laborantes nichil cepimus/ in verbo autē tuo laxabo rethe. ps. Magnificat.

¶ Dominica sexta. Oracio.

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti/ infunde cordibus nostris tui amoris affectum/ vt te in omnibus & super omnia diligentes promissiones tuas que omne desiderium superāt cōsequamur. Per dominum.

Secundum matheū. v. capl'o

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Amē dico vobis/ quia nisi habūdauerit iusticia vr̄a plus q̄ scribarum & phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua. Omelia beati Augustini epyscopi. Lectio. vii.

POstea q̄ domin9 cohortatus est audientes vt se prepararent ad omnia sustinenda pro veritate atq̄ iusticia: et vt non absconderent bonū quod accepturi erant/ sed ea beneuolencia discerent vt ceteros docerent/ non ad laudē suam sed ad gloriā dei bona opera sua referentes/ incipit iam eos informare et docere q̄ doceant tanq̄ si quererent dicentes. Ecce volumus & omnia sustinere pro tuo nomine et doctrinā tuam non abscōdere. Sed quid est hocipsum quod vetas abscondi/ et pro quo iubes oīa tolerari. Numquid alia dicturus es contra ea que in lege scripta sūt. Nō inquit. Nolite enī putare quoniam veni soluere legem et ꝑphetas. Non veni soluere/ sed adimplere. Tu. Lectio octaua

IN hac sentencia duplex sensus est/ sed vtrūq̄ tractādum est. Nam qui dicit nō veni soluere legem sed adimplere/ aut addēdo dicit quod minus habet aut faciēdo qd̄ habet. Illud ergo prius consideremus quod primum posuimus. Nam qui addit quod minus habet/ non vtiq̄ soluit quod inuenit sed magis perficiendo confirmat. Et ideo sequitur et dicit. Amen amē dico vobis donec transeat celū et terra/ iota vnum aut vnus apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Tu. L. ix.

DUm enim fiunt eciam illa que adduntur ad perfectionē multo magis fiūt illa que premissa sunt ad inchoacionē. Quod autem ait/ iota vnum ait vnus apex nō trāsiet a lege/ nichil aliud potest intelligi nisi vehemens expressio perfectionis quando ꝑ litteras singulas demonstrata est/ inter quas litteras iota minus est ceteris quia vno

ductu fit: aper autẽ est ipsius aliqua summo particula. Qui bus verbis ostendit ĩ lege ad effectũ eciam minima queqꝫ perduci. Deinde subiecit. Qui enim soluerit vnũ de manda tis istis minimis: et docuerit sic hoĩes: minim⁹ vocabit in regno celorum. ãn Audistis quia dictũ est antiquis nõ oc cides qui autẽ occiderit reus erit iudicio. ps̃. Benedictus. Ad veš ãn. Si offers munus tuũ ad altare et recordatus fueris quia frater tu⁹ habet aliq̃d aduersum te relinque ibi mun⁹ tuũ ante altare et va de pri⁹ recõciliari fratri tuo et tũc veniẽs offeres munus tuũ alľa ps̃. Magñt ¶ Dñica

Deus virtu (vii. Orõ tũ cuius est totũ qđ ẽ optimũ insere pectorib⁹ no- stris amorẽ tui noĩs: et p̃sta ĩ nobis religionis augmẽtum vt q̃ sũt bona nutrias ac pie- tatis studio que sunt nutrita custodias. Per Scđꝫ marcũ

In illo tempore (viii. ca. re. Cum multa turba es set cũ iesu: nec haberẽt quod manducarẽt conuocatis di- scipulis ait illis Misereor su per turbam: quia ecce iam tri duo sustinẽt me: nec habent qđ manducent Et reľ. Ome- lia beati augustini Lectio vii.

Altitudinẽ diuinitatis sue ꝛ miam humanitatis multis et variis modis in scripturis sanctis dñs noster iesus xp̃us ostendit quẽadmodũ solet ĩ misteriis et sacramentis vt ꝛ petentes accipiãt: et querẽtes inueniant: et pulsantib⁹ ape riatur Omnia enĩ que in hoc mũdo sub fragilitate nostra exhibuit miracula nobis pro ficiũt. Non vtiqꝫ sine causa faciebat ea dñs: vel quasi fru stra et inaniter. Verbũ dei ẽ xp̃s: qui nõ solum sonis: sed eciam factis loquitur homi- nibus. Tu autẽ Lec. octaua.

Hoc enĩ eciã qđ hodie de san cto euangelio lectum est: que rit intellectorem: et cũ fuerit ĩtellectũ spirituale facit gau diũ. Et in hac lectione simul consideräda ẽ: in vno eodẽqꝫ redẽptore nostro disiũcta o- peracio diuinitatis et huma nitatis: atqꝫ oĩmodis detestã dus error Euticetis qui vnã tantũ in xp̃o dogmatizare p̃ sumit operacionẽ. In alteru tra enim parte vel qui solum hominẽ fuisse dixerit: gloriã negabit conditoris: vel q̇ so- lum deũ: negabit misericor- diam redemptoris. Lectio. ix.

Nempe ꝙ super turbam mi seretur dñs: ne vel inedia: vel longioris vie deficiat labore

nouerim⁹ affectum esse atq; compassionē humane fragilitatis. Qđ autē de septē panib⁹ et paucis piscibus saciauit quatuor milia hominum credim⁹ diuine opus esse virtutis. Attendat ergo sanctitas vestra: quia hoc nobis ꝓpositum est qđ cū vestra charitate tractem⁹: quid sibi velit huius rei tantū misteriū/ ꝙ eo modo se deū discipulis demonstrasse sancta testatur scriptura. quomodo euangelium narrat Ait enī euangelista in hodierna lectione (Cū multa turba esset cū iesu: nec haberent qđ manducarēt: cōuocatis discipulis ait illis) Misereor turbe huic. Tu. ān Misereor super turbam quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent et si dimisero eos ieiunos deficient in via. alleluya. psal. Benedictus. Ad veš ān. Et accipiens iesus septem panes gracias agens fregit et dedit discipulis suis vt apponerēt et apposuerunt turbe alľa. ꝑ. Magt. ¶ Dñica viii. Orō.

Deus cuius prouidencia in sui disposicione non fallitur te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas et omnia nobis pro futura concedas Per. Secū-

dum mattheum vii. capꝫ In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis/ qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Et reľ. Omeľ. beati augustini epi Lectō vii

De inuestiganda ac possidēda sapiencia dominus iā incipit loqui Quod est lignum vite/ cuius vtiq;: inuestigande ac possidende id est contēplandi. talis oculus per omnia superiora pduct⁹ est quo videri iam possit arta via et angusta porta. quod ergo deinceps dicit. Intrate per angustam portam: quia lata porta et spaciosa via est que ducit ad perdicionem/ ⁊ multi sunt qui intrant per eam. Quam angusta est porta ⁊ arta via que ducit ad vitam/ et pauci sunt qui inueniūt eā/ non ideo dicit/ quia iugum domini asperū est ⁊ sarcina grauis/ sed quia labores finire pauci volunt/ minus credentes clamanti. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos tollite iugum meum sup vos et discite a me/ q: mitis sum et humilis corde/ iugum eni; meū suaue est et sarcina mea leuis est. Lectio octaua.

Hinc autē iste sermo sūpsit exordiū de humilibus et mitibus corde. Quod iugū suaue et leuē sarcinā multi recipiunt: pauci subeūt: eoqȝ sit arta via q̄ ducit ad vitā: et angusta porta qua intratur in eā: hic ergo illi qui ꝓmittūt sapienciā cognicionēqȝ veritatis quā nō habēt precipue cauendi sunt sicut sūt heretici: qui plerūqȝ se paucitate cō mendāt. Et ideo cum dixisset paucos esse qui inueniūt angustam portā et artā viā: ne se illi supponāt noīe paucitatis: statim subiecit Cauete a pseudo ꝓphet꜖ qui veniūt ad vos in vestimētis ouiū ītrinsecus autē sunt lupi rapaces Sed isti non fallūt ocu- (l.ix. lum simplicem: qui arborem dinoscere ex fructib⁹ nouit. Ait enī (A fructibus eorū cognoscetis eos) Deinde similitudines adiūgit. Nūquid colligunt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oīs arbor bona bonos fruct⁹ facit: mala autē arbor malos fructus facit. Nō potest arbor bona fruct⁹ malos facere: neqȝ arbor mala fructus bonos facere. Oīs arbor que nō facit fructū bonū excidet: ꝛ ī ignē mittet. Igit a fructib⁹ eoꝝ cognoscet꜖ eos. Tu. ān. Attēdite a falsis ꝓphetis q̇ veniunt ad vos in vestimētis ouiū intrīsec⁹ autē sūt lupi rapaces a fructib⁹ eoꝝ cognoscet꜖ eos p̄. Bñdict⁹. Ad vš ā Nō oīs q̇ dicit michi dñe dñe ītrabit ī regnū celoꝝ sed q̇ facit volūtatē pr̄is mei q̇ ī celis ē ipē intrabit ī regnū celoꝝ alla. p̄.

Lar-(Mgt ¶ Do.ix. or girenobis dñe q̄s semp spm̄ cogitādi q̄ recta sūt ꝓpicius ꝛ agēdi vt q̇ sine te eē nō possumus scd̄m te viuere valeamus Per Scdꝫ lucā. xvi.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis parabolaꝫ hāc. Homo quidā erat diues qui habebat villicū: et hic diffamatus est apud illū: quasi dissipasset bona ipsius Et reliqua Omel. de eadē lectione Quis est (augustini Lec. vii homo diues nisi xp̄s/ Diues ī celo: diues in terra: diues vbiqȝ. Diues plenus gracie et veritatis. Et nos oēs de plenitudine eius accepim⁹. Diues apud quem abscōditi sūt omnes thesauri sapiencie et sciēcie. Diues in oībus: et in omnes qui inuocant illū. Villicus autē est vnusquisqȝ xp̄ianus: qui in baptismate villicacionem sui accepit et proximi. Christianus enī vnusq̇sqȝ non tantū sui causa viuit: sꝫ

et primi/ et nõ tm̃ redditur⁹ est racionẽ ꝓ aĩa sua/ sed et ꝓ ci⁹ cũ q̃ viuit ĩ hac vita/ exercẽs se corpore et aĩo/ et adiuuans proximũ documentis ꝛ exẽplo. Nec tm̃ q̃rens q̃ sua sunt/ sed ꝛ q̃ alioꝝ. Tu. l. viii

Hec est xp̃ianorũ cura nobilis et sctã villicacio. Hinc est iudiciũ xp̃i tremendũ: ꝛ futura exactio. Et hic diffamat⁹ est apud illũ/ quasi dissipasset bona ipsius. Quotidie diffamamur apud deũ/ qr angeli nr̃i sẽp vidẽt faciẽ pr̃is/ et nũciãt ei oĩa opa nr̃a. Quid ergo faciem⁹? vbi abscõdemur Illi nos diffamãt/ qui nr̃a ĩteriora vident. Illi nos infamant/ qui omni hora nos intuentur et deũ. Intuent̃ omnia nr̃a et deũ/ qr nr̃a intuẽdo nũciant deo. Lectio nona

Non est obstaculũ/ nõ sũt tenebre quib⁹ impediant̃ videre oĩa nostra qr diuinũ lumẽ quo illuminant̃ penetrat omnia Qr lux ĩ tenebris lucet/ ꝛ nox sicut dies illuminabit̃. Et hic diffamat⁹ ẽ apud illũ quasi dissipasset bona ipsi⁹. Quis oĩa sibi tradita bona bene dispẽsat ĩ omib⁹? Quis nõ aliq̃n dormitat? Nũq̃ bonus dormitat homer⁹. Et in multis offẽdim⁹ oẽs. Et si dixerim⁹/ qr pc̃m̃ nõ habemus nosipos seducim⁹ ꝛ Vitas in nobis nõ ẽ. Tu. ã Dixit dñs villico q̃d hoc audio de te red de racionẽ villicacionis tue alls. p̃s. Bñdict⁹. Ad v̈s. an. Quid faciam qr dñs me⁹ aufert a me villicacionẽ: fodere nõ valeo mẽdicare erubesco: scio quid faciã vt cũ amotus fuero a villicacione recipiãt me ĩ domos suas p̃s. Magt.

¶ Dñica decima. Orõ

Pateãt aures mie tue dñe precib⁹ supplicãciũ: et vt petẽtibus desiderata cõcedas: fac eos q̃ tibi placita sunt postulare Per. Scd̃z lucã. xix. capi

IN illo tp̃e Cũ appropiquasset ies⁹ hierusalẽ/ vidẽs ciuitatẽ fleuit sup illã dicens. Qr si cognouisses ꝛ tu Et ref. Dme. btĩ grego. pape

LEctionẽ breuẽ lc. vii. sctĩ euãgelii breui si possum volo sermone pcurrere: vt illis ĩ ea plirioꝝ det̃ ĩtẽcio q̇ sciũt ex paucis multa cogitare. Qḋ flẽte dño hierosolymoꝝ subuersio describat̃: q̃ a vespasiano et tito romanis principib⁹ facta ẽ: null⁹ q̇ historiã euersiõis eiusdẽ legit: ignorat. Romani enĩ principes denũciãt̃ cũ dr̃. Qr venient dies ĩ te: ꝛ circũdabũt te inimici tui vallo: et circũdabunt te: ꝛ coangustabunt te

vndiq3: et ad terrã ꝓsternẽt te/ et filios tuos qui ĩ te sunt Hoc quoq3 qđ addit/ L. viii et nõ relinquẽt in te lapidem sup lapidẽ/ eciã ipsa iam eius dem ciuitatis transmigracio attestat/ q2 dñ nũc in eo loco constructa est/ vbi extra poꝛtam fuit dñs crucifix9 pꝛioꝛ illa hierusalẽ/ vt dicit fundi tus est euersa. Cui ex qua cul pa euersionis sue pena fuerit illata/ subiũgitur (Eo ꝙ non cognoueris tẽpus visitacionis tue) Tu. se. ix. Creatoꝛ quippe oĩum per incarnacio nis sue mysteriũ hanc visita re dignat9 est/ sed ipsa timoris et amoꝛis illi9 recoꝛdata non est. Unde eciã per ꝓphetam in ĩcrepacione coꝛdis hu mani aues celi ad testimoniũ deducunt cũ dicit. Milu9 ĩ ce lo cognouit tempus suũ/ tur tur et hirũdo ⁊ ciconia custo dierũt tẽpus aduẽt9 sui/ popul9 autem me9 nõ cognouit iudiciũ dñi. Tu. ãn. Cũ appꝛo pinquaret dñs hierusalẽ vi dens ciuitatem fleuit sup ea3 et dixit/ q2 si cognouisses ⁊ tu quia veniẽt dies in te et circũ dabũt te et coangustabunt te vndiq3 et ad terram pꝛoster nent te eo ꝙ nõ cognouers tẽpus visitacionis tue alsa. ps. Bñdict9. Ad vs. ãn. Scriptũ est eni q2 dom9 mea dom9 oro nis ẽ cũctis gẽtib9: vos autẽ fecistis illã spelũcã latronũ ⁊ erat ḡtidie docẽs ĩ tẽplo. ps. Magt. ❡ Dñca. xi. oro

Deus qui oĩpotẽciã tu am parcẽdo maxime et miserando manifestas: multiplica sup nos grãm tuam vt ad tua pꝛomissa currentes celestiũ bonoꝛũ facias esse cõsoꝛtes. p do Scdm lucã xviii. c.

In illo tẽpoꝛe. Dixit iesus ad quosdã q̇ in se cõ fidebant tanꝙ iusti et aspna bantur ceteros parabolã dicens. Duo hoĩes ascẽderũt ĩ templũ vt oꝛarent Un9 pha riseus et alter publican9. Et reliq̄. Omel. bti augusti. epi. Lectio sancti euan (Lc. vii. gelii edificat nos ad oꝛandũ et credẽdũ: et nõ de nobis s3 de dño p̄sumẽdũ. Que ad oꝛandũ maioꝛ exhoꝛtacio ꝙ̄ vt nobis de iudice iniquo ꝓ poneret similitudo? Judex enim iniqu9 nec deum timẽs nec hominem reuerens/ audi uit tamẽ viduã interpellantem se vict9 tedio nõ pietate ĩ clinatus. Si ergo exaudiuit qđ oderat. qđ rogabat quomodo nõ exaudiet q̇ vt roge mus hoꝛtat? Cũ ergo nobis ista e contrario cooperacione dñs suaderet q2 opoꝛtet sẽp oꝛare et nõ deficere/ adiecit ⁊ ait. Uerũtñ cũ venerit filius

hois putas īuēiet fidē i terra Si fides deficit/ orō perit. sc Quis ei orat qđ nō cre viii dit/ Vñ btūs aplūs cū ad orā dū exhortaret ait. Ois q̇cūqȝ inuocauerit nomē dñi saluꝰ erit. Et vt ostēderet fidē fon tem esse orōnis/ nec posse ire riuulū vbi caput aque siccat adiūxit atqȝ ait. Quō ergo in uocabūt ī quē nō crediderūt Ergo vt oremꝰ credamus/ ⁊ ipsa fides non deficiat q̄ ora mus vel oremꝰ/ fides fundit oracionē/ fusa oracio eciā ip sa īpetrat fidei firmitatē Cu Et ei ne i tētacionibꝰ de= f. ix ficeret fides ꝓpꝰea deꝰ ait Vi gilate ⁊ orate ne ītretꝫ i tēta= cionē. Quid ē i tētaciōeȝ ītra re: nisi a fide exire. In tātum enī tētacio ꝓficit: ī quātū fi= des deficit. Nā vt aperciꝰ no uerit charitas vrā de fide ne deficeret ⁊ periret dixisse dñȝ Vigilate ⁊ orate ne ītretis in tētacionem: eo loco euāgelii ait. Hac nocte postulauit sa= thanas vexare vos sicut triti cū et ego rogaui ꝓ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tuet: ⁊ nō rogatq̇ piclitat Cu ān. Duo hoies ascēderūt ī tē plū vt orarēt: vnꝰ phariseꝰ ⁊ alter publicanꝰ: descēdit hic iustificatꝰ ī domū suā ab illo alia. p̄. Bñdꝰ. Ad vš ā. Stās a lōge publicanꝰ nolebat ocu los ad celū leuare: sed pcucie bat pectꝰ suū dicēs. Deꝰ ꝓpi= ciꝰ esto michi pctōri. p̄. Magt.

Omps. ❡ Dñica xii. Or sēpiterne deꝰ: q̇ abūdan cia pietatis tue ⁊ merita sup= plicū excedis ⁊ vota: effūde su per nos mīam tuā vt dimit= tas q̄ ꝯsciēcia metuit: ⁊ adiici as qđ orō nō p̄sumit. Per do

In il= Scdȝ marcū. vii. c lo tpe Exiēs iesꝰ de fini= bus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fi nes decapoleos. Et reł. Ome. Vigilāter (scti gre. pa. l. vii. ītuēdū ē qꝓ voce dñi ad ꝓphe tā dr̄: vt priꝰ sermōes eiꝰ au= diat: ⁊ postmodū loquat Au diuimꝰ enī vba dei si facimꝰ ⁊ tūc ea primis recte loq̇mur cū priꝰ ipi fecerimꝰ. Qđ bene marcꝰ euāgelista ꝯfirmat: cū factū dñi miraculū narrat di cēs. Adducūt ei surdū ⁊ mutū ⁊ dep̄cabāt eū vt iponeret illi Cuiꝰ ordinē (manū. sc. viii curaciōis īsinuat subdēs mi sit digitos suos in auriculas eiꝰ: expuēsqȝ tetigit līguā eiꝰ ⁊ suspiciēs ī celū īgemuit ⁊ ait illi. Effeta qđ est adapire. Et stati apte sūt aures eiꝰ ⁊ solu tū ē vīculū ligue eiꝰ ⁊ loq̄bat recte. Quid ē enim qꝓ creator oīm deꝰ cū surdū ⁊ mutū sa nare voluisset/ ī aures eiꝰ digi tos suos misit et expuēs līguā

ei⁹ tetigit? Quid ꝑ digitos re
dēptoꝝ nisi dona sctī spūs de
signāt? Vñ cū ī loco alio eie
cisset demoniū dixit. Si ī digi
to dei eiicio demoniā: ꝑfecto
ꝑuenit in vos regnū dei. l. ix.
Qua de re ꝑ euāgelistā aliū
dixisse describitur. Si ego in
spū dei eiicio demonia igit̄ ꝑ
uenit ī vos regnū dei. Ex quo
vtroꝗ loco colligit̄/ ꝙ digit⁹
dei spūs vocat̄. Digitos aūt
in auriculas mittere: est ꝑ do
na sctī spūs mentem surdi ad
obediēdū aperire. Quid est ve
ro ꝙ expuēs līguā ei⁹ tetigit?
Saliua nobis ē ex oꝛe redēp
toꝛis accepta sapiēcia ī eloq̇o
diuino Saliua q̇ppe ex capite
defluit in oꝛe. Ea ergo sapiē-
cia q̄ ipe est/ dū lingua nr̄a tā
gitur/ mox ad p̄dicaciōis ver
ba foꝛmatur. ān Exiēs iesus
de finibus tyꝛi venit/ per sy-
donem ad mare galilee inter
medios fines decapoleos alla
p̄s Bn̄dict⁹. ad vs̄. ān Bene
oīa fecit ⁊ surdos fecit audire
et mutos loq̇. p̄ Mḡt. Do. xiii

Omīps et misericoꝛs (or
deus/ de cui⁹ mūere ve-
nit vt tibi a fidelib⁹ tuis di-
gne ⁊ laudabiliter seruiatur:
tribue nobis quesumus vt ad
pꝛomessiones tuas sine offen
sione curram⁹. Per dominū.
Secundum lucam. x. caplo.

In illo tp̄e dixit iesus di-
scipulis suis Beati oculi
qui vidēt q̄ vos videtis: dico
enī vobis ꝙ multi reges ⁊ ꝓ
phete voluerūt videre q̄ vos
videtis: ⁊ nō viderūt ⁊ audire
q̄ vos auditis et nō audierūt
Et.ꝛ. Omel. b. ābꝛo epi. l. vii

Aperit dñs celeste myste
riū/ ꝙ placuerit deo vt
paruulis magis/ q̄ꝫ pꝛudētib⁹
istius mūdi suā grām reuela-
ret. Qd apl's paulus stilo ple
nioꝛe digessit dicens. Nonne
stultā fecit de⁹ sapienciā hui⁹
mūdi. Nā qm̄ dei sapiēciā nō
cognouit hic mūd⁹ ꝑ sapiēciā
placuit deo ꝑ stulticiā pꝛedi-
cacionis saluos facere credē-
tes. Paruulū ergo accipiam⁹
qui se exaltare nō nouerit/ et
phaleratis sermonib⁹ arcem
sue iactare pꝛudēcie qd philo
sophi pleriꝗ faciūt. Paruul⁹
erat qui dixit. Dñe nō est exal
tatū coꝛ meum neꝗ elati sūt
oculi mei neꝗ ingress⁹ sū ī ma
gnis neꝗ ī mirabilib⁹ suꝑ me
Et vt scires paruulū (l. viii
hūc nō etate nō sēsu fuisse/ sed
hūilitate sui ⁊ quadā declina
cione iactācie addidit/ sꝫ exal
taui aīam meā. Vides q̄ꝫ excel
sus fuerit hic ꝑuul⁹ q̄ꝫto vir-
tutū sublimis vertice? Tales
nos ꝑuulos vult esse apl's cū
dicit Si quis videt̄ inter vos

sapiẽs esse ĩ hoc seculo stultus fiat vt sit sapiẽs. Sapiẽcia eĩ hui⁹ seculi stulticia ẽ apd deũ Pulcherrim⁹ cõnectitur (ł ix de fide loc⁹: qñ oĩa sibi tradi ta dicit a prẽ suo. Cũ oĩa le gis oĩpotẽtẽ agnoscis/ nõ de colorẽ/ nõ degenerẽ prĩs. Cuȝ tradita legis filiũ ꝯfiter ꝭ: cui ꝑ naturã oĩa vni⁹ substãcie iu re sint ꝓpria: nõ dono colla ta ꝑ grãȝ. Addidit: nemo scit quis est fili⁹ nisi pater/ ⁊ q̇s pr̃ nisi fili⁹/ ⁊ cui voluerit fili⁹ re uelare. Ideo beatos dixit ocu los illoꝝ q̇b⁹ datũ est dei salu tare xp̃m visere. ãn. Hõ quidã descẽdebat ab hiełm ĩ hiericho et incidit ĩ latrones q̇ eciã des poliauerũt eũ: ⁊ plagis ĩposi tis abierũt semiuiuo relicto. p̃ Bñdict⁹. Ad vs̃. ãn. Quis tibi videł primus fuisse illi q̇ ĩci dit ĩ latrones: ⁊ ait ille q̇ fecit mĩam ĩ illo: vade ⁊ tu fac siłr alła. p̃. Mgt. ¶ Do. xiiii. or

Omñps sẽpiterne deus/ da nobis fidei spei ⁊ chari tatis augmẽtũ: ⁊ vt mereamur asseq̇ qd̃ ꝓmittis fac nos ama re qd̃ p̃cipis. p. Scdm̃. lucã.

In illo tẽpore (xvii. cap. cũ iret iesus ĩ hiełm trã sibat ꝑ mediã samariã ⁊ gali leã Et cũ ingrederet̃ quoddã castellũ: occurrerunt ei decẽ viri leprosi. Et rcli. Omelia

Dñi. Augustini ep̃i. ł. vii. Decẽ leprosis q̇s dñs ita mũdauit cũ ait ite ostẽdite vos sacerdotib⁹: q̃ri potest cur ad sacerdotes eos miserit vt cũ irẽt mũdarẽtur Nullũ enĩ coꝝ q̇bus corporalia hec bñfi cia p̃stitit/ ĩuenit̃ misisse ad sa cerdotes nisi leprosos. Nã ⁊ il lũ a lepra mũdauerat cui di xit. Uade ostẽde te sacerdoti: et offer ꝓ te sacrificiũ qd̃ p̃ce pit moyses ĩ testimoniũ illis. Querẽdũ est igit̃ q̇d ip̃a lepra significet. Nõ eĩ sanati sȝ mũ dati dicũt̃ q̇ ea caruerũt ł. viii Coloris q̇ppe viciũ est nõ va litudinis aut ĩtegritat ꝭ sẽsuũ atq̧ mẽbroꝝ leprosi ergo non absurde ĩtelligũtur: q̇ sciẽciã vere fidei nõ hñtes: varias do ctrinas ꝓfitẽtur errořis. Nul la porro falsa doctrina est/ q̇ nõ aliqua vera intermisceat. Uera ergo falsis ĩordinate ꝑ mixta ĩ vna disputacione vel narraciõe hoĩs tãq̧ ĩ vni⁹ cor poris colore apparencia signi ficant lepram tanq̧ veris fal sisq̧ coloꝝ locis hũana corpa variãtẽ atq̧ maculãtẽ. łc. ix. Sacerdociũ vero iudeoꝝ ne mo fere fideliũ dubitat figu rã fuisse futuri sacerdocii re galis qd̃ est ĩ ecclia quo ꝯsecrã tur oẽs ꝑtinẽtes ad corp⁹ xp̃i sũmi ⁊ veri principis sacerdo

tū. Nā nūc et oēs vnguntur/ qđ tūc regibus tm̄ ⁊ sacerdotib⁹ fiebat. Et qđ ait petr⁹ ad xp̄ianū pp̄lm scribēs regale sacerdociū ī vtrūqꝫ pp̄lo illi nomē cōuenire declarauit ꝙ illa vnctio ptinebat. ān. Dū īgrederetur iesus quoddā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi ꝙ steterūt a lōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes: iesu p̄ceptoꝛ miserere nobis. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad vš. ān. Nōne decē mūdati sūt et nouē vbi sūt nō ē īuēt⁹ ꝙ rediret ⁊ daret gl̃iaꝫ deo nisi hic alienigena: vade qꝛ fides tua te saluū fecit. all̃a. p̄s. Magt.

Dominica. xv. Oꝛacio.

Custodi q̄s dn̄e eccl̃iam tuā ꝓpiciacione ꝑpetua ⁊ qꝛ sine te labitur hūana moꝛtalitas tuis sēp auxiliis ⁊ abstrahatur a noxiis ⁊ ad salutaria dirigatur. Per dominū.

Secūdum matheū. vi. capl̃o.

In illo tp̄e dixit iesꝰ discipulis suis. Nemo potest duobus dn̄is seruire. Aut enī vnū odio hēbit/ ⁊ alterū diliget aut vnū sustinebit ⁊ alterꝫ ↄtēnet. Et ꝛ. Dme. b. ābꝛo ep̄i

Hec vba diligēter (f. vii. cōsiderāda sūt Nā ꝙ sint duo dn̄i deīceps ostēdit cū dixit. Nō potestis deo seruire et māmone. Māmon apđ hebꝛeos: diuicie appellari dicūtur/ cōgruit ⁊ punicū nomē: nā lucrū punice māmō dꝛ. Sꝫ ꝙ seruit māmone illi vtiqꝫ seruit/ ꝙ reb⁹ istis terrenis merito sue ꝑuersitatis p̄posit⁹/ magistratus hui⁹ seculi a dn̄o dicit̃ Aut ergo hūc odio habebit homo et alterū diliget id est deū aut alterū pacietur/ et alterū cōtēnet. Pacietur enī durū ⁊ ꝑniciosū dn̄m ꝙsꝙs seruit māmone: sua enī cupiditate īplicat⁹ subdit̃ dyabolo ⁊ nōdū diligit Quis enī est ꝙ diligit (f. viii dyabolū. Sed tamē pacietur sicut ī aliqua domo maioꝛe/ ꝙ ancille aliene cōiūct⁹ est/ ꝓpter cupiditatē suā durā patitur seruitutē eciā si nō diligat eū/ cuius ācillā diligit. Alterū autē cōtēnet dixit/ nō odio habebit. Nullus enī vera cōsciēcia deū potest odisse/ cōtēnit aut/ id est nō timet cū quasi de eius bonitate secur⁹ est. Ab hac negligēcia ⁊ ꝑniciosa securitate reuocat sp̄us sc̄tūs cū ꝑ ꝓphetā dicit/ fili ne adiicias pc̄tm̄ ⁊ dicas. Miseracio dei magna ē ignoꝛās qꝛ paciēcia dei ad penitenciam te adducit. Lcō. ix.

Cuius enī tāta mīa credi potest/ ꝙ ei⁹ ꝙ oīa donat pc̄ō cōuersis: ⁊ oleastrū facit pticipē pinguedinis. Et cuius tāta seueritas ꝙ ei qui naturalib⁹ ramis nō peparcit sꝫ ꝓpter īfide

litatē fregit illos. Sed si q̄s vult diligere deū et cauere ne offēdat/ nō se arbitretur duo b⁹ dñis seruire/ ꝛ ītēcionē cor dis sui rectā ab oī duplicitate explicet. Ita ei sēciet de dño in bonitate et in simplicitate cordis q̄ret illū. ān. Nolite so liciti esse dicētes/ quid mādu- cabimus aut q̄d bibem⁹ scit ei pater vester celestis q̄d vobis necesse sit alla. p. Bñdict⁹. Ad vs. ān. Querite ergo p̄mū re- gnū dei et iusticiā ei⁹ ꝛ hec oīa adiiciētur vobis. alla. p̄. Mḡt

¶ Dominica. xvi. Oracio.

Ecclesiā tuā dñe misera- cio cōtinuata mundet et muniat ꝛ qꝛ sine te nō pōt sal ua cōsistere/ tuo sēp mūere gu bernet. p. Scdm lucā. vii. cap.

In illo tp̄e. Ibat ies⁹ ī ci uitatē q̄ vocat naim/ et ibāt cū illo discipli ei⁹ ꝛ turba copiosa. Et. ꝛ. Omel. b. ābro.

Hic loc⁹ vtriq3 (epi. l. vii redūdat ad grām/ vt ci to flecti diuinā mīam mr̄is vi due lamētacione credam⁹: ei⁹ precipue q̄ vnici filii vel labo re vel morte frāgatur/ cui tñ vidue grauitatis meritū exe- quiarꝫ turba cōciliat et hāc vi duā pplorū turba septā plus videri esse q̄ feminā q̄ resurre ctionē vnici adolescētis filii/ suis lachrimis meruerit īpetra re/ eo q̄ scā ecclia pplm iunio rē a pōpa funeris/ atq3 a supre mis sepulchri suarꝫ reuocet ad vitā cōtēplaciōe lachrimarū. Que flere phibetur eū (l. viii cui resurrectio debebat̄ q̄ qui dē mortuus ī loculo materia lib⁹ quatuor ad sepulchrꝫ fere batur elemētis/ s3 spē resurgē di habebat qꝛ ferabat̄ ī ligno Qđ si nobis ante nō pderat: tamē postea q̄ ies⁹ id tetigit p ficere cepit ad vitā/ vt esset in dicio salutē pplo p crucis pa tibulū refundēdā. Tu. L. ix.

Audito igit̄ dei vbo steterūt acerbi illi⁹ funeris portitores qui corp⁹ hūanū letali fluxu nature materialis vrgebant. Quid ei aliud: nisi ī q̄dā fere tro/ hoc ē supremi funeris in strumēto iacem⁹ exanimes cū vel ignis īmodice cupiditatis exestuat vl̄ frigid⁹ humor exu dat/ vel pigra quadā corporis hebetudīe vigor hebetat̄ aīorꝫ vel cōcreta nr̄e spūs labe/ pure lucis vacu⁹ alit mētē. Hi sūt nr̄i funeris portitores. ā Abiit ies⁹ ī ciuitatē q̄ vocat̄ naym ꝛ ecce defūct⁹ efferebat̄ fili⁹ vni cus mr̄is sue. p̄s. Bñdict⁹. Ad vs. ā. Accepit aūt oēs timor ꝛ magnificabāt deū dicētes/ qꝛ ppheta magn⁹ surrexit ī no- bis: ꝛ quia deus visitauit ple- bem suam. psal. Magnificat.

¶ Dominica xvii. Oracio.

Tua nos dñe gr̃a semp preueniat et sequat: ac bonis operib9 iugiter p̃stet eē itẽtos Per. Scd3 lucã xiiii. c

In illo tp̃e Cũ intraret iesus in domũ cuiusdam principis phariseor sabbato mãducare panẽ: et ipsi obser uabant eũ. Et ecce quidã hy-dropic9 erat ante illũ Et ret.

Omelia scti ãbrosii ep̃i. l. vii.

Curatur hydropic9 in quo fluxus carnis exuberãs: aĩme grauabat officia/ spirit9 exti guebat ardorẽ. Deinde docetur humilitas dũ in illo con uiuio nupciali appetencia lo ci superioris arcetur. Clemẽter tamẽ vt persuasionis hu militas asperitatẽ coerciõis excluderet: racio p̃ficeret ad persuasionis affectũ hinc q̃si proximo lumine humanitat copulat: que ita dñice senten cie diffinicione distinguit: si in pauperes et debiles conferatur. Nã hospitalem esse re muneraturis: affect9 auari- (cie ẽ. l. viii

Postremo qua- si emerite milicie viro contẽnendarũ stipendiũ prescribit facultatum: q̃ neq3 ille q̃ studiis intent9 iferiorib9 possessiões sibi terrenas coemit re gnũ celorũ possit adipisci cu3 dñs dicat: vende oĩa tua et sequere me. Impio quippe sitire est huius mũdi bona cõcupiscere. Unde et redẽptor intra pharisei domũ hydropicũ curat: et cũ cõtra auariciam disputaret scriptũ est. Audiebant aute3 oĩa hec pharisei q̃ erãt auari et deridebãt illum.

Quid ergo est q̃ intra. L. ix pharisei domũ hydropic9 curatur: nisi q̃ p alterius egritudinẽ corporis in altero exprimit egritudo cordis. Hydropic9 quippe quo amplius bibit ampli9 sitit: q3 et omis auarus ex potu sitim multiplicat: q̃ cũ ea q̃ appetit adeptus fuerit: ad appetenda illa ampli9 anhelat. Qui enĩ adi piscendo plus appetit: huic si tis ex potu crescit. Tu. ã. Di xit iesus ad legisperitos et pha riseos si licet sabbato curare at illi tacuerũt: ipse vero apprehendẽs hydropicum sana uit eũ ac dimisit. p̃s. Bñdict9. Ad. vs. ãn. Cum vocat9 fueris ad nupcias recũbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende su peri9 tũc erit tibi gloria corã simul discũbentibus alla. p̃s Magt. ¶ Dñica xviii. Orõ.

Da q̃s dñe populo tuo diabolica vitare cõta gia et te solũ deũ pura mẽte sectari. p. do. Scd3 mat. xxii. c

In illo tpe Accesserūt ad iesum pharisei: ꝛ īterrogauit eū vn⁹ ex his legis doctoꝛ temptās eū. Magister qd est mādatū magnū ī lege. Et rel. Dme. btī iohis epi. l. vii.

Frequenter iudei diuersis īterrogacionibus xp̄m tēptātes: sibi quidem acquisierunt interitū: nobis autem pꝛouiderūt salutem. Nam verba xp̄i pꝛofecerūt illis ad confusionem: nobis autē ad edificacionē: qm̄ responsis ei⁹ vincebant ꝛ non placabant. Nā malicia freqūēter quidē vincitur: nūq̄ autē placat. Pharisei sūt omnes q̄ contra veritatem contendūt q̄ nō veritatem defendere cupientes certant: sed subuertere festinant

Qui enim pꝛo veritate contendit: cognita veritate consentit veritati. l. viii Qui autem contra veritatē non consentit veritati: manifestū est qm̄ pꝛius nō pꝛo veritate: sed contra veri partem certabat Audi igitur homo fidelis qui contra hereticū libenter contendis. Tu āt. Lectio nona.

Si pharisei placati nō sūt: ꝛ tu certando contra hereticū potes eum placare cū viceris Si autem pharisei victi q̄dez sunt: placati autem nō sunt: quomodo tu poteris eos placare cū viceris. Nūquid xp̄o foꝛcioꝛ es vt quos ille nō placauit tu places. Debuerūt q̄dem timere saduceoꝛū exemplum: vt ne similiter interrogantes confundātur: sed ardens malicia dū se saciare festinat non aspicit exitū rei vt tātūmō alteri noceat nec sibi parcēs. Sz neminē āte vicissēt: foꝛsitā iusta racione se sperarent posse eū vincere a quo nullus est vict⁹. Nūc autē videntes qm̄ quotquot eū īterrogare ausi sunt: omnes victi recesserunt: q̄d estimandi sunt isti. Nūquid foꝛcioꝛes q̄ ceteri q̄ victis oībus vincere possint. Sed impꝛudēcioꝛes q̄ omnes confusis oīb⁹ ante se/ similiter erubescere non timuerunt. Tu. ān. Magister quod est mandatū magnū in lege: ait illi ies⁹. Diliges dn̄z deum tuū ex toto coꝛde tuo alla. ps. Bn̄dictus. Ad vs. ā. Quid vobis videt de xp̄o cuius fili⁹ est: dicūt ei omēs dauid. Dicit eis ies⁹: quō dauid in spiritu vocat eum dn̄m dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. psal. Magt.

¶ Dn̄ica. xix. Oꝛacio.

Dirigat coꝛda nr̄a que sumus dn̄e tue miseracionis operacio: qꝛ tibi sine te placere non possumus Per dn̄m.

Secundū matheum. ix. caplo

In illo tp̄e Ascēdēs iesus in nauiculā trāsfretauit et venit in ciuitatē suā. Et. ꝛ.

Omelia beati hieronimi. l. vii

Christum ī humanis acti bus diuina gessisse my steria: ⁊ in rebus visibilibus/ inuisibilia exercuisse negocia/ lectio hodierna monstrauit (Ascēdit inquit in nauiculā ⁊ trāsfretauit/ ⁊ venit ī ciuitatē suā) Nōne hic est qui fugatis fluctibus maris ꝓfūda nuda uit/ vt israelcticus ppl's inter stupētes vndas sicco vestigio/ velut mōciū cōcaua trāsiret. Nonne ip̄e est q̇ petri pedibus marinos vortices inclinauit/ vt tūc liq̇dū hūanis gressib⁹ solidū p̄beret obsequiū. l. viii.

Et q̇d est ꝙ ip̄e sibi maris sic denegat seruitutē: vt breuissi mi lacus trāsitū sub mercede nautica trāsfretaret. Ascēdit inquit ī nauiculā ⁊ trāsfreta uit. Et q̇d mirū fratres chri stus venit suscipere īfirmita tes nr̄as: ⁊ sua nobis cōferre medicamina sanitatis qꝛ me dicus q̇ nō fert īfirmitates cu rare nescit/ ⁊ q̇ nō fuerit cū in firmo īfirmat⁹: īfirmo nō po test cōferre sanitatē. Christus ergo si ī suis māsisset vtutib⁹ cōe cū hoīb⁹ nichil hēret/ ⁊ ni si implesset carnis ordinem/ carnis in illo esset ociosa su sceptio. Tu autem. Lectio. ix.

Sustinuit ergo has necessita tes vt homo verus hūanis ne cessitatibus ꝓbaret. Ascēdit in nauiculā. Christus nauim seculi fluct⁹ sēp mitigās ascē dit vt credētes in se ad celestē patriā tranquilla nauigacio ne ꝓducat: ⁊ municipes faciat quos hūanitatis sue fecit cō sortes esse. Nō ergo xp̄s īdiget naui/ sed nauis īdiget xp̄o Qꝛ sine celesti gubernatore nauis ecclie p mūdanum pelagus: p tāta et talia discrimina ad ce lestē portū nō valet ꝑuenire. Hec diximus fr̄es ꝙtū ad ītel ligēciā sp̄ūalē/ verū ipsi⁹ hy storie ordinē ꝓsequamur. ān.

Dixit dn̄s paralitico cōfide fi li remittunt tibi pc̄tā tua all'a. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad vs̄. ān. Uidē tes aūt turbe timuerūt ⁊ glo rificauerūt deū qui dedit po testatē talē hoībus. p̄s. Magt

¶ Dominica. xx. Oracio.

Omnip̄s ⁊ misericors deus vniuersa nobis aduērsā cia ꝓpiciat⁹ exclude vt mēte ⁊ corpe pariter expediti q̄ tua sūt liberis mētib⁹ exequamur. ꝑ.

Secundū matheū. xxii. caplo

In illo tp̄e/ dicebat iesus turbis parabolam hanc Simile factum est regnum ce lorum homini. regi qui fecit

nupcias filio suo. Et reliqua.
Omelia. s. gregorii pape. l. vii
TExtū lectionis euāgelii
ce frēs charissimi volo
si possū sub breuitate trāscur
rere: vt in fine eius valeā ad
loquēdū largius vacare. Sed
querēdū prius est: an hec apd
Matheū ipa sit lectio q̄ apud
lucā cū appellaciōe cene descri
bitur. Et quidē sūt nōnulla
que sibi dissona esse videntur
qr hic prādiū: illic cena me
morat: hic qui ad nupcias nō
dignis vestib9 intrauit repul
sus est: illic nullus qui ītrasse
dicitur repulsus esse phibetur
Qr ex re recte colligit q̄ et hic
per nupcias pñs eccl'ia: et illic
per cenā eternū et vltimū cōui
uiū designat: qr et hāc nōnulli
exituri ītrant et illā q̄sq̄s semel
ītrauerit vlti9 nō exibit. l. viii
At si quis forte cōtēdat hāc
eādē esse lectionē/ ego melius
puto (salua fide) alieno ītelle
ctui cedere q̄ cōtēsionib9 deser
uire: qm̄ et ītelligi cōgrue for
sitā potest qr de pⁱecto eo qui
cū nupciali veste nō venerat:
qd lucas tacuit Mathe9 dixit
q̄ vero per illū cena per hunc
aūt prandium dr: nequaq̄ vel
hoc nostre intelligencie obsi-
stit / qr cū ad horā nonā apud
ātiquos quotidie prādiū fie-
ret ipm quoq̄ cena vocat. l. ix

Sepe autē iam memini q̄ ple
runq̄ in sancto euangelio re
gnum celorum presēs ecclesia
noiatur. Congregacio quip-
pe iustor regnū celor dicitur
Quia enī qui per prophetam
dicit dñs. Celū michi sedes est
Et salomon ait. Anima iusti
sedes sapiēcie. Paulus eciam
dicit xp̄m dei virtutem et dei
sapienciam. Liquide collige-
re debemus: qr si deus sapien
cia/ aīa iusti sedes sapiēcie: dū
celum dicitur sedes dei/ celum
ergo est aīa iusti. Hinc p psal.
de sanctis predicatoribus dr.
Celi enarrant gloriā dei. Re
gnū ergo celorum est ecclesia
iustorum/ qr dum eor corda ī
terra nil ambiunt per hoc q̄
ad superna suspirant iā ī eis
dñs quasi in celestib9 regnat.
ān. Dicite inuitatis ecce pran
dium meum paraui venite ad
nupcias all'a. ps. Benedictus
Ad vespas. ān. Nupcie quidē
parate sūt sed qui īuitati erāt
nō fuerunt digni: ite ergo ad
exitus viar et quoscūq̄ īuene
ritis vocate ad nupcias all'a.
ps Magt. ¶ Dñica. xxi. Or
LArgire q̄s dñe fidelibus
tuis indulgenciam pla-
catus et pacem/ vt pariter ab
omnibus mūdentur offēsis et
secura tibi mente deseruiāt. p.
Secundum iohannē. iiii. cap̄.

IN illo tēpore erat ꝙdam regulus cui⁹ fili⁹ infirmabatur capharnaū. Hic cū audiſſet qꝛ ieſus veniret a iudea in galileā abiit ad eū/ ꝛ rogabat eū vt deſcēderet ꝛ ſanaret filiū ei⁹. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape. l. vii

LEctio ſācti euāgelii quā modo frēs audiſtis expoſicione nō indiget Sed ne hāc taciti ꝑteriſſe videamur exhortando pocius ꝙ exponēdo in ea aliꝙd loquamur. Hoc autē ſolūmodo de expoſicione video requirēdū cur is ꝙ ad ſalutē filio petēdā venerat audiuit. Niſi ſigna et prodigia videritis nō creditis. Qui enim ſalutē filio ꝗrebat ꝓculdubio credebat. Neqꝫ enī ab eo ꝗreret ſalutē/ quē nō crederet ſaluatorē. Quare ergo dicit: niſi ſigna et ꝓdigia videritis/ nō creditis qui ante credidit ꝙ ſignū videret. Sed memētote quid peciit ꝛ apte cognoſcetis qꝛ in fide dubitauit Popoſcit nāqꝫ vt deſcēderet et ſanaret filium eius. Tu. Lectio. viii.

Corporalē ergo dñi preſēciā ꝗrebat ꝙ ꝑ ſpm̄ nuſꝙ deerat. Minus itaqꝫ in illū credidit/ quē non putauit ſalutē poſſe dare niſi preſens eſſet ꝛ corpore. Si enī perfecte credidiſſet: proculdubio ſciret qꝛ nō eſſet locus vbi nō eſſet deus. Ex ꝑte ergo magna diffiſ⁹ eſt qui virtutem nō dedit maieſtati: ſed preſencie corporali. Et ſalutē filio peciit: et tamē in fide dubitauit/ qꝛ eū ad quē nō venerat: et potētē ad curādū credidit et tamē moriēti filio eſſe abſentē putauit. Lcō. ix.

Sed dñs qui rogatur vt vadat: qꝛ nō deſit vbi inuitatur indicat: ſolo iuſſu ſalutē reddidit qui volūtate oīa creauit Qua in re hoc eſt nobis ſolerter intuēdū ꝙ ſicut euāgeliſta alio teſtāte didiſcim⁹ cēturio venit ad dñm dicēs Dñe puer meus iacet paralitic⁹ ī domo et male torquetur. Cui ieſus protinus reſpōdit. Veniā ꝛ curabo eū. Quid eſt ꝙ regulus rogat vt ad ei⁹ filiū veniat: ꝛ tamē ire corporaliter recuſat Ad ſeruū aūt cēturionis non inuitatur/ et tn̄ corporaliter ſe ire pollicetur reguli filio ꝑ corporalē preſēciā nō dignatur adeſſe cēturionis ſeruo nō dedignatur occurrere. ān. Erat quidā regulus cui⁹ fili⁹ infirmabatur capharnaū: hic cuꝫ audiſſet quia ieſus adueniret in galileā rogabat eū vt ſanaret filiū ſuū. ps. Benedictus. Ad veſpas. ān. Cognouit aūt pater qꝛ illa hora erat ī qua dixit ieſ⁹ fili⁹ tuus viuit ꝛ cre

didit ipse et domus eius tota Alleluya. psal. Magnificat.

¶ Dominica. xxii. Oracio.

Familiam tuam q̄s dñe continua pietate custodi vt a cunctis aduersitatibus te ꝓtegēte sit libera: ꝗ ī bonis actibus tuo noī sit deuota ꝑ.

Secūdum matheū xviii. cap

In illo tēpore dixit iesus discipulis suis similitudinē hanc. Simile factū est regnū celoꝝ hoī regi/ q̇ voluit racionē ponere cū seruis suis Et ꝛ. Omel. b. augustini. l vii

Hesterna die sanctū euāgelium monuit nos nō negligere peccata nr̄a: si peccauerit in te frater tuus: corripe eum inter te et ipsum solum. Si te audierit lucratus es fratrem tuum. Si autem cōtempserit adhibe tecū duos vel tres: vt in ore duorum vel trium testiū stet omne verbuꝫ Si autem et ipsos contempserit: dic ecclesie. Quod si ecclesiam contempserit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus.

Hodierna eciam die ad ipsaꝫ rem pertinet capitulum quod sequitur/ qđ modo cum legeretur audiuimus. Tu. l. viii.

Cum enim dixisset hoc dominus iesus petro: subiecit et interrogauit magistrum quociens ignosceret fratri qui in illum peccasset ꝗ quesiuit vtrū sufficeret sepcies. Respondit illi dominus. Non solum sepcies: sed eciam septuagies sepcies. Deinde narrauit similitudinem valde terribilem.

Quia simile est regnum celorum homini patrifamilias: qui posuit racionem cum seruis suis in quibus inuenit debitorē decē miliū talētoꝝ. l. ix

Et cum iussisset vt omnia q̄ habebat: et omnis eius familia/ et ipse venundaretur/ ꝗ debitum solueretur aduolutus pedibus domini sui Rogabat eum dilacionem/ ꝗ meruit remissionē (Misertus est enim eius dominꝰ sicut audiuimꝰ) et omne debitum dimisit illi. At ille debito liber: sed iniquitatis seruus postea ꝙ egressus est a facie domini sui/ inuenit eciam ipse debitorem suū qui debebat non decem milia talentorum: ꝙtum ipsius debitum fuit: sed cētum denarios Cepit eum suffocatum trahere et dicere redde quod debes At ille rogabat conseruum suum/ sicut ꝗ ipse rogauerat dominum: sed talem non iste inuenit conseruum qualem ille dominum. Non solum remittere illi debitū noluit sed nec dilacionem dedit: contortum rapiebat ad solucionem: iam

debito dominico liber. Displi cuit cõseruis: ⁊ renũciauerũt dño suo qd factum esset. Tu. ãn. Dixit autẽ dñs seruo red de qđ debes: procidẽs autem seruus ille rogabat eũ dicens pacienciã habe in me et omĩa reddã tibi. ps. Bñdictus. Ad vs. ãn. Serue nequã omẽ de bitum dimisi tibi qm̃ rogasti me: nõne ergo oportuit te mi sereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misert⁹ sum alſa. p. Mḡt

¶ Dominica. xxiii. Oracio.

Deus refugiũ nostrũ ⁊ virt⁹ adesto piis eccle sie tue precibus auctor ip̃e pie tatis et presta: vt qđ fideliter petim⁹ efficaciter ꝯsequamur Per do. Scđm matheũ. xxii. c

In illo tp̃e. Abeũtes pha risei consiliũ inierũt vt caperent iesũ in sermone. Et reliqua. Omel. bti iohis ep̃i.

Omnis malicia cõfunditur quidẽ: aliquociẽs racione ve ritatis. Corrigit autẽ nunq̃/ maxime corum qui proposito malo et nõ ignorãcia peccãt. Sacerdotes postq̃ terrere do minũ nõ potuerunt dicẽtes. In qua potestate facis hec? Postq̃ parabolaruz racione constricti suo iudicio ipsi se reos fecerunt dicentes. Ma los male perdet. Nemine cõ tra eos dante testimonium: nisi consciencia sola. Nũqđ compunxit eos timor pecca ti? Nũquid cõpescuit eos vel consideracio libertatis? Sed quid (Abierunt et cõciliũ ac ceperũt: vt eum caperent ĩ ser mone) Quemadmodũ si ali quis claudere voluerit aque currentis meatũ si hec exclu sa fuerit aque violencia: aliũ de sibi semitam rumpit. Sic eorũ malignitas ex vna par te confusa: alium sibi adituz adinuenit. Tu. Lectio viii.

Sicut enim non potest fieri vt ligna mittendo extĩguas incendiũ: sic non potest fieri vt racionẽ dicẽdo places ho minẽ malũ. Sicut ignis q̃to amplius ligna susceperit: in maiorem flãmã erigit. Sic aĩa mala quãto magis veri tatem audierit: eo ampli⁹ in maliciã excitat. Abierũt ergo et consilium acceperũt. Quo abierũt ad herodianos. Nã ex eo q̃ nõ dicit consiliati sũt sed cõsiliũ acceperũt: ex quo pariter cũ herodianis vene rũt: apparet q2 cum illis eius modi circũuencionis consili um tractauerũt. Homo colo nus cuius terram possidet: il lius auxilio opus habet. Qui iusticiam tenet: nullius pa trocinio ĩdiget: nisi dei. Tu. Qui in dyaboli iniqui f. ix

tatibus ambulat diaboli ad iutoriū necessariū habet. Colonus enī dei: diaboli auxiliū non requirit. Colon⁹ autem diaboli auxiliū dei et si q̄rat: non inueniet. Vidisti aliquando eūtem ad furtū deū orare vt bene prosperet ī furto? Aut qui vadit ad fornicationem/ nūquid signū crucis sibi ponit in fronte/ vt nō cōprehendat in crimine? Qd si fecerit: nō solum nō adiuuatur sed adhuc amplius traditur: quia nescit iusticia dei patrociniū dare criminib⁹. Sic et isti expugnare xp̄m cupientes/ conuenienter non ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentiles se ꝯtulerūt id est ad herodianos. Quale consiliū: tales et ꝯsiliatores. Quis autem dare poterat consiliū cōtra xp̄m nisi diabolus qui erat aduersari⁹ xp̄i. Tu. ān. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces alla. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad vš. ān. Reddite ergo que sūt cesaris cesari ⁊ que sunt dei deo alla. p̄. Mḡt. ¶ Dn̄ica. xxiiii

Absolue q̄s dn̄e Orō. tuoꝝ delicta populoꝝ et a pctōrum nexib⁹ q̄ pro nostra fragilitate contraximus tua benignitate liberemur. Per do. Scd̄m lucam. viii. c.

In illo tp̄e. Loquente iesu ad turbas/ ecce princeps vn⁹ accessit et adorauit eum dicens. Dn̄e filia mea defuncta est: sed veni īpone manum sup̱ eam et viuet. Et rel.

Omelia beati ambrosii. l. vii

Reliquerat in gerasenis synagogā xp̄s ⁊ quē sui nō receperant excepim⁹ alieni: excepim⁹ quē expectabam⁹. Nec nobis ergo a q̇b⁹ expectabat diu abfuit: nec ad illos si rogaret fastidit redire. Vir enī iste p̄nceps synagoge pereūtī remediū p̄cabat: q̄ vrgebat ī mortem: qr deserebat a xp̄o. Quē synagoge putam⁹ p̄ncipē esse: nisi legē? Cui⁹ cōtemplacione dn̄s synagogā non penit⁹ dereliq̇t/ cū medicinaꝫ salutis credētib⁹ reseruauit. Ad hāc ergo p̄ncipis l. viii filiam dū pperat dei v̄bū/ vt saluos faceret filios isrl̄ sctā ecclīa ex gētib⁹ ꝯgregata: q̄ ī feriori lapsu criminū deperibat: paratā aliis fide p̄cipit sanitatē. Moraliter hūc locū satis putam⁹ exp̄mēdū: ⁊ ideo nō illa q̄ dicta sūt recensem⁹: sed mistica breui volum⁹ sermone pstrigere. Ac nō ita factū ē/ vt dei v̄bū cū venisset ad iudeos assisteret a gētib⁹ ⁊ pri⁹ ab illis q̇ ī lege nō crediderāt ī grā crederet. Tu. l. ix

Nam sicut illa q̄ ī medicos erogauerat omnē substāciaꝫ suā: ita eciā cōgregacio gēciū amiserat oīa genera nature: et patrimoniū vitale ꝓdegerat: facta verecūda religiosa fide ꝓpōpcioꝛ: pudoꝛe cuncta cioꝛ. Hoc est enim pudoꝛis ꝛ fidei agnoscere īfirmitatem: non desperare veniā. Uerecūda ergo fimbꝛiā tetigit: fidelis accessit: religiosa credi dit: sapiens sanatā se esse cognouit. Sic sancta plebs gē ciū: q̄ deū credidit: peccatum erubuit vt desereret fidem de tulit: vt crederet deuocionē exhibuit: vt rogaret sapiēciā induit: vt sanitatē suā et ip̄a sentiret fiduciam sumpsit: vt fateretur: ꝙ ꝑripuisset alienū. Tu. ān Loquēte iesu ad turbas ecce pꝛinceps vn⁹ accessit ꝛ adoꝛauit eū dicēs: dn̄e filia mea modo defūcta est: sed veni impone manū tuam super eā et viuet alľa. p̄s Bn̄ dict⁹. Ad veš. ān. Confide filia fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hora alľa. p̄s Magt. ¶ Dominica xxv. Ořo.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū voluntates vt diuini operis fructum pꝛopēsi⁹ exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa percipiāt. ꝑ do. Scdꝫ iohēꝫ. vi. c.

In illo tempoꝛe. Cū sublevasset oculos ies⁹: ꝛ vidisset qꝛ multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū Unde emem⁹ panes vt manducēt hi. Et reliqua. Omelia beati augustini. Lectio vii.

Miracula q̄ fecit dn̄s noster iesus xp̄us/ sūt quidem diui na opera/ et ad intelligendū deū de visibilib⁹ ammonēt humanā mentē. Quia enī ille nō est talis substancia que videri oculis possit: et miracula ei⁹ q̇b⁹ totū mūdū regit vniuersāq; creaturam amministrat assiduitate viluerūt: ita vt pene nemo digneť attēdere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano: scd̄m ip̄sam mīam serua uit sibi q̄dam q̄ faceret opoꝛ tuno tēpoꝛe pꝛeter vsitatū oꝛdinem cursūq; nature: nō vt maioꝛa: sed insolita videndo stuperent/ q̇b⁹ quotidiana vi (luerant f. viii.

Maius enī miraculū est gubernacio tocius mūdi/ ꝙ̄ saturacio quīq; miliū hominū de q̇nq; panibus: et tn̄ hec nemo mirať. Illud miranť homines non qꝛ maius est: sed quia rarum est Quis enim et nūc pascit vniuersū mundū: nisi ille qui de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quomodo deus.

Unde eni multiplicat de pau cis granis segetes: inde in ma nibus suis multiplicauit quī qꝫ panes. Potestas enim erat in manibus christi/ panes au- tem illi quinqꝫ quasi semina erant non quidem terre man data: sed ab eo qui terram fe- cit multiplicata. Tu autem domīe miserere. Lectio nona

Hoc ergo admotum est sensi bus quo erigeretur mens et ex hibitū oculis vbi exerceretur intellectus vt inuisibilem deū per visibilia opa miraremur et recti ad fidem et purgati p fidem/ et iam ipsum inuisibi- liter videre cuperemus: quem de rebus inuisibilibꝰ īuisibilē noscerem9. Nec tñ sufficit hec intueri in miraculis christi. Interrogemus ipsa miracu- la quid nobis loquantur de christo? Habent enim si intel ligantur linguam suam. Nā quia ipse christus verbum dei est. eciā factū Ubi verbū no- bis ē Hoc ergo miraculū sicut audiuimꝰ ꝙ magnum sit que- ramus eciam ꝙ profūdum sit Non tantum eius superficie delectemur: sed eciam altitu- dinem perscrutemur. Tu aūt ān. Cū subleuasset oculos ie- sus et vidisset quia maxima multitudo venit ad eum di- cit ad philippum: vnde eme- mus panes vt manducent hi. Hoc autem dicebat temptās eum ipse enim sciebat quid es set facturus. ps. Benedictus. Ad vesperas. ān. Illi homi- nes cum signum vidissent qđ factum fuerat glorificabant deum et dicebant quia hic est saluator mundi. Alleluya. Psalmus. Magnificat.

¶ Finit temporale partis estiualis

¶ Incipit propriū sanctorū pro tēpore estiuali ¶ Sancte margarete regine Scocie Oro.

Deus qui trāsla-cionē beate margarete regine pia recolim⁹ mēte pre claris potencie tue miraculis illustratā: concede propicius ipsius meritis et intercessio-ne a labore ad requiē ab exi-lio ad patriam nos transfer ri celestem. Ad matuti. Lectō prima.

Quia cum a san-ctissimis patrib⁹ ob po puli deuocionē sanctorū reli-quie transferri et alciori ī tē plo dei tradi cultui soleāt: eorūq translacionum dies a clero et populo venerari: ve rum deuotorū xpi fideliū de-uocio scocie non fuit cōtēta: quin beate reliquie sācte mar garete regine de humili sub terraneo loco ad veneracio-nem maiorē transferarētur et de tūba lapidea in ecclesia eiusdem de dūfermlyng. vbi per annos centum sexaginta septē requieuerāt extraherēt. Le. ii.

Transactis igitur a christo saluatore nr̄o annis quinquagintis ducētis et mil le Alexander illius noīs ter-cius Scotorū rex inclit⁹ (a po pulo persuasus premissorum exequendi grā) cū matre sua iohanna scocie ptunc regina sorore hērici regis āglie eius dem patris pmogenita cū va riis et quāplurib⁹ regni sui epi scopis/ abbatib⁹/ ducib⁹/ co-mitib⁹/ dñis/ baronib⁹/ et mi litibus: clericis et laicis deuo cionis et peregrinaciōis cau-sa ad ecclesiā de dūfermlyng conueniebant ieiuniis et ora-cionib⁹ plurimū dediti. l. iii.

Atque nocturno in cōtēpla-cione et orōne sopito somno. Mane facto pontifices. sacri palliis/ mitris/ diademate et pontificalibus solitis quā deuo tissime sese induebant: et vi-rorum quoque religiosorū de-uotorū sacerdotūque et clericorū cū verillis/ crucib⁹/ thuribu lis/ tedis ardētib⁹ et cerofera riis quā decētissimis pcessionē solēnit cōstituerūt cū cāpana rum sonitu et organorū me-lodia ac cantu suauissimo di uinū primit⁹ inuocātes auxi lium beatissimāque eius dei ge nitricem mariā oēsque sctōs et sanctas ciuium celestiū pu ris et sinceris mentib⁹ pias ī plorantes intercessiones vt se digni tanto exequendo offi-cio redderet Lectio quarta

Accesserūt inde pōtifices fi-nitis solēnitatibus et oracio nibus cōgruis ad sepulcri lo cum vbi beate reliquie in pfa to lapideo monumēto inclu

debantur easdē sacratis suis manibus honorifice leuauerunt: et in theca argentea auro gēmisqȝ perornata digno cū honore et reuerencia trāsferentes collocauerūt. Le. v.

Nec defuit ibidē diuine gracie miraculū. Nāqȝ cū thesaurus ille reliquiarū pcessionaliter a tumba illa lapidea ducum et comitū manib⁹ deportaretur de ecclesia inferiori ad chorū eiusdē vsqȝ ad artā cancellarie partē vbi tūc quōdam mariti sui malcolmi regis scotorum ossa et reliquie eiusdē in boriali pte nauis ecclesie vlterioris sub testudine archuali ī opposito iacebāt mox ferenciū brachia reddebantur in tātū fatigata ꝛ lassa pre nimia ponderis grauitate qꝫ feretrū ipm cū reliqīs de loco āmoueri nō poterant Adiūctis insup pōtificū mādatis aliis portitoribus illis forcioribus q̄ quāto magis leuare conabant tāto min⁹ feretrū ipm leuare seu remoue

Admirāti (re poterāt. lc. vi

bus cūctis maiorū inito consilio omēs orōnibus se dederunt. Sed cūctis orātib⁹ vox cuidā viro deuoto celit⁹ insinuata est dicens: reliquie btē margarete longi⁹ deportari posse minime priusqꝫ reliquie viri sui malcolmi itidē de terra leuarent quib⁹ extūc exhumatis ambo simul feretra absqȝ grauitate qꝫ facilime vsqȝ in locū vbi ad p̄sens venerantur solēniter deportauerunt ad decimumterciū kalēdarū iulii Anno super annotato qui quidē dies in huius venerādc trāslacionis memoria in presens colit ꝛ venerat Cetera oīa de exposiciōe euāgelii et Riis vni⁹ matrone.

¶ Sācti albani prothomar anglorum Ad p̄mas vš. R. Percepturus. super Magt. ān. Aue prothomartyr anglorum miles regis angelorum o albane flos martyrū velut rosa vel liliū funde p̄ces ad dn̄m pro salute fideli

Dum. p̄s. Magt. Orō.

Deus qui hunc diē beati albani martyrio cōsecrasti tribue q̄s vt cui⁹ annuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. p do.

Ad matuti. nouē lec. Lcō. i.

Anno dn̄ice incarnacionis ducentesimo octogesimo sexto dyocleciano in oriente ꝛ maximiano in occidente vastantib⁹ ecclesias dei in britānia passus est beat⁹ albanus. De quo presbyter fortunat⁹ in laude virginū cum beatorū martyrū qui de toto

orbe ad dñm venirent mēſio
nem faceret ait: Albanū egre
gium britānia fecūda ꝓfert.
Qui videlicet alba- Lec. ii.
nus adhuc paganꝰ: cū perſi-
dorū principū mandata ad-
uerſum xpianos ſeuirent: cle-
ricū quēdam perſecutores fu
gientem: hoſpicio recepit. Et
cum eū oracionibꝰ ac vigiliis
die noctuqꝫ ſtudere conſpi-
ceret: mox diuina gracia re-
ſpectus exemplū fidei ac pie-
tatis illius cepit emulari. Et
relictis idolatrie tenebris xpi
anus ex corde integro factꝰ ē
Poſt hec peruenit ad Le. iii
principē confeſſorē xpi apud
albanū latere. Unde ſtatim
iuſſit milites eū diligenter in
quirere. Quibꝰ cum ad tugu
rium albani perueniſſent al-
banus pro hoſpite ac magi-
ſtro ſuo in veſte hoſpitis ſcili
cet caracalla vltro ſe exhibuit
Vinctuſqꝫ perductꝰ ē. L. iiii
ad iudicem ea hora qua aris
aſtabat et demoniis hoſtias
offerebat. Qui cuꝫ vidiſſet ꝙ
albanus vltro ſe pro hoſpite
ſuo obtuliſſet: mox ira ſuccē-
ſus iuſſit eū duci ad ſimula-
chrum dicens. quia ſacrilegū
celare pociꝰ ꝙ̄ militibus red
dere maluiſti: quecūqꝫ illi de-
bebantur ſupplicia tu ſoluere
habes ſi a cultu noſtre reli-
gionis diſcedere tentas. L. v.
Sanctus albanus accinctus
armis milicie ſpūalis palam
ſe iuſſis illiꝰ parere nolle ꝓ-
nunciabat. Cunqꝫ iuſſus ſa
crificare dixiſſet: ſacrificia
iſta que demoniis offertis vo
bis non poſſunt auxiliari: ſed
vos qui ea offertis inferni pe
nas pro mercede accipietis:
iudex iuſſit eum grauiſſime
Cum igit (torqueri. Le. vi.
tormentis a cultu chriſtiane
religionis reuocare non poſ
ſet: iuſſꝰ eſt capite plecti. Qui
cum duceretur ad locū mar-
tyrii peruenit ad flumen lo-
co vicinū: cuiꝰ pontem ita oc
cupabat mltitudo populi ad
obſequium martyris venien
tis: vt citra veſperā vir trāſi
re poſſet. Lectio ſeptima.
Sanctus igitur albanus cui
ardens inerat deuocio men-
tis ad martyrium accedens
ad torrentem ſicco pede per-
tranſiuit. Quod videns car-
nifex qui eum erat percuſſu-
rus ꝓiecto enſe ad pedes eiꝰ
cecidit deſiderans vt cum eo
pateretur. Lectio octaua.
Cum ergo deo dignus alba
nus in monte conſiſteret in q̊
nunc requieſcit: in articulo
ſue paſſionis a deo aquam ſi
bi dari poſtulauit. Statimqꝫ

ante pedes eius/ fons pħēnis erortꝰ est: vt oēs agnoscerēt eciā torrētem beato martyri obsequium detulisse. Lec. ix.
Passus est autē beatꝰ albanus die decimo kalēdas iulii iuxta ciuitatē veralanū que nunc a gente anglorū vuerlā niacester siue vualingacester appellatur. Sed qui eū percussit: gaudere super mortuū nō est permissus. Nam oculi eius vnacū capite martyris in terrā ceciderunt. Decollatus est eciā ibi miles ille qui nutu dei correptus: sanctum dei ferire recusauit. In quo quidē loco redeūte temporū christianorū serenitate/ ecclesia mirādi operis est constructa. In quo videlicet loco vsqꝫ ad hāc diem curacio infirmorū ⁊ frequenciū operacio virtutū celebrari nō desinit Et cetera de cōi vnius mar. Si festū sancti albani in dñica in qua inchoāda est hystoria. Deus oīum. forte contigerit festū differat in crastī. et tunc fiant medie lec. de sancta etheldreda/ et missa de festo dicet post terciam. Missa vero de ieiunio post sextam vtraqꝫ ad principale altare.

¶ In festo sancti etheldrede virginis nō mr. Orō
Deus qui eximie castitatis preuilegio sāctissimam virginem etheldredā multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis: vt sicut eius cōmoracio nobiscum agitur in terris ita ꝑ eius interuentuꝫ nostri memoria apud te semper habeatur in celis. ꝑ dñm Ad matu. tres lec. fiant cum noct. ꝓpter vigiliā Et est sciēdū qꝫ hoc festū sēꝑ dicat cū. iii. lec. et cū noc. vbicūqꝫ extra dñicā vel oct. corpis xp̄i euenerit. Si autem infra octa corporis christi euenerit nichil erit de festo nisi tm̄ mēo eo qꝫ sunt oct. cū regimīe chori f. i.
Quidā anglorū rex cui nomē edfrigꝰ accepit cōiugē noīe etheldredā filiaꝫ regis oriētaliū anglorū: quā ante illū princeps australiū gyriorū habuit vxorē. Quo defuncto: data est regi prefato. Cuius consorcio cum duodecim annis vteretur/ perpetua virgo permansit. Lectio. ii.
Rex vero ꝓmisit vvilfrido qui se asserebat esse testē virginitatis eiꝰ terras ⁊ pecunias: si regine posset suadere eiꝰ vti cōnubio/ qꝛ sciebat qꝫ nullum plus eo dilexit. Sꝫ cū btā virgo ꝯtinuis precibꝰ vix a rege impetrasset: vt seculi curis relictis regi xp̄o deseruiret: ipsa moxītrauit monasteriū

ebbe abbatisse amice regis eg frigi accepto velamine sācti monialis habitus. Post ānū vero apud hely abbatissa est effecta/ vbi virginum deo de uotarū mater Vgo et exēplis esse cepit et monitis. Tu. l. iii
Hec eciā pānis lineis tantū vtēs calidasqꝫ balneas spre- uit: raro plusqꝫ semel p diē co medit Grauata tādē maxille tumore ⁊ dolore colli post an nos septē ex quo abbatisse su sceperat officiū: reddidit deo spm̄/ cui successit sexburga soror eius. Cūqꝫ sedecim ānis fuisset sepulta corp⁹ ei⁹ oīno incorruptū intra ecclesiā est trāslatū/ vbi vsqꝫ hodie ī ma gna veneracione habetur. R. Regnū mūdi. Et cetera de cōi vnius virginis nō martyris
¶ In vigilia sancti iohānis baptiste ad primas vesperas. ān. Descendit angelus dn̄i ad zachariam dicēs: accipe pue rum in senectute tua: ⁊ habe- bit nomē iohannes baptista Ops feriales. Capitulū. Priusqꝫ te formarē ī vte ro noui te et anteqꝫ exires de vulua sāctificaui te ⁊ prophe tam in gentibus dedi te. Rm Inter natos. Hymn⁹
Ut queant laxis reso- nare fibris/ mira gestorū fa- muli tuor/ solue polluti labii reatum/ sancte iohannes.
Nūcius celso veniens olim po/ te patri magnum fore na sciturum/ nomen et vite se- riem gerende/ ordine promit
Ille promissi dubius super- ni/ perdidit prōpte modulos loquele/ sed reformasti geni- tus perempte/ organa vocis.
Ventris obstruso positus cubili/ senseras regem thala- mo manētē/ hinc parēs nati meritis vterqꝫ/ abdita pādit.
Laudib⁹ ciues celebrāt sup ni/ te de⁹ simplex pariterqꝫ tri ne/ supplices ⁊ nos veniā pca mur/ pce redēptis. Amen. V⁹. Fuit homo missus a deo. R. Cui nomē erat iohānes. ān. Ingresso zacharia tēplū dn̄i apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incēsi Ops. Magnificat. Oro. Presta q̄s oīps deus vt fa milia tua p viā salutis īcedat et btī iohānis p̄curforis hor tamēta sectādo ad eū quē pre dixit secura pueniat dn̄z nr̄z iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Si aūt infra octa. corpis xp̄i hoc festū forte cōtigerit tunc ad has veš ⁊ ad matu. fiet so lēnis mēo. de oct. ⁊ idē mod⁹ seruet de festo scī moloci īfra dictū octa. cōtingē. Et tūc eat pces. ad altare. s. iohānis cuz cerose. ⁊ thuri. sine cruce cātā

do. R. Tu puer. cũ suo. v̈su. Dũ v⁹ canitur thurificet sacerdos altare. Deĩde dicat sacerdos. V. Gl'ia et honore. or

Sancti iohãnis baptiste et martyris tui dñe q̃s veneranda festiuitas salutaris auxilii nobis p̃stet effectũ. Per xp̃m. In redeũdo de sctã maria. Ad cpl. oĩa fiãt sicut ĩ festo. s. trini. Ad mat. ĩuita. Regẽ precursoris dñm. Venite adorem⁹. p̃s. Venite. Hy⁹.

Antra deserti teneris sub annis/ ciuiũ turmas fugiens petisti/ ne leui saltẽ macularе vitam/ famine posses. Prebuit hirtũ tegimẽ camelus/ artub⁹ sacris strophcũ bidẽtes/ cui later haustũ sociata pastũ/ mella locustis. Ceteri tñ cecinere vatũ/ corde p̃sago iubar affuturũ/ tu q̃dẽ mũdi scelus auferentẽ/ indice p̄dis. Nõ fuit vasti spaciũ p̄ orbis/ sanctior quisq̃ genit⁹ iohãne/ q̃ nephas secli meruit lauãtẽ/ tingere limphis. Laudib⁹ ciues celebrãt. In p̄mo noc. ãn Priusq̃ te formarẽ in vtero noui te et anteq̃ exires de vẽtre sctĩficaui te. p̃s. Btũs vir. ãn. Ad oĩa que mittã te dicit dñs ibis ne timeas/ et que mãdauero tibi loq̃ris ad eos. p̃s. Quare fre. ãn. Ne timeas a facie eorum: q₂ ego tecũ sũ dicit dñs. p̃s. Dñe quid multi. v⁹. Gloria et honore coronasti eũ dñe. Rm. Et cõstituisti. Lcõ. i

Natalẽ sctĩ iohãnis fratres charissimi celebramus diẽ/ qđ nulli vnq̃ sctõrum legimus fuisse cõcessũ. Soli⁹ enĩ dñi et beati iohãnis dies natiuitatis in vniuerso mũdo celebrat et colit. Istũ enĩ sterilis pepit/ illũ v̈go cõcepit. In elizabeth sterilitas vincit: in btã maria cõcepciõis ꝯsuetudo mutat. Elizabeth virũ cognoscẽdo filiũ genuit/ maria angelo credidit et cõcepit. R. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ iohãnes erat/ hic venit vt testimoniũ p̄hiberet de lumĩe Et parare dño plebem perfectam. V. Erat iohannes in deserto predicans baptismum penitencie. Et parare. Lcõ. ii.

Magnus igit iohãnes/ cui⁹ magnitudinis saluator testimoniũ p̄hibet dicẽs. Nõ surrexit ĩter natos mulierũ maior iohãne baptista/ precellit cũctis/ eminet vniuersis. Antecedit p̄phetas/ supgredit patriarchas. Et q̃sq̃s de muliere natus est/ ĩferior est iohãne. R. Gabriel angel⁹ apparuit zacharie dicẽs/ nascet tibi filius/ nomẽ ei⁹ iohãnes vocabit. Et multi in natiuitate eius gaudebũt. V. Erit enim

magnus coram dño vinum et siceram non bibet. Et. Le. iii Dicit fortasse aliqs/ si inter natos mulierū nemo maior iohāne ē: iohānes maior ē sal uatore: absit. Johānes enī na tus est mulieris: xp̄s aūt vir ginis: ille corruptibilib9 fini bus effusus est: iste īpollute vulue flore pgenit9. R. Tu puer pphēta altissimi vocabe ris p̄ibis ei āte faciē dñi. Pa rare vias ei9. v. Ad dādā sciē ciā salutis plebi ei9 ī remissio nē pctōr eor. Parare. Glia. Parare. In ii. noc. ān. Misit dñs manū suam et tetigit os meū et pphetā in gētib9 dedit me dñs. p̄. Cū īuoca. ān. Ecce dedi verba mea ī ore tuo ecce cōstitui te sup gētes et regna. ps. Uerba mea. ān. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat9 ē noīs mei. p̄. Dñe dñs nr̄. v. Posui sti dñe sup caput ei9. R. Co- ronā de lapide precioso. l. iiii Premissus est enī iohannes velut vox āte verbū/ lucerna āte solē: preco āte iudicē/ ser- uus āte dñm: amic9 āte spōsū Et qr vniuersū mūdū pctōr tenebre et nox īfidelitatis op presserāt: et solē iusticie aspice re nō valebāt. R. Johānes vocabit nomē ei9 vinū et sice rā nō bibet Et multi ī natiui tate eius gaudebunt. v. Ipse preibit ante dñm in spiritu et virtute helye. Et. Lectio. v. Premittitur ergo iohannes sicut nūcius āte pricipē: sicut dicit dñs p pphetā. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuā q̄ pparabit viā tuā āte te R. Ip̄e preibit āte illū ī spū et virtute helye. Ut cōuertat corda patrū ī filios et īcredu los ad prudēciā iustor pare dño plebē perfectam. v. Erit enim magnus coram domi- no et spiritu sancto replebi- tur. Ut cōuer. Lectio sexta. Quam pulchre dicit. Inter natos mulierū iohanne non est maior Quia ille omnibus modis maior erat iohanne qui natus est de virgine.

Nos ergo fratres illius ad- iuti suffragiis: mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus quatenus sicut de illius hodie natiuita te gaudemus/ ita de nostra resurrectione gaudere merea mur. Rm. Elizabeth zacha- rie magnum virum genuit iohannem baptistam precur sorem domini. Qui viam do mino preparauit in heremo. v9. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui. Gloria. Qui. In tercio nocturno. ā. Posuit os meū

dñs quasi gladiū acutū sub
vmbra man⁹ sue ꝓterit me. ꝑ
In dño cōfido. ān. Formās
me ex vtero seruū sibi dñs in
lucē geniū vt sim salus eius
ab extremis terre. ps. Dñe qs
ān. Reges videbūt et consur
gent principes et adorabunt
dñz deū tuū q elegit te. ꝑ. Bo
nū est ꝯfiteri. v. Iust⁹ vt pal
ma florebit. R. Sicut cedr⁹.

Secundum lucam ca. i.
In illo tpe Elizabeth ī-
pletū est tēp⁹ pariēdi et pepe
rit filiū : et audierūt vicini et
cognati ei⁹ : qꝛ magnificauit
dñs mīam suā cū illa : et con
gratulabant ei. Et reł. Ome
lia beati ambrosii epi. Le. vii.
Peperit ergo filiū Elizabeth
et cōgratulabant vicini. Ha
bet sctōꝝ edicio leticiā pluri-
morū : qꝛ cōmune est bonum
Justicia enī cōis est virt⁹ Et
ideo in ortu iusti future vite
insigne ꝑmittit et gr̄a secutu
ra virtutes exultacione vici-
norū ꝑfigurante signat. Pul
chre autē tēp⁹ quo fuit ī vte-
ro ꝓpheta memorat : ne ma-
rie presencia taceat. Sed tem
pus silet infancie eo ꝙ ꝑsēcia
dñi mr̄is in vtero roborat : q
infancie īpedimēta nesciuit.
Et ideo in euāgelio nichil su
per eo legim⁹ : nisi ortū ei⁹ et
oraculū : exultaciōez ī vtero ⁊
vocem in deserto. R. Innue
bant pr̄i ei⁹ quē vellet voca-
ri eū et ꝑstolans pugillarem
scripsit dicēs. Johānes ē no
men ei⁹. v. Aptū est os zacha
rie et ꝓphetauit dicēs. Johā.
Neqꝫ enī vllā infā Le. viii.
cie sentit etatē : q supra natu-
ram supra etatē in vtero sit⁹
matris : a mēsura pfecte cepit
etatis plenitudinis xp̄i Et re
spōdit mater ei⁹ ⁊ dixit. Nō :
sed vocabit iohannes. Et re
sponderūt ad illā : qꝛ nemo ē
in cognacione tua q vocetur
hoc noīe. Innuebāt ergo pr̄i
eius : quē vellet vocari eum.
Et accepit pugillarē et scrip
sit. Johānes est nomen eius.
Et mirati sūt oēs. Cōtinuo
autē soluta est lingua ei⁹ : et
apertū est os ei⁹ ⁊ loqbat bñ
dicens deū. R. Precursor do
mini venit de quo ipe testat.
Null⁹ maior inter natos mu
lieꝝ iohāne baptista. V⁹. Hic
est enī propheta et plusꝙ ꝓ-
pheta de quo idē ait. Null⁹.
Mire sanct⁹ euāgeli- Lec. ix.
sta ꝑmittēdū putauit ꝙ plu-
rimi infantē pr̄is noīe zacha
riā appellādū putarūt : vt ad
uertas matri nō nomē alicu-
ius displicuisse degeneris : sed
id ei sancto infusū spiritu qd
ab angelo ante zacharie fue-
rat ꝑnūciatū Et quidē ille mu

tus intimare vocabulũ filii nequiuit vxori: sed p pphetiã didicit elizabeth qđ nõ didice rat a marito iohãnes inquit est nomen ei⁹: hoc est nos nõ ei nomen ĩponim⁹: qꝛ iã a deo nomẽ accepit. Habet vocabu lum suũ qđ agnouim⁹: nõ qđ elegim⁹ ℟. Inter natos mu lierũ non surrexit maioꝛ io= hanne baptista. Qui viã dño pꝛeparauit ĩ heremo. ℣. Fuit homo miss⁹ a deo cui nomen iohãnes erat. Qui. Glia. In heremo. ℣⁹. Fuit homo miss⁹ a deo. ℟. Cui nomẽ. In lau dib⁹ ãn.

Elisabeth za= charie magnũ virũ ge= nuit iohãnẽ baptistã p̃curso rem dñi. p̃s. Dñs regna. ãn. Innuebãt patri ei⁹ quẽ vel= let vocari eũ et scripsit dicẽs iohãnes ẽ nomẽ ei⁹. p̃s. Iubi late. ãn. Johãnes vocabit no men ei⁹ multi ĩ natiuitate ei⁹ gaudebũt. p̃s. De⁹ de⁹ meus. ãn. Johãnes est nomẽ ei⁹ vi nũ et sicerã nõ bibet et multi in natiuitate ei⁹ gaudebũt. p̃ Bñdicite. ã. Iste puer magn⁹ coꝛã dño vocabit nã et man⁹ ei⁹ cũ ipso ẽ. p̃. Laudate. Cp̃.

Audite insule et attẽdi te populi de longe dñs ab vtero vocauit me de ven tre matris mee recoꝛdatus ẽ nominis mei. Hymnus

O Nimis felix meritiqꝫ cel si: nesciens labem niuei pudoꝛis: pꝛepotẽs martyꝛ he remiqꝫ cultoꝛ: maxime vatum Serta terdenis alios coꝛo= nant: aucta cremẽtis duplica ta quosdã: trina cẽteno cumu lata fructu: te sacer oꝛnant. Nunc potẽs nr̃i meritis opi mis: pectoꝛis duros lapides repelle: asperũ planãs iter et reflexos: dirige calles Vt pi us mũdi satoꝛ et redẽptoꝛ: mẽ tibus pulsa liuione puris: ri= te dignet veniẽs sacratos: po nere gressus. Laudib⁹ ciues ℣. Iust⁹ ger. Deĩde ĩcipiat. ã Apertũ ẽ os zacharie et pphe tauit dicẽs bñdict⁹ dñs deus israel. p̃s. Bñdictus. Oꝛacio.

Deus qui pꝛesentẽ diez honoꝛabilẽ nobis ĩ be ati iohannis natiuitate feci= sti: da populis tuis sp̃ualium grãm gaudioꝝ: et oĩm fide= lium mẽtes dirige in viã salu tis eterne. Per do. Ad p̃mam ãn. Elizabeth. p̃s. De⁹ ĩ noĩe. ãn. Grãs. p̃s. Quicunqꝫ. Si hoc fes. infra octa. trinita. cõ tigerit: tũc dicat sup p̃s Qui cunqꝫ vult. ãn. O btã et bene dicta. Ad. iii. ãn. Innuebant. p̃s. Legẽ pone. cp̃. Audite ĩsu le. ℟. et ℣. de cõi vni⁹ marty. ad oẽs hoꝛ. dicunt. Ad vi. ãn Johannes. p̃s. Defecit. Cp̃m

HEc dicit dñs formans me ex utero seruū sibi: dedi te in lucē genciū/ vt sis salus mea vsq ad extremum terre. Ad. ix. ān. Iste puer. ps. Mirabilia. Capitulum. REges videbunt et consurgēt principes et adorabunt dñm deum tuum et sanctum israel qui elegit te. Scđe vespe erūt de sācto moloco sup ps. feria. ān. Iustū deduxit. Capłm. Ecce sacerdos. R. Sūmo patrono. yº. Iste cōfessor. V. Amauit. R. Stola glorie. ān. Predonū rabiem sedasti sācte moloce: quo magi regnabāt demon cum dixerat vnus: quod satis est comedam reliquum tibi sācte relinquā: surgere conātem ferit ipsū lapsa bipēnis: nec ē qui reprimit medicina fluenta cruoris/ quī sua secq dedit seruuz seruire moloco ps. Magnificat. Oracio. DEus natura misericors et affectu miserator precibº peticiū benignis assiste: vt interueniēte beato moloco pontifice tuo graciā nobis digneris infūdere: et venia delictor impetrata requiē cōseq valeamº eternā. p. Deinde fiat solennis mēo. de sancto iohanne cum hac. ān. Factum est in die octauo venerūt circūcidere puerū et vocabant eum nomine patris sui zachariā et respōdēs mater eius dixit: nequaq sed vocabitur iohānes. ps. Magt. V. Fuit hō. or. Deus q pñtē. Ad matutinas. Inuitato. Presulis in festo q ditat gloria vite. Gaudentes dño laudes modolare venite. ps. Venite. Hyº. Iste confessor. In primo noc. ān. Sanctº presul huius festi: nunc molocus in celesti: gaudens deget curia. Cui cessit in tirone: huiº mūdi in agone: quelibet victoria ps. Beatus vir. ān. Verbum domini predicabat: cunctis se exemplum dabat: operis clemencie: eius creditur doctrine: qui vestigat sine fine: semitā iusticie. ps. Quare fre. ān. Simplex potus paucus victº: per quos luget demon victus: erat huic in seculo: nūcq mācipatus vano: nam se vidit in mundano: naufragum periculo. ps. Dñe qd. Vº. Amauit eum dominus. Lectio pma. MOlocus qui ex scotor nobili familia ortum susceperat sub beato brandano abbate viro magne sanctitatis et deuociōis ab infancia liberalibus et diuinis instruebatur disciplinis Cuius doctrinam sitibundo pectore

tenaci memoꝛia meditando/ inſectatus eſt et moꝛes. Nãqꝫ vt reliquis ſuis cõdiſcipulis edificia pꝛophanis ſuis vſibus neceſſaria conſtruentibꝰ diuina inſtructꝰ gracia eccleſias et altaria diuino cultui apta edificare ſolebat. Tu. R. Confeſſoꝛ ſancte quo nũc ꝙ virginitatis/ auſa cupidine floꝛẽ violare ſagitta Gaudens centeno fructu decoꝛatur in aſtris. Vꝰ. Aures hiis pꝛecibus faciles pꝛebeto moloce. Gaudens. Lectio ſecũda

Sed et die quadã cũ ferreã campanam et quadꝛatã ſue eccleſie perneceſſariam fabꝛicandam haberet et fabꝛum vicinum ad idẽ opꝰ faciendũ inſtãter perſuaderet: diſſimilãte fabꝛo ob carbonũ carenciam ſe nõ potuiſſe huiuſmodi fabꝛicare: affirmauit molocus: itaqꝫ de ipſius ſummi dei maxima confiſus clemencia fabꝛi officinam exiens faſciculum quẽdam iunccoꝝ ſeu ciꝛpoꝛum illico eidem attulit et pꝛo carbonibus vti poſtulauit ĩdignatus faber faſciculum cum ferro accipiens in foꝛnacem iecit vt facili inde illo vidente cõſumeret Sed et cunctis admirãtibus faſciculus ille licet conſumptu facillime aliis apparuerit diuino tamen nutu carbonum officium habundanter ſuppleuit et exercuit et ferrum inde malleo aptum reddidit ex quo cãpanam fabꝛicauit que hactenus in eccleſia liſmoꝛeñ ĩ magno p̃cio habetur in hodiernum diem. Tu. domine miſerere. R. In requieta quies laboꝛes ſincopa carnis: continuus ſudoꝛ pietas votiua moloci Sata tuũ metere firmauit pontificali. V. Quo fraternus amoꝛ diuino nupſit amoꝛi. Sata tuũ.

Qui de eodem (Lectõ tercia diffiſi pꝛopter quod ipſe ſeruus dei molocus ꝓ huiuſmodi facto ne a cõfratribus ſuis vana notaretur gloꝛia/ per plurimas marium ãguſtias ad boꝛiales ybernie fines ſe contulit vbi aliquantiſper moꝛatus ſocios viros deuotos et ſue pꝛoceſſiõis peritos ĩ nauicula reperit a quibus tranſfretandi cum eiſdem ad deſercioꝛa loca ſubſidium poſtulauit. Illi aũt verentes ne ob ipſius moloci miraculorum multitudinẽ ſolus apd̄ tranſmarinos illos quos videre cupiebãt pꝛe ceteris vindicaret honoꝛem ipſo ſepius imploꝛante tranſitum pꝛohibuerunt atqꝫ illis pꝛoſpere nauigantibus beatũ molocũ

omni destitutū societate ī marina littora reliquerunt. R. Insignis presul speculum tellure ad astra. Emācipatus migrauit carcere carnis. Liber ab exilio solium conscēdit eternū. V. Julii septenas celebrando iure kalendas Liber. In. ii. nocturno ān. Sic terens aquilonis: semper ardens septem donis: caritatis gemine: legens legendas sanctorum/ quis tutatus et bonorum/ operum munimine. ps. Cum inuocarem. ān. Ecce verus pastor gregis: qui talentum summi regis/ cum lucro portauerat. Cuius subditorum norma: a dn̄i scripti forma: nunq̄ deuiauerat. ps. Uerba mea. ān. Gloriose miles christi: qui teipsum posuisti: scutū pro ecclesia: quem nec mine dominorum: nec thesaurus īpiorum flexit a iusticia. ps. Dn̄e dn̄s noster. V. Justum deduxit dominus per vias. Lctō. iiii. Sanctus vero dei paululum ingemescēs alacriter deū humili voce deprecatus est neq3 illi operāti pro voto defuit gracia/ res que rare affuit auditu euenit: lapis satis per naturā immobilis fusa orōne supra quem ipse molocus pedes figerat gressus nauiculo velocius p plurima occeani spacia eundē trāsuerit diuinitus. Atq3 ceteris suis sociis ad lismoreñ ecclesie portum quem optabat primitus applicuit quo in loco lapis ille ceteris illius insule lapidibus difficilior a motu quieuit. R. Paupe pauperior sibi paupib9 sed abūdās: vt cū diuiciis nascens vt suppeditarent: cūcta sibi quicūq3 tenet quadrangulus orbis. V. Quāuis multa dabat verū dare plura volebat. Cūcta sibi. l v

Applicato autem eo in lismoreñ insulam cupiens gentem illam barbarā verbo doctrine et exemplo vite ad xp̄i fidem conuertere. Sed cū eandem inscribilem et min9 docilē cōpareret cum nonnullis aliis sue p̄fessionis viris clarissimis ad melroseñ cenobium peruenerunt et ab illius monasterii abbate tunc temporis viro famosissimo religionis arcioris habitum sumpsit monachalem et viuēdi normā quos inter abbas ipse aīmaduertens tantam christi fidem constanciā in beato moloco conceperat vt illum in virtute sue obediencie ad eandem insulem lismoreñ illis predicandum denuo remisit quos diuina virtute et verbi dei continua

predicacione eosdem a genti litatis errore ad veri lumis fidem conuertit ibiq diuina virtute monasteria et alia pia loca omnipotenti deo edifi- care cepit in quibus viros re gulari obseruācia instructos ibidem famulātibus īstituit R. Prosper in aduersis secu li cum plura ferebat: captās perpetuo mansurā prosperi- tatem. Nā vox declarat pau li tribulacio seculi. V9. Non est in nobis decori condigna futuro. Nam vox. Lectio. vi. Deinde et ad insulam tyle nuncupatam applicuit in qua varios ī xpi doctrina sua pre dicacione instruxit et īforma uit. Sanctorum interea tunc rex sua persuasione lismorēn insulam supradictā et eiusdē ecclesiam variis possessioni- bus dotauit atq illis quas dederat ab omni exactione quietas liberauit vsq in ho diernum diem quibus gestis ad aquilonales partes scocie conuertit videlicet rossiam. Ubi multis laboribus et pre dicacionibus populū in chri sti fide firmauit atq ecclesias plurimas in dei honore et ge nitricis marie dedicauit: tan dem gracia plenus et miracu lorum presagiis iam in senio redactus vitam exalauit et ce los conscendit kalendis iu- lii septimo et in ecclesia beati bonifacii epi in rosmarky magna in veneracione sepul tus. Tu autem. R. Uas vi- treum carnis tanti se ferri vi gorem: obstupuit aie. Nā pri mo lumine vite: castigata ca ro didicit seruire tonāti. V9 Nil nisi diuinum virtutum theta recepit. Nam primo. In. iii. noctur. ān. Fons virtu tum in hac vita: macerare no uit ita: carnem abstinēcie: qp preuenerat etatem: deo vo- uens castitatem: proscripta/ luxuria. ps. Domine quis ha bita. ān. Sancte moloce insi- gnis: nostra suscipe benignis: auribus precamina: ne nos premat inferorum: pena sed auctor bonorū: nostra noscet crimina. ps. Domine in vir- tute. ān. O doctrine diues ve na: nos perducas ad amena: sanctorum consorcia: vbi nec meror nec luct9: sz operis bo ni fructus: reddunt eternalia ps. Dñi est terra. V Iustus vt palma. Scdm lucā. xii. cap In illo tempore: dixit ie sus discipulis suis Sint lumbi vestri precincti et lucer ne ardentes in manibus ve- stris. Et vos similes homini bus expectantibus dominum suum quando reuertatur a

nupciis. Et reliqua. Omelia ex sermone fulgēcii. Lcō. vii
Precepit itaq dñs per beatum dauid dicens Declina a malo et fac bonū Per esiam quoq oēs his āmonet verbis Auferte malū cogitacionum vestrarum ab oculis meis/ quiescite agere peruerse/ discite benefacere. Hoc ergo nunc dñs per seipsum precepit qđ vobis eciam per sanctos patriarchas prophetasq mandauit. Quid est enim. Sīt lūbi vestri precincti: nisi declinate a malo. Quid sint lucerne vestre ardentes nisi facite bonum. Quid est? sint lumbi vestri precincti nisi quiescite agere peruerse. Quid est lucerne ardentes nisi discite benefacere. Tu autē. R. Pauperibus diues sicienti potus nudis amictus: insipido populo medicina salutis: visitat īfirmos iuuat cathaplasmate votis. V. Inuict9 mūdo sed mundus victus ab ipso. Infirmos. Lectio octaua
Precinguntur ergo fideliū lumbi dū concupiscencia mala comprimitur dum iniqua cogitacio cohibetur: dum libidini resistit animus: dum lasciuie denegatur effectus: dum calcatur luxuria: dū auaricia contēnetur et rapina dum proximi lesi debita redduntur: dum superbia vincitur: dum inuidia superatur. Ardent vero lucerne fideliū dum recte fidei regulam seruant: dum in sinu matris ecclesie longanimiter perseuerant/ dum terrena contēnūt et eterna concupiscunt/ dum solliciti pacem custodiūt/ duz seinuicem pure diligunt/ dū mutuo se honore preueniunt/ dum mansuetudine cordis et humilitate perficiunt: dū misericordie opera libenter atq hilariter faciunt. Dūq ī operibus bonis non homini sed deo placere contendunt. Tu autem. R. Pastoralis apex huius flos et decus eui: lismorensis honor fons serue fidelis: pontificis sūmi memorū iugiter memor esto. V. Ne p turbet iter seruorum callid9 hostis. Memorū. Lectio ix.
Omnis ergo xpianus precinctos habet lūbos vt fugiat libidinem ardentem lucernam vt custodiat castitatem Precinctos habet lumbos vt habenti non auferat cibum/ ardentem habet lucernā vt esurienti tribuat alimentū. Precinctos habet lūbos vt aliqđ alienum non rapiat nec furetur. Ardentē habeat lucernā vt oppresso velamē iusticie dū

tarat defencionis impendat Precinctos habet lumbos vt non expoliet vestitum. Ardē tē habeat lucernā vt vestiat nudum. Tu autē. ℟. Summo patrono debemus soluere grates: condignas mente deuoto corde fideli. Qui talem nobis cōcessit habere patronum. ℣ꝰ. Rex regum dominus per secula sit benedictus. Qui talem. Gloria patri. Qui talem. ℣ꝰ. Ora ꝓ nobis. In laudibus ān. In hoc mari constituti: te fauēte scimus tuti: ne nos inimicus ledat: at iniquus hinc abscedat: custos tuorum peruigil. p̄s. Dñs regnauit. ān. Sancte presul regem poli: deprecare ne nos doli: prauitatis et versuti: hostis fedant sed virtuti: intendamus iugiter: p̄s. Iubilate. ān. Plebs fidelis nūc applaude: multiplici digno laude: qui astat in celestibus: summi regis aspectibus: verbo nitens et opere. p̄s. Deus deus meus. ān. Spiritus sancti gracia: huius sequi vestigia: donec per abstinenciam: qui per carnis mūdiciā: finit dei gloria. p̄s. Benedicite. ān Hic post mūdi miseriam: perducat nos ad patriam: vt in sanctorum gloria: coronetur mens sobria: per seculorum secula. p̄s. Laudate. Capitulū. Ecce sacerdos. hymnꝰ. Iesu redemptor omnium. ℣ꝰ. Iustus germinabit. ℟. Et florebit. ān. Latro libros furatꝰ: ab ede presulis egressꝰ: illico priuatur lumine: penitencia tamen ductus: meritꝫ sancti est restitutus: gracias agens summo deo: et beato p̄suli moloco. p̄s. Benedictus. orō. vt supra. Ad has matu. non fiet memo. de octa. sancti iohannis propter duplex fes. Ad. iii. et ad oēs alias horas oīa fiant de cōmuni vniꝰ cōfesso. et pōtifi. sꝫ cū āe que ad laudes dicuntur. et orō vts̄. Ad scdas vesꝫ. super psal. ān. In hoc mare. cp̄m. hyꝰ de cōi ℟. Uas vitreū. ān. Prosper in aduersis seculi cū plura ferebat/ captās ꝑpetua māsurā prosperitate. p̄s. Magt. orō vts̄. deide fiat mēo. de sctis iohāne et paulo cū ā. Isti sunt due oliue: et duo cādelabra lucēcia āte dñm habēt ptātem claudere celū nubibꝰ: et apire portas eiꝰ: qr ligue eorꝫ claues celi facte sūt alsa. ℣. Letami ī dño. ℟. Et glo. p̄. Mḡt. Orō.

Quesumus op̄s deꝰ: vt nos gemīata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̄ de btōrū iohānis et pauli glorificacione ꝓcedit: quos eadē

fides et passio vere fecit esse germanos. Per dñz. Memo. de sctō iohāne. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ṽ. Fuit hō miss⁹. Dn̄o. De⁹ q̄ p̄sentē diez tercia die. Ad matu. Inuita. Mirabilē deū ī sctīs suis Uenite adorem⁹ collaudātes. p̄. Uenite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. an̄e et psal. de cōi plurimorū martyr. ṽ. Letamini in dn̄o et ex. ℞ Et gliamini. Lcō i.

Religiosissimo iuliano cesare imperatore facto: puenit ad eū: q̄ paul⁹ et iohānes omni die xp̄ianos reficerent in domib⁹ suis. Quos cōuenit corā se: dicēs eos sibi adherere debere Qui dixerūt Quia dereliquisti religionē virtutibus plenā et secut⁹ es oēz iniq̄tatē: a te discessim⁹ ⁊ a societate imperii tui nosmetip̄os abstraxim⁹. Tu. ℞. Paul⁹ ⁊ iohānes dixerunt ad iulianum nos vnū deū colim⁹. Qui fecit celū et terrā. ṽ⁹. Non tibi preponim⁹ p̄sonā qualēcūq₃ deū tibi p̄ponim⁹. Qui. lc. ii.

Tunc ait Julianus Si contēptus fuero a vobis necesse michi erit agere vt contēni non possim. Paulus et iohannes dixerūt. Non p̄ponim⁹ tibi p̄sonā q̄lēcūq₃: deū tibi p̄ponim⁹. Cōtēnim⁹ q₃ tuas amicicias ne eterni dei īcurram⁹ īimicicias. ℞. Uti martyres xp̄i iohannes ⁊ paulus dixerunt iuliano Nobis autē alius non est nisi vnus deus Pater filius et spiritus sanctus. ṽ. Unus sp̄us ⁊ vna fides erat in eis. Pater. l. iii.

Misit ergo iulianus terēciānum: q̄ eos si sacrificare nollent decollaret. Qui ait. Nisi sacrificaueritis: āmbos vos īterficiam. Jussitq₃ foueā fieri intra domū eoꝝ et cū eos decollare fecisset: statim in eā reposuit eos quasi iussu cesaris missi fuissent in exiliū. ℞ Paulus et iohannes dixerūt ad terencianū: si tuus dn̄s ē iulianus: habeto pacem cum illo. Nobis non est alius nisi dn̄s iesus xp̄s. ṽ. Semel enī a facie dei proiectus vult et alios secum in interitū deuenire. Habeto. Glīa p̄ri. Nobis. Medie lectio. de octa. scti iohānis baptiste. ṽ. Gloria ⁊

Hestiuitatē (honorē. Le. iiii presentez fratres charissimi venerandi iohānis baptiste gemina natiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seculū superna pietate directus est: vt non soluz ipse prophetali sciencia sublimaretur: sed vt omnium prophetarū per euz preconia firmarentur. Tu.

R. Fuit homo missus. Lc. v.
Nec īmerito illū p̄cipuo ve-
neramur honore: qui speciali
gracia ob hoc redēptorē mū
di nouissim⁹ pphetauit vt eū
prim⁹ ostēderet. R. Gabriel.
Veniente dño ad bap L. vi
tismū: sicut refert euāgelista:
beat⁹ iohānes baptista huius
modi prupit in vocem. Ecce
agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mū
di. R. Priusq̄ te formarē in
vtero noui te. et anteq̄ exires
de vētre sanctificaui te. Et p
phetā in gētib⁹ dedi te. V. Ad
omnia q̄ mittā te ibis: et que
mādauero tibi loq̄ris ad eos
Et anteq̄. Gloria patri. Et p
phetam. Lectio vii. de exposi
cione euāgelii Vidēs ies⁹ tur
bas ascēdit in mōtē cū Riis
eiusdem. Dña de cōi plurimo
rum marty. V. Justi autem
Paulus et In laudi. ān.
iohānes dixerunt iulia
no: nos vnū deū colim⁹: q̄ fe
cit celū et terram. p̄s. Dñs re
gnauit. ān. Paulus et iohan
nes dixerūt ad terencianū: si
tuus dñs est iulian⁹: habeto
pacē cū illo: nobis ali⁹ nō est
nisi dñs ies⁹ xp̄us. p̄s. Jubi-
late. ān. Johānes et paul⁹ co
gnoscētes tyrānydē iuliani:
facultates suas pauperibus
erogare ceperūt. p̄s. De⁹ de⁹
meus. ān. Scti sp̄ūs et aīe iu
storum hymnū dicite deo in
eternū. p̄s. Bñdicite. ān. Jo-
hannes et paulus dixerūt ad
gallianū. fac votū deo celi et
eris victor meli⁹ q̄ fuisti. p̄s.
Hi sūt (Laudate. Cp̄m
viri mīe quorū iusticie
obliuionē nō acceperūt: cū se
mine eorū permanēt bona he
reditas sctā nepotes eorū. deo
grās. hy⁹. Per gloriose mar
tyrū. V. Mirabilis de⁹. ā. Be
ati martyres xp̄i iohānes et
paulus dixerūt iuliano: no-
bis autē ali⁹ nō ē nisi vn⁹ de⁹
pater et fili⁹ et spirit⁹ sanct⁹
alla. orō. Quesum⁹ op̄s de⁹
Mēoria de sctō iohāne bapti
sta. ān: Tu puer ppheta altis
simi vocaberis preibis enim
ante faciem dñi parare vias
eius. V⁹. Fuit homo. orō. De
us qui p̄sentē diē. Ad. p̄mā ā.
Paulus et iohānes. p̄s. Deus
in noīe tuo. ān. Te iure lau.
p̄s. Quicūq̄ vult. Ad. iii. ān.
Paulus. p̄s Legē pone. cp̄m.
Hi sunt viri. R. et V. de cōi
plurimorū marty. ad oēs hor
dicant. Ad. vi. ān. Johannes
et paulus. p̄s. Defecit. Cp̄m.
Corpora sanctorū in pa
ce sepulta sunt et viuent
noīa eorū in eternū. Ad ix. ān
Johannes et paulus. p̄s. Mi
rabilia testimonia. Cp̄
Sapienciā sanctorū nar

rabunt oēs populi et laudem eorū pnūciat oīs ecclīa sctōr Ad scdas vs. sup psal. ā. Paulus et iohānes dixerūt. p. Dixit dñs. et ceteri psa. dñicales cpm. Hi sunt viri. hy9. Ber gloriose martyr. V9. Mirabilis de9 in. ān. Absterget deus ps. Mgt. orō. Quesum9 ops de9. Memo. de sctō iohāne. ā. Puer q nat9 est nobis plusq propheta est: hic est enī de quo saluator ait: inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. V9. Fuit hō. orō vts. Quarta die īfra oc. lc. i. Beatus iohannes baptista cui9 nūc festiuitate letamur: celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuexit Hic et nasciturū dñm pphetalis spūs illuminacione preuidet et natū preuilegio grē singularis ostēdit. Tu. L. ii Deniqz elizabeth illa vetus mulier: et noua mater: q ante partū suū de futuri filii letabat officio. Ueniente autē ad se beata maria in ipso salutacionis occursu ait. Ecce vt vox salutaciōis tue facta est in aurib9 meis: exultauit in gaudio infās ī vtero meo. Uere hic beatissim9 Lec. iii omniū paruulorū qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorē mundi: quia necdum sermone poterat: prophetali spiritu reuelabat. Tu autē. Cetera vts notatum est ¶ Sancti leonis pape et confessoris. Orō. Deus qui beatū leonez pontificem sanctorum tuorū meritis coequasti cōcede propici9: vt qui cōmemoracionis eius festa percolimus: vite quoqz imitemur exēpla. Per do. Memo. de sancto iohanne ān. Ex vtero senectutis et sterilis iohēs nat9 ē precursor dñi. V9. Fuit homo. orō. vt supra. Ad matuti. tres lectiones cū noctur. vbicunqz extra dñicā/ vel festum trinitatis vel octa. corporis christi euene. propter vigiliā oīa fiant de festo vsqz ad missam que erit de vigilia. Si hec vigilia infra octa. corporis xpi forte contige. tunc nichil fiet de festo nisi tm memo. eo q octa. corporis christi fiunt cū regimine chori. Lectio pma. Leo iunior/ ex naciōe sicula ex pre paulo: sedit papat9 cathedra ānis tribus mēsib9 decē: dieb9 vero decez et septem. Hic leo fuit vir eloquentissimus et ī diuinis scripturis sufficienter instructus Suscepit sextam synodū intra regiū palacium constantini magni tunc viuētis. In

qua condēnati sunt heretici: qui dixerunt vnam tantū eē volūtatem et operacionē in Huius beati (christo. Lec. ii pape temporib⁹ restituta est ecclesia rauenne sub ordinacione sedis apostolice: vt a defuncto archiepiscopo qui electus fuerat iuxta antiquā cō suetudinē veniat romam cō secrandus. Tu autem. Le. iii Hoc eciam fecit constitutū ꝙ ī archiuo ecclesie romane continetur: vt qui ordinandus fuerit archiepiscop⁹: nullam consuetudinem pro vsu pallii aut diuersis ecclesie officiis persoluere debeat. Hic sepult⁹ est apud beatū petrū apostolū sub die quarto kalendas iulii. Tu autem. Memoria de sancto iohanne. ān Pro eo ꝙ non credidisti verbis meis: eris tacens: et non poteris loqui vsqꝫ in diē natiuitatis eius. V. Fuit homo miss⁹. orō. vt̄s. Cetera oīa ad vs̄ ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hor̄ de cōi vnius confessoris ⁊ pō tificis dicuntur. ¶ In vigilia apostolorum petri et pauli Ad vespe. sup psal. ān Quē dicunt homines esse filiū hominis: dixit iesus discipulis suis. respondens petr⁹ Dixit: tu es christus filius dei viui: et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiā meā. psal. feriales. Capitulum. Petrus quidem seruabatur in carcere: oracio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. R. Cornelius centurio vir religios⁹ ac timens deum: vidit manifeste angelum dei dicentē sibi. Corneli mitte et accersi symonem qui cognominatꝰ petrus. Hic dicet tibi q̇d te oportet facere. V. Cū orasset cornelius nondum in christo renatus apparuit ei angel⁹ dicens. Corneli. Gloria patri. Hic dicet tibi. Hymn⁹. Aurea luce et decore roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decorans celos inclito martyrio: hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices secli vera mundi lumina: per crucem alter/ alter ense triūphans: vite senatum laureati possident. Iam bone pastor petre clemens accipe: vota precantum/ et peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū v̄bo claudis aperis. Doctor egregie paule mores istrue: ⁊ mēte polū nos trāsferre satage: donec perfectū largiatur plenius: euacuato qd̄ ex parte gerim⁹

Oliue bine pietatꝭ vnice: fide deuotos spe robustos maxi-me: fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sẽpiterna gl'ia: honor potestas atqꝫ iubilacio: in vnitate cui manet imperiũ: extũc et modo per eterna se-cula. V⁹. Tu es petrus. ãn. Beatus petrus apostolus vi dit sibi xp̃m occurrere ado-rãs eum et ait: dñe quo vadis venio romam iterum cruci-figi. p̃s. Magnificat. Oracio
Deus qui nos beator aplor tuorũ petri et pauli gloriosa natalicia pre-uenire cõcedis: tribue q̃s eor nos sẽper et bñficiis preueni-ri et orõnibus adiuuari. p d
Nulla fiat mẽo de sancto io-hãne ad has vs̃ neqꝫ ad mat. neqꝫ ad. ii. vespas. Ad compl' oĩa fiant sicut in festo sancte trinitatis. Ad matu. inuita. Christũ regẽ regũ adoremus dñm. Qui martyrio. crucis btm̃ glorificauit petrũ apl'm p̃s. Venite. hy⁹. Aurea luce. In. i. noc. ãn. In plateis po-nebãtur infirmi in lectulis vt venicte petro: saltẽ vmbra il lius obũbraret quemq̃ illor et liberarentur ab infirmita tibus suis. p̃s. Celi enarrãt. ãn. Ait petrus principibus sa cerdotum/ iesũ quẽ vos inte-remistis suspendẽtes ĩ ligno hunc deus suscitauit et prin-cipem ac saluatorem exalta-uit/ ad dandam penitenciam in remissionem peccator. p̃s Benedicam. ãn. Petrus apo stolus dixit paralitico: enea sanet te dñs iesus christ⁹: sur ge et sterne tibi qui continuo surrexit/ et omnes qui vide-bant conuersi sunt ad dñm. p̃s. Eructauit. V. In omnem terram. Rm. Et in fines or-bis terre. Lectio prima.
Omnium quidem solen nitatũ sctãr dilectissimi totus mundus est particeps et vnius fidei pietas exigit: vt quicquid pro vniuersorũ sa-lute gestum recolitur: cõmu-nibus vbiqꝫ gaudiis celebre-tur: verũtamen hodierna fe stiuitas/ preter illam reueren ciam/ quam toto orbe terra-rum promeruit speciali et p pria romane vrbis exultacio ne veneranda est. Ut vbi pre cipuorum apostolorum glo-rificatus est exitus/ ibi in die martyrii eorum sit leticie prĩ cipatus. R. Symõ petre an-teq̃ de naui vocarem te no-ui te: et super plebem meam principem te constitui: et cla-ues regni celorum tradidi ti bi. V⁹. Quodcunqꝫ ligaueris

super terram: erit ligatum et in celis/ et quodcumque solueris super terram erit solutum et in celis. Et claues regni celorum. Lectio secunda.
Isti sunt viri: per quos tibi euangelium christi roma resplenduit. Et que eras magistra erroris facta es discipula veritatis. Isti sunt patres tui verique pastores/ qui te regnis celestibus inserandam multo amplius multoque felicius condiderunt quam illi quorum studio prima menium tuorum fundamenta locata sunt Tu autem. R. Ego pro te rogaui petre. Ut nō deficiat fides tua. Et tu aliquando cōuersus confirma fratres tuos. V. Symon ecce sathanas expetiuit vos/ vt cribraret sicut triticū/ ego aūt rogaui pro te. Ut non deficiat. Lectō. iii.
Isti sūt qui te roma ad hāc gloriam prouexerunt vt gēs sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis et regia per sacram beati petri sedem caput orbis effecta lacius presideres religione diuina quam dñacione terrena. Tu autem. R. Si diligis me symon petre: pasche oues meas/ domine tu nosti quia amo te. Et animā meam pono pro te. Vs. Si oportuerit me mori tecum nō te negabo. Et animam meā. Gloria patri. Et animam.
In secūdo nocturno. ātipho. Factum est vt quedam discipula nomine thabita plena operibus bonis et elemosinis infirmata moreretur: miserunt autem discipuli ad petrum rogantes/ ne pigriteris venire vsque ad nos. psal. Omnes gentes. ān. Aduenientē petro circumsteterunt illū omnes vidue flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis dorcas. psalmus. Exaudi deus deprecacionem meam. ās. Ponēs petrus genua sua orauit/ et conuersus ad corpus dixit: thabita surge at illa aperuit oculos: et viso petro resedit: dansque illi manum erexit eam/ et sanctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus oracio: V. Constitues eos. Lectō. iiii.
Cum duodecim apostoli per spiritum sanctum omni locucione liguarum imbuendum euangelium mundo distributis sibi partibus terrarum suscepissent/ beatissimus petrus princeps apostolorum ad arcem romani destinatur imperii/ vt lux veritatis/ que in omnium gencium reuelabatur salutem: efficacius se ab ipso capite per totum mūdi corpus

effunderet. Tu autem. Rm. Tu es petrus et super hāc pe tram edificabo ecclesiam me am/ et porte inferi non preua lebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. V. Quodcunqꝫ ligaueris super terram erit ligatum et in ce= lis/ et quodcunqꝫ solueris su per terram erit solutum et in celis. Et tibi dabo. Lectio. v.

Ad hāc igitur vrbē tu bea= tissime petre apl'e venire nō metuis et consorte glorie tue paulo apostolo aliarum ad huc ecclesiarum ordinacione occupato siluam istam fre= mencium bestiarum/ et tur= bulentissime profūditatis o= ceanum: constancior ꝙ cū su per mare ambulans ingrede ris. Tu autem. R. Tu es pa stor omnium princeps apo= stolorum tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. V. Tibi enim a do= mino collata est potestas li= gandi atqꝫ soluendi. Et ideo tradite sunt tibi. Lectio sexta

Nec eciā mūdi dominā ro mā petre times q̄ ī cayphe do mo vocem ancille sacerdotis expaueras. Vincebat ergo materiā formidinis vis amo ris. Nec estimabas terrori ce dendum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligendos. Augebant quoqꝫ fiduciam tuam tot signa mi raculorum: tot dona atqꝫ ex perimenta virtutū. Quo eciā beatus coapostolus tuus et specialis magister gēciū pau lus occurrens eodem tibi cō= sociatus est animo vos autē et electione pares et laborum similes: et finis fecit equales Rm. Petre amas me/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues meas V. Symō iohānis diligis me plus his/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues. Gloria patri. Pasce. In iii. noct ān. Cornelius cē turio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste ange= lum dei dicentē sibi: corneli mitte et accersi symonem qui cognomīatur petrus/ hic di= cet tibi quid te oporteat face re. ps. Cōfitebimur. ān. pe= riens petrus os suum dixit in veritate comperi qm̄ non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum et operatur iusticiam acceptus est illi. ps. Dn̄s re= gnauit exultet. ān. Adhuc lo= quente petro cecidit spiritus sanctus super omnes qui au= diebant verbum et erant lo= quentes līguis et magnificā tes deum: tunc petrus iussit

eos baptizari in nomine dñi iesu xp̄i. p̄s. Dominus regna uit irascantur. v. Nimis ho=norati. Scd̄m math. xvi. cap̄

IN illo tempore venit iesus ĩ partes cesaree phi lippi/ et interrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicũt hoĩes esse filium hoĩs. Et. ꝛ. Omel. ex cmē. origenis. l'vii

INterrogabat iesus discipulos suos dicẽs. Quē enim dicũt eum hoĩes esse vt ex apl'or respõsionibus/ nos discamus diuersas opiniões tũc apud iudeos fuisse de xp̄o vnde sequitur. Illi autem dixerunt. Alii iohannem baptistam: alii autem helyam: alii vero hieremiã: aut vnum ex prophetis. Tu autem. R̄m Quem dicũt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis/ respondens petrus dixit tu es christus fili9 dei viui. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. v. Beatus es symon bar iona: quia caro et sãguis nõ reuelauit tibi sed pater meus q̇ est ĩ celis. Et ego dico. l. viii

Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo qua causa quidam eorum dicebant eum iohannem baptistam: videlicet estimacionem secuti herodis dicẽtis ad pueros suos. Hic est iohãnes baptista ipse surrexit a mortuis ideo virtutes operantur in illo. Alii autem helyam eum dicebant: videlicet estimantes ꝙ aut secundam natiuitatem accepisset: aut ex eo tẽpore viuẽs in tempore apparuit illo. R. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. v. Cumq͛ vidisset ventum validum venientem timuit: et cũ cepisset mergi: clamauit dicẽs/ domine saluum me fac. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. l. ix

Quidam christum hieremiam esse putabant: propter illa que ad hieremiam iam dixerat deus/ ecce constitui hodie te super gentes edificare ꝛ demoliri: perdere et reedificare: et circunplantare. Quidam enim vnum ex prophetis esse putabant: propter illa que locutus est deus ad prophetas/ non tamen in ipsis erant completa. Sed petrus ex reuelacione dei patris dixit eum esse filium dei viui. Tu autem domine miserere nostri. R. Quodcumq͛ liga=

ueris sup terrã: erit ligatũ et in celis. Et qđcũq; soluer; sup terrã erit solutũ ⁊ ĩ celis. V. Tu es inqt petr⁹ xp̃s fili⁹ dei viui: respondens dñs ait. Et ego dico tibi qz tu es petr⁹ et sup hãc petrã edificabo ecc̃liã meã. Et qđcũq;. Glia p̃ri. Et V Tu es petr⁹. R Et sup In lau. ãn

Petr⁹ et iohan-nes ascẽdebant in tẽplũ ad horã orationis nonã. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Argentũ ⁊ aurũ nõ est michi: qđ autem habeo: hoc tibi do. p̃s. Jubi-late. ãn. Dixit angelus ad pe trũ circũda tibi vestimẽtum tuũ et sequere me. p̃s. De⁹ de⁹ me⁹. ãn. Petre amas me? pa-sce oues meas: tu scis dñe q̇a amo. p̃s. Bñdicite. ãn. Tu es petrus ⁊ sup hãc petrã edifi-cabo ecclesiã meã. p̃s. Laud. cp̃z Petr⁹ q̇dẽ. hy⁹. Exultet celũ laudib⁹. V. Annunciaue rũt opa. ãn. Qđcũq; ligauer; super terrã erit ligatũ et ĩ ce-lis/ et quodcũq; solueris sup terram erit solutũ et in celis Dixit dñs symoni petro. p̃s. Benedictus. Oracio.

Deus qui hodiernã diez aplor tuorum petri et pauli martyrio cõsecrasti: da eccle sie tue eorũ in oĩbus sequi p̃-ceptũ: p quos religionis sũp sit exordiũ. Per do. Ad p̀mã ãn. Petrus et iohãnes. p̃. De us in noĩe tuo. ãn. Grãs tibi. p̃s. Quicũq; vult. Ad. iii. ãn. Argentũ. p̃s. Legẽ pone. cp̃m Petrus quidẽ. R. et V. de cõi aplor ad oẽs hor dicantur. Ad vi. ãn. Dixit angelus. p̃s. Defecit in salutare. Caplm.

Angelus dñi astitit ⁊ lu men refulsit in habita culo carceris pcussoq; latere petri excitauit eũ dicens/ sur ge velociter et cõtinuo ecciderunt cathene de manib⁹ eius Ad ix. ãn. Tu es petr⁹. p̃. Mi rabilia. Cp̃z

Exiens pe-trus sequebat angelum et nesciebat qz verũ ẽ qđ fie-bat p angelũ estimabat autẽ se visũ videre. Ad scdas ves. ãn. Jurauit dñs. p̃s. Dixit do min⁹. et cetere ãe cũ suis psal. de cõi aplor et dicunt quoti-die p octa. qñ fit serui. de apo stolis. cp̃z. Jam non estis. R Qui sunt isti. hy⁹ Aurea luce Hic hy⁹ dr̃ singulis dieb⁹ per octa. tã ad ves. q̃ ad matuti. qñ dr̃ seruicium de aplis. V⁹. In oẽm terrã exiuit. ãn. Glo riosi principes terre quõ ĩ vi ta sua dilexerũt se: ita ⁊ ĩ mor te nõ sunt separati. p̃s. Mgt. oro. Deus qui hodiernã. Et fiant ves de vtrisq; aplis: viz loco scdar vesperar de sãcto petro/ ⁊ loco p̀mar vespe. de

sancto paulo: de quo fit plenū seruiciū in crasti. Completo. dicat sicut post pmas vesȝ huiꝰ festi notatū ē. ¶ In cōmemoracione scti pauli apli ad matu. Inuitato. Laudemus iesū xpm ī passione apli pauli. ps. Venite. hyꝰ. Doctor egregie. V. Annue xpe. In pmo noctur/ ān. Qui operatus est petro in apostolatū operatꝰ est et michi inter gentes et cognouerūt graciā que data est michi a xpo dño. ps. Celi enarrāt. Finito psal. statim dr V. Qui me segre. dein de dr tota ān. pdicta qd p totū annū obseruet qn V. post añas habēt. V. Qui me segregauit ab vtero matris mee et vocauit me per grām suā. ān Scio cui credidi et certꝰ sum qr potens est depositū meum seruare in illū diē iustꝰ iudex. ps. Bndicā. V. De reliquo reposita est michi corona iusticie. ān. Michi viuere xps est et mori lucrū gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ps. Eructauit. V. Per queȝ michi mūdꝰ crucifixus est et ego mundo. V. In omnē terram exiuit sonꝰ eoꝝ. Lctō. i. Consideremus fratres charissimi quātis apostolū suū dñs paulū extulit honoribꝰ. Ad tēpus illū cecauit: sed illius cecacione totiꝰ mundi illuminacionem fecit In paradisum illū rapuit: ī celum terciū subleuauit: ineffabilis archani fecit eū participē: taliūqꝫ misteriorū conscium: que nulli homini fas fuit cōfiteri. Tu. R. Qui operatꝰ est petro in apostolatuȝ operatus est et michi inter gētes. Et cognouerūt graciam dei q̄ data ē michi. V. Gracia dei in me vacua non fuit sed gracia eiꝰ semp in me manet. Et cognouerunt. Lectio. ii. Paulus ī terra gradiēs sic agebat in cunctis: quasi angeloꝝ societate frueret. Et passibili adhūc corpore colligatus: illoꝝ perfectione gaudebat. Nam et tanqꝫ pēnatꝰ totū docēdo orbē puolauit: Et quasi iam incorporeꝰ corporis labores periculaqꝫ contempsit. Et quasi iā celū possidens cuncta prorsus terrena despexit. Tanqꝫ vero cum ipsis iā īcorporeis virtutibꝰ degeret: ita iugi mentis intēcione vigilauit. Tu. R. Scio cui credidi et certus sum quia potēs est depositū meū seruare in illū diē iustus iudex. Vꝰ Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dñs In illū diem. Lectio tercia. Angelis sepe diuersarū gen

ciũ cura cõmissa est. Sed nullus eoꝝ ita populũ sibi creditum gubernauit: vt paulus vniuersum orbem. Michaeli gens cõmissa est iudeoꝝ: paulo vero terre ac maris ac vniuersi orbis habitacio. Tu. R. Bonũ certamẽ certaui cursũ cõsũmaui fidẽ seruaui. Ideo qꝫ reposita est michi corona iusticie. V. Gracia dei sum id quod sum et gracia eius ĩ me vacua non fuit. Ideo. Gl'ia. Ideo. In scdo nocturno. ãn Bonum certamẽ certaui cursum cõsũmaui: fidem seruaui p̃s. Omnesgentes. V. De cetero reposita est michi corona iusticie. ãn. Tu es vas electionis scẽ paule apl'e p̃dicatoꝛ veritatis ĩ vniuerso mũdo. p̃s Exaudi deus depꝛecacionem V⁹. Per quem omnes gentes cognouerunt graciam dei. ãn Magnus sãctus paulus vas electionis vere digne est glorificãdus: qui et meruit thꝛonum duodecimum possidere p̃s. Exaudi deus oꝛacionem meam. V⁹. In regeneracione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. V. Constitues eos pꝛincipes super omnem terram. Lectio quarta. Beatus paulus apostolus: magister a deo constitutus: et omnium gencium ipse pꝛotectoꝛ erat bellantiũ: ip̃e sedulus minister egrotoꝛum. Nec in spiritualibus solum tam egregium conseruabat ducẽ/ sed in carnalibus quoqꝫ plurima sollicitudinis ac pꝛouidencie sue documenta pꝛestabat. Tu. R. Reposita est michi coꝛona iusticie quã reddet michi dominus in illa die. Iustus iudex. V. Scio cui credidi et cert⁹ sum quia potẽs est depositum meũ seruare. Iustus iudex. Lectio. V

Sicut enim ferrum in ignẽ missum totũ ignis efficitur/ sic paulus caritate succensus totus factus est caritas. Qui quasi cõmunis tocius mũdi esset pater: ita omnium non modo carnales parentes/ sed eciam spirituales pietate superabat pecunias et v̾ba coꝛpus et animam pꝛo illis impendens. Tu. R. Gracia dei sum id quod sum. Et gracia eius in me vacua nõ fuit sed semper in me manet. V. Qui operatus est petro in apostolatũ operatus est ꝯ michi inter gentes. Et gracia. Lcõ. vi

Quia ergo paulus factus: ĩmo tot⁹ factus est caritas/ ideo caritatem plenitudinem legis vocabat et vinculum ꝑfectionis omniumqꝫ matrem bonoꝛum iniciũ finẽqꝫ virtu

tū. Ideo dicebat finis prece-
pti est caritas. Tu. Rm. Mi
chi viuere xp̄s est et mori lu-
crum Gloriari me oportet in
cruce dn̄i mei iesu xp̄i. V. Per
quem michi mundus cruci-
fixus est et ego mundo. Glo
riari. In. iii. noct. ān. Ter vir
gis cesus sum semel lapida-
tus sum ter naufragium per
tuli pro xp̄i nomine. p̄s. Cō-
fitebimur. V. Nocte ac die in
profundū maris fui. ān. Re-
posita est michi corona iusti
cie quā reddet michi dn̄s ī il-
la die. iustꝰ iudex. p̄s. Domi
nus regnauit ex. V. Cooperā
te gracia spiritus sancti. ān.
Ne magnitudo reuelacionū
extollat me datus est michi
stimulꝰ carnis mee angelus
sathane qui me colaphizet ꝓ-
pter quod ter dn̄m rogaui vt
auferetur a me: et dixit michi
dominus sufficit tibi gracia
mea. p̄s. Dn̄s regnauit iras.
Vꝰ. Nā virtus in infirmita-
te perficitur V. Nimis hono
rati sunt amici tui deus.

Secūdū matheum. xix. caplo

IN illo tempore: dixit sy
mon petrus ad iesum.
Ecce nos reliquimus omnia
et secuti sumus te: quid er-
go erit nobis. Et reli. Omel.
beati hiero pbr̄i. l. vii

CUm deus et saluator
noster diuites difficile re-
gnum celorum intrare di-
xisset: discipuli eius fiduciali
ter responderunt dicentes.
Ecce nos reliquimus omnia
et secuti sumus te. Quid ergo
erit nobis. Tu autem domi-
ne miserere nostri. Rium.
Damasci prepositus gentis
arethe regis voluit me com-
prehendere. A fratribus per
murū submissꝰ sū in sporta
et sic euasi manus eius in no
mine domini. Vꝰ. Deus et pa
ter domini mei iesu christi scit
quia non mencior. A fratri-
bus per murum. Lectio. viii.

Grandis enim erat fiducia
illorum qui quamq̄ diuites
non fuerant sed victum ma-
nu et arte querebant: Tamē
confidenter dicebant se reli-
quisse omnia addendo et secu
ti sumus te. Omnia enim de
seruerant/ qui cuncta que ab
aliis desiderari poterant: et
eciam desiderare postposue-
rant. Non enim hoc solum
ad perfectionem sufficit si q̇s
diuicias huius mundi contē
pserit/ nisi post contemptas
diuicias saluatorē sequatur:
id est vbi relictis malis faciat
bona. Rm. Tu es vas electi
onis sancte paule apl̄e predi-
cator veritatis ī vniuerso mū
do. Per quē omēs gentes co

gnouerunt graciā dei. ℣. In
tercede ꝓ nobis ad dn̄m qui
te elegit. Per quē omnes. l. ix
Facilius enī sacculus re-
linquitur ꝙ voluntas. Mul-
ti enī diuicias relinquentes/
dn̄m nō sequūtur: q̇ ait. Nō
veni facere voluntatem meā
sed eiꝰ qui misit me. Jesus au
tē dixit eis. Amen dico vobis
ꝙ vos qui secuti estis me in
regeneracione cum sederit fi
lius hoīs in sede maiestatis
sue: sedebitis et vos super se-
des duodecim iudicātes duo
decim tribus israel. Tu. ℟.
Sāācte paule apl̄e predicator
veritatis et doctor gencium.
Intercede pro nobis ad deū
qui te elegit. ℣. Ut digni effi-
ciamur gracia dei. Intercede
Gloria patri. Intercede. ℣ꝰ.
Dedisti hereditatē. In lau. ā
Ego plantaui apollo riga
uit. Deus aūt incremētū de
dit. all'a. p̄s. Dn̄s regnauit. ℣
Unusquisq; eī propriam mer
cedē accipiet secūdū suum la
borē. ān. Libenter gl'iabor in
infirmitatibus meis: vt in
habitet in me virtus xp̄i. p̄s.
Jubilate. ℣. Quādo aūt īfir
mor tūc forcior sū ꝛ potens.
ān. Gracia dei ī me vacua nō
fuit: sed gracia eiꝰ semper in
me manet. p̄s. Deus deꝰ meꝰ
℣ꝰ. Gracia dei sū id quod sū

ān. Damasci prepositus gē
tis arethe regis voluit me cō
prehendere/ a fratribus per
murū missus sum in sporta/
et sic euasi manꝰ eiꝰ in noīe
dn̄i. p̄s. Benedicite omnia. ℣.
Deꝰ et pater dn̄i mei iesu xp̄i
scit qꝛ non mēcior. ān. Sctē
paule apl̄e predicator verita
tis et doctor gēciū/ intercede
pro nobis ad dn̄m qui te ele-
git. p̄s. Laudate. ℣. Ut digni
efficiamur gracia dei. Cap'm
Notū vobis facio euā-
geliū quod euangeliza
tum est a me/ qꝛ nō est secūdū
hominē neq; enī ab hoīe acce
pi illud neq; didici: sꝫ ꝑ reue
lacionē dn̄i nostri iesu christi
hyꝰ. Exultet celū. ℣. Annun
ciauerūt opera. ān. Ego enī
iam delibor et tēpus mee re-
solucionis instat bonū certa
mē certaui cursū cōsummaui
fidem seruaui/ superest michi
corona iusticie quā reddet mi
chi dn̄s in illa die iustus iu-
dex. p̄s. Benedictus. Oracio.
Deus qui multitudinē
genciū beati pauli apo
stoli tui p̄dicacione docuisti:
da nobis q̄s vt cuiꝰ natalicia
colimꝰ eiꝰ apud te patrocinia
senciamus. Per dominum.
Memoria de sancto petro. ān
Petre amas me pasche oues
meas: tu scis domine qꝛ amo

te. V. Tu es petrus. R. Et su
per hanc petram. Oracio.
DEus qui beato petro
apostolo tuo collatis
clauibus regni celestis aias
ligandi atq soluendi ponti-
ficium tradidisti concede qs
vt intercessionis eius auxilio
a peccatorū nostrorum nexi
bus liberemur. Qui viuis ꝛc.
Mēo. de scō iohāne baptista
ān. Inter natos. V. Fuit ho
mo. or. Deus qui presentem
diem. Ad primā. ān Ego plā
taui. ps. Deus in nomine tuo
Et dicātur oēs āe sup horas
sine. V. Ad. iii. ān. Libēter. ps
Legē pone. caplm. Notū vo
bis. R. et. V. de cōi vni⁹ apli
ad oēs horas dicātur. Ad vi
ān. Grā dei. ps. Defecit. cplm
MIchi aūt viuere xps est
ꝛ mori lucrū gliari me
oportet in cruce domini no-
stri iesu christi per quē michi
mundus crucifixus est ꝛ ego
mundo. Ad ix. ān. Scte pau
le. ps. Mirabilia. Capitulū
BOnū certamē certaui
cursū cōsūmaui fidem
seruaui/ de reliquo reposita
est michi corona iusticie quā
reddet michi dominus in il-
la die iustus iudex. Secunde
vespere erunt de sancto ser-
uano epyscopo añe super. ps
ferial. cum. Rio. cplo ꝛ hym
nis oia de cōi vnius cōfesso-
ris ꝛ pōtifi. Sz cū hac orone
DEus qui beatū serua-
num p humani gene-
ris salute mirabilibus fecisti
choruscare miraculis: eius qs
intercessione benigna: vincu
lis peccatorū solutis regna
nobis tribue celestia. p do.
Memoria de cōmemoracionē
aplor petri et pauli cum hac
ān In regeneraciōe require
in cōi vnius apli ad secūdas
vesperas eiusdē. V⁹. In oēm
terram. oracio. Deus qui ho-
diernā. vts. Deinde fiet mēo
de octa. sancti iohannis cum
mediis lectionibus in crastio
cum hac. ā. Ingresso. V. Fuit
homo. oracio. Deus qui pre-
sentē diē. Si in sabbato hoc
festum cōtigerit fiet mēoria
de dominica et de trinitate.
Ad matutinas. Lectio pma.
SEruanus qui de scoto
rum nacione originem
sumpserat sub ritu et forma
primatiue ecclesie vixit vsq
ad beati patris palladii pon
tificis aduētū qui a beato ce
lestino papa miss⁹ fuerat ad
scotorum gentem cōuertēdā
qui ibidē sactum inuenit ser
uanū. Et quia tante gēti my
steria pastoralia solus impē-
dere nō sufficiebat beatū ser-
uanū vt in vinea dñi secū ope

raretur doctrina ecclesiasti-
ca sufficiēter imbutum et per
eundem in episcopum ordi-
natum in omni scotoꝝ gen-
te suum constituit suffraga-
neum. Tu autem. Lectio. ii
Sanctus itaqꝫ seruanꝰ cū in
opus euangelii directꝰ ⁊ vil-
las castella et vicos circuiret
et verbū dn̄i seminaret/ cōti-
git vt ipse cū clericis suis apd
quendā pauperē nocte qua-
dam hospitarentur: qui de tā
tis hospitibus immensas deo
referens laudes vnicū suum
porcū in refectionē sanctorū
ad coꝝ victū mactauit. San
ctus itaqꝫ seruanꝰ pietate mo
tus porcū quem ad suorū re-
fectionē mactauerat in area
sua meritis sācti seruani ma-
ne iam viuū reperit/ sicqꝫ ho-
spes hospitē alternatī se refi
ciens: pauperem sanctissimꝰ
pater in pace dimisit: aquam
quoqꝫ in vinū conuertit. Et
cuidā monacho egroto ad bi
bendū dederit ex quo hausto
sanitatē illico receperit. l. iii
Tempore autem quodam ī
spelunca de dysert dyabolus
beatū seruanum variis que-
stionibus temptauit qui diui
na virtute confusus abcessit
et ab illo die demon ille ī spe
lunca illa nemini apparuit q̄
locus vsqꝫ mō in honore san
cti seruani celebris habetur:
vnde diabolꝰ vidēs se cōtra
sanctū virū nil preualere pos
se in sibi cōmissis grauiter in
iuriā facere conatus est vnde
ad miserū quendā hoīem in-
trauit qui tantū ei appetituȝ
tribuit ꝙ nullo modo satura
ri poterit. Seruanꝰ vero pol
licem in os eius posuit et dia
bolus territꝰ atqꝫ horribili-
ter clamans liberū dimisit il
lum. Tu. Medie lec de octa.
sancti iohānis bapti. V. Glo-
ria et honore. Lectio quarta
Post illum sacrosanctū dn̄i
nostri natalē diē nullius ho
minis legimus natiuitatē ce
lebrari: nisi solū beati iohan
nis baptiste: in aliis sanctis ⁊
electis dei nouimꝰ illū diē co
li: quo illos post consūmacio
nem laborū et deuictū trium
phatūqꝫ mundū in perpetu-
as eternitates presens vita ꝑ
turiit. R. Fuit homo. Lec. v
In aliis sanctis consūmata
vltimi diei merita celebrātur
In hoc eciā prima diei ⁊ ipsa
hominis inicia consecrantur
Pro hac absqꝫ dubio causa
consecrantur quia per hunc
dominus aduentum suuȝ ne
subito insperatum homines
non agnoscerent voluit esse

testatum. Tu autem. R. Johannes Lectio sexta.
Iohannes figura fuit veteris testamenti et in se formaz pretulit legis. Et ideo iohannes prenūciat saluatorem sicut lex graciam precucurrit. Quod autem nondum nat⁹ de secreto materni vteri prophetauit: et expers lucis effectus est testis veritatis: hoc est intelligēdum ꝙ latēs sub velamine et carne littere et redemptorem mundo spiritu predicauit: et nobis dn̄m nostrum de quodaz legis vtero procreauit. Ergo iudei errauerūt a ventre: id est a lege que christo erat grauida: et ab vtero locuti sunt falsa. Tu. R. Inter natos mulie(rum. Lectio vii.
Insuper quedam mulier paupercula quasi amens effecta sanctum supplicauit seruanū vt duos suos infantes quos mortuos ante pedes seruani proiecerat sua prece viuificaret Qui pietate et misericordia mot⁹ compaciens preces dn̄o effudit et vtrosq̄ defunctos vite pristine restituit. Tu. L. viii
Quidam vero latro nocturna hora mutonem quēdam in domo eiusdem sancti seruani depastum secum abstulit occidit et cōmedit et tandem dum diligens inquisicio de hac re fieret suspectus latro ad sanctum virum properauit volensq̄ seipsum iustificare super baculuz: magnū prestitit iuramentum: ꝙ hui⁹ sceleris expers innocēs ꝫ mūdus erat: mira res/ hoc ꝙ humanis non poterat declarari iudiciis/ ouis illa modo cō mesta ī gutture furis vocē balando formauit. Unde latro confusus in terra prostrat⁹ miserabiliter veniam petens pro quo sanctus dominū orauit. Tu autem. Lectio nona
Draco ingens et horribilis in loco qui dūnyne dicitur ī populis et pecudibus cedem grauissimam fecit/ ad quem sanctus solus accedens lorica fidei armatus baculi sui cuspide pungens terribilem illum interfecit draconem in cuius miraculi memoria vallis illa vallis draconis dicitur. Tres eciam viros cecos tres claudos et tres surdos de alphibus pro sanitate recuperanda ad eum venientes quos in aqua per eū benedicta ter balneare fecit: et exinde exeuntes meritis sanctissimi viri sanitati omnes restituti sunt. Est et alius

sanct⁹ seruan⁹ nacione israle
tic⁹ q̄ tēporib⁹ beati adāpnani
abbatis in insula petmook
multis miraculis claruit put
gesta p eū in ei⁹ vita lucidius
complectūt. Tu. Cetera oīa
de cōi vni⁹ cōfesso. et ponti.
Memoria de sctō iohāne bap
tista cū hac ān. Factū ē i die
octauo. Reqre hāc añam. ī p̄
ma die ad scdas vesp. sup psal.
Magt. oro. De⁹ q̄ p̄sentē diē
Memo. de apls. ān. Petrus
apls et paulus doctor gēciū
ipsi nos docuerūt legē tuam
dñe. V. Annūciauerūt opera.
oro. De⁹ q̄ hodier. He sequē-
tes añe. dicant ad vespe. et ad
matu. sup psal. Magt et Bñ-
dictus. qñ de apls sit serui.
vel ad mēo. eor cū de aliquo
sancto sit seruiciū cū repetici
one earūdē. ān. Petr⁹ apls
vts. ān. O petre pastor sūme
et paule doctor magne nos
xpo pia p̄ce purgatos cōiūgi
te. ān. Gloriosi princi. quere
hāc añaz ī p̄ma die. Ad scdas
vespe. sup psal. Mgt. ān. Bea
ti eritis. ān. Tradēt eni vos
Quere has duas añas in cōi
apostolorū. ¶ Sācti rūmal
di epi et martyris. ān. Stirpe
natus ex serena rūmald⁹ vir
inclit⁹/ ad celor p amena su-
spirat medullitus/ oriūd⁹ ex
scocie regali prosapia/ hone
state vitā morū ornat ab īfā
cia. ps. Magnificat. Oracio.
Deus qui intercedente
beato rūmaldo mar-
tyre tuo atq pontifice flumi
nū labenciū vndas tua vir-
tute solidasti: et triduo sub-
merso a mortis nexibus de
aquarū humore eripuisti. da
quesum⁹ eiusdē interuētu no
bis de morte ad vitā trāsfer-
ri sempiternā. Ad matu. L. i.
In regno scocie rex q̄dā
noīe dauid qui ciuitatē
beruici inclitā pro tūc coha-
bitabat hic cōiugē nobilē ce-
ciliam noīe illustris regis ce
cilii duxit in vxorē qui simul
vt coniuges diu cohabitarūt
sese mutuo diligentes sed fer
uencius oīpotenti deo grās
inuicē referētes in semīe suo.
Qui cū sacri baptis Lec. ii
mat3 vnda regenerati fuerit
vitam suā sancte in omni do
ctrina dei duxerūt: hii cū nō
haberent plē quā heredē fu-
turam in regno scocie expecta
rent: oīpotēti deo preces p he
rede die ac nocte effundere nō
cessarūt. Tu autem Lec. iii.
Ad quēdā igitur magne sā
ctitatis et religionis virum
vballafer noīe pro tūc dune
lensis ecclesie epum Cui⁹ viri
sanctitas per omne regnum
scocie diuinit⁹ erat diuulga-

ta hūc rogauerūt vt cunctipo
tentem deum orare dignaret
quatenꝰ eis prolē ī dicto suo
regno successorē ꝯcederet. l. iiii
Dictus episcopꝰ eorū-
dem acquiescens preci
bus inuictē rege et cū regina ī
oracionibꝰ sese ꝓsternūt: quo
in loco tale a dño angelicum
receperūt respōsum: prolē no
bilem nō solū mēbris decorā
verū virtutibꝰ illustratā su-
scepturā habes in qua deo be
neplacitū fieret et p quem ma
gna ppli multitudo cōuerte-
ret ad dñm. Tu autem. l. v.
Demū iuxta diuinū oracu-
lum regina concepit ac mire
pulcritudinis filium inde pe-
perit vnde parentes nō mo-
dicū gauisi epm̄ predictū de-
uote exorarūt vt hūc eorū fi
lium sāctis suis manibꝰ bap
tizaret q̇ eisdem exhortacio-
nibus annuens eūdē suū fili
um in noīe dñi nomē impo-
nēdo rūmaldū diuinitꝰ bap
Qui qui (tizauit. Tu. lc. vi.
dem deinceps tenerrime nu-
tritus spūs sancti grā reple
tus in quīto etatis sue anno
prefato epo sciencijs et mori-
bus tradit educandꝰ: q̇ bone
indolis sub eodē patre viro
famosissimo scienciarū sapi-
encieq; et virtutū pocula cuz
sūma diligencia et feruēti cor

de suscepit. Puer autē rūmal
dus iuxta preceptū dñi paren
tibus obediēs ad paternū re
giū venit palaciū: sed oēs di
uicias regales/ oēsq; mundi
pompas et honores/ caducas
reputauit: et tanq̄ anime sue
contrarias respuit Tu. l. vii
Hiisq; oībus spretis sese hu-
miliando in ecclesia et regia
capella die nocteq; deuotis ī
oracionibus iacuit prostratꝰ
oīa que sibi dabant pauperi-
bus et egentibꝰ distribuit/ de
biles/ infirmos: et captiuos
visitauit: operacq; mīe iuxta
dñi preceptū diligenter adim
pleuit: quare in eius laudē de
uotis canimꝰ vocibus. Sub
tenella mox etate crescens sa
piencia/ vite florens sanctita
te spernit trāsitoria. Tu aūt
Deinde beati viri lc. viii.
meritis infula pontificali de
coratus in superioribus par
tibus gallie dū ibidē sermo-
nem populo faceret leprosus
quidā ab eo peciit elemosinā
licet gentilis fuerat: cui rum
maldus respōdit terrenā ele-
mosinā: quia aurū neq; argē
tum vnde tibi dem non ha-
beo sed spiritualem et hoc qd
michi ē tibi do quare ī nomīe
dñi nostri iesu xpi velocꝰ ti-
bi dico surge et de loco ī quo
sedes tete erige/ crede in deū

et a tua curaberis lepra et hoc verbo continuo resurrexit: et restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli credidit q; et baptizatus est: perducto autē eo romam a romano tūc pōtifice benigne recept⁹ est. Tu
Regressus autem Lctō. ix. a romana ciuitate per lūbardiam venit vbi varios languentes et dolentes pro auxilio suaꝝ infirmitatum repit. Uir itaq; sanctus rūmaldus intelligens q a demonio vexati erant prece fusa ꝑmitus deuota orōne nomē dñi nostri iesu christi inuocando: demoniū illud exiuit apprehendens q; manus infirmoꝝ statim sanitati restituti sunt/ tādē per galliā rediēs machleniam venit vbi ꝑ tunc locus erat multū desertus vbi post varia et q̄ admiranda ꝑ eundem virū dei cōmissa miracula subiit pro christi noīe martyrium et ibidē requiescit ī pace beata: infirmis et languidis in presens sanitatem hactenus prebens. Tu autem. R. ān. psal. hym. et capitu. de communi vni⁹ martyris et pōtificis. In laudib⁹ ān. Hic ē prudens et fidelis: iacob formam et rachelis parentes et patriam derelinquēs ad aspectum dei tendit per despectū spernens ignominiam. ps. Dominus regnauit. ān. Solum deum concupiscens descendit de gloria/ loca tendit ad deserta/ cōtempnit sublimia. ps. Jubilate. ān. Tādem ductus in deserto sacro duce spiritu vbi nunc machlinia sita quieuit a strepitu. ps. Deus deus me⁹. ān. In machlinia predicauit christuz/ vitam cōsummauit felici martyrio. ps. Benedicite. ān. Hostes tandem pietatis cultu sub īopie: estimātes paupertatis viruz mactant impie. ps. Laudate Capitu. Omīs pontifex. hy⁹. Deus tuorum militum. V⁹. Justus germinauit. ā. Plebs sancta veneratur pia cuius moduletur laudes pleno pectore/ vita cuius et doctrina quondam floruit machlinia nūc dotata corpore. psal. Benedictus. Orō. vt supra. Ad scdas vesperas super psal. feriales. ān. Hec est prudēs. cp̄z hy⁹ de cōmuni vni⁹ marty. ān. O preclarum sidus rarū nesciēs solacium: desperatis sospitatis dans et vite spacium: cecis viam/ armoniam surdis: mestis gaudium: et languorū diuersorum releuans supplicium. psal. Magnificat. Orō. vtš. ¶ Festū visitaciōis btē marie celebre

tur in ecclesia scoticana i era
stino post oct sancti iohānis
baptiste Ad primas ves. ān:
Eterni pris fili9 mariā
cōcupiuit: de sctōrū splē
doribus in matrē introiuit.
psal. Dixit dñs. ān. Liliū cō-
uallīū fragrans in odorem:
iter ornat menciū ferens celi
florem. ps. Laudate pueri. ā.
Paradisus celicū fructū affe
rebat: grauide qui puer gau
dio replebat. ps. Letat9 sum.
ān. Lucernā veri luminis do
minus accēdit: quo dragmā
nostram perditam saluās ap
prehendit. ps. Nisi dñs edifi.
ān. Conforta mater filios:
simul et veracem: tocius hie-
rusalem ponens fines pacem
ps. Lauda hierusalem. Cpm
Go mater pulchre dile-
ctionis et timoris & agni
cionis et sācte spei: in me om
nis gracia vie & veritatis: in
me omnis spes vite et virtu-
tis. Deo gracias. R. Exulta
uit infans gaudiis in spiritu
helie: cuius mater mirabilis
fit cōpos prophecie. Celi ma
nat deliciis introit9 marie.
V9. Propter archam domini
benedixit domui deus zacha
rie. Celi manāt. Gloria pa-
tri. Celi. Hymnus.
Estum matris glorio-
se plebs sancta concelebret:
pietatis viscerose graciam ex
postulet/ quam cognata co-
piose sensit hic elizabeth.
Fecundata senectutis steri
lem aggreditur: quam diui-
ne iam virtutis mater clam
efficitur: gratulatur cum sa-
lutis consortem alloquitur.
Uox non loquens exulta-
uit ad verbi presenciam: sed
elizabeth expauit matris ex-
cellenciam: benedictaq̄ clama
uit fructus affluenciam.
Unde michi quisq̄ putet hoc
ait p̄sagiū: vt deuote me salu
tet mater regis omnium: vē
tris mei fructū mutet in no-
uum tripudium.
Uirgo dum sic commenda-
tur: canticum leticie: psallens
pure gloriatur: in autorem
gracie: quo beata predicatur:
in omni progenie.
Trine deus summe pie re-
gnans eternaliter: prece vir-
ginis marie nos conserua iu
giter: vt post finem huius vi
te viuamus perenniter. V9.
Diffusa est gracia ī labiis tu-
is. R. Propterea benedixit.
ān. In psalterio decacordo
psallit virgo regia dominū
magnificando qui fecit ma-
gnalia pellens potentes de
sede diuina iusticia: seruos hu
miles exaltans misericordia
psal. Magnificat. Orō:

DEus qui sacratissimā virginē mariā vnigeniti tui matrē mutue cōsolaciōis gracia beatā elezabeth visitare fecisti/ cōcede ꝓpici⁹ nobis famulis tuis: vt ex ei⁹ visitacionibus assidue consolemur: ⁊ a cunctis aduersitatibus tuo munimine ꝓtegamur. Per eūdem dominū Mēoria de martyribus ꝓcesso. ⁊ martiniano sub silencio. Ad ꝯpletorium. ān. Sācta maria. ꝑs. Cū inuocarem. cǣ. hy⁹. Saluator. ān. Glorificam⁹. cǣ ꝑs. Nūc dimittis Ad mat. Inuita. Reginā celi glīe deuote collaudemus. Matrem misericordie venite adoremus. ꝑs. Venite. Hy⁹.

MUndi sal⁹ affutura virgo mater inclita: gestu simplex mēte pura specie prefulgida/ cum celesti genitura processit in publica. Caput cōterēs drachonis rubus qui non vritur: aaron virga/ gedeonis vellus quod perfunditur: hec ꝑfecto salomonis tēplum bene dicitur. Genitrix emanuelis vgā iesse floruit/ ianua ezechielis q̄ viro nō patuit/ mōsq lapis danielis statuā cōminuit. Sic in mundo preter morē notū fecit dñs/ castis mater cōditorem circūdat visceribus/ terra gignit saluatorem nubibus pluenti bus. Virgo cara charitatis feruēs desiderio: caste consāguinitatis fauet ministerio: gaudēs huius nouitatis fctō puerperio. Felix domus zacharie talem habens hospitē: felix cognata marie quā suscepit comitē: sed iohānis et messye tu distingue limitem. Laus sit sūmo genitori qui regnat ꝑ omnia/ laus sit nostro redemptori per quem venit gracia/ procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. In. i. noc. ān. Pater matris filio singula subiecit ex infātis gaudio laudem que profecit. ꝑs. Dñe dñs noster. ān. Sol in tabernacula solus illucescit/ dum sponsus in thalamo sponse requiescit. ꝑs. Celi enarrant. ān. Hec est terra dñi quam ipse fūdauit germine q filii sui fecūdauit. ꝑs Domini est terra et ple. Vsus Diffusa est gracia. Lcō ꝑma.

GLoriose virginis marie matris dñi: varie festiuitates eo celebrius atq deuocius in ecclesia dei recolende sunt/ quo constat eam beaciorem eē post christū presertim cum eius celsitudo mirabilis incomparabiliter affluat deliciis graciarum: ipsa nāq residet ad dexteram maie-

statis in excelsis magni regis assueri consorꝫ effecta. Specialis interuētrix pꝛo suo genere sicut hester delicata ī necessitatis tempoꝛe pꝛeparata tanto cunctis celi ciuibus potencioꝛ atq sublimioꝛ quanto differēcius pꝛe illis nomē matris dei singulariter here ditauit. Hec est vere benedicta super oēs mulieres inaccessibili luce diuine maiestatis/ in quantum sine personali vnione condicio creature patitur adherens et coniuncta. Hanc igitur virginem thꝛonus dei reginam suscipit/ choꝛus angeloꝝ dñam veneraꝛ sctōꝝ cōcio laudibus extollit. Iusti viatoꝛes speculum virtutum pꝛestituunt: et veri penitētes aduocatam senciunt lacte benignitatis eius suauiter imbuti ne tabescāt in lachꝛimis luctus et meroꝛis. Tu autem ℟. Elizabeth vt virgini senectus pꝛesentatur: hanc voce venerabili salutat amplexatur. Intacta mater sterili matri congratulatur. ℣. In sacris claustris viscerum: pꝛecursoꝛ puer puerū: messyam pꝛotestatur. Intacta. Lcō. ii.

Laudes igitur et pꝛeconia tam excelse matris romanus pontifex vꝛbanus sextus pio studio volens ampliare: festiuitatibus antiquis festiuitatem nouam superaddere decreuit: vt visitacionis ei⁹ memoꝛia frequentaretur: qua post concepcionem verbi diuini cognatam suā elizabeth humiliter salutauit. Sperauit idem pōtifex: nec falli potuit/ ꝙ contra virus pestiferū scismatis introducti: quo chꝛistiane plebis ꝯmunio dissoluta est/ et ecclesie militātis vnitas rūpebatur accepcioꝛ mediatrix apd deū esse nequiuit ꝙ ipsa que deum genuit vt dū festum visitacionis eius a clero et populo deuotis celebꝛatur officiis/ dignetur eius pietas congrua voce afferre remedia: statum ecclesie reconciliando in fide et gracia salutari. Tu autem domīe. ℟. Exultat infans gaudiis ī spiritu helye/ cuius mater mirabilis fit compos pꝛophecie. Celi manat deliciis introit⁹ marie. ℣⁹. Pꝛopter archam domini benedixit domui de us zacharie. Celi manat deliciis introitus marie. Lcō. iii.

Ut autem deuocius et attēcius ad idem festum celebꝛādum inuitaretur plebs fidelis/ pꝛefatus pontifex romanus auctoꝛitate apostolica statuit diem solennitatis sexto nonas iulii per singulos an-

nos celebrandum concedens piis huius festi cultoribus speciales indulgencias perpetuis temporibus duraturas Unde omnibus vere penitētibus et confessis/ qui matutinali officio seu misse aut vespis eiusdem festiuitatis ī ecclesia presentes affuerint: centum dies. Eis vero qui prime/tercie/sexte/none/ac completorii officiis interfuerint pro qualibet ipsarum horaꝝ quadraginta dies. Illis autem qui per octauas eiusdem matutinalibus misse: vesparū ac predictarum horarum officiis interessent: singulis diebus centum dies de iniūctis penitēciis misericorditer relaxauit. Tu aūt domie. R Benedictā predicat senex portam spei: vnde hoc vt veniat ad me mater dei Te loquēte iubilat Infans ventris mei V. Beata que credidisti: perficientur q̄ audisti: ecce signū rei Te loquēte. Glia pr̄i Infans. In secundo nocturn. ān. Stat in regis dextera glorie regina vide regis filiā ⁊ aurē huc īclina. ps. Eructauit cor meū. ān. Dei tabernaculum quod ipse sacrauit ex te vite fluuium cunctis deriuauit. ps. Deus noster refugi. ān. Florida sterilitas senex virtuosa de te dei cītas dixit gloriosa. ps. Fundamenta eius. V. Specie tua et pulchritudine tua. Lectio quarta:

Viros igitur sanctos atq̄ deuotos ad huius diei festiuitatem celebrādam alliciūt tam auctoritas et euangeliorum fides q̄ miraculorum cō cursus. Ex quibus tante solē nitatis materia certior esse probatur: et efficacior in laude prospicitur. Refert enim euangelista cōtinuo post angelicam salutacionem mariā virginem elizabeth cognatā suam visitasse personaliter: ⁊ benigne salutasse Inestimabilis namq̄ et singularis humilitas: que menti marie firmiter adhesit et linguam virgineam in huiusmodi vocem prorumpere fecit. Ecce ancilla dn̄i fiat michi/ ipsa quoq̄ gressus eius dirigens/ hāc in montana cōscendere fecit ad salutandum elizabeth: vt hec eadem virtus et deo preberet obsequium et proxime consā guinie solacium exhiberet. Sic enim decuit vt angeloꝝ domina per humilitatis et charitatis officium sponte se ministram exhibens omnem iusticiam per meritum adim

pleuit. Tu autē domine. R. Laudis cum preconio cultu singulari: letabat cātico suo salutari. Cum pudoris lilio parens absq pari. V. Nam debet ab omnibus generacio nibus beatificari. Cum pudoris lilio parens absq pari. Lectio quinta.

Miraculorum eciam affuit gracia copiosa/ dum virgo venerabilis et femina sterilis ambe pregnantes occurrerūt sibi infancium ī vtero quos necdum partus ediderat multa noticia comperta est/ dum puer propheta domi num prophetaruz presentem exultando reuelauit/ qui ad huc sermone vocis predicare non valuit Mater quoq pueri spiritu sancto repleta/ matrem dei mariam prophetica laude confessa est/ fidem eius cum fecunditate cōmendans et florem cum fructu deuote benedictionis. His euidenter panditur incarnacionis mysterium/ cum sancta mulier elizabeth āgelice salutacioni conformem se reddit/ et tam egregie tam congrue perorā do proponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui Sic prophetauit femina sapiens celesti inspiracione preuenta: cognouitq presencialiter adesse saluatorem/ cuius in vtero sensit gaudere precursorem. Tu autem domine miserere nostri. R. Christi sanctuarium spiritus sacrarium mater pietatis. Pregnanti solacium cognati sub sidium administrat gratis. Vs. Sic maria nobilis formam vere singulis dat humilitatis. Pregnanti solaciū cognate subsidium administrat gratis. Lectio sexta

Exultemus igitur in hac die tot et tam excelsa fidei nostre sacramenta debita vene racione recolentes/ in qua celebriter extollitur beate vir ginis marie matris dei gloriosa fecunditas. Aduentus christi hominis in carne predicatur: pueri exultantis no ua sunt preludia: et sancte mu lieris elizabeth gracia confir matur. O maria virgo piissi ma: quis potest digne tua re ferre preconia/ cuius singularis humilitas in angelica collocucione conceptum diuinum habere prome ruit. Cuius gratissima charitas in sancte cognate visitacione mirabilis apparuit/ cuius salutacio benigna/

puerū in ventre clausū exultare pdocuit: et matrē pueri prophetare fecit. Nemo sileat a laude tua cui⁹ materia mūdū replet vniuersū. Salutemus ergo te multiplices et immēsas tibi referendo gracias: tu nos visita p frequentes tuas et īnumeras mīas vt tue beatitudini cōgaudētes: regni filii tui mereamur esse participes. Tu. R. Digna quā respiceret: cui⁹ cōcupisceret dñs decorem. Se velut paupculā prebet et ancillam post matris honorē. V⁹. Nā virgo christifera grāz munera refert in datorē. Se velut Gloria patri. Prebet et ancillam. In. iii. noctur. ān. Per te mater oīs terra cantat noua cantica laudans q̄ pfecit deus in te mirabilia. ps. Cātate. i. ān. Per te lux est orta iustis et rectis leticia: spō audit et letat cū iudee filia. psal. Dñs regnauit exultet. ā. Dū cepit virgo salutare senē piis vocibus/ missū suū salutare notū fecit dñs. ps. Cātate. ii V⁹. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam. pmo ca

In illo tpe Exurgēs maria: abiit in mōtana cū festinacione in ciuitatē iuda: et intrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia scti ābrosii. epi. l. vii

Morale est oībus vt q̄ fidem exigūt: fidez astruant Et ideo angelus cū abscondita nunciaret: vt fides astrueretur exemplo senioris femine sterilisq̄ conceptū virgini marie nūciauit: vt possibile deo esse omne qd ei placuerit asse reret Ubi audiuit hec maria nō quasi incredula de oraculo: nec quasi īcerta de nūcio: nec quasi dubitans de exēplo sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in montana perrexit quo enī iam deo plena nisi ad superiora virgo cū festinacione conscenderet? Tu aūt. R. Felix parens et puerperiū q̄bus adest regina virginum. Ibi nequit esse periculū: vbi salus qui curat seculū. V. Gabrielem iuxta presagiū: tunc est natū multorū gaudium. Ibi nequit. Lectio octaua.

Nescit tarda molimina spiritus sancti gracia. Discite et vos sancte mulieres sedulitatem quā pregnantibus debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola in intimis penetralibus versabatur: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas moncium non ab officio prolixitas itineris retardauit. In monta

na virgo cū festinacione: vir go officii memor: iniurie immemor: affectu vigente non sexu: relicta prexit domo. Discite virgines sacre nō circūcursare per alienas edes: non demorari in plateis non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festina in publico. Mansit apud cognatā suam eciā tribus mensibus. Etenī que ꝓpter officiū venerat: inherebat officio. Mās͠it mensibus tribus: nō ꝙ dom⁹ eā delectaret aliena: sed qꝛ frequēci⁹ videri ī publico displicebat. ℟ Gloriosa celoꝝ dn̄a spōsa regis et mater inclita celi melos/ mūdi fiducia Nostra clemēs audi precamina. ℣. Stella maris occasus nescia placa nobis mundi certamina. Vidici- (Nostra. Lectio ix. stis virgines pudorē marie: discite humilitatē. Uenit ꝓpinqua ad ꝓximā: iunior ad seniorem: nec solū venit: sed eciam prior salutauit. Decet enī vt quāto castior virgo tāto humilior sit. Nouerit deferre seniorib⁹: sit magistra humilitatis in qua est profes sio castitatis: est et causa pietatis: est eciā et norma doctrine. Contuendū est enī: qꝛ superior venit ad inferiorē vt inferior adiuuet. Maria ad elizabeth: xp̄s ad iohannē. Deniqꝫ eciā postea vt sanctificaret baptismū iohānis dn̄s venit ad baptismū. Cito quoqꝫ aduentus marie et presencie dn̄ice beneficia declarantur. Simul autem vt audiuit salutacionē marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹: ⁊ repleta est spū sctō. Tu aūt ℟. Regalis stirps virginē ob sui pulchritudinē rex sūmus adamauit. Clandestinū connubiū infans per matris vterum exultans reuelauit. ℣. Joseph noli. metuere qd natum est a coniuge de spiritu manauit. Clandestinū. Glia Jnfans. ℣. Ora ꝓ nobis sācta dei. ℟. Ut digni efficia. Jste ℣. dicat quotidie ꝑ octauas Jn laud. ān. Scādit mōtes aurora grē: luce fulgens celestis glorie: iustis ferēs solem iusticie: diē mōstrat noue leticie. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Jn concursu matrū cū gaudio: preco paruus carens eloquio: seruus regē noscens in vtero: puer infans colludit puero. p̄s. Jubilate. Senex plena celesti munere/ rorē fusum cernens in vellere/ flammam ignis rubū non vrere. iesse virgā clamat florescere p̄s. Deus de⁹ meus. ān. Sal-

uatoris cõceptus panditur: virgo pura mater efficitur: benedicta predigne dicitur/ in qua vite fructus exoritur. ps. Bñdicite. an. Mater pia plena virtutibus deum laudat feruore spũs ipsi psallens cũ letis vocibus/ qr respexit ancillã dñs. ps. Laud. cpz Ego mater pulchre dilectionis. y⁹

O Salutaris fulgẽs stella maris: generans prolẽ vitatis solẽ: mater honor clemẽs famulor: suscipe votũ

Congratulamur et tuas conamur: canere laudes que deo congaudes: sz nõ condignis p ualem⁹ hymnis: dicere totũ

Quã veterana traxit ĩ mõtana: gressu festinã rosã matutinam: tibi iubilamus et cõ celebramus: hec tua festa.

Vocẽ rachelis exaudi de celis: que te nunc orat filiosq ploratː potens regina gracia diuina: pelle molesta.

O mediatrix: orbis reperatrix: laus angelorum: salus ĩfirmor: flos feminar: hostẽ animarum: reprime seuum.

Sit bñdicta trinitas inuicta/ p quã beata virgo coronata/ meruit frui fructu ventris sui/ nunc et in euum. Amen. v⁹. Elegit eã deus. an. Redẽptor rex israel venit in virgine: repletur elizabeth sacro spiramine/ prophetat puerulus in ventre: ordĩe mirãda fit nouitas laus tibi dñe. or. vts. vl. or.

Omñps sẽpiterne deus q ex habundancia pietatis beatam mariam filio tuo impregnatam ad salutacionẽ elizabeth inspirasti: presta qs vt per eius visitacionẽ donis celestib⁹ repleamur et ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per dominum. Nulla fiat mẽoria de sctis. Ad primã. an. Scandit. ps. Deus in nomine. Ad. iii. an. Jn cõcursu. ps. Legem pone cpm. Ego mater. R. Diffusa v⁹. Specie tua et. Ad. vi. an. Senex. ps. Defecit. Capitulũ

Surge propera amica mea columba mea/ formosa mea et veni iã hyemps abiit et recessit: flores apparuerũt in terra nostra/ tẽpus putacionis aduenit. R. Specie tua. v⁹. Adiuuabit eam. Ad. ix. an. Mater pia plena. ps. Mirabilia. Capitulum.

Veni colũba mea ĩ foraminib⁹ petre ĩ cauerna macerie/ ostende michi faciẽ tuã: sonet vox tua in aurib⁹ meis/ vox enim tua dulcis est et facies tua decora. Deo g. R. Adiuuabit eam. v. Elegit eã deus. or. Ad scdas vs. an. Scandit montes. ps. Dixit

dñs. ℣ ceti. pi. de sctã maria. Capłm Ego mater pulchre. ℟. Felix parens. y⁹. Hestũ matris. ℣⁹. Elegit eam deus ãn. Exultat virgo virginũ in deo salutari/ cõfortãs se- mẽ abrahe grã singulari/ qđ patrib⁹ promissũ est in fide re gulari/ verbum de celo missũ est in radio solari. ps. Magt Memoria sub silẽcio de apo stolis cũ hac. ãn. Petrus apo stolus. ℣c. et cum ista orone. De⁹ q̇ hodiernũ diẽ. Mẽoria de dñica si cõtigat ꝯple. dicat vtš. i. vš. ℣ quotidie qñ fit ser uiciũ de octa nisi in festo san cti martini sancti palladii epi et trãslacione sancti tho- me martyris. Tunc ad ꝯpł. dicatur. ãn. Miserere. sup. ps Cũ inuocarem. ℣c hy⁹. Sal- uator et in fine. hymni. dica. Deo patri. ãn. Lucẽ tuã dñe Quotidie infra octa. fiat ser uicium de visitacione cum re gimine chori nisi festum. ix. ł. intercurrat. Ad mat. Inuit. hymnus. añe. et psal. sicut in prima die. ℣. ℣. ℟. secundum ordinẽ nocturnoꝝ ante lau- des. ℣⁹. Ora pro nobis. ℣c. In laudib⁹ hec sola. ãtipho. Scandit montes. ps. Domi nus regnauit. Capituł. hy⁹. et. ℣⁹. sicut in die. ãn. sup. ps. Benedictus. et. Magnificat. dicantur. vtš. Ad primas ve speras dicebãtur quando fit seruiciũ de octa. tñ quãdo fit seruiciũ de aliquo sancto tũc ad memoriã de octa. dicãtur añe de noct. sicut in festis tri nitatis et corporis christi.

Et notandum est ꝙ in festis translacionis sancti martini et sancti thome martyris fi- ant medie lectiones de apo- stolis et nichil de octa. nisi tã tum memoria: sed in festo sã cti palladii epyscopi propter dup. festum eiusdem nichil fi et de octa. visitacio. seu apo- stoloꝝ nisi tantum memoria Notandum est ꝙ in festo sã- cti martini et in aliis festis. ix. lectio. infra oct. visitacio. beate marie contingentibus dicantur vespere et matu- tine de sancta maria extra choꝝ sicut extra octa. eiusdẽ. Scda die infra oc. Lcõ pma

Sacrosancte militanti ecclesie congruum re- ctũqꝫ visum est/ vt que regine celi głiose dei genitricis ma- rie visitacionis graciam in sue tribulacionis ãgustia co gitur exorare: piissime visita cionis illius: qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Si enim preces ma iestati eius venerabilius offe runtur: vt ex antiqua beni-

uolencie decantacione sua be
niuolencia congrue est captā
da. Magna hec festiuitas
domui zacharie iocundissi-
ma fuit. Et tanto nobis iocū
dioꝝ esse deberet quo ipsius
ineffabilem humilitatem vir
ginitatisqꝫ suauitatem in ea
specialibus celebꝛamus. Tu.
Ria de p̄mo noc. Lectio. ii.
Exurgens maria abiit ī mō
tana cum festinacione/ abiit
gēma virginum: matrū glo
ria/ mulierum decus: a quie-
tis vallibus: a thalami dili-
ciis/ ad laboꝛes in mōtibus/
fons affluēs in mōtana ascē
debat. Nūquid non sūt dili-
cie virginitatis: decus cū mu
nere fecunditatis/ humilita-
tis: insigne caritatis. Fauus
distillans: mīe viscera pleni-
tudo gracie singularis sancte
seni elizabeth/ sanctis āgelis.
speciosa facta est et suauis.
in huiusmodi deliciis suis
sācta dei genitrix. Mōs myr
rhe: mons thuris: cuius iusti
cia sicut montes dei: montes
scandit coꝛpoꝛe et non minꝰ
mente conscendit. Lectio. iii.
Certe non vanis aspectibꝰ
non ociosis fabulis intende
bat/ sed piarum meditacionū
sursū actionibus deuotis oꝛa
cionibus: et vniuersarū vir-
tutū exerciciis quas pigmen
tariꝰ celestis ī ip̄a cōmiscuit/
vt fragrās virga fumi ex aro
matibus ante cōspectū dn̄i iu
giter ascēdebat. Strenuita-
tis indiciū: pꝛudēcie circūspe
ctio: virginalis erubescencia
notātur cū ānectitur/ cū festi
nacione. Foꝛtitudinis donū
ipsa habuit/ qn̄ abrupta mō-
ciū festinanter ascēdit. Pꝛu-
dencie circūspectionē aduerti
mus/ qn̄ vagis nō est vsa di-
scursibus: sed sedula ceptis in
stitit deuotis opibꝰ virgina
lis eciā erubescēcia ī ip̄a cla-
rescit: qꝛ diu in publico vide
ri noluit. Tercia die de trās
laciōe scti martini et med. l.
de octa. visitacionis et tantū
memoꝛia de apl'is. Oꝛacio.
Deus qui pplo tuo eter
ne salutis beatū mar-
tinū ministrū cōcessisti pꝛesta
q̄s vt qui executoꝛ mādatoꝝ
tuoꝝ extitit ī terris ītercessoꝛ
noster semper esse dignetur in
celis. Per dominū. Lectio. i.
Beatus martinus cū ad
huc ad ep̄atū turonice
eccl'ie peteretur: ꝗ exire a mo-
nasterio suo defacili nō posset
quidā simulata vxoꝛis sue in
firmitate rogauit eum exire
vt eam visitaret/ tūc raptus
licet inuitꝰ oīum cōsensu ep̄s
cōsecrat. Sūpto autē ep̄atu
eadem in coꝛde eius humili-

tas: eadē in vestitu eius vilitas erat que prius. Sicq; epi dignitatē īplebat vt virtutē monachi nō desereret. Lcō. ii

Anno sexagesimo quarto post trāsitū btī martini/ beat9 perpetu9 predicte sedis epūs/ corpus beati martini trāsferre disposuit. Cōuocatisq; vicinis abbatibus et clericis cū hoc in kalēdis iulii agere vellēt: vigilata prius vna nocte: per totū diē laborātes nichil proficiebāt. Tūc quidā ex clericis ait. Scitis quia post triduū natalis epātus eius est/ et forte in hac die nos transferre se admonet. Tu. lc. iii.

Quarto aūt die accedentes nō valebāt mouere sepulchrū Pauore aūt oēs exterriti vasculum terra cooperire cogitabant tūc apparuit eis venerāda canicie senex/ dicens se esse abbatē: et ait. Quid turbamini et tardatis/ nōne videtis beatū martinū astātē vobis iuuare patū: si man9 apponatis. Et iactās palliū/ posuit manū cū aliis ad sarcophagū. Mox ptinus cū sūma leuitate cōmotū in locū quo nūc honoratur/ cum hymnis dño annuente perducitur.

Post hec requisitus senex nec exire visus est: nec ibi inuenitur. Medie lectio. de octa visitacionis. Lectio quarta.

Et intrauit domū zacharie felix zacharie domus q̄ tāta hospite letari pmeruit. Felix domus: vbi est congregacio sctōr feliciū. Felix nāq; elizabeth/ felicior iohānes felicissima maria/ sed iesus felicitas eterna: et salutauit elizabeth: festinat sctā senex in obuiā puelle: sed leticie mater sereno vultu puris manibus et deuotis eam arripuit amplexibus. Lectio quinta.

Dulci voce iocūdoq; eloq̄o fauo labiorum distillāte melliflua eā salutacione preuenit. Fons melleus scaturiēs in vtero/ riuos melifluos intus habuit/ et exteri9 melleā labiis virgineis dulcedinem deriuauit ex charitatis feruore fiebat/ vt salutacionem tante salutis effectiuam non differret. Et factum est vt audiuit salutacionem marie elizabeth/ exultauit infās in vtero eius. Tu aūt. Lctō. vi.

O vox vere salutacionis/ vereq; salutis: in hac voce salutifera curatur infantulus a reatu peccati originalis ante temporis vsū accepit sanctificacionis donum. Spiritusancto affatur christum intuens indicibili repletur gaudio. In gestu exultacio-

nis membra infantula robo rantur. Quid mirum: si ĩ vte ro matris verbi multa fuit efficacia? Vere propheta et plusꝗ̃ propheta: qui in matre prophetat Vere tunc lucerna ardens et lucens: queꝫ sic preoccupauit flamma celestis: vt iam christi sentiret aduentum. qui nec sentire poterat vel seipsum. Tu autem dñe. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii. Secundum lucam xii. ca.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusill⁹ grex: quia complacuit patri meo dare vobis regnũ Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi. Lectio septima

Pusillum gregem electorum: vel ob cõ paracionem maioris numeri reproborum: vel pocius ob humilitatis deuocionem dominus nominat: quia videlicet ecclesiam suam quantalibet numerositate iam dilatatam: tamen vsꝗ̃ ad finẽ mũdi humilitate vult crescere: ⁊ ad promissũm regnum humilitate peruenire. Tu autẽ domine misere. Lectio octaua.

Ideoꝗ̃ eius labores blande consolatus: quia tantum regnum dei querere precepit/ et idem regnum a patre dandum complacita benignitate promittit dicens. Vendite que possidetis: et date elemosinam. Tu autem. Lectio. ix.

Nolite inquit timere Ne ꝓpter regnum dei militantibus huius vite necessaria desint/ quineciam pocius possessa propter elemosynam vendere hortatur. Quod tunc digne fit: quando quis semel ꝓ domino suis omnibus spretis: nichilominus post hoc labore manuum vnde et victũ transigere: ⁊ elemosinam dare queat/ operatur. Unde gloriatur apostolus dicens. Argentum et aurum aut vestem nullius concupiui: ipsi scitis quoniam ad ea que michi opus erant: et his qui mecum: subministrauerunt manus iste omnia. Ostendi vobis quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos. Tu Cetera oĩa de cõi vnius confessoris et pontificis. Quarta die Lectio prima.

Nimirũ nou⁹ ille ignis qui recens elapsus e celo per os gabrielis in aurem virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis matris aurem introiuit ad paruulum/ et ab ea hora vas electionis sue spiritus sanctus impleret: et lucerna christo do

mino pararetur. Tu autem domine. Lectio secūda

Huit ergo tunc lucerna ardēs: sed interim adhuc sub modio donec super candelabrum poneretur vt luceret omnibus qui in domo sunt ecclesie. Solum adhuc illuminare potuit modium suū intra matris viscera constrictus sed lux erat mundi quādo de hoc modio erat eductꝰ O magnū pietatis sacramentum in ipso motu exultacionis erat reuelatum dum latebat ardens lucerna sub tali modio totum mundū paulo post illustratura fulgoribus caritatis Tu autem dn̄e

Et reple- Lectio tercia.

Eta est spiritu sancto elizabetht Consolari: confortare et opem salutis ei conferre aduenerat virgo pia. Et ecce in prima obuiacione repletur spiritu sancto christū tacito expectatum desiderio cernit adesse presentem: et eiꝰ genuisse conspicit precursorem. qui oculos aperuit filii: oculos apperuit et matris: vt et ipsa cerneret quid filii exultacio designaret. Et si senē tedeat grauidari/ quid est ꝙ tanto inhabitāte paraclito/ et in tantarū nouitatum gaudiis leuiter non feratur. Clamauit voce magna et dixit. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vētris tui. Tu autem do. ¶ Quinta die de solennitate diui palladii pontificis et scotorum apostoli super psal. feriales ān. capitu. ℞. hym. omīa de communi vniꝰ confesso. ꝛ pōtificis. Oracio.

Deus qui scotorum populo beatum palladium pontificē et fidei catholice apostolum pariter et doctorem prouidisti/ concede nobis quesumus ipsius interuentu tuam ineffabilem consequi misericordiam et vita te mediante perfrui sempiterna Per dominum. Deinde fiat memoria de octauis apostolorum petri ꝛ pauli cum hac ān. Gloriosi apostoli/ colunne ecclesie veritatis precones/ lāpades ardentes/ vos igne sancti spiritus fugatis errorū tenebras mundū illuminastis intercedite ꝑ nobis ad dn̄z q̄ vos elegit. ℣ꝰ. In omnem terram. Oracio. Deus cuius dextera beatum petrum apostolū ambulātē in fluctibꝰ ne mergeret. Deide fiat mēo. de oc. visitacionis vt decet. Ad matuti. Inuita. hym. ān. capitu et ℞ia omnia de cōi vniꝰ cō fessoris et pontificis. Lctō. i.

Palladius pontifex egregius ex egipciaca gente illustris ortus natalibus sub diuo Euagrio monacho viro religiosissimo q̄ duorꝝ machariorꝝ discipul9 esse ferẽ/ dū iuueniles ī eū expugnarēt anni sub religiosorū habitu et norma sancte ꝛ deuote militauit: sub cui9 dicione ꝛ regula xp̄iana enūciare fidē didicit ꝛ cognouit/ qui paulo post eius propter vitā approbatā ab angelo assūpto oraculo cōmilitonibus dixit: opportunum nāqꝫ est si illū quē predicamus insequi voluerimus nos ea que didiscim9 aliis in ipsius honore qui hec singula nobis subministrat palam edocere et que circa huiusmodi fidem min9 intellexeimus fideliter ab aliis discendo inuestigare. Tu autē. Lectio. ii

Admonitu vero prefati angeli ex egipto romā venit vbi a celestino papa plurimū ī p̄cio habitus est et reputatus/ qui ob eius tūc vite sanctitatem a dicto beato celestino in ep̄m spiritus sancti gracia institutus est/ beat9 interea celestinus dei feruore duct9 cupiens ortodoxā ampliare fidē diuino munit9 suffultu apd̄ scotos eugenii hui9 noīs scdi regis scotorꝝ imperii sui anno vndecimo nostriqꝫ saluatorꝫ iesu xp̄i anno quadrigentesimo vicesimo quarto beatum palladiū quē nuper ordinauerat antistitē ꝛ fidei militē persuasit vt scotorꝝ genti romanā catholicāqꝫ fidem predicaret. Tu autē. Lectio. iii.

Quibus cū omni humilitate quā enarrare phas est annuens vltro consensit secūqꝫ acceptis monachis nonnullis aliisqꝫ pluribus viris vite approbatissimis deū timētibus vers9 scociā (diuinā in hunc qui sequitur modum de latere accipiens legacionem) profectus est/ in tui apostolatus sortē scotorū regnū suscipe opusqꝫ fac euangeliste potens est enim deus vt augeat tibi graciam. Tu. Lctō. iiii.

Taleqꝫ dicto beatissimo celestino palladi9 ep̄us suis cū cōmilitonibus viris clarissimis maris grandia pericula minime formidantib9 in scociam peruenerunt ante quorum aduentū scotorū gens p̄fata/ per marcū et dionisium viros religiosos xp̄i in magnam partem habebāt fidem romano presidente imperio victore huius noīs primo q̄ pro xp̄i nomine duruꝫ subiit martyrium/ habētes fidei doctores vt sacramentorū mi-

nistros presbiteros et monachos primatiue ecclesie soluz modo sequẽtes ritũ et cõsuetudinẽ de cuius historii testimonio sequit carmẽ. Christi transactis tribus annis atqz ducentis Scocia catholicam cepit inire fidem. Roma victore p̃mo papa resĩdẽte. Principe seuero martyr et occubuit. Tu autem. Lectio quinta

Regnante inclito principe eugenio scotorũ rege superillustri qui beatũ palladiũ cuz illis eũ cõcomitantib9 gaudẽs honorifice suscepit. Tradidit nãqz eidẽ possessiones varias et habitandi mãsiones aliaqz vite necessaria qui cũ suis sequacib9 p totum regnũ predicantes et euãgelizãtes verbũ dei enũciauerũt/ eũtes vero p vniuersã scociam vsqz ad cultros perueniũt quo in loco beat9 palladi9 sanctũ reperit seruanũ virũ deuotũ mansuetũ et piũ quẽ ei9 exigentib9 meritis catholicum iuxta romane ecclesie morem rite ordinauit episcopũ et in eadem fide diuinit9 informauit: qr tanti genti ministeria et ecclesie dogmata solus ĩpẽdere minime sufficiẽs extiterat sanctũ dei seruanũ in omni scotor gente suum cõstituit suffraganeum. Tu. Lectõ. vi

Deinde cũ vicinas plustraret prouĩcias verbũ vite ⁊ ecclesie dogmata salutaria per docuit. Festa simul et eorũdẽ solẽnitates obseruari ac sacramenta ecclesiastica ministrari et decenter recipi instituit/ ecclesias cõsecrauit vestimentis sacerdotalib9 modũ imposuit/ et ab eisdem horas canonicas dicẽdas prout ecclesia instituebat romana solẽniter iussit Sacerdotes et alios in eccl̃ia dei ministros ordinauit: pctã cõfiteri sacerdotib9 p̃dicauit: et plurima ĩde miracula p eũ quotidie fiebant: in tantũ q̃ tot9 popul9 tanq̃ a deo missũ celit9 habebant et venerabant. Interdũ inter cetera sua magnifica gesta cũ ternanus põtifex nasceret ab obstitricib9 debilis nature esse iudicaret: q̃ de ipsius vita plurimũ dubitarent sic q̃ eccl̃ie deferri p sacramento baptismatis recipiendo plurimũ formidarent affuit: et tũc btũs palladius qui aquã vnde puerũ baptizaret nõ haberet facto crucis signaculo in terra euulso cespite fons indeficiẽs saliẽtis aq̃ corã cũctis ebuliuit ĩ q̃ loco spũs sctĩ noĩe ĩuocato beatũ puerũ baptizauit Nomen eidẽ imponens ternanus qui

postea vt preceptorē suū ꝗ pa trem in cūctis viuēdi modis insectatꝰ est/ tandē btūs pal ladius variis ꝑ eūdē miracu lis diuinitꝰ ostēsis ānoꝝ ple nus apud lāgforgund ī mer= nis in pace requiescit beata. Eu. Scd̄m matheum. xv. ca.

IN illo tp̄e Dixit iesꝰ di= scipulis suis parabolam hanc. Homo quidē peregre ꝑ ficiscēs vocauit seruos suos/ et tradidit illis bona sua. Et reliq̄. Omel. haymonis. l. vii

In similitudinibꝰ quas ad ignoranciā nostrā instruen= dam dn̄s proposuit/ sollicite considerandū est: quia sic q̄= dam ad nostrā proponūtur ammonicionē vt specialiter ad ipsum dei et hoīm ꝑtineāt mediatorē. Qd̄ in huiꝰ lectio nis serie cōprobatur cū dicit Homo quidē peregre profici scens vocauit seruos et tradi dit illis bona sua. Homo enī iste per similitudinē dn̄s iesꝰ xp̄s accipiendus est: q̇ cum sit deus ante secula: homo factꝰ est ī fine seculorum. De quo scriptū est/ homo factꝰ est in ea et ipse fundauit eā altissi= mus. Iste autē homo ꝑegre profectus est qn̄ carnē suam quam ex hominibus assump sit: ascendendo in celum ele= uauit/ ex eo enim tēpore quo primo homini dictū est. Ter= ra es et in terrā ibis/ locꝰ pro prie carnis terra est. Sed iste homo peregre ꝓfectꝰ est/ quia caro quā assūpsit/ non corru pcionem vidit/ sed post resur rectionē ī celos ascēdit. l. viii

Huius hoīs serui homines sunt/ quos sibi ad seruiendū seq̄ laudandū racionabiles condidit. Huic autē hōi ser= uire sūma libertas est/ ab eiꝰ seruitute recedere turpissima seruitus est. Huius esse seruuz gloriabatur paulus cū dice= bat. Paulus seruus xp̄i iesu. Et iteꝝ gracias ago deo meo cui seruio a ꝓgenitoribꝰ me= is: et psalmista. Ego seruꝰ tu us et filius ancille tue. Et ite rum Seruus tuꝰ sū ego. Bo= na autem huius hoīs/ spiritu alia dona sūt id est virtutes anime/ q̄ de huiꝰ bonitate sūt nate/ et illiꝰ largitate nobis collate/ qualis est charitas/ pax. paciencia. humilitas. ca stitas. sobrietas/ ꝗ his similia Ergo peregre ꝓfecturꝰ voca tis seruis tradidit bona sua. quia spiritualibꝰ spiritualia dona concessit. Ei quia eadez dona nō oēs equaliter accipi unt/ sed scd̄m dātis distribu= cionem aliꝰ plus alius minꝰ proficit et ideo recte dicitur. Et vni dedit quinq̄ talenta:

alii autem duo. alii vero unū
unicuiqꝫ secundū proprā vir
tutem et profectus est statim.
Sicut talentū Tu. Lctō. ix.
apud ātiquos variis modis
liberabatur/ ita dona spirit⁹
sancti diuersa sunt iuxta acci
piencium merita/ nō in se sed
in aliis qui ea accipiunt. Nā
vt ab vno dño diuersa dona
seruis dantur/ iuxta illud qd
ait apostolus Alii quidē per
spiritum datur sermo sapien
cie/ alii autem sermo sciencie
scdm eūdem spiritum: alteri
fides in eodē spiritu: alii grā
sanitatū in vno spiritu: alii
operacio virtutū: alii pphe-
cia: alii discrecio spirituum:
alii genera linguarū: alii in-
terpretacio sermonū. Hec au
tem oīa operatur vnus atqꝫ
idem spiritus diuidens singu
lis prout vult. In quinqꝫ er-
go talentis quiqꝫ sensus cor-
poris designantur/ per quos
exterior homo regitur. visus
videlicet: auditus gust⁹. odo
ratus. et tact⁹: in duob⁹ autē
intellect⁹ et operacio designa
tur. Et vnius talenti nomīe
intellectus solūmodo expri-
mitur. Tu autem. In laudi.
horis et ad scdas vespe. om-
nia de cōmuni vni⁹ confesso.
et pontifi. sed cum memo. ad
matuti de apostolis cū hac ā.

Isti sūt due oliue. V⁹. Annū-
ciauerunt opera dei. orō De
us cuius dextera. Deinde fiet
memo. de octa. et de transla-
cione sancti thome martyris
¶ Sexta die de translacione
sācti thome marty. sup psal.
feria. Ad vespe. oīa de cōmu-
ni vni⁹ mar. et pōtifi. cū hac
Deus q̇ (oraciōe. Orō
nobis translacionē be
ati thome martyris tui atqꝫ
pontificis celebrare cōcedis:
te supplices exoram⁹: vt eius
meritis et precib⁹ a viciis ad
virtutes: et a carcere transfe
ramur ad regnum. Per dūm
Deinde fiet memo. de octa.
visitacionis scdꝫ ordinē quo
supra ī noctur. et de aplīs cū
hac ān. In regeneraciōe. V⁹.
Annunciauerūt opera. Orō.
De⁹ cuius dextera beatū pe-
trum. Ad ꝯpleto. oīa fiant si
cut ī festo trinitatis. Ad ma
tuti. et ad alias horas omīa
fiant de cōi vni⁹ martyris et
pontificis cum capitu. ānis
Metrespōso.eiusdē.Lcō.i
Loriosissimi martyris
thome trāslacionē frēs cha-
rissimi: dignis ī dño laudib⁹
recēsētes pie mētis affectu pē
semus: que quasi felici p̄sagio
in ipsius trāslacione concur-
rebant. Anno igiť quīquage
simo a passione sua: ei⁹ trās-

lacio adimpleta est. Hic enim ãnus iubileus est/ id est remissionis. Unde honori⁹ papa tercius accessuris ad solẽnitatẽ trãslacionis eius annuatim remissiones tales ↄcessit: quales retroactis tẽporibus nusq̄ meminimus romanos pontifices indulcisse. Lcõ. ii.

Ad memoriã reuocem⁹/ q̄ die martis translacio ĩpleta est: die enĩ martis multa specialiter ꝑuenerũt. Die igitur martis nat⁹: die martis ĩ exiliũ act⁹ est: die martis apparuit ei dñs apud põtiniacum dicẽs/ thoma thoma glificabitur in sãguine tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuers⁹: die mart; occubuit. l. iii

Qualiter trãslacio ei⁹ ĩpleta est audiamus: venerabilis pater stephan⁹ cãtuarieñ eps richardus salisberieñ epũs: et vvalter⁹ prior cõuẽt⁹ eiusdẽ loci/ cũ hymnis et cãticis spiritualibus ad sepulchrũ inclinato iam die ꝑuenerũt/ et totã noctẽ q̄ diẽ trãslaciõis ei⁹ precessit/ in vigiliis et orõnibus agebant. Medie lectio. de octa. visitacionis. Lcõ. iiii

Mulier graciosa ĩuenit gloriã deuotissime visitacionis officiosissime preuenientisq̄ salutacionis: gl'iam digne ꝑ meruit vere laudis. Que se velut vnã de ceteris mulierib⁹ ostẽdebat/ q̄ et quãta erat digne spũs sãctus declarabat. Clamauit voce magna: non tã clamosa q̄ deuota: nec solũ ad intẽcionẽ loquẽtis referẽdũ est q̄ dꝫ voce magna: sed q̄ verba magni mysterii ꝑlatura esset insinuat. Magna enĩ vox aliqd magnũ sẽtire demõstrat: magna eciam voce dicẽda est vsa fuisse: qꝫ illã vocẽ cũ magna cordis exultacione ĩ cõmẽdacionẽ magne ꝟginis ꝑferebat. Bñdicta in ꝟginib⁹/ q̄ bñdici sꝑ optabat. Offerent regi ꝟgines sed post eã. Nã sibi vendicat ipã ꝓmatũ/ si rerũ ꝑcia de caritate pẽsam⁹: q̄ ꝓma ĩ terris ꝓposuit ãgelicã vitã ducere sup oẽs est Hec ẽ q̄ sola siñ exẽplo illibatã deo vouit sc̄timonie puritatẽ. Que eciã puritas ꝟginitati illi valeat cõparari/ q̄ tã aliena ab oĩ ĩpuritate inuẽta est vt digna iudicaret q̄ sacrariũ spũs scĩ et dei vnigeniti fieret habitaculũ. l. v.

Hec ẽ illa speciosa rosa cui⁹ carnẽ deus esse mũdicie indicauit: q̄ eã sue diuine puritati vnire nõ desperit. Proinde nouũ illud cãticũ quod solis dabitur in regno cantare virginibus/ ipsa regiã virginuꝫ virginitatis primitiua est

pre ceteris cātatura. Benedi cta et in mrib⁹: in qua eue ma ledictio mutata est/ que sola a generali maledictione libe- ra/ sine iniquitate/ sine corru pcione spū sancto superueniē te cōcepit. sine grauamine tulit sine dolore filiū pturiit. l. vi.

Quod si attendimus cuius mater que iam patuit lingua eciā si angelica sit dignis ex- tollere laudibus matrem dei non sufficit. Optima virgo virginitas fecundata marie preuilegiū est nō dabitur al- teri/ qr non auferetur hoc sin gulare ab ea in eternū. Bene dicta tu in mulieribus que so la ī qua virginitas et fecūdi- tas obuiauerūt sibi. Magnū est esse virginē sed longe am plius per oēm modū maius est esse dei matrem hoc vnū est/ quia nullam similē/ visa est/ nec habere sequētem: gau diū matris habens cū virgi- nitatis pudore/ qr sola sine ex emplo placuit genitrix virgo genitori suo. Lectio. vii. abs qz expositione euangelii.

Post mediā noctem quatuor electi ad hoc sacerdotes ad se pulchrū accedētes: sctissimū ipsius caput cum honore le- uabant et cum deuocione sin gulis deosculandum offere- bāt. Tūc archiepyscopus/ et ceteri oēs ī aspectu delectati su mentes preciosas reliquias/ in quadā capsa reposuerūt: et eā ferreis seris firmantes: in locū honestū detulerēt vsqz in diē trāslacionis solēniter faciende. Tu aūt. Lectio. viii

Adueniente igitur trāsla- cionis die pñte maxima mul titudine tā diuitū qz pauperū pādulphus apostolice sedis leg atus cantuariensis et remensis archiepi: epiqz et abbates cū co mitibus et baronibus pdictā capsam pñte rege henrico ter cio: super humeros suos susce perunt/ et in loco vbi nūc ho noratur cum omni gaudio collocauerunt. Tu aūt. l. ix.

Beatus itaqz martyr signis et miraculis preambulis: co mitātibus et sequentibus: to tā sue translacionis solenni tatē adornauit: cecis ad visū surdis ad auditum/ mutis ad loquelam: et mortuis ad vi- tam restitutis. Cōsūmataqz est hec translacio anno domi ni gracie millesimo ducente- simo vigesimo: nonas iulii: hora quasi tercia/ a passione ipsius martyris anno quin- quagesimo. Tu autem dñe.

Si dies dñicus īfra. octa. eue nerit et vacauerit a festo. ix. lectio. hoc modo fiat seruiciū ad primas vesperas. ātipho.

Scandit. ps. Dixit domin9. et ceteri. ps. Cetera omnia sicut i prima die pter. R. qd nō dicetur. Meoria de dñica de trinitate et pcessio ante crucem. In redeundo de omnibus sanctis. ān. Saluator. V. Letamini. or. Infirmitatē. Ad mat. Inui. p9. ā. ps. V. et R. sicut in pma die dicāt. lc. i

Postq̄ summi regis nūcius salutiferum illud aue deferēs elizabeth cognate mirificum conceptū regie virgini itimasset/ exhilarata et gaudio et feruore charitatis accēsa. Exurgens abiit in mōtana cum festinacione exurgens inquit a quiete videlicet sancte contemplacionis sui dilecti āplexibus spiritualibus sponsum suū nichilominus in sinu ferens ipsoq; suggerente. Hec speciosa amica trinitatis de suo thalamo/ colūba pudicicie properat de cauerna: non sine angelice comitatu milicie: vt pium officiū charitatis persolueret: omnemq; iusticiam angelorum dña adimpleret. l. ii

Uirgo olim patribus celit9 promissa portans illud preciosū depositū/ portās onus leue: portans a quo portabatur/ de cubili iam innotescenda mundo processit: et post vmbrā legis quasi noui tpis gracie aurora cōsurgens: solemq; iusticie montes illustrās diem salutis aduenisse monstrauit. Et intrauit domum zacharie. Hec domus dñi/ tēplū dei/ sacrariū spūs sancti. Et ipsius diuinitatis non solū spūali: verūeciam corporali gloriosa habitacione repletū. Hec est archa noui testamenti ipm continens testatorem/ que domum zacharie intrauit. Tu aūt. Lectio. iii.

O q̄ felix hec domus: multo namq; felicior ad eius benedicēda introitū q̄ domus olim ab eodem ad veteris huius figure ingressū. Sctā et immaculata virginitas in maria: salutauit elizabeth/ pulchrū erat et dignū omni admiracione spectaculū tā eminētis atq; amantissime cognaciōis deuotum intueri occursum. Salutacionis obsequio preuenit seruam dña/ seniorem puella plena celesti dulcedine cognatam dulciter amplexatur/ gaudiū matris habēs cū vginitatis decore: matri pie congratulatur sterili/ pro miraculose fecūditatis honore

Benedictus fructus (lc. iiii. in quo benedicende sūt omnes gentes/ qui est super oēs deus benedict9 in secula/ ani

marum esurienciũ et siciencium iusticia ipsorum quoque angelorũ esca et potus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepisti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus/ quia ipse te preuenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem vt sola sis virgo fecũda mater: non cuiuscunque sed dei. Nec eue maledictioni subiacens aut legi/ grauida sine grauamine/ et pariẽs sine dolore. Tu aũt dñe. Lectio. v.

Et factũ est vt audiuit salutacionẽ marie elizabeth exultauit infans in vtero ei⁹. Iocũda vox: eloquiũ dulce: qđ exultare fecit in gaudio quẽ materna viscera claudunt. Mater salutat matrem/ sanctificat infans infantem xp̃s baptistam iohannẽ in spiritu sancto baptizabat. Iohãnes vero precursoris officiũ: qđ voce non poterat exultacionis gaudiis exhibebat. Et repleta est spiritu sancto elizabeth: mox supra rẽ mirabilẽ virginis dignitatem diuinã que presenciã expauescens clamauit voce magna et dixit. Unde hoc michi vt veĩat mater domini mei ad me. Tu autem domine. Lectio sexta.

Non est hoc michi a me famula tua/ vt fatigeris et ĩuc teratam visites peccatricem sed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri ligni vite celestis plãta preciosior cunctis sanctior vniuersis/ que sola inueniris digna fructum salutis portare. Desponsauit te vir iustus: sed adamauit te dominus meus et clandestinum illud connubium sub vmbracione deprehendit. Ecce enim vt facta est vox salutacionis tue in auribus meis diuino fulgore illustratus est venter meus: et tui fructus dulcedinẽ sẽciẽs tuique vernantis flosculi pulchritudine delectatus o paradise dei exultauit ĩ gaudio infans in vtero. Tu autem domine miserere nostri.

Secundum lucam. i. capło.

In illo tempore. Exurgens maria abiit in mõtana cum festinacione in ciuitatem iuda. et intrauit in domum zacharie. et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia beati Ambrosii epyscopi. Lectio septima.

Morale est omnibus vt qui fidem exigunt: fidem astruant. Et ideo angelus cũ abscondita nunciaret

vt fides astrueretur: exēplo
seniorís femine sterilisq; con
ceptū virgini marie nūciauit
vt possibile deo omne qđ ei
placuit assereret. Ubi audi-
uit hoc maria: nō quasi ĩcre-
dula de oraculo: nec quasi in
certa de nūcio: nec quasi du-
bitans de exēplo: sed quasi le
ta pro voto: religiosa ꝓ offi
cio: festina pre gaudio: ĩ mon
tana perrexit. Que enĩ iam
deo plena nisi ad superiora
cum festinacione conscende-
ret: qz nescit tarda molimi-
na spūs sancti grā. Discite ⁊
vos mulieres sedulitatē quā
pregnantibꝰ debeatis exhibe
re cognatis. Maria que ante
sola ĩtimis ĩ penetralibꝰ ver-
sabatur: nō a publico virgi-
nitatis pudor: non a studio
asperitas monciū: nō ab of-
ficio ꝓlixitas itineris retar-
dauit. In montana cū festi-
nacione: Vgo officii memor:
iniurie ĩmemor: affectu vrgē
te non sexu: relicta domo per
rexit. Tu autem. Lectio viii
Discite virgines non circū
cursitare ꝑ alienas edes: non
demorari in plateis: non ali
quos in publico miscere ser-
mones. Maria in domo sera
festinat ĩ publico: mãsit apđ
cognatam suã tribus mensi-
bus. Etenĩ que propter offi-
cium venerat: inherebat offi
cio. Mansit tribus mensibus
non q̄ domꝰ delectaret alie-
na: sed quia frequenciꝰ vide-
ri in publico sibi displicebat
Didicistis virgines pudorez
marie: discite humiles et hu-
militatē. Uenit propĩqua ad
proximã: iunior ad seniorez:
nec solū venit/ sed eciã prior
salutauit. Docet enĩ vt quã-
to castior virgo sit: tãto hu-
milior nouerit deferre hono
rem senioribꝰ Fit magistra
humilitatꝭ: in qua est profes-
sio castitatis. Est ⁊ causa pie
tatis: est eciã norma doctrine
Contuendū enĩ est: quia supe
rior venit ad inferiorē vt in
ferior adiuuetur. Maria ad
elizabeth: xp̄s ad iohannem.
Deniq; eciã postea vt sancti
ficaret baptismū dñs venit
ad baptismū. Cito quoq; ad
uentus marie et presencie dñi
ce beneficia declarantur. Si
mul enĩ vt audiuit salutacio
nem marie elizabeth exultãs
infãs in vtero eius: et reple
ta est spiritu sancto. Lcō. ix.
Uide distinctionē: singulo-
rum verboꝝ ꝓprietates. Uo
cem prior elizabeth audiuit:
sed prior iohannes graciam
sensit: illa nature ordinē au
diuit: iste exultauit racione
misterii/ illa marie: iste dñi sē

ſit aduentum. Femina mulie ris/ et pignus pignoꝛis. Iſte graciã loquũtur: illi intus operãtur/ pietatiſq; miſteriũ maternis adoꝛnatur ꝑfecti- bus. dupliciq; miraculo ꝓphe tant matres ſpiritu paruulo rum. Exultauit infans ĩ vte ro: repleta eſt mater Nõ pꝛi⁹ repleta eſt mater q̃ filius: ſed cum filius repletus eſſet ſpũ ſancto repleuit et matrẽ: ex- ultauit iohannes/ exultauit et marie ſpirit⁹: exultante io hãne repletur elizabeth. Ma riã tñ nõ tũc repleri ſpiritu ſctõ: ſed ſpiritũ eius exultare cognouimus. Incõpꝛehenſi- bilis enĩ incõpꝛehenſibiliter operabatur in matre: et illa poſt conceptuȝ repletur: iſta ante cõceptum. Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus vẽtris tui. Nouit ſer monẽ ſuũ ſpirit⁹ ſanctus nec vnq̃ obliuiſcitur et ꝓphecia non ſolũ rerũ complet mira culis: ſed eciã pꝛopꝛietate ver boꝛũ. Quis eſt iſte vẽtris fru ctus: niſi ille de quo dictũ eſt Ecce hereditas dñi filii mer- ces: fructuſq; vẽtris. hec here ditas dñi ꝯ filii merces fruct⁹ q; illius ſunt/ q̇ de marie ven tre ꝓceſſit. In lau. vna ſola ãn. Ad p̀mã et ad alias hoꝛ. oĩa fiãt ſicut ĩfra oc. ¶ Sep tima die infra octa. Lectõ. i.

Et beata ſuꝑ ipſos quoq; angeloꝛum ſpirit⁹: que tam ĩeffabili pꝛomiſſione ma gna fide credidiſti: qm̃ perfici entur ea que dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria Magnifi- cat aĩa mea dñm. Magno q̇- dẽ pꝛeconio ſe deuota humili tas beate virginis nil ſibi paſ ſa eſt aſcribi/ ſed in eũ vniuer ſa refudit cui⁹ in ſe beneficia laudabãtur. O mater inquit venerabilis/ ſpiritu ſãcto ple na magnificas matrem dñi: ſed magnificat aĩa mea dñm In voce mea filiũ ꝓhibes ex- ultaſſe in gaudio: ſed exulta uit ſpiritus meus in deo ſalu tari meo. Tu autẽ. Lctõ. ii.

Et ipſe quoq; tanq̃ amicus ſponſi gaudio magno gau- det pꝛopter vocẽ ſponſi. Be- atã me dicis eſſe qꝛ credidi: ſȝ beatitudinis et credulitatis cauſa reſpectus eſt ſuꝑne pie- tatis. Et ex hoc beatam me di cent oẽs generaciones/ qꝛ re- ſpexit deus hũilitatẽ ancille ſue: in ſua mĩa: faciens michi magna. Manſit auteȝ apud illam: ſibi vtiq; ſedule mini- ſtrans: non tempoꝛe bꝛeui ſed menſiũ quaſi triũ Leuis igiť grauide laboꝛ: que beatis ſu- ſtentatur manibus: fouetur amplexibus/ ſolatur verbis/

recreatur aspectibus/ nec potuit esse periculū/ vbi salutis vniuerse astitit apotheca. l. iii

Iam ergo mater mīe: p hūc sincerissimū tue pietatis effectū: rachel mater ad te clamans tuū de excelsis visitacionis solaciū deprecatur vt que sola interemisti hereticā prauitatē: īterimas scismaticā: quatenus tranquillā vitā ducentes/ pacis auctorē teqꝫ mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi semp laudes alacriter persoluētes cū quo sedes regina suauiter cūcta disponens in secula seculorū. Amen. In octa. dic ad veš super. ps. hec sola. ān. Eterni regis. ps. Dixit dñs. Et ceteri psal. de sctā maria. Cplm. R. rc. oīa sicut ad primas vš. Ad mat. Inui. trip. tota cātet hystio. sicut ī die. l. i

Beata prius sterilis elizabeth cū gaudiū ī vtero per presenciā marie gustauerit: premissa mulieris excellenti glia subdidit. Et bñdictus fructus ventris tui in fructibus bñdictis/ sed signāter ventris tui/ paradisi voluptatis aureole aromatum orti conclusi consistorii spiritus sancti cultu/ benedict⁹ fruct⁹ paterni vteri et benedictus fructus vētris tui. Hūc cernēs ventris mei infantulus exultauit preciosus fructus: celi ciuiū vita perpetua et sēpiterna: per te datur hominibus: vt viuāt in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me nō ignorat elizabeth operacionē sācti spūs: qꝫ prophete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris salutet. Verū hoc nō sui meriti: sed diuini muneris esse fatetur. Illa namqꝫ quare inquit hoc michi: quibus meritis/ qua iusticia. Nōne mater dñi mei iure exaltāda super choros angelorum Unde michi tanta maiestas/ cur infimā te exhibes dñi mei mater. Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumīe sol ī quo sol iusticie posuit tabernaculū suū miraculū scēcio misteriū agnosco. l ii

Ecce eī vt facta est vox salutacionis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sancto quo impleta erat elizabeth/ intelligit quid infantis exultacio designaret/ venisse saltē sanctā matrē illi⁹ cuius precursor futurus erat Que ergo prius erubescebat onus parturientis/ dum nesciret mysterium religionis: iam nūc bñdicebat. Et que se

prius occultabat q2 filiū ɔci-
perat nūc ꝙ pphetā genuit se
declarat. Exultauit in gau-
dio inquit nō mediocre gau-
diū hoc est spū sctō sed tanto
intēsi⁹: quāto infātulus ad-
huc īcepcioꝛ naturalr̄ ad gau
dendum haberetur. Attēdāt
vani gaudii sectatoꝛes quo
doloꝛe admixtū est illud cui⁹
extrema luctus occupat ꝙ pu
rū ꝙ deliciosū sit verꝫ gaudiū qđ
nōdū nati puuli aīaꝫ liq̄facit.
hui⁹ gaudii pticipes soli⁹ dei
amici sūt. Tu aūt. Lectio. iii
Et btā q̄ credidisti filia spō
veri salomonis supuenientē
singularē et vnicā vidit colū
bā/ vnicāqꝫ pfectā et dignā p̄
dictā beatā. Btā es maria in
btītudīe quā in te habes recu
bātē/ btissima eris cū ī regno
ipm̄ associaberis recūbētē Fi
des magna btītudinē pmeret
et eo maioꝛē q̄ fuerit fides ma
ioꝛ Fides maioꝛ ideo dici pōt
cū inestimabilioꝛi assercioni
credere nō recusat. Et q̄d cre
didit virgo fidelis ꝙ ver-
bū dei caro fieret/ per qđ fa-
cta sūt oīa et dn̄s maiestatis
quē nō capit vniuersitas crea
ture/ intra viscera virginea.
se clauderet factus hō. Nul-
lū opus dei maius īcarnacio
nis mysterio. Hoc vere tā ma
gnū ꝙ a cūctis infidelib⁹ im
possibile iudicat. Perficiētur
ea q̄ dicta sūt tibi a dn̄o. R. iiii
O pꝛeclara pphecia qn̄ eliza
beth futura vt p̄sēcia cernit.
Hec secreta celestis secretarii
dicta cognoscit futura pꝛedi
cit. Perficiētur inquit cōcepi
sti vt dictū est/ et pariēdo di-
cta pꝛeterita pficiēs quē de ce
lo tua pulchꝛitudine inuisibi
liter attraxisti oīum saluato
rē visibiliter ostēdēs mūdo.
perficiētur in te: pficiētur in
eo. Erit enī magnus q2 ma-
gnus est deus noster. q2 ma-
gnificauit eū in cōspectu re-
gū adeo vt adoꝛēt eū oēs re
ges terre. Oēs gētes seruiēt
ei et fili⁹ altissimi vocabit. nō
rapina sed natura. Et dabit
ei dn̄s sedē dd̄ p̄ris ei⁹ nō ter
renā sꝫ verā sedē sup alas che
rubin et seraphin cū q̄ gl̄iosa
regnabis in eternū. Lectio. v
Et ait maria Magt aīa mea
dn̄m Auditis marie elizabeth
p̄coniis dona q̄ pcepat āpli⁹
tacere nō valuit Et q̄ v̄ginali
pudoꝛe pꝛi⁹ acceptū mysteriū
texerat iā ɔgruo tp̄e patefecit
nec potuit se vlt̄i⁹ ɔtinere cū
spm̄ sctm̄ quē ītra coꝛdis sui
secreta tāta plenitudīe redū-
dāte sēciebat. p or̄ alieni clau
stra erupisse cernebat. Nemo
hui⁹ cātici v̄ba putet leuit̄ ex-
ponēda q̄ nimiꝝ de tā pfūda

inuestigacione digne poterūt
penetrari: anima mea dn̄m/
et in domino magna effecta
dn̄m confitetur magnū cuiꝰ
magnificam potenciam non
factū non casum/ sed magni-
ficat anima mea dominum.
Exultauit sp̄us meꝰ hylaris
id est deuotus in deo saluta-
ri meo. Tu aūt domine. l. vi
In eo qui est deus est et hō
iesus dulcissimus filius meꝰ
Tanto munere sublimauit
me deꝰ ꝙ sp̄us meꝰ ī illiꝰ sola
mēoꝛia delectať. Qꝛ respexit
hūilitatē ācille sue oculo mīe
nō nobilitatē generis nō foꝛ
mā coꝛpoꝛis nō eloquēcie sua
uitatē. Et qđ natura hūana
per sup̄biā ꝑdidit ꝑ hūilitatē
diuina ꝓpiciacio reparauit.
Uera hūilitas btē v̄ginis q̄
in iudicio suo ācilla erat hūi
lis. Et solo grē respectu subli
mis. Et q̄ ancilla inquit sua
mater dei efficitur nec dubi-
tat se electā ad incōpꝛehēsibi-
le hoc misteriū admirabile cō
merciū aut īscrutabile sacra
mētū et noīat se ācillā. Nar
dus aromaticꝰ flos redolēs
odorifera hūilitas/ virtꝰ ima
sūmis cōciliās cuiꝰ odoꝛ inex
hauste suauitatꝫ regē ab eter
no paternitatis sinu attraxit
a cubili. Ecce eni ex hoc bea-
tam me dicēt oēs gn̄aciones

Secūdum lucā. iꝰ. capitulo.

IN illo tēpoꝛe. Exurgēs
maria abiit in mōtana
cū festinacione in ciuitatem
iuda: ⁊ ītrauit domū zacharie
et salutauit elizabeth. Et. ꝛ.

Omel. de diuersis tractatibꝰ

ECce virgo btā es (l. vii.
ꝓpter beatitudinis tue
singularē pꝛerogatiuā/ ꝑ sin
gulas gn̄aciones: tā chara es
oībus: tā amabilis vniuersis
et tam deuota vt dignū est ꝙ
hoīes te btificent affectu: vt
si cūcti loqui gestiāt quicquid
dicatur de īdicibili eo ip̄o qđ
dici potest vel potuit minus
placeat minus acceptetur/ qꝛ
fecit michi magna qui potēs
est et sanctū nomē eius. Po-
tēs est sc̄ūs dn̄s magna et sā
cta fecit incarnacionis videlꝫ
et redēpcionis mysteria/ que
oīa pꝛiꝰ facta trāscēdūt ⁊ ip̄a
in me: et michi fecit ad meam
magnificacionē singularem
Mãsit apud illā quasi tribꝰ
mēsibus. Felix parens eliza-
beth/ cui soli assistit vniuersi
mundi creatoꝛ cuius pꝛesidi-
um eius confoꝛtat senectutē
cuius fōs leticie gemitus con
solatur laboꝛātis continue.
Huiꝰ sc̄tissime visitacionis au
diuimus hystoꝛiā imitemur
et foꝛmam. Tu aūt. Lcō. viii
Sedeat aīa fidelis cū maria

in cõclaui cõsciẽcie vacãs de liciis cõtemplacionis supne. Cõsolabit eã celestis nũcius deliciosus videlʒ sapoꝛ feruẽ tissime deuocionis. In ꝓpo- sito felici cõcipiet xp̃m: hone sta vero opacione ꝓdeũte in lucẽ xp̃m pariet: floꝛẽt ꝑseue rãte semꝑ gr̃a castitatis post verbi cõceptũ. Pꝛogressa est mater hũilitatis ad mõtana vt elizabeth ꝑturiẽti solaciũ dulce cõferret: sic et aĩa q̃ iã honestũ cõcepit ꝓpositũ tẽ- dat in mõtana virtutũ dili- gẽtis obsequii gr̃am egẽtib⁹ collatura. Tu aũt. Lctõ. ix.

Imitemur fr̃es carissimi sã ctã et hũilẽ virginẽ ĩ obseq̃o hũilitatis/ imitemur et deuo tã elizabeth in operibus virtuo sis: vt nũc ĩ senectute nr̃a ho nestũ ꝓpositũ ꝯcipiam⁹. Dul cis est enĩ miseracio dñe pie- tatis/ q̃ ĩ felicib⁹ fecũdat opi bus: fecũdet nr̃am senectutẽ q̃ sterilẽ habuim⁹ iuuẽtutẽ: depcamur te mater viuẽciũ vt hec ꝑ tue visitaciõis gr̃am cõsequamur Copiosa caritas tua nr̃oꝝ cooꝑiat multitudi nẽ pctõꝝ. Et tua fecunditas gl̃iosa: fecũditatẽ nobis cõfe rat meritoꝝ Fac o bñdicta ꝑ gciã quã ĩuenisti/ ꝑ ꝓrogati uã quã meruisti/ ꝑ mĩam quã peꝑisti: vt q̃ mediante te fieri dignat⁹ est ꝑticeps ĩfirmita- tis nr̃e ⁊ miseric/ te q̃q ĩterce dẽte ꝑticipes faciat nos gl̃ie et btĩtudinis sue ies⁹ xp̃s fili⁹ tuus dñs noster: q̃ est suꝑ oĩa deus bñdict⁹ ĩ secula. Amen.

In laud. oẽs ãe dicãt. ⁊c. oĩa sicut ĩ die ad p̃mã ⁊ ad omẽs alias hoꝝ sicut ĩfra oct. ad. ii vs.ãe.ps. ⁊c. sicut ĩ.i.die p̃ter. R. qd nõ dicet. (Sctõꝝ ꝓcessi et martiniani martyꝛis. Oꝛ

Deus q̃ nos sctõꝝ mar tyꝝ tuoꝝ ꝓcessi ⁊ mar tiniani cõfessionibus gl̃iosis circũdas ⁊ ꝓtegis: da nobis eoꝝ imtacione ꝓficere/ ⁊ ĩter cessione gaudere. ꝑ. Ad matu tres. lc. fiãt. Inuita dup. l. i.

Eodẽ quoq tp̃e: quo nũ ciatũ eẽt paulino magi stro officii q ꝓcessus ⁊ marti nianus xp̃iani effecti fuissẽt missis militib⁹ iussit eos ĩ cu stodia recludi. Altera aũt die p̃cepit eos sibi p̃ntari: q̃bus ⁊ dixit? Sic stulti facti estis: vt deserẽtes deos quos inuictissi mi pꝛicipes colũt sacramẽta milicie nostre cõtẽnatis. l. ii.

Martinian⁹ rñdit. Nos mo do cepim⁹ habere sacramẽta milicie celestis. Paulin⁹ ait/ deponite iã amẽciã coꝛdis ve stri: ⁊ adoꝛate deos ĩmoꝛta- les q̃s a cunabulis venerati Scti estis. martyꝛes dixerũt/

non licet nobis hoc facere: qr xpiani sumus. Tu. Lectio. iii
Post triduū autē paulinus arrept⁹ a demonio expirauit Tūc fili⁹ ei⁹ pōpin⁹ cepit vociferādo clamare ad palaciū pergēs. Moderatores et gubernatores reipublice subuenite: vt extinguātur arte magica ībuti. Hec audiēs nero īperator: iussit eos extingui: tūc preses data in eos sentencia iussit eos duci foras muros vrbis rome in via aurelia: ibiqꝫ simul sunt ꝑ christi nomine decollati. Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. Et est notandum ꝙ semper festum reliquiarꝫ celebrat dñica prima sequente octa. visita. btē marie vgi. sub solēnitate maiori duplicis festi qñcūqꝫ nāqꝫ festū illo die cōtigerit nichil de eo fiet ꝑpter huiusmodi festi solennitatē. ℂ In festo reliquiarū. Ad ꝑmas ves. ān. Sācti ꝑ fidē vicerūt regna operati sūt iusticiā: adepti sūt repromissiones. ps. Laudate pueri ān. Isti sūt sācti q̇ ꝑ dei amore minas hominū cōtempserūt sancti martyres ī regnuꝫ eternū exultant cū angelis: O ꝙ preciosa ē mors sctōrū q̇ assidue assistūt ante dñm: et abinuicem nō sunt separati. ps. Laudate dñm oēs gen. ān Absterget deus omnē lachrimā ab oculis sanctorꝫ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor: qm̄ priora transierūt. ps. Lauda aīa mea dñm. ān. Sācti ⁊ verum lumē ⁊ admirabile ministrans lucē eis qui ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xpo splendorem sempiternū in quo assidue felices letātur. ps. Laudate dñm qm̄ bo. ān. Gaudēt in celis aīe sctōrꝫ qui xpi vestigia sunt secuti et quia ꝑ eius amore sanguinē suū fuderūt: ideo cum xpo regnabūt in eternū. ps. Lauda hierusalē dñm. Cpm.
Hi sūt viri mīe quorum iusticie obliuionē nō acceperunt cum semine eorū permanent bona: hereditas sācta nepotes eorꝫ. R. Iusti autē in perpetuū viuēt et apud dñm est merces eorum ⁊ cogitacio eorꝫ apud altissimū. v⁹. Ideo accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Et cogitacio. Gloria laus ⁊ honor dec⁹ potestas ⁊ īperiū iubilacio patri ac nato et spiritui sctō. Apud al. hy⁹. Sctōrꝫ meritis. v. Letamini in dño. ān. Fulgebūt iusti ⁊ tāqꝫ scintille ī arūdineto discurrēt iudicabunt naciones et regna-

bunt in eternū. ps. Mḡt. Or
PResta q̄s omipotēs de⁹ ut sancte dei genitricis sempq̄ virginis marie & sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cō tinent ecclesia nos ꝑtegant merita: quaten⁹ eoꝝ precib⁹ tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per dñm. Ad cōpleto. ān. Sanctoꝝ pre cibus cūctoꝝ redde salutem corporis et aīe xp̄e tuis famu lis. ps. Cū inuocarē. cp̄ꝫ. Tu in nobis. hy⁹. Saluator mū di. v. Custodi nos. ān. Lucē tuam ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuita. Uenite adore mus dñm Qui ī sctīs glorio sus est. ps. Uenite. hy⁹. San ctorum meritis: In p̄mo no ctur. ān. Sec⁹ decursus aqua rum plantauit vineā iustoꝝ sed in lege dñi fuit voluntas eoꝝ. ps. Beat⁹ vir. ān Tāq̄ aurū in fornace probauit ele ctos dn̄s: et quasi holocausta accepit illos in eternum. ps. Quare fremue. ān. Si coraꝫ hominib⁹ tormenta passi sūt spes electorum est immortalis in eternum. ps. In dño cō fido. v. Letamini ī dño. Lc. i.
HOdie dilectissimi oīum sanctoꝝ quoꝝ reliquie in hac continentur ecclesia: sub vna solēnitatis leticia ce lebremus festiuitatem: quoꝝ societate celū exultat: quorū patrociniis terra letat: quorū triumphis ecclesia sancta coronatur: quorum cōfessio quāto in passione fortior: tā to ē clarior in honore. R. Ab sterget deus omnē lachrimā ab oculis sctōrū: et iam non erit amplius neq̄ luctus neq̄ clamor: sed nec vllus dolor. Quoniam priora transierūt v. Non esuriēt neq̄ scicient amplius & non cadet sup illos sol neq̄ vllus est⁹. Qm.
Quia dum creuit Lcō. ii. pugna: creuit et pugnancium gloria: et martyrii triūphus multiplici passionū adornat supplicio. Per que eni grauio ra tormenta: grandiora fue re et premia. Dū catholica sā cta enira mater eccl̄ia sanctis sima dei per totū orbem lon ge lateq̄ diffusa: in ipso suo capite iesu xp̄o edocta est con tumelias crucis et mortē nō timere: magisq̄ roborata nō resistendo sed perferendo: cū vniuersos quos agmine īclito carcer penalis inclusit: pa ri et simili calore virtutis ad gerendū certamē gloria triū phalis inspirauit. Tu autēꝫ R. Exultabunt sancti in glo ria/ letabūtur ī cubilib⁹ suis v. Epulent et exultēt ī cōspe ctu dei. Letabūtur. Lectio. iii

O vere beata mater ecclesia quã sic honor diuine illuminat dignitatis/ quã vicẽcium gloriosus martyrũ sanguis exornat/ quam inuiolate confessionis candida induit virginitas/ floribus eius nec rose nec lilia desunt. R. Iusti ĩ ppetuũ In. ii. noctur. ãn. Dabo sanctis meis locũ noiatũ ĩ regno patris mei dicit dñs. ps. Dñe quis habitabit in tabernaculo. ãn. Sanctis qui ĩ terra sũt ei[9] mirificauit omnes volũtates meas inter illos. ps. Cõserua. ãn. Sancti qui sperant in dño habebunt fortitudinẽ assument pẽnas vt aquile volabũt & nõ deficient. ps. Dñi est terra. V. Exultent iusti. Lectio quarta.

Certent nũc charissimi singuli ad vtrosq; honores/ vt amplissimã accipiant dignitatem/ coronas/ vel de virginitate cãdidas/ vel de passione purpureas. In celestib[9] castris par & acies habẽt flores suos/ quib[9] milites christi coronantur. R. Letamini ĩ domino et exultate iusti et gloriamini omẽs recti corde. V. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vociferacione. Et gloriamini. Lectio qnta.

Dei enĩ ineffabilis et immẽsa bonitas eciã hec puidit/ vt labor quidẽ tẽpus & agonis non extenderet: nec longum faceret aut eternũ/ sed breue/ et vt ita dicã momentaneum Ut in hac breui et exigua vita agones essent et labores/ ĩ illa vero que eterna est corona et premia meritorũ/ vt labores quidẽ cito finirent/ meritorũ vero pmia sine fine durarent. R. Sancti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. Et in mari rubro via sine impedimẽto. V. Uictricẽ manũ tuã laudauerũt pariter et decantauerũt dñe nomẽ sanctũ tuum. In aquis va. Lcõ vi.

Et vt post hui[9] mundi tenebras visuri essent candidissimam lucẽ/ et accepturi maiorem passionũ cunctarum acerbitatibus beatitudinẽ/ testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tẽporis ad futurã gloriã que reuelabit in nobis. Quã leto sinu de prelio reuertẽtes celestis excepit leticia/ de hoste prostrato trophea ferentibus occurrit. R. In circuitu tuo dñe lumẽ est qd nũq; deficiet Ubi constituisti lucidissimas mansiones Ibi requiescunt sanctorũ aĩe. V[9]. Lux p

petua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas tempoꝛũ. Ubi cõstituisti. Gloꝛia pṙi. Ibi reqe scũt. In. iii. noctur. ãn. Iusti autẽ in perpetuũ viuẽt ⁊ apd dñm est merces eoꝝ. ṗs. Exultate iusti. ãn. Tradiderũt coꝛpoꝛa sua ꝓpter deũ ad supplicia/ vt heredes fierẽt in domo dñi. ṗs. Bñdicã. ãn. O ꝙ gloꝛiosũ est regnũ celoꝛũ in quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs sãcti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũqȝ ierit. ṗs. Quã dilecta. ỽ. Iustoꝝ aĩe. Scđm

IN illo tẽ= (matheũ v capoꝛe. Uidens iesus turbas ascẽdit in mõtẽ. Et cũ se disset accesserunt ad eũ discipuli eius. Et reł. Omeł. beati

Mons ĩ (grego. pape. ł. vii. quo sedet dñs mistice significat maioꝛa ꝑcepta iusticie: qꝛ minoꝛa erãt que iudeis data sunt. Un⁹ tñ deus ꝑ sc̃tõs ꝓphetas ⁊ famulos suos scđm oꝛdinatissimã distribucioneȝ tempoꝝ dedit minoꝛa ꝑcepta ppł̃o: quẽ timoꝛe alligari ad huc opoꝛtebat: et ꝑ filiũ suuȝ maioꝛa ppł̃o quem charitate iã liberari ꝯuenerat. ℞. Coꝛpoꝛa sanctoꝛum ĩ pace sepulta sunt et viuẽt nomina eoꝛũ in generacione ⁊ generacionẽ ỽ Sapienciã sc̃tõꝝ narrabũt oẽs populi: ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat oĩs eccł̃ia sc̃tõꝝ. Et viuẽt

CUm autẽ minoꝛa (Lc̃tõ. viii minoꝛib⁹: maioꝛa maioꝛib⁹ danł: ab eo dantur q̇ sol⁹ nouit congruentẽ generi humano exhibere medicinã. Sedẽs autẽ docet: qđ pertinet ad dignitatẽ magisterii Et accesserunt ad eũ discipuli ei⁹: vt ĩ audiẽdis verbis illi⁹: hi eciã essent coꝛpoꝛe viciniores: qui ꝑceptis ĩplẽdis eciã animo appꝛopinquabãt. ℞. Pꝛopł testamentũ dñi et leges paternas sancti dei perstiterunt in amoꝛe fraternitatis Qꝛ vn⁹ semꝑ fuit spirit⁹ ĩ eis et vna fides. ỽ. Fuerũt sine querela ante dñm: et ab inuicem non sũt separati. Qꝛ vnus. Le. ix

Mistice eciã sessio dñi: incarnacio ei⁹ est/ qꝛ nisi dñs ĩcarnatus esset/ humanũ gen⁹ accedere ad eũ nõ potuisset accesserũt autem discipuli non tm̃ loco/ sed eciã fide et deuocione/ vt susciperẽt pacẽ populo suo Nisi enĩ illi accessissent: sanitas ad eos nõ venisset. Et aperiens os suũ docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu. qm̃ ip̃oꝛum est regnum celoꝝ. ℞. Cõcede nobis dñe q̄s veniã delictoꝛũ et intercedentib⁹ sanctis quoꝛũ hodie solẽnia celebꝛam⁹ Talem nobis tribue deuocioneȝ

Ut ad corum puenire merea mur societatem. V. Adiuuēt nos eor merita quos ppria impediūt scelera/ excuset īter cessio/ accusat quos actio/ & q̄ eis tribuisti celestis palmam triumphi/ nobis veniā nō de neges peccati. Talem nobis. Glia pri. Ut ad eor. V. Iusti autē in ppetuū. R. Et apud. In laudib9 ān. Iustor autez aīe in manu dei sunt & nō tan get illos tormentū malicie. ps. Dn̄s regnauit. ān. Cū pal ma ad regna puenerūt sancti coronas decoris meruerūt ac cipere de manu dn̄i. ps. Iubi late. ān. Corpora scōr in pa ce sepulta sunt & viuent noīa eorū in eternū. ps. De9 deus meus. ān Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternū. ps. Bn̄di- cite. ān. Exultabūt scī in glo ria letabunt in cubilib9 suis ps. Laudate. cpm. Hi sunt vi ri mīe. hy9. Per gliose mar tyrum. V. Mirabilis deus. ā. Te gloriosus aplor chorus te prophetarū laudabilis nu merus: te martyrū cādidat9 laudat exercit9. te oēs electi voce cōfitent vnanimes bea ta trinitas vn9 de9. ps. Bn̄di ctus. oro. Presta q̄s. vts. Ad pmā ān Iustorū autē aīe. ps Deus in noīe. Ad. iii. ān. Cū palma. ps. Legē pone. cp. Hi sunt viri mīe. vts. R. & V. de cōi plurimor marty. ad oēs hor dicant. Ad vi ān. Corpo

Sra scōr. p. Defecit. Cp. Sapienciā sanctor nar- rabūt oēs populi/ & laudem eorū pnūciat oīs ecclesia san ctorū. Ad ix. ān. Exultabunt

Aps. Mirabilia. Capitu. Corpora sanctorū in pa ce sepulta sunt et viuent no- mina eorū ī eternū. Ad scdas veš. ān. Iustor autē aīe. ps. Confitebor. psal. Credidi. p. In cōuertendo. ps. Eripe. ii. ps. Lauda hirlz. Cpz. Hi sūt viri. R. In circuitu tuo. hy9 Per gliose mar. V. Mirabil de9. ān. Saluator mūdi. ps. Mgt. Quere hāc añam ad. ii. vš. ī die oīm scōr super psal. Mgt. oro vts Cōpleto. vts. Quncūq fes. ix. lc. hac die cti- ge. diffe. in crasti' & nō fiat de talib9 fes. mēo. Ad. ii. veš de reliq̄iis ī audiēcia nec eciam sub silēcio/ si talia ī. ii. fer. eue nisi sit duplex festū Si vo ali qd fes. mai9 dup. vt dedica. ec clesie/ vel fes. loci ī. ii. fer. cōti ge. de eis fiant ix. lc. vespe. in do. de eis erūt & solē. mēo de reliquiis Si aliquod festum trium lectio. hac die contige rit nichil de eo fiat/ neq sub silencio neq3 in audiencia qd obseruetur in omibus maio-

ribus duplicib⁹ festis Quoti die īfra octa. ⁊ ī octa. fiat memo de reliquiis ad ves. et ad matu. et ad missam siue de feri. siue de festis sanctoꝝ sit seruiciū cū hac ān. Corpora sanctorum. V⁹. Beati qui habitant. orō. Presta q̄s omp̄s deus. ¶ Sanctorū septē fratrum martyrū tres lecti. In-

Puitato duplex Oracio. Resta q̄s omp̄s de⁹/ vt qui gloriosos martyres tuos felicē/ philippū/ vitalē/ marcialem/ alexandrū/ siluanuz atq̧ ianuariū/ fortes in sua confessione cognouim⁹ pios apud te: in nostra intercessione senciamus. Per dn̄m. Ad matuti. iii. l. Lectio. i.

Tempore antonii imperatoris a prefecto vrbis publio cōpellabatur beata felicitas cum suis filiis ad sacrificandū ydolis. Cui felicitas respondit nec blandiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo enī sp̄m sanctū/ qui me vici nō permittit a diabolo: et ideo secura sum quia viua te superabo si interfecta fuero: meli⁹ te vna cum occisa. Tu. aūt Lectō. ii.

Postea conuocans prefect⁹ filios beate felicitatis: cepit cum eis agere vt sacrificarēt Qui videns corū immobilez in fide christi cōstanciā: scriptis antonio innotuit quos ille iussit diuersis suppliciis

E quibus (interire. lc. iii. ianuarius post verbera virgarū et carcerem ac plumbatas occisus est. Felix ⁊ philippus fustib⁹ mactati: siluanus precipicio interemptus Alexander vitalis ⁊ marcialis capitali sentencia sunt puniti. Mater vero eoꝝ ad vltimū iugulata est gladio. ii. R Hec est vera fraternitas. Cetera oīa de cōi pl̄imoꝝ mar. ¶ Trāslacio scti bn̄dict. abbat; ix. lc. fiāt nisi facte fuerit ī xl. tūc fiāt hic. iii. lec. ⁊ īuita

Intercessio dup. Orō. nos q̄s dn̄e beati bn̄dicti abbatis tibi cōmēdet/ vt qd̄ nr̄is meritis nō valem⁹: eius patrocinio asseq̄mur. p do. l. i

Cū diu gēs lōgobardoꝝ infidelitat; sue tenebris carere noluisset ⁊ iugū dn̄i ferre detrectās eos q̇ ferebāt ipugnare decreuisset: italiā venit nois xp̄i īpugnādi grā ⁊ suo eam dn̄io subiugādi. Vn̄ īter cetera facinora sua monasteriū eximii pr̄is bn̄dicti depopulās reb⁹ oīb⁹ inhabitabile reddidit: sicut āte idez pphecie spiritu cognouerat atq̧ p̄ nūciauerat ablatis reb⁹ oīb⁹ idē monasteriū euersuri. lc. ii

Hac itaqꝫ patrata euersione et multis affluentibus anno rū curriculis: idē loc⁹ ad heremū redactus cepit esse fera rū qui prius fuerat habitaciō hominū/ vsqꝫ ad tempus clodonei regis francoꝝ filii dagoberti. Tu. Lectio. iii.

Prefat⁹ aūt rex cū egregiis polleret morib⁹ peticionibus qꝫ iustis et seruicio dei aptis assensum preberet īterpellat⁹ est a bone mēorie leodobodo pr̄e monasterii sancti aniani qd̄ est situ̅ prope menia vrbis aureliane: vt monasteriū or dini monastico ꝯgruū liceret sibi cōstruere ī agro floriacē si cui libētissime acq̄euit. l. iiii

Predictus vero vir dn̄i leo dobod⁹ in predicto agro basilicam in honore sancti petri et aliam in honore beate marie edificauit: et collegit plures ad seruiendū deo sub norma regule: quibus prefecit abbatē noīe mūmolū. l. v

Iste aūt mūmolus lectioni studiū dans/ cepit in libris beati gregorii quō beatus benedictus agonis sui cursū in beneuētana cōsūmauerat prouīcia/ hic ꝑ reuelacionē diuinā admonitus misit ad dictā prouinciam monachum nomine aygulphū vt corp⁹ btī bn̄dicti transferret. Lctō. vi.

Non dispar huic interea in cenomanica vrbe apparuit visio vt scꝫ pergentes et ipsi in eādē prouīciā corpus sororis sācti benedicti scholastice nomīe trāsferrēt: vt quos vni⁹ vtre habebat spacium simul transferendi ostenderētur.

Cū vō fiant nouē lec. tūc legātur tres vltime lec de expo sicione euāgelii Nemo accen dit lucernā. Cetera oīa de cōi vni⁹ cōfessoris et abbatis. oꝝ

¶ Sācte thenevv matrone btī kētigerni epi matris. Or

Deus qui de beata thenevv beatū kentigernū celesti gracia ꝑuēte nasci voluisti: concede propicius qui cā sinceris venerātur mē tibus ab inferni valeant liberari periculis. Per dn̄m.

Ad matu. ix. l. fiant Lectio. i

Laudonie que septētrionalis britānie pars est rex q̄dā filiā quandā habuit noīe thenevv quā ex marita li ꝓduxit copula fide xp̄ianā sed nondū fonte regeneratā baptismatis q̄ toto corde ore qꝫ et aīo ab oī libidinis labe atqꝫ carnis libera erat/ licet diuina interī ꝓuidēcia vt pie credendum est aliter q̄ꝫ dispo nebat in facto accidit. Quas ob res dira atqꝫ īmania ꝑ huiusmodi a parentibus data

sentēcia/ ppessa est tormenta
& obprobria plurima q̄ enar
rare phas erit. Tu Lectio. ii.
Namq; cum evven cumbrie
regis fili⁹ de nobilissima bri
tonū oriūdus prosapia iu=
uenis quidā elegātissimus eā
in matrimoniū cum summa
propter nupcias dānacione
exigeret/ ipa nullaten⁹ ad cu
iuscūq; amorē psuaderi po=
terat. Et quāto plus ipa ip=
sius regis filii amorē renue
rat tāto ille ī eiusdē dilectio=
nē feruēcius accēdebat & me
diis q̄b⁹ potuit et gestib⁹ (pa
ternis eciā admonicionibus
interim vagantibus) ad eādā
conuertendā assidua dispo=
suerat mente. Tu. l. iii.
Rex aūt cū eā blandis qui=
buscūq; sermonib⁹ ad huius=
modi cōnubiū cōtrahēdum
allicere nequiuerat ira succē=
sus ī hūc qui sequitur modū
prupit verba. Aut inq̄ hu=
iusmodi cōnubio assētire fa=
ciam aut subulcorꝫ manci=
pacione te perpetuo stupran=
dam dabo at illa stabilis in
proposito pseuerās subulca
num assumpsit ministerium
regias relinquendo delicias
de regio palacio ad arā por
corꝫ se vltro contulit. lc. iiii.
Quā subulc⁹ q̄ xpianā occul
te pfess⁹ est fidē mediis q̄b⁹ po
tuit tractauit/ cū honore ipsi⁹
castitatē sup oīa cōmēdando
et eādā seruādā a xp̄i doctori
bus cerciorat⁹ palam p̄dica=
uit: predictus aūt regis fili⁹
audiēs q̄ ipa a patre amoris
sui causa penit⁹ spreta esset/ in
gemuit quia eā plurimū ceco
amore dilexerat. Tu. Lcō. v.
Eo vo cogitāte mulierculā
quādā vers⁹ eā miserat (si for
san thenevv /in miseria & cala
mitate iā cōstituta) facilius
ad eius amorē exhortari vale
ret: sed hec quidē ianiter ex=
acta sūt. Interea hec sola in
ter subulcos ꝯmorās iuuenis
quidā imberbis virgineo in=
dutus habitu qui rura pater
na videre solitus est nichil at
tamē suspicione doli eandem
sub femineo habitu modis oī
bus reluctantē vi oppressam fe
cundauit. Tu aūt. Lectio. vi
Hec aūt in prestina pseuerā
te volūtate rei euētū cuiq̄ re
uelare nec audebat grauida
autē facta patri reuelatū est
quā ipe iusticie zelo cum suis
magnatib⁹ fornicariā eē & pa
terne legis p̄uaricatricē iudi
cabāt & lapidib⁹ obruēdā neci
cōdēnabant spiculatoribus
tandem tradita qui eam in
biga rotarum in montis sū
mitate collocauerunt. l. vii.
Inde saxis ruentibus preci=

pitatā dire neci darēt ipsa au tem in dño confidens qꝛ q̄ꝙ pollutū fuerat corp⁹: aīmus semper remanebat erga deū intiger et firmus ⁊ ita illa in pposito manēs spiculatores de ardue rupis cacumīe plau strū crudeliter p̄cipitarūt qđ vehemēter descēdēs adolescē tula salua pmāsit et illesa Al terna in dei laudē cōtigerūt fieri miracula nā plaustrum reuersum in terrā figitur ꝙ mor extractū lipidissimus in de manauit fons qui vsq; in presens fluere non desinit: plaustri quoq; rostra petrā vltro pforauerūt durissimā: signum relinquens perpe- tuum. Tu autem domine miserere. Lectio octaua.

Terciorat⁹ inq̄ de premissis rex iuuēcule pater qui indi- gnatus per artē magicā hec posse fieri firmauit quare nō penis affligēdam sꝫ eā tradi morti iussit/ duxerēt ergo illā ad vicinum mare et ad por- tum qui a vulgo aberledy dicitur vbi piscium multitu- do maxima apprehēdi soleat cōitātibus illam viris ⁊ mu lieribus pluribus qui eam la mentabantur dicentes: quid enim regis pmeruit filia vt tot mortis subiret sētēcias. Crudelitas enim pocius re- gis est q̄ iudicium in eadem bis excercere vindictam. Il- la autem hiis omnibus paciē ter auditis p xp̄i noīe mortē subire non formidauit. Tu autem domine. Lectio nona.

Missa est autmin scapha ex bitumine et viminibus confecta coreoq; contexta omni destituto gubernacu- lo velo aut remigi: in hor- rendoq; profundo pelago illico demergenda que dīno suffulta adminicko ad mayā insulam aduecta est et de hic marinis agitata fluctibus illius nutu qui cuncta regit ⁊ gubernat multitudīe sustē tata piscium caterua aduer- so flumīe ꝙ miratu dignum est ad culros illesa produci- tur quo in loco beatum kēti gernum filium suum virum sanctum et deo deditissimum ex eius visceribus in mundū pduxit qui a beato seruano viro deuotissimo in fonte ba ptismatꝭ vnda regenerati sūt beata igitur thenevv cunctis diebus quibus vixerat annis filium suum kentigernum sā cte et beate viuendo insecta- ta est. Nec longe ab eodem moram in glasgu gessit vbi frequēti dicti filii sui frueba

tur colloquio. Nec dubium quoniam miraculorum suorum dum viueret nec expars fuit/ tandem plurimis traductis i vite sactitate anis/ in celis transuehitur eternis cum dicto filio suo ketigerno regnans cum domino nostro iesu christo/ cui est honor in secula et in glasguen ciuitate inclita honorifice tradita sepulture. Tu autem domine Ad laudes et omnes alias horas oia fiat de comuni vnius matrone. ¶ Sancte margarete virginis et martyris noue lectiones fiant. Oracio

Deus qui beatam virginem margareta hodierna die ad celos per martyrii palmam peruenire fecisti/ concede nobis quesumus vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. p d. Ad primas vesperas fiat processio ad altare eiusdem cantando. R. Audi filia et vide/ V. Ora pro nobis Quere in communi vnius virginis et martyris. In redeundo de sancta maria. Ad matutinas nouem lectiones. Lectio prima

Adest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optatus dies: ideo cu exultacione gaudeat ecclesia nostra/ tate virginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere licet imperiti sermone tante virginis veneranda solennia debitis laudibus prosequamur/ vt cuius vita forma fuit discipline/ eius passio exemplum sit paciencie. Tu autem domine. Lectio scda.

Fuit itaque beata margareta atiochenis ingenuis orta natalibus theodosii ydolorum principis filia. Que cu primo pubesceret euo et castis pudicicie morib9 polleret audit3 milicie xpiane pugne triuphis atque miraculis: relicto ydolatrie cultu xpi fide sitibu do amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie sed pulchrior mente/ quonia nullo doli ambitu sincerum maculauit affectum. Tu autem domine miserere. Lectio tercia

Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra iplesset: cum aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue Quam intuens prefectus olibrius/ stimulis carnis inflamatus festinat ad coitum.

Missisque apparitoribus/ iussit eam sibi presentari. Preces nunc mollibus/ nunc asperis promissis multiplicatis

eam tentans nomen inuesti-
gat: genus interrogat: ortuz
petit: cultũ inquirit. Illa vo
nomen detegit. Pandit origi
nem: lenociniũ detestat: xpia
nam se esse pfitetur. Irat9 p̃
ses trusit eã in carcerẽ. L. iiii
Postera die iussit eam xpi fi
dem respuere: deos suos cole
re et amplexib9 suis se inclina
re. Que ait. In nullo horuz
tibi consensio. Nam xpus ve
rus de9 est: dii tui idola sur-
da et falsa sunt. Et sicut xpus
pro nobis: ita ego p xpo libẽ
ter moriar. His auditis pre-
fectus iratus iussit intestinis
eius cordeten9 patefactis de-
orum suoꝝ iniuriã vindicari
Cũqꝫ grauissime cederet ora
uit dicens. Dñe non confun-
dar neqꝫ irrideant me inimi-
ci mei. Sanguis vero cũ tan
ta effusione decurrebat vt fle
rent astantes/ cõpaterentur et
persequentes. Olibrius dixit
Consulo tibi margareta: ne
quod superest amittas vite.
Que ait. Tu facis opera pa-
tris tui sathane: ego adoro
deum: qui creauit oĩa: et p no
bis mortuus tercia die resur
rexit. Quo audito iussu prefe
cti grauissime cesa in obscuro
carcere recludit: sed furuam
caliginẽ celestis splẽdor irra
Dum vgo te- (diauit. L. v.
neretur in carcere: theophin9
et nutrix beate virginis p fe
nestram aspicientes orõnes
scribebant: et oĩa que virgini
contigebant considerabant:
virgo beata flexis genib9 gra
cias egit deo: qui sibi penam
mutauit ĩ gloriã. Peciit eciã
a deo: vt cũ inimico latẽte fa
cie ad faciẽ haberet cõflictuz.
Et surgens ab oracione: vi-
dit draconem terribilẽ eam
faucibus absorbere volentẽ:
sed signo crucis opposito dra
co crepuit medius. Lectio. vi
Post hec vidit aliũ demonẽ
sedentẽ vt hominẽ nigrũ ha
bentem manus ad genua col
ligatas quem comprehẽdẽs
per capillos ad terram pro-
strauit: et posuit pedem dex-
trum super verticem ei9. Et
facta oracione lux de celo ef-
fulsit in carcere: et crux xpi vi
debat vsqꝫ ad celũ: et colũba
super ipsam sedens dicebat.
Beata es margareta: te pa-
radisi porte expectant. Tunc
gracias agẽs deo dixit ad de
monem. Enarra michi natu
ram tuã. Demon dixit Alle-
ua pedẽ tuũ de vertice meo
vt dicam: quo facto dixit de-
mon. Ego sum veltis: vnus
eoꝝ quos salomon conclusit
in vase eneo: et veniẽtes ba-
bilonii putantes aurũ in eo

inuenisse fregerũt vas: et nos euolauimus semp iustos insi diãtes. Post hec et multa alia dixit ad eũ virgo. Uade tẽta toꝛ sathana: et terra se aperiens suscepit eum. Lectio. vii

Sequenti die post grauioꝛa toꝛmenta: iussit pꝛefect9 vas magnuꝫ aqua plenũ afferri: et beatã virginem ligatã ma nus et pedes in eam iactari. Quo facto oꝛauit vgo dicẽs Fiat michi dñe hec aqua fõs baptismatis in vitã eternã. Factoqꝫ terremotu magno: venit columba de celo et coronam aureã sup caput eius imposuit. Quo viso conuer si sunt ad deum quinqꝫ milia viroꝝ exceptis mulieribus et paruulis qui omẽs iussu olibꝛii decollati sunt in campo limeth: in aurelia ciuitate.

Post hec olibꝛi9 vi- Le. viii. dens virginis fidem immobi lem: iussit eam capite puniri. Cumqꝫ perducta esset ad locum: peciit a spiculatoꝛe mal cho nomine spacium oꝛandi Quo concesso oꝛauit dicens. Gracias ago tibi deus: q̃ me ad hanc gloꝛiã pduxisti. Pꝛe sta ergo pater: vt q̃cunqꝫ pas sionem meam scripserit: lege rit: vel audierit: vel eciã mei memoꝛiam fecerit: criminuꝫ suoꝝ veniã mereat. Quicũqꝫ eciam me in districto examie inuocauerit: eũ de manibus exactoꝛũ eripias. Peto eciam dñe: vt qui ecclesiaꝫ in hono re meo construxerit: vel de iu sto laboꝛe suo lumina michi ministrauerit: adipiscat quic quid saluti sue pecierit. L. ix.

Et si in domo cuiusdam me inuocauerit mulier pꝛegnãs: que in partu laboꝛauerit: eaꝫ a periculo eripe/ infãsqꝫ ex vte ro ei9 nascat absqꝫ aliquo de trimento membꝛoꝝ. Finita oꝛacione: facta sũt tonitrua magna: columbaqꝫ de celo ve nit dicens. Beata es sponsa chꝛisti margareta. ecce que pe tisti: concessa sunt tibi a xp̃o. Ueni ergo in requiem patrie celestis. Tunc erigens se vgo imperat spiculatoꝛi implere iussa prefecti. Et ait spiculatoꝛ. Absit a me virgo xp̃i: vt perimam te. Cui illa. Si hoc nõ feceris partem mecũ habe re nõ poteris. Ipse vero tremefactus ãputauit caput ei9 Coꝛruensqꝫ ad pedes virgĩs emisit spiritũ. Theophinus vero coꝛpus virginis ĩ ciuitate anthiochia sepeliuit ĩ do mo sinclecie matrone. Cetera de cõi vni9 vgĩs et marty.

¶ Sãcte pꝛaxedis virginis

A Ssit ple- nõ mar. Oro bitucomp̃s deus beate

praxedis virginis tue suppli
cacio/ vt quicunqꝫ eius gau-
dent honore/ tuo protegan-
tur auxilio. Per dominum.
Tres lectiones fiant. Lctō. i.
Venerabilis virgo pra
xedis dum affligeretur
propter trāsitū germane sue
potenciane multi nobiles xpi
ani veniebant ad eā: et conso
labantur eam/ vnacum sācto
pio apstice sedis epō. Eodem
tempore virgo dn̄i praxedis
rogauit beatum piū epm̄: vt
termas nouati/ que iā in vsu
non erant ad ecclesiam dedi
caret. In quo loco cum dedi
casset ecclesiā in honore praxe
dis in vrbe romana ibi consti
tuit titulum romanū: et bap
tisterium consecrauit sub die
tercio idus mayas. Tu autē
domine. Lectio secunda
Post duos ānos: et dies de
cem et octo facta persecucio-
ne christianorum multi mar
tyrio coronati sunt. Praxe-
dis vero multos christianos
occultauit in supradicto titu
lo quos ꝫ cibo pascebat: ꝫ ver
bo spūs sācti. Quo diuulga-
to: anthoninꝰ illuc mittens:
tenuit multos vna cum syme
trio presbytero et aliis vigin
ti: quos omnes sine interro-
gacione gladio puniri prece-
pit in eodem titulo. Lectio. iii

Corpora autem illorum sā
ctorum beata praxedis colli
gēs sepeliuit in cymiterio pri
scille sub die septimo kalēdas
iunias. Tunc beata virgo af
flicta: precibꝰ obtinuit a deo
vt ex mūdo transiret. Et mi
grauit ad deum die duodeci-
mo kalendas augustas Cuiꝰ
corpus pastor presbyter sepe
liuit ī cymiterio prescille: vbi
hodie florent orōnes sctōrū.
Per dominum nostrum iesum
Cetera de communi vniꝰ vir
ginis nō mar. ¶ Sctē marie
magdalene ad vesperas su-
per psal. ān. Recumbente ie-
su in domo pharisei symonis
accessit ad euꝫ maria magda
lene afferēs preciosi librā vn
guenti. psal. ferial. Capitulū
Mulierem fortem quis
inueniet procul et de vl
timis finibus precium eius/
confidit in ea cor viri sui: et
spoliis non indigebit. R. O
certe precipuꝰ marie magda-
lene amor. Que a monumen
to dominico recedentibus di
scipulis non recedebat. Vꝰ.
Ardore charitatis succensa/
quem sepultum nouerat: su-
blatum credens de sepulchro
Que a monumento. Gloria
patri. Dominico. Hymnus.
Collaudemus magda-
lene lachrimas et gau-

diū/ sonent voces laude plene de cōcētu cordiū/ vt cōcordet philomene turturi suspiriū
Iesum querens conuiuarū turbas non erubuit: pedes vnxit lacrimarū fluuio quos abluit: crine tersit et culparū veniam promeruit.
Suum lauit mundatorem/ riuo fons immaduit: pium fudit flos liquorem/ in ipsum refloruit: celum terre dedit rorem/ terra celum compluit
In predulci mixtione nardum ferens pisticum: in vnguenti fusione typum gessit mysticum: vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.
Hic christus hanc respexit speciali gracia: quia multū hunc dilexit dimittuntur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.
Gloria et honor deo qui paschalis hostia: agnus morte pugna leo victor die tercia: resurrexit cum tropheo mortis ferens spolia. Amē. v. Optimam partē elegit sibi maria. R. Que non auferetur ab ea
ān. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti ⁊ stās retro secus pedes domini iesu lachrimis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes eius et vnguento vngebat. ps. Magnificat. Oracio.
Largire nobis clemētissime pater ꝙ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum super omnia diligendo suorum obtinuit veniam peccaminum: ita apud misericordiam tuam sempiternam nobis impetret beatitudinem. Per eundem. Memoria de sācto wandregesillo abbate. ān. Similabo eum viro sapienti. V⁹. Amauit eum dominus. Oracio
Deus cui⁹ grā bti wvā dregesillii ꝯfessoris tui atqꝫ abbatis vita extitit laudabilis ipi⁹ īteruētu: qđ tibi placitū est: pietas tua opet ī nobis. Tūc eat ꝓces. ad altare. sctē marie magđ cātādo. R. Regnū mūdi. V. Dimissa sūt ei peccata multa. Oracio
Sacratissimā dñe bte marie magdalene q̄ celos subiit celibritatem recēsētes supplicit rogam⁹ clemēciā tuā vt q̄ ei⁹ deuociōis recolim⁹ īsignia ipi⁹ mereamur ꝯpotes fieri grie. p. In redeūdo de sāeta mat. Ad mat. In. Eternū trinūqꝫ deū laudem⁹ ⁊ vnū. Qui sibi mariā transuexit in ethera sāctā. ps. Uenite. hy⁹

Estimauit hortolanum: et hoc sane credidit: seminauit eni granū: quod in mētē cecidit: linguā mouit et nō manū: līgua xp̄m indidit
Non agnouit figurali latē tē ymagine/ mentis agrū spiritali excolentem semine/ sed cū eā speciali designauit noīe
Hec a iesu iesū querit subla tum cōqueritur: iesum intra mentem gerit iesus presens queritur: mentem colit mentem ferit iesus nō percipitur
Iesu bone iesu pie/ quid te mōstrās latitas/ q̄d occultas te marie /mētē cui9 hitas/ītus plena vo die/ nescit vbi vitas
O q̄ mire iesu ludis his quibus dilegeris/ sed cum ludis non illudis nec fallis nec falleris/ sed excludis quod inclu dis notus non agnosceris.
Gloria et honor tibi spes vi ta lux aīe/ p quā sperāt se pro scribi libro mortis pessime: prestēt sibi nos ascribi pecca tricis lachrime. Amē. In. i. noct. ān. Cum discubuisset in domo symonis dn̄s iesus mūdi gl'ia mulier secū q̄ erat peccatrix nardi odorifera ex hibuit vnguēta. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Secus pedes dn̄i astans incessāter ore sacrato diua vestigia osculat lachrimis plena. p̄s. Celi enarrāt. ān. Irrigabat igitur domini cos iesu pedes: fracto quoq alabastro: precipuis odoribus fragrabat dom9 omnis atq capillorum officio deter gebat. p̄s. Dn̄i est terra. v9. Diffusa est gr̄a in labiis. lc. i.

Fuit igitur secundum seculi factū clarissimis orta natalib9 beatissima ma ria magdalene: que vt patrū asserūt tradiciōes: a magdalo castello nomen accepit. Quam non solum sui germi nis dignitas: verūeciā patri monii iura parentūq succes9 splendidam rediderant: vt duplicatus honor adeo noīs excellēciam circūquaq diffū deret. R. Letetur oē seculū in solennitate sancte marie. Quam iesus etern9 amor di lexit plurimū. v9. Hec maria fuit illa dn̄o gratissima que vnguento precioso pedes vn xit domini. Quam iesus. l. ii.

Solent etenim apud homīes plus nomina diuitū sciri q̄ pauperum. Sed quia rerum affluenciam interdum volu ptas comes seq̄tur adolescē cioris vite tempora lubricis supposuerat regenda discur sibus/ soluto pudicicie freno Hec autem postmodum diui no afflata spiritu mentis intuitum in sese cepit retorque

re ac pristine vite inmūdiciā abhominari. Tu. ℞. Pectore sincero dominum maria recondens vnxit purgantē se. Baptismi gurgite sancto. ℣. Absterge domīa noxis famulos precibus tuis. Baptismi. Ut ergo cōperit dn̄m (lc. iii. mīe largitorem/ et criminū indultorem in domo symonis aduenisse penitēcia ducta preciosum vnguētum accepit vbertatemq̃ lachrimarum adhibuit: et cum talibus obsequiis. Ingressa est ad fontem pietatis. ℞. Felix maria vnxit pedes iesu et extersit capillis suis. Et domus impleta est ex odore vnguenti. ℣. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro que vnguēto precioso pedes vnxit domini Et extersit. Gl̃ia patri et domus. In secūdo noctur. ān. Symon aūt intra se inquit si esset propheta: sciret profecto que et qualis esset ista que tetigit eum quia peccatrix est ps̄. Eructauit. ān. Et conuersus dominus ait: postq̄ veni in domum tuam/ non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ps̄. Deus noster refugium. ān. Qm̄ multum dilexeras dimissa sunt tibi scito peccamina et fide qua polles sacra in pace remitto. ps̄. Fū damenta eius in montibus. ℣. Specie tua. Lectio iiii. Accessit ad pedes saluatoris lachrimis eos rigauit: capillis detersit/ et eos osculās vnguento perfudit Sicq̃ fit vt que immunda venerat iustificata recessit. Tu autē. ℞. Beata es maria: que piarum vndis lachrimarum tersisti tuorum maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus ℣. Summis celorum ciuibus glomerata iamq̃ eterna immortalitate induta. Assidue te exorare. Lectio quīta. Libeat charissimi immensitatem dominice pietatis intueri/ mulierem attrahentis et suscipiētis Ad pharisei prādium dominus discumbebat sed apud penitētem mulierē mentis epulis delectabatur. Apud phariseū veritas pascebatur foris/ apud peccatricē mulierē sed tamē cōuersam pascebatur intus. Tu. ℞ Eternis accumulata muneribus maria magdalene: posce vt in his nostris solenniis Diuina perpetue pacis gaudia pro meritis christus condat. ℣. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccantibus quandoq̃ tecum. Diuina perpetue pacis. Lectio. vi

Pēsem⁹ quāte pietatꝫ fuerit nō solū peccatricē mulierem ad se admittere: sed ei eciā ad tāgēdū pedes pbere. Cōsidere m⁹ grām misericordis dei: et damnem⁹ multitudinē reat⁹ nrī. Cōfessionē nrāʒ ex puro corde desiderat: et cūcta q̄ deli qm⁹ relaxat. R. Optimā ptē adepta a dño quē elegisti btī tudinis etne Sctā maria īter cede p nobis exiguis tuā solē nitatem celebrantib⁹. V. Ut mereamur assidue cōpūctiōis ymbre nostrorꝫ sordes delicto rū abluere. Sctā maria. Glo ria Sctā maria. In. iii. noc. ā O certe precipu⁹ marie amor que a monumento dñico di-scipulis recedētib⁹ sublatum credēs non recedebat. ps. Cā tate. i. ān. Tulerūt dñm vbi posuerūt eū: dicito michi: cui respondēs iesus dixit illi: ma ria: conuersa illa: noli me tā gere: nondū enī ascēdi ad pa trē meū. ps. Dñs regnuit ex. ān Celsi meriti maria: que so lem verū resurgētem videre meruisti mortaliū prima: ob tine vt nos visu glorie sue le tificet in celis. ps Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit eā. Secunduꝫ lucam septimo capitu. In illo tēpore Rogabat iesum quidam phariseus: vt manducaret cum illo. Et in-gressus domum pharisei di-scubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lco. vii. Marie peccatricis lachryme cuius enī vel saxeum pectus ad exemplū penitēdi nō emol liant. Considerauit nāqꝫ q̄d fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuā tes ingressa est: non iussa ve-nit: inter epulas lachrymas obtulit Discite q̄ dolore ar-det que flere inter epulas nō erubescit Tu aūt. R. Fra-grans iesus muneribus inti-mis marie que precordiis af-fatī perunxit sacrata vnguen to vestigia/ vnde meruit suo rum delictorum veniā. V. Pec caminum nostrorum sordes piissimis diluat interuentib⁹ diuino fonte. Unde meruit suorum. Lectio octaua.

Hāc esse illā mariā credim⁹ de qua marcus septem demo nia eiecta fuisse testatꝫ Per sep tem autem demonia vniuer-sa vicia designātur Septena rio enī numero vniuersitas figuratur. Septem ergo de-monia maria habuit: q̄ vni-uersis viciis plena fuit. Sed ecce qꝛ turpitudinis sue ma-culas aspexit lauanda ad fō tē misericordie cucurrit. Tu.

℟. Celsi meriti maria: q̄ so-
lem verum resurgentem ab
inferis videre meruisti pri-
ma mortalium in terris obti
ne sacris precibus: vt nos vi
su sue maiestatis tecum letifi
care dignetur in celis. ℣. Exi
gua nostrorū holocausta vo
torum deferēs ante dn̄m suf-
fragatrix semper pia digne-
ris esse. Obtine sacris p̄cibus
Hec mulier ergo Lectio ix.
quia prius actibus illicitis in
tenta: vnguentum quod sibi
pro odore carnis sue turpiter
exhibuerat. hoc iam deo lau-
dabiliter offerebat. Oculis
terrena concupierat: sed hos
iam per penitenciā conterēs
flebat. Capillos ad cōposi-
cionem vultus exhibuerat: sȝ
ipsis iā lachrymas tergebat.
Ore superba dixerat: sed pe-
des dn̄i osculans: os in redēp
toris sui vestigia figebat.
Quot ergo in se habuit oble
ctamenta: tot de se inuenit ho
locausta. Tu autē. ℟. O fe-
lix sacrorum lachrymis riga
cio pedum: per quam prome-
ruit maria dici ꝙ esse eius di-
lecta. Ex quo pascūtur ī ethe
re sancti. ℣. Angelico pollet
decore hic et hi ꝑ christū. Ex
quo. Glīa p̄ri. Ex q̊. ℣. Opti-
mā ꝑtē elegit sibi maria. ℟.
Que n̄ auferet ab ea. In lau. ā.
Laudibus excelsis om-
nis mundus exultat in
solēnitate sancte marie mag
dalene. psal. Dn̄s regnauit.
ān. Pectore sincero dn̄m ma-
ria recondens vnxit purgan
tem se baptismi gurgite san-
cto. p̄s. Jubilate. ān. Sustol-
le maria supplicum in ethere
vota/ proprias que meruisti
fletu dilui noxas. p̄s. Deꝰ deꝰ
meus. ān. Que tecum captēt
eterni munera regni/ pro fa-
mulis christum posce maria
pium. p̄s. Benedicite. ān. In-
tercede supplicans assidue ꝓ
nobis iesum dominū maria
magdalene. psal. Laudate.
Cp̄m. Mulierem fortē. Hyꝰ.
O Maria noli flere iā nō
queras alium/ hortola
nus hic est vere ac colonꝰ mē
ciū/ intra mentis ortum que-
re mentis operarium.
Unde planctus et lamentū/
quid mentem non erigis/ q̇d
reuoluis monumentum/ te-
cum est quem diligis/ iesum
queris et inuentum/ habes nec
intelligis.
Unde gemis vnde ploras
verum habes gaudium/ latet
in te quod ignoras doloris
solacium/ intus habes queris
foras languoris remedium.

Iam nō miror si nescisti magistrum dum seminat/ semen qḋ est verbū xpi te magis illuminat: et raboni respond isti cū mariā nominat. Pedes xpi quos lauisti fonte lota gracie: quē ab ipso recepisti funde rorē venie: resurgētis quem vidisti fac cōsortes glorie. Gloria et honor deo cuius pręfert gracia: inuitanti pharisco marie suspiria: cenam vite q̇ dat reo gracie post prandia. Amen. V⁹. Dimissa sunt ei pc̄tā multa R. Qm̄ dilexit multū. ān. O mūdi lampas et margarita prefulgida que resurrectionē xpi nūciādo apostolorꝫ apsa fieri meruisti maria magdalena/ semper pia exoratrix pro nobis assis ad deū: qui te elegit. ps̄. Bn̄dict⁹. or̄o. Largire nobis clementissime. Mēoria de sācto vvādregesillo. ān. Euge serue bone. V. Iust⁹ germinabit or̄o. Deus cui⁹ gr̄a. Ad p̄mā ān. Laudibus ps̄. Deus ī nomine tuo. ān. Te iure. p̄. Quicunqꝫ. Ad. iii. ān Pectore ps̄. Legem pone. cp̄m. Mulierez fortē. R. et. V. de cōi vni⁹ virginis dicunt. Ad vi. ān. Sustolle. ps̄. Defecit. Capitulū. Accīxit fortitudine lūbos suos et roborauit brachiū suū: gustauit et vidit qm̄ bona est negociacio eius nō extinguet ī nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ān. Intercede. ps̄. Mirabilia testimonia. Cp̄m. Mulier timens deū ipsa laudabit date ei de fructu manuū suarꝫ: et laudēt eā in portis opa eius. Ad scdas vs̄. ān. Laudib⁹. psal. fer̄. cp̄. Mulierem fortē. hy⁹. O maria noli flere. V. Dimissa sūt ei pc̄tā multa. ān. Inclita sācte marie magdalene solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue sācta deo digna: aue dulcis et benigna/ obtine nobis gaudia: q̄ possides cuꝫ gloria. ps̄. Mḡt. or̄o. Largire. Mēoria de sc̄tō appollinare mar. ā Hic ē vere martyr V⁹. Gloria et honore. Or̄o. Deuotiuos nos dn̄e beati appollinaris martyrꝫ tui natalis semp excipiat/ q̇ et iocūditatē nobis sue glorificacionis infundat et tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m.

¶ Sācti appollinaris martyr. tres lec. fiāt cū or̄one vts̄ Lc̄ō. i.

Beatus appollinaris ab antiochia petrū apostolū secut⁹/ et rome ab eodem episcop⁹ ordinat⁹/ rauennā directus est Ubi verbum dei predicans tent⁹ est a paganis/ et diu fustibus cesus ac nudis pedib⁹ sup prunas

impositus: ab vrbe expulsus est. Sed nō lōge ab vrbe xpiani habebāt tuguriū: vbi missas celebrauit: et ī mari baptisauit: timētesq deū ministrabant ei. Lcō ii.

Post multos annos ad emiliam perrexit predicās verbū dei: virtutes operādo. Post terciū ānū reuersus rauennā: non lōge ab vrbe mansit apud quēdā militē noīe hyrtaneū: cui9 filiū cecū illuminās: eū cū parentibus baptizauit. Quo facto a paganis ligat9 et ad forū deduct9 vulneraf. Lcō. iii

Cumq perduct9 ad simulachrū appollinis orōnem fecisset: illud solutum et destructum est tēpliū. Quo audito tradit9 est cuidam centurioni occulto xpiano custodiendus: q media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē sequētes pagani prope pōtē apprehenderūt. Qui tā diu cesus est quousq mortu9 estimaref. Post perduct9 a discipulis in vicū in quo leprosi morabanf. septē dies superuixit: admonēs ecclesiam ne a fide xpi discederet. Sicq martyr dei postq ecclesiā annis vigīti octo: mēse vno: diebus quattuor rexisset mortu9 est sub vespasiano cesare sepult9 est foris murū in arca sarca sub terra decimo kalēdas augusti. Et cetera de cōi vni9 marty. et ponti.

Sancte cristine Vgīs Orō

Indulgenciā nobis dñe beata cristina virgo et martyr implorer q tibi grata semp extitit: et merito castitatis et tue professione virtutis Per dñm. Ad matu. tres lec. fiant cū noctur. pter vigil. et oīa fiant de Vgine vsq ad missā q erit de vigi. Lcō pma

Erat tēporib9 dioclecia ni īperatoris qdā de tyro sacra virgo ānor circiter duodecī noīe cristina: vrbani xpianor persecutoris filia Quā ī excelsam turrī cū duodecim puellis positā et deos aureos spernētē: signauit angelus in xpo dicēs. Cristina viriliter age: in conspectu enī triū iudicū cibū habes a deo missum. Que vidēs panē albū super mel dulce: grās egit deo dicēs duodecī dies sūt ex quo nō comedi. Tu. Lcō. ii.

Sero autem facto: dedit frusta deorū patris sui pauperibus Qd sciens pater ei9 puellas iussit decollari et cristinā virgis cedi et cathenatā ī carcere recludi Cūq in eculeo suspensa vngulis raderef: piecit carnes suas in faciem patris sui dicens. Comede virtutem corporis tui. Tunc ro

ta ferrea adducit/ et supposito igne valido: oleo pfūdi iubet Sed ipsa orante cōbusti sunt plusq̄ mille quingenti idolis servientes hinc lapide in collo eius ligato mittit ī mare vbi a xp̄o baptizata/ eriēs iterum in carcere recludit. Que ait Dñe iesu xp̄e redde vrbano scdm ea que gessit in me q̄ in ipsa nocte cū magnis cruciatib⁹ emisit spiritū. Lcō. iii

Post hec venit ali⁹ iudex nomine ziron: qui primo eaz in sartaginē plenā pice/ resina et oleo mitti iussit. deinde caput eius radi et prunas ardētes supponi. Que cū nō lederetur: ducta ē ad tēpliū apollinis: vbi cū orasset: cōminutū est idolū ī puluerē et credi derūt ī deum aīe circiter tria milia. Iudexq̄ pterrit⁹ expirauit. Tūc terci⁹ iudex noīe Julian⁹ iussit serpētes circa eā apponi: et māmilla ei⁹ et līgua abscisis: virgo ptē ligue ī oculū iudicis piiciēs excecauit eū. Cui⁹ iussu pcussa virgo in latere orans dñm emisit spiritū: quarto decimo etatis sue anno. Que ei⁹ intercessione venerāda nobis sempiterna a dño ipetret gaudia. Cetera de cōi vni⁹ virgis et mar

¶ Sancti iacobi apli festuz duplex. Ad pmas vespe. et ad matu. cetera de cōi vni⁹ apli cum isto hym. Ad ves. Hy⁹.

Bina celestis aule luminaria: iacobe necnō iohannes theologe: poscite nobis veniā rogantibus: quam venit xp̄us gratis dare miseris. Annue xp̄e. Et dicatur hic Nobis per horum. Orō.

Esto domīe plebi tue sanctificator et custos: vt apostoli tui iacobi munita presidiis: et conuersacione tibi placeat et secura deseruiat p dñm. Eodē die memō. de sancto cucufato martyre cum ā. et collecta de cōmuni vnius marty. Et festū sancti xp̄oferi differatur vsq̄ in diē sctōrum abdon et sennes mar. et tunc fiet de eo plenum seruiciū cū mediis lec. dictor abdon et sennes. Ad matu. Le. i

Iacobus apostolus dñi nostri iesu xp̄i: frater beati iohannis euangeliste omnem iudeam et samariā visitans: ostendebat ex scripturis sanctis omnia que per pphetas dicta erāt in dño iesu xp̄o esse completa. Hermogenes autē quidā magus misit philetum discipulum suum cum aliquot phariseis ad eum: asserens q̄ xp̄us non esset fili⁹ dei. Jacobus vero assercionibus eius ī christo euacuatis:

ostendit ex scripturis sanctis
hunc esse filium dei. Lcō. ii.
Reuersus ad hermogenem
philetus: dixit ei iacobū qui
se seruum iesu xpi asserit: sci-
as te supare non posse Nā in
nomine eius multa miracu-
la faciēs/ oēsqꝫ scripturas sā
ctas memoriter retinēs osten
dit ex eis hūc esse filiū dei: quē
iudei crucifixerūt. Hermoge-
nes iratus vinxit philetū di-
cens/ videam⁹ si iacobus sol-
uat te ab his vīculis Quo nū
ciato iacobo/ misit sudariuꝫ
suū dicens. Accipiat hoc: ꝯ di
cat. Dñs iesus xp̄us erigit eli
sos: et ipse soluit compedi-
tos. Quo facto: solut⁹ venit
ad iacobum. Tu. Lectio iii.
Dolens autē magus/ misit
post eū demones dicens. Ip-
sum iacobū cū phileto michi
adducite: vt vindicer in eos.
Qui cum venissent: ceperunt
vlulatū in aere dare sup apo
stolū. Quibus apostolus ait
Precipio vobis in noīe pr̄is
et filii et spirit⁹ sancti: vt her
mogenem nō ledentes ipsum
ad me vinctū adducatis: quo
adducto: dixit apl̄us ad phile
tum Ipse te ligauit: tu eū sol
ue. Quo facto/ ait apostolus
Non enim est discipline no-
stre: vt inuitus quis conuer
tatur. Ipse vero solut⁹/ om-
nes codices suos in mari mer
gens: dixit ad iacobum Aīa-
rum liberator: accipe me peni
tentem quē hacten⁹ habuisti
inuidentem. Tu Lectio. iiii.
Apostolus confirmās eum
in fide ita perfectū eum red-
didit: vt multe virtutes p eū
fierent a dño. Quod audien
tes pharisei dixerunt ad iaco
bum. Ut quid p̄dicas christū
quē oēs crucifixū scim⁹ Tūc
apl̄us ostēdit eis qualiter in
carnacio domini: passio: re
surrectio: ꝯ ī celū ascensio: a p
phetis p̄nūciata: in xp̄o erāt
completa. Dixerūtqꝫ oēs pec
cauim⁹. dic nobis quid facie-
mus? Quibus ipse ait: credite
et baptizemini: et delebuntur
peccata vestra. Tu. Lcō. v.
Abiathar autem pontifex
videns tantū populum cre-
didisse: zelo repletus: excita-
uit sedicionem grauissimā:
ita vt mittentes funem ī col
lo eius: duxerunt eum ad he-
rodem: qui iussit eum decol-
lari. Cumqꝫ duceretur para-
liticum quendam ad eum cla
mantem: a doloribus libera
uit. Hoc videns iosias qui fu
nem in collo eius misit: cor-
ruens ad pedes eius dixit.
Obsecro te vt des michi in-
dulgenciam. Tu. Lectio. vi.

Intelligens apl'us cor eius
a deo visitatū: dixit. Credisq̄
iesus xp̄us est ver⁹ dei filius.
Qui ait. Credo/ Hoc audiēs
abiathar/ dixit. Nisi recedēs
a iacobo maledixeris nomē
xp̄i: cū ip̄o decollaberis. Qui
ait. Maledictus tu/ nomē ve
ro xp̄i est b̄ndictū in secula.
Cumq̄ peruenissent ad locū
allata lagena aque apostol⁹
baptizauit eū/ et osculans eū
fecit signaculū crucis in frō=
te eius et ita perfectus in fide
xp̄i cum apl'o decollatus est.
Secūdum matheū xx°. cap'o
In illo tempore: Accessit
ad iesū mater filiorum
zebedei cū filiis suis adorās
et petens aliquid ab eo. Et. ꝛ
Omel. bti gregorii pape. l. vii
Unde occasionem ac=
cepit hec mulier vt a
dn̄o gloriā et dignitatē pete
ret filiis suis qui nichil predi
xerat de gl'ia regni: sed solū=
modo de supplicio passionis
Predixerat eī discipulis suis
se hierosolimā ascēsurū tra
dēdū: morte cōdēnādū/ delu
dēdū/ flagellādū/ et crucifigē
dū. Sz hac causa incitata est
ad petēdū dignitatem filiis
suis/ qz post oīa dixerat dn̄s/
et tercia die resurget. lc. viii.
Putabat enī mulier q̄ dn̄s
post resurrectionē suā regna
turus esset in terra corporali
ter: ideo dixit: dic vt sedeant
hii duo vn⁹ a dextris: et ali⁹
a senistris ī regno tuo. Respō
dens dn̄s dixit. Nescitis quid
petatis. Mater quidem pecie
rat/ sed dn̄s discipulos incre
pauit/ qz sciuit peticionē ma=
tris ex suasione filiorū pro=
cessisse. Tu aūt. Lectio. ix.
Interrogat dn̄s/ si possent
bibere calicem quē ipse bibi=
tur⁹ erat: id est si eādē passio=
nem sufferre possent quā ip=
se passurus erat pro eis. Ca=
licem quidem meum bibetis:
de iacobo nō est dubiū/ quin
ipse calicem domini biberit.
De iohāne vero dubitatur/
qz ipse per martyriū vitā nō
finiuit. Sz qz a domiciano ī
feruentis olei dolium missus
est/ et ante aristodimū venenū
bibens illesus permansit nec
non cum reliquis apl'is fla=
gellatus legitur semper para
tus ad passionē clarū est q̄ ca
licem passionis biberit. Tu.
Et cetera de cōi vnius apl'i
Ad sc̄das veš oīa fiāt de sā
cto iacobo cū. R. Ciues apo
stolorum. Et memoria de sā
cta āna. Sancte anne matris
marie ad vš super. p̄s. sc̄r. ān
Felix anna cella mundicie:
lumen mundi/ vena clemen=
cie: spes salutis porta leticie:

nos diuine cōmenda gracie. psal. ferial. Capitulum.

Mulierē fortē quis inueniet pcul et de vltimis finibus precium ei⁹: confidit in ea cor viri sui et spoliis nō indigebit. R. O q̄ di

Aue mater āna (gne. y⁹ plena melle canna: cui marem passa nulla cocquanda. Aue predicāda superal tāda: mater mr̄is poli regis atq₃ soli. Quam quis velit fari siue venerari: reddet sibi votū christus per quem totū Ergo te rogam⁹ rogantes supplicamus: vt quod potes velis prece da nos celis.

Placans nobis natam mū do per te datam: illa natum suum tu nepotem tuum.

Laus sit trinitati: laus sit vnitati: laus patri ac nato: lausq₃ paraclito. Amen. V⁹. Diffusa est gracia. ān. Hec est radix anna pia virgo florēs est maria: christus flos est in clitus: digna radix est honore cuius virga tali flore: fecū datur celitus. p̄s. Magt. Or

Deus qui beatam annam dilectissime genitricis tue marie matrē egregiam hodierna die ad celestis vite sublimasti gaudia/ fac nos quesumus gloriosis ei⁹ meritis ad eternam pertingere beatitudinē ex cui⁹ puer perio salutari pro salute mū humanam dignatus es assumēe carnem. Qui viuis et reḡ. Memoria de sancto iacobo. ān. In regeneracione. V. Annunciauerūt opera dei orō. Esto dn̄e. Tunc eat processio ad altare sācte anne cātādo. R. Regnū mūdi. Require in cōi. vgi. V. Ora p nobis. or.

Quesumus omnipotēs deus: vt qui beate āne solennia colimus/ eius meritis et precibus indulgenciam consequamur et graciā. Per. In redeundo de sancta maria: Ad cpletoriū omnia fiāt sicut in festo sācte trinitatis. Modo predicto dicūtur vespere de sancta anna videlz vbi dedicata est ecclia vl capella vl altare ī honore eiusdē et tūc ad p̄mas vespe. de sācta āna fiat me. de ap. Ubi vero non est ecclesia dedicata neq₃ capella ī honore ipsius dicantur vespere de sancto iacobo apostolo et memoria de sancta anna cum oracione p̄dicta. Ad matutinas Inuitato. Ad sancte matris anne memoriā. Omnes xp̄o canamus gloriā. p̄s. Ven̄. y⁹.

In anne puerperio: nox fugit huius seculi: et illuxit cū gaudio: dies toci⁹ ppli

Hec radix iesse germinat: ex pars cūctis illecebris: germē eius illuminat: nos sedentes in tenebris.

Pia mater et humilis: de qua maria prodiit: tuis adesto famulis: quos culpa grauis deprimit.

Iam felix et emerita: manens cum summo iudice: succurre mater inclita: vt viuamus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus/ vite per immundiciam/ abstergas illud petimus/ per diuinam clemenciam

Patri natoqꝫ gloria/ detur cum sancto spiritu: qui per anne suffragia/ conseruet nos in exitu. Amen. In primo noct. ān. Chori plaudant alacriter angelorum et hominū congratulando pariter matri regine virginum. ps. Dñe dñs noster. ān. Pater precelse virginis ioachim erat noīe mr̄ ānaqꝫ nobilis regali fulsit semīe. ps. Celienar. ān. In tres ptes diuidūt sic rex sub stāciā dant templo: dant pauperibus/ seruant sibi terciam ps. Domini ē terra. V. Diffusa est gracia in. Lectio pma.

Hodie fratres charissimi beate anne matris sancte dei genitricis ac perpetue virginis marie/ festiuam celebramus memoriam ī qua carnis reliquit ergastulum et subuecta est venerabiliter ad superos sanctorum obsequiis angelorū. Tu aūt dñe. R. Felix anna flos ortorum mira nitens specie: regū surgit antiquorum ex clara progenie. Que medelam viciorum matrem gessit gracie V9. Hec beata miserorum succurrat inopie. Que medelam viciorum. Lectio secunda.

Ad eternum siquidem patriarcharum ac prophetarū veterū gloriosa et felix peruenit contubernium. Ex quorum carne/ carnis traxit originem: vt per ventris sui fructum populo suo deus mitteret redemptorem. Tu autē. Rm. Matronarum hec matrona claruit in seculo nunc in celis est patrona pietatis titulo. Cuius partu cūcta bona prouenerunt populo. V9. Anna parens esto prona cūctis in periculo. Cuius lc. iii.

Gaudeat igitur sacro sancta mater ecclesia: huius sancte matrone munita suffragiis et in eius laudibus cum omni deuocione tota resultet.

Hec est enim illa superne benedictionis terra/ de qua celestis figulus ollam spci nostre composuit/ que ex diuini

roꝛis hymbꝛe conceptū ver-
bū dei humano generi ꝓtu
lit incarnatum. Tu autem.
℞. Ex cōceptu cōiugali āne
miro oꝛdine radix boni: fi-
nis mali ſpirat vno germine
Felix que fuiſti tali īpꝛegna-
ta virgine. ℣. Nos in hoꝛa
fac finali moꝛi ſī crimīe. Fe-
lix. Gloꝛia patri. Felix que.
In ſecūdo noct. ān. Annos
quoqꝫ plurimos ducunt in
coniugio ſtereles atqꝫ triſtes
ſub legis oppꝛobꝛio. ps. Eru
ctauit. ān. Expꝛobꝛabat hūc
pōtifex ioachim ꝙ ſiſteret in
fecundus cum fecundis ſeqꝫ
eis iungeret. ps. Deus noſter
refugiū. ān. Joachim ex op-
pꝛobꝛio de tēplo triſtis exiit
nec ad domum vel vxoꝛem
ſed ad paſtoꝛes tranſiit. ps.
Fundamenta eius. ℣. Spe-
cie tua et pulchꝛitudine. l. iiii
Felix anna que in operacio
ne redempcionis noſtre velut
radix videtur in arboꝛe: de
qua celeſtis virga egreſſa eſt
beatiſſima virgo maria: que
filiū ſuū diuini floꝛis amig-
dalū enixa puerpera genuit:
cuius dulcedinis iocūda refe
ctio in celo et in terra ange-
los ⁊ homines paſcit. Tu. ℞
Ex iudea creuit ſpina hec ma
trona nobilis: ſpina tamen
officina claruit mirabilis de
qua pꝛodiit. Regina celi ve-
nerabilis. ℣. Nos a fraude
ſerpentina ſaluet mater hu-
milis. Regina celi. Lectio. v
Ex bethleē quippe ciuitate
dauid et radice ieſſe oꝛiūda
ꝓdiit/ cuiꝰ btā ſoboles maria
videlicet xp̄m peperit: q̄ capti
uitatē iacob auertit: ⁊ parie
tē veteris īimicicie inter deū
et hoīem homo deꝰ ī ſua car
ne deſtruxit. ℞. Quā potēs
eſſe diceris in regno beatoꝛū
que genitrix agnoſceris regi
ne angeloꝝ. Inſignis quippe
diceris patrona miſeroꝝ. ℣.
Impetra nobis miſeris ve-
niā peccatoꝛū. Inſignis. l. vi
O ꝙ̄ gloꝛioſa eſt mater iſta:
et ꝙ̄ digna ſolenni attolenda
pꝛeconio/ que matrem nobis
noſtre redempcionis attulit
et ī illa teſtamētū hereditatꝫ
ſupne īcluſit. Vere btā et oī
veneracione habenda: ⁊ quo
dā ſacro pꝛiuilegio pꝛedican
da mater huius ſacratiſſime
virginis/ que omēs pꝛecellit
matres in concipiendo et ge
nerādo eā q̄ ſuū et oīum ge-
nerauit auctoꝛē. Gaude igit
et letare o felix mater: ⁊ pꝛe ce
teris matribꝰ felicioꝛ: q̄ me-
ruiſti tāte pꝛolis gaudere pꝛi
uilegio/ ꝑ quā angeli leticiā/
iuſti graciam: peccatoꝛes ve
niā inueniūt in eternū. Tu.

℟. O q̄ȝ digne veneraris ab humano germine/ q̄ mariam mūdo paris/ magno dei munere Ipsa vgo singularis dignetur succurrere. ℣. Anna mater salutaris fac nos xp̄o viuere. Ipsa vir. Glia. patri Ipsa virgo. In. iii. noctur. ā. Joachī et cōiugi angelus apparuit: dolētesqȝ nimiū dulciter cōpescuit. p̄. Cātate. i. ān Preces vestre sūt accepte habebitisqȝ filiam p quā deus magnifice p̄stabit cunctis graciam. p̄s. Dn̄s regnauit exul. ān. Hinc cognoscūt se mutuo coniugali federe et agūt laudes dn̄o p cōcesso munere. p̄. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eaȝ. Inicium scti euangelii scd̄m matheum. primo capi.

Liber generacionis iesu xp̄i filii dauid/ filii abraham. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lectio septia.

Matheus igit euāgelista scribens librū generacionis iesu xp̄i: ceteris pretermissis horū filium nūcupauit: qr ad hos tm̄ facta est de xp̄o promissio Ad abrahā inquit in semine tuo benedicent oēs gētes terre. Ad dauid vero ait De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. ℟. Eua mater corruptele pomi fit edulio: deformauitqȝ sequele lineam cōtagio. Anna confers spē medele sacro puerperio. ℣. Esto memor clientele huius in exilio. Anna cōfers. Lectio octaua.

Abrahā genuit ysaac ysaac autē genuit iacob. Exequit ergo humanā generacionem xp̄i matheꝰ ab ipso pmissiōis exordio: hoc est ad abrahā generatores cōmemorans quo perducit ad ioseph virū marie de qua natus ē xp̄us. ℟. Anna mater matris xp̄i nos pie considera: que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascendisti super cūcta sydera. ℣. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce felix. Le. ix.

Quicquid tū in insigni genealogia xp̄i ad euangelicam respicit historiam: totū ex abundanti recurrit ad annā vt ipsa sit quasi quedam meta legis et gracie per quā dignitas humane videtur in xp̄o refloruisse nature. Ex eius nāqȝ ventre pdiit qd̄ de sancta ecclesia longe ante spiritus sanctus ait. Sindonem fecit ꝛ vendidit: et cingulum tradidit cananeo. Sidonis huius candor niueꝰ puritas est et mūdicia virginalis quam beata anna mater manibꝰ suis quasi contexuit dn̄ genitricem dei mariā ad diem temporalis ortus ī for

ma humana de palacio vteri sui corporaliter eduxit. Rm Beata virgo virginū matris tue precibus: remissionē criminū procura supplicib9. Et fac post vite terminū letos ī celestib9. V9. Succurre penes dominuz cunctis assistentib9. Et fac. Gloria patri. Et fac. V9. Ora pro nobis btā anna. Omīs sctō: In laudi. ān. Orum concio matrē collaudet virginis de cui9 puerperio salus processit hominis ps. Dn̄s regnauit. ān. Hec prolem deuotissime petit a patre luminū et meruit dignissime mariā decus virginū. ps. Jubilate. ān. Ex ioachim quem habuit vite virū eximie anna mariam genuit matrē regis iusticie. ps. De9 de9 me9. ān. Stirps iesse clara deluit eue matris opprobriū: duz anna prolē genuit florē sctōꝝ omnium. ps. Bn̄dicite. ān. Anna floret vt liliū in sūmi regis curia thronū adepta regiū cū immortali gloria. ps. Laudate. cpm. Mulierē fortem. hy9 Felix anna pre aliis digna laude fideliū/mundū repleuit gaudiis per sacrū puerperiū Hec de carnis propagine/ mariaz nobis ptulit/ que suo reddit germīe/ quod eua tristis abstulit O vas celestis gracie mater regine virginū/ per te precamur ārie remissionem criminū. Memento mater inclita ꝙ potens es per filiam/ et nobis prece solita procura dei graciā Eiusqꝫ donet precibus dator bonoꝝ omniū: vt gaudiis celestibus fruamur post exiliū. Patri natoqꝫ gloria: detur cū sancto spiritu/ qui p anne suffragia: conseruet nos in exitu. Amen V9. Elegit eā de9 & preelegit. ān. Anna stellā matutinam: magni matris & reginam: peperit clemencie/ cū qua vere iocundatur: q2 deū cōtēplatur: reuelata facie. ps. Bn̄dictus. orō. De9 qui beatam annam Ad pmā ān. Oīs sctōꝝ. p. De9 in noīe. ān. Gracias. ps. Quicunqꝫ vult. Ad. iii. ān. Hec p lem. ps. Legē pone. cpm. Mulierem fortem. V9. Diffusa est gracia. vt ī cōi vni9 virginis Ad vi. ān. Ex ioachim. p. De Multe filie (fecit. Cpm. Mcongregauerūt diuicias tu supergressa es vniuersas: fallax gr̄a & vana est pulcritudo/ mulier timens deuz ipsa laudabitur. V9. Specie tua. Ad. ix. ān. Anna. ps. Mianum (rabilia. Cpm. Manum suam aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperem: ideo fortitudo et de-

coꝛ indumētū eius et ridebit
in die nouissimo. ℟. Adiuua
bit eam. ℣. Elegit eam deus.
Oro vts. Ad scdas. vcs. ān.
Ois sctōꝝ. p̄s. Dixit dn̄s. p̄s.
Laudate pueri. p̄s. Letatꝰ sū
p̄s. Beati oēs. p̄s. Lauda hie-
rusalē. Cpl'm. Mulierē foꝛtē
℟. Beata virgo. yꝰ. Aue ma
ter anna. ℣ꝰ. Elegit eam. ān.
Anna floꝛē poꝛtauit gracie
flos odoꝛē spirat mūdicie: al
me pꝛeces matris et filie/ nos
conducant eterne gloꝛie. p̄s.
Mḡt. oꝛ. Deus q̄ beatā annā
Memoꝛia fiat de septem doꝛ
miētibus martyꝛibus. Oro.
DEus qui gloꝛiosos re-
surrectionis eterne pꝛe
cones septē doꝛmientes ma-
gnifice coꝛonasti/ pꝛesta q̄s
vt eoꝛū pꝛecibus resurrectio-
nē sanctā: que in eis mirabili
ter pꝛeostēsa ē ꝯsequamur. ꝑ
Ad mat. iii. l. Inuita. dup̄. l. i
SUb decio imperatoꝛe
facta in xp̄ianos graui
persecucione: septem xp̄iani
ciuitatis ephesioꝝ ciues: scꝫ
maximianus/ malcus/ marti
nianus/ dyonisius/ iohannes/
serapion/ et constantinus fu-
giētes rabiem: abscōderūt se
in spelunca in mōte celio sta-
tuētes malchū in habitu mē
dici emere victualia ī qua spe
lūca doꝛmiēt ꝑ scl'a mlt'a. l. ii

EUolutisq̄ trecētis sexagin
ta duobus annis regnāte im
peratoꝛe xp̄ianissimo theodo
sco surrexit detestāda heresis
nitēs repellere generalis fi-
dē resurrectiōis euigilātes sā
cti et vnius noctis spacio se
doꝛmisse putantes: malchum
ad ciuitatē miserūt: vt eme-
ret necessaria qui vidēs cru-
cē super poꝛtā ciuitatis erectā
et oēs nomē dei inuocantes
valde mirari cepit: platisq̄
argenteis/ ceperūt intuentes
mirari dicentes. Hic iuuenis
thesaurū inuenit duxerūt q̄
eū ad ꝓcōsulē ciuitatis. l. iii.
Cumq̄ ꝓcōsul ab eo inque
reret vbi thesaurū inuenisset
cadēs malchus ad pedes eiꝰ
dixit rogo vos vbi deciꝰ im-
peratoꝛ: ego enī et socii mei
fugiētes ꝑsecucionē eiꝰ abscō
dimꝰ nos ī spelūca mōtis celii
Marinꝰ ep̄s ciuitatis hoc au
diēs dixit: eamus cū eo ad lo
cū et veniētes ad spelūcā vi-
derūt sc̄tōs dei sedentes. Et
erāt facies eoꝝ vt rose floꝛē
tes et adoꝛātes eos: miserūt
ꝓ īperatoꝛe q̄ cū venisset ado
rās eos fleuit/ qui dixerūt ei.
Pꝛopter te suscitauit nos deꝰ
noster ante diē magne resur
rectiōis: vt tu sine dubio re-
surrectionē moꝛtuoꝝ credas
⁊ cū hec dixissēt/ rediderūt sp̄m

secūdum preceptū dei impera
tor vero flens et osculās sā-
ctas reliquias eorū: cōgrega
tis plurimis epis et fidelib9
viris fecerūt in eodē loco di
gnā memoriā eorū. Tu aūt.
Cetera de cōmuni plurimo-
rū mr. Scti sāsonis epi. Or
OMnips sempiterne deus/
tribue nobis famulis
tuis p intercessionē sācti sam
sonis epi poscētibus pctōrū
veniā q̄rētib9 salutis viā pul
sātib9 apire regni celestis au-
lā vt ad eternā maiestatis tue
habitacionē te adiuuāte per
uenire mereamur. Per dñm.
Eodē die fiet mēoria de sācto
pātaleone martyre. Oracio.
DEus qui hūc diē bea-
ti pātaleonis marty-
rio cōsecrasti/ presta q̄s vt ip
si9 īteruentu hoc ī nr̄is flore
at actibus/ qd premiis remu
neretur celestibus. Per dñm.
Ad mat. iii l. de cōi. Inui. du.
Cetera oīa de cōi vni9 cf. et
pōtifi. Scti olaui mr. ix. l. ni
si facte fuerīt in. xl. et med. l.
de mr. orō vts. ī. xl. deīde de
mr. fiet mēo. cū hac orōe. or
PResta quesumus omps
deus/ vt sicut populus
xpianus martyrū tuorū feli-
cis simplicii faustini et beatri
cis temporali solennitate cō
gaudet/ ita perfruatur eter-
na et quod votis celebrat pio
cōprehendat affectu. Per do.
Et fiet tm̄ memoria de sācto
olauo Si de eo factū fuerat
seruicium in quadra. Ad ma
tutinas de mar. tres lectiōes
Inuitato. dup. Lectio prima
LIberio vrbis rome epo
misso in exiliū a constā
tino augusto heretico: clerus
roman9 ordinauit ī loco ei9
epm felicē presbyterū q̄ facto
cōsilio declaruit cōstātinū he
reticū et secūdo baptizatū ab
eusebio quo facto eiicitur fe-
lix de epatu a cōstātino augu
sto filio cōstātini augusti ex-
inde ductus in ciuitatē coro
nā martyrii capitis abscisio-
ne promeruit et sepult9 est in
via aurelia. Tu autem domi
ne miserere. Lectio secunda.
Temporibus dyoclecianī et
maximiani erat rome quedā
virgo beatrix nomine soror
beati simplicii et faustini q̄ p
xpi noīe post diuersa tormēta
capite cesi sunt quorum cor-
pora sepeliuit beatrix cū cris
po et iohāne presbyteris post
hec lucreci9 vicinus possessor
prediū beate beatricis cōc cū
fratrib9 ābiens/ fecit cā diis
sacrificare nolentem/ carceri
mancipari et postea a seruis
suis noctu prefocari. et sic spi
ritum tradidit domino.

Post hec ingressus lucreci⁹ in prediū sctōꝝ: et fecit cōuiuiū in quo infantulus dixit ei audi lucreti. Occidisti ꝛ inuasisti ecce dat⁹ es ī possessionē dyaboli: ad hāc vocem sathanas in eū ingressus ꝑ tres horas eū vexauit donec tolleret aīam eius. De quo omēs qui aderāt perterriti xp̄iani effecti sunt. Narrantes palā passionem beate virginis in cōuiuio vindicatā. Tu autē Cetera de cōi plurimoꝝ martyrū. ¶ Sācti xp̄oferi mar. penultimo iulii. Ad veš. ān. Sancte xp̄ofere martyr iesu xp̄i qui pro eius noīe penas ꝑtulisti opē cōfer miseris huic mūdo tristi qui celestis glorie regna meruisti. V⁹. Gloria ꝛ honore. ps̄. Magnificat. Or.

Concede q̄s ops̄ et misericors deus/ vt qui bti xp̄oferi martyris tui memoriā agimus: ei⁹ piis meritis ꝛ intercessionib⁹ a morte ppetua a peste fame timore paupꝑtate ꝛ ab oīb⁹ īsidiis īimicoꝝ nr̄oꝝ liberemur in terris ꝑ te iesu xp̄e saluator mūdi quē xp̄ofer⁹ meruit ī hūeris suis portare. Qui Meōria de martyrib⁹ abdon et sennes. Or.

Deus q̇ sc̄tis martyrib⁹ abdō et sēnen ad hāc gloriā veniēdi copiosū munus gr̄e cōtulisti/ da famulis tuis suorum veniā delictorū vt sanctoꝝ tuoꝝ intercedentibus meritis ab oīb⁹ merea mur aduersitatib⁹ liberari. ꝑ Ad matu. ix. lec. Lctō prima.

In licia ciuitate samon natali scti xp̄oferi martyris q̇ xp̄m portauit in humeris ꝑ traductionē aque ī corpore ꝑ maceracionē/ mēte ꝑ deuocionē ī ore ꝑ. cōfessionē siue predicacionē. Hic āte baptisimū dict⁹ fuerat reprob⁹ Ferūt eū ꝑ flumē hoīes portare/ ꝛ post xp̄m puerū portare testatur Hic genere chananeus habens in longitudine xii. cubitos. Tu aūt. Lctō. ii.

Hic voce dei iussus baptizatur: et ad samon ciuitatem licie venit vbi regnabat dagn⁹ qui cum eum inspexisset retrorsum cecidit/ virgam aridam florere fecit: quadringētos bis missos ad eū vocandū ad dagnū cōuertit ad fidem catholicā/ q̄ oēs palmā martyrii meruerūt xp̄oferus ergo cū ydolis sacrificare noluisset primo virgis ferreis ceditur. Scdo a flāma estuātis incendii cruciatur. lc. iii.

Cassis ignita eius capiti imponitur postea scāno ferreo supponit ꝛ lignis suppositis ac igne succēso et oleo supfu

so crematur Altera die iussit rex fieri lignũ scdm staturã eius et sctm xpoferũ alligari et ipm sagittis trãsfigi iussit et sagittabãt ab hora prima vsqꝫ ad horã. xii. Tu autem.

Medie lect. de mar. Lec. iiii

Decius imperator romam reuertens de psĩde adduxit duos xpianos abdõ ꝛ sẽnen dicens dii nr̃i tradiderũt nobis hostes reipublice et romani imperii et introducti sunt ornati ex auro et lapidib9 preciosis vincti chachenis quos cũ vidisset oĩs senat9 ceperũt mirari in aspectibus eoꝝ. l. v

Decius dixit ad eos sacrificate diis et possidebitis oĩa vestra et pacẽ romani ĩperii qui dixerũt nos semel offerẽtes nosmet deo ipsum adoramus/ simulachris manu factis nũqꝫ humiliabimur/ decius iussit eos denudatos duci ad simulachꝝ solis et ad sacrificandũ cõpelli sãcti vero expuẽtes ĩ simulachꝝ dixerũt valeriano fac qd potes. l. vi.

Tunc valerianus prefectus iussit eos diu plũbatis cedi et in amphiteatrũ duci ꝛ dimissi sũt ad eos duo leones ꝛ quatuor vrsi qui veniẽtes ad pedes sctõꝝ/ ita custodiebãt eos vt nemo poterat accedere ad eos propter impetũ ferarum valerianus ira plenus/ fecit eos occidi et corpora eoꝝ ante simulachrum solis iactari Post triduũ querin9 subdyaconus corpora eorum sepeliuit in domo sua. Tu. Le. vii

Sagitte suspendebantur a dextris et a sinistris nec corpus ei9 tetigerũt. Altera vo die rege veniẽte et sancto xpofero illudente statim vna sagitta oculũ regis intrauit et cecus fact9 est. Cui xpofer9 dico tibi tyranne. Cras octaua hora accipiã coronam vite et tu veni in locum hunc et fac lutuꝫ cũ modico sanguine et sanaberis. Appropinquante hora decollacionis ei9 fudit hanc oracionem. Dñe deus pater peto vt vbi corp9 meũ positum fuerit non ingrediatur grando/ non ira flamme non fames nec magna mortalitas: et sic languidi et demoniaci illic veniãt sani fiãt Venit vox de celo dicens. Xpofere quod petisti impetrasti et secundum iussum regis decollatus est. Tu. l. viii

Alia die venit rex et clamauit xpofere ostẽde virtutem tuam et credo: et fecit lutum cum sanguine et posuit ĩ oculũ sicut iusserat sanctus xpoferus et sanatus est. Et dixit rex gloria tibi deus christia-

norũ. quia facis volũtatez timencium te. Tu aũt. lc. ix.
EGo autẽ preceptum ponam in omnẽ populum vt qui blasphemauerit deum xpianorũ gladio feriat. Tũc crediderũt per sanctũ xpoferum xliiii. milia. et C. xliiii milia et C. xl. homines hanc eciã orõnẽ constituit sãctus xpoferus. Dñe deus bonam mercedem presta scribentib9 et legentib9 passionẽ meam. ãn. sup. Benedictus. Martyr xpofere pro saluatoris honore/ fac nos mẽte fore/ dignos deitatis amore. Ad scdas vs ãn. Promisso xpi qr qd petis obtinuisti/ da populo tristi bona que moriendo petisti/ confer solamen et mentis tolle grauamẽ: iudicis examẽ fac mite sit omnibus amen. psal Magnificat. orõ. vts. Cetera de cõi vni9 mar. ¶ Sancti germani episcopi. Oracio
EXaudi nos de9 salutaris noster/ et quia voces nostre nõ merent audiri sancti germani cfessoris tui atqꝫ põtificis interuencio q̃s sit accepta pro nobis. Per xpz do. Ad matu. ix. lec. fiãt. Lctõ. i.
BEatus german9 ãtisiodorensis oppidi idigena fuit: parẽtib9 splẽdidis ꝓcreat9 et ab ipsis infancie rudimentis studiis liberalibus institutus. Tu. Lectio scda.
In quo doctrĩe cõsolacio cũ ingenii vbertate consenciens eruditissimũ duplicato bono id est nature et industrie reddiderũt/ atqz vt in eũ pfectio litterarũ plena conflueret: post auditoria gallicana intra vrbez romã ciuilis iuris scienciã pfecte addidiscit. l. iii
Deinde ad honorẽ p̃fecture in vrbe antisiodorensi sublimatus: morib9 et eloquencia vitaz decorauit. In quo actu dñ multiplici laudis luce resplẽderet sublimẽ genere moribus et diuiciis sortit9 ẽ vxorem. Suscepit sacerdociũ inuitus. coactus simul et addict9 sed repente mutatur ex oĩb9 despicit mũdi milicia celestis assumit. Seculi põpa calcat hũilitas cuersacionis eligit: vxor in sororẽ mutat. Lc. iiii
Substancia dispensat in pauperes: pauptas ambit. Jam vero enarrari nõ potest qua hostilitate cum sibiipso consciuerit quas cruces q̃ue supplicia corporis sui persecutor induxerit. In refectionib9 primũ cinerẽ prelibauit/ deinde panẽ ordeiceuz sũpsit quẽ tñ ipse excussit et moluit. Et cũ hic cib9 grauior ieiuniis iudicetur nũqꝫ nisi vespere inter-

dñ tñ i ebdomada media ple rũqꝫ die septima ponebat. l. v Stratũ omne subiecto cilicio ⁊ superposito vno tãtũ saccu lo cõtent⁹ fuit. Caput ab hu meris ꝑ ceruicis confinium nulla subleuauit adiectio Ita prorsus ꝓstrata ꝑ terrã mem bra dampnauerat Noctibus nũqꝫ vestimẽtũ raro cingulũ raro calciamẽta detraxit: re dimitus loro semꝑ ⁊ capsula sctõꝝ reliquias cõtinẽs: iugis gemitus orõ perseuerãs erat Longũ eni tẽpus Lctõ. vi. somnũ capere inter tormen ta nõ poterat dicat quisqꝫ qd senserit. Ceterũ absolute di- finio. Beatũ germanũ inter tot cruces lõgũ traxisse mar tyriũ. O quã preclara dei nr̃i virt⁹ ⁊ pietas qui famulũ su um in via veritatis fideliter gradientẽ duplici remunera cione donauit: vt ⁊ preteriti sĩ qui fuerant decoquerẽtur errores et celeriter defecata sanctitas prestaretur. Quiqꝫ peccatis preteritis forsitan te nebat obnoxi⁹ vt inciperet fe nerator esse virtutum adiut⁹ gr̃a dñi nr̃i iesu xp̃i. Lec. vii. De expositione euangelii Sit lumbi vestri precincti. ¶ Ad vincula petri. Ad ꝑmas vesꝫ. ãn. Solue iubẽte deo terrarꝫ petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis Petrus psal. ser. Cp̃m. quidẽ seruabat in carce re oracio autẽ fiebat sine in- termissione ab ecclesia ad deũ pro eo. Deo gr̃as. R. Dixit Iam bo- angelus. Hy⁹. ne pastor petre clemens accipe: vota precantũ et pec- cati vincula: resolue tibi pote state tradita: qua cũctis celuꝫ verbo claudis aperis. V. An- nue xp̃e. V. In omnẽ terram. ãn. Tu es pastor ouium prin ceps apl̃orũ tibi tradite sunt claues regni celorꝫ. p̃s. Magt De⁹ q̇ beatũ petrũ (Or apl̃m a vĩculis absolu tum illesum abire fecisti/ no strorꝫ q̃s absolue vĩcula pc̃tõ- rũ: ⁊ oĩa mala a nobis ꝓpici at⁹ exclude. ꝑ do. Mẽo. de ma chabeis mar. ã. Gaudẽt ĩ cel. V. Letamĩ ĩ dño. Orõ. Raterna nos martyrꝫ tuorꝫ dñe corona letificet: q̃ ⁊ fidei nr̃e p̃beat ĩcremẽta ṽtu tũ/ ⁊ multiplici nos suffragio cõsolet. ꝑ do. Ad matu. Inui. Tu es pastor ouiũ princeps apl̃orꝫ Tibi tradite sunt cla ues regni celorꝫ. p̃s. Venite p⁹. Iã bone pa. V. Annue xp̃e In. i. no. ã. Misit herodes rex man⁹/ vt affligeret ạ̊sdã de ec clesia occidit autẽ iacobũ fra trẽ iohãnis gladio. p̃s. Celi

enarrant. an. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. ps. Bn dicā. an. Petrus q̇dē seruabatur in carcere: et orō fiebat sine intermissione ab ecclia ad deū p eo. p. Eructauit. v. In omnem terrā. Lectio prima.

Notandū nobis est fratres charissimi: qua de causa celebratur festiuitas sācti petri que dicit ad vincula kalendis augusti. Hec enim a quibusdā dicit causa/ Romanoꝝ quidā dux noīe quirinus habebat filiam gutturnosaꝫ noīe balbinā/ habebat autem ipse dux beatū alexandrum papā in carcere clausū R. Misit impi⁹ herodes rex man⁹: vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autē iacobū fratrē iohānis gladio. v. Uidens auteꝫ qꝛ placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. Occidit. Lectio secūda

Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligat⁹: et deosculabatur cathenas: quib⁹ ipse sctūs ligat⁹ erat: scꝫ ob grām recuperande sanitatis. R. Uidēs autē callid⁹ hostis: qꝛ placeret iudeis. apposuit apprehēdere et petrū. v. Misit ipi⁹ rex herodes manus vt affligeret quosdā de ecclia. Apposuit.

Qui beat⁹ Ale- Lctō. iii. xander dixit noli filia mea deosculari has cathenas sed quere boias scti petri q̇b⁹ vinct⁹ fuerat: osculare eas et inde recipies sanitatem. Que mox ad patrē suum veniēs: narrabat ei sicut audierat a prefato papa R. Cūq₃ tyrānus īmitis cōprehendisset petrū apl'm: misit eū in carcerē Uolens post pascha producere eū populo. v. Uidēs autē qꝛ placeret iudeis: apposuit apprehēdere et petrū. Uolēs Gloria. Uolens. In. ii. noct. an. Erat petr⁹ dormiēs īter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹: et custodes ante ostiū custodiebāt carcerē. ps. Dēs gentes. an. Cūq₃ pductur⁹ eū esset herodes. ecce angel⁹ dn̄i astitit: et lumē refulsit ī hitaculo carceris: pcussoq₃ latere petri: excitauit eū dicēs: surge velociter. psal. Exaudi de⁹ depre. an. Exiēs petr⁹ apl'us: sequebat angelū: et nesciebat qꝛ verū est: qd fiebat p angelū: estimabat autē se visū videre. ps. Exaudi de⁹ oronē. v⁹. Constitues eos pricipes.

Quod audiēs pa- Lctō. iiii. ter puelle misit nūcios: q̇ pq̇rerent carcerē: vbi apl'us fuerat ligat⁹: ideq₃ secū afferrēt

boias scti petri Qd et ita fa
ctu est Quas deosculans puel-
la prefata boias scti petri: in
tegra illico recepit sanitatem
R. Petrus quide apostolus serua-
batur in carcere. Oro autem
fiebat sine intermissione ab
ecclesia ad deum pro eo. V.
Erat petrus dormiens inter
duos milites/ vinct9 cathenis
duabus. Oracio aute. Lc. v.
Sicque beat9 alexander exiens
de carcere: constituit celebrari
hanc solenitate kalendis au
gusti in honore beati petri: et
in eius noie edificauit ecclesi
am: que dicitur ad vincula In
qua eciam vt fert solennitate:
cathene eius deosculantur
a populo deuote auxiliante
dno nro iesu xpo: qui cu pre
et spu sancto viuit et regnat
deus p oia secla seculorum. R.
Cu vo producturus eu eet he
rodes: i ipsa nocte erat petr9
dormiens Inter duos mi-
lites vinct9 cathenis duab9.
V. Et custodes ante ostiu cu
stodiebant carcerem vbi erat
petrus apostolus. Inter. Lc. vi.
Exultemus in dno dilectissi
mi/ et spuali iocunditate lete-
mur/ quia vnigenitus dei fi-
lius iesus christus ad insinu-
anda nobis dispensacionis et
diuinitatis sue misteria: apostoli
ci ordinis primu beatu petru
dignatus est prerogare/ cui9
hodierna festiuitas speciem et
decus contulit orbi terraru
ille primus est in dni cofessio
ne/ qui prim9 est in apostolica di
gnitate. R. Ecce angelus do
mini astitit/ et lumen refulsit
in habitaculo carceris percus-
soque latere petri: excitauit eu
dicens/ surge/ surge/ surge
velociter. V. Et cotinuo ceci
derunt cathene de manib9 ei9
angelo dicente. Surge Gloria
Surge. In. iii. noct. a. Tran
seuntes prima et scdam custo
diam venerunt ad porta fer-
ream que ducit ad ciuitate que
vltro aperta est eis. ps. Cosi
tebimur. an. Et exeuntes pro
cesserunt vicu vnu: et cotinuo
discessit angel9 ab eo. p. Dns
regnauit exul. an. Petrus ad
se reuersus dixit: nunc scio ve
re quia misit dns angelu suu et
eripuit me de manu herodis
et de omni expectacione ple-
bis iudeorum. ps. Dns reg. irasc
V9. Nimis honorati sunt. Se
cundum matheu. xvi. c.
In illo tempore Uenit ies9
in partes cesaree philippi: et
interrogauit discipulos su-
os dicens. Quem dicunt homines
esse filiu hois. Et reliq. Ser-
mo beati augustini episcopi.
Dno nro iesu xpo requirente (l. vii
te quenam eu hoies ee dicerent

et opiniones varias hoim di scipulis respondētib⁹ Rursusq̧ dño interrogāte ꝛ dicē te vos autē quē me esse dicitꝫ Petrus respōdit. Tu es xp̄s filius dei viui/ ait illi dn̄s: be atus es symon bariona quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in ce lis est. R̄ Surge petre et indue te vestimenta tua accipe fortitudinē ad saluandas gē tes: Qꝛ ceciderūt cathene de manib⁹ tuis. V⁹. Angel⁹ dn̄i astitit ꝛ lumen refulsit in ha bitaculo carceris: percussoq̧ latere petri excitauit eū dicēs surge velocit. Qꝛ ce. lc. viii.

Attende causam quare bea tus: qꝛ tibi nō reuelauit caro et sanguis: sed pater me⁹ qui in celis est ideo beatus: qꝛ tibi non caro et sanguis reuelauit. Si enī caro ꝛ sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Qꝛ vero caro ꝛ sanguis tibi non reuelauit: sed pater me⁹ q̇ ī ce lis est: de meo nō de tuo. Qua re de meo. Qꝛ oīa que habet pater/ mea sunt. Tu. R̄. Dixit angelus ad petrū: circun da tibi vestimentū tuū: et sequere me. Et egrediens seque batur eū. V̄. Transeuntes au tem primā et secundā custodi am venerūt ad portam ferre am: que ducit ad ciuitatē: q̄ vltro aperta est eis. Et egre.

Eccce audisti causam: Lec. ix quare beat⁹: audi ꝛ quare pe trus addidit dn̄s. Et ego dico tibi tanq̄ diceret Quia tu dixisti michi Tu es xp̄s fili⁹ dei viui Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus Symon quippe ātea vocabat Quia enī xp̄us petra: petrus popul⁹ xp̄ian⁹ Petra enim principale nomē est: ideo petr⁹ a petra/ nō petra a petro: quomō nō a xp̄ia no xp̄us: sed a xp̄o christian⁹ vocatur. Tu aūt. R̄. Quodcunq̧ ligaueris super terraꝫ: erit ligatū et in celis. Et qđ cunq̧ solueris super terram erit solutū et in celis. V⁹. Tu es inquit petrus christus fili us dei viui Respondens dn̄s ait. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus: et super hanc petram edificabo ecclesiam meā. Et quodcunq̧. Gloria patri. Et quodcunq̧. V̄. Tu es petrus.

In laudib⁹ antipho. Angelus dn̄i astitit ꝛ lu mē refulsit ī habitaculo car ceris: percussoq̧ latere petri: excitauit cum dicens: surge velociter. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Dixit angelus ad petrum circunda tibi vestimentū tuum et sequere me. p̄s. Jubila te. ān. Exiens petrus sequeba tur eū: et nesciebat quia verū

est quod fiebat per angelum. ps. Deus de9 meus. an. Misit domin9 angelum suu: et liberauit me de manu herodis alleluya. p. Benedicite. an. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. p. Laudate. Cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum. V9 Annunciauerunt opera dei. an. Quodcunqz ligaueris super terram: erit ligatum et in celis. et quodcuqz solueris super terram erit solutum et in celis dixit dns symoni petro. ps. Benedictus. oro. Deus q beatum petrum. Memoria de martyrib9. an. Istoru est eni V9. Mirabilis deus. oro. Fraterna nos. Ad prima an. Angelus dni. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicuqz vult. Ad. iii. an. Dixit angel9 ps. Legem pone. cpm. Petr9 quidem. R. et V. de coi vni9 apostoli. Ad. vi. an. Exiens petr9. ps. Defecit in salutare Angelus dni asti- Cpm tit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percusso qz latere petri excitauit eu dicens: surge velociter: et continuo ceciderunt cathene de manibus ei9. Ad. ix. a. Solue Eiubente. ps. Mirabilia. xiens petr9 seqba- Cpz tur eum: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. Ad scdas ves an. Angelus dni. ps. Dixit dns Et ceteri psal de apl is. cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum V. Annunciauerut opera dei an. Petrus ad se reuersus: dixit nunc scio vere: quia misit dns angelum suum: et eripuit me de manu herodis: et de oi expectacione plebis iudeorum ps. Magnificat. Oracio. Deus qui beatum petrum apostolum. Memoria de sancto stephano martyre an. Hic est vere martyr. V9. Gloria et honore corona. Oracio. Deus qui nos beati stephani martyris tui atqz pontificis annua solennitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdem ecia protecteone gaudeam9. Per dominu nostru. Ad matutinas Inuitatoriu duplex tres lectiones. Lcio. i.

Beatus stephanus episcopus vrbis rome: cogregato vniuerso clero: sic eos alloquitur dicens. Fratres et commilitones mei: audistis precepta diaboli seua vulgari: vt si qs xpian9 detet9 fuerit a pagano oes facultates ei9 accipiat Uos ei fres respuite facultates terrenas:

vt regnū celeste percipiatis. Nolite timere principes secu li sed adorate deū celi: et chri stum filium eius. Tu. lc. ii.
Iussit itaqꝫ beat⁹ stephan⁹ vt altera die in cripta nepo- tiana ꝯgregarētur. Et facto conuēticulo in eadē cripta inuēti sūt ibi ꝑmiscui serus viri et mulieres cētū et octo. Quos eadē die btūs stepha- nus in noīe xp̄i baptizauit et obtulit ꝑ eoꝝ expiacione sa- crificiū atqꝫ ꝑticipati sūt oēs
Post hec obtulit sacri- (l. iii ficiū deo oīpotenti in cimite rio scte lucie. Audiēs igitur hec valerianus que gesta fue rāt ac de templi euersiōe: ⁊ qꝛ cēt cū stephano maxima mul titudo xp̄ianoꝝ/ missi sūt mi lites ad eū qui inuenerūt bea tum stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiqꝫ intrepidus cōstans ante altaris solēnia et iugiter cepta ꝑficiēs: ī eo- dē loco sic ī sua decollat⁹ est sede/ pergēs ad dn̄m sub die quarto nonarum augusti.
Cet̄a de cōi vni⁹ mꝛ. ⁊ pōtifi. In īuēciōe scti stepha. ꝓtho. socioꝛūqꝫ ei⁹ mar. ad vs̄. sup ps̄. ān. Scti ꝑ fidē. ĉi. ser. cap̄ Iustoꝝ aīe. R̄ Sacerdos dei hy⁹ Sctōꝝ meritis. v̄. Leta- mini ī dn̄o. ān. Ostēdit sctūs gamaliel ꝑ visū luciano sacer doti tres calathos aureos ro sis refertos ⁊ quartū argēteū croco plenū/ et dixit hi sūt no stri loculi et nr̄e reliquie. Hic aūt sāguineas habens rosas loculus est sctī stephani q̄ so lus ex nobis martyrio me- ruit coꝛonari. ps̄. Magt̄. Or
Deus q̄ es sctōꝝ tuoꝛū splēdoꝛ mirabilis qui hodierna die btī stephani ma rtiris tui nichodemi gamalie lis atqꝫ abibō īuēciōeꝫ gl̄iosā reuelasti: da nobis q̄s in et̄na leticia de eoꝝ societate gau- dere. ꝑ do. Ad matu. Inuita. Adoꝛem⁹ regē magnū dn̄m. Qui ī sctīs suis sēꝑ est mira- bilis. ps̄. Uenite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. In. i. noc. ān. Lucia no venerabili: pbr̄o q̄escēti in stratu suo de reuelaciōe sctāꝝ reliquiaꝝ ꝓthomartyꝛis ste phani/ talis diuinit⁹ ostēsa ē visio. ps̄. Btūs vir. ān. Cū ad huc pene vigilaret vir venerā dus tāq̄ in excessu mētis repē te effect⁹ est. ps̄. Quare fre. ān Uidit igitur assistere sibi vi rū etate senem statura ꝓcerū vultu decoꝝ. v̄. In dn̄o ꝯfido v̄⁹. Letamini in dn̄o. Lctō. i.
Lucianus pbr̄ cui re- uelauit de⁹ septimo ho noꝛii pꝛīcipis āno locū sepul chꝛi et reliquiaꝝ btī stephani pꝛothomartyꝛis: gamalielis

Abibon et nichodemi/ q̄ i euā gelio et in actibus apl'oꝝ̄ le gūtur scripsit hāc reuelacionē greco sermōe ad oīum ec clesiarū noticiā. ℟. Btūs ga maliel doctoꝛis genciū pauli didascalus apparuit xp̄i sacerdoti luciano in vestitu cā dido amict⁹ palleo. Et virgā manu gestabat aureā. ℣. Cal ciatus caligis in supficie de aurat⁊ quasi deābulās coꝛā eo. Et virgam. Lectio scd̄a.

Qui dū q̄esceret in basilica baptisterii ī stratu suo ī sexta feria pasceues circa hoꝛā tercīā noctis dūq̄ adhuc pene vi gilaret tāq̄ in excessu mētis effectus: vidit virū senē statura ꝑcerū vultu decoꝛū pꝛo lixā barbā habētem palliatū alba stola cui inerāt gem mule auree intrinceecus aūt habētes sctē crucis signū cal ciatū caligis in supficie deauratis. Hic eciā vir manu te nebat virgā aureā de qua tāgens vocauit eū ter noīe suo/ luciane luciane luciane: vade ⁊ dic iohāni ep̄o hierosolimitano q̄ten⁹ cū sūma deligēcia nr̄os patefaciat loculos. ℟. Igitur dissimulata gamaliel deambulacione venit ad eū et virga quā manu gestabat tetigit eum vocans illū tercio: luciane luciane luciane surge. ℣⁹. Cui sacerdos respō dit/ quis es tu dn̄e at ille dixit ad eum luciane. Lectio tercia

Cumq̄ venerabilis pꝛesbyter inquireret ab eo quis eēt et qui essent secū. Dixit ei ego sū gamaliel qui nutriui apostolū paulū. Estq̄ mecū dn̄s stephanus a iudeis hierosolimis ꝑ xp̄o lapidatus cui⁹ coꝛpus auibus et canib⁹ in cāpo ꝓiectū: ego sepuliui ī pꝛedio meo viginti miliarib⁹ a ciuitate. ℟. Uade luciane et dic iohanni ep̄o hierosolimitano vsq̄quo clausi sum⁹ vsq̄quo nō aperis nobis. Tuis eī tp̄ibus reuelandi sumus. ℣. Aperi nobis velocius vt ꝑ nos ostium mīe sue hūano generi apiat de⁹. Tuis. Gl'ia. Tuis

In. ii. noc. ān. Uir dei gamaliel ait luciano/ nō mei solūmodo causa sollicit⁹ sū: sed pocius pꝛo illis qui mecū sūt ps̄. Dn̄e quis habita. ān. Isti etenī maximo digni sūt honoꝛe venerari in terris quos in celo rex regū īmēsa cumulauit gloꝛia. ps̄. Cōserua me ān. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi/ apd̄ homines loco tenentur humili. ps̄. Domini est terra. ℣⁹. Exultent iusti in conspectu dei. lc. iiii.

Ille vero qui huius locello iacet contiguus ipse est nicho

demus nepos meus/ qui post q̄p audiuit a christo vt renasce retur ex aqua et spiritu sācto stati baptizatus est. Pro quo postmodum indignati princi-pes sacerdotum conabantur illū morti tradere/ sed nostre propinquitatis ob reueren-ciam nō perfecerūt/ sed mul-tis plagis eū extra vrbē affli gentes semiuiuū reliquerūt. Quē ad pedem beati stepha-ni iussi sepulture tradi. Ter-cius est abibas filius meus/ q̇ ab apostolis baptizat⁹ castus et inmaculatus exiuit de mū do et sepultus est mecū in ter cia theca excelsiore. Tu. R. Lucian⁹ presbyter dixit: dn̄e tu quis es et qui sunt tecum at ille: ego sum gamaliel pau li quōdam doctor apostoli q̇ autem iuxta me quiescit. Jlle est dn̄s stephanus. V⁹. Qui a iudeis hierosolimis lapidat⁹ ad lacerandum bestiis ei aui bus est positus sed per dei pro uidenciam permansit inta-ctus. Jlle est dn̄s. Lectio. v.

Dixitq̧ ei presbyter. Ubi vos inueniemus domine. Qui ait in meo agello qui di citur bonorum virorum pos sessio. Qui cū euigilasset ora uit dicēs. Domine iesu si est hec visio a te fac vt iterum ac tercio manifestetur michi Et cepit ieiunare vsq̧ ad aliud parasceue. Et iterum appa-ruit ei gamaliel afferēs tres calathos aureos rosis ple-nos. Duo habebant rosas albas/ et terci⁹ rubicūdas et quartus erat croco plen⁹ R. Cum scirem ego gamaliel sā ctitatem christi leuite stepha-ni/ fidem eius ac deuocionem credens me in resurrectione partem habiturum cum eo: feci eū sepeliri. Jn monumē to meo nouo. V⁹. Auditor do mini nichodemus ibidem se-pultus est: et abibas fili⁹ me us mecum est repositus: vbi requiescit beatus stephanus Jn monumento. Lectio. vi.

Et dixit ei gamaliel/ qui ro-sas habet rubeas est domin⁹ stephanus et secundus est ni-chodemus/ tercius vero ar-genteus est abibas filius me-us: qui iūct⁹ est calatho meo Et cum hec dixisset euanuit ab eo. Jpse vo gracias agēs deo deuotis ieiuniis terciam reuelacionē expectauit. Qua aperte facta/ nunciauit hec io hanni epyscopo qui lachryma tus ē pre gaudio dicēs. Si vt dicis charissime audisti: opor tet me inde trāsferre protho martyrē stephanum. Tu. R. Sacerdos dei lucianus pro-strauit se in oracione rogās

deum et dicens: domine iesu xp̄e si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tercio manifestetur michi. V⁹. Ut confisus fiducialiter annunciem reuelacionem sanctorum servorum tuorum. Presta. Gloria patri. Presta. In tercio nocturno. ān. In ieiuniis et oracionibus constituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano presbytero et dixit. Quare dissimulasti frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni epyscopo. p̄s. Exultate iusti in domino ān. Nonne vides q̄nta sit siccitas et turbacio in toto mundo et tu negligenter agis. p̄s Benedicam. ān. Surge et vade et dic iōnni epyscopo vt aperiat nobis et faciat locum oracionis vt per nostram intercessionem misereatur dominus populo suo. p̄s. Deus venerunt gentes. V⁹. Iustorum anime. Lectio septima.

Cum autem lucianus hortatu ep̄i in crastino in quodā aceruo q̄ erat ī agro illo effodere statuisset apparuit gamaliel cuidam monacho nomine migesio innocenti viro dicens. Uade et dic luciano frustra laboras in aceruo illo. Non enim ibi sumus modo sed querat nos in loco qui dicitur bonorū viroꝝ possessio quo ostēso lucian⁹ glificauit deū quia inuentus est et ali⁹ testis in reuelacione sanctorum. Tu autem domine R. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter anima duerte que dico et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. V⁹. Unus ex tribus calathis rubentes habebat rosas tanq̄ sanguinem: alii vero duo referti erant rosis albis. Et quartus argenteus. Lcō viii

Cumq; fodientes thecas inuenissent/ nunciant hec iohanni epyscopo qui assumptis secum duobus epyscopis perrexit ad locum. Apertaq; theca beati stephani terremotus factus est magnus et omnes qui aderant odor perfudit suauissimus. Et cadē hora septuaginta tres anime a diuersis infirmitatibus sunt curate. Tu autem domīe. R. Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habēs pulcherrimas loculus est precio si martyris stephani. Qui solus ex nobis martirio meruit coronari. V⁹. Introgressus ostiū sepulchri inuenies cum ī pte orientali. Qui solus ex nobis martyrio. Lectio. ix.

Et osculantes beati stephani reliquias tecaʒ clauserunt quā postea in sanctā ecclesiaʒ syon vbi archidiaconus quōdam ab apl'is fuerat ordinatus/ cum hymnis et gaudio trāstulerūt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendens īmensam siccitatem terre madefaciēs irrigauit Imitemur fratres istius sancti charitatē vt cū eo mereamur celi claritatē ℟ Sāctus iohānes ep̄us lachrymatus pre gaudio benedixit deum et dixit ad lucianū p̄sbyterum oportet me inde transferre beatū prothomartyrem stephanū qui tanq̄ angel⁹ apparuit positus in concione hominū. ℣⁹. Qui prim⁹ apd iudeos dñica bella peregit et iesum a dextris virtut꜔ dei videre ꝑmeruit Qui tāq̄. Gloria patri. In cōcione. ℣. Iusti autem imperpetuum. In laudi. ān. Egressus lucianus presbiter a sācto iohanne ep̄o iussit vt consurgerent oēs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctoꝝ. p̄s Dñs regnauit. ān. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho noīe migesio innocēti et simplici viro dicens ad eum: vade et dic luciano. In vanū laboras in aceruo illo non ibi sumus modo. p̄s. Iubilate. ān. Ibi olim positi fuimus exequiarū tēpore planctus nūc querere nos in loco illo q̄ dicit bonoꝝ viroꝝ possessio. p̄s. Deus deus me⁹. ān. Audiens ergo lucianus verba monachi migesii/ benedixit dñm q꜖ inuent⁹ est ꝛ ali⁹ testis in reuelacione sctōꝝ. p̄. Bñdicite. ān. Dū inuentū esset sacratissimū beati stephani corpus: statī terremot⁹ factus est magn⁹: atq̄ oēs q̄ aderant odor perfudit suauissimus. p̄s. Laudate. cp̄m. Iustorū aīe. hy⁹. Rex glīose martyrū. ℣⁹ Mirabilis deus. ān Ex odoris mira fragrancia sanitas egrot꜔ emanauit maxima: septuaginta ꝛ tres tūc a variis languoribus curati sunt hoīes: in inuēcione corporis sancti stephani dilectissimi martyris deū glorificātes. p̄. Bñdict⁹. oīo. De⁹ qui es sanctoꝝ. Ad. i. ān. Egress⁹ lucianus. p̄s. Deus in noīe tuo. ān. Te iure. p̄s. Quicūq̄ vult. Ad. iii. ān. Apparuit. p̄. Legem pone. cp̄. et ℣. de communi plurimoꝝ mar. ad oēs horas dicant. Ad vi. ān. Ibi olim. p̄. Defecit. Ad. ix ā. Dū inuentuʒ. p̄s. Mirabilia. Ad scdas vs̄. ān. Egressus lucia

nus. psal. feria. cpm. Iustoꝝ
aie. hy⁹. Rex gloriose marty
rum. V. Mirabilis deus i. an
Hodie sanct⁹ iohānes pōtifex
cū maximo cleri plebisq; tri-
pudio preciosas pthomarty
ris stephani reliquias ī sctām
transtulit ecclesiam syon vbi
quondā archiadiaconi fun-
ctus est officio: cuius pia apd
deū sit p nobis intercessio q-
sumus. ps. Magnificat. Oro
Deus qui es sanctorū. ¶ In
festo scte marie virginis ad
niues. Ad vespe. an. Dum eēt
rex. cū reli. psal. cōsue de dña
nra: videlicet Dixit dñs Lau
date pueri. Letatus sum. Ni
si dñs edificaue. Lauda hie-
rusalem: et hoc scdm vsū ro-
manum. Cpm. Ab inicio R.
Ornatā monilib⁹. hy⁹. Aue
maris stella. V. Dignare me.
R. Da michi. an. Sācta ma-
ria succurre miseris iuua pu
sillanimes: refoue flebiles.
Ora p populo/ interueni pro
clero/ intercede p deuoto fe-
mineo sexu: senciant oēs tuū
leuamen quicūq; celebrāt tu-
am cōmemoracionē. ps. Ma
gnificat. oro. Concede nos.
Ad matuti. Inuitato. Sācta
maria dei genitrix virgo. In
tercede pro nobis. ps. Venite
hym. V et añe omīa fiant vt
in consueto officio beate ma
rie virginis. Lectio prima.
TEmpore quo liberius
papa quartus a beato
siluestro beati petri apli sedē
prouida gubernacione rege-
bat: quidā iohannes noīe al-
me vrbis patriciat⁹ curā ge-
rens: tā morū q̄ generosita-
te nobilitatis preclarus pos-
sessionū ac multarū diuicia-
rum opulencia locuples cuȝ
filium nō haberet vnacū con
iuge sua q̄ ei diuina prouidē
cia: tam morū q̄ nobilitatis
similitudine fuerat sociata:
beatissimā dei genitricem si-
bi in precipuam ac specialem
dñam preelegerat. Hi simul
vno ore pariq; deuocione be-
atissime virgini marie vota
soluentes dicebant. Regina
celorum dña angelorum et
saluatrix omnium tibi tan-
to deuocius nos fragiles sup
plicamus: quāto viscera pie-
tatis tue copiosius erga ho-
mines benigna impēdis. Tu
autem. R. Sancta et imma-
culata virginitas q̄b⁹ te lau
dibus refferē nescio: Qr quē
celi capere non poterant tuo
gremio contulisti. V⁹. Bene-
dicta tu in mulieribus et be-
nedictus fructus ventris tui
Quia quem. Lectio secūda.
ACcipe igitur sanctissi-
ma mater que tibi sin-

cera fidei deuocione persolui
m⁹ et ita vitā nostrā et oīa q̄
in terris vt hoīes possidem⁹
solita miseracione dispone:
quaten⁹ nostra tibi deseruiat
actio et nostre facultates tibi
in aliquo beneplacito obse-
quio expendātur. Non ergo
diuina clemencia precib⁹ de-
fuit supplicāciū nec piissime
virginis aures a iustorū peti
cione defuerāt. Sed eorū vo
ta de⁹ ex alto suscipiens peti
ciones ipsorū voluit effectui
mācipare et fini debito trade
re. Intrabat quippe tūc mē-
sis augusti quādo acrioribus
solis ardoribus telluris ger-
mina desiccātur et hoīes so-
lis adustionib⁹ ampli⁹ deco
quūt. R. Cōgratulamini mi
chi oēs qui diligitis dominū
Quia cū essē paruula placui
altissimo et de meis viscerib⁹
genui deū et hoīem. V⁹. Bea-
tā me dicent oēs generaciōes
qr ancillā humilem respexit
deus. Quia cū essem. Lcō. iii.
Eodem enim tempore volēs
beata dei genitrix locū edifi-
cande sibi basilice hoībus de
monstrare quadam nocte iā
dicti mēsis id est nonis augu
sti: subito ꝯtra naturam tem
poris totus aer nimia frigo
ris cōgelacione cōstringit et
tāta nubiū cōstipaciōe dēsat
vt ymbre desup fuso ī ipō ca
su niuiū multitudo deflueret
que solūmodo edificāde locū
basilice cooperiēs miraculū
pīter et algorē subministrauit
In ipa deniqꝫ nocte prenota
to pōtifici atqꝫ iā dicto patri
cio et vxori sue similē visionē
scā dei genitrix voluit demō
strare. Que res et reuelacio
miraculi firmaretur aspectu
et subitanea tpis īmutacione
occulte visionis reuelacio no
sceretur. R. Cōtinet īgremio
celū terrāqꝫ regētē virgo dei
gēitrix pceres comitātur he-
rilē Per q̄s orbis ouās xpo
sub principe pollet. V. Uirgo
dei genitrix quē tot⁹ nō capit
orbis in tua se clausit viscera
factus hō. Per quos. Lec. iiii
Apparēs igit̄ scāissima vgo
prenotato pōtifici tali eū ad
moniciōis oraculo voluit edo
cere. Operū tuorū intēcio et
circūspecte sollicitudinis vi-
gilācia: qua omnipotēti deo
plurimū placere cognosceris
te modo in hoc cōmēdabilem
reddiderīt: ita vt qd hacten⁹ er
ga mei nomīs deuocionē ab
aliis nō fuerit attētatū: p te
michi nūc placuit cōsūmari.
Adeo vt causa salutis existas
oībus qui deuocionē tui pe-
ctoris fuerint imitati. Uerū
ne psūctoriū hui⁹ reuelatio-

nis mysteriū ambiguis cogitacionibus credas quod presētib⁹ verbis tibi asserui sub oī admiracione maximo etiā miraculo volui confirmari. Ita vt cōtra tēporis naturā tātūmodo eū locū infusione mirāde niuis que cādore donū spū sancti signat replenerim in quo basilicā nomīs mei tibi precipio cōstruendā R. Sicut cedrus exaltata sū in libano et sicut cypressus in mōte syon: quasi myrra electa dedi suauitatē odoris. V Et sicut cynamomū et balsamū aromatizans. Dedi. l. v. Habebis siquidē & iohannē patriciū ī hoc ope ydoneū adiutorē q̄ ad te sūmo diluculo tuis preceptis hūiliter pariturus venire curabit cum quo simul et vniuerso clero ac populo vrbis ad mōtē qui supagius dr incūtanter accedas ibiq₃ locū a me de īdustria reseruatum inuenies/ atq₃ in eo mor ecclesiā meo noī īcipias fabricare. Cumq₃ ille in tante visionis stupore miraretur et de cognicione persone aīmus hesitaret: ab ea protin⁹ respōsū audiuit/ se esse dei genitricē virginē mariā: de qua dei fili⁹ dn̄s ies⁹ xp̄s velut spōsus de thalamo ad hoīes īcarnatus pcessit. His dictis btā visio ab oculis ei⁹ subtrahit R. Que est ista q̄ pcessit sicut sol et formosa tāq̄ hierusalē Viderūt eā filie syō et beatā dixerūt et regine laudauerūt eā. V⁹. Et sicut dies vni circūdabāt eā flores rosaꝝ et lilia cōuallium. Viderunt. Lcō. vi Sicq₃ eodē momēto p̄tarato patricio et ei⁹ cōiugi sub his verbis apparuit. Deuocionē inquiēs tui pectoris & fidele ppositū quo patrociniū mee defēsionis specialit̄ elegisti pio respexi ītuitu/ et solita erga xp̄ifideles miseraciōe suscepi Quamobrē scire te volo qm̄ tuaꝝ rerū hereditatūq₃ ppetuū successorē tibi volui prouidere ita vt dū michi domū in terra cōstruxeris ego tibi ī celis copiosū thesaurū & eternā ɔstruā māsionē Hoc ergo tibi impero faciēdū vt cū sūmo mane surrexeris ad liberiū papā festināter accedas Ego ei domui mee edificāde specialē locū elegi. R. Ornatā monilib⁹ filiā hirlm dn̄s ɔcupiuit Et vidētes eā filie syō btīssimā p̄dicauerūt dicētes vnguētū effusū nomē tuū. V⁹. Astitit regīa a dextris tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate. Et vi. S. lu ix. c.

In illo tp̄e loquente iesu ad turbas extollēs vocē q̄dā

mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit et vbera q̄ suxisti. Et reliqua

Omelia origenis. Lectio. vii

Magne deuocionis et fidei hec mulier ostenditur que scribis et phariseis dominū tenttātibus simul et blasphemantibus tanta eius incarnacionē pre omnib⁹ sinceritate cognoscit tanta fiducia cōfitetur/ vt et presenciū calūniā et futurorū cōfūdat hereticorū perfidiā. Nā sicut tunc iudei spūs sancti opera blasphemādo verū cōsubstā cialēq₃ patri dei filiū denegabāt: sic heretici negādo postea mariā semp virginē scti spūs operāte virtute nasciturо ex humanis mēbris vnigenito dei carnis sue materiā ministrasse verū cōsubstācialemq₃ matri filiū hoīs fateri nō debere dixerūt. Sed si caro verbi dei secūdū carnē nascētis a carne virginis matris pronūciatur extranea/ sine causa venter qui eū portasset et vbera que lactassent beatificarētur. Tu. R. Beatā me dicēt oēs generaciōes. Qr fecit michi dn̄s magna q̄ potēs est et sctū nomē ei⁹. V. Et mia ei⁹ a progenie in pgenies timētibus eū. Quia fecit. Lcō. viii.

Qua eni cōsequēcia ei⁹ lacte credatur nutrit⁹ cui⁹ semine negatur esse cōceptus: cū ex vnius eiusdēq₃ fontis origine secundum phisicos vterq₃ liquor emanare probetur. Nisi forte putanda est semē tinā sue carnis materiā nutriēdo in carne dei filio suggerere potuisse īcarnādo autem quasi maiori et inusitato miraculo minime potuisse Sz huic opinioni obstat apostolus dicēs. Qr misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege. Neq₃ enī audiēdi sūt qui legendū putāt et asserūt natū ex muliere nō factū Sed in vtero virginali carnē nō de nichilo/ nō aliūde: sed materna traxit e carne. Alioquin nec vere filius hominis diceretur: qui originē non haberet ex homine. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dn̄o perfecta sunt in te que dicta sūt tibi. Ecce exaltata es sup choros angelorū intercede p nobis ad dn̄m iesum christū. V⁹ Benedicta et venerabilis es vgo maria que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. Ecce. Lectio nona.

Et nos igitur contra euticē extollamus vocem cum catholica ecclesia/ cuius mulier hec typum gessit extollamus

et mētem de medio turbarū dicamusq; saluatori. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti: vere eteni btā parēs q̄ sicut qdā ait enixa ē puerpera regem/ qui celum terramq; tenet p secula/ cui9 numē et eterno cōplectēs oia gyro: imperium sine fine manet/ que ventre beato gaudia matris habēs cū virginitatis honore/ nec primā similē visa ē nec habere sequentē At ille dixit. Quinimo beati q audiūt verbū dei: et custodiūt illud. Pulchre saluator attestacioni mulieris ānuit/ non cā tātūmodo que verbū dei generare meruerat sed et omnes qui verbum dei spiritualiter auditu fidei cōcipere: et boni operis custodia vel in sua vel ī proximor corda preparare et quasi alere studuerint/ asseuerās esse beatos. R. Felix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ort9 est sol iusticie christus deus noster. V9 Ora pro populo interueni p clero ītercede p deuoto femineo sexu sēciāt oēs tuū leuamē quicūq; celebrāt tuam cōmemoracionē. Quia ex te. V9 Ora p. Ad laud et p hor. ān Dū esset rex. ān. Leua ei9. ān. Nigra sū. ān. Jā hyemps. ān Speciosa facta p̄i ɔsueti. cap̄ Ab inicio. p9. O gloriosa V9. Diffusa. ān. Btā es maria q̄ credidisti pficiētur in te q̄ dicta sūt tibi a dño alla. p̄. B9. Ad. iii. cp̄. Ab īicio. R. horar et V dñr de cōi Vgi. Ad. vi. cp̄ Et sic ī syō rc Et radicaui rc Ad. ix. cplm. In plateis sicut cynamonū. Ad vesperas. ān. Dū esset rex. cū reliquis. p̄s. de nostra dña. vts. ad. i. ves. V. Dignare me. R Da michi ān. Beatā me dicent oēs generaciones q2 ancillā humilem respexit deus. p̄s. Magt.

¶ Sancti oswaldi regis et martyris non decollati. Or

Omnipotens sempiterne deus q hodiernam diē beati oswaldi martyrio consecrasti cōcede ppici9 vt cui9 passionē celebram9 ei9 patrocinia senciamus. Per dominum. Ad matu. ix. lec. fiant. Lcō. i.

Oswaldus vbi regnū suscepit desiderās totā cui p̄esse cepit gētē fidei xp̄iane grā imbui misit ad maiores natu scotor vt sibi mitteretur antistes cuius ministerio gens anglor dñice fidei sacramēta susciperet. Qui quod peciit īpetrauit. Accepit nāq; pontificē aidanū summe māsuetudinis et pietatis virū cui ad se venienti rex lo

cum sedis epalis in insula lin dissarnensi tribuit et ecclesiam xpi in regno suo edificare ac dilatare curauit: vbi sepe pulcherrimo spectaculo contigit vt qui euangelizauit antistes qui anglorũ linguã pfecte nõ nouerat: ipse rex suis ducib⁹ ac ministris interpres verbi existebat celestis. Tu. Lcõ. ii.

Huius igit antistitis aidani doctrina rex osvvald⁹ institut⁹ p quã nõ solũ (icognita genitorib⁹ suis) regna celorũ adipiscere didicit: sz ⁊ regna terrar plusq̃ vlli maiorũ suorum a deo consecutus est. omnes naciones britannie q̃ in quattuor linguas: id est britonum/ pictor/ scotorũ/ et anglor diuidebãt in dedicionẽ accepit ⁊ ad regni culmẽ sublimatus est/ nichilominus et peregrinis/ debilib⁹/ indigentibus: ac infirmis semper humilis et largus fuit. Tu autem do. Lectio tercia.

Fertur eciam q tempore quodam in die sancto pasche cum prefato epo consedisset prandendi causa positũq eẽt in mensa coram eo discus argenteus regalib⁹ epulis refertus et cum iam esset man⁹ ad panem benedicendũ ministri eius subito intrauere quibus suscipiendorũ inopum cura erat delegata et indicarũt regi: quia multitudo pauperũ vndeq adueniens maxima per plateas sedebãt postulãs aliquid elimosine a rege qui mox non tantum dapes sibimet appositas deferri pauperibus sed et discum confringi atq eisdem minutatim diuidi precepit: quo viso: pontifex qui assedebat delectat⁹ tali facto pietatis apprehendit dexteram eius ⁊ ait Nequaq̃ inueterascat hec man⁹ quod et ita iuxta votum benedictionis eius promeruit. Nam interfecto eo in pugna manus cum brachio a corpore resecate: contigit vt incorrupte supra terram diu seruate reperte sunt et a beata ebba virgine maximo ĩ honore ĩ thecis argenteis includebantur ⁊ venerabantur. Tu autem. l. iiii

Regnauit autem osvvald⁹ christianissimus rex northamhimbrorum nouẽ annis quo completo annorũ curriculo occisus est commisso graui p̃lio a pagano rege marciorũ a quo eciã p̃decessor eius eduinus peremptus fuerat in loco qui lingua anglorum maserfeld nũcupatur anno etatis sue tricesimo octauo die quinto mensis augusti cuius quãta fides que deuocio mẽti

i deū fuerat post mortē virtu
tib9 & miraculis claruit. Tu
Inter que neq̄q̄ Lectio v.
pretereundum reor quid vir-
tutis fuerit ostensum cum os
sa eius in ecclesia in qua nunc
seruant/ trāslata sunt Nāq3
in loco vbi pro patria dimi-
cans a paganis interfectus ē
vsq3 hodie sanitates infirmo
rum et hominū et pecorū ce-
lebrari non desinūt. Conti-
git vero non multo post īter
fectionem eius vt quidā equo
sedens iter iuxta illum locu3
ageret vbi mēorat9 rex occu-
buit: equ9 vō subito lacessere
& consistere caput in terrā de
clinare. spumas ex ore dimit-
tere et in terram cepit cade-
(re. Lcō vi.
Quo viso desi-
luit eques et ipsum equu3 diu
graui dolore vexatu3 cum di
uersas in partes se torqueret
contigit repente volutando
deuenire in illam loci parte3
vbi rex memoratus occubuit
Nec mora quiescente dolore
collecta herbarū auidius car
pere cepit. Quo ille viso in-
tellexit aliquid mire sancti-
tatis loco illi vbi equus ei9
curatus est inesse: & posito ibi
signo ascēdit equum atq3 ad
hospicium quo proposuerat
accessit: vbi puellam longo
paralisis morbo grauatam
inuenit. Tu aūt. Lcō septīa.
Cumq3 famuli domus de a-
cerba puelle infirmitate que
rerentur: cepit ille dicere de
loco vbi caballus suus fue-
rat curatus. Quid multa im
ponentes eam in biga rota-
rum duxerunt ad locum pre
notatum ibi eam deposue-
runt. At illa posita ī loco ob
dormiuit parumper et vt eui
gilauit sanatam sese ab illa
corporis dissolucione sencies
cum his qui se adduxerant
sana pedibus incedendo: re-
uersa est. Tu aute3. Lcō viii.
Eodem tempore venit qui-
dam ad locum predictum: tu
litq3 secum de puluere terre
illius cogitans quia ad me-
delam infirmancium idem
puluis proficeret. Qui cum
intrasset in domum quādam
vespere: in qua vicini cenan-
tes epulabantur & susceptus
esset hospicio a domino do-
mus: considens et ipse cum
eis ad conuiuium appendēs
lintheolum quem cum pulue
re tulerat in vno poste parie
tis. Cumq3 conuiue diucius
epulis atq3 ebrietati vacarēt
accenso igne grādi in medio
contigit volantibus in altu3
scintillis culmen domus su-
bitaneis flammis impleri.
Tu autem do. Lectio nona.

Quod cū cōuiue ꝯspicerent fugerūt foras nichil ardēti domui ꝓdesse valētes cōsūpta igit domo flāmis postis solūmodo in quo puluis ille inclusus pēdebat. tut9 ab ignibus intact9 remāsit Qua visa ꝟtute mirati sūt valde ⁊ ꝑquirētes subtili9 inenerūt/ qꝛ de illo loco assūpt9 erat puluis: vbi regis oswaldi sanguis fuerat effusus. Quibus patefactis lōge lateqꝫ suffulti miraculis: multi locū illuꝫ frequētare ceperunt ꝓpter corum sanitatem. Tu autem Cetera de cōi vni9 martyris ¶ Transfiguracio iesu xpi dñi nostri. Ad ꝑmas veš. ān.

Assūpsit iesus discipulos suos ⁊ ascēdit ī mōtē ⁊ trāsfigurat9 est ante eos p̄s. Laudate pueri. ān. Dum trāsfiguraret iesus moyses et helias cū dño loquētes discipulis apparuerūt. p̄s. Laudate dñm oēs gen. ān. Tunc petrus dixit ad iesum dñe si vis faciam9 hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. p̄. Lauda aīa mea ān. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos p̄s. Laudate dñm qm̄. ān. De qua vox insonuit. hic est filius meus dilect9 in quo michi cōplacui ipsū audite. p̄s.

Lauda hierusalē dñm Saluatorē expecta- Cp̄. mus dñm nr̄m iesū xp̄m q̇ et reformabit corpus hūilitat᷑ nostre cōfiguratum corpori claritatis sue scdꝫ opacionē qua possit eciā subiicere sibi oīa. R. Assumēs iesus petrū et iacobū ⁊ iohannē fratrem eius. In montē excelsū cū eis seorsum ascendit ⁊ ibi se trāsfigurans sue glorie claritatem eis ostendit. V. Ne videntes eius passionē turbarētur sed fortiori soliditate firmarentur. In. Gloria. In. Hy9

Celestis formam glorie: quā spes querit ecclesie: in monte christ9 indicat: q̇ supra solem emicat. Res memoranda seculis: hic cū trib9 discipulis: cū moyse et helia: grata ꝓmit eloquia. Assistūt testes gracie: legis atqꝫ ꝓphecie: de nube testimonium: sonat patris ad filiū. Glorificata facie: xp̄s declarat hodie: quis sit honor credenciū: deo pie fruenciū. Visionis mysteriū: corda leuat fideliū: vnde solēni gaudio: clamat nr̄a deuocio. Pater cū vnigenito: et spū paraclyto: vn9 nobis hanc gloriā: largire ꝑ presenciā V. Adoremus prēꝫ et filiū cū sancto spiritu. R. Regnantē in maiestate sua.

ān. Visionē quā vidistis nemini dixeritis donec fili⁹ hominis resurgat a mortuis. p̄. Magnificat. Oracio. Deus q̄ nos sacrū trāsfiguracionis tue diē deuotis hodie laudib⁹ p̄reire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplacionē ptingere: q̄ nr̄e humanitatis dignatus es fieri particeps. Qui viuis & regnas cū deo pa. Memoria sub silencio de marty. Sixto felicis. agap. Orō Deus qui nos concedis sanctoꝝ martyrū tuoꝝ sixti: felicissimi: & agapiti natalicia colere: da nobis q̄s in eterna btītudine de coꝝ societate gaudere. Per dn̄m. Ad matuti. Inuita Xp̄m regem regū hodie trāsfiguratū. Venite adorem⁹ dn̄m. p̄. Venite. hy⁹ O Sator rerū reparator eui: xp̄e rex regū metuende censor: et preces nr̄as pari terq̄ laudes: aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudū/ pāgim⁹: p̄sta tibi sint vt apta/ nosq̄ cōcentu refoue p̄ennis/ luminis auctor. Inter helyaȝ moysenq̄ vates: vt iubar solis facie refulgēs: cādida veste niuis instar albe: tu micuisti. Tu dei patris: p̄ceste: p̄les/ tu es sanctoꝝ decus angelorū/ tu sal⁹ mundi via virta virtus/ crederis esse. Gloria virtus sit tibi creator: cuncta qui solus retinens gubernas: in throno regni sine fine regnans: trinus et vnus. Amen

In p̄mo noct. ān. Hodie dn̄s iesus xp̄us facie vt sol in mōte resplenduit ac vestimentis tanq̄ nix cādidis emicuit. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita est: hic est fili⁹ meus. p̄s. Afferte dn̄o. ān. Petrus et qui cū illo p̄ntes erāt cum xp̄o letificati: viderunt gloriā dei. p̄s. De⁹ nr̄ refugiū ℣⁹. Celi aperti sunt sup cum ℟. Et vox patris intonuit: hic ē fili⁹ me⁹ dilectus. Lec. i.

Petrus ad predicacionē mortis dn̄ice scandalizatus sentencia dn̄i fuerat increpatus: prouocati discipuli vt abnegarent se et tollerent crucem suā: et moriencīū aīo sequerent magistrū Grandis terror audiēciū: et qui posset principe apl̄orū: pterrito eciā aliis metū inferre: idcirco tristib⁹ leta succedūt: & dicit. Filius hoīs vēturus est in glīa patris sui cū angelis suis Times mortē: audi gloriā triūphantis. Vereris crucem: ausculta angelorū mysteria. Et tūc inquit reddet vnicuiq̄ secūdū opera eius. Non est di-

stinctio iudei ethnici viri ⁊ mulieris pauperū et diuitū. Ubi non psone/ sed opa considerantur. Tu. R. Assūptis hodie dn̄s iesus trib⁹ discipulis montē vt oraret subiit excelsum solusq̄ȝ orans coram eis trāsfigurat⁹ est faciesq̄ȝ eius vt sol resplēduit. Ac vestimēta eius vt nix facta sūt candida. V. Ut autē testimoniū haberet a lege et pphetis hincinde cū eo moyses et helyas visi sunt in maiestate. Ac. Lc. ii

Amen dico vobis sunt quidam de hic stantibus qui nō gustabūt mortem donec videant filiū hoīs venientē in regno suo. Terrorem apſtoꝝ spe medicari voluerat pmissoꝝ dicēs. Fili⁹ hoīs venturus est in gl'ia patris sui cū angelis suis. Insuper auctoritate iudicis addita iudiciū addidit: ⁊ reddet vnicuiq̄ȝ scd̄m opa sua. Poterat apſtoruȝ tacita cogitacio istiusmodi scandalū sustinere. Decisionē et mortē nunc dicis esse vēturā: qd̄ autē pmittis te affuturū ī gloria dei patris cū āgeloꝝ ministeriis et iudicis ptāte: hoc īdies erit et in tp̄a longa differtur Preuidēs ergo occultoꝝ cognitor q̄d possent obiicere: p̄sētē timorem presenti cōpensat p̄mio. Quid enī dicit: Sunt q̇dam de hic stantib⁹ qui non gustabūt mortē donec videant filiū hoīs veniētē ī regno suo Ut qualis vētur⁹ sit postea: ob incredulitatē nr̄am ī p̄senti tp̄e demōstret. Tu. R. Corā tribus discipulis transfigurat⁹ dn̄s moyse ⁊ helya. Hincinde secū loquētib⁹ ostēdit se in maiestate. V. Ut ī ore duoꝝ vel triū testiū staret oē verbū Hinc. Lec. iii.

Et post dies sex assūpsit iesus petrū: et iacobū: ⁊ iohānem fratrē eius Quare petr⁹ et iacob⁹ ⁊ iohānes in q̇busdam euāgelioꝝ locis separātur a ceteris: aut quid priuilegii habeāt extra alios apſtos crebro diximus⁹. Nunc querit: post dies sex assūpserat eos: quomodo ⁊ duxerit in mōteȝ excelsū seorsū: cū lucas euāgelista octonariū numerum ponat. Sed facilis respōsio est: q̄r hic medii ponunt dies: ibi prim⁹ addit ⁊ extremus. Nō enī dicitur Post dies octo assūpsit iesus petrū iacobum ⁊ iohannem: sed die octaua. Et duxit eos in montē excelsum seorsum. Ducere ad mōtana discipulos: pars regni ē. Ducunt seorsum: q̄r multi vocati pauci vero electi. Et trāsfiguratus est ante eos: qualis

futurus est tpe iudicandi: talis apl'is apparuit. R. Primo genitus pdii ex ore pris: feci vt oriret lumē in terris. Ego in altissimis habitaui: et throne nus meus in colūna nubis. V Priusq̄ mōtes fierēt: aut formaretur orbis terre a seculo et ī seculū. Ego. Gloria. Ego
In. ii. noctur. ān. Respōdens petrus ait ad iesū: dñe si vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Dēs gētes. ān. Accedētes discipuli ad dñm iesū: patris vocem timētes: ceciderūt in facies suas. p. Magn⁹ dñs ān. Ante duos vates tresq̄ discipulos apparuit iesus xpus vt in ore duor vel triū testiū stet omne vbū. ps. Quā dilecta. V⁹. Adorate dñm. R In aula sācta eius. Lec. iiii

Quod autē dicit: trāsfigurat⁹ est āte eos. Nemo putet pristinā eū formā et faciē perdidisse: vel amisisse corporis veritatē: et assūpsisse corpus spirituale vel aereū: sed quō transfiguratus sit: euangelista demōstrat dicens? Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autē ei⁹ facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostēditur: et cādor describit vestiū: nō substācia tollitur: sed gloria comitat. Resplēduit facies eius sicut sol. Certe trāsformat⁹ ē dñs in eā gloriā qua ventur⁹ est postea in regno suo. Transformacio splēdorez addidit: faciē nō substraxit. Et si corpus spūale fuerit: non et vestimēta mutata sūt: que ī tātum fuere candida: vt alius euāgelista dixerit: qualia fullo sup terrā nō potest facere Tu. R. Claruit magnitudo dei et virt⁹ apparuit discipulis: Dū sic voluit transfigurari excelsus dñs vt in ipsa claritate ostēderet maiestatē V. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montē: et facta est corā eis facies sicut sol vestimēta ei⁹ sicut nix. Dū. l. v

Et ecce appuit illis moyses et helyas cū eo loquētes: scribis et phariseis tētātibus eū: et de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postulacionē cōfutauit responsione prudēti Hic vo vt aplorū augeat fidē dat signū de celo Helia īde descēdēte q̄ ascēderat: et moyse ab inferis resurgēte. Qd et achaz p esaiaz pcipit: vt petat sibi signuz de excelso: vel de iferno. Nā qd dictū ē: apparuit illis moyses et helias cū illo loqntes Et ī alio refert euāgelio q̄ nūciasent ei: q̄ hierosolymis passurus eēt: lex ostēdit et pphete:

qz ꝛ passionē dñi ꝛ resurrecti
onē crebꝛis vocib⁹ nunciarēt
℟. Hodie ī mōte trāsfigura
to dño apti sūt celi et nubes
p̄clara sup eū descēdit: ꝛ vox
p̄ris ītonuit: Hic est fili⁹ me⁹
dilectus/ ī quo michi ꝯplacui.
V⁹. Intonuit de celo dñs/ et
altissim⁹ sup attonitos disci
pulos dedit vocē suā in nube
tonātē. Hic est fili⁹ me⁹. l. vi.
Respōdēs aūt petrus dixit
ad iesū. Dñe bonū est nos hic
esse. Qui ad mōtana cōscēde
rat: nō vult ad terrena descē
dere/ sed semp in sublimibus
p̄seuerare. Si vis faciamus
hic tria tabernacula/ tibi vnū
moysi vnū/ et helye vnū. Er
ras petre/ sicut et ali⁹ euāgeli
sta testatur: nesciscꝫ q̇d dicas
Noli tria tabernacula quere
re/ cū vnū sit tabernaculum
euāgelii: in quo lex ꝛ ꝓphete
recapitulādi sūt. Si aūt que-
ris tria tabernacula nequaꝙ
seruos cū dño ꝯferas: sed fac
tria tabernacula: īmo vnū:
patri et filio et spirituisācto
vt quoꝛum est vna diuinitas
vnū sit et ī pectoꝛe tuo taber
naculū. Tu. ℟ Discipuli xp̄i
nubis lucide splēdoꝛe obum-
bꝛati/ vocecꝫ dei patris de nu
be clamātis perturbati. In
faciē cecidere. V⁹. Tāte tācꝫ
reuerende visionis nouitatē
non ferentes. In faciem ce.
In. iii. noc. ā. Celi aperti sūt
sup eū: et vox patris audita
est. Hic est fili⁹ meus dilectus
hūc audite. p̄. Dñs regnauit
exultet. ān. Uox de celis so-
nuit/ ꝛ vox p̄ris audita est/
Hic est filius meus: ī quo mi
chi bene cōplacui/ ip̄m audite
p̄s. Cantate. i. ān. Uisionem
quā vidistis: nemini dixeritis
donec filius hoīs resurgat a
moꝛtuis. p̄s. Dñs regnauit
irasc. V. Dñe miserere nr̄i. ℟.
Intonuit de celo dominus.
Secūdū matheū. xvii. caplo
In illo tp̄e. Assūpsit ies⁹
petrum et iohannē et ia
cobum fratrem eius/ et duxit
illos in montem excelsum se
oꝛsum. Et reliqua. Omelia
beati leonis pape. Lectio. vii
Quoniā euāgelica lectio
dilectissimi/ q̄ p aures
coꝛpoꝛis introiit/ ī interioꝛē
mēciū nostrarū auditum ad
magni sacramēti intelligen
ciam vocat/ subtiliter eam in
dagare laboꝛemus. Quam q̇
dē aspirāte gr̄a dei facili⁹ asse
quemur/ si cōsideracionē no
strā ad ea que paulo superius
sūt narrata referam⁹. Sal-
uatoꝛ enī hūani generis xp̄s
deus cōdēs eā fidē: q̄ impios
ad iusticiā reuocat: et moꝛ-
tuos pꝛouocat ad vitā. Ad

hoc discipulos suos doctrine monitis et operū miraculis/ imbuebat vt idē et vnigenit⁹ dei et fili⁹ hoīs crederet: nō vnū hoꝝ sine alio ꝓderat ad salutē Et eq̄lis erat periculi dn̄ꝫ iesū xp̄ꝫ aut tm̄modo sine hoīe deū aut sine deo solū ho minē credidisse cū vtrūqꝫ eēt pariter ꝯfitēdū Qꝛ sicut deo vera hūanitas/ ita homini inerat vera diuinitas. Rm. Hodie pr̄ de celis testificatus est filiū/ quo audito discipuli timuerunt valde/ ꝓstratiqꝫ sūt ad vocē dicētē. Hic est fi-lius me⁹ ī quo michi bene cō placui V. Celi apti sūt sup eū et vox patris audita est. Hic. Adhuc eo loq̄nte: ecce (l viii nubes lucida obūbꝛauit eos et vox de nube dicēs. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ ī quo michi bene cōplacui: ipsū audite. Qꝛ īpꝛudēter īterrogauerat petrus ꝓpterea dn̄i racionē nō meretur/ sed pr̄ rn̄det ꝓ fi lio vt verbū dn̄i cōpleretur. Ego testimoniū non dico de me/ sed pater q̇ me misit: ip̄e ꝓ me dicit testimoniū. Nubes aūt videt lucida/ et obūbꝛat eos vt qui carnale fieri in frondibus aut tento riis querebāt tabernaculum nubis lucide operirētur vm bꝛaculo. Vox quoqꝫ de celo patris loquētis auditur que testimoniū ꝓhibeat filio: et petrū erroꝛe sublato doceat veritatē/ īmo per petrū cete rosqꝫ apl̄os. Hic est ait fili⁹ meus dilectus. Huic fiēdum est tabernaculū: huic obtēpe rādū. Hic est filius: illi serui sūt moyses et helyas: debent et ipsi nobiscū in penetralib⁹ coꝛdis sui dn̄o tabernaculū pꝛeparare. Tu. R. Descēdē tibus illis de mōte. Pꝛecepit iesus dicēs/ nemini dixeritis visionē quā vidistis/ donec fili⁹ hoīs a moꝛtuis resurgat V. Ne moꝛs ei⁹ aliq̊ modo ī pediret/ si hec visio statim populos diuulgaret. Pꝛe. l. ix Et audiētes discipuli: cecide rūt in faciē suā: et timuerūt valde. Triplicē ob causā pa uoꝛe terrētur. Vel quia se er rasse cognouerāt: vel qꝛ nu-bes lucida opuerat eos/ aut qꝛ dei patris vocē loquentē audierāt. Hūana fragilitas cōspectū maioꝛis gl̄ie foꝛmi-dat et ferre nō sustinēs/ ac to to aīo ⁊ coꝛpoꝛe cōtremiscēs ad terrā cadit/ quāto q̇s am-plioꝛa quesierat/ tāto magis ad inferioꝛa collabit/ si igno rauerit mēsuram suā. Et ac-cessit iesus et tetigit eos. Qꝛ illi iacebāt et resurgere nō po terāt: ipse clemēter accedit ⁊

tāgit eos vt tactu fuget timo rē/ ꝛ debilitata mēbꝛa solidē tur viritqꝫ eis. Surgite ꝛ no lite timere. Quos manu sa= nauerat: sanat imperio. No= lite timere Pꝛimū timoꝛ ex= pellitur/ vt postea doctrina tribuatur. Leuātes aūt ocu= los suos neminē viderūt/ ni si solū iesum. Racionabiliter postq̄ surrexerāt: nō vidēt ni si solū iesū ne si moyses ꝛ he= lyas pseuerassēt cū dn̄o. pr̄is vox videretur īcerta: cui po= tissimū daret testimoniū. Ui derūt ergo iesū stātē ablata nube/ ꝛ moysē ꝛ helyā euanu isse. Qꝛ postq̄ legis ꝛ ꝓphetaꝝ vmbra discesserat: q̄ velamē to suo aplos texerat: veꝝ lu= mē ī euāgelio repit. Et descē dētibus illis de mōte/ p̄cepit illis iesus dicēs. Nemini dixe ritis visionē donec fili⁹ hoīs a moꝛtuis resurgat. Futuri regni p̄meditacio/ ꝛ glīa triū pbātis demonstrata fuerat ī mōte Nō vult ergo hoc ī ppl̄o p̄dicari: ne et incredibile eēt rei magnitudine: ꝛ post tātā glīaꝫ apd̄ rudes aīos sequēs crux scādalū faceret. Tu. R. Uidēs petr⁹ moysē et helyā in glīa et iesū in medio eoꝝ vt solē virtute fulgentē ait. Dn̄e bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria ta= bernacula: tibi vnū: moysi vnū: ꝛ helye vnū. V. Petrus vero et qui cū illo erāt valde letificati viderunt maiestatē dn̄i et eos glīosos hīcinde cū illo: ꝛ ait ad iesū petrus. Dn̄e Gloꝛia pr̄i Si vis. V⁹. Ado= remus patrem et filium cum sācto spiritu. Rm̄. Regnātē in maiestate sua. In laud. ān

Accessit ies⁹ ꝛ diuine vo cis pauoꝛe ꝓstratos/ te tigit discipulos suos dicēs/ surgite et nolite timere. p̄s. Dn̄s. reḡ. ān. Jesus ad disci= pulos iacētes accessit/ tetigit surgere p̄cepit ne timerēt dixit eis q̄ surgētes p̄ter iesū nemi= nē viderūt. p̄. Jubilate. ā. Ut testimoniū haberet a lege ꝛ ꝓ phetis ī medio moysi et helye trāsfigurat⁹ apparuit iesus. p̄s. De⁹ deus meus. ān. Lex per moysē signata est/ ꝛ ꝓphe cie ꝑ helyā q̄ in maiestate visi sūt cū dn̄o fulgētes ī mōte et loquētes. p̄s. Benedicite. ān. Descēdētibus illis de monte pꝛecepit iesus dicens/ nemini dixeritis visionē donec a moꝛ tuis filius hoīs resurgat. p̄s. Laud. Cap̄. Saluatoꝛē. hy⁹

O Nata lux de lūie/ iesu re demptoꝛ seculi/ dignare clemens supplicum/ laudes pꝛecesqꝫ sumere. Qui carne quondā cōtegi/ dignatus es

p̄ro perditis/ nos mēbra cōfer
effici/ tui beati corporis.
Pro ſole vultu flāmeus/ vt
nix amictu cādid⁹/ ī mōte di=
gnis teſtib⁹/ apparuiſti ꝯditor
Uates aluīnis additos/ tuis
alūnis conferēs/ vtriſq̄ te di
uinitus/ deū dediſti credere.
Te vox paterna celit⁹: ſuū vo
cauit filiū: quē nos fideli pe=
ctore: regem fatemur glorie.
Cōcede nobis q̄s: almis mi=
care morib⁹: vt ad polorꝫ gau
dia: bonis vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangimus/
eterne regū rex deus/ q̄ es tri
nus et vnus deus/ p̄ cūcta re=
gnans ſecula. Amen. v⁹. Sit
nomē dn̄i. R. Ex hoc nūc. an
Tribus diſcipulis de eius
morte turbatis ne de ſibi p̄
dicta reſurrectione dubitarēt
tranſfiguratus domin⁹ glo
riam quam predixerat oſten
dit. pſal. Bn̄dictus. Oracio
Deus qui vnigenitum
tuum hodierna die
mirabiliter tranſfiguratum
celitus vtriuſq̄ teſtamēti pa
trib⁹ reuelaſti: da nobis que
ſumus beneplacitis tibi acti=
bus ad eius ſemper contem=
plandam pertingere gloriā
in quo tue paternitati opti=
me cōplacuiſſe teſtat⁹ es Per
eūdē. Ad p̄mā an̄. Acceſſit p̄s.
Deus in noīe tuo. Ad terciā
ān. Jeſus: p̄s. Legē pone Cp̄
Saluatorē. R. Adoremus
patrem et filium cum ſancto
ſpiritu Alleluya allā. v. Re
gnātē in maieſtate ſua. Allā
v⁹. Dies ſāctificatus. Ad. vi.
an̄. Ut teſti. p̄s. Defecit Cp̄m
Notā fecim⁹ vobis dn̄i
noſtri ieſu xp̄i virtutē
et preſciētiam: ſpeculatores
facti illi⁹ magnitudinis Deo
R. Dies ſc̄tificat⁹ illuxit no
bis. al. al. v. Uenite gētes ado
rare dn̄m. al. v. Adorem⁹ dn̄ꝫ
Ad nonā ān. Deſcēdētibus.
p̄s. Mirabilia. Capitulum.
Accepit dn̄s ieſus a deo
p̄rē honorem et gliām
voce delapſa huiuſmodi ad
eū a magnifica glīa/ Hic ē fi
lius me⁹: in quo michi cōpla
cui. Deo g. R. Adorem⁹ dn̄ꝫ
Allā allā. v. Jn aula ſc̄tā ei⁹
allā v. Adorate deū. R. Dēs
āgeli ei⁹. Ad ſecūdas vš. ān.
Acceſſit ieſus. pſalmus. Di=
xit domin⁹ p̄s. Confitebor.
p̄s. Beatus vir. pſal. Lau=
date pueri dominuꝫ. p̄s. Jn
exitu iſrael. Capitulum. Sal
uatorem. Reſponſo. Confir
mandis ꝗ ad veri cultus ſci=
entiam prouehendis diſcipu
lis Moyſes et helyas cum do
mino loquentes apparuere.
verſus. Quoniā chriſti euan
gelium a lege et prophetis te

stimoniū cōstat habere. Moyses. Gloria. hy⁹. O nata lux ẏ⁹ Adoremus patrē. ℞. Regnantē. ān. Hodie ad patris vocē trāsfigurato dño moyses et helias affuerūt splendidi excessū eius quē cōpletur⁹ erat loquētes. p̄s. Mgt. orō. De⁹ qui hodierna. ¶ Festū dulcissimi noīs iesu fiat septimo idus augusti: festuʒ min⁹ duplex. Ad p̄mas vš sup psal

A Solis ortu. ā. vsq̃ ad occasū laudabile nomen dñi iesu benedictū alła. p̄. Laudate puc. ān. Omnis enī quicūq̃ inuocauerit nomen dñi: salu⁹ erit alła. p̄s. Dilexi. ān. Dirupisti dñe vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomē tuū inuocabo alła. p̄s. Credidi propter. ān. Illuc ascēderunt trib⁹ tribus dñi testimoniū israel ad cōfitēdū nomini dñi alła. p̄s. Letatus sum ān. In conspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad templū sctm̄ tuū: et cōfitebor nomini tuo dñe alła. p̄s. Cōfite

Humilia(bor: iiii. Cp̄m. H uit semetipsum dñs ies⁹ factus obediens vsq̃ ad mortem: mortē autē crucis: propter qđ et de⁹ exaltauit illum et donauit illi nomen: qđ est sup omne nomē: vt in nomine iesu omne genu flectat: celestiū terrestriū ⁊ infernorū. Deo grās ℞. Magnificate dñm mecū: ⁊ exaltem⁹ nomē eius in idipsum. Qr in eo letabitur cor nostrū. Et in noīe sancto eius sperabimus. ẏ⁹. Narrate oīa mirabilia eius: laudamini in noīe sancto ei⁹ Quia. Glīa patri. Et. Hym.

Exultet cor precordiis. sonante iesu noīe: p̄cellit i deliciis: oī plenū dulcedine. Nomen confortans miseros: iesus qui sanat scelera: nomen deterrēs inferos: nomen fugans mortifera. Nomen sonās suauiter: ī metro prosa carmine: qđ leuat nos alacriter: mulcēs suo solamine. Nomen excelsū resonet: iesus in ore omniū: ⁊ cor cum voce cōsonet: vt sanet omne viciū Iesu sal⁹ precāciū: adesto nostris p̄cib⁹: sis director errāciū: ⁊ parce nr̄is actibus Nomen tuū nos muniat: p̄seruās a periculis: et in bonis perficiat: amotis culpe maculis Tibi xp̄e sit gloria: fulgens hoc sacro noīe: honor tuus sit latria: iesu benigne dñe. Gloria tibi dñe: q̄ nat⁹ es de virgine. ẏ⁹. Oīs terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℞. Psalmū dicat nomini tuo do

mine. ān. Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est: et sanctū nomē eius. ps. Magt. Oro.

DEus qui gloriosissimū nomen iesu xpi unigeniti filii tui fecisti fidelib9 tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendū atqꝫ terribile: concede propici9: vt oēs qui hoc nomen iesu deuote venerantur in terris sancte cōsolacionis dulcedinē in p̄senti percipiant/ et in futuro gaudiū exultacionis et intermīabilis iubilacionis obtineant Per eūdē dñm. &c. Deinde fiat solēnis mēo. de trāsfiguracione ān. Hodie ad patris v9. Adoramus patrē et filiū oro. Deus qui vnigenitum. Ad cōpleto. ān. Miserere michi dñe scdm iudiciū diligencium nomen tuū. ps. Cū īuocarē. cpm. Tu in nobis. Hy9

ALma chorus dñi nunc pangat nomina sūmi Messias sother emanuel sabaoth adonay Est vnigenitus via vita manus homousyon. Principiū primogenitus sapiencia virt9. Alpha caput finisqꝫ simul vocitatur et est o Fons et origo boni: paraclytus ac mediator.

Agnus/ ouis vitul9/ serpēs aries/ leo/ vermis. Os verbū splēdor sol gloria lux & ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisqꝫ Angel9 et sponsus pastorqꝫ propheta sacerdos. Athanathos kyrios theos panton craton & ysus. Nominibus his. Signatur iesus. Sint dño laudes. Amen. v9. Custodi nos dñe. ān. O rex gloriose inter sanctos tuos: qui sēp es laudabilis/ & tū īeffabilis/ tu ī nobis es dñe: & nomē tuū inuocatū est super nos/ ne derelinquas nos deus noster/ vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos & electos tuos rex benedicte. ps. Nūc dimittis. Ad matu. Inuitato. Honoremus exaltem9 nomē iesu nobile. Exultemus iubilemus: est sūme diligibile. ps Venite exultem9. Hymnus.

IEsu dulcis mēoria: dās vera cordis gaudia/ sed super mel & oīa: dulcis ei9 presencia Nil canit suaui9: auditur nil iocūdi9: nil cogitat dulcius: q̄ iesus dei fili9. Iesu spes penitentib9: q̄ pius es petentibus: q̄ bon9 te querentibus: sed quid inuenientib9. Iesu dulcedo cordiū: fōs viue lumen menciū. excedis omne gaudiū: et omne desideriū

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expert⁹ no uit credere: q̇d sit iesum diligere. Iesu rex admirabilis: et triūphator nobilis: dulcedo ineffabilis: totus desiderabilis. Mane nobiscū dn̄e: nos tuo replens lumine: pulsa noctis caligine: tua pasce dulcedine. Gloria tibi dn̄e: q̇ natus es. In primo noctur. ā Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis: nos autē in noīe dn̄i dei nr̄i ī uocabimus. p̄s. Exaudiat te do. ān. Memor ero noīs tui dn̄e in omni generaciōe ⁊ generacione. p̄s. Eructauit. ān. Secūdū nomen tuū iesu dn̄e sic et laus tua in fines terre. p̄s. Magn⁹ dn̄s. v̄. Laudabo nomen dei cū cantico. R̄. Et magnificabo eū ī laude. Lc. i

Dum festū festo succedit leta mēs transfertur: et terra iubilat: diffusis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus iesū ī celso mōtis vertice trāsfiguratū: hodie in imis terris humiliatū Heri qualis apud patrē erat iesus: pdebat corporis sui cādore: hodie celebram⁹: quomodo latens diuinitas operatur nostra sub humili natura sacramenta salutis Heri quales erimus scd̄m spem: suo ostendit splendore: hodie quales scd̄m fidē beato debemus viuere more. Heri suam nobis claritatē cōmendauit ad premiū: hodie ministrat sua charitas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria cōsūmāte: ista ī doctrina cuȝ gracia misericorditer cooperante. Prouocat itaqȝ sacra solēnitas huius dignissimi festi: repetēda iustoȝ famosissima gesta: ⁊ veteris ac noue sacratissima mysteria legis: vt sic eo gloriosior hui⁹ appareat noīs institucio: quo dispar ⁊ inutilis inuenit comparacio oīs: que nō sub hui⁹ iesu nominis agat cultu. Tu R̄. Tu es ip̄e rex me⁹ ⁊ deus meus q̇ mādas salutes iacob In te inimicos nr̄os vētilabim⁹ cornu ⁊ in noīe tuo spernem⁹ īsurgentes in nobis. v̄. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime nos propter nomē tuū In te inimi. Lectio. ii.

In hac solennitate charissimi nr̄a spes tota erigitur fides augetur: charitas diffūditur: sūme et indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cōmēdat. Et iubilantibus celestis curie ordinib⁹: ī mentis excessu famulantur ethe rei ciues. Rosei applaudunt martyres quia dum iesus est p̄ aīo robur victores se īclytos

noscunt Et confessores cādi di laudāt cū canore iubilo dū iesus vt mel dulcescit in ore. At dū melos suauis ies⁹ pulsat virgineas aures: filie hie rusalē canētes cursitāt: hym nidice gaudent: cateruatī ex ultent et insimul oēs ꝑmordia salutis dicentes. Jesu no stra redēpcio amor et desiderium. Hec est illa p̄clara festi uitas quā patres diu suspira rūt: lōge ante p̄dixerūt ꝓphe te: mystice signauerūt figure At tandē ille paranymphus gabriel celestis nūciauit marie. Qđ ex te nascet̄ sc̄m: vocabitur filius dei ⁊ nomē ei⁹ ies⁹ Cu. R. Saluos fac nos dn̄e de⁹ nr̄ et cōgrega nos de nacionib⁹. Ut ꝯfiteamur no mini tuo sc̄ō: et gloriemur in laude tua. V. Et sperēt in te q̄ nouerūt nomē tuū qm̄ nō de reliq̄sti q̄rētes te dn̄e. Ut ꝯfi.

I Esus fons vite Lc. iii. signatus: q̄ quattuor in riuos se diffundit p̄ plateas. Jesus a deo nobis factus est: sapiencia/ iusticia/ sc̄tificacio atq̄ redēpcio. In p̄dicacione sapiencia/ iusticia in pc̄ōꝝ ab solucione/ ī cōuersacione sc̄tificacio/ in passione redēpcio. Unde scriptū est. Tres riui fluxerunt a iesu/ verbū dolo ris in quo confessio/ sanguis aspersionis in quo afflictio: aqua emūdacionis in qua cō punctio designatur. Hoc est nomen qđ paulus portabat coram gentib⁹ et regib⁹ vt lu cernam sup̄ cādelabrū. Mira bile est enī ac suauissimum. Unde quidā ait. Si scribas/ si conferas/ non sapit michi nisi legero ibi iesū. Si dispu tes aut conferas/ nō sapit mi chi nisi sonuerit ibi iesus. Je sus ergo nomen dulce ⁊ dele ctabile/ nomen cōfortans pec catorem: et nomen beate spei Ergo iesu esto michi iesus. Nec preterеat nos huius sacratissimi nominis multa vir tuositas. Hoc est nomen qđ cecis ꝯtulit visū/ surdis audi tū/ claudis gressū/ sermonem mutꝭ/ vitā mortuis/ totāq̄ di aboli potestatē de obsessis cor porib⁹ vt⁹ hui⁹ noīs effugauit. Nec ꝓfecto minoris excel lencie ⁊ sublimitatis ē q̄ꝑ vir tutis. Unde scriptū ē. Nomē saluatorꝭ mei fratris mei/ car nis mee: sāguīs mei. Nomen seculis abscōditū/ sed in fine seculoꝝ reuelatū. Nomē mirabile/ nomē īeffabile/ nomē inestimabile/ immo eo mirabilius quo inestimabile/ eo magis gratum quo gratuitum. Hoc autem nomen īpo sitū ei est/ ab eterno: ab an-

gelo ⁊ a patre ioseph Ab eterno: cū iesus a potēcia saluādi saluator īterpretat. Ab āgelo: cū ab habitu saluandi saluator dr/ qd ei conuenit a sue cōcepciōis principio. A patre suo ioseph hoc nomē īpositū est: cū ab actu passionis ⁊ nr̄e redēpcionis future iesus saluator appellatus est. Cu. ℟. Osculetur me osculo oris sui qr meliora sūt vbera tua vino fragrācia vnguētis optimis. Oleū effusū nomē tuū. Jdeo adolescētule dilexerūt te. ℣. Trahe me post te curremus simul in odorē vnguētorꝫ tuorꝫ. Oleū. Glia. Jdeo. Jn. ii. noc. ān. Deus ī nomie tuo saluū me fac et in virtute tua iudica me. ps. Jpsuꝫ. ān. Sic psalmū dicā noī tuo ī seculū seculi vt reddam vota mea de die ī diem. ps. Exaudi deus depre. ān. Sit nomē eius bn̄dictū in secula q̇ nat9 est de ꝟgine maria. ps. De9 iudiciū. ℣. Benedic aīma mea dn̄o. ℟. Et oīa que intra me sunt noī sancto eius. Lcō. iiii

Oleū effusū nomē tuū. Est proculdubio inter oleū ⁊ nomē spōsi nr̄i iesu similitudo. Nec ociose spūssctūs alterutrū cōparauit. Oleum lucet: oleū pascit. oleū vngit Fouet ignē nutrit carnē: lenit dolorē. Oleū ergo lux cib9 et medicina. Sic quidē nomē spōsi: lucet predicatū/ pascit recogitatū/ iuocatū lenit ⁊ vngit. Unde putas in toto orbe tāta et tā subita lux fidei/ q̄ꝫ de predicato iesu noīe? Jn hui9 noīs luce/ vocauit nos de9 in admirabile nomē suū. Unde scriptū est Fuistis aliqn̄ tenebre/ nūc aūt lux in dn̄o. Preterea est et cibus hoc nomē iesus. An nō tociēs cōfortaris quociēs recordaris? q̇d eque mētē cogitatum impinguat. Quid ita exercatos reparat sēsus: ꝟtutes roborat/ bonos mores vegetat: castas fouet affectiōes? Aridus est oīs aīe cib9: si oleo isto nō infūdatur/ Jnsipid9 est: si nō hoc sale cōdiat. Jesus est mel ī ore: ī aure melos/ ī corde iubilus. ℟. Jn semita iudiciorꝫ tuorꝫ dn̄e sustinuimus nomē tuū/ ⁊ memoriale tuū in desiderio aīe Aīa mea desiderauit te in nocte sed et spūs meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te. ℣. Uere tu es deus absconditus deus israel saluator. Anima mea. Lectio. v.

Quod reliquū est ꝓsequamur/ dixim9 nomē dei esse medicinā. Tristatur aliquis vestrū veniat ī cor iesus ⁊ inde saliat in os/ ⁊ ecce ad exortū

nois lumē nubilū oē diffu-
git redit serenū. Labit quis
in crimē/ currit insup ad la-
queū mortis despādo: nōne
si inuocet nomē vite confestī
respirabit ad vitā? Cui aliqñ
stetit āte faciē saluatoris nois
duricia vt assolet cordis igna
uie torpor/ rācor animi: lan-
guor accidie. Cui fons lachri
marū exhaust⁹ īuocato iesu
noie non cōtinuo erupit vberi-
or fluxit suauior: Cui in pericu
lis palpitāti et trepidāti in-
uocatū virtutis nomē nō sta
tim fiduciā prestitit & depulit
metū. Dubiis estuāti & fluctu
anti emicuit semp certitudo.
Aduersis diffidēti iā iāqꝫ de-
ficiēti hoc inuocato noie nū-
ꝙ defuit fortitudo. Deniqꝫ
scriptū est Inuoca me ī die tri
bulacioīs eruā te & honorifi
cabis me. Nichil tā ire īpetū
cohibet supbie tumorē sedat
sanat liuoris vulnus/ restrin
git luxurie fluxū: extinguit li
bidinis flāmā: sitim tēperat
auaricie ac tocius īdecoris fu
gat pruriginē. Nēpe cuꝫ iesū
michi nomio hoīeꝫ michi p
pono mitē & hūilē corde beni
gnū sobriū castū misericordē
et omni deniqꝫ honestate ac
sanctitate conspicuum: eun-
demqꝫ ipsum deum omnipo-
tentem: qui me suo exemplo
sanet et roboret adiutorio.
Hec omnia michi sonant cū
sonuerit iesus. Sumo michi
itaqꝫ exempla de homine: sed
auxiliū a potente. Illa tan-
ꝙ pigmentarias species/ hoc
vnde acuā eas. Et facio cōfe
ctionem cui similem medico
rum nemo facere possit. Tu.
R. Obsecro aūt vos fratres
per nomē dñi nostri iesu xpi
Ut idipsū dicatis oēs et non
sint in vobis scismata. V. Di
scedat ergo ab īiquitate oīs q̇
noīat nomē dñi. Ut. Lcō. vi
Hoc tibi electuarium habes
o aīa mea recōditū in vascu
lo vocabuli huius quod est ie
sus salutiferum certe quodqꝫ
nulli vnꝙ pesti tue īueniatur
inefficax. Sēper tibi in sinu
sit: semper in manu/ & omnes
tui in iesum sensus dirigan-
tur & actus. Ad hoc te inuitat
cū dicit. Pone me vt signa-
culū ī corde tuo Pone me vt si
gnaculū ī brachio. Sic ergo
habes vnde & brachio medea
ris et cordi. Habes inꝙ in no
mine iesu vnde tuos act⁹ vel
prauos corrigas vel minus
perfectos adimpleas/ vnde
tuos sensus vt serues ne cor
rūpāt aut si corrūpāt sanes
O ꝙ pulcher es āgelis tuis
dñe iesu ī forma dei ī die eterni
tatis tue ī splendoribus san-

ctorum ante luciferum genitus: splendor et figura substan cie patris et quidem perpetuo minimeque fucatus candor vite eterne. quam michi decorus es domine mi in ipsa huius posicione decoris etenim vbi te exinanisti vbi naturalibus radiis lumen inde ficiens eruisti: ibi pietas magis emicuit/ ibi charitas plus effulsit/ ibi amplius gratia radiauit. Quam clara michi oriris stella ex iacob: quam lucidus flos de radice iesse egrederis/ quam iocundum lumen in tenebris visitasti me oriens ex alto. Quam spectabilis et stupendus eciam virtutibus supernis in conceptu de virgine/ in vite innocencia/ in doctrine affluencia/ in chorusca cionibus miraculorum/ in reuela cionibus sacramentorum. Quam rutilans post occasum sol iusticie de corde terre resurgis/ quam formosus in stola tua demum rex glorie in alta celorum te recipis. Quare non pro his omnibus omnia ossa mea dicent: quis similis tui? ℟ Jesus nazarenus rex iudeorum fili dei viui miserere mei Ut videam voluntatem dei Et visitem templum eius. ℣. Aspice in me et miserere mei secundum iudicium diligencium nomen tuum domine. Ut videam. Gloria patri. Et visitem. In. iii. nocturno an. Adiuua nos deus salutaris noster/ et propter gloriam nominis tui domine libera nos et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. ps. Deus venerunt gentes. an. Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen tuum in eternum ps. Inclina domine. an. Afferte domino patrie gencium afferte domino gloriam et honorem afferte domino gloriam nomini eius. ps. Cantate. i. ℣. Non nobis domine non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriam. Secundum matheum. ii. c.

IN illo tempore Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicens: Joseph fili dauid noli timere accipere mariam coniugem tuam. Et reliqua.

Omelia origenis. Lectio vii.

IOseph mariam noluit traducere: noluit eam diffamare: sed voluit eam occulte dimittere. Occulte eam a se dimittere volebat sicut pius/ sicut mansuetus/ sicut misericors Juste humilians se in omnibus cauebat et timebat sibimet illius tante sanctitatis coniunctionem adhibere. Idcirco dixit dimittam eam/ et a me longe faciam eam/ et a cognacione mea Maior enim est eius dignitas: super excellit eius sanctitas/ nec mee congruit dignitati. Hec autem

eo cogitante/ angelus dñi p visũ apparuit illi dicẽs. Quare dubitas ioseph Quare imprudenter cogitas? Quare irracionabiliter meditarı̃? Deus ẽ eni qui generat. Qd eni nascetur ex ea de spiritu sctõ est: qꝛ scilicet huius natiuitatis cooperatoꝛ spũsctũs est. Ille quidẽ est de quo scriptura pꝛenũciauit dicens. Puer natus est nobis ꝛ fili⁹ datus est nobis. Pariet ĩquit filiũ: et vocabis nomẽ eius iesum. Uirgo generat: et tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q̇ interp̃tatur saluatoꝛ. Ip̃e eniꝫ saluũ faciet populũ suũ a peccatis eoꝝ. Uocabis ĩquit nomen eius hoc qd ante fuit qd ante secula noı̃atũ est Nõ tu ei ĩpones nomen: nec ex te ei vocabulũ constitue/ sed nomina et voca exultãdo iesum id est saluatoꝛẽ eũ esse testare Tu. ℞ Ecce concipies et paries filiũ Et vocabit nomen eius iesus. ℣ Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit/ et dabit illi dñs de⁹ sedẽ dauid patris eius. Et voca. Le. viii

Et tempoꝛe iesum cepisse saluare ne consideres sꝫ eciam antiquissimũ saluatorem. Ip̃e enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Duo etenim per hoc verbum pꝛeclara designant: qd et deus fuerit et dñs. pꝛi⁹ ante incarnacionẽ xp̃s/ ꝛ qd populus ei⁹ ab eo saluãd⁹ iam tũc ãnũciabat. Et ideo dictũ est. Ipse saluet populũ suum a peccatı̃ eoꝝ vt vere de⁹ Dei enı̃ est virtutis a peccato saluare vel pctã dimittere. Iuste ergo fili⁹ dei habẽs ppl̃m suum venit vt dictũ est ipsũ liberare a peccatis atq̃ saluare siue ex iudeis siue ex gentibus De quo ipse p pphetã iã fuerat elocutus dicens. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te Pete a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terre. Ip̃e saluabit populũ suũ a peccatis eoꝛũ: sanguine videlicet suo cũctos redimens/ moꝛte sua de moꝛtis eos liberans potestate Ipse saluabit hoc est saluatoꝛ omnium hominum atq̃ credencium est. Hoc autem totũ factum est. Quid totuꝫ? Hoc de vnigeniti descensione hoc de domini incarnacione: hoc de angeli ad virginem destinacione hoc de ipsius virginis desponsacione et castitate. Hoc de huius sacratissimi iesu nominis exaltacione. hoc enim totum factuꝫ est ad tocius mũdi salutẽ. Hoc autẽ

totū factū est vt vnū cōplere tur ꝛ vnū cōsūmaret. Quid? Illud ꝙ virgo genuit: ꝙ v'go permansit: et intacta virgo perseuerauit. Ecce inquit virgo in vtero cōcipiet et pariet filiū. Pariet filiū ad denuo reparādū adam ad inobedienciā eue ꝑ marie obediēciam excludendā. Ad erigendum iacenciū gen⁹ qđ ꝑ mulieris temerariā crudelitatē fuerat ante deiectū ℞. Cū appropinquasset iesus hierosolymis turbe autem q̄ precedebant et que sequebant clamabant dicētes osanna filio dauid benedictus qui venit ī nomine dñi. Rex israel osanna in excelsis. ℣. Dñe saluū me fac o dñe bene prosperare benedictus qui venit in noīe domini. Rex israel. Lectio nona

ET vocabunt nomē ei⁹ emanuel: quod īterpretatur nobiscū deus. Uocant nomē eius prius angeli psallētes ī eius generacione atq; gaudentes sicut deū omniū et regem pacis ad hominē venientē. Deinde apli vnigeniti dei dñacionē atq; virtutē oībus gentibus predicantes. Adhuc et sancti martyres cōtra ignes et gladios vsq; ad mortem resistētes. Deinde cū sti credentes hocipsū nomen vsq; ad cōsūmacionem seculi memorātes atq; laudantes. Et vocabunt nomen eius emanuel: qđ interpretatur nobiscum deus. Qui vocabunt nisi iusti quorū vocabit ī terra nomen nouū. Non sicut prius in figuris et in imaginibus: sed facie ad faciē apparentem/ nobiscū deus. Abrahe patri credenciū tribus horis temporis licet non ꝑ ipsā ineffabilē deitatis sue substāciam/ sed pocius per angelicā speciē a meridie visus est. Nobis triginta tribus annis in terra apparuit/ et cū hoībus conuersari dignatus est. Iacob breui tēpore ꝑ angelū nichilominus apparuit colluctans cū eo/ quinq; se ab eo superari permisit vt hunc mundum corde merito benediceret atq; israel nomīaret. Nobiscū deus amplius magisq; pro nobis magnificum certamen adimplēs ꝛ vsq; ad mortē accedēs vt morte sua mortem occideret et benedictionē atq; immortalitatem mundo corde populo condonaret/ q̄ fiducialiter dicit nobiscū de⁹ Per euangelistaꝝ ꝛ apostolorum ꝑdicacionē/ per sācti sui corporis sacramentū/ per gloriose crucis signaculū/ ꝑ gloriosi noīs sui exaltacionem.

Per ista ergo oia nobiscū de-
us. Ipsi honoꝛ et gloꝛia ī se-
cula seculoꝝ : amen. Tu. ℟.
Hec autē scripta sūt vt creda
tis qꝛ iesus est xp̄s filius dei:
et Ut credentes vitā habeat͡s
In noīe eius. ℣⁹. Confitemi
ni dn̄o ⁊ inuocate nomē eius
annūciate inter gētes opera
eius. Ut. Gloꝛia. In no p̄s.
Te deū lauda. In lau. ℣ Ad
iutoꝛiū nostrū ī noīe dn̄i. ℟.
Qui fecit celū et terram. ān.
Vocatū est nomen eius
iesus qd̄ vocatū est ab
angelo pꝛiusq̄ꝫ in vtero cōci-
peretur allā. p̄s. Dn̄s regna.
ān Laudate nomē dn̄i nr̄i ie
su xp̄i qm̄ suauis est ipse ⁊ in
eternū mīa eius alla. p̄. Jubi
late. ān. Benedicā te dn̄e iesu
in vita mea et in noīe tuo le
uabo man⁹ meas alla. p̄. De
us de⁹. ān. Justi tulerūt spo-
lia impioꝛū ⁊ decantauerūt
nomē tuū dn̄e et victricē ma
nū tuā laudauerunt pariter
dn̄e de⁹ noster. p̄s. Bn̄dicite.
ān. Juuenes et ꝟgines senes
cum iunioꝛib⁹ laudent nomē
dn̄i qꝛ exaltatū est nomē eius
solius alla. p̄s. Laudate. Cp̄.
Omnib⁹ q̇ inuocant no-
men dn̄i nr̄i iesu xp̄i in
omni loco ipoꝝ ⁊ nr̄o gracia
vobis et pax a deo patre nr̄o
et dn̄o iesu xp̄o. Deo g. Hy⁹.
B C

Iesu auctoꝛ clemencie: to
cius spes leticie: dulcoꝛis
fons et gr̄e : vere coꝛdis deli-
cie. Iesu decus angelicū : ī au
re dulce cāticū : in oꝛe mel mi
rificum : in coꝛde nectar celicū
Iesu flos matris ꝟginis : fa
uus nr̄e dulcedinis : dec⁹ hūa
ni generis : da lucē veri lumi
nis. Iesu sole serenioꝛ: ⁊ bal
samo suauioꝛ : omni dulcoꝛe
dulcioꝛ : pꝛe cūctis amabilioꝛ.
Iesu sūma benignitas: mira
coꝛdis iocūditas : incōpꝛehen
sa bonitas : nos stringat tua
charitas. Rex virtutum rex
gloꝛie: rex insignis victoꝛie: ie
su largitoꝛ gracie/ honoꝛ ce-
lestis curie. Te celi choꝛus p̄
dicat: et tuas laudes replicat:
iesus oꝛbē letificat : ⁊ nos deo
pacificat. Glia tibi dn̄e q̇ na
tus es. ℣. Sit nomē dn̄i iesu
benedictū. ℟. Ex hoc nūc et
vsq̄ꝫ in seculū. ān. Joseph fili
dauid noli timere accipe ma
riam cōiugē tuā. qd̄ enī in ea
natū ē de spiritu sc̄tō ē pariet
autē filiū et vocabis nomen
eius iesum. ipse enī saluū fa-
ciet populū suū a pc̄tis eoꝛuꝫ
p̄. Benedict⁹. or̄o De⁹ q̇ glo
riosissimū. Ad p̄mam ān. Uo
catum est. Cetera oīa sicut in
die natalis dn̄i. Ad terciā ān
Laudate. p̄s. Legē pone. Cp̄ꝫ
Omnibus qui in. ℟. Lauda
R

bo nomen dei cū cātico alla alla. ℣. Et magnificabo euꝫ in laude alla alla. ℣. Bn̄dic aīa mea dn̄o. ℟. Et oīa que intra me sunt nomini sancto eius. orō. Deus qui gloriosissimā. Ad sextam an̄. Bn̄dicaꝫ te. ps. Defecit. Capitu. Omne quodcūqꝫ facitis in verbo: aut in opere/ oīa in nomīe dn̄i nostri iesu xp̄i facite gracias agentes deo ⁊ patri per ipsū. ℟. Benedic aīa mea dn̄o Alla alla. ℣. Et oīa que intra me sūt nomini scō̄ eius alla. ℣ꝰ. Non nobis dn̄e non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriā. Ad ix. an̄. Juuenes. ps. Mirabilia. Capm Denūciamus autē vobis fratres in noīe domini nr̄i iesu xp̄i vt subtrahatis vos ab omni fratre ābulante inordinate et nō scdm̄ tradicionem quā acceperunt a nobis. ℟. Non nobis dn̄e nō nobis Alla alla. ℣ꝰ. Sed nomini tuo da gloriā Alla. ℣. Sit nomē dn̄i iesu bn̄dictū ℟. Ex hoc nūc. orō. Deꝰ qui Ad scdas veš. an̄. Vocatū est Psalmi qui ad primas vespe. dicant. Cp̄m. Omibus qui. ℟ Hec autem scripta. hymꝰ Exultet cor pre. ℣ꝰ. Omnis terra. an̄. Exurgens autē ioseph a somno fecit sicut precepERAT

perat ei angelus domini ⁊ accepit cōiugem suam et nō cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocauit nomen eius iesum alleluya. p̄. Magnificat. orō Deus qui gloriosissimum ⁊c Quotidie infra octa. vbi festum noīs iesu est maius duplex et octaue cum regimine chori hoc modo de eiſdē octa. fiat seruicium cum predictis inuitatorio: hymno: an̄is et psal. sicut in prima die. Versiculi et responso. scdm̄ ordinem nocturnorū dicant quādo de octaua agitur. Completoriū non mutatur nisi quando de aliquo festo agitur. Tūc enī fiat sicut in festo sancte trinitatis Per octa. ante laud. ℣ꝰ Adiutorium nostrum in no. In laudibus hec sola an̄a. Vocatum est nomen. ps. Dominꝰ regnauit. Capi. ⁊ hym. et ℣. sicut in prima die an̄e super Benedictus et Magnificat dicant de an̄is sup psal. ad primas vespe. cum repeticione earum. Ad primam super psal. Quicunqꝫ vult. an̄a Te iure laudant Notanduꝫ est eciam qꝫ quādo fit seruicium de octa. tunc in fine omnium hymno. dicetur Gloria tibi domine qui na. nisi ī fine Alma chorus. Si dies

dn̄icus infra octauas contigerit ⁊ vacauerit a festo scti laurēcii et festo sctī ypoliti sociorūq eius: et nisi hystoria īchoanda fuerit: ad p̄mas vš ān. Uocatū est. Psal. qui ī p̄ma die. Cetera oīa sicut ī pri ma die preter R. qd non dicetur. Mēo. de sancto si occurrat de dn̄ica de trinitate ⁊ processio ante crucē In redeūdo de omnibus sctīs. ān. Salua tor mundi. V⁹. Letamini ī do mino. Orō. Infirmitatē. Ad matuti. oīa fiant sicut ī p̄ma die. Tres p̄me lectio. de octa. Medie lectio. de festo trium lectionū tunc ibidē contigē. Uel fiant medie lec. de octa. sancti laurencii quādo festu3 trium lectionū non cōtingit: Tres vltime lectio. de expōc euangelii sicut in prima die. ad laudes: primā: ⁊ horas Cetera fiant sicut per octauas.

¶ Secūda die de cōstituciōe nomīs iesu. Lectio. p̄ma.

QUem non libet de cōsolaciōis plenitudine sacri noīs iesu diucius contemplādo immorari? Uideam⁹ igitur de incōprehēsibili hui⁹ sacratissimi nominis institucione: quibus nempe litteris integratur: et fortassis non videbitur inutile: nec deerit deuotis venerabile sacramētum. Duabus ex syllabis iesus conficitur paucis tamē litteris syllabe constituūtur Sed quid in hac litterarum serie charissime queris? Audi Si enim vt ait saluator omnes capilli vestri numerati sunt quos nature ascribitis/ quanto magis littere sub numero pauco in quarum adunacione tanta copia plenitudinis sapiencie et sciencie dei celi et terre et oīum que in eis sunt: non inutilis consideracio putetur. Gloriam prebuit viro in capillis? arbori in foliis nec est in obliuione eorum quanto magis gloriam non dabit nomini suo in sacri nominis iesu litteris In his duabus syllabis latet totum quod querim⁹ qd adhuc nescimus quid est/ vsq iesus fiat omnia in omnibus Opera enim dei perfecta sūt: nec vnum iota aut vn⁹ apex preteribit donec omnia fiant quia omnia numero/ pondere mensura fecit et statuit. Tu autem. Lectio secunda.

Huius ergo noīs integracio cum operis est dei: vnum iota non erit inane. Quare hec oīa dico? Qr littere hebreorū oēs pene interpretabiles sūt: grece aut latine non sic: neq barbarorū littere. sicut nēpe

diuinitatis maiestas īmensa
dignatur sub exigua carnis
massa latere/ ita et īundans
sue bonitas dulcedinis pau
cis sub lr̄is signari ad nr̄m
gaudiū meritū et premium.
Sacrū fr̄es audite mysteriū
nr̄is mentis auribus resonet
hoc nomen iesu benedictum
qd̄ apud hebreos tribus lr̄is
cōprehēditur cū titulo prin-
cipiū vite exēplū cōclusione
et principiū est cōclusio. Iste
principiū ī die virtutis dei in
splendoribus sāctoꝝ ante lu-
ciferū genitus. Iste verbū in
principio apud deū: iste prin-
cipiū in quo creauit de⁹ celū
et terrā et oīa que in eis sūt.
Iste est qui interrogantibus
iudeis quis esset dixit: prin-
cipiū q̄ et loquor vobis. Iste
est cōclusio et finis apud eos
ī quos fines secloꝝ deuenerūt
Cū verbū dei principiū sit ca
ro finis hominū factū. Iste
caput et finis qui oīa morte
cōclusit cū dixerat cōsūmatū
est. Bene hic ait zacharias ꝓ
pheta. In dieb⁹ illis erit dn̄s
vnus ⁊ nomē ei⁹ verū. lc. iii.
Liquet ex dictis saluatorem
esse iesū primum et nouissimū
primū ī creacione nouissimū
in redēpcione primū in bene-
faciendo: nouissimū in retri-
buēdo: et hoc quid est nisi vt
veritas vocis signati certitu
dinē indicet. Si iacob post lu
ctaminis nex⁹ hoc solēne no-
mē isrl̄ meruit sibi īponi tri-
bus cōfectū syllabis: vir vi-
dens deū īterpretātibus/ sub
figurato velamine christum
iesū futurū significantibus/
multomagis duabus in xp̄i
iesu noīe signatur mysticum
leticie sacramentū. Admire-
mur eū cuius sapiēcie non est
numerus cui⁹ magnitudinis
nō est finis vt soli poliqꝫ vnā
faceret rempublicam duab⁹
syllabis paucis ꝙ cōnexis lit
teris voluit innotesci: ex vo-
lūtate ac potestate dignante
sua bonitate. Quare iesū si
bene scis/ sat est si cetera ne-
scis. Nam hoc est nescire/ sine
xp̄o iesu plurima scire aposto
lum audi. Nichil me iudicaui
scire inter vos/ nisi iesum chri
stum et hunc crucifixum.

Memoria de sctīs. Die. iii. de sā
ctificacione noīs iesu. Lcō. i.

Nostra cursū replicat
gaudia ista festiuitas
sctā: vt cui⁹ aīmus min⁹ reso
cillabatur in beati noīs iesu
integracione iā adipe et pin
guedine sctīficacionis eiusdē
repleat aīa ei⁹/ ⁊ labiis exul-
taciōis laudet nomē dn̄i sctm̄
Ipa nāqꝫ felix noīs interpre-
tacio sic nos in eo sctīficat/ vt

dignissima laude super omia sanctificetur in nobis iesus vere salus interpretatur. Et merito quia domini est salus et sup populū suū benedictio eius. Cuius eius? Eius dico qui operatus est salutē in medio terre: qui extendit inuitātes manus suas ad retribuendum vt venientes cum exultacione: portantes manipulos iusticie ab oriente et occidente recumberent cum abraham ysaac et iacob in regno patris nam q̄tum distat ortus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras misertus nostri. Tu. Lctō. ii.

Iste est verbū qd̄ misit deus et sanauit oēs de itericionib⁹ suis. Sic nobis est salus vt suo actu beato pariter sit nostri terminus doloris et per deitatem in gloria terminus felicitatis eterne. Caueamus igitur charissimi ne sibi degeneres simus. Nempe sicut per bonos glorificatur ita et per malos ad eius opprobrium et contemptum blasphematur iustus iesus deus noster. Sanctificemus illum in nobis vt et ille nos sanctificet in se. Qui non sanctificat iesū non sanctificabitur ab eo. Sanctificamus iesum in nobis: quando scientes eum sanctum timemus eum et sollicite vigilamus ne forte violemus eum per opera mala. Sicut qui veste fulgida vestitus fugit sordes: ne cōiquinet eam: sic qui in corde suscipit iesum sollicitus esse debet ne cōtaminet eum. Lucis profecto ad tenebras non est conuencio: nec iesu xp̄i ad belial. Scias ergo si contaminatus fuerit in nobis ille qui sui in natura incontaminabilis est iniuriam istam nostro vindicabit interitu. Tu. Lctō iii.

Spirat opera salutis et exercet. Jesus interpretatur salutaris. Nec sine merito clamemus proinde singuli cōuerte nos deus salutaris noster/ et auerte iram tuam a nobis. Si vero sanguis hyrcorum aut thaurorum et cinis vitule aspersus inquinatos sanctificabat ad emūdacionem carnis peccatricis/ q̄tomagis sanguis christi quem pro nobis effudit abunde: qui et per spiritum sanctum semetipsū obtulit immaculatū deo patri emūdabit sctificabitqꝫ cō scieciā nr̄am ad seruiēdū deo viuēti vt digne famulemur ei et repromissionē accipiant q̄ vocati sūt hereditatis etne? Nō enī sonat sctūs nisi sāguine tinct⁹. Sāguine iesu tinge=

ris: vt salutaris sit tibi iesus Oremus igitur fratres assidue ad iesum vt suam nobis infūdat grām per quam perueniamus ad interminabilē felicitatē que salutaris appellatur. Dicam⁹ ergo. Ostende nobis dñe iesu mīam tuam et salutare tuum da nobis. Mēo. de. s. romano. Quarta die fit de sancto laurencio cū mēo. de oct. tam ad vesp. q̄ ad mat. et missā. Quīta die de descripciōe nois iesu. Et festū. s. blaani differt vsq₃ post oc. l. i

Gaudia festi cōtēplātes beatissimi nominis iesu descripcionem perscrutemur Ad nostrā doctrinā mentisq₃ consolacionem aduertēdum esse arbitroꝛ nō ociosum q̄d sub legis figura pꝛeterit factum: quod nobiscū graciose agitur in re que in eternū est pmāsura. Legimus vtiq₃ apd hebꝛeos tetragramaton reuerencie et honoꝛis nomen dei fuisse dignissimū summi pontificis fronti supeminēs atq₃ lamina aurea sculptum. Hoc lrīs quatuoꝛ hebꝛaicis scriptū sācti p̄cinuere prēs magni esse mysterii. Tetragramaton namq₃ nostra in lingua sonat iste est pꝛincipium vite Nec pꝛofecto hoc aliud nomen venerabile iesus q̄ pꝛincipiū vite: hoc est saluatoꝛem esse iesum chꝛistum designare perhibetur. Signatur ergo iure sub iesu noīe quod in figura pꝛefuit sub altero. O nomen cūctis admirabile terribile peccatoꝛib⁹ et peramabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cū scalam vidisset terram celosq₃ tangentem: ait. O q̄ terribilis est locus iste. Sacrum mysterium īnuens vt malis fieret terribilis/ quos spiritu oꝛis sui interficeret/ qui bonis venerat vt angelus consilii et fieret pater futuri seculi chꝛistus iesus qui inibi natus est vbi scalam viderat iacob.

Iesus igitur est scala celi/ quia iesu scanditur celum.

Signetur ergo in fronte mētis deuote que aīma iusti merito nūcupatur. Lectio scda.

Gaude igitur gaudio magno scutifer iesu chꝛisti: qui dū gurgite sancto immergeris: sacro inungeris crismate atq₃ alta fronte crucis signo insignitus fueris totus in te describitur iesus. Impꝛessus anime caracter indelebilis iesu nomen graciose impoꝛtat Hinc in apocalipsi scriptum est. Uidebunt faciem eius/ et nomen eius scriptum in frōtibus suis. Quod laminā au

ri typice gestabat in fronte pontifex: iam eternaliter iustus quisqꝫ sub nomine gerit in anima. O gens sancta genus electum regale sacerdocium populus acquisicionis vobis credentibus honor et virtus: vt virtutes eius iesu annuncietis de die in diem donec auferatur luna qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen nominis sui et glorie. Gaudete iterū dico et exultate/ qr nomina vestra scripta sunt in celis: per iesū christum qui est primogenit⁹ mortuorum/ et predestinatus filius dei in virtute. Ideo primitus vt decuit nomen eius inscriptum dixerat sicut per prophetā ait. In capite libri scriptum est de me/ vt facerē voluntatem tuam. Lectō. iii.

Non absqꝫ prophetico presagio reor id esse actū ab iniquo pylato: sicut nec qd cayphas pontifex prophetauit nescienter dicens meli⁹ est vt vn⁹ moriatur pro populo ꝙ vt tota gens pereat. Deniqꝫ insultantibus iudeis pylatus ait: quod scripsi scripsi: quando pro titulo triumphali exerit iesus nazarenus rex iudeorū. Hoc trib⁹ linguis scriptū est/ hebraica/ greca/ et latina/ vt xpi fides toto orbe terrarum annūciaretur ad salutē. Nomen iesu ad cōtumeliā exerit hierusalem in terris: vt inueniretur ad gloriam ī hierusalem cuius participacio inidipsū in celis. Unde iohannes in apocalipsi vidit sanctā ciuitatem hierusalem habentē claritatem dei. Uidit in fundamentis duodecim portarū lapide precioso ornatarum: noīa apostolorū et agni iesu christi splendide descripta. Ubi et templum erat deus et agnus ille christ⁹ iesus omni maiestatis gloria plenum. Ad hoc charissime festinem⁹ nos ingredi: vt sicut vendicat in nobis esse et bonum: ita et nos maneamus in illo

Memoria de sancto tyburcio Sexta die. Lectio prima.

Auida mens hominum adūscire semper appetit cogimur inferre quomō iesu amenissimū nomen prenunciatum est. Prophetam audi. Reuelabitur filius meus iesus cum his qui cum eo iocundabuntur. Et sequitur. Post paucos annos morietur filius meus iesus: et conuertetur seculū. Satis namqꝫ ex effectu manifesta patet hui⁹ diuini oraculi prenūciata veritas. Quid manifestius apercius de illo ꝓphetico

vaticinio: in deo gaudebo et exultabo ī deo iesu meo? Quē nascēdū corporis nō viderat oculo lōge monuit ex nomīe pariter et re. Nā diuin9 ille esayas dicit Ex vtero matris mee vocauit me nomīe meo. meo vtiq3 nō alieno: q2 iesus scdm carnē saluator appella tus est/ q̇ ab eterno saluator erat scdm diuinitatē. A seculo non est ignotum sacrosan ctū nomē iesu/ cū a tot tātisq3 viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice prenū ciatum est. Lectio secunda.

Quāq̄ vero in veteri testamento nōnulli appellati sūt noīe iesus: vt iesus naue qui iosue dicebat. iesus sirac/et ie sus filius iosedech: cor tamē nullus futur9 erat qui saluū faceret populū suū a pctīs eo rum. Plures fateor in lege p̄ nominati fuere anteq̄ nati/ ismael/ ysaac/ sanson: iosyas cirus/ agag/ hieremias atq3 iohannes baptista/ sed oēs ie sum xp̄m designare censent. Alios vero ex lege saluator3 nouimus/ moysen/ cyrū/ et io seph: nec eorū aliquis qualis iste ad quē genu flectimus ie sus: nomīe et re p̄figurabat. Sūt et isti saluatores/ nā q̇squis cor magne salutis fuit promotor aut ppl'i remouit dedecus: aut ab īgruenti clade liberauit patriam: singuli tamen sub vmbra degentes ī spe aduentus dn̄i nr̄i iesu xp̄i Namq3 ies9 xp̄s heri et hodie Recte ergo et iuste īpositum est sibi nomen: qd est laudabile ab ortu solis vsq3 ad occasum. Si enī hominū concē tus sī angelor iubilus canor mentes allicit/ iubilantes animos efficit vt se vix capere possit non min9 profecto hoc verbum iesus qd prenūciari mandauit in mille generaci ones. Nobis speculantib9 q̄ non licet homini loqui: sit ie sus verbum semp manens ī ore & opere/ qui semp est verbum dei manās ex corde No ster iesus est verbū dei: q2 ver bum dei caro factū habitauit in nobis. Lectio tercia.

Triplici nomine deuote in signitū et prenūciatum saluatorem ex euangelio didici mus. Primo filius dei appel latur: scdo xp̄us: tercio iesus Vocatur etenī fili9 dei/ ī q̄tū est de deo deus. Christ9/ quia homo a psona diuina q̄tum ad humanā naturam assum ptus. Jesus/ vt de9 humanitati coniunctus. Fratres igi tur charissimi qui in puluere estis expgiscimini et laudate Ecce dn̄s venit cū salute/ ve

nit cum vnguento: venit cuȝ gloria Neqȝ enĩ sine salute venit iesus/ neqȝ christ9 sine vnctione/ neqȝ sine gloria venit filius dei. Ipse equidẽ salus ipse vnctio: ipse gloria Deũ ⁊ dñm nrm iesũ xpȝ his modis cognoscimus: noĩe. natura. natiuitate. potestate. et pfessione. Hũc iesum saluatorem sancti predixerũt pphete: de eo testatur pater/ de se ipse pfitetur. Apostoli predicãt. religiosi credunt. demones confitent. iudei negant. gentiles in passione cognoscũt. Obmutescat ergo oĩs impietas que filiũ dei iesũ christũ esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica/ que dei filiũ christũ iesum incarnatũ spernit et denegat. Accedas o aĩa xpiana: pfiteamur nomini sancto dñi: ⁊ gloriemur in laude iesu. Cui honor ⁊ gloria per infinita sclor secula amen. Tu. Septima die de sctõ ypolito sociisqȝ eius ix. lc fiant. Tres prime lec. de cõi plurimor martyr. medie lec. de festo iesu. tres vltime de pprietate sctõr cũ propriis laudibus cũ mẽo. tm̃ de noĩe iesu. Dñica infra octa. si contigat/ oĩa sicut in prima die pter R qd non dicetur. Meoria de sancto laurẽcio. Meoria de dñica et de trinitate/ et processio in introitu chori.

Nō Saluator. Lctõ pma.

Non latet nos dilectissimi deo et hoĩbus quomodo nouissimis diebus istis deus suam multiplicauit misericordiam: vt nobiscũ gracio se magnificaret leticiam qui non solũ aduenit domĩator dñs/ sed qualis quantus ve fuerat ostendit/ cũ pie et mãsuete manifestauit suũ nomẽ coram hoĩbus. Crediderunt patriarche de christi futura ĩcarnacione certificati patres fuere: qbus profecto hoc de quo agim9 deuotũ nomẽ manifeste nõ est reuelatũ. Iacob xpm ĩcarnandũ predixit. Nõ auferet inquit sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore ei9: donec veniat qui mittẽdus est. Hoc mirabile misteriũ sed mirabilior dei bonitas: vt gloriosũ9 sui iesu nomen venerandum a nobis sua mediante passione exaltaretur quod pri9 fuerat absconditũ Uocabulum istud iesus dulce ⁊ gloriosuȝ omni adoratu cultuqȝ dignissimũ nomen super omne nomen/ nõ decuit ab hoĩbus appellari neqȝ ab eis afferri in mundum: sed ab excellenciori maiori qȝ natura angelica Gabriel ergo ad mariam ait

Ecce concipies in vtero et pa
ries filium/ et vocabis nomē
eius iesum. Hoc nempe nomē
nouum/ quod os domini nō
hominis nominauit. Lctō. ii.
Quā𝔮 enī legifer deo acce-
ptatissimus moyses diuina
oracula acceperat et vt ami-
cus ad amicum locutus est ei
deus: hoc venerabile nomen
non vidit aperte petenti vi-
dere faciem eius ait. Non po
tes videre faciem meam et vi
uere: sed posteriora mea vi-
debis. Populus israel moyse
signatus incarnacionem cir-
cūcisionem passionem et ascē
sionem que dei posteriora ap
pellantur re et nomine vidit
quem ille in rubo nec anterio
ribus inuisibilis dei maiesta
tis potuit cernere viuens.
Noluit eius nomen nosci ad
salutis plenitudinē de celis:
vs𝔮 dū nasceret plenitudine
temporis et noīaret in terris
In facie noīatur de9 ego sū:
in posteriorib9 iesus appella
tur. Primū nomē ignoti dei
et timoris iesus nomen ab oī
bus pregustatū est et amoris.
Iesus amor īdicibilis amor
delectabilis/ amor inextingui
bilis. Ies9 peccati abluit ma
culā ne culpa coīquinet mē-
tē sctīficat: ne reat9 ad penā
obliget ad gl'iam iustificat
Unde apostolus ait. Abluti
estis sanctificati estis iustifi-
cati estis in nomine domini
nostri iesu christi. Hoc ergo
nomen domini quicun𝔮 in-
uocauerit: saluus erit. lc. iii.
Veneremur igit hoc deuo-
tissimū nomē/ et oīa quecū𝔮
facim9 in verbo aut in opere
vt suadet apl's in nomīe iesu
faciamus. Quippe bene erit
oībus inuocantib9 eū in veri
tate et volūtatem timenciū
se faciet: et depreccacionē eo𝔯
exaudiet iesus. Iesū beatus
ignatius sue passiōis in ago
ne inuocauit et bene sibi erat
bestias ferocissimas ardentis
simos ignes: cetera genera
tormento𝔯 superauit/ gl'iosū
memoriale vltra humanam
estimacionē corde suo īscrip
tū suscepit de manu dñi iesu
sempiternū. Nā𝔮 corde par
ticulatim scisso litteris aure
is scriptus inuenitur iesus cu
ius ob mirabilem graciam/
plures venerantur eū fideles
Dyonisius atheniensis hui9
virtute nois cecū illūiauit/
euāgeliste iohāni venenū nō
nocuit. Dyane in nomīe iesu
templū deiecit/ aristodemus
intoxicatos mortuos suscita
uit. Claudū sedētē in porta
petrus et iohannes erexerūt/
enee paralitico petr9 gressū

restaurauit/ ac thabitam viduam mortuam vite prestine reduxit viuam. Merito ergo colendū et venerādū est tam efficax nomen ad cui9 virtutē grām et ɔsolacionē tot tātaqꝫ cōsistunt miracula. Tu aūt. Medie lectiones de sancto. Si tamen dies dominic9 fer ta die euenerit tunc fient me die lectio. de sancto laurencio. Tres vltime lectiōes de expositiōe euangelii sicut in prima die. In laud. vna. ā Memo. de sancto de dñica et de trinitate. In oc. ad p̄mas ves super. p̄os. vna sola. ān. A solis ortu. Cetera oīa fiāt si cut ī die. Mēo de sctō eusebio et de sācto laurencio. Lctō. i.

Confitētib9 hoc salutiferꝫ iesu nomē corā hoīb9: copiosa merces repromittitur ī celis. Veneremur igit̃ inuocādo inuocem9 cōfitēdo et cōfiteamur noīe sctō ei9 qm̄ bonū est. Qm̄ qui confitetur cōfitebit̃ a dño iesu xp̄o corā deo patre et angelis/ non in terra sed in celis. O vere beata cōfessio hominis: sed felicissima iesu filii virginis. Illa cōfessio morientis et merentis in via. ista in eternum viuentis atqꝫ premiantis in patria. Illa laudis/ ista retribucionis. Illa in peregrinacione ista in beata quiete. Corde simul et voce iesum venerare: et opere ne detractes quia qui ore aut opere iesum negat/ fidem negat et est infideli deterior. Nec quisqꝫ de se de iesu requisitus: celare habet hoc nomen gloriosissimū Qui enim pro nomine iesu mori paratum non se inuenerit: nec se nouerit fore christianum. Pauli vt testantur miracula: amputato capite palpitans lingua ter iesum confessa est: ad cuius nominis cōfessionem tres fontes vbi lāguidi et infirmi sanātur mirum in modum eruperunt.

Saulus audita voce hac ego sum iesus quem tu persequeris: cecus cecidit/ ab anania in iesu nomine baptizatur: atqꝫ a suis oculis squamis cadentibus illuminatur. Gaudeamus igitur euangelizando hoc dulce nomen: vt ab ipso laudemur: et vasa glorie cum paulo simus electa vnde scriptū est vas electiōis est michi vt portet nomē meum coram regibus. Lectio. ii

Hoc deuotissimū nomē fratres mēte honorem9 dū cogitatur voce dū audit̃ verbo dum enunciatur oracione dū legitur inspirata visione aut scriptura dum videtur:

quia pꝛofecto oībus his modis esse habet iesus. Est pꝛeterea nō venerabile solū hoībꝰ sed et demonibꝰ multū terribile. Clamāt nāqꝫ semper iesu cur venisti ante tempꝰ nos pdere? Xp̄i discipulis hec potestas tradita est/ vt suo ī noīe demonia subiicerēt. Angelis pfecto hoc nomē letabile/ cū in eo ip̄oꝝ ruina reparatur Hinc subtiliꝰ fuit pphetatū. vtiliꝰ poptatū/ graciosiꝰ nobis publicatū. Et qꝺqꝫ greco stultū ⁊ iudeo scādalosū hiis tamē q̄ salui fiūt sūme virtuosū est. Nec īmerito vendicat sibi nomē qđ est sup oē nomē Hoc ergo nomē deuotissime veneremur: a quo nr̄a fluūt cūcta pꝛesidia iesū dulcia pꝛecoꝛdia pulsent: exitꝰ aquarū nr̄i deducāt oculi atqꝫ crebꝛis singultibꝰ arida suspirēt pectoꝛa. Quoꝝ non erūt cōpūcta coꝛda tot vbi videnł legūtur qꝫ facta miracła? O ergo dulcissime iesu si dulce est flere de te ī mūdo: qꝫ dulce est de te iesu gaudere in celo. Lectio. iii.

Exultet iam angelica turba ob huiꝰ festi sacrati noīs iesu diuina mysteria ac pꝛo tante benignitatꝫ dignitate: ītonet canoꝛ iubilꝰ coꝛdi et oꝛi salutaris. Gaudeat se nr̄a regio tāti noīs illustrata honoꝛibꝰ ppłs sedēs in tenebꝛis sēciat se amisisse caliginē et in hoc beato noīe gaudeat recepisse salutem. Leteł pia mr̄ eccła huiꝰ festiuitatis decoꝛata gaudiis xp̄ianoꝝ deuotis melodiis vociferet hec eccła xp̄i. Cōgaudeant huiꝰ sāctissimi festi pcuratoꝛes in quo non deꝰ detinet sed graciā cōfert seruatqꝫ copiosā merēdi materiam vt plenius gloꝛientur in laude sui hoc fidei hoc spei hoc charitatꝫ nomē fūdamētū merito nūcupał a quo nō potest q̄sqꝫ aliud ponere: qꝛ id positū est xp̄s iesꝰ. Exculpemꝰ de hoc lapide angulari qui creuit in mōtē varia tabernaculi festi et cauti simꝰ ne segnes dilectione głiaciōe pigri īueniamur in xp̄o iesu. Hūc diligere ex toto coꝛde teneris tota aīa ⁊ oībꝰ viribus tuis. Ecce homo. Nichil reliquit q̄ totū sibi vendicat pꝛospice quid negas vide q̄d potes mensures opere quid debes: iesu xp̄o vero regi īmoꝛtali q̄ viuit et īperat per sećła deꝰ atqꝫ vēturꝰ ē iudicare viuos ⁊ moꝛtuos ⁊ sećłz p ignē.

Medie lect. de sancto eusebio Secundum lucam. ii. capło.

IN illo tp̄e/ postqꝫ cōsūmati sūt dies octo vt circūderetur puer vocatū est no

men eius iesus. Et reliqua.
Omel ex diuer. tracta. s. vii.
NEcq̃ ei querere est xp̃ia
nis cur voluerat dñs
circũcidi propter quid circũ-
cisus est propter quid passus
propter q̃d tali ac tanto noĩe
vocat⁹. Nichil hoꝝ ꝑpter se
sed oĩa propter electos omĩa
propter delicta nr̃a. Quod
vocatũ est inquit ab angelo
priusq̃ in vtero cõciperetur
Vocatũ plane nõ impositũ
nẽpe hoc nomẽ ei est ab eterno
a natura ꝓpria habet vt sit
saluator: innatum est ei hoc
nomẽ nõ inditũ ab humana
vel angelica creatura. Sed
quid dicimus q̃ egregius ille
propheta hũcipm̃ puerũ mul
tis noĩbus appellandũ fore
predicens hoc vnum tacuisse
videtur: qd̃ solũ premonuit
angelus vt testatur euange-
lista vocatũ est nomen eius?
Exultauit esayas vt videret
hũc diem: ꝛ vidit et gauis⁹ est
Denicq̃ et loquebat̃ gratula-
bũdus et laudans deũ/ puer
natus est nobis et fili⁹ datus
est nobis cui⁹ imperiũ super
humerũ eius et vocabitur no
men ei⁹ admirabilis consilia
rius deus fortis pater futuri
seculi pñceps pacis. Magna
quidem nomina sed vbi est
nomẽ qd̃ est sup omne nomẽ
iesus in quo oẽ genu flectat̃
forte his omnib⁹ illud vnũ ĩ
uenies: sed expressũ quodam
modo et effusũ. Nempe ipsũ
est de quo sponsa in cantico
amoris oleũ inquit effusum
nomen tuũ. Tu aũt. Lc. viii.
Habes vnũ in his omnibus
appellacionibus iesũ nec om
nino vocari posset aut esse sal
uator: si forte horũ q̃spiam
defecisset. Nunquid nõ vere
admirabilem eum sum⁹ sin-
guli experti immutaciõe vti
q̃ naturarũ? Hoc nempe est
saluacionis nostre principiũ
cum incipim⁹ respuere quod
diligebamus dolere vnde le
tabamur amplecti qd̃ time-
bamus sequi quod fugieba-
mus optare quod contemne-
bamus. Admirabilis plane
qui hec operatur mirabilia:
sed nichilominus et consilia
rium sese exhibeat necesse est
in electione penitencie et vi-
te ordinaciõe ne forte sit no-
bis absq̃ sciencia zelus ꝛ voca
ti boni prudẽcia desit. Sane
opus est vt deũ quocq̃ probe-
mus in remissione videlicet
peccatorum/ quia nec sine hac
salus nobis constare potest
et nemo potest dimittere pec
cata nisi solus deus. Uerum
nec id quidem sufficit ad sa-
lutem: nisi fortem quocq̃ ex-

peccamur in expugnando impugnantes nos ne ab eisdem rursum concupiscenciis superemur et fiant nouissima nostra deteriora priorib⁹. Uidetur ne aliquid deesse saluatori? Plane deesset quod maximum est: nisi pater esset futuri seculi vt per eū scilicet immortalem resurgerem⁹: qui per presentis seculi patrez generamur ad mortē. Necꝫ hoc satis si non ecīa princeps pacis patri nos recōciliaret cui traditurus est regnū/ ne forte sicut filii perdicionis vtiqꝫ non salutis resurrecturi viderem ad penā Multiplicabitur sane eius imperiū: vt merito saluator dicat eciaz pro multitudine saluandorū. Et pacis nō erit finis: vt veram noueritis esse salutem: q̄ non possit timere defectuz iesu nomine inuocato. Lectio nona.

Postqꝫ consummati sūt dies octo vt circūcideretur puer: vocatum est nomen eius iesus. Magnum et mirabile sacramentū Circūcidit puer et vocat iesus. Quid sibi vult ista connexio? Circūcisio nēpe saluandi magis qꝫ saluatoris esse videtur: et saluatorē circumcidere decet magis qꝫ circūcidi. Sed agnosce mediatorem dei et hominum qui ab ipso natiuitatis sue exordio diuinis humana sociat: ima summis Nascitur ex muliere: sed cui fecunditas fructus sic accedat: vt non decidat flos virginitatis Pānis inuoluit: sed pānis ipsis angelicis laudibus honoratur Absconditur in presepio: sed proditur stella radiante e celo Sic et circuncisio veritatem suscepte humanitatis et nomen qđ est super omne nomen: gloriam indicat maiestatis. Circūciditur tanqꝫ vere abrahe filius: iesus vocat tanqꝫ filius dei Non est in eo magni noīs vmbra: sed iesu veritas manifesta Celit⁹ quidem indictum nomen euangelista testatur: quod vocatum est ab āgelo priusqꝫ ī vtero conciperetur Et attēde verbi profunditatem Postqꝫ natus est iesus vocatur ab hominibus quod vocatus ē ab angelis priusqꝫ in vtero cōciperetur. Idem quippe et angeli saluator et hominis. sed hominis ab incarnacione: et angeli ab inicio creature Uocatum est ergo nomen eius iesus: quod vocatum erat ab angelo In ore duoꝝ vel triū testium stet omne verbum et ipsum qđ in propheta abbreuiatū: manifesti⁹ in euange-

lio legitur caro factum Uos ergo fres mei respicite hanc parabolam. Jesus enim nec euangelico eguit testimonio nec humano: sed triplex nobis salutis nostre testimoniū ab angelo maria et ioseph reliquit: ne forte videamur assumpsisse nomen dei in vanū Tu autem. In laudi. omēs añe dicant ẛc. sicut in prima die. Memoria fiat de sancto eusebio ẛ de sancto laurēcio ẛc. ¶ Officium misse dulcissimi noīs iesu. Introitus.

IN nomie iesu omne genu flectat: celestiū terrestrium et infernorum: et omnis lingua cōfiteat quia dñs noster iesus xp̄s in gloria est dei patris. ps. Laudate dñm qm̄ bonus dñs: psallite noī eius qm̄ suaue. Orō.

Deus q̄ gloriosissimuȝ nomē dñi nr̄i iesu xp̄i unigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendū atq̧ terribile: concede propicius vt omnes qui hūc deuote venerantur in terris: sancte cōsolacionis dulcedīnē in presenti pcipiant: ẛ in futuro gaudiū exultacionis ẛ intermiabilis iubilacionis obtineant Per eundem. Lectio actuum apostolorum. iii. capi.

IN diebus illis. Petrus implet⁹ spiritu sc̄tō dixit: pr̄icipes populi et seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hoīs infirmi in quo iste salu⁹ fact⁹ est: notū sit oībus vobis ẛ oī plebi israel: quia in noīe dñi nostri iesu xp̄i nazareni quē vos crucifixistis/ quem deus suscitauit a mortuis: in hoc ipse astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomen sub celo datū hominibus: in quo oportet nos saluos fieri. Gr. Cōstituit deus pater ad dexterā suam iesum christum in celestibus supra omnem potestatem et principatum potestatem et virtutē ẛ dñacionē: et omne nomē qd̄ noīatur non solū in hoc seculo sed eciā in futuro ẛ oīa subiecit sub pedibus ei⁹. V. Adiuua nos de⁹ salutaris noster ẛ pp̄ter gl̄iam noīs tui dñe libera nos et ꝑpici⁹ esto pc̄tis nr̄is pp̄ter nomē tuū. Alla. V. Dulce cordi nomen iesu: melos auri/ mel in esu: cor vertit in iubilum: et mūdi fugat sibilū. Seq̄n.

Dulcis iesus nazaren⁹: iudeoꝛū rex amen⁹: pi⁹ pulcher floꝛidus. Pꝛo salute sue gentis: subit moꝛtem cuz toꝛmentis: factus pallens liuidus. Dulce nomē et cognomen: hoc transcēdens est pꝛenomen: oībus noībus. Mulcet reos sanat eos: fouet reos munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub verillo/ statu degis in tranquillo/ hostes tui fugiūt. Nomen eius meditatū: belli fugat apparatum: hostes victi rugiunt.
Hoc est nomen recolendū: qđ sic semꝑ est tremendum: malignis spiritib⁹. Hoc est nomē salutare: ⁊ solamen singulare: qđ succurrit tristib⁹. Hoc nos decet honoꝛare: archa coꝛdis inserare: cogitare. ꝑamare amore sed heroico. Ignacius hoc docuit. hoc passus insonuit. coꝛ ei⁹ scissum patuit. inscriptū iesu celico Ut quid maioꝛa cupim⁹: ꝙ ꝙ iesus sit intimus: qui est pꝛeamantissimus: et querit nos amare? Amat feruentissime. amat cōstantissime. amat benignissime. ⁊ suos vult iuuare. Nomen suū fecit tale: vt sit cunctis coꝛdiale: pꝛincipale. capitale: dilectū ex intimis. Hoc habent nature iura: vt amantem tota cura: reamem⁹ placitura: pꝛestantes ex animis. Jesu nomen omne bonum/ tenet. dulcem facit sonū/ pꝛo meretur regni thꝛonū/ auditū letificat. In hoc lucet splēdoꝛ patris: in hoc patet decoꝛ matris: in hoc fulget honoꝛ fratris: hoc fratres magnificat. Caput iesu coꝛ mēs manus: vuln⁹ liuoꝛ sanguis planus: pedes coꝛpus vigoꝛ san⁹: parantur hoīb⁹. Hec toꝛquētur passa dura: his lesura ⁊ natura: reparant pia cura: purgatis criminibus Ergo siqͥs velit scire: quare nomen iesu mire: facit bonos cōcupire: suam inherēciā. Jesus pulcher in decoꝛe: sūme bon⁹ in valore: mitis lenis in dulcoꝛe: pꝛonus ad clemenciā. Jesus est rex generos⁹: iesus foꝛma speciosus: iesus līgua graciosus: et mirand⁹ opere. Jesus foꝛtis animos⁹. iesus pugil vigoꝛosus. iesus donis copiosus. et gaudet tribuere. Jesus pie viscerosus. iesus ductoꝛ luminosus. iesus est deliciosus. ⁊ sapit dulcissime Jesus fama gloꝛiosus. iesus cūctis fructuosus. iesus tot⁹ virtuosus. ⁊ fouet suos optime. Sūme potens in vigoꝛe. summe celsus in honoꝛe. summe gratus in amoꝛe. omnē laudem continet. In sciēdo sūme sa

pit: abiedo cucta capit: dilige do corda rapit: et illata detinet Eya nobis nome gratu: dul cis ies9 appellatu: sit in corde sic firmatu/ vt no possit erui Hoc reatu pcto/ tollat: pstet iubilo/ odas: vita beatoruz/ donet nobis perfrui. Secu- dum Matheu. primo ca

IN illo tpe Angel9 dni appuit i sonis Joseph dicens Joseph fili dauid: noli time- re accipere maria coniugem tua. Qd eni in ea natu est: de spiritu sancto est. Pariet au- tem filiu: et vocabis nomen ei9 iesu. Ipse eni saluu faciet populu suu a peccatis eorum Hoc aute totu factum est: vt adimpleret qd dictu est a do mino p pphetā dicente. Ecce virgo in vtero habebit et pa riet filiu: et vocabit nome ei9 emanuel qd iterptat nobiscu deus. Credo. Offr. In noie meo demonia eiicict: linguis loquetur nouis: serpetes tol lent: et si mortiferu qd bibe- rit no eis nocebit. sup egros man9 iponet et bene habebut alleluya. Secreta.

IN veneracione nois di lectissimi filii tui dni nri iesu xpi tibi de9 pater misericordi aru deuotis metib9 hostias immolam9 suppliciter depca tes: vt ea virtute cuctis ege tibus prestetur auxiliu et i eo dem noie delectates: saluta- rem sui propositi cosequant effectu. Per eude dnm. Prefa cio Quia p icarnati. Coio. Vincenti dabo manna ab- sconditum et dabo illi calcu lum candidum et in calculo nome nouu scriptu qd nemo scit nisi qui accipit. Postcoio

SAcrosancta mysteria q sumpsim9 dne ad hono- rem nois coplacentissimi fi- lii tui dni nri iesu xpi deuot; precordiis recolentes: qs vt i crementa spualis exultaciois accumulet: et affectu nrm ad hoc salutifer nomen nobis iugiter iprimendu accedant/ et ad iubilacione iubiladu i iesu saluatore nro dulcissi- mo: tota mentis intencione promoueant Per eude. Per totas octauas dicat missa p- dicta: qn de octa. agit: sed sine Credo. Sequencia p octa. Jesus pulcher in decore: et c

¶ Sancti donati epi et mar.

DEus tuoru glo (Oro. ria sacerdotu psta que sumus; vt sacti martyris tui donati atq pontificis cuius festa celebramus senciamus auxiliu. p do. Ad matu. tres lectiones fiant. Lco. i.

BEatus donat9 nutrit9 a sancto pigmenio psbytero

in diuinis et hũanis litter; eru
ditus est. Cũ quo iulian⁹ sub
diacon⁹ ordinat⁹: reiecto gra
du ad ĩperiuz aspirauit. Qui
beatũ pigmenium rome in cu
stodia tenens: patrẽ et matrẽ
beati donati gladio occidit.
Donatus vo le- Lec. ii.
ctor habitauit cũ hila
rio monacho seruiẽs deo orõ
nib⁹ et vigiliis Defũctoq; be
ato satiro epõ ĩ locũ ei⁹ dona
tus successit. Quo missã cele-
brante: ĩpellẽtib⁹ paganis ca
lix de manu diaconi corruẽs
cõfractus est Quẽ vir dei do
nat⁹ edito crucis signo: ĩ sta
tũ pristinũ reintegrauit lc. iii
Deniq; tent⁹ beat⁹ do-
natus a quadraciano
augusto: simulq; cũ eo beat⁹
hylari⁹ iubet sacrificare Qui
bus renuẽtib⁹ hylari⁹ fusti-
bus cesus spiritum exalauit.
Donatus vo ore eius lapidi
bus cõtuso: in carcere reclu-
ditur. Ubi cũ dñs p eũ mul-
ta miracula oparet: gladio
percuss⁹ ẽ. Cetera de cõi vni⁹
mar. ¶ Sãcti ciriaci sociorũ
q; eius marty. Oracio
Deus qui nos ãnua be-
ati ciriaci martyris tui socio
rũq; eius solẽnitate letificas
cõcede ppici⁹: vt quor nata-
licia colimus: virtutẽ quoq;
passiõis imitemur. p. Ad ma-
tu: tres lc. fiãt Inuita. du. l. i
Diocleciani⁹ augustus
fecit cõphendi ciriacũ
romane eccłie diaconũ cum
aliis sanctis et ĩ custodia pu
blica recludi: vbi cuz multo
tpe posit⁹ esset: multas p euz
dñs vtutes opabatur. Lc. ii.
Eodẽ tẽpore artemia filia ĩ
peratoris a demonio vexaba
tur: clamãte demone p os ei⁹
Nisi venerit ciriac⁹ diacon⁹
nõ exibo. Adduct⁹ ciriac⁹ mũ
dauit eã: q̃ mox credidit et ba
ptizata ẽ in dei seruicio pma
Mortuo dio- (nens. Lec. iii.
cleciano: maximian⁹ fili⁹ ei⁹
tenuit ciriacũ et cõmendauit
eũ carpasio vicario suo. Ipse
vero iussit picẽ liquari et sup
caput ciriaci ĩfũdi: post hec ci
riacus ĩ catasta suspẽsus fu-
stibusq; ces⁹: cũ aliis viginti
vno capite trũcat⁹ est. Quo
rũ corpora marcell⁹ papa se
peliuit. Et cetera de cõi pluri-
mor mar. ¶ Sãcti romani
mar. ad ves. super psal. ãn.
Dixit roman⁹ ad beatũ lau-
renciũ video ante te iuuenez
pulcherrimũ festina me bap
tizare. ps. Magt. Orõ.
Presta q̃s ops de⁹ vt qui
beati romani martyris tui
natalicia colim⁹: ĩtercessione
ei⁹ ĩ tui nois amore roborc-
mur p. Ad matu. tres lec. fiãt

cū noctur. ꝑpter vigil. totū
seruiciū fiat de festo vsqꝫ ad
missam q̄ erit de vigil. Dn̄ vo
octa noīs iesu fiāt cū regimi
ne chori tūc nichil fiet de sc̄ō
romano nisi tm̄ mēo. ad vs̄.
et ad matu. de octa. vts̄. no=
tatur. iii. die īfra octa. Lec. i

Cum beat⁹ laurencius
fuisset a ministris decii
cōprehēsus et eidē presentat⁹
iussit eū deci⁹ in catasta extē=
di et torqueri. Qui dū torq̄re
tur: subridēs et grās agēs ait
Benedict⁹ es dn̄e q̄ nobis mi
sericordiā quā meriti non su
mus p̄stitisti. Da nobis dn̄e
graciā tuā vt cognoscāt oēs
circūstantes qꝫ tu consolaris
seruos tuos. Lectio secunda

Eadē hora romanus miles
credidit xp̄o p verba bti lau=
rencii: et ait illi Uideo āte te
iuuenē pulcherrimum: cū lin
theo extergētem mēbra tua.
Quāobrē adiuro te p xp̄m ne
me derelinquas. Hoc audiēs de
cius dixit Uicti sum⁹ p artē
magicā Et iussit eum de cata
sta solui: et hypolito reddi.
Ueniēs autē roma (Lec. iii.
nus cū aqua misit se ad pedes
beati laurēcii rogās vt bapti
zaret. Quo facto: deci⁹ dixit
Exhibete eū fustib⁹. Roma=
nus vero nō interrogat⁹ ce=
pit clamare: xp̄ian⁹ sū. Tūc
iussit decius vt ipsa hora ca=
pite puniret. Ductus igit fo
ras muros porte salarie: de=
collat⁹ est. Cui⁹ corpus iusti
nus sepeliuit. Cetera de cōi
vnius marty. ¶ In festo sā
cti laurencii ad vs̄. sup psal.
feriales ān. Puer meus noli
timere qꝫ ego sū tecū: si trāsie
ris p ignē flāma nō nocebit
te. Psal. feriales. Cp̄m

Qui parce seminat pce
et metet: et qui seminat ī bn̄=
dictionibus de benedictioni=
bus et metet. ℟ Beatus lau
rencius dixit. ℣. Gaudeo. hy⁹
Martyr dei. ℣. Dispersit de
dit pauperib⁹. ān. Beat⁹ lau
rēcius dū ī craticula suprapo
situs vreret ad impiissimum
tyrannū dixit: assatū est iam
versa et manduca nam facul
tates ecclesie quas requiris ī
celestes thesauros man⁹ pau
perum deportauerunt. psal.
Magnificat. Oracio.

Da nobis q̄s oīpotēs de
us: vt triūphū beati laurēcii
martyris tui quem despectis
ignibus cōsūmauit in terris
perpetua celorꝫ luce cōspicuū
digno fidei feruore venere=
mur Per dn̄m. Tunc eat pro
cessio ad altare eiusdem can=
tando. ℟. Meruit eē. ℣. Glo
ria et honore. oro. Da nobis
q̄s omīpotens deus viciorū.

Quere in die eiusdē ad mat. In redeūdo de sancta maria Ad matu. Inui. Regē sempiternū pnis mētib9 adorem9 Qui martyrē suū digne pro meritis coronauit laurēciū. ps. Venite. hy9. Martyr dei. In pmo noc. ān. Quo pgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro p peras. ps. Beat9 vir. v9. Betus laurenci9 dixit. ān. Noli me derelinquere pater sācte qz thesauros tuos iam expendi qs tradidisti michi. ps. Quare fre. v9. Quid ergo in me displicuit paternitati tue. ān Non ego te desero fili neqz derelinquo sed maiora tibi debent p xpi fide certamīa. p. Dñe qd. v9. Beat9 sixt9 dixit. v9. Gloria et honore. Lctō. i.

Post passionē beati sixti milites tenuerūt beatū laurēciū: et duxerūt eū ad deciū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri eccle? Quo nō rñdēte: tradidit eū valeriano dicēs: Exquire thesauros et sacrificet diis. Qd si noluerit/ diuersis eū penis īterfice. Ualerianus vero tradidit eū ypolito q misit eū ī carcerē. R. Leuita laurēci9 bonū opus operatus est q p signū crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperibus. v9. Cū apud sedē gloriosissimi patriarche dyaconatus fūgeretur officio puritate īnocētis vite fortissimeqz mortis triūpho apostolico se consorcio copulauit Et thesauros eccle Alius. v. per ebd. quādo fiūt medi lec. de sācto laurēcio. v Dispsit dedit paupib9 iusticia ei9 maneti scl'z scli. Et. l. ii

Beat9 laurēci9 ponebat manus super oculos cecor et illuminabātur. Quod videns ypolitus dixit. Ostēde michi thesauros ecclesie. Cui laurēcius ait. O ypolite si credideris in xpm et thesauros tibi ostēdo/ et vitā eternā pmitto Credīditqz ypolit9 et cū familia sua baptizat9 est. Rm. Quo pgrederis sine filio pr: quo sacerdos scē sine dyacono pperas? Tu nūqz sine ministro sacrificiū offerre cōsueueras. v. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nūqd degenerē me pbasti expire certe vtrū ydoneū mīstrū elegeris cui cōmisisti dñici corporis et sanguinis cōsecracionē. l. iii

Altera die fecit valerian9 ypolitū sibi pñtare laurēciū et ait illi. Depone ptinaciā/ et thesauros ecclie manifesta. Beatus laurēcius dixit. Da michi inducias biduo vel triduo et perferā tibi thesauros

Ualerian9 dixit ad ypolitū In tua pollicitacione habeat triduo īducias. R. Noli me dereliquere pr̄ sc̄tē q₂ thesauros tuos iam expendi/ nō ego te desero fili neq₃ dereliquo. Sed maiora tibi debentur pro fide xp̄i certamina. Vs9. Nos quasi senes leuioris pugne cursū recepim9: te quasi iuuenē magnū gl'iosioꝛ de tyrāno triūph9 expectat/ post triduū me sequeris sacerdotē leuita. Sz. Gl'a. Sed. In. ii. nocturno. ān. Beat9 laurēcius orabat dicens/ dn̄e iesu xp̄e de9 de deo miserere michi seruo tuo. p̄s. Cū inuocarē. V9. Q₂ accusat9 nō negaui nomē sc̄m̄ tuū: interrogat9 te xp̄m cōfessus sum. ān. Beat9 laurēci9 dixit mea nox obscurū nō habet sed oīa in luce clarescūt. p̄s. Uerba mea. V9. Q₂ ipse dn̄s nouit q₂ accusat9 nō negaui. ān. Dixit roman9 ad beatū laurēciū: video ante te iuuenē pulcherrimū: festina me baptizare. p̄. Dn̄e dn̄s nr̄. V. Afferēs aūt vrceū cū aqua misit se ad pedes eius. V. Po suisti domine. Lectio quarta

Tunc beat9 laurēcius collegit cecos et claudos: debiles et paupes: et abscōdit eos in domo ypoliti. Elapsis vero tribus diebus: beatus laurencius presentauit se decio cum multitudine collecta dicens: Isti sunt thesauri eterni/ qui nunq̄ minuuntur. R. Beat9 laurencius clamauit et dixit deum meū colo: ⁊ illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormēta tua. V9. Mea nox obscurū non habet/ sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v

Decius igitur furore plen9 iussit eū expoliari et scorpionibus cedi: et laminis ferreis ardentibus latera eius aduri et extensum in catasta plūbatis mactari. Sed sanct9 martyr dīna gracia īflexibilis manebat letusq₃ gracias agebat Tu aūt. R. Strinxerūt corporis membra posita in craticula. Subiicientib9 prunas insultat leuita christi: beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. V. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Subiicientibus. lc. vi.

Post omnia tormentorum genera parata: iussit decius lectum ferreum afferri ī modum craticule: ⁊ beatum laurencium ligatis manibus et pedibus expoliatum super illum extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificium deo/ in odorem suauitatis. Carnifices vero vrgentes ministra-

bāt carbones subter cratem ferreā: et corpus beati laurē cii furcis ferreis cōprimebāt. Qui dixit: Ecce miser: assasti vnā partē/ gira aliā et mādu ca. Post hec beat9 laurēcius dixit. Gracias ago tibi dñe: qr ianuas tuas īgredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui9 corpus ypolitus et iustinus presbyter sepelierūt in via ty burtina. R. Beat9 laurēci9 dixit. Ego me obtuli sacrifi-ciū deo. In odorē suauitatis V Gaudeo plane quia hostia xpi effici merui. In odo. Gla In odo. In iii. nocturno. ā. Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā mini-stratibus prunas insultat le-uita xpi. ps. In dño cōfido. V Carnifices vero vrgētes mi nistrabant carbones subter cratē ferreā. ān. Igne me ex-aminasti et nō est inuēta ī me iniquitas. ps. Exaudi domīe iusticiā. V9. Probasti dñe cor meū et visitasti nocte. ān. In terrogat9 te dñm cōfessus sū assatus grās ago. ps. Dñe in virtute. V. Grās tibi ago dñe iesu xpe qr ianuas tuas īgre-di merui. V. Iust9 vt palma.

Secūdum iohānē. xii. caplo

In illo tpe: Dixit ies9 di scipulis suis. Nisi gra-num frumenti cadens in ter ram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Omelia. b. augustini epi. l. vii

Agnoscit fides vra gra nū qd cecidit ī terrā et mortuū multiplicatum est. Agnoscit inquā hoc granū fi des vra/ qr ipsū habitat ī mē te vra. Hoc eni qd de semetip so dixerat iesus nullus ambi git xpianus. Sed plane illo grano mortuo multiplicato multa grana sūt spersa ī ter-ra: ex quib9 est beat9 laurēci9 Cui9 festiuitatē hodie celebra mus. R. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applica tus. Te dñm iesū xpm cōfess9 sū. V. Accusat9 nō negaui no mē sctm tuū īterrogat9. Te. De illis aūt granis (lc. viii. spersis toto orbe terrar quā ta pullulauerit seges videm9 gaudētes sum9 si tamē et nos per illius graciā ad horreū p tinemus. Neqz eni ad horreū pertinet quicqd de segete est. Eadē quippe pluuia vtilis et nutritoria et triticū pascit et paleā. Absit vt simul vtrūqz in horrea cōdatur qūuis vtrū qz in agro nutriatur/ et simul vtrumqz in area trituretur. Nunc tēpus est eligēdi ante qz veniat ventilacio/ fiat mo rū separacio: sicut ī area gra nū adhuc mūdacione discer-

nitur: nondū vētilabꝛo vlti
mo separāte. ℟. Gaudeo pla
ne qꝛ hostia xp̄i effici merui ac
cusatus nō negaui nomē san
ctū tuū. Interrogatꝰ te xp̄m
cōfessus sū: assatus gr̄as ago
Vꝰ. Ego me obtuli sacrificiū
deo ī odoꝛem suauitatis. In
terrogatus te xp̄m. Lectō. ix.
Audite grana sācta: que hic
esse nō dubito. Nā si dubito/
granū sanctū nō ero. Audite
inquā me: īmo audite pꝛimū
granū ꝑ me. Nō ametis aīas
vestras in hoc seculo. Qui a-
mat in hoc seculo animam
suā/ perdet eā. Granū loquit̄/
qd̄ moꝛtuū multiplicat̄ loq̇t̄
audiat̄ qꝛ nō mētitur. Quod
admonuit: ip̄e fecit. Instru-
xit pꝛecepto/ pꝛecessit exēplo.
Nō amauit xp̄s in hoc seculo
animā suā: nō amauit beatꝰ
laurēciꝰ in hoc seculo animā
suā: quia si nō cuperet ad ce-
loꝝ palacia migrare/ suppli-
cia et incendia nō toleraret
℟. Meruit esse hostia chꝛisti
leuita laurēcius qui dum assa
retur non negauit dominū.
Et ideo inuentus est sacrifi-
cium laudis. Vꝰ. In craticu-
la positus deum non nega-
uit et ad ignē applicatus te
chꝛistum confessus est. Et
ideo. Gloꝛia patri. Et ideo.
Hoc sequens. Rm. scilicet.
O ypolite. non dicatur/ nisi
quando festum sancti ypoliti
in dominica euenerit: et tunc
erit sextum. ℟. O ypolite si
credideris in dñm iesū chꝛi-
stum Et thesauros tibi ostē-
do Et vitam eternam pꝛo-
mitto. Vꝰ. Si dictis inquit fa
cta recompenses faciam quod
hoꝛtaris/ cui beatus lauren-
cius dixit/ tu michi tantum-
modo pꝛebe assensum. Et the
sauros. Gl'ia. Et vitam. Vꝰ.
Dispersit dedit. In laud̄ ān.
Laurēcius ingressus est
martyꝛ et confessus est
nomē domini nostri iesu chꝛi
sti. p̄s. Dñs regnauit. ān. Lau
rencius bonum opus opera-
tus est qui per signum crucis
cecos illuminauit. p̄s. Jubila
te deo. ātipho. Adhesit aīma
mea post te qꝛ caro mea igne
cremata est pꝛo te deus meus
psal. Deus deus meus. anti.
Misit dominus angelum su
um et liberauit me de medio
ignis: et non sum estuatus.
psalmꝰ. Benedicite. antipho.
Beatus laurencius oꝛabat
dicens: gracias tibi ago do-
mine quia ianuas tuas ingre
di merui. p̄s. Laudate domi-
nū. Capitulū Qui parce se-
minat. hyꝰ Deus tuoꝛum mi
litū. Vꝰ. Iustus germinabit.
ān. In craticula te deum nō

negaui: et ad ignē applicat⁹ te xp̄z cōfessus sum: probasti cor meū/ ꝛ visitasti nocte/ igne me examinasti/ et nō est inuenta in me īiquitas. p̄. Bn̄dict⁹

Da nobis q̄s oi- (Oro. potens deus viciorum nostrorū flāmas extinguere/ qui beato laurencio tribuisti tormentorū suoꝝ. incēdia superare. Per dn̄m. Ad p̄mam ān. Laurēci⁹ ingressus. psal. De⁹ in noie. Ad iii. ān. Laurencius bonū. p̄s. Legē pone cp̄m. Qui parce R̄. ꝛ V̄. de cōi vni⁹ mar. dicant. Ad vi. ān. Adhesit aīa mea p̄s. Defecit.

Potēs autē est de⁹ (Cp̄. omnē graciā abundare facere in vobis: vt in oībus semp sufficienciā habētes: abundetis in omne opus bonū: sicut scriptū ē. Dispersit dedit pauperib⁹: iusticia eius manet in seculū seculi. Ad. ix ān. Btūs laurēci⁹. p̄s. Mirabilia.

Qui autē ad- (Cp̄. ministrat semē seminā ti: ꝛ panē ad manducandum prestabit et multiplicabit semen vestrū: et augebit incre menta frugū iusticie vestre. Scđe vespe erūt de scō blaano ep̄o cū plēo seruicio ī crastino ꝛ tm̄ mēo. de scō tyburcio martyre et de scō laurencio solenniter nisi vbi eccl'ia de eo principalit' dedicata est tunc cū sit principale hac die celebrari debet: et festū sancti laurēcii transfert'. Sup psal. feria. ān. cp̄m. R̄. hy⁹. oīa de cōi vni⁹ cōfesso. et pontifi. cū hac ān. ad psal. Mgt. Salue pater p̄rie/ morū/ lux/ via iusticie/ o sancte blaane vite speculū et regula morū/ carnis ab exilio nos duc ad regna polorū. p̄. Mgt. Oracio

DE⁹ qui beatū blaanū confessorem tuū atq₃ pontificē ad vitā mortuū resuscitasti ꝛ lumine priuatū reparasti fac nos quaten⁹ ipsi⁹ intercessionib⁹ adiuti tibi pura mente seruire. Per dn̄m. Deinde fiat memo. de sancto tiburcio ān. Inclytus martyr tiburci⁹ cū nudatis plantis sup prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit videtur michi ꝙ sup roseos flores incedā in noie dn̄i mei iesu xp̄i. V̄. Gloria et honore.

Beati tyburcii Oro. nos dn̄e foueant continuata presidia: qꝛ nō desinis propici⁹ intueri: quos talib⁹ auxiliis concesseris adiuuari Per. Deinde fiat mēo. de scō laurencio cū hac ān. Ueni desiderator bone veni: suscipiant te angeli mei: qm̄ assatus non negasti me/ probat⁹ con

fessus es me. V⁹. Iustus ger. Oro vts. Sed in illis ecclesiis in quibus fiunt octa. nois iesu cu regimie chori tuc scde vespe. erunt de sco laurencio nisi in eccia dublanen et festu sancti blaani differat vsq post octa. nois iesu vbi posset coueniecius celebrari. De sctis vero et i fes. ix. lec. infra octa. nois iesu nichil fiet de eis nisi tm memo. nisi in do. euene. tuc eni fiunt medie lec. de eisde. Ad matu. ix. lc. fiat. Inui. p⁹. a. psal. R. & V. de coi vni⁹ confesso. & ponti. Lco. i

Blaan⁹ de buta insula oriund⁹ ex matre ertha beati cathani presulis sorore qui ex spectabilibus iberorum genere sanguinis sumpserant parentela Hic a sanctis viris congallo et keneto pontifici bus in yberniam p septenium lume religionis xpiane & ecclesiasticis disciplinis isigni tus vt fortis i bello armat⁹ in eccia dei militauit Septe nio elapso cu matre de ybernia ad insula vnde originem duxerat mirabiliter sine remis aut velo in scapha qdam extabat pductus. Tu autem

Cumq ad terra puenisset l. ii a beato cathano auunculo suo q honorifice suscipit et q familiariter tractat vbi diuino seruicio sese mancipatum dedit Nocte vero du psalmo ru facerent modulacione lumen custodie beati blaani comissu extingui cotingit ve ru beat⁹ homo dei ne se p co fratres sue desidie aut negligencie iputaretur aliquatulum orone emissa igne ex di gitorum suoru extremitatibus vt de silice calabe pcusso vibrauit. Tu autem. Lectio. iii

Beatus vero catan⁹ spirit⁹ sancti tercioral⁹ gra premissa intelligens viru magnum in dei ecclesia beatu blaanu esse predixerat eumq ad sacros ecclesiasticos ordines pmouit et in sacerdocio constituit et ordinauit deinde suis exigetibus meritis a multis roga tus licet inuitus vicinis con gregatis pontificibus i epm spirit⁹ sci gra cosecrat. l. iiii

Pontificali aute dignitate decoratus roma peregrinacionis causa pficiscit ad per cipienda vberiore gracia et securiore noticia xpiane reli gionis vbi postq ea apte no uerat accepta bndictione po tificali vnde venerat cursum denuo derigit et p angliam no equis sed pedib⁹ tm transitum fecit vbi pulcru p bea tu dei viru contigit fieri spe Namq cum p (staculu. l. v.

quandã ciuitatem in aquilo-
nali parte anglie sitã ambu-
laret luctus audiuit amarissi
mos viroꝝ et mulierũ cui⁹dã
reguli filiũ ex tũc mortuum
plãgẽtes et lamentãtes bea-
tus vero blaanus lachrimis
miserorũ pie cõpatiens pue-
rũ iam mortuũ qui dũ viue-
ret altero oculorũ orbatus
fuerat per manũ leuãdo acci
piens signo crucis premitus
interuenīte aīam corpori e-
cõuerso adiũxit ꝛ de morte ad
vitã resuscitauit. Tu. lc. vi.
Sed quia erat vno oculorũ
priuatus iterũ puerũ vita pri
uauit deũqꝫ deprecabatur vt
simul vitam cum oculo resti
tueret que et eius nutu pacta
sunt verũ quia in natura pue
rum peccantem inuenit de-
nuo eũdem respirare et spi-
ritum emittere coegit: tercio
qꝫ orans puerũ ter mortuum
oculo priuatũ et ĩ natura de
formẽ sanũ colimen clarissi-
mis videntem oculis ac facie
venustissima parentibus re-
staurauit pro quibus deum
in sanctis suis glorificabant.
Lcõ. vii. de exposicio. euãgelii
Homo quidã. Ceteraqꝫ oĩa
de cõi vni⁹ cõfes. et põtificis.
¶ Scti ypoliti sociorũqꝫ ei⁹
mar. Ad vs. psalmi. fer. cap.
Iustoꝝ aie ꝛc. d cõi plurimoꝝ
martyrũ cum hac Oracione
Da qs oṗs deus: vt bea
ti ypoliti martyris tui
sociorũqꝫ eius veneranda so
lennitas/ et deuocionẽ nobis
augeat et salutem. Per dñm
Mẽoria de scõ laurẽcio. que
re in die ad scdas vs sup. ps.
Magt. V⁹. Dispersit dedit.
oꝝ. vts. Ad matu. Inuitato.
Mirabilẽ deũ. ps. Uenite. y⁹
Sanctoꝝ meritis. ãe et ps de
cõi plurimoꝝ martyꝝ dicũt.
V⁹. Letamini in dño. Lcõ. i.
Post terciũ diẽ sepultu-
re beati laurẽcii: mili-
tes tenentes sãctũ ypolitum/
perduxerũt eum ad decium.
Cui deci⁹ ait. Nunquid et tu
mag⁹ effectus es: qr sepelisse
corp⁹ laurẽcii diceris: ypolit⁹
dixit. Hoc feci/ nõ quasi ma-
gus sed quasi xpianus. Deci⁹
iratus iussit eũ nudari/ et la-
pidibus os eius tũdi. ypoli-
tus dixit: nõ me denudasti sꝫ
magis vestisti. R. Beatissi-
mus xpi martyr ypolitus dũ
baptismi grãm accepisset a be
ato laurẽcio. Ponebat ma-
nus sup oculos cecoꝝ et illu
minabãtur. V⁹. Cecis illumi
natis a scõ laurẽcio ypolit⁹
credidit ꝛ pcipe meruit bap-
tismi sacramẽtũ. Põebat. l. ii
Decius dixit sacrifica diis:
ne per tormẽta moriaris/ si-

cut laurēcius. ypolit⁹ dixit. Exemplū merear fieri beati laurēcii quē tu miser ore pol luto noīasti. Tūc decius tra didit eū afflictum valeriano dicēs: Accipe oēs facultates eius: et interfice eū. R. Requi situs a decio sāctus ypolitus de corpore laurēcii vt quid se pelisset respōdit ypolit⁹ et di- xit. Xp̄ianus ego sū et xp̄i mar tyrem diligenter sepeliui. V⁹ Mirū michi valde est vt q̄d ore polluto martyrem nomi nasti. Xp̄ianus. Lectio. iii.

Valerian⁹ igitur exquisita facultate sc̄ti ypoliti/ oēm fa miliā eius xp̄ianā ante cōspe ctum suū fecit adduci Inter quos nutricem ypoliti plum batis cedi iussit donec emitte ret sp̄m. Ceteros vō nūero de cē et nouē/ in cōspectu ypoliti fecit decollari. Beatū vero ypolitū pedibus ei⁹ ad colla equor indomitor ligatis fe cit p carductū et tribulos trahi donec emitteret spiritū taliq; martyrio migrauit ad xp̄m. Quor corpa iustin⁹ sepeliuit R. Expoliauit veste ypolitū decius qua induebat in habi tu xp̄iano et dixit ei. Sacrifi ca diis et acq̄esce preceptis no stris et viue et fruere milicie palma. V. Cesar dixit ad ypo litū quō fact⁹ es īsipiēs vt nu ditatē tuā nō erubescas. Sa crifica. Gloria patri. Et viue

Tres med lc. de oct. sc̄ti laurē cii cū. R. de primo noct. l iiii

Eo tp̄e accepta potestate be atus laurēcius: cepit p regio nes curiose querere/ vbicūq; sc̄ti clerici vel paupes essēt ab scōditi. Et portās thesauros put cuiq; op⁹ erat ministrabat Qui veniēs in montē celiū: i uenit multitudinē xp̄ianor in domo ciriace vidue. Tūc cepit lauare pedes eor: et sa- nauit ciriacā a multis infir mitatibus capitis sui. lc. v.

Veniens eciam in vicū/ qui dicitur canari⁹ inuenit mul- tos christianos in domo mar celli christiani congregatos Et introiens: cum lachrimis lauit pedes eorū/ et dedit eis de thesauro/ quē beat⁹ sixtus precipiens tradidit. Et in ea dem domo aperuit oculos cuiusdam ceci nomine crescen cii. Tu autem. Lectio sexta.

Tunc exiens inde beat⁹ lau rencius/ deferēs secū ea que necessaria erāt sanctis: venit in vico patricii in cripta ne potiana: et inuenit ibi aīas seragita tres pmiscui sexus. Et introiuit cū lachrimis ad eos dans pacem omnibus: et inuenit ibi presbyterum noīe iustinum: q̄ fuerat ordinatus

a beato sixto epo. Et misit se ad pedes ei⁹: et ceperūt se ī pauimento ambo volutare vt inuicē sibi pedes oscularētur Ibiq̧ beatus laurēci⁹ lauit oīum virorū pedes/ et cōmēdauit se beato iustino. Tu āt Tamē vbi sūt octa. de noīe iesu fiant medie lect. de noīe iesu et tm̄ mēo. de octa sancti laurēcii vts. septima die infra oct. noīs iesu notatū est Tres vltime lec. de cōi plurimorꝫ martyrꝫ cum exposicione euange. Uidens iesus: cū. ℟ eiusdē de cōi. ℣. Iusti autem in perpetuū. In laudib⁹ ān.

Dixit cesar ad ypolitū tu magus factus es rñdēs ypolit⁹ dixit ad deciū nō sū ego magus sed seruus sum dñi mei iesu xpi. ps̄. Dñs reg̃. ān. Dixit ypolit⁹ ad deciū nō me expoliasti sed magis vestisti. ps̄. Iubilate. ān Cesar dixit ad ypolitū: quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. ps̄. Deus de⁹ me⁹. ān. Exēplū merear fieri laurēcii beatissimi martyris. ps̄ Benedicite. ān. Tūc valerianus in cōspectu ypoliti famulos illius martyrizari precepit. ps̄. Laud. Capl̄m. Iustorū aīe. hy⁹. Rex gloriose martyrū. ℣⁹. Mirabilis deus ān. Orauit sanct⁹ ypolitus voce magna ꝛ dixit gracias ago dñe mi iesu xpe quia famlos meos in cōspectu meo pati video. ps̄. Benedict⁹. orꝫ. Da q̄s omps deus. vt supra. Memoria de sancto laurēcio. ān. Laurēcius bonū. quere in laud. prima die. Ad primā. ān. Dixit cesar. ps̄. Deus ī noīe tuo. ān Te iure. ps̄. Quicunq̧ vult. Ad. iii. ān. Dixit ypolit⁹. ps̄. Legē pone. Cap̄. ℟ et ℣⁹. de cōmuni pl̄rimorꝫ martyrum. Ad. vi. ān. Cesar dixit. ps̄. Defecit Ad. ix. ān. Tūc valerianus. ps̄. Mirabilia. Si festū sācti ypoliti in dñica euenerit/ totū seruiciū fiat de festo et memo de dñica et de trinita. et processio ante crucē. Ad secundas vesperas. ān. Dixit cesar. ps dñical. Cap̄m Iustorꝫ aīe. y⁹. Rex glīose. ℣ Mirabilis de⁹. ān. Absterget de⁹. ps̄. Magnificat. Oracio. vt supra. Memoria de sancto eusebio/ et de sancto laurēcio et de dñica. Si dñica nō fuerit/ dicūtur ves. de sancto eusebio. Sancti eusebii presbyteri et confessoris ad vesperas añe et psal. ferial. Capitulū. Iustū deduxit. hy⁹. Iste confessor. ℣l⁹. Amauit eum. ān. Confessor dñi. ps̄. Magt. or

Deus qui nos beati eusebii cōfessoris tui an-

nua solennitate letificas/ cōcede propicius: vt cui⁹ natalicia colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per dn̄m. Mēo. de sctō laurencio ān. Adhesit aīa. quere in pͥma die ī laudi. Ad matut. iii. lec. cū noct. propter vigiliā. Lectio pͥma.

TEmpore quo liberius de exilio reuocat⁹ fuerat a constancio augusto heretico. vt vna cōmunione cō taminarent plebē: eusebi⁹ p̄sbyter vrbis rome cepit declarare liberiū hereticū: et amicū constancii Quo facto occupant ecclie a liberio. Eiicitur felix de ep̄atu: subrogat liberius: et tenet eusebi⁹. R. Euge serue. Lectio secunda.

Post hec constanci⁹ imperator aggreditur cū liberio eusebiū presbyterū dicens Tu solus xp̄ianus es in vrbe roma Eusebius dixit. Sic confidim⁹ ī dn̄o: q̄ nos fideles ī ueniet xp̄s Sicut et baptisati sum⁹: ⁊ bn̄dictionē seruauim⁹ quā a btō iulio accepim⁹. R. Iust⁹ germinabit. Lectio. iii

Liberius dixit. Et nos cui⁹ fūgimur vice Nōne āteriorū n̄ri. Eusebi⁹ dixit Ita esset: si p̄seuerasses ī fide: quā ī p̄secucione pͥmo tenere vis⁹ fueras Irat⁹ ɔstāci⁹ subrogatu liberii inclusit eusebiū in q̄dā cubiculo dom⁹ sue habēs in latitudine quatuor pedes/ vbi cōstanter in orone p̄seuerās post septē mēses ibidē dormitacionē accepit: nono decimo kalēdas septembris. Corpus vero eius gregorius ⁊ orosi⁹ presbyteri collegerūt: et sepelierūt in cymiterio calixti: iuxta corpus bti sixti ep̄i et martyris. Rm. Iurauit dn̄s. V⁹. Iustus vt palma. In laud. hec sola. ān. Iustū deduxit. minor. p̄s. Dn̄s regna. cap̄z. Iustus cor suū. hy⁹. Et cetera de cōi vnius confessoris et pōtificis. or. vts. Memoria de sancto laurencio. ān. Misit dn̄s. quere in prima die in laud. Ad primā. ān. Iustum deduxit. p̄s. Deus in nomine Ad. iii. capl̄m. Iustū deduxit Ad vi. Capitulū. Custodiuit Ad ix. capl̄m. Sapiencia vē. Cetera oīa de cōi vni⁹ cōfessoris et pontificis cū orone supradicta fiāt vsq ad missam que erit de vigil. In vigilia assump. beate marie virgi. ad primas vespe. super p̄sal. ān.

TOta pulchra es amica mea/ et macula nō est in te: fauus distillās labia tua: mel ⁊ lac sub līgua tua odor vnguētorū tuorū sup oīa aromata iā enim

hyems trāsiit hymber abiit et recessit flores apparuerūt vi nee florentes odorē dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a surge ꝓpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps̄. Laudate pue. an̄. Aīa mea liq̄facta est vt di lectus locutus est: quesiui et nō inueni illum vocaui et nō respondit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorū filie hierusalē nūcia te dilecto q2 amore langueo. ps̄. Laudate do. om. gen. an̄. Qualis est dilectus tu9 ex di lectis o pulcherrima mulierꝫ amicus me9 candidus et rubi cūdus electus ex milibus leua eius sub capite meo: et dex tera illius amplexabit me. p̄. Lauda aīa. an̄. Talis ē dile ctus me9 et ip̄e est amicus me9 filie hierusalē. ps̄. Laudate do qm̄. an̄. Descēdi ī hortū meum vt viderē poma cōuallīū et inspicerem si floruissent vi nee: et germinassent mala pu nica reuertere reuertere suna mitis reuertere reuertere vt ī tueamur te. ps̄. Lauda hierlꝫ

In oībus requiē Capm̄. quesiui et ī hereditate do mini morabor: tūc precepit et dixit michi creator oīm et qui creauit me requieuit in taber naculo meo. R. Sup salutē

O Quā glorifica lu- Hy9 ce choruscas: stirpis da uitice regia proles: sublimis resīdēs virgo maria: supra ce ligenas etheris oēs. Tu cuꝫ virgīneo mater honore: ange lorꝫ dn̄o pectoris aulā: sacris visceribus casta parasti: natus hinc deus ē corpore xp̄us Quē cūctus venerās orbis adorat: cui nūc rite genu flectitur omne: a quo nos petimus te veniēte: abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largi re pater luminis oīs: natum per propriū flamīe sacro: qui tecū nitida viuit in ethera: re gnās ac moderās secula cun cta. Amen. V. Exaltata es sā cta. an̄. Ascendit xp̄us sup celos et p̄parauit sue castissime matri īmortalitatis locū: et hec est illa preclara festiuitas oīum sanctorꝫ festiuitatib9 ī cōparabilis: in qua gloriosa et felix mirātib9 celestis curie ordinibus ad ethereū ꝑuenit thalamū quo pia sui memorꝫ īmemor nequaq̄ existat. ps̄.

Deus q̄ Vgi (Mḡt. Dn̄o nalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignat9 es: da q̄s: vt sua nos de fensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati

Qui viuis reg. Ad cōpleto. ā Sctā maria ūgo. itercede p toto mūdo qz genuisti regez orbis. ps. Cū inuocarē. Cpz. Tu in nobis. hy9. Saluator v9. Custodi nos. ān. Glorifi camus te. ps. Nunc dimittis. Hoc ēple. dī quotidie p octa. Ad matu. Inuitato. Uenite adoremus regē regū Cui9 ho die ad ethereum virgo mater assūpta est celū. p. Ucite. hy9 Quem terra pōthus. In. i. noct. ān. Ecce tu pulchra es a mica mea ecce tu pulchra ocu li tui colūbarꝝ. ps. Dñe dñs nr̄ ān. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ps Celi enar. ān. Fau9 distillās labia tua spōsa ꝛ odor vesti- mentorꝝ tuorꝝ sicut odor thu ris. ps. Dñi est ter. v. Sācta dei genitrix virgo sēp maria

Cogitis me o pau- Le. i. la ꝛ eustochium. immo charitas xp̄i me cōpellit: vt ex hortacionis gracia sermonē faciā de assūpciōe btē ūginis marie: vt habeat sāctū colle giū vestrū ī die tāte solēnita tis mun9 latini sermonis: in quo discat īfācia vr̄a tenera lactis expiri dulcedinem: ꝛ de exiguis eximia cogitare vt fa uente deo p singulos annos tota hec dies expēdatur ī lau dem et cū gaudio celebretur.

R. Uidi speciosā sicut colū- bam ascendentē desup riuos aquarꝝ cui9 īestimabilis odor erat nimis in vestimētis eius Et sicut dies verni circūda- bant eam flores rosarū et li lia cōualliū. v. Que est ista q ascendit p desertum sicut vir gula fumi ex aromatib9 myr rhe et thuris Et. Lcō scda.

Ne forte si venerit ī ma nib9 vestris illud apo- criphū de transitu huius bea te virginis: dubia pro certis recipiatis: qd multi latinorū pietatis amore studio legen- di charius amplectūt: pcipue cū de his nichil aliud experi- ri possit p certo: nisi qp hodi- erna die gloriosa migrauit a corpore. R Que ē ista q pces sit sicut sol et formosa tanq̄ hierusalē Uiderūt eā filie syō et beatā dixerūt ꝛ regīe lauda uerūt eā. v. Sicut dies verni circūdabāt eā flores rosarꝝ ꝛ lilia cōualliū. Uiderūt. L. iii

Monstrat autem sepul- chrum ei9 cernētib9 no bis vsq̄ ad p̄sens ī vallis io- saphat medio q vallis ē īter montē olíueti posita: quā et tu o paula oculis asperisti. Ubi in honore eius fabricata est ecclesia miro lapideo ta- bulatu: in qua sepulta fuis- se vt scire potestis: ab omni-

bus ibidẽ p̃dicat: sed nũc va cuũ eẽ cernẽtib⁹ ostẽdit. R. Ista ẽ speciosa īter filias hie rusalẽ sicut vidistis eã plenã charitate ⁊ dilectione. In cu bilibus et in ortis aromatũ. V. Ista est q̃ ascẽdit de deser to deliciis affluẽs. In cubi. Gloria. In cu. In. ii. noc. ãn Emissiones tue paradis⁹ ma iorũ punicorũ cũ pomorꝝ fru ctibus. ps. Eructa. ãn. Fons hortorꝝ pute⁹ aquarꝝ viuẽciũ que fluũt īpetu de libano. ps De⁹ nr̃ refu. ãn. Uenit dile ctus meus in hortũ suũ vt co medat fructũ pomorꝝ suorū ps. Fũdamẽta. V. Post ptuꝫ

Lec. iiii

Hec idcirco dixe rim: quia multi nostro rum dubitant vtrũ fuerit si mul cũ corpore assumpta an obierit relicto corpore. Quõ autẽ aut quo tp̃e aut a q̃b⁹ p sonis sanctissimũ corpus ei⁹ inde sublatuꝫ fuerit: vel vbi trãspositũ vtrũue surrexerit nescitur. Quãuis nõnulli a struere velint eã iã resuscita tam et beata cũ xp̃o īmorta litate in celestib⁹ vestiri. R. Ornatã monilib⁹ filiã hieru salẽ dñs cõcupiuit. Et viden tes eã filie syon beatissimam predicauerũt dicẽtes vnguẽ tũ effusum nomẽ tuũ. V. Asti tit regina a dextris tuis ĩ ve

stitu deaurato circũdata va rietate. Et videntes. Lec. v.

Beatũ quoq; iohannem euãgelistã huius beate virginis ministruꝫ resurre xisse plurimi asseuerãt: quia in sepulchro ei⁹ vt fertur nõ nisi mãna inuenitur Sed q̇d horꝝ verius censeatur ambi gimus: sicut et de his quoqꝫ quos cũ dño teste euangelio resurrexisse credimus. R. Si cut cedrus exaltata sũ in liba no ⁊ sicut cypressus in monte syon quasi myrrha electa De di suauitatem odoris. V. Si cut cinamomũ et balsamum aromatizãs. Dedi. Lectio vi

Uerũ vero redierũt in terre puluerẽ certũ nõ habemus nisi q̇ legim⁹: quia multa corpora sanctorꝝ q̃ dor mierant surrexerũt et vene runt in sctãm ciuitatẽ hieru salem et apparuerũt multis. De quibus vero nõnulli do ctores senserunt eciã et ĩ suis reliquerũt scriptis q̇ iã in il lis perpetua sit cõpleta resur rectio. Fatent enĩ q̇ veri te stes nõ essent: nisi et vera eẽt corũ resurrectio Cu. R. Su per salutẽ et oẽm pulchritu dinẽ dilecta es a dño: et regi na celorum vocari digna es Gaudẽt chori angelorũ. Cõ sortes et cõciues nr̃i. V. Ual

de te nos opoꝛtet venerari q̄
tā sancta et intacta es virgo
Gaudēt cho. Glia. Cōsoꝛtes
In. iii. noc. ā. Ueni in oꝛtuꝫ
meū soꝛoꝛ mea sponsa messui
myꝛrhā meā cum aromatibꝰ
meis. p̄. Cātate. i. ān. Comedi
fauū cū melle. meo: bibi vinū
meū cū lacte meo. p̄s. Dn̄s re
gnauit exul. ān. Surge aqui
lo et veni auster persta oꝛtuꝫ
meū: ⁊ fluēt aromata illiꝰ. p̄.
Cātate. ii. v̄. Speciosa facta.
Tres vltīe. l. legāt ī capis se
ricis. Secūdū lucā. x. caplo.
IN illo tp̄e: Intrauit ie-
sus ī quoddā castellū et
mulier q̄dā martha noīe exce
pit illū in domū suā. Et rel.
Omel. vene. bede. pbr̄i. lc. vii.
ADueniēs cōditoꝛ mūdi
p̄ redēpcione generis
humani cū diues esset/ paup
pꝛo nobis fieri voluit: vt sua
pauptate nos diuites faceret
Qui eciā de sinu pr̄is descen-
dēs tātū p̄ nobis humiliari
dignatꝰ est: vt pꝛopꝛiā domū
nō haberet vbi caput reclina
ret. ℟. Quā pulchꝛa es ami-
ca mea q̄ pulchꝛa es ⁊ decoꝛa
oculi tui colūbaꝝ Absq̄ eo q̄
intrīsecus latet. v̄. Sicut vit
ta coccinea labia tua ⁊ eloq̄ū
tuū dulce. Absq̄ eo. Lcō. viii
Qui cōceptus de sp̄ū sancto
intra vterū virginis vt deꝰ:

sed natꝰ humiliter vt hō De
cuius oꝛtu psalmista loquit.
Etenī dn̄s dabit benignita-
tē: et terra nr̄a dabit fructuꝫ
suū. Dn̄s nēpe dedit benigni
tatem quando genus huma-
num a reatu pꝛime pꝛeuarica
cionis per vnigenitū suū libe
rare disposuit. Siue certe
dedit benignitatē: qꝛ eius in
gressu virginalis vteri tēplū
sp̄ūs sctī gr̄a cōsecrauit. Ter
ra autē nr̄a dedit fructū suū
quia eadē virgo que de adam
coꝛpꝰ assūpserat filiū genuit
diuinitate q̄dē deo patri coe
qualem sed sibi carnis veri-
tate consubstancialē. Tu. ℟.
Beata es virgo maria dei ge
nitrix que credidisti dn̄o pfe
cta sunt in te q̄ dicta sunt tibi
Ecce exaltata es sup̄ choꝛos
angeloꝝ intercede pꝛo nobis
ad dn̄m iesū xp̄m. v̄. Benedi-
cta et venerabilis es v̄go ma
ria q̄ sine tactu pudoꝛis īuēta
es mater saluatoꝛ. Ecce. l. ix.
CUm ergo pgeret dn̄s p̄
ciuitates ⁊ castella atq̄
vicos euāgeliū regni annun
ciando/ intrauit bethaniam/
vbi erat domus marthe ⁊ ma
rie. vbi eciā dn̄s quatridua-
nū lazarū fratrē earū resusci
tauit a moꝛtuis. Martha er-
go accepit eum in domū suā
Illi nimirum ministratura

in mūdo cui āgeli miniſtrāt in celo. Felices illi: qui dñm in domū ſuā ſuſcipere meruerunt. Illi quoq; dominū in domū ſuā recipiūt qui fideliter eius pꝛecepta audiūt libē eiuſq; opere adimplent. Tu. R. Felix namq; es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima. Quia ex te oꝛtꝰ eſt ſol iuſticie chꝛiſtꝰ deus nr̄. V. Oꝛa pꝛo populo interueni ꝑ clero intercede pꝛo deuoto femineo ſexu: ſenciant omnes tuū leuamen: quicunq; celebꝛant tuam aſſumpcionem. Quia. Gloꝛia. Xp̄s. Per oct. R. Beatā me dicent omnes generaciones. Quia fecit michi dn̄s magna/ qꝛ potēs eſt Et ſanctum nomen eius. Vꝰ. Magnificat aīa mea dn̄m/ et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Qꝛ. Gl̄ia. Et. Vꝰ. Exaltata es ſācta dei genitrix. In laudibꝰ. ātipho

ASſumpta eſt maria in celū gaudēt angeli laudantes benedicunt dn̄m. p̄s. Dn̄s. regna. ān. Maria virgo aſſūpta eſt ad ethereū thalamū in quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. p̄s. Jubilate. ān. In odoꝛē vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adoleſcentule dilexerūt te nimis. p̄s. Deꝰ deꝰ. ān Bn̄dicta a filio tuo dn̄a qꝛ per te fructū vite cōmunicauimus. p̄s. Bn̄dicite. ān. Pulchꝛa es et decoꝛa filia hierl'm terribilis vt caſtroꝝ acies oꝛdinata. p̄s. Laudate. capl'm. In oībus requiē. hyꝰ. O glorioſa femina. V. Elegit eā. ā Que eſt iſta que aſcēdit ſicut auroꝛa conſurgens pulchꝛa vt luna electa vt ſol terribilis vt caſtroꝛum acies oꝛdinata. p̄s. Benedictus. Oꝛacio

VEneranda nobis dn̄e huiꝰ diei feſtiuitas opē cōferat ſēpiternā in qua ſc̄ā dei genitrix moꝛtē ſubiit tēporalē: nec tamē moꝛtis nexibꝰ depꝛimi potuit que filiū tuū dominum noſtrum de ſe genuit incarnatum. Qui tecū. Ad. i. ān. Aſſumpta eſt. p̄s Deus in nomine. Ad. iii. ān. Maria virgo. p̄s. Legē pone Capl'm. In omnibus requiē. Rm. Sancta dei genitrix. Et dicatur cū eodē cātu quo in purifica. beate marie. Per oct. vero et in octa. dꝛ cātus ſup idē. R. ſicut in cōmemo. eiuſdē V. Poſt partū. Oꝛacio Veneranda nobis. Ad. vi. ā. In odoꝛē. p̄s. Defecit. Capꝫ

ET ſic in ſyō firmata ſū et ī ciuitate ſc̄ificata ſimiliter requieui ꝛ in hierl'm poteſtas mea. Poſt ptū. Vꝰ. Specioſa. oro. Veneranda

Ad ix. an. Pulchra es. psal. Mirabilia. Capitulum

Et radicaui in ppl'o honorificato et i ptes dei mei hereditas illius et i pleni tudine sctor detecio mea. R. Speciosa facta es. V. Elegit. Or Ueneranda. Supradict9 ordo horarii seruet quotidie p oct. vbi de eisde fit seruiciu Ad scdas vs. an. Assumpta est. ps. Dixit dns. Cofitebor Beat9 vir. De pfudis. Memento. Ide psal cu predicta an dicatur singulis dieb9 ad vs p oct. Capm. In oib9 requie R. Cadida virginitas para disti chara cholonis/ hort9 co clusus florenti cespite vernas Cui merito mudus celebrat. Preconia totus. V. Que meruit dnm progenerare suum Cui. Gloria patri preconia. Pro hym. dicatur sequencia Letabundus. vel hymnus. O q gloria. V9. Exaltata es. an. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete/ quia cu christo regnat in eternum. ps Magt. Oracio. Ueneranda Deinde fiat memo. de sancto rocho priuatim propter solenitatem festi cu an sequenti Aue roche sanctissime nobili nat9 saguine crucis signaris stemate sinistro tuo latere. V. Amauit eum dominus. Rm Stola glorie induit. Oracio

Omnips et misericors de9 qui meritis et precibus beatissimi rochi confessoris tui: quamdam pestem hominum generalem graciose reuocasti: presta supplicibus tuis vt qui pro simili peste reuocanda ad tuam confugiut fiduciam/ ipsius gloriosi confessoris precamine ab ipsa infirmitate et omni tribulacione liberentur. Per dominu. Completorium sicut ad primas vesperas quod non mutatur per totas octauas.

¶ Secunda die de sancto rocho confessore ix lec. Lecto. i.

Rochus nacione narbonensis cofessor xpi sanctissim9 Anno dni millesimo tricentesimo vicesimo septimo decimosexto kalendas septembris postq quinquennium in carceribus a patruo suo incognit9 detetus fuisset tanq alter alexius romanus apud montem pesulanum oppidum suum. narbonensem animam deo immaculatam reddidit. Is eni apud idem oppidum narbonensi gallie prouincie montem pesulanum agathopolis appellatum ex patre ioha ne matre vero libera eius oppidi dominis origine duxit

Qui cū duodecimū attigisset annū ab apostolo paulo edo ctus corp⁹ suū castigare et in seruitutē redigere cepit: adeo vt cibo et potu parcissimo vti ceperit. Mortuoqꝫ patre ac matre hereditatem amplam egenis prorsus distribuere ce pit: exhaustisqꝫ omnibus pa ternis peculiis eciam princi- patu se abdicans patruo suo paterna opida commenda- uit. Tu autem. Lectio scda.

Et abiectis omnibus rebus breui veste indutus cum pi- leo et pera ac baculo ex gal- lia in ytalia peregrinus per- uenit. Ubi cum innumeras ci uitates et castella videlicet: romam aquampendentem. Cesenam atqꝫ alia plurima loca truci pestilencia vexatas crucis impressione sanasset. Tandem placenciam vrbem morbo infectam se contulit et ad quoddam hospitale di uertit et egrotantes omnes ad vnum videt ꝛ ex morte om nes sanat quibus gestis labo re igitur et somno grauatus et ipse a deo premonit⁹ ꝙ cru ciatus et corporis tormenta innumerabilia pati debebat statim acuta febre et sagitta sinistra coxa transfixus fuit adeo vt eo dolore ardoreqꝫ nullam quietem inueniret. Cūqꝫ ex ea innumeras per- tulisset passiones et bonam valetudinem tandem conse- cutus est. Tu autem. Lcō. iii.

Indeqꝫ digressus deo comite in gallia in longis itinerib⁹ delatus est que armorū stre- pitu vexabatur. In paterno deniqꝫ castro perueniens a li ctoribus tanꝙ exploratoꝛ cō prehensus in vincula et ī car ceribus detruditur et quin- quēnii tempus ibi cōsumpsit quo exacto cum maxima pa ciencia et vite austeritate tri- cesimo secundo vite sue anno migrauit ad dominum. Sed anteꝙ evita migraret orauit dominū vt qui deinceps no- men suum inuocaret a seuissi ma peste protegeretur. Eo ita qꝫ mortuo ad latus ei⁹ tabu- la quedam his litteris inscri pta reperta est/ peste laboran tes ad rochi patrocinium cō fugientes contagionem illā truculentissimam euasuros significo. Quod vbi ad pa- truū principem delatum fuit cognoscens illū suum ex fra tre esse nepotem in lachrimis cum omni domo prouolutus sanctissimum corpus summa pompa ad templum deferre fecit et exequiis rite peractis patruus magno sumptu ei templum construxit. Medic

lectiones de octa. assumpcio. v⁹. Sācta dei genitrix. r. iiii.
Si queratur post ascencionē domini quid egerit beata virgo maria: vnū pro certo est/ q virgo sancta corpore et mēte permansit. Quam sane angelus gabriel ac si celestis paranymphus intactam custodiuit et iohannes apostolus et euangelista cui christ⁹ eam de cruce cōmisit virgo virginem seruauit suisq ei deseruiuit obsequiis Tu autē. R.
De primo nocturno hystorie dicuntur. Lectio quinta.
Non enī q eximius ille chorus apostolorum eam deseruerit inter quos post resurrectionem intrans et exiens familiarius contulit de christi incarnacione/ tanto siquidē verius/ q̄to ab inicio plenius per spiritū sanctū cūcta didicerat et pspexerat oculis vniuersa licet et apostoli per eūdem spiritū sanctū omnia cognouerint. et in omnem edocti peruenerint veritatē. r. vi
Hanc sane beatam virginē et si oēs venerati sūt discipuli eiq famularentur officio dilectionis: iohannes tamen amplius et specialius vsq ad finem vite qui sibi cōmissam accepit in suam: quasi matrē filius ampliori sollicitudine famulabatur. Tu autē dñe.
Et matutine de sancta maria dicantur infra cho. sicut extra octa eiusdem. Lctō. vii.
Et ibi per multos annos signis et miraculis effulsit cuius sanctissimi viri merita atq opera diu apud ytalos nostros cum latuissent tandem āno domini. Millesimo quadrigentesimo quinto ad ipsos ex germania ipsius rochi nomen delatum fuit: eo q cōstāciam germanie vrbem vbi consilium generale christianorum celebrabatur a peste maxima liberauerit: vbi nūc basilice sacella et templa in eius nomine non modo per vrbes sed per castella per vicos et quasi per priuatas domos extruuntur Ad que confugientes eius sanctissimi viri merita experiuntur: huius itaq festum decimoseptimo kalendas septembris celebratur.
Eius autem sanctum corpus hoc anno qui est. Millesimo quadrīgentesimo octuagesimo quinto. Venecias a quibusdam furtim delatum a senatu et cuncto populo tanta cum deuocione et gloria exceptum est quātum quid scripto enarrari posset eidem enī statim templum celeberrimū ingenti impensa construere

ceperunt. Tu autem. l. viii Eius mirabilis et quã sãcta vita patet per precedencia et subsequẽcia Cũ libera deuotissima mater ei9 duos ĩ septimana singulos dies ieiunauit Beatus roch9 infans matre ieiunãte a lacte cõtinebat Et qđ oĩb9 mirũ erat eo die hilarior atq3 recencior erat postea q̃ quinq3 annos attigit sese penitencie operib9 exposuit. Et vtriq3 parenti sẽper obedientissimus fuit Natus est cũ cruce in sinistro latere. Tu autem. Lectio nona Erat enim sancti rochi semper studium in iesu xpi nomine et eius sanctissima passione homines mortales a pestis labe durissima tutos facere et primũ sese in pauperum domos et hospitalia recipiebat eo q̃ ea loca magis auxilii egerent Postq̃ beatus rochus infectus fuit pestilẽcia a consorcio hominũ ne ab eo inficerentur abiit & venit ad quẽdam locum solitariũ ad quẽ canis quidã cuiusdã diuitis quotidie portabat porcione3 de meliore pane Venit ad eũ quodam die angelus domini et abstulit vlcus et sanauit eum. Tu autem. ꝟ. Ora pro. Cetera ad laudes de quocũq3 confessore. Super Benedict9 ãn. Roche profectus peregre pestifere curas tactus mirifice tangendo salutifere. ꝟ. Iustus germi. psal. Benedictus. orõ vt̃s. Deinde fiat memoria de octa assumpcio. ã. Uirgo prudẽtissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans filia syon tota formosa et suauis es. pulcra vt luna: electa vt sol. ꝟ. Elegit eã deus. orõ vt̃s Quãdo dies dominic9 in scđa die contigerit tunc hec predicta ãn. Uirgo pruden. in tercia die dicetur super psal. Benedictus. Orõ Ueneranda Memoria de sãcto laurencio. ãn. Beat9 laurencius orabat. Require hãc añam que est v. ãn. ꝟ. Dispersit dedit pauperib9 orõ vt̃s. Ad secũdas vespe que erunt de sancto rocho. ꝟ. Iust9 ger. ãn. Uale roche angelice voce citatus famine optinuisti dei sice a cunctis pestem pellere. Ora pro nobis beate roche vt mereamur preseruari a peste. p̃s. Magnificat. Cetera de cõmuni cuiuscunq3 confessoris. Memoria de octa. assũpcionis. ãn. Qualis est. ꝟ. Exaltata es. oracio Ueneranda nobis. Memoria de sctõ laurencio ãn. Beatus laurenci9. dum in craticula vt supra ad primas vespe. sup psal. Mĝt.

V9. Dispersit dedit pauperi. Beati laurencii Orō. Beati laurencii nos domine faciat passio veneranda letantes: et vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores. Pe. Dominum. Die tercia et ceteris diebus infra octauas fiat seruicium de beata virgine hoc modo. Ad matutinas Inuitato. In honore beatissime marie virginis Jubilemus domino. psal. Venite exulte. hymn9. Quem terra ponthus. In pmis ān. Exaltata es sancta dei genitrix super choros āgelorum ad celestia regna. psal. Domine domin9 no. ān. Sicut myrrha. psal. Celi enarrant glo. ān. Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. psal. Domini est terra. ān. Specie tua et pulchritu. ps. Eructauit cor meum. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo. ps. Deus noster refu. ān. Sicut letancium omnium. psal. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo intercede pro toto mūdo. psal. Cantate. i. ān. Dignare me laudare te virgo. ps. Dominus regnauit exultet terra. ān. Post partum virgo inuiolata. psal. Cantate ii. V9. Sancta dei genitrix virgo. Lectio pma.

Non enim pudicissima virginitas alicui discipulorum rectius q̄ virgini commendatur vt esset inuicem grata societas et floridus aspectus necnon et venustus conuersandi vernans alternatim pudiciciarum splēdore decoratus Tu autem domine. R. de scdo noctur. L. ii

Vna siquidē virt9 virginitatis in ambobus: sed altera pocior in maria. Altera siqdē q2 fecūdior: sed ipa. Ipsa vero: sed altera quia et si ipa eadem incorrupcio: tamen fecunditas integritatis longe gloriosior q̄ virginitas. Tu autem do. Lectio tercia

Idcirco et fecūditas in illa tota deificata ē et vginitas. Alioquī nusq̄ sed3 naturam nascēdi vgītas vbi fecūditas pdicat: neq3 fecūditas vbi vginitas ītegra pseruat. V. Exaltata es sancta Iste V. dicat quotidie ante laudes. In laudib9 hec sola ān. Assūpta est. ps. Dn̄s regna. cpm. In omnibus requiem. hy9 O gloriosa femina. V. Elegit eam. ān. Talis est. ps. Benedict9. orō vts. Memo. de sancto laurēcio. ān. In craticula. vts. in prima die sup psal. Bn̄dict9. V. Dispersit dedit. orō. Bea-

ti laurencii Quocūqз dic oct. sancti laurencii eciam si ī do. contigerit fiat īde mēo. tm̄ Nulla die per octa. fiat mēo ria de cruce nec de oībus san ctis. quia octa. sunt cum regi mine chori. Ad pmā ān Assū pta est. ps. Deus in noīe. ān. Te iure. ps. Quicunqз Ad. iii et ad alias horas. ān. cp̄. R. ꝛ V. sicut in pma die dicantur Similiter et oracio. Ad ves ān Assūpta est. ps. Dixit dn̄s cp̄m. In oībus. hy⁹. O q̄ glo rifica. V. Exaltata es. ān. De scendi in ortū. ps. Magt. Eo dem modo dicunt vespe. quo tidie infra octa. cuз aliis ān. super psal. Magt. que mutā tur. Memo. de sancto agapi to martyr. ān. Hic est vere. V⁹. Gloria et honore. Oracio.

Letetur ecclesia tua dn̄e be ati agapiti martyris tui confisa suffragiis: atqз eius p̄ cibus gloriosis et deuota p manceat et secura ꝯsistat. p do ℂ Die iiii. V. Speciosa facta es et suauis. Lectio prima.

Hinc quoqз iohānes: qc quid est qd genuit ma ria euangelizando suo com mendauit eloquio: verbum quod in pricipio erat verbū: et verbū erat apud deū: ꝛ de⁹ erat verbū: ipsū genuit beata et gloriosa virgo maria. R.

de iii. noctur. ita tn̄ q̄. iii. R. Virginitas (sit Beatā. lc. ii. igitur longe sacracior ꝛ fecū ditas vt ita dicā multo inef fabilior q̄ꝫ suo poterat ille ex plicare eloquio Uerūtamen q̄to v̄ginitati cognacior vir ginitas tanto beat⁹ euange lista ceteris ē excellēcior ꝛ vi cinior verbo. Lectio tercia.

Ideo quicquid est qd genuit virgo: totū prout potuit hō per spiritū sanctū: nobis re serauit manifestius et docuit Cuius eciam cōuersacio post ascensionem xp̄i generaliter cū apostolis fuit: quousqз di spergerentur sicut lucas me minit dicens: egressi a mon te olyueti hierosolymā vene runt et ascenderūt in cenacu lum vbi manebant. Hac die ꝛ reliquis dieb⁹ infra octa. di cunt ān̄e de noctur. scз. Emis siones. Et alie ān̄e q̄ sequunt sup psal. Bn̄dictus. ꝛ Magt nisi in dn̄ica: q̄bus dictis dici tur ān. Aia mea. si necesse fue rit. Mēo. de sancto agapito marty. ān. Nisi granum. V⁹. Justus ger. Orō vts. hac die ad vespe fiat memo. de sācto magno ān. Hic est vere mar tyr. V. Gloria et honore Orō

Adesto dn̄e supplicaci onibus nr̄is ꝛ intercedē te beato magno martyre tuo

ab hostiū nos defende ꝓpicia
tus īcursu. p. Sequētib⁹ ve-
ro diebus infra octa. seruet
ordo de V. et R. ad matuti.
que in ꝓcedētib⁹ trib⁹ diebus
si dies dñic⁹ nō interuenerit
preter añaz. sup. psal. Bñdic.
et Mgt. Si vero dies dñicus
infra octa. cōtige. totū serui.
fiat de sancta maria: eciā in
sabbato hoc modo. Ad ꝑmas
ves. sup psal. ān. Assumpta ē
ps. Dixit do. Cp. In oīb⁹ re-
quiem. Non dicat R. hym⁹.
O ꝙ glori. V. Exaltata es. ā.
Anima mea. ps. Magt. oro.
Venerāda nobis Memo. de
do. et de trini. si necesse fuerit
et processio fiat āte crucē nisi
aliq̄ dñica oīno differat ꝓpt
plixitatē tēporis vel qñ dies
dñicus tercia die īfra oct. cō
tige. tunc enim tm̄ fiat mēo.
de do. et de trinita. ꝑ pcessio
ante crucē oīno differat vsq̄
ad proximā dñicā sequētem.
In redeūdo de oībus sāctis.
Qñcunq̄ dicit de oībus sctis
ad vespe. in reuertendo ad ꝓ
cessio. semp dicat ān. Salua-
tor mūdi. V Letamini ī dño.
oro Infirmitatē nostrā. Ad
matuti. inuita. Venite ado-
remus. p. Venite. hy⁹. Quē
terra. In. i. noct. ān. Ecce tu
pulchra. ps. Dñe dñs noster.
Et cetere añe cū suis psal. V.
et R. sicut in ꝑma die dicunt
preter nonū R. qd erit istud
Candida virginitas. Lcō. i.

Bene angel⁹ ad mariaz
virginē mittitur: qz sē-
per est angelis cognata vir-
ginitas Profecto in carne vi
uere preter carnē: non terre-
na vita est: sed celestis Unde
in carne angelicam gloriam
acquirere: maius est merituz
(ꝙ habere. lc. ii.
Esse enī an-
gelū felicitatis est: esse Vo vir
ginē virtutis: dum hoc obti-
nere virib⁹ nititur cum grā:
qd habet angelus ex natura.
Utrūqz tamē et esse virginē
vel angelū diuini muneris ē
officiū: nō humani. Lcō. iii.
Aue inquit angelus gracia
plena Et bene plena/ quia p
partes ceteris prestat: marie
vero simul se tota īfudit ple
nitudo grē Tu. Lectio. iiii.
Hoc quippe est qd dauid ca
nit Descendit sicut pluuia in
vellus Vellus itaq̄ cū sit de
corpore: nescit passionem cor
poris Sic et virginitas cum
sit in carne vicia carnis ne-
(scit. lec. v.
Celestis plane
hymber virgineuz in vellus
placido se infudit elapsu et
tota diuinitatꝭ vnda se contu
lit in carne/ qñ verbū caro fa
ctū ē: et deinde per crucis pa
tibulum expressum terris oī

bus pluuiã salutis effudit et stillicidia grẽ. celestis hũanis prestitit mẽtibus. Lectio. vi. Dñs inquit tecũ. Mira res et iã ille erat cũ virgine/ q̃ ad virginẽ mittebat ãgelũ/ et p̃cessit nũciũ suũ de⁹: sed a deo nõ recessit teneri aũt locis nõ potuit. q̃ habet oĩbus in locis/ et tot⁹ vbiq̧ est sine quo nichil et per quem totum.

Secũdum lucam. x. caplo.

In illo tp̃e/ Intrauit iesus ĩ quoddã castellũ et mulier q̃dã martha noĩe accepit illũ in domũ suã. Et reł.

Omeł. btĩ augustini epĩ. ł. vii

Sanctum euãgeliũ fr̃es charissimi cũ legeretur audiuim⁹ a religiosa femina susceptũ esse dñm hospicio: ab ea que martha vocabatur Et cũ eẽt occupata ĩ cura ministrãdi: soror ei⁹ maria sedebat ad pedes dñi: et audiebat verbũ illi⁹ laborabat illa vacabat ista: illa erogabat ista implebat. Tu aũt. Lcõ. viii

Verũtamẽ martha laborãs multũ in illa occupacione et negocio ministrãdi interpellabat dñm/ et de sorore sua cõquesta est q̃ eã laborãtẽ non adiuuaret. Dñs aũt p̄ maria respõdit marthe: et ip̃e factus est eius aduocat⁹/ q̃ iudex fuerat appellat⁹. Martha ĩquit circa multa es occupata porro vnũ est necessariũ/ maria optimã partẽ elegit: que non auferetur ab ea. Tu aũt. ł. ix

Audiuim⁹ enĩ ĩterpellacionẽ interpellãtis/ et sẽtẽciã iudicis. Que sẽtẽcia ĩterpellãti respõdit: suspectam defẽdit. Erat eĩ maria ĩtẽta dulcedini verbi dei. Intẽta erat martha quomodo pasceret dñm: intẽta erat maria quõ pasceretur a dño. A martha cõuiuiũ dño preparabat ĩ cui⁹ cõuiuio iam maria iocũdabat. In lau. vna sola. ã. dicat cap̃ et cet̃a sicut ĩ prima die dicãt Ad primã: et alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oc. Ad scdas v̄s oĩa fiãt sicut ĩ prima die: preter. ℞. qd nõ dicet cum. hy⁹. O q̃ glorifica. Deĩceps vero nõ seruet ordo dierũ in. ℣. et ℞. ad matu. cãtand et in lec. legend. nec in añis sup psal. Bñdict⁹. et Mgt. dicẽdis sed supradict⁹ ordo ℣ et ℞ łc et ã seruet in sequẽtib⁹ dieb⁹ ĩfra octa ita tñ q̃ ĩ die lune semp dicũtur ℣ et ℞ de primo noc. hystorie. ¶ Quinta die. łc. i.

Quia iter salutis nr̃e in laudib⁹ est saluatoris hortor vos et cõmoneo ĩ hac sacra solennitate genitricis dei marie nolite cessare a laude. Tu autem domine. łc. ii.

Quod si virgo es/ gaude qꝛ meruisti esse quod laudas: tā tū cura vt sis/ q̄ digne lauda re possis. Si cōtinēs es et ca- sta: venerare ⁊ lauda/ qꝛ aliū de nō cōstat vt possis eē casta q̄ꝑ ex gr̄a dei q̄ fuit plenissime in maria quam laudes. lc. iii

Quod si cōiugata es aut pec catrix: nichilomin⁹ cōfitere ⁊ lauda/ qm̄ īde mīa pꝛofluxit oībus: ⁊ gr̄a vt laudēt. Et q̄ꝑ uis nō sit speciosa laus ī oꝛe peccatoꝝ/ noli tamē cessare a laude qꝛ inde ꝓmittiꝭ venia.

❡ Sexta die. Lectio pꝛima.

Hinc ergo oēs piter fe- stiuitatē btē marie de- uotissime celebꝛem⁹/ qꝛ hec est dies p̄clara ī qua meruit exal tari super choꝛos angeloꝝ: ⁊ peruenire vltra q̄ꝑ nostre hu- manitatis est natura. Lcō. ii

Hec est inquā dies: in qua vſ q̄ꝫ ad thꝛoni celsitudinē inte- merata mater et virgo pꝛo- cessit atq̄ꝫ in regni solio subli mata: post xp̄m gloꝛiosa re- cedit. Sic itaq̄ꝫ vbiq̄ꝫ cōfiden ter scāā canit eccl'ia: qd̄ de nul lo alioꝝ sctōꝝ fas est credere vt vltra angeloꝝ vel archā- geloꝝ merita trāscēderit. l. iii

Hoc quippe pꝛiuilegiū non nature est: sed gr̄e: q̄ꝑ sup cho ros angeloꝝ exaltata deuo- tissime hodie p̄dicaꝭ. Qꝛ pꝛe- cessit eā dn̄s ad celos/ vt p̄pa ret ei ī ethereis sedib⁹ locū: vt cū eo regnare possit ī ꝑpetuū

❡ Septima die. Lectio p̄ma

Nulli dubiū eī illā cele stē hiер̄m tūc exultasse īeffabili leticia: tūcq̄ꝫ iocūda tā esse inestimabili charitate. Quoniā festiuitas que hodie recolitur annua: illis omni- bus est facta continua. lc. ii.

Credit eciā q̄ꝑ saluatoꝛ oīuꝫ totus festiuus occurrit/ et cū gaudio eā ī thꝛono colloca- uit. Alias aūt quomodo ipse uisse crediꝭ: quod in lege ipse pꝛecepit Honoꝛa patrē tuū et matrem tuam. Lectio. iii.

Quod patrē honoꝛificauit ip̄e sibi testis est: cū ad iudeos ait. Ego gloꝛiā meā nō que- ro: sed honoꝛifico patrē. De matre vero euangelista cū re diret a nazareth ait. Et erat subditus illis. Tu aūt dn̄e.

In oc. assū. b marie ad i. vs̄ sup p̄s. hec sola ā. Tota pul. p̄. Dixit dn̄s Et ceꝭi p̄i de scā maria. ca R̶ ⁊c̄. oīa fiāt sicut ad p̄mas vs̄ ī p̄ma die/ cū ista oroe. Venerāda no. Meo de mar. timotheo ⁊ simpho. oꝝ.

Auxilium tuum nobis domine placatus im- pende: et intercedentibus bea tis martyꝛibus tuis timo- theo et simphoꝛiano: dexterā

tuam super nos tue propicia
cionis extende. Per dominū
Ad mat. ix. l. fiāt. Inui. trip.
tota cātet hymno. sicut ī pma
die: preter. ix. Rm. quod erit
Candida virginitas. Lcō. i.
BEata vgo maria cūctis
tāto venerabilior quāto
gloriosior: et quāto vtute altissi
mi extollit ad sublimia tāto
clarior resultat ī glia Plena
siquidē gra/ plena deo: plena
vtutib9 nō pōt possidere ple-
nius gliam claritatis eterne:
quā plenissime accepit: vt ma
ter fieret saluatoris. Lctō. ii.
Eam nāq viderūt oēs filie
syō/ et beatā dixerūt: et regine
laudauerūt eā. Qm̄ tātā eā vi
derūt: quātā null9 narrādo
expleuit mortaliū Quātoma
gis deū: q talē ac tātā eā fecit
vt per eā ipe fieret. Unde da
uid? Et hō īquit nat9 est ī ea:
et ipe fūdauit eā altissim9 l. iii
Beata igit talis ac tāta na-
tiuitas: btā et supnor ciuiū so
cietas: et admirabilis charita
tis eor vnanimitas/ vbi ne-
mo āgelor: nō dico btē vgīs
marie/ verūeciā neq alicui9
scōr īuidēt gliaz sed totū in
altero vnusqsq possidet: qd
gratis prestatur oībus vt de
omnibus et in oībus glori-
ficetur deus honoretur et ado
retur ab omnibus. Lctō. iiii

Ubi vo nō sex9: nō etas: nō
dignitas gener: sed meritor
qlitas sola discernit vbi plu
rimū stella a stella differt ī
claritate/ qmuis oēs ī suo sint
ordīe suscitādi. Qd si est alia
claritas solis/ et alia claritas
lūe et alia claritas stellar vna
tn̄ claritas ē q illustrāt oīa l. v
Idcirco btā dei genitrix q tā
tis ī terra pdicat laudib9 nō
īmerito credit hodierna die
exaltata et glificata quantū
nouit ille q eā elegit et sua sa-
piēcia disposuit oīa. Qd si in
domo pris mei multe māsio-
nes sūt/ credim9 splēdidiorē
mri hodie filiū māsionē psti
tisse: quā olim edificauit do-
mū subnixā colūnis septē: in
qua nimirū domo parāt nu
pcie ecclīar dei/ et federantur
terrenis celestia. Tu. Lcō. vi
In eo nāq vtero vginis spō
so imortali vginitas psecrat
vt sit celeste cōmerciū. Ideo
charissime celebrate solēniter
vginis festū: q celestē nobis
vitā ī terris oñdit. Qm̄ q nō
nubēt neq nubent erūt sicut
āgeli dei in celo. Nec mirū si
āgelis pparat vginitas q an
gelor dño federe copulat nu
pciar. Et si qlibet virginitas
tātū erigit vt āgelis cōparet
multomagis btā et gliosa vir
go q singulari cōmēdat puile

gio: et immenso ditat merci
monio. Tres. vltie. l. de expo
siōe euāgelii. Intrauit iesus.
et legant sicut in prima die.
Tamen si dñica fuerit legat
euāge. vt̄s. in dñica infra oc.
qꝛ nō debet omitti. Ad laud.
oēs añe dicāt. Cap. ꝛc. sicut ī
ṗma die. Mēo de martyribꝰ
Orō. vt̄s. Ad ṗmā ꝛ ad alias
horas/ eciā ad scdas vs̄ oīa fi
ant sicut in dñica infra oc. cū
mēo. ad scdas ves̄ de sancta
ebba virgine non martyre.
Si octa. assumpcionis in sab
bato ꝯtigerit vltime ves. fiāt
de oc. ꝛ mēo de dñica sequēte
scꝫ post mēoriā de martyribꝰ
Et in dñica erūt ves. de sācto
bartholomeo ꝛ mēo de dñica
sub silēcio. scꝫ post mēo de sā
cto audoeno. Nota ꝙ qñ assū
pcio. natiui. purifica. cōcep. ī
sabbō cōtigerit/ nichilominꝰ
fiat ꝯmēo ī aliqua fer. eiusd.
ebdo. si ferie ꝑcedētes a festo
ix. lect. vacauerit. Et notādū
est ꝙ qñ fe. simplex. ix. lect. in
fer. vi. cōtige. hñs primas vs̄
scde ves. erūt de sancta maria
Itē quarta et. vi. fer. et sab.
quatuor tēporꝝ per totū ānū
excludit ꝯmemo beate marie
Nota ꝙ cōmemo. beate ma-
rie et cōmemo sancti loci fiēt
cū regimine chori scꝫ cū tribꝰ
lec. tātū nō habentes secūdas
ves. sed ṗmas tm̄/ quas nō ī-
pedit festū simp. nisi sit festū
duplex. Et tūc qñ ꝯmemora-
cio beate marie impeditur fit
solēnis memoria de sācta ma
ria cū hac. ān. Sub tuā ꝓtecti
cum Vꝰ et orō pro tempore.
¶ Scē ebbe vgi nō. mar. or
Deus q̄s dñe btē ebbe vir
ginis tue precibus ca-
stā tibi exhibere seruitutē: vt
per te in celis dignā possimꝰ
habere mercedem. Per dñm.
Ad mat. ix. l. fiant. Lcō ṗma.

Ebba virgo gloriosa sā
cti osvvaldi northūbrie
regis soror vterina que cum
suis septem fratribus in ter-
ra scotorꝝ exilio religatis et
a donaldo brek scotorum
rege/ reuerenter cum rege/
osvvaldo fratre et fratribꝰ
recepta et nutrita. Et sicut
fratres sui cum multis aliis
ita ꝛ ip̄a a scotis fidem xp̄i re
cepit. Beata igitur ebba vir-
go: gloriosos intuens exitus
fidei regnū mundi et omnem
ornatum seculi cum flore iu-
uentutis contempsit propter
amorem filii dei quem mun-
do corde et casto corpe q̄siuit
in quem tota mēte credidit ꝛ
deuocione dilexit. Tu. lc. ii.
A sācto etenim fynano na-
cione scoto lindisfarneñ epō
sancte conuersacionis vela-

mē accepit dn̄icam nobilitati seruitutē et spiritualē diuiciis paup̄tatem spontaneam preferebat Claris siq̄dē exorta natalib9 mundū fide forma et moribus ac sexum fragilem vicit et virtutib9. Et vt liberius contēplacioni se daret oratoriū in vertice cuiusdā montis secrete et quiete condidit vt nichil carnalis oculus ī eam intueri queat in quo eciā monticulo fōs amenissim9 ad dicte virginis consolacionē vnde eciam sitim extinguere solebat emanauit ꝛ in presens fluere non desinit. Tu autem. Lectio. iii

Ad quā eciā virgo nobilis etheldreda elyensiū nūc gl'ia tante magistre rudimētis se subdidit et beat9 pater cuthbertus qui licet ab infancia consorciū mulierū vitauerat eius audire colloquia consueuit. Obiit autem beata ebba ante memoratū patrem cuthbertum quatuor ānis precurrens ad celeste regnū et sepulta est ī suo monasterio colludi dicto qꝫ postea propter incuriam inhabitāciū destructum est et sepulcrū eius multis annorū curriculis remāsit incognitū. Tu. Lc̄ō. iiii.

Tandem dispositiōne diuina a pastoribus repertum est et per priorem et conuentū monasterii de Coldinghā iussu et reuelacione eiusdem sancte virginis apertum est lintheum in quo corpus eius inuolutum fuerat cum reliq̄iis suis integrum reperierunt. Quod fratres cū summo cleri et populi tripudio in ecclesia sācte marie de coldīgham transtulerūt et collocauerūt oratorio vero eius penit9 destructo. elapsis īterea aliquot diebus in somnis cuidā nomine henrico virgo venerabilis apparuit et oratorium sibi in illo loco edificare iussit. Tu autem. Lectio quīta.

Cūq3 hoc semel et secundo per visionem admoneret ꝛ ille ex aliorum incredulitate ꝛ cordis duricia neglexerat adiecit virgo predicta dicens nisi hec feceris condignā tui cōtemptus vlcionē experieris qꝫ et factum est. Nam repente cepit in summam inopiam cadere Unde ad mentem reduxit qualiter virgo oratorium sibi construi mandauit vile quidem materia conditum: sed celeste v̄tute signor̄ et miraculorum frequēcia claruit vbi et egroti sanitatis beneficia et fideles sue peticiōis cōsequunt desideria. Tu. L. vi.

Facta autem est hec reuela-

cio de loci hui9 reedificacio=
ne Anno dñi millesimo cēte=
simo octuagesimo octauo va
ria quidē miracula in illo lo
co contingūt Unde virgo q̄=
dam iuuencula marlini filia
prima fantastica vexacione
demonū ita delusa ē vt vni9
oculi visū auris vnius audi
tum lingue penit9 quindecim
dieb9 pdidit officiū: ad orato
riū memoratū deducta est vt
si diuina pietas permitteret
virgo virgini salutē optatā
conferret. miroqꝫ modo cum
noctem vigilando in eodem
oratorio durerat graui som
no oppressa super altare co=
lumbam niueam stare cōspe=
xit que statim ligue solūit vi
culum et euigilans ab omni
infirmitate se reperit solutā
Tu. Lectio. vii. de exposici=
one euangelii Simile est re=
gnum celorū. Ceteraqꝫ omia
de cōi vnius virgi. nō mar.
¶ Sancti bartholomei apo
stoli duplex festum ad p̄mas
vesperas et ad matuti. dicat
Bartholomee hymn9.
celi syd9 aureū: milies
supra solis iubar radiās: eri
ge mentes nostras polo tur
bidas: egrasqꝫ nostras sana
cōsciēcias. v. Annue christe
Omnipotens sem Oro.
piterne deus: qui huius
diei venerandam sanctamqꝫ
leticiam ī beati bartholomei
apostoli tui festiuitate tribui
sti: da ecclesie tue quesumus:
et amare qđ credidit: et predi
care quod docuit. Per dñm.
Ad primas vespe. et ad matu
ti. fiat memo. de sācto audoe
no epō et confessore. Oracio.
Deus qui perennē glo
riam sanctissimi con=
fessoris tui audoeni anime cō
tulisti: tribue quesumus eius
nos apud te ita patrociniis
adiuuari: vt cum eo vitā pos
sideamus eternam. Per. Ad
matutinas nouem lectiones
fiant Lectio prima.
In inferiorem indiā ve=
niens apostolus dei bartho=
lomeus: ingressus est templū
in quo erat idolum nomine
astaroth: et quasi peregrinus
ibi manere cepit. Manēte igi
tur ibi apostolo: nulla demō
dabat responsa: nec alicui ex
his quos leserat: poterat sub
uenire. Templum vero erat
plenum de languētibus. Tu
autem. Lectio secunda.
Exrexerunt ergo ad a=
liam ciuitatem: vbi alius de=
mon colebatur. Querentes
cur deus corꝫ nō dabat eis re
sponsa. Respondit demon.
Quia presente apostolo dei
bartholomeo loqui non au=

det Dicūt ei Quis est iste bartholomeus? Qui ait. Amic⁹ est dei oīpotentis: ⁊ ad hoc venit in istā ꝓuinciā: vt omnes deos indie euacuet. Tu. c. iii

Cumqꝫ reuertentes beatum apostolū quesissent ꝑ duos dies: quidā plenus demonio clamauit dicens Apostole dei bartholomee: incendunt me orōnes tue. Cui aplus dixit Obmutesce et exi ab eo: et statim liberatus est homo. Qđ cū audisset rex polimius: misit ad eum: vt veniret et sanaret filiā suā lunaticā. Le. iiii.

Perrexit igitꝰ apls dei ad regem Et videns puellā cathenis constrictā: iussit eā solui dicens Soluite eam et leuate et reficite: et cras ad me reducite. Fecerūt autē ministri sicut iussit apostol⁹. Quo facto non vltra vexauit eam demō Tunc iussit rex preciosa munera dari apostolo: sed non potuit inueniri. Tu. Lectio. v

Cumqꝫ transisset nox: ⁊ aurora assurgeret: apostol⁹ solus soli regi apparuit in cubiculo suo clausis hostiis: ei dicens Quare quesiuisti me cū muneribus terrenis/ q̇bus non indigeo. Lectio sexta.

Scire te volo: qꝛ dñs noster iesus xp̄s misit nos in omēs ꝓuincias/ vt demones q̇ ī istis sunt expellam⁹: hostesqꝫ qui eis credunt cōuertamus Si autem credideris: ⁊ baptizatus fueris: demonē qui vobis dabat respōsa faciā vos videre. Rex autem hoc se facturū fideliter ꝓmisit. Lc. vii

Altera igitur die sacrificantibus cultorib⁹ idolorū apostolo et rege presentib⁹: cepit demon clamare dicens Cessate miseri sacrificare michi: ne peiora paciamini q̄ ego: q̇ cathenis igneis ab angelis iesu xp̄i religatus sum. Tunc iussit apostolus demonē exire: et simulachrū cōfringere.

Exiens igitur ingēs (Lc. viii. egypcius nigrior fuligine cōminuit simulachrū. Quo viso rex polimius cū vxore ⁊ filiis: ac omni populo ciuitatꝭ baptizatus: cepit a pplo adherere. Quod cū pontifices idolorum ad astriagē regē fratrem polimii maiorē conquerendo nūciassent/ misit cum eis nuncios qui apostolū vinctum ad eū perducerēt. Lc. ix.

Cui rex ait Sicut fecisti fratrem meū relinquere deos suos ⁊ credere deo tuo/ ita faciā te relinquere deū tuū/ et credere deo meo. Cui aplus ait Si hoc poteris facere deo meo/ qđ feci deo tuo poteris me ad sacrificiū prouocare Si autē

ego deos tuos comminuā: et tu crede deo meo. Interea nūciatū est regi deū suū corruisse Iratus rex iussit apl'm decollari. Cetera de cōi vni⁹ apl'i Memo. de sctō audoeno. orō vts. Ad scdas ves. R. Cives aplor. Cetera vts. ¶Sācti irchardi epi et cōfessoris. Orō

Omnipotēs et misericors deus qui p fidē tui pōtificis irchardi pictos a gallorū servitute liberasti: concede oībus eundē devote querentibus ab omni inimicorū fraude et eterna dāpnacione liberari. Per dnm. Ad matutinas ix. lectio. fiant. Lctō. i.

Inter barbaras et indoctas gētes oriūdus fuit beatus irchard⁹ in tolmaid in kincardin oneyll q̄ sanctā et celebrem a puerili etate incepit vitam continue sceleratorū ac nephandorum hoīm mores et vicia reprehendens detestansq; ac abhominabiles habuit deiq; preceptis semper inherens in ieiuniis et vigiliis et oracionibus suā carnem afflixit. Tu. aūt. Lectio. ii

Audiens autē sanct⁹ ternanus beati irchardi vitā et mores fore laudabiles et ab eodem in sacerdotē ordinat⁹ suis causantibus prerogativis quo ad sua iurisdictiōalia excercenda et gubernanda beatum irchardū prout merito ī coadiutorem et penitenciariū per universam eius puinciā elegit qui in huiusmodi officio exactissimā diligenciā exhibuit. Tu autem. Lectio. iii.

Post paucos autē dies beato gregorio universalis ecclesie sedem regente: romā peciit Cognito de tanti viri sanctitate: beat⁹ gregori⁹ ipsum irchardū maximo cū honore ī epm consecrauit qui nō min⁹ in virtutib⁹ et sanctitate oībus in morū honestate pbēs exemplar perseueravit Tandem primo a sctō papa facultate et bndictione obtētis ad scociam reuersus est Lctō. iiii

Rediēs autem sanct⁹ irchardus per pictauiā: pictos multum p gallos vidit subiugatos et in servitutem redactos pietate motus de corū aduersitate humilis ɔsultor p triēniū ibidē morā traxit. Cuius sanctitate. prudēcia. fide et oracione dictā pictauiensē gētem in pristinā libertatē reduxit et liberauit. Lectio. v.

Quibus peractis eo egrotāti a deo humiliter postulauit se nō visurū mortē donec ppriā patriā vñ regress⁹ est videret iter cōtinuando p ptes anglie et scocie paulisper pdi

cando vsq ad cōgeriē ī mōte de kincardin oneyll in scocia puenit vbi honorifice a suis patriotis receptꝰ est. Ipse vo dei sanctꝰ eiꝰ mortē appropī quare intelligēs et peticionē a deo sibi ꝯmissā īpletā fuisse suis ministris precepit vt eo viā vniuerse carnis ingresso suū funꝰ ī quadā biga ponere tur ⁊ stricte mandauit vt vbi-cunq dicta biga q̇esceret: suū corpus ibidem sepeliri iussit. Hoc facto deo aīam cōmēdā do de hoc medio sublatꝰ ē. l. vi Deīde ministri eiusdem viri scti sicut eis iussū fuerat corpꝰ exanime ī biga rotaꝝ leua uerūt: quo facto biga cū corpore vltro et sponte nullo mouente se vltra dee fluui-um ī satis notabili distancia vbi nūc īsignis ecclia ꝙ kin-cardin dr̄ cōstruit mouebat. Ac ibidē īmobl'is ꝑmāsit De mū corpꝰ de p̄fata deponen-tes biga ibidē digno cū hono re dederūt sepulture qd̄ ī pre sens vsqquo req̇escit Lec. vii de expōne euāgelii. Homo q̇ dam. pegre ⁊c cetera oīa de cōi vniꝰ ꝯfes. ⁊ pōti. ¶ Sācti malrubii marty. ad ves. p̄i se riales ān. ⁊ cap̄. de cōi vnius mar. ℟. Beatus vir qui suf-fert. ān. Scē malrubie mar tyr xp̄i gl'iose adesto nr̄is p̄cibus pius ⁊ ꝓpiciꝰ vt tecū ī gloria letemur ī celestibꝰ p̄. Mḡt

Infirmitatē nr̄aꝫ Orō. respice oṗs deꝰ: vt quos pondꝰ ꝓprie grauat actionis beati malrubii martyris tui gloriosa nos ꝓtegat ītercessio. ꝑ do. Deinde fiet mēo. de sc̄ō rupho marty. cū hac ān. Iste sanctꝰ ꝓ lege dei sui. ℣ꝰ Posuisti dn̄e. ℟. Coronā. or

Adesto dn̄e supplicacio-nibꝰ nr̄is: vt btī ruphi martyris tui ītercessionibus cōfidētes nec minis aduersā ciū nec vllo cōturbemur in-cursu. ꝑ do. Ad matut. ix. lec.

Malrubii martyr Le. i. xp̄i trāsitū de mūdo celebraturi dignis cū laudibꝰ eiꝰ ꝯmemoracionē ī hymnis psallēdo ⁊ cāticis trāsigemꝰ et ob dei reuerēciā diē p̄sēteꝫ diligēter decorare studebimꝰ Nec vr̄as subterfugiat scīta tes hūc quē colimꝰ virū sub regula et habitu monachali lōgos vite sue ī calamitate ⁊ miseria triuisse dies. Fidei in credulos ac gētiliū paganos suis doctrina ⁊ p̄dicaciōe ad religionē quā ꝓfitemur xp̄ia Sed ne (nam ꝯuertēdo. l. ii. dies p̄clara illa de qua locu-ti fuimꝰ absq miraculoꝝ per dei virū gestoꝝ narracionis ea paucis tarādo vbi pluri-

ma q̄ tempus patit angustia fuerit declarabim⁹ Nā cum nōnulli malaꝝ cogitacionū viri de norvagii regniculo nauigio rossie cōfinib⁹ appli carēt: beatū audiētes malru biū alienā ab coꝝ gentilitate fidē p̄dicātē sanguinolētas in dei vnctū intulerunt manus ac gladios de vaginis ex trahētes funestos beatū dei virū tanq̄ agnū māsuetū et piū p xp̄i noīe paciētē crudelius q̄ enarrari posset pcusse runt et vulnerauerūt: et tāq̄ mortuū ī cāpis siluestrib⁹ ca nib⁹ ꝛ auib⁹ deuorādū reliq̄- (rūt. lc. iii.

Beatū itaq̄ cor pusculū p triduū semiuiuū ī cognitū pplo iacebat Attamē p angelos dei cōtinua ꝯsola cione et visitacione a multis visū ē associatū Loc⁹ tñ vbi corp⁹ exanime incubuit fulgore nimio coruscare plribus appuit q̄ illic veniētes beatū malrubiū ī agone laborantē repierūt sꝫ eo sāguine ꝛ corpo re iesu xp̄i īmaculati agni p-ticipati dñm laudādo cū sc̄ā paciēcia ꝛ senectute bona ī fa ta decessit corpusq̄ ad basilicā q̄ a vulgo dr̄ appillcroce trāsferri ꝛ ibidē tradi sepulture mādauit. At ne sanguis btī martyr̄ p̄ciosus ī terram effus⁹ absq̄ veneracione reli querer Illo ī loco in honore martyr̄ nr̄i sacratissimi ex in ciso robore satis reuerenter extructa ē capella q̄ postea in parrochialē erigit ecclām q̄ in p̄sēs vrquhard ab illi⁹ ter re incolis vocitat. Tres med lc. de sc̄ō rupho marty. cū R̸ (de ii. noc. lc. iiii.

Ruffus pa-trici⁹ ꝛ excōsul ducatū agebat rauēne: cui⁹ vnica filia īfirmabatur. Qui audiens de no mine appollinaris sacerdotis: misit ad eum rogans: vt veniret et sanaret eā. Lec. v.

At vbi ingressus est domū cum clericis suis: statim defū cta ē puella. Cui ruphus ait Utinā in domum meam non introisses. Tu. Lec. vi.

Beatus appollinaris ait rupho. Cōfidēter age pa trici: ꝛ modo cognosces virtutem dñi nr̄i iesu xp̄i. Cūq̄ orōnē ad deū fudisset: ait ad eam. Surge et confitere saluatorē tuū. Que ptinus sur gens clamauit dicēs Magn⁹ est de⁹ quē predicat appollinaris: et nō est ali⁹ preter eū. Baptisata est igit puella cū patre et matre et familia pro miscui sexus aīe trecēte trigī ta quatuor: cum multis aliis ex paganis. Tu autē. Lc. vii.

Interī pplo alia q̄plīma ꝯtī gebāt fieri miracla dani ad-

uersꝰ īsulanos bella mouētes
ad p̄fatā ecclīaʒ de appilcroce
nauigio terrā illā vi ⁊ armis
expugnādā ⁊ dep̄dādā arripu
erūt: Vñ qꝛ tre circūuicine p̄
sena a dicta ecclīa miliaria ī
munitatis btī viri merit; gau
det p̄iuilegio eādē a quibus-
cūqꝫ minꝰ iuste depꝛedari mi
nime p̄mittit dani Vo de pꝛe
missis certioꝛati dei vindictā
nō foꝛmidātes ī btī malrubii
cōtēptū sacerdotibꝰ et aliis
ecclīe mīstris ī obpꝛobꝛiū da
tis victualia et aīalia cū q̇bꝰ
sese sustētare deberēt vi ⁊ pa-
lā abstulerunt et rapuerunt
atqꝫ licet ciboꝝ incedia astricti
fuerāt (iusto dei iudicio) suis
cū rapinis nauibꝰ festinarūt
Nā cū tāta p̄hibuit moꝛa q̄ il
lo ī territoꝛio mādūcare nec
bibere potuerāt velisqꝫ extē-
sis mare minime agitato vētis
sed trāquillo p̄spero vt appa
ruit cursu nauigātes vidēti-
bus cūctis eosdē mare oēs si
mul ɔsūpsit ⁊ exsoꝛbuit. l viii

Dehinc dñ p̄fati insulani cō
tra rossēses q̄sdā veteres ex
citarēt inimicicias cogitaue
rūt qualiter in eos vindica-
rēt inito eoꝝ cōsilio ī magna
viroꝝ copia cōgregati igno
rātibꝰ rossiis qui cū in ecclīa
beati malrubii de contan an-
nuā scti viri celebꝛarēt solē
nitatē insulani clā noctis sub
silencio eosdem insidiarunt
atqꝫ igne ecclīam pꝛefatā in-
cēderūt in qua plusq̄ centeni
xp̄iani viri ⁊ mulieres ferro
et igne extincti sūt qđ facinꝰ
deus ipse gloꝛiosꝰ q̇ sāguinis
innocēciū aspersionis est vl-
toꝛ impunitum nō permisit.
Nā cū quibusdā illoꝝ occi-
soꝝ parētibus beatꝰ vir ap-
paruisset in somnis rossii in
bꝛeui aggregati sūt numero
verū q̄q̄ insulani illis foꝛcio
res ⁊ pocioꝛes fuerīt nichilo
minus dei et beati viri freti
auxilio rossii: īsulanos illos
ita cōpescuūt et gladio p̄do
muerūt q̄ de quincētis arma
tis triginta vix viri euaserāt
q̇ eciā serui hostiū et dediticii
effecti immo oēs tanq̄ nō vi
dētes stupoꝛe foꝛmidinis per
culsi sūt et a pluribus aduer
sariis beatus vir baculū ge-
stans manu visus est. Lcō. ix.

Sacerdos quidā parrochia-
lis inter diuina celebꝛāda so
lēnitatē beati martyꝛis mal
rubii suis parrochianis a ser
uilibus obseruādā seruiciis
pꝛecepit parrochiani aūt illi
quia autūnus instabat gra-
na vsqꝫ ad vesperā nō obstāte
metebāt pauloqꝫ ante singu
le domꝰ metēciū sponte igne
accense sūt verū quidā deuo-

tus diẽ martyris solẽniter celebrabat in diuinis. Ita cõtigit qꝫ singule domus incendio cõsũpte sũt illius deuoti viri domo que aliis domib⁹ cõtigua fuerat tãtũ excepta. Et cũ illi messores domesticas suas res de eisdẽ domib⁹ aduers⁹ vẽtũ extraherẽt sicut fecerat iste deuotus. Uentus vero in aliã versus est regionẽ: et res ille que primitus a vento salue fuerint igne aduersãte similiter exhauste sũt Rebus illius viri aliis in medio admixtis integre permanẽtibus. Tu autem domine.

❙ Sãcti augustini epi et ɔf. atqꝫ doctoris dup. festũ. ix. lc. Oia fiãt de cõi vni⁹ ɔfessoris et põti. cũ caplis vni⁹ ɔfes. et doct. Capm. Dedit dñs. Or.

Deus qui beatũ augustinũ ecclie tue ĩ exponẽdis scripture sacre mysteriis doctorẽ catholicũ ꝓuidisti: da nobis eius sẽper et doctrinis instrui et orõnibus fulciri. p d. Mẽo. fiat ꝑuatim de sctõ hermete martyre. Ad primas vs et ad matuti. cum hac orõne.

Deus q̇ beatũ hermetẽ martyrẽ tuũ virtute cõstãcie in passione roborasti ex eius nobis imitacione tribue ꝓ amore tuo ꝓspera mũdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Ad mat. l. i

Ex ꝓuincia affricana ciuitate carthaginẽsi honestis parẽtibus et xpianis beat⁹ augustin⁹ ꝓgenitus est Qui magna diligẽcia secularibus lr̃is eruditus: oĩb⁹ liberalibus sciẽciis imbuitur. l. ii

Grãmaticã igit̃ prius ĩ sua ciuitate/ et rhetoricã ĩ carthagine docuit. Et postea apud mediolanũ scolas rexit ĩ illa vrbe. Tũc sãctus ambrosius epatũ tenebat per cuius doctrinã augustinus ab erroris via conuersus credidit et baptizatus est. Tu aũt. Lcõ. iii.

Placuitqꝫ ei ꝑcepta gracia scolasticis quos rhetoricã docuit renũciare/ et ad affricam ꝓpriã domũ remeare. Post trienniũ igit̃ adeo viuebat in bonis operib⁹: ⁊ de his q̄ de⁹ sibi reuelabat/ presẽtes et absentes sermonib⁹ ⁊ libris docebat. Factũ est aũt vt sancto valerio epo iubẽte presbyter ordinaretur. Tu. Lectio. iiii

Ordinatus igitur in monasterio cũ seruis dei secũdũ modũ et regulã a sctis apostolis cõstitutam/ viuere cepit. Sãctus vero valerius ordinator ei⁹ vir pius et deũ timẽs apud primatẽ epm suũ secretis lr̃is egit/ vt in loco suo in eadẽ ecclesia augustinus or-

dinaretur eps. Qui tūc multo instācius ac feruēcius maiorecꝫ auctoritate verbum salutis eterne in dn̄i predicabat ecclesia. Tu aūt. Lectio. v

Qui eciā sane dicere post pceptū baptismū ꝯsueuerat xp̄ianos vel sacerdotes absqꝫ digna et cōpetēte pn̄ia exire de corpore nō debere: qđ et ipse fecit vltima q̄ defūct⁹ est egritudine. Btō igit valerio ceterisqꝫ coep̄is id poscentibus: sctūs augustin⁹ licet ī uitus est ep̄s ordinat⁹. Uixit aūt btūs augustin⁹ ānis septuagīta sex: ī clericatu autē vel ep̄atu annis fere quadra

Ultima (gīta septē. l. vi Vo egritudīe lecto suo recūbēs septē psalmos penitēciales corā se rescriptos hēbat Quos intuēs legebat: et vberti ac iugiter flebat. Sed ne ciuitatꝫ sue ruinā videret: tercio obsidionis ei⁹ mēse qn to kalendas septēbris migrauit ad dn̄m. Tres vltie lc. de expōne euāgelii Uos estis sal terre. q̄re ī cōi vni⁹ ꝯfes. ꝛ doc. Ad. ii. vs̄ de sctō augustio oīa fiāt de cōi vt p̄dictū ē. R. Sācte augustine xp̄i. V. O sctē augustine. Ad has vs̄. fiat mēo. solēnis de sctō iohāne bap. ā Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē ꝛ vinxit eū in carcerem qz dicebat ei: nō licet tibi habere vxorē fratris tui. i. V. Gl'ia ꝛ honore corona

Sancti iohā- (sti. Dn̄o nis baptiste ꝛ martyrꝫ tui dn̄e q̄s: venerāda festiuitas: salutaris auxilii nobis p̄stet effectum. Per. Memoria fiat solēnis de sancta sabina virgine ān. Simile ē regnuꝫ

Beate sabine vgi- (Dn̄o nis tue et martyrꝫ dn̄e p̄cib⁹ confidentes: q̄s clemenciam tuā: vt eius meritis ꝛ p̄cibus ad eterna gaudia puenire valeam⁹. Per. Ubi vero dedicata est ecclesia in honore decollacionis sancti iohānis baptiste: si fes. fuerit duplex hoc modo fiant ves. de eo. Sup psal. ān. Perpetuis nos dn̄e sancti iohannis baptiste tuere presidiis ꝛ quanto fragiliores sumus: tanto magis necessariis attolle suffragiis. Psalmi feria. Cp̄

Expectacio iustorū leticia: spes autē impiorum peribit: fortitudo simplicis via dn̄i: et pauor his qui operantur malum. R. Percepturus hym⁹. Martyr dei qui vnicū V. Gloria et honore. ān. Misit herodes rex manus. p̄ Magnificat. orō. Sancti iohannis bapti. vts̄. Ad scdas ves̄. de sancto augustino Mēo. de

sctõ augusti. solenni. fiat cũ hac ãn. Iste est qui V. Iustus germina. Orõ. vts. et tunc fi at memo. de sancta sabina p̃uatim. ¶ In decollacione be ati iohannis baptiste. Ad ma tuti. Inuitato. Regem p̃cursoris dominũ Uenite adorẽmus. psal. Uenite. hy⁹. Mar tyr dei. In primo noctur. ãn Interrogatus iohannes ab herode dixit illicitum est fra tris tui coniugem accipere. p̃. Beatus vir. ãn. Iohannes baptista arguebat herodem propter herodiadẽ. p̃. Quare fremuerunt. ãn. Arguebat he rodem iohannes propter herodiadem quã tulerat fratri suo philippo vxorẽ. p̃s. Dñe quid. V. Gloria et honore. l. i

Adest nobis fratres cha rissimi dies solẽnis quẽ cõsecrauit beati iohãnis bap tiste ⁊ precursoris dñi purpu reus sanguis innocenter pro veritate que christus est ab ĩpio herode profusus marty rio. Qui mirabiliter natus ẽ sed mirabili⁹ occisus. R. Mi sit herodes rex manus ac tenuit iohannem et vinxit eum in carcerez quia metuebat eũ propter herodiadem. Quam tulerat frĩ suo philippo vxo rẽ. V. Arguebat herodẽ iohã nes ꝑpter herodiadem. Quã

Natus est in pro= Lec. ii. phetia: in veritate pẽ ptus est. Nascẽdo enim nũci auit saluatoris aduentum: moriendo condẽnauit ince stũ et illicitum matrimoniũ Et idcirco carceris obscuritate detruditur: deĩde maligne muliercule ĩsidiis preuẽ tus capitalem subiit sẽtẽciã R. Iohãnes baptista argue bat herodem Propter hero diadem quam tulerat fratri suo philippo vxorẽ. V⁹. Hero des enĩ tenuit iohãnẽ ⁊ liga uit eũ ⁊ posuit eũ ĩ carcerem.

Decollat⁹ ẽ (Propt. l. iii beat⁹ iohãnes ĩ quodã castro arabie qđ macherõte dicit: ⁊ sepult⁹ est in ciuitate sebastẽ Caput vero ei⁹ in hie rosolymis humatũ est. Tẽporibus vo iuliani: pagani sepulchrũ ei⁹ ĩuadẽtes: ossa ei⁹ dispersert Et iteꝝ coligẽ tes cremauert: ⁊ scõs cineres pulueri cõmixtos p agros et rura dispsert. R. Metuebat herodes iohẽz. Sciẽs eũ viꝝ iustũ ⁊ sctm̃ Et custodiebat eũ V⁹. Et audito eo mlta facie bat ⁊ libẽt eũ audiebat. Sci. Gl'ia. Et cu. In. ii. noc. ã Di cebat enĩ regi iohãnes bapti sta nõ licet tibi habere vxorẽ fratris tui. p̃s. Cũ ĩuocarẽ aña Herodes enĩ metuebat

iohannē sciens eū. virū iustū et sanctū et custodiebat eū. p̄. Uerba. ān. Audito eo multa faciebat & libēter eum audiebat. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. v⁹. Posuisti dn̄e. Lec. iiii

Dei autē prouidēcia factum est quosdā de hierosolymis monachos oracionis illuc causa per idē tēpus venisse. Qui interea mixta ossa que poterant furti cōgregātes ad patrē suū philippū hierosolymitanoꝝ epm̄ detulerunt. Caput vero eius in herodis palacio tempore marciani īperatoris inuētū est a duobus monachis oriētalibus qui venerant adorare in hierosolymis. Et postea proditum in quodā specu in vrna ignobiliter reconditū latuit donec beatus baptista caput suū marcello abbati in eodē specu degenti ostēderet. Quo inuento cepit celebrare decollacionē ei⁹ quarto kalēdas septēbris. R̸. Puelle saltanti īpauit mater. Nichil aliud petas nisi caput iohānis baptisti: & cōtristat⁹ ē rex ꝑpter iusiurādum et propter simul discūbētes. V̸. Ait puella mr̄i sue q̄d petā? at illa dixit. Ni.

In pascha nāq̧ Lec. v. decollatus fuit: et anno reuoluto post mysteriū dn̄ice passionis cōpletū est. Postea inuentū caput valerius q̄ post iouinianū īperauit p̄cepit cōstantinopoli deportari. Tu. R̸. Peciit puella caput iohānis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. V̸. Puelle saltāti imperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste Quo ac. Lc. vi

Unq̧ theodosius imperator has baptiste reliquias vellet constantinopoli deferre: amplectens sua purpura thecam in qua sanctū caput erat portans eā ante ciuitatē cōstantinopolitanā septimo miliario recōdidit: ibiq̧ magnā atq̧ pulcherrimam edificauit ecclesiā. R̸. Contristatus est rex herodes propter iusiurādū & propter simul discumbentes noluit eam cōtristari sed misso spiculatore precepit amputare. Caput iohannis ī carcere. V̸. Herodes funestus precepit amputare et interficere Caput Gloria Ca. In tercio noc. ān. Cūq̧ ītroisset filia herodiadis & saltasset et placuisset herodi: ait illi: pete a me q̄d vis: et dabo tibi. p̄s. In dn̄o confi. ā. Iurauit herodes puelle q̄cquid enī a me pecieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. p̄s. Dn̄e q̄s ha. ān. Ait puella matri sue q̄d

petam? at illa dixit caput io hannis baptiste. ps. Bonū est confi. v. Iustus vt pal. Secū dum marcū. sexto capi. In illo tēpore: Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohannē & vinxit eū in carcere propter herodiadē vxorē philippi fratris sui quia duxerat eam. Et reliqua. Omel. venerabilis bede presb. l. vii. Impletū videm⁹ ī iohāne qd de illo angelus zacharie priusq̄ nasceret̄ predixit. Quia precederet ante deū in spiritu et virtute helye Ambo nāq̄ continent̄ viuentes: ambo habitu inculti: ambo ī solitudine degentes: ambo p̄cones veritatis: āmbo regis et regine persecucionē propter iusticiam perpessi sunt. Ille achab et iezabel: iste herodis et herodiadis. Tu. R. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere. Quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. V⁹. Misit rex īcredulus ministrū detestabilem: et amputare iussit caput iohannis in carcere. Quo au Querit fortasse Le. viii aliquis q̄s iste herodes quisue frater ei⁹ que eciā herodias de quib⁹ ē sermo? Herodes iste qui et iohannē decollauit: et in passione redēptoris nostri pilato assensum prebuit: filius est illius herodis sub quo dn̄s nat⁹ est. Cuius frater philippus herodiadez filiā arethe regis arabuz accepit vxorem. R. Accedentes discipuli sancti iohannis baptiste Tulerunt corp⁹ ei⁹ et sepelierūt illud. V⁹. Iussu herodis amputatū est caput iohannis in carcere quo audito discipuli eius venerunt Tulerunt. Lectio. ix. Hanc herodiadē idē arethaa postmodū ablatā ab eo dedit herodi: eo q̄ ipse maioris eēt potestatis & fame Factū est ergo adulteriū publicū qd sicut pfidis causa fuit pereundi: ita fidelissimo p̄coni nr̄i redēptoris materia fuit triumphādi Qui phibēdo regis iniusti scelera: morte q̄dē iniusta meruit plecti. Sed post mortis gustū a rege iusticie: cui et testimoniū perhibebat: iustā vite perennis corona accepit. R. Perceptur⁹ iā vir sanct⁹ p labore requiem cōstās in cōfessione xp̄iane fidei. Subdit collū velut agn⁹ mansuet⁹ gladio. V⁹. Corpore dissolui gaudēs et cuz deo viuere Sub. Gloria. Sub. V Ora p nobis btē io. In lau. ā

HErodes enī tenuit et ligauit iohanē et posuit in carcerē propter herodiadē ps. Dn̄s regna. ā. Puelle saltanti īpauit mr̄: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. ps. Jubila. ān. Dn̄e mi rex da michi in disco caput iohānis baptiste. ps. Deus de⁹. ān. Da michi ī disco caput iohannis baptiste: et cōtristat⁹ est rex propter iusiurandum. ps. Benedicite. ān. Misit rex incredulus ministrū detestabilē et amputare iussit caput iohannis baptiste. ps. Laud. Capl̄m. Expectacio. Hymn⁹ Deus tuorum militū. V⁹. Iust⁹ ger. ān. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. ps. Benedictus. or. Sancti iohānis. Memoria de sancta sabina. oracio. Beate sabine Ad primam. ān. Herodes ps. Deus in nomine. Ad iii. ān. Puelle. ps. Legē pone. capl̄m Expectacio. R. et. V⁹. de cōi vnius mar. ad oēs horas dicuntur. Ad sextam. ān. Dn̄e mi. ps. Defecit. Capitulum IUstus in eternū non cōmouebitur impii autem non habitabunt in terra.

Ad nonā. ān. Misit domin⁹. ps. Mirabilia. Capitulum. IUstus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo. Ad vesperas. ān Herodes enī. psal. feria. cap̄z Expectacio hy⁹ Deus tuorum. V⁹. Justus germinabit. ān. Accedētes discipuli beati iohannis tulerūt corpus ei⁹ et sepelierunt illud. ps. Magt. or. vts. Scti fiacrii abbatis ad ves. ps ferial. Capitulū. Justus cor. R. Uir israelita hy⁹ Iste ꝯfessor. V⁹. Amauit eū dn̄s. ān. Magnificauit sāctū suū dn̄s et dedit illi sciencią sāctorum vt cōsūmarent in bonis opa ei⁹ et pax dei supeū in eternū. p. Mḡt. Oracio. MIsericordiā tuā domine nobis quesum⁹ īteruenīēte beato fiacrio cōfessore tuo clementer impende et nobis peccatoribus ipsius ꝓpiciare suffragiis. Per dn̄m. Mcōria tm̄ de sāctis felice et adaucto martyribus. ātipho. Gaudent in celis. V⁹. Letamini in domino. Oracio. MAiestatem tuā domine supplices deprecamur/ vt sicut nos iugiter sanctorū tuorum felicis et adaucti cōmemoracione letificas: ita sēper supplicaciōe defēdas.

Ad matutinas. Inuitato.

In confessione laudis adore
mus dominum. Qui stola
glorie confessorem suum de-
corauit fiacrium. psalmꝰ Ue
nite. hymnus. Iste confessor.
antiphona. Uie viri sancti
vie pulchre et omnes semite
eius pacifice quia lignum
vite aprehendit psalmꝰ Be-
atus vir. antipho. Semitas
iusticie viasqꝫ sanctorum cu
stodiens vir bonus cursum
vite in pace consummauit.
psalmus. Quare fremuerũt
gentes. aña Benedictio do-
mini sup caput iusti memo-
ria eius in secula seculorum.
psalmus Domine quid. vꝰ
Amauit eum. Lectio prima
BEatus fiacriꝰ heremi
ta magnificus ĩ melde
nensi territorio sub sctĩssimi
faronis epi protectione insi-
stẽs inumeris apud deũ vi-
gebat virtutibꝰ. Eo igit tpe
beatus fiacrius sãctũ faronẽ
vt eũ consociis gratia hospi
talitatis reciperet expeciit.
Tu aũt. R. Prima virtꝰ vi
ri habitꝰ corpor sui quod ita
cõposite et vno semp modo
agebat. Ut nil appareret ĩ eo
quod posset offẽdere intuen-
tes. V Totum in eo discipli
natũ totũ virtutis pfectiõis
forma Ut in. Lectio secũda
Cuius peticioni piissimus
pater libentissime ãnuens ꝙ
diu vellet secũ manere con
cessit: quem intuens episco-
pus primo inq̃t carissime ori
ginis patriam et tue etiã mẽ
tis effectũ ac causam que tue
pr̃ie recessionis causa fuerit
innotescere cupio. Et si cõsi-
lium locutione vel actu pre-
bere queo toto nisu libere ti-
bi donabo. Tu autem. Rm̃.
Uirtute multa ⁊ sciencia pre
ditus sanctus dei proxima-
bat dignitati sanctorum.
Cuꝫ fructu operum preferẽs
celestis sapientie verba. vsus
A puericia requesiuit aucto-
rem vite ⁊ animum dedit ad
eloquia dei Cum fructu o-
perum. Lectio tercia
AD hec beatꝰ fiacrius flexis
genibꝰ gratias agẽs respõ-
dit: scocia mi pr̃ michi meis
qꝫ progenitoribus originem
dedit: sed solitarie viuere cu
piens patriam parentesqꝫ fu
giens dereliqui: et locũ he-
remi ĩhabitare postulo ⁊ no
mine fiacrius vocor. Tu au.
Rm̃ Uir israelita. In scdo
nocturno antiphona. In pa-
ce in idipsum dormiuit et re
quieuit adeptus est in secula
seculorum. psalmus. Cum
inuocarem. antiphona. Con-
surgens diluculo quesiuit bo
na pater sanctus quasi flo-

rens liliũ germinauit verba mea. ãn. In testamẽtis stetit semẽ illius et vsqꝫ in eternuꝫ ꝑmanebit glõria eius. ꝑs. Dñe dñs nr̃. V Iustũ deduxit. l iiii

Qua ex re tuã almificã paternitatẽ efflagito vt si ĩ huiꝰ ep̃opatus ꝑtibus locellũ quẽ piã nemorosũ adesse cõsideras: quo sacris oracionibus insistere queã michi indulgere nõ deferas. R. Opera sc̃ti viri velut sol in cõspectu dei Et oculi eiꝰ sine intermissione respiciebãt in vias eiꝰ. Vꝰ. Non sunt abscondita ab eo testamẽta dei. Et oculi. lc. v.

Hiis auditis beatꝰ faro gaudẽs effectus ait/ ad eũ habeo vtiqꝫ nõ longe huic. nemus quoddã in rure ꝓprio et hereditorio qđ incole brodiluꝫ vocãt ad exercẽdã vitã solitariã vt credo satis ydoneũ Uade ergo et illic morare R. Odoriferũ liliũ spergẽs vbiqꝫ viuificũ suauitatis odorẽ Cuius apud nos memoria ĩ bñdictiõe est apđ supos p̃ñcia in honore. Vꝰ. Fac canẽtes te tante plenitudinis participio non priuari. Cuius. l. vi

Qui gracias agẽs cum illic aliq̃diu moram fecisset vidẽs qꝫ amplior ei locus congrueret vt pauperes reciperet et olera herbas et cetera necessaria haberet ampliorem locũ postulauit: quo sibi concesso et q̃ntum in vno die fossato propria manu circũdare posset: collato ab epyscopo gracias agens letus recessit. R. Miles xp̃i. De dĩ. In. iii noc. ã

Quasi oliua pululans et cypressus in altitudine se tollens sic vir beatus gloriam sãctitatis ascendit. ꝑs. Dñe q̇s. ãn. Honorauit deum vir sãctꝰ in operibus suis et ĩ dilectacione susceptus est ab eo. ꝑs. Domine in virtute. ãn. Extulit manus suas sãctus venerabilis dare glõriam deo a labiis et in nomine ipsiꝰ gloriari. ꝑs. Domini est terra. V Iustus vt palma. Lectio. vii de exposicione euangelii de quocunq̃ confessore. ec̃. R. Oliua fructifera ĩ domo dei oleum leticie fouẽs beneficiis coruscãs miraculis. Fac nos eius qua frueris lucis suauitatisqꝫ participes. V. Introisti in potẽcias domini et iã potencior ad impetrandum. Fac nos eius. Lectio octaua

Et facta oracione baculo cepit terram terere que ad tactum baculi obediens q̃ntum tangebat arboribus cadentibus fossato circũdabat qđ videns mulier epyscopo nunciauit. Et ipsum incantato-

rem dixit : et ne amplius de ligno destrueret. Ex parte eppyscopi prohibuit et eppyscopuz illuc advenire predixit vir autem dei audiẽs mulierem tristis cessauit qui super petram quiescens quasi mollis terra locum dedit que petra in monasterio reseruata eius contactu debiles et infirmi plures sũt sanitati restituti. Tu autem domine. ℞ Beatus fiacrius quasi vas auri solidum ornatũ omni lapide preciosi fluenta gracie propinauit in populo. Et accepit stolam glorie in consummacionem virtutis. V⁹. Factus est quasi ignis effulgens et quasi thus redolens in dieb⁹ estatis. Et accepit. Lectio nona.

Impetrauit autem sanctus a domĩo vt si que mulier monasterii sui chorum intraret sui corporis infirmitatem incurreret quod probatum pluries extitit. Nam mulier quedam hoc probare volens ancillam suam in monasterium impulit que statim videntib⁹ omnibus vnum oculum amisit. Ancilla vero illesa permãsit videns autem eppyscopus petram concauatam et nem⁹ funditus subito euulsum intellexerit sanctum esse virum ꝗ cum feruencius dilexit et familiarius ei adhesit. Deinde plenus spiritu sancto atqꝫ operibus bonis migrauit ad dominum tercio kalẽdis septembris. ℞. O ꝙ beatus es pie confessor hodie. Nam qꝫ chorus angelorũ reuertentem te ad patriam suscepit. Intercede pro nobis. Vs⁹. Securus habitacionem istã reliquisti et vsqꝫ ad solium visitacionis eterne penetrasti. Intercede. Gloria patri. Intercede. p̃. Te deũ laudamus v⁹. Ora pro nobis. In laud.

Domum tuam (ãtipho domine decet sanctitudo in qua tãte frequentatur memoria sanctitatis. p̃s. Dominus regnauit. ãn Beatus fiacrius ab infancia spirituz sortitus est bonum per quem erat puer docebilis et amabilis valde. p̃s. Jubilate deo. ã. Suffragãte dño scõ fiacrio confessore tuo quesumus infundatur gracia spiritus sãcti in corda nostra vt mala euitare valeamus et bonis operibus perfruamur. psalm⁹ Deus deus meus. ãn. Hodie deposito corpore vir hic sanct⁹ diues meritis penetrauit in sancta similis factus in gloria sanctorum. p̃s. Benedicite. ãn. Crescente etate crescebat simul et sapiencia et gra-

cia apud deū ⁊ hoīes. p̄s. Lau
date. cp̄m. Iust⁹ coꝛ. hy⁹. Xp̄e.
redēptoꝛ. v̄. Iust⁹ germina-
bit. ā. Aue pater gloꝛiose aue
iam sydus celeste decoꝛās sta
cri celos nos guberna vicens
humū quo letant triūphātes
te patronū venerātes. p̄s. Be
nedictus. oro. vts. ad vs. Ad
scdas ves. ān. Domū tuā. cp̄
Iustus coꝛ. hy⁹. Iesu redēp
toꝛ. v⁹. Iustus germinabit.
ān. Exultet in dn̄o spirit⁹ vi-
ri sancti quod mole leuatus
coꝛpoꝛea totus pergit in deū
et adherens illi vn⁹ sit cū eo
spiritus in eternū. p̄s. Mgt
¶Sancti aidani episcopi et
confessoꝛis. Oꝛacio.
Deus qui beatū aidanū
confessoꝛē tuū atq̄ pontificē
ad eterne btitudinis gloꝛiam
pꝛouexisti: annue q̄sum⁹ no-
bis famulis tuis ea benigne
adipisci in celis/ que strenue
militando pdocuit in terris
Per dominum nostrum. Ad
matutinas nouem ix. lec. fiāt
Cum sanct⁹ os- Lctō. i.
vvaldus rex regnū ade
ptus esset noꝛthūbꝛoꝛū deside
rans totā cui pꝛeesse cepit gē
teꝫ fidei xp̄iane gracia imbui
misit ad maioꝛes natu sco-
toꝝ īter quos exulās ipē bap
tismatis sacramenta cuꝫ his
qui secum erant militib⁹ con
secut⁹ erat: petēs vt sibi mit-
teretur antistes cui⁹ doctrina
gens quā regebat angloꝛum
dn̄ice fidei dona disceret ac su
sciperet sacramenta: nec ali-
quanto tardius quod peciit
impetrauit: missus est igitur
ad pꝛedicandū pꝛimo quidā
vir austerus aīo: qui cum ali
quamdiu genti pꝛedicans an
gloꝛum nichil pꝛoficeret: ad
patriam rediens/ in conuētu
senioꝛum q̄ nichil pꝛodes-
se docendo genti ad quā mis
sus erat potuisset Et q̄ essent
homines indomabiles et du
re mentis retulit. Ac illi tra-
ctatū magnum cum consilio
quid esset agēdum habere ce-
perunt desiderantes quidem
genti quam petebant salutē
adesse: sed non de recepto quē
miserant doctoꝛe recolentes
Tu autem. Lectio secunda.
Tunc ait sanctus aidanus:
Nam et ipse consilio intere-
rat ad sacerdotem eūdem de
quo agitur: videt michi fra-
ter q̄ durioꝛ iusto indoctis
auditoꝛibus fuisti. Et non
eis iuxta apostolicam doctri
nā pꝛimo lac doctrine mol-
lioꝛis poꝛrexisti donec paula
tim enutriti verbo dei ad ca
pienda perfectioꝛa et ad faci

enda sublimiora dei precepta sufficerent. Quo audito vniuersi qui consedebant ad ipsum oculos et ora conuertentes diligenter quid diceret discuciebant Et ipsum episcopatu dignum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti decernunt. Tu autem. Lcō. iii.

Accepit namque sanct9 osvvaldus episcopū aidanum summe mansuetudinis pietatis ac moderaciōis virum habentem zelum dei Cui locum sedes episcopalis in insula lindisfernensi vbi ipse petebat gaudenter attribuit atque eius ammonicionibus humiliter ac libenter in omnibus obtemperans ecclesiam christi ī regno suo multum diligēter edificare ac dilatare curauit vbi pulcherrimo sepe spectaculo contigit vt euangelizante antistite qui anglorum linguam perfecte non nouerat: ipse rex suis ducibus ac ministris interpres verbi existeret celestis Quia nimirum tam lōgo exilii sui tempore linguam scotorum iam plene didicerat. Tu autem do. Lectio quarta.

Exinde ceperunt plures per dies multos de scocia adire britanniam atque illis anglorum prouinciis in quibus regnauit osvvaldus magna deuocione verbum dei predicare et credentibus graciā baptismi quicunque fuerant sacerdotali gradu prediti ministrare. Construebantur ergo ecclesie per loca varia: cōfluebant ad audiendum verbum dei populi gaudentes dabantur munere regio possessiones et territoria ad īstituēda monasteria Imbuebantur preceptoribus scotis paruuli anglorum vnacum maioribus studiis et obseruacionibus regularis discipline. Tu autem. Lectio quinta

Inter alia viuendi documēta sanctus antistes aydanus saluberrimū abstinencie et cōtinēcie clericis suis exemplū reliquit Cuius doctrinam id maxime cōmendabat oībus qꝫ nō aliter q̄ꝫ viuebat ipse cū suis docebat In tantū vita eius a nostri temporis segnicie distabat vt omnes qui cū eo degebant aut contemplacioni sancte meditando deberent aut legendis scripturis aut psalmis dicendis operā darent Sanctus vero eps et doctor anglorꝫ aidan9 postq̄ꝫ northūbrorū episcopatū decem et septē annis rexisset ī se

nectute sācta migrauit ad dominū circa ānos sexcētos trigīta incarnaciōis dñice. l. vi

Eadem itaqꝫ hoꝛa felicis de hoc mundo migracionis eiꝰ sanctus cuchtbertꝰ in remotꝭ montibus cōmissoꝝ sibi pecoꝝ agens custodiā q̇ et sociis doꝛmientibus peruigil ī orōne perdurans: vidit subito fusum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebꝛas et angelos dei descendētes inter manus eoꝛum animā suā quasi in globo igneo ad celum deferre Quo viso reliquis statim suscitatis pastoribus rem illā mirabilē vt viderat indicauit. Addēs eciā esse aīam alicuiꝰ epī aut alterius magne persone vt rei effectus pꝛobauit Nam mane facto longe lateqꝫ audierunt nūciari sctm̄ lindisfernensis ecclesie antistitē aydanū eadem noctis hoꝛa qua ille visionem viderat de coꝛpoꝛe assumptū. Tu autē. Lectio vii de exposicione euangelii Uigilate quia nescitis ꝛc. oīa de communi vniꝰ cōfes. ꝛ pōti.

¶Sancti egidii abbatis minus duplex. Oꝛacio.

Deus qui hodierna die beatum egidiuꝫ confessoꝛem tuum atqꝫ abbatem aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos senciamus confoueri suffragiis. Per dñm. Memoꝛia tm̄ de sācto pꝛisco martyꝛe. Oꝛacio.

Omnipotēs sempiterne deus foꝛtitudo certancium et martyꝛū palma: solēnitatem hodierne diei pꝛopicius intuere: et ecclesiā tuam continua fac celebꝛitate letari: vt intercessione beati pꝛisci martyꝛis tui omniū in te credencium vota perficias. p dñm. Ad matu. ix. lectio. L. i.

Sanctus igitur egidius nacione grecus a p̄claris parentibus oꝛiginem duxit. Docili quoqꝫ puero doctores summos sciencia in bꝛeui superanti gracia dei non defuit: eius vitā omni moꝛum honestate poꝛnās Quadam vero die dū ad ecclesiā pergeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: qua indutus eger pꝛotinus sanitatem accepit. Lc. ii.

Quidam eciā a serpente percussus: tumenti cute fatebatur sese moꝛtiferuꝫ virus recepisse Quem vir dei fusa orōne: sanitati restituit Quēdā vero demoniacū totam ecclesiā in die dñica perturbantē: a demonio liberauit. Lc. iii.

Cūqꝫ mira ge (uit. Lc. iii.

Ista laudū pꝛeconia seq̄-

rentur: propriã patriã desce-
rens transfretauit mare et ad
quẽdã locũ iuxta rodanũ flu
uiũ vbi erat antrũ iuxta cui9
introitũ fons pura aqua sca
turiebat puenit. Lectio iiii.
Triennio igit mãsit ho
minib9 icognit9: solis
herbis et aqua ptẽt9. Excep
to q dñs ei quãdã ceruã ppa
rauit: q ei lactis alimoniã p-
bebat Quã venatores regis
sagittare volẽtes: virũ dei in
brachio grauiter vulnerauc-
rũt. Rex vo hoc itelligẽs: ab
eo veniã peciit et obtinuit. l. v
Cũq virũ dei rex frequẽ
ter visitaret: monitu
eius duas ecclias fabricauit
cõgregatisq ibidẽ viris mul
tis sub regula monachali deo
famulaturis Egidi9 licet ab
inicio renitẽs abbas illis pfi
citur: nõ multo post sacerdo
cii diademate honorat9. l. vi
Cuius fama ad karoluz
regem francor delata.
ipsum ad se vocatũ rogauit
vt pro se oraret Fecerat nãq
qddã turpe facin9 qd nemi-
ni vnq nec ipsi sancto ausus
fuerat confiteri. Proxima do
minica dũ vir sanct9 i missa p
iam dicto rege oraret: ange-
lus dñi super altare cedulam
posuit: in qua scriptũ erat ip
sum regis peccatũ: et egidii p
cibus hoc ei esse dimissũ si pe-
nitens tantũ ab illo desiste-
ret. Post hec vir sctũs ad mo
nasteriũ rediens: cõfirmatis
in dei milicia fratrib9 mona
steriiq reb9 dispositis i dño
obdormiuit. Tres vltime lc
de exposicione euãgelii. Ne-
mo accendit lucernã Cetera
de cõi vni9 confes. et abba. cũ
memoria de sctõ prisco. vts.
¶ Trãslacio scti cuthberti
(epi. Oracio.
Presta no-
bis qs oĩps et misericors
deus: vt qui beati cuthberti
confessoris tui atq põtificis
translacionis diẽ veneramur
per ipsius suffragia pietatis
tue sep beneficia cõsequamur
Per do. Ad matu. ix. lc. fiant
de alio festo nisi facte fuerãt
in xl. tũc fiant hic tres lec. de
cõmuni et inuitato. dup. et c. de
cõi vni9 confesso. et põti. Si
hoc festũ non celebratũ in xl.
in dñica euenerit differatur i
crastinũ: et tũc ad primas vs.
de sctõ cuthberto fiat memo.
de sctõ bertino abbate ãn Si
milabo. V. Justũ dedux. orõ.
Oĩps sempiterne deus. Et tũc
fiant medie lec. de eodem vi-
delicet Egregius vir dei. cuz
V. et R. de. ii. noc. vni9 cõfes.
et ab. Et post ps. Bñdict9 fi
at de eo mẽo. cũ hac ã Justũ
dedu. minor: qre hãc aĩaz in

laud. vni⁹ ɔfe. ꝛ ab. V. Iust⁹ Ut palma orō. vt̄s. ¶ Sācti Om̄ (bertini abba. Orō. Onipotēs sempiterne de⁹ qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluisti: da nobis q̄s bt̄i bertini confessoris tui atq̧ abbatis ita digne solennia venerari: vt ei⁹ suffragātib⁹ meritis tēplū tuū mereamur fieri. p do. Ad matu. tres lec. cum noctur. Lectio pⁱma

Egregius vir dei bertin⁹ abbas post beati audoeni obitū multis ī dei seruicio vixerat annis. Turbāq̧ monachorū a dn̄o sibi creditā: sub districte regule iugo mēte sollicita custodiebat: sciēs qꝛ scribitur Cui plus cōmittit: pl⁹ ab eo Largus igit (exigit. Lec. ii. bonorū operū retributor: almificis eū virtutibus glorificauit de q̇bus pauca dicemus Quidā de equo cadens supra petrosā corruit terrā: multisq̧ ei⁹ ī corpe collisis mēbris femoreq̧ cōfracto: mortē sibi adesse putabat. Cui vir dei modicū vini bn̄dicti trāsmisit: quo hausto mox san⁹ effectus est. Nō multo post bertinus migrauit ad xp̄m. lc. iii

Quidā de lōginqua terra q̇ audiēdi ꝛ āmbulādi vsū amiserat: duobus innitēdo fustib⁹ multis pagratis sanctoꝝ locis: tandē ad sepulchrū beati bertini ob graciā recuperāde sanitatꝫ puenit Et facta orōne cum lachrimis nocte resurrectionis dn̄ice ī presencia fratrum diuina psallēciū sanitati restitut⁹ ē Cetera de cōi vnius cōfesso. et abba. ¶ In vigilia natiuitatis beate marie virginis Ad pⁱmas vš. ān

Dei genitrix vgo semp maria īter cede p nobis deprecamur. psal. Laudate pueri. ān. Btā pgenies vnde xp̄s nat⁹ est q̄ gloriosa est virgo q̄ celi regē genuit. p̄s. Laudate do. o. gen. ān. Sctā maria virgo intercede p toto mūdo qꝛ genuisti regē orbis. p̄. Lauda aīa mea dn̄m ān. Sub tuā ptectionē confugim⁹ vbi infirmi acceperunt virtutē et pṗter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix virgo. p̄. Lau. do. qm̄ bo. ā. Btā dei genitrix maria virgo ppetua tēplū dn̄i sacrariū spiritus scti sola sine exemplo placuisti dn̄o iesu xp̄o: ora p populo interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu p̄s. Lauda hierl'm do. Cp̄m.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatez odoris et flores mei fruct⁹ honoris

& honestatis. R. Stirps iesse hym. Aue maris stella. v⁹ Sancta dei genitrix. ān. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānūciauit vniuerso mundo: ex te enim ort⁹ est sol iusticie xp̄s deus noster: q̄ soluens maledictionē dedit benedictionē et cōfūdēs mortem donauit nobis vitā sempiternā. p̄s. Magt. Oro Applicacionē seruorū tuorꝫ deus miserator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionib⁹ a te de instantib⁹ periculis eruamur. p eū. Ad ꝯpleto. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi itercede p nobis ad dn̄m. p̄s. Cum inuoca. cp̄. Tu in nobis. hy⁹ Saluator mūdi. v. Custodi nos. ān. Glorificam⁹ te. psal Nūc dimittis hoc cōplet. nō mutatur p totas octa. nisi in exaltacione sancte crucis Ad matu Inuita. Corde & voce simul xp̄m regē veneremur Uirginis & matris iubiletur nobilis ortus. p̄. Uenite hy⁹. Quē terra. In p̄mo noctur ān. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credētibus apparuit. p̄s. Dn̄e dn̄s ān. Btīssime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus vt ipsa p nobis iter cedat ad dn̄m iesū xp̄m. psal. Celi enarrāt. ān. Dn̄ nata ē virgo sacratissima tunc illuminat⁹ ē mūd⁹ stirps btā radix sctā & bn̄dict⁹ fruct⁹ ei⁹. p̄ Dn̄i ē terra. v. Sctā dei genitrix.

Lec. i. Approbate consuetudinis est apud xp̄ianos sctōꝝ patrū dies natalicios obseruare diligēter: et tūc p̄cipue virtutes eoꝝ assignatas lr̄is ī eccl̄ia recitare ad dei laudē/ ex cui⁹ munere sūt/ & ad īstrumēta minoꝝ R. Hodie nata ē btā virgo maria ex pgēie dauid p quā sal⁹ mūdi credētib⁹ appuit Cui⁹ vita gl̄iosa lucē dedit sc̄lo. v Btīssime vgīs marie natiuitatē deuotissīe celebrem⁹ Cu.

Inter oēs sctōs mēoria (l. ii btīssime vgīs marie eo freq̄ncius agit atq3 festiui⁹ quo maiorē grām apud deū credit inuenisse. Uñ post alia q̄dā ipi⁹ antiq̄ora solēnia nō fuit cōtēta deuocio fideliū/ quin natiuitatis ei⁹ solēne supadderet hodiernū. R. Btīssime vgīs marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. v⁹. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio tercia

Hac itaq3 die peculiariter ī ecclia recitādus esse videret ille liber q̄ de ortu eius atq3 vita scriptus īueniebatur: si non iudicassēt eū patres int apocripha numerādum. R. Stirps iesse virgā produxit virgaq3 florē Et sup hūc florem. Requiescit spūs almus V9. Uirgo dei genitrix vga est: flos filius eius. Et super Glia. Reqescit. In. ii. noc. ā. Hodie nata ē beata vgo maria ex semīe abrae: letātur archāgeli: exultent omēs sācti et cōgaudet omīs mūd9. ps. Eructauit. añ. Dignū nāq3 ē vt ei cu3 sūma deuotione famulemur per quā nobis vginitat3 īsignia pullularūt. ps. De9 nr̄ refu. añ Bñdicta et venerabilis est sctā maria vgo dei geītrix: cui9 natiuitatē celebrem9 vt īcessio ipsi9 sit p nobis ad dñ3 p̄ Fūdamēta v At qm̄ ma- (Post ptū s iiii gnis ac sapiētib9 viris ita visū ē nos alia q̄dā s3 nō aliena legētes ecclasticū morē debit3 officiis exeq̄mur. R. Natiuitas gloriose virginis marie ex semīe abrae orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Cui9 vita inclyta cūctas illustrat ecclesias. V9. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebrem9. Cui9. Lec. v.

Beata igit dñi mater et ppetua vgo maria priusq̄ nasceret: oraculis enūciata est et designata miraculis. Nata vero pgenie diuinit9 ordinata priuilegio virtutū insignis enituit saluatorē edidit A q̄ gloficata ī celo nunq̄ terrigenis patrocinari desistit. Tu. R. Natiuitas tua dei geītrix vgo gaudiū āñūciauit vniuerso mūdo Ex te enī ort9 ē sol iusticie xp̄s deus noster q̄ soluēs maledictionem dedit bñdictionē et ɔfundēs mortē donauit nobis vitā sēpitnā V. Felix nāq3 es que sola geitricis dignitatē obtinuisti et virginalem pudiciciam non amisisti. Ex te. Lectio sexta. Propositionē sequatur ordine suo narratio. Iāq3 referam9 vnū de p̄taxatis miraculis: ac deīde paucis expediamus. Dixit etern9 ad veterē: deus ad serpētē. Inimicicias ponā inter te et mulierē et semē tuū et semē illi9. Ipsa enim cōteret caput tuū. Rm̄ Ad nutū dñi nr̄m ditātis honorez. Sicut spina rosam genuit iudea mariā. V9. Ut viciū virt9 operiret gr̄a culpā. Sicut Glia. Sic. In. iii. noc añ. Natiuitas est hodie sācte marie vginis cui9 pulchritudinē respexit de9 et visitauit

huilitatē suā. ps. Cātate. i. ā Ista est speciosa electa a dño cuius natiuitatē celebremus vt ipsa p nobis ītercedat ad dñz deū nrm. ps. Do9 reg ex ān. Felix nāq es beata vgo maria que et genitricis digni tatē obtinuisti et virginalem pudiciciā nō amisisti. ps. Cā tate. ii. vs9. Speciosa facta es Tres vltīe lecti. legantur in capis sericis Initium sancti euāgelii secūdū matheū. i. ca

Liber generatiōis iesu xpi filii dauid filii abra haz Et rel. Omel. vene. bede Prefatio toti9 (pslbit. l. vii. opis pmisit de quo dicturus erat: id est de xpo: p quē ascē dit ad dauid: cui dictū ē. De fructu ventris tui ponā sup sedem tuā Et a dauid vsq ad abrahaz: cui promissū est. In semīe tuo bñdicentur omnes gētes terre: ad quē fuit prin- cipiū pmissionis. R. Beata pgenies vnde xps natus est: o q gloriosa ē vgo. Que celi regē genuit. v9. Felix certe et oī laude dignissima sacra v go maria. Que celi Lec. viii Ideo posuit eū euāgelista pricipiū narrationis sue: et p sigulas genealogias descen- dit ad xpm vt in eo: id est in xpo series generatiōis t̄mīa retur Ideo in xpo iniciū libri incipiebatur: qr ille est prin cipiū salutis nre et finis: id ē pfectio eterne beatitudinis. R. Corde et animo xpo ca- namus gliaz In hac sacra so lennitate precelse genitricis dei marie. v. Dēs in vnū cō gregati collaudem9 dñz iesū xpm. In hac. Lectio nona.

Nam et moyses librū crea- tionis celi et terre se scripsisse testatur: in quo picturi hoīs originem teruerat. Mathe9 librū generatiōis iesu xpi se esse scripturr pmisit: ī quo sa lus generis humani ostēdere tur: que in noīe iesu sonat q̇a iesus saluator interpretatur R. Solē iusticie regem pari tura suprēmū. Stella maria maris. Hodie pcessit ad ortū v. Cernere diuinū lumē gau dete fideles. Stella. Gloria Hodie. Infra octa. in ordie respōsorior ibidez quotidie dicēdor loco. iii. vi. et. ix. R dñr ista tria subsequētia R. feria. p ordinē pterq i dñica. in qua dicuntur alia. Rria Gloriose virginis marie or- tū dignissimuz recolamus. Cuius dñs humilitatē respi ciens Angelo narrāte ɔcepit redēptorez mūdi. v9. Hodie nata est virgo maria ex pro- genie dauid. Cui9. Glia An. R. Regali ex pgenie maria

erorta refulget. Cuius preci
bus nos adiuuari mente et
spũ deuotissime poscimꝰ. Vꝰ.
Corde ⁊ animo xp̃o canamꝰ
gloriã ĩ his sacris solenniis
p̃celse genitricis dei marie.
Cuius. Gl'ia. Cuius. R. Na
tiuitas est hodie sc̃te marie
virginis cuiꝰ vita inclita cũ
ctas illustrat eccl'ias. Que so
la fuit digna portare dñz ie-
sũ xp̃m. V. Ipsa enĩ quasi si-
dus eximiũ ĩter fluctus huiꝰ
seculi labẽtis gr̃a priuilegii
specialis effulsit Que so Gl'ia
Que. V. Ora pro. In lau. añ
Natiuitas est hodie sc̃tẽ
marie virginis cuiꝰ vi
ta inclyta cũctas illustrat ec-
clesias. p̃s. Dñs regnauit. añ
Natiuitas gloriose virginis
marie ex semine abrahe orta
de tribu iuda clara ex stirpe
dauid. p̃s. Jubilate. añ. Re-
gali ex progenie maria exor-
ta refulget cuiꝰ precibꝰ nos
adiuuari mente et spiritu de
uotissime poscimus. p̃s. Deꝰ
deus meus. añ. Corde et ani
mo xp̃o canamus gloriam
in hac sacra solẽnitate p̃celse
genitricis dei marie. p̃s Bñ
dicite. añ. Cum iocunditate
natiuitatez beate marie celebre
mus vt ipa pro nobis inter-
cedat ad dñm iesum xp̃istum
p̃s. Laudate. Cp̃m. Ego q̃si

Hymnꝰ. O gloriosa femina
Vꝰ. Elegit eam deꝰ ãn. Nati
uitatẽ hodiernã perpetue vir
ginis genitricis dei marie so
lẽniter celebremꝰ qua celsitu
do throni processit alleluya p̃s
Benedictus. Oratio.

Supplicationẽ seruor
tuorũ deus miserator
exaudi: vt q̃ in natiuitate dei
genitricis et virginis marie
cõgregamur: eius intercessio
nibus a te de ĩstãtibus pericu
lis eruamur. p eũn. Ad p̃mã
ãn. Natiuitas. p̃s. Deus in
nomĩe. ãn. Gratias. p̃s. Qui
cũq3 vult. Ad iii. ãn. Natiui-
tas glo. p̃s Legẽ pone Cp̃m
Ego quasi. R Sc̃ã dei geni
Et dicit cũ eod cãtu: q̃ in pu
rifi. btẽ marie. Per oct. Vo et
ĩ octa dicat cantꝰ sup idẽ R
sicut ĩ ꝯmeõ. eiusd. Ad vi. ã.
Regali psal. Defecit. Cp̃m.
Transite ad me omnes
q̃ ꝯcupiscitis me: ⁊ a ge
nerationibus meis ĩplemini
spiritꝰ enĩ meus sup mel dul
cis: ⁊ hereditas mea sup mel
et fauũ. Ad. ix. ãn. Cũ iocũdi
tate. p̃s. Mirabilia. Capitu.
Qui audit me non con
fũdetur: ⁊ qui opant
in me nõ peccabũt: et qui elu
cidant me: vitam eternã ha-
bebunt. Supradictus ordo
horar seruetur quotidie per

octa. nisi in die exaltacionis scte crucis. Ad. ii. vs. an Na tiuitas tua. p. Dixit domin9 ps Cofitebor. ps. Btus vir. ps. De profudis. p. Memeto et dicat hi. p. ad vs. qtidie cu pdicta a p oct. qn agit de oct. Cpz Ego qsi. R. Sole iusti. p. hy. dr sequetia. Letabud9 Regre i oct. natiuitatis beate marie post seruiciu eiusde. V Elegit ea. an. Gloriose Vgi-nis marie ortu dignissimuz recolam9 cui9 dns huilitate respicies angelo narrate co-cepit redeptore mundi alla. ps. Mgt. oro. Supplicacione Ad has vs. nulla fiat meo de scto gorgonio i audiecia. nec eciam sub silencio. Quotid. infra octa. nisi in dnica hoc modo dr seruiciu preter. V9. vel. Rm. et antipho. super. Bndict9. et Mgt. que mutat ¶ Scda die ifra oct. ad ma. Inuita. In honore. p. Uenite hym. Quem terra: an Bene dicta tu. ps. Dne domin9 nr. Et cetere ane que sequuntur cu suis psal. sicut i coi eiusde V Scta dei ge. Lectio pma.

QUid est fratres in hoc loco serpetis caput co terere nisi pricipale diaboli suggestione: id e ocupiscetia resistedo supare R Hodie na Si ergo queratur quena l ii mulier huiusmodi victoriaz operata sit pfectio no repit i linea generationis humane: donec perueniatur ad illam de qua nuc agim9 scta scta R. Beatissime. Lectio tercia

AC si interrogaretur: i quo serpetis caput vel ipsa cotri uerit? nimiru in eo q virgi-nitate sit et huilitate sacrifi cauit deo. R Gloriose Vgi. p. Ora p In lau. hec sola a. Natiuitas. ps. Dns reg. Cpz Ego qsi. hy9 O gliosa. V9. Elegit ea an Dei genitrix. ps Benedictus. Et alie ane q se-qunt de hyst. dicat ifra oct ad Bndict9 et. Mgt Oro. Sup plicacione. Meo. de scto gor-gonio marty. an. Nisi granu

SAnct9 V. Iust9 ger. or martyr tu9 dne gorgo nius sua nos qs itercessione letificet: et pia faciat soleni-tate gaudere. per. nulla die i fra istas octa. fiat memo. de cruce nec de omibus sanctis quia. sut oct. cu regi. chori Ad primam antiphona. Natiui tas. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicunq vult Ad terciam et ad alias horas omia fiant sicut i prima die prenotatu est. Ad vespe anti Natiuitas. ps. Dixit domi. Cpz Ego quasi. hy9 Aue ma ris stella. V. Elegit ea. an. Be

ata pgenies. ꝑ. Mgt oīo vts Hoc eodē mō dicant matuti. hore et vel. p totas octa. nisi in dñica: pter R. et V. ad ma tu. et añe sup. Bñdict⁹ ꝛ Mgt que mutant. ¶ Tercia die V Sancta dei genitrix. Lectio i

Virginitate nāq ſerua ta probatur extinxiſſe concupiſcenciam carnis: humilitate q̄ facit pauperē ſpū: concupiſcenciā mētis. Sicqꝫ principali ſuggeſtione victa diaboli: vicioſum eius caput virtutis pede cōtriuit. Nō tā tū hoc loco: ſed eo q̄ maxime triūphauit: q̊ ſua mūdiſſima carne corporata ſapiencia vicit vſq̄quaq̄ maliciā attigēs a fine vſq̄ ad finē fortiter: ꝛ diſponens oīa ſuauiter. R. Natiuitas glorioſe. Le. ſcda

Hec eſt ergo mulier. ad quā diuinū illud ītēdebat oraculū hāc qñq̄ naſciturā inuebat: hāc ſingulariter intimabat Expedito q̄ paucis oraculo vnū quoq̄ de miraculis ab ſoluatur. R. Natiuitas tua. Lec. iii.

Accepte ſunt a ſancto moyſe ſingule virge de ſingulis tribub⁹ iſraelis: noībus earū inſcripte iubente deo: et poſite ſunt in tabernaculo eius. Inter q̄s vna q̄ fuerat aaron: inuenta eſt ſequēti die germinaſſe: floruiſſe et frōduiſſe: ac pepeciſſe amigdala. R. Regali ex p ge. Cetera oīa vts in ſcda die Sup. pſal. Bñdic. ān. Sācta ma. Ad ii. vs. oīa fiāt vts. in ſcda die: pter añaꝫ ſup pſal. Magt. ān. Sub tuā ptectionem. Mēo. de marty. ptho et iacincto. ān. Gaudēt in celis. V. Letamini. Oracio.

Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ prothi et iacincti nos q̄s dñe foueat precioſa cōfeſſio: ꝛ pia iugiter interceſſio tueat. p d. ¶ Quarta die V. Specioſa

Sciens ergo (facta l. i. dñs hoc op⁹ ſuū magni eē myſterii iuſſit ſeruare virgā ad monimētū. Monebātur autē filii iſrael p̄ſēcia virge q̄rere ſollicite quid ſignificaret tā mirabile factum. R. Beata pgenies. Lectio ſcda.

Qd longe poſt aperire pergens diuinitus eſaias Egredietur inq̄t virga de radice ieſſe: et flos de radice ei⁹ aſcēdet Et requieſcet ſup eū ſpūs dñi. R. Corde et aīo. Lec. iii.

Ad hec vba tanq̄ auditores ei⁹ dicerēt: O pr̄ eſaia obſcure loq̄ris: dic nobis q̄s ipſam rem manifeſte. Adiecit claritatē ꝛ ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomē eius emanuel. R. Natiuitas eſt. Hac

die et ceteris sequentibꝰ diebꝰ
infra octa. dicunt añe de no-
ctur. scʒ Hodie nata. vtš. ĩ pͥ-
mo noc. et alie añe q̃ sequunt
sup psal. Mḡt. et Bñdic. nisi
in dñica. Mēo. de marty. pꝛo
tho et iacinto. Oro vtš. Se-
quentibꝰ vero diebꝰ ĩfra oct.
seruet ordo de V. et R. ad ma
tu. quo in p̄cedētibꝰ tribꝰ die
bus: si dies dñicꝰ nō ĩteruene
rit. ¶ Quinta die. Lec. pͥma
Filium quoq; virginis
id est emanuel pꝛecla-
re describēs Puer inquit na
tus est nobis: filius datus est
nobis et vocabitur nomen
eius admirabilis: consiliari-
us: deus foꝛtis: pater futuri
seculi: pͥnceps pacis. Tu. R.
Multiplicabitur (vtš. lc. ii.
eius imperiū et regni eiꝰ non
erit finis. Qđ ergo deus desi
gnauit miraculo: hoc a secre
tis esaias pꝛodidit vaticinio
Et qđ vates cecinit: conse-
quenter rei exitus appꝛobauit
Nam sicut illa virga lc. iii
sine radice: sine quolibet na-
ture vsu artifice amminiculo
fructificauit: ita virgo ma-
ria sine coniugali opere filiū
pcreauit Filiū sane floꝛe desi
gnatū et fructu Floꝛe pꝑter
speciē: fructu pꝑter vtilitatē
¶ Sexta die. Lcō. i.
Nata est igitur beatissi-
B C

ma Vgo maria: sicut legimꝰ
patre nazareno: matre beth-
leemitica: quas vꝛbes xp̄i na
tiuitati vel conuersacioni de
stinatas esse pꝛophete non ta
cuerunt. Tu autem. Lcō ii.
Descendit aūt ab radice il-
lius pꝛeclari abꝛae: cui super
na pmissa fuerat benedictio
omniū genciū in semine suo
Et ab stirpe dauid: quē deus
pꝛopter notam sibi pꝛobita-
tem egregia laude sublima-
uit dicens Inueni virū scdʒ
De regali nē (coꝛ meū. lc. iii
pe tribu simul et sacerdotali
duxit originē: q̃ sūmū regem
atq; pontificem erat paritu-
ra Non tamē hec icirco di-
xerimꝰ: qꝛ dñs qui pctōꝛes vo
care venerat: dedignatus sit
matrem suā pctōꝛes habere
cognatos: inter quos specio
sa velut inter spinas liliū ap
pareret. Tu. ¶ Si dies dñi-
cus infra octa. ante festū ex-
altacionis sancte crucis con-
tigerit: totum fiat seruicium
de sancta maria hoc modo.
Ad pͥmas vespe. añ. Natiui-
tas. ps. Dixit dñs. Cap. Ego
quasi. Non dicitur R. hym.
Aue maris stella. Idem cā
tus dicitur super hanc hym.
ad vtrasq; vespe. dñicales in
fra octa. et in octa. sicut in pͥ-
ma die. Vꝰ. Sancta dei geni-
C C

trir. ān. Natiuitas tua. psal Mḡt. oꝛ. Supplicacionem. Memo. de domica: et de trinitate et pces. fiat ante crucē nisi aliq̄ dñica oīno differat In reuertendo de oīb⁹ sctis vt ē ī alio festo Ad mat. tota dicit hystō. sicut ī pma die absq; R. Solē iusticie. ꝛ absq; R. Stirps iess. Nonū āt R. erit. Ad nutū do. tūc loco R. oꝛ. Stirps iesse. et Ad nutū dicūt duo rñio. ferialia suo oꝛdine. Lectio pꝛima

ABꝛaham autem genuit ysaac. Ysaac autem genuit iacob Spūalit p hos patriarchas ad nostrā salutē xp̄s veniēs in mundū: et hoꝛū oīuz in seipso gerēs officiū: in eoꝛ interpꝛetacione noīuz nr̄az voluit designare salutē. R. Hodie nata Le. ii.

In abꝛahā quia ipē ē pater oīuz credēciū: atq; oībus clamare licituz est et dicere abba pr̄ In ysaac qꝛ gaudiuz ē oīuz fideliū: de quo angelus cecinit. Ecce annūcio vobis gaudiū magnū: qđ erit omni pplo. R. Beatissime. Le. iii.

In iacob supplātatoꝛ: quia ipse subneruauit ꝛ ꝯtriuit diabolū vastatoꝛē humani generis: et vasa eius diripuit. Moꝛaliter quoq; interpꝛetaciones nominum ad nostrā edificacionē pertinere multis modis noscuntur: Rm. Gloꝛiose virginis. Lect. iiii.

SIcut xp̄s vbiq; nostre salutis gerebat causā ita et patriarcharū noīa nostrum designāt pfectum In abꝛaā vt patres sim⁹ mltaꝛ virtutū: ꝛ hereditario iure mltiplicationē bonoꝛ possideam⁹ R. Natiuitas gl'iose. l. v

In ysaac: vt gaudium habeamus ī dño: iuxta apostoluz. Gaudete in dño semper: iterū dico gaudete In iacob vt supplantatoꝛes simus vicioꝛū nostroꝛ et carnaliuz desiderioꝛum: ac diaboli potestatem: imo sub pede calcemus. R. Natiuitas. Lec. vi.

In iuda: vt pꝛeueniam⁹ faciem domini in cōfessione: et confiteamur nomini eius: et laudem⁹ eum ī secula scloꝛū In phares vo: vt diuidam⁹ nos ab impiis: actusq; nr̄os ab eoꝛ societate secernamus R. Regali: Scđz lucā. xi. c.

IN illo tp̄ē. Loquēte iesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi Beatus vēter qui te poꝛtauit: ꝛ vbera que suxisti Et reliqua. Omelia venerabilis bede pr̄sbiteri. Lectio vii

MAgne deuotionis ꝛ fidei hec mulier ostēdit

q̃ scribis et phariseis dñm tẽtãtibus sit ⁊ blasphemãtib⁹ tãta eius ĩcarnationẽ p̃re oĩ b⁹ cognoscit sĩceritate: tãta fiducia cõsitet: vt p̃rescĩciũ ꝑ cet calũniã: et futuroꝝ ꝯfũdat hereticoꝝ ꝑfidiã. ℞. Beata progenies. Lectio octaua

Nam sicut tũc iudei spũsctĩ opa blasphemãdo verũ ꝯsubstancialẽq̃ patri dei filiũ negabãt: sic heretici negãdo mariaz semp ṽginẽ: spiritusctĩ opãte virtute: nasciturо ex humanis mẽbris vnigenito deo carnis sue materiã ministrasse/ veruz ꝯsubstãtialẽq̃ matri filiũ hominis cõfiteri nõ debere dixerunt. Tu. ℞. Corde ⁊ animo: Lectio nona

Sed si caro ṽbi dei secũdum carnẽ nascẽtis a carne ṽgis matris ꝓnũciatur extranea: sine causa venter q̇ euz portasset: ⁊ vbera que lactassent btĩficarẽtur. Qua enim conseqũntia ei⁹ lacte credat nutritus: cui⁹ semine negatur esse cõcept⁹? Cũ ex vni⁹ eiusdẽq̃ fõtis origine scdm phisicos vtrq̃ liquor emanare probet ℞ Ad nutũ dñi In lau. vna sola añ. dicat. Ca. ⁊ cet. sic. in p̀a die. Ad p̀mã ⁊ ad alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oct. Ad. ii. vs̃ oĩa fiãt sicut. in p̀a die. p̃ter. ℞. cũ hym. Aue maris stella Deinceps ṽo nõ seruet ordo dieꝝ ĩ ṽ. ⁊ ℞. in matu. cãtãdis: et ĩ Lecti. legẽdis nec ĩ añis sup. Mgt. ⁊ Bñdi. cãtãdis sed supradictus ordo ṽsiculoꝝ lec. ⁊ ℞ ⁊ añ seruet ĩ sequẽtibus feriis ĩfra octa. Ita tñ: q̄p ĩ die lune sẽp dicãt ṽ. ⁊ ℞ de p̀o noct ¶ In exaltacione sctẽ crucis. ad vs̃ añ

Dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinuit: que meruit portare p̃ciũ hui⁹ sck̄i et dicatur sine alla. Psalmi feriales. Capitulum.

Michi aũt absit gloriari nisi ĩ cruce dñi nostri iesu xp̃i: p quẽ michi mũdus crucifixus est: ⁊ ego mũdo ℞ O crux viride lignũ: qr sup te pepẽdit redẽptor rex israel o q̄p dulce lignũ: q̄p dulces clauos: q̄p dulcia ferẽs pondera O q̄p p̃ciosũ lignũ q̄p preciosa gẽma: q̃ christũ meruit sustinere. ṽ⁹. Custodi dñe gregẽ tuũ quem redemisti christe per lignũ sctẽ crucis O q̄p p̃ciosũ. Gloria patri. O q̄p preciosuz Et dicatur hic sine alleluya et eciam sine prosa. Hymn⁹.

Impleta sunt que concinit: dauid fidelis carmĩe: dicendo nacionibus: regnauit a ligno deus.

Arbor decora ⁊ fulgida: ornata regis purpura/ electa di

gno stipite: tā sctā mēbra tāgere Beata cui⁹ brachiis: p̄ciuz pepēdit secli: statera facta est corporis: p̄dāqꝫ tulit tartaris O crux aue spes vnica hoc exaltatiōis tp̄e/ auge piis iusticiā: reisqꝫ dona veniam. Te sūma deus trinitas: collaudet oīs sp̄ūs: quos p crucis mysteriuz: saluas rege per secula. Amen. V⁹. Hoc signū crucis Et dr̄ R sine alla. ān. O crux bn̄dicta: q̄ sola fuisti digna portare regez celoꝝ et dn̄m. p̄s. Mḡt. ita q̄ hic añe R. ꝛ V sine alla. dicūt Orō

Deus q̇ vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i p̄ciosō sāguīe humanū gen⁹ redimere dignat⁹ es: cōcede p picius: vt q̇ ad adorādaz viuificā crucē adueniūt: a pctō rū suoꝝ nexibus liberēt. p̄ eū Mem̄. fiat de martyrib⁹ cornelio ꝛ cipriano solēnit. orō

Presta q̄s omīpotēs de⁹ vt sicut populus xp̄ianus ad sctōꝝ sacerdotū tuoꝝ cornelii et cipriani tēporalez solennitatē cōcurrit/ ita perfruatur eterna: ꝛ quod vot. celebrat: pio cōprehēdat affectu. Per. Nota q̄ quacūqꝫ feria festū exaltationis sctē crucis cōtigerit: fiat pcessio āte crucē ad p̄mas vespe. tūc eat pcesf. āte crucē cātando. ān.

O crux gloriosa o crux adorāda o lignū p̄ciosū ꝛ admirabile signū p quod ꝛ diabolus est vict⁹ ꝛ mūdus xp̄i sanguīe redēpt⁹. q̄ finiat sēp cū alla. V. Dicite ī natio. ꝛ dr̄ R.

Deus q̇ p (sine alla or nobis filiū tuū crucis patibuluz subire voluisti: vt īimici a nobis expelleres potestatē: ꝯcede nobis famulis tuis vt in resurrectionis eius gaudiis sēp viuam⁹ Per eū. Reqre hec oīa que deficiūt hic ad veš ꝛ ad pces. in īuēti one sctē crucis. Nullū tn̄ R ad vš vl ad mat. dr̄ alleluia In redeundo de sācta maria antipho. Beata dei genitrix. V Elegit eā or Supplicatōez Si hoc festū ī dn̄ica ꝯtigerit tūc fiat hic p̄mo meō. de do. ꝛ de trinitate sub silētio dum dicitur primū. Benedicam⁹. Deīde meō. solēniter de martirib⁹: et postea fiat pces. āte crucē vt š. Et missa dn̄icalis in caplo dicit. Eodē mō fiat tā de meō dn̄icali q̄ de marty. qn̄ in scda feria idē festū ꝯtigit. Uespe ꝛ mat. de sctā maria dicūt extra choꝝ sicut in p̄dictis feriis infra oct. sine aliqua memo. Cōpleto. sift. extra chorū dicit sicut extra oct. cuz hac añ. Beata mater super psal. Ad matu. Uo de

sācta maria extra chorū dicē das. Inuitato. hym. añe et psal. sicut in feriis infra oct. cū lec. sicut in feriis extra oct videlicȝ le. Sctā maria vgo cū aliis lec. sequēti. cū ꝟ. ⁊ ℟ scdm ordinē noctur. sicut in fra octa. cū hym. et psal. sicut extra octa. ān. vero sup Bene dict⁹ sicut infra octa. Cū ad pmā de sctā maria dr̄ ān Na tiuitas. ps. Deus in noie ps. Lauda. do. om. gen. ps. Con fitemini. Caplm. In oībus requiem. ℟ Aue maria. ꝟ⁹. Sancta dei genitrix. Oracio Supplicacionē. Ad terciā et ad alias hor. oīa fiāt sicut ex tra oc. cū ān. cap. et orō de na tiui. Ad cōple. de die oīa fiant sicut in fes. sctē trini. Ad ma tu. Inuita. Regē dñȝ q̇ p cru cis mysteriū redemit mūdū Ueite adoremus. ps. Uenite

Pange ligua glo- Hym. riosi preliūcertaminis: ⁊ super crucis tropheū dic tri ūphū nobilē: qualit redēptor orbis īmolatus vicerit. De parētis pthoplasti fraude fa cta ꝯdolēs: qū pomi noxialis morte morsu corruit: ipse li- gnū tūc notauit dāna ligni vt solueret Hoc op⁹ nr̄e sa- lutꝭ ordo depoposcerat: multi formis proditoris ars vt ar tem falleret: et medelam fer- ret inde hostis vnde leserat. Quādo venit ergo sacri ple nitudo temporis: missus ē ab arce patris natus orbis cōdi tor: atq̧ ventre virginali ca ro factus prodiit. Gloria et honor deo vsq̧quo altissimo: vna patri filioq̧ inclyto pa- clyto: cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. In. i noctur. ān. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bñdicim⁹ tibi qr p sctām cru- cem tuā redemisti mūdū. ps. Dñe do. añ. Per signū crucis de īimicis nr̄is libera nos de⁹ noster. ps. Dñe in vtute. ān. Nos aūt gl'iari oportet ī cru ce dñi nr̄i iesu xp̄i. ps. Dñi est tra. ꝟ. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cum dñs. Lec. i.

Tempe illo postq̄ ꝯstā tino augusto ꝯtra ma rēciū tyrānū pperāti ad bellū signū sctē crucis celit⁹ fuisset ostēsū: ⁊ ipo felicit obtinēte triūphū ab helena mr̄e dicti ꝯstātini sctā crux fuissȝ iuēta regina cōpos voti effecta: ita salutare lignuȝ fecit secari p mediuȝ/ vt ⁊ crucē cōstātin opoli deferret ad filiū ⁊ cru- cē hierosolymis thecis argē- teis cōderet et seruaret ī loco sapienti vsa ꝯsilio scȝ vt vbi fuerat mēbris dñicis aptata supplicio ibidē glorificata ve neraretur a populo ℟ Dul

ce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Que digna fuit portare preciū hui⁹ seculi v⁹. Hoc signum crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio. ii

Multorū itaqꝫ tēporꝫ labēte curriculo cū erigēte mole peccaminū flagellari pmitteret dn̄s populū suū xp̄ianū per seuiciā paganorꝫ cosdroe q̇daꝫ prophanus et ipius regnū est adeptus psarū Qui cū ad sepulchrū dn̄i voluisset accedere/ territus fugit/ sed tn̄ ligni salutaris partē asportauit. Tu. R. Hoc signum crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicādum venerit Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i. v. Cum sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculū p ignē Tūc. l. iii

Fecerat enī sibi turrim argenteā in qua interlucentib⁹ gēmis thronū extruxerat aureum/ qui filio suo tradito regno ī phano huiuscemodi residebat: et crucem dn̄icam q̄si collegā posuerat/ et se ab īcolis vt deū coli iubebat. R. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi Quia per crucē tuam redemisti mundū v⁹. Tuam crucem adoramus dn̄e tuam gloriosam recolimus passionem. Quia Gloria Quia.

In. ii. nocturno ān. Salua nos christe saluator p virtutem sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis p̄s. Exaltabo. ān. Saluator mūdi salua nos qui per crucē et sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur deus noster. p̄. Dēs gen. ān. Adoramus crucis signaculū p qđ salutis sūpsim⁹ sacramentū. p̄s. Jubilate. Medie lec. fiāt de marty. cū hoc. v. Exultēt (iusti. l. iiii

Tenuit decius cesar beatissimū papā corneliū cū vniuerso clero suo: quē p̄cepit centūcellas in exiliū deportari Quo facto multi xp̄iani ad eū veniebant vnacum beato cipriano ep̄o Deci⁹ hoc audito: iussit eū capite puniri/ si sacrificare contēneret. R. Sancti tui domine. Le. v

Cūqꝫ duceretur ad templuꝫ martis/ cerialis miles rogauit eum pro vxore sua q̄ q̇nqꝫ annis iacuit paralytica. Ad quam vir dei ingressus fusa orone eam sanauit Quo viso ceteri milites credentes baptizati sunt Decius hoc audiens: iussit oēs capite puniri si sacrificare contēnerēt. Et decollati sunt vna cum beato cornelio promiscui sexus viginti et vnus cū ipso ⁊ vxore sua sub die octauo decimo

kalendarũ octobris. ℟. Uer bera carnificum. Lectio. vi. Cipzianus bis exulãs ab exi lio reuocatus: capite plecti iu betur Ductusq; ad locum: la cernã et birrũ quibus indu- tus erat exuens posuit ad ge nua sua Tunicã suam diaco nibus tradidit/ et spiculato- ri viginti aureos dari prece- pit Manuq; propria oculos suos texit: et sic gladio pcuss⁹ martyriũ consũmauit. ℟. O veneranda martyrũ. In. iii. noctur. ãn. Tuam crucẽ ado ramus dñe tuã gloriosam re colimus passionem miserere nostri qui passus es p nobis. p̃s. Notus in iudea. ãn. Crux alma fulget per quã sal⁹ red dita ẽ mũdo/ crux vicit/ crux regnat/ crux pellit omne cri- men alla. p̃s. Cantate. i. ãn. Crux fidelis inter omnes ar bor vna nobilis nulla silua talem profert frõde flore ger mine dulce lignũ dulces cla- uos dulce pondus sustinens p̃s. Dñs regnauit exul. ℣. Ado ram⁹ te. Tres vltime lect. de proprietate hystorie sine expo sicione euãgelii legant. l. vii. Tempore illo eraclius fide catholicus arcem tenebat im perii Pergẽs itaq; filius cos- droe contra eraclium iuxta danubium cum suo consedit exercitu Tandem inspirante clemencia saluatoris vtrisq; principib⁹ placuit vt ipsi sin guli in medio põte fluminis dimicaturi confligerẽt: et cui sors victoriã cõtulisset ipe si ne dãno vtriusq; exercit⁹ ipe rium vsurparet. ℟. Tuã cru cẽ adoram⁹ dñe tuã gloriosã recolimus passionẽ Miserere nostri qui passus es p nobis ℣⁹. Adoram⁹ te xp̃e et bñdici- mus tibi qr p crucẽ tuã rede- misti mũdũ. Miserere l. viii. Cũq; predicta pactio vtriq; parti placuisset: in pontis me dio sunt congressi. Tandem fideli suo eraclio christus cõ- cessit de hoste triumphũ Tũc ipse cum suo exercitu regna q̃ cosdroe tenuerat circũquaq; perlustrans: ad sedem ipsius peruenit/ eũq; sedentẽ ĩ thro no repperit Quem cũ credere in christum noluisset/ eracli⁹ interfecit: filiumq; eius par uulum baptizari fecit: et li- gnum crucis quod impi⁹ ab- stulerat assumens: hierosoly- mam reportauit. Tu autem ℟. O crux gloriosa o crux a- doranda o lignũ preciosum et admirabile signum Per qd̃ et diabolus ẽ victus/ et mũdus xp̃i sanguine redẽpt⁹. ℣. Mi- chi autẽ absit gl'iari nisi ĩ cru ce dñi nr̃i iesu xp̃i. Per. Le. ix.

Cūq p portā quā dñs itrauit qñ ad passionē venit ornamentis imperialib⁹ decorat⁹ equo sedens voluisset ītrare: repente lapides porte descendentes clauserūt seīuicē: ꝛ factus ē paries vn⁹ Cūq in altū mirātes respicerent: viderunt signū crucis in celo flāmeo fulgore fulgētē. Tu. R. Per tuā crucē salua nos xpe redēptor qui mortē nostram moriēdo destruxisti. Et vitā resurgendo repasti. V. Miserere nobis iesu benigne q passus es clemēter p nobis. Et. Gloria. Et vitā. V. Dicite in nacionibus. R. Qr dñs regnauit aligno. cū alla. In lau. ā

O Magnū pietatis opus mors mortua tūc ē qñ in ligno mortua vita fuit. p. Dñs regnauit. ān. Ecce crucē dñi fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate. ān. O crux admirabilis euacuacio vulneris restitucio sanitatis ps. De⁹ deus me⁹. ān. Super oīa ligna cedrorū tu sola excelsior in qua vita mundi pependit/ in qua xps triumphauit et mors mortē superauit in eternū. ps. Benedicite. ān. Crux bñdicta nitet dñs q carne pepēdit atq cruore suo vulnera nostra lauit. psal. Laudate. Ca. Michi autem. Hy⁹.

Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē profert frōde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre preciū seculi: atq portū preparare nauta mūdo naufrago: quē sacer cruor punxit fusus agni corpore Gloria ꝛ honor. V. Oīs terra adoret. ā O crux benedicta qr in te pependit saluator mundi et ī te triūphauit rex angelorū ꝛ dr̄ sine alla psal. Benedict⁹. oro Deus qui vnigeniti filii tui. Mēo. solenniter fiat de martyr. cū orone vts ad ves Dei de de sancta maria fiat eciaz solēnis memo. cū vna aña de noctur. hysto. natiuitatis. vts notat scdm ordinē. Sed si dominica sit dr ān. sicut in die natiui. sup psal. Bñdictus sicut in dñica prenotat Postea de dñica fiat solēnis mēo. et de trinita. cū ī dñica hoc sec. contige. Et cātetur tūc missa dñicalis ī capitulo vt oportet Ad primā ān. O magnū. psal De⁹ in noīe. ān. Gras. psal. Quicunq vult. R. Jesu xpe cum alla. Ad. iii. ān. Ecce crucem. psal. Legē pone Ca. Michi autem. R. Hoc signū crucis erit ī celo cū all. al V. Cuz

dñs ad iudicandũ venerit. ℣. Dicite in nacionib⁹. oꝛo De⁹ qui vnigeniti filii. Ad vi. ãn. O crux. p̃s. Defecit. Capłm.

Verbũ enĩ crucis pereuntibus quidez stulticia est: his autẽ qui salui fiunt: id est nobis virtus dei est ℟. Dicite in nacionib⁹ allã al. ℣. Dñs regnauit a ligno allã al ℣. Adoꝛamus te xp̃e. oꝛo Deus qui vnigeniti. Ad ix. ãn. Crux bñdicta. p̃s. Mirabilia.

Nos autẽ p̃dicamus xp̃m crucifixũ: iudeis quidẽ scandalũ: gentib⁹ autẽ stulticiã: ipsis autẽ vocatis iudeis atq3 grecis xp̃m dei virtutẽ atq3 sapienciã. Cp̃m. ℟. Adoꝛamus te xp̃e et benedicim⁹ tibi. Allã allã. ℣. Quia p crucẽ. ℣. Oĩs terra. oꝛo. De⁹ qui vnige. filii tui. Ad scdas vesꝑ. ãn. O magnũ. psal. feriales. cp̃. Michi autẽ. ℟. Per tuã crucẽ. hy⁹. Crux fidelis ĩter oẽs arboꝛ. ℣⁹. Oĩs terra adoꝛet te de⁹. ãn. O crux splẽdidioꝛ cũctis astris mũdo celebꝛis hoĩbus multũ amabilis sanctioꝛ vniuersis que sola fuisti digna poꝛtare talentũ mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens põdera salua p̃sẽtẽ cateruã in tuis hodie laudib⁹ congregatam sine alła. p̃s. Magt. oꝛo. vt s.

Memo. de sctã maria solẽniter fiat cũ hac ãn Natiuitas tua. ℣. Sctã dei genitrix. oꝛo Supplicacionẽ seruoꝝ tuoꝝ Deinde fiat solennis memo. de sctõ nichomede marty. cũ hac ãn. Hic est vere martyꝛ. ℣ Gloꝛia et honoꝛe coꝛonasti eũ dñe. ℟. Et cõstituisti Oꝛ.

Adesto dñe pp̃lo tuo vt beati nichomedis martyꝛis tui merita p̃clara suscipiẽs: ad impetrãdã miam tuã sẽp ei⁹ patrociniis adiuuemur. p. Cũ si dñica fuerit fiat memoꝛia de sctõ nichomede de sub silencio: cũ mẽo. dñica li. Ad cõpleto. oĩa fiãt sicut ĩ festo sctẽ trinitatis. Vespe. de sancta maria extra choꝛ sub silencio dicant hoc mõ. Sup psal. hec sola aña. Dei genitrix. p̃s. Dixit dñs ⁊ ceti psal de sctã maria cp̃m Ego quasi vitis. ℟. Ad nutum. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Sãcta dei gẽitrix. ãn. Natiuitas tua p̃s. Mgt. oꝛo. Supplicacionẽ seruoꝝ. Completo. sil̃r extra choꝛum dicat sicut extra octa. cũ hac ãn. sup psal. Btã mater. ¶ In octa. natiuitatis btẽ marie ad matu. Inuitato. triplex. hym. ãn. p̃. ℣. ℟. et tota reliqua hysto. cantet sicut in dñica infra octa. p̃notat. Lec. tñ hoc mõ dicunt

NOtandū autē ꝙ Lc. i. ipſi ꝓgenitoꝛes xp̄i qui in genealogia ei⁹ ponunt. et annumerati ſūt: nō ſine grā di miſterio ab euangeliſta aſſumuntur: maxime cū aplūs dicat Oia in figura contingebant illis. Lctō ſecunda.

SEd ſicut humanā natiuitatem xp̄i pꝛecedebāt tēpoꝛe: ita quoq; teſtimoniū illi dabāt ex pꝛefiguracione Nā nullus eoꝝ eſt qui nō nomine aut actu incarnacionez ſignificet xp̄i: ⁊ ipſū eſſe demōſtret qui in patriarchis pꝛefiguratus: et in pꝛophetis pꝛomiſſus atq; in apl̄is pꝛedicatus eſt. Tu autē. Lectio. iii.

IGitur abꝛahā interp̄tat pater multarū gencium vel pater vidēs populū Quē ſignificat hoc noīe niſi illuz de quo ſibi ita pꝛomiſſum eſt In ſemine inquit tuo benedicentur oēs cognaciones terre Et eſaias ait. Si poſuerit pꝛo peccato aīam ſuam videbit ſemen longeuum: et volūtas domini in manu eius dirigetur. Tu autem. Lec. iiii.

IDem eciā ait Tu inquit domine pater redēptoꝛ noſter a ſeculo nomen tuum abꝛahaz neſciuit nos ⁊ iſrael ignoꝛauit nos Quomō aut abꝛaham actu ſignificauerit xp̄m: teſtatur illud quod dn̄i pꝛecepto exiuit de terra ſua ⁊ de cognacione ſua: vt apud exteros locupletaretur et eēt in gentē magnam. Tu autē

HOc enim nunc. Lctō. v cernimus veraciter impletum: cū xp̄us relicta terra et cognacione iudeoꝛū pꝛepollet vt videmus in populis gēcium. Iſaac quoq; qui interpꝛetatur riſus: vel gaudium ſignificat illud de quo dixit ad paſtoꝛes angelus. Annuncio vobis gaudium magnū: quod erit omni populo. Tu autem domine. Lectio ſexta.

QUomodo vero actib⁹ ſuis yſaac ſignificet xp̄m: longū eſt ꝑ totū enarrare cuz pene omnes actus eius quos ſcriptura narrat: cōueniant myſterio ad xp̄m vt illud eſt qd̄ mactandus ipſe ad aram poꝛtauerat ligna: ſicut xp̄s paſſionis ſue tempoꝛe crucem pꝛopꝛio geſtauit in coꝛpoꝛe. Tu. Tres vltime lec. de expōne euangelii ſcd̄m lucaz vt̄s in dn̄ica infra octa. legātur. ℣. Oꝛa ꝓ nobis Ad lau. oēs añe dicūt. Poſt matu. fiat memoꝛia de ſc̄tō nichomede marty. cū oꝛōne vt̄s. Deīde de dn̄ica ſi octa. ī dn̄ica cōtigerint Ad pꝛimā et ad oēs alias hoꝛas oīa fiant ſicut in

fra octa. Et est notandum quod illa sequencia videlz Letabũdus dicet pro hym. in principali die nati. marie ad scdas ves tm: vt ibidem notatur.

Letabũdus exultet fidelis chorus allã. Regez regũ intacte pfudit thor9 res mirãda Angelus cõsilii natus est de virgine sol de stella Sol occasum nesciẽs stella semp rutilãs semp clara Sicut sydus radiũ profert Vgo filiuz pari forma. Neqz syd9 radio neqz mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformatur. ysopo valle nostra Verbũ ens altissimi corporali passũ est carne sũpta Esayas cecinit synagoga meminit: nũqz tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilib9 sibil linis versibus Hec predicta Infelix ppera Crede vel vetera Cur dãnaberis gẽs misera Quẽ decet littera Natum considera Ipsũ genuit puerpera. Amen. Scde vespe erũt de sctõ niniano epo maius dup et fer scti merini differt i primũ diẽ vacãtẽ et solen. mẽo. de oct. nati cũ mẽo de mar. puati. ¶ Scti merini epi et cõfes. qui i monasterio de pasleto magno honore veneratur. Oracio.

Deus q es natura misericors et affectuũ moderator: pces petẽciũ benignus exaudi: vt interueniente btõ merino põtifice tuo peccatorz veniã ĩpetrare valeam9 p do Lcõ. i Merinus epus diuina inspirãte gra sctõ cõgallo a parẽtib9 in pmeua etate ĩ mõasterio de bãgorz cõmittebat nutriend9 q illũ nõ solũmodo litterarz perfectione erudiret sed eciã ĩ omĩ morũ sciẽcia hũilitatis et castitatis ceterarzqz virtutũ diligẽter ĩformaret: q documẽta salutis eterne et quicqd ad aĩe salutẽ ptinebat toto mentis desiderio tenaci memoria Crescenti (cõmẽdabat. l. ii. itaqz etate castra paterna res opulẽtas/ terrarũ possessiones/ et cetera mũdana vana et transitoria reputãs: iugum dñi portare elegit ab ĩfancia et ĩ monasterio de Bãgorz a sctõ cõgallo abbate sctẽ religionis habitũ peciit: et suscepit Non multũ post tẽporis vacãte poratu eiusdẽ monasterii p cõgallũ et cõfratres suos ĩ priorẽ licet inuit9 eligitur Cui9 officii regimĩe suscepto/ fres poci9 ex ĩteriori caritatl amore qp iracũdie feruore arguebat/ et quẽ foris castigabat ĩtrĩsec9 diligebat. l. iii.

Quodam autē tempore vir magne sanctitatis synianus malbilensis eps ad monasteriū bangorii: scto cōgallo ab sēti hospitādi gra veniebat: et a btō merino priore benigne susceptus est. A q potū lactis pter molliorē sui corpis qualitatē peciit. In monasterio vo nequaq lac hēbat. Sz cellerarius iussu bti merini ī cellariū ītrās vas lacte optimo repletū nutu eiusdē delatū inuenit et btō syniano presētauit. Deinde oībus per ordinem discūbentibus benigne distribuit. Tu aūt. Lectio. iiii

Postmodū merinus ad castrū cuiusdā ybernie regis: fi dei catholice confirmandi causa accessit. Ubi eo tpe dicti regis vxor pregnans et partui vicina angustiis et doloribus fatigata diuersis. Audiēte rege dicti merini aduētū castrū suū illū ītrare nō pmisit: nec aliquē honorē merino tribuit sz penitus ipsū cōtēpsit: quo pcepto btūs merinus deū rogauit vt rex ille maledictus pressuras et angustias vxoris sue pariētis pateretur. Quas vt dnz rogauit mox passus est ita q tribus diebus et totidē noctibus corā oībus regni sui hoibus clamitare non cessauit.
Uidēs aūt rex se a deo ignominiose confusū nec aliquod remediū sibi esse pfuturū: ad habitaculū scti merini prerit et oīa ante petita sibi libētissime concessit. Tūc sctūs merinus suis sctis precibus regē a pressuris oīo liberauit. Tu. Lcō. v.

Quodā tpe beatus merinus vltra tēpus solituz morā in suo tugurio faciens: frater q dā qui ministrabat ei ad illū visitādū perrexit: qui dū ad tuguriolū suū accessit/ statim stupefactus stetit. Uidit eni per rimas et foramīa fulgorē celitus emissū. Sctūs vo merinus ea nocte ad fratres suos in ecclesia psallentes more solito nō accessit. Sed cū diuinitus agnouisset fratrē suū tot mirāda vidisse miracula: mane seorsū illū assūpsit et dixit ei vt ea q nocte elapsa viderat: nemini in vita sua indicaret: et ne interī ad tuguriolū suū appropīquare psumeret. L. vi

Alia itidem die fratribus scti merini iuxta vallē colpdasch operātibus: vnus eorz labore et siti supra modum grauatus. Cōcidēs in terrā ipsū exaltauit: et a meridie vsq ad nonā iacuit exanimis. Sctūs autē merinus vehemētissime fratri suo cōdolēs eo q tā subitanea et īmata morte moreret. Orauit ad dnm: atq continuo

defūctus suis sctis pcib⁹ presti ne vite fuit restitutus et tādē plenus miraculis ꝛ sāctitate apd paslay obdormiuit ī dño In cui⁹ honore dicta ecclesia deo dedicata est. Cetera oia de cōi vnius cōfes. et pōti. cū expositione euangelii eiusdem

¶ In festo scti pris nri niniani epi ꝛ ↄfes. in ꝑmis ves ān

Ovans agat hec cōcio niniani solēnia trine vocis tripudio laudū sonat obsequia vt mens lingua ꝛ actio pari ↄcordēt glia placebit sic laudacio deo reddēti premia ps. Laud pue. ān. Ille pictorū tenebras fugat dās vite monita mūdi cōtēpnēs blādicias dux plebis ad celestia. ps. Laud dñm oēs gētes. ān. Vita pcessit pplm sic sctitate preuia nūc haurit ī te poculū dux cū ductis in patria. ps. Lauda aīa. ān. Tāto patrono plaudere iure debes albania/ secura salua sistere dum vitas vite deuia. ps. Laudate dñm qm̄ bo. ān. Ad celos migrās hodie locād⁹ in deliciis ad mores fac quotidie migrare nos a viciis. ps. Lauda hierusalē. Capm. vnius ↄfes. R. Quod cābuca vir dei circueat taur⁹ custos armētū vigilat qui latronis dū vētrē gforat infelicē vltor exanimat. Mor cadauer sctūs viuificat saulū sternēs paulū resuscitat. V⁹. Insigne gerit signū certaminis pes saxo īfigit bouis et hoīs. Mor. Glia. Hy⁹.

Xpe quirer es gle: caput sctōꝝ oium: tu niniano gracie: tue dedisti premium.
Ortus regalis semine: clare puer est īdolis: vir ꝟitatis lumine: dat vitā pastor incolis.
Victis iūctis britonib⁹: turmis duarū gēciū: mercat ī celestibus: regionem viuencium
Regē percussit vlcio: vir belial qui fuerat: sanatur et deuocio: pia mitem reddiderat.
A mortis soluit vīculo: quē taur⁹ gforauerat: a mortꝫ ꝛ piculo: vir vndis raptū liberat
Egris se reddit habilē: multos curās miraculis: deū sibi placabilē: beatis vidēs oclis
Presta xpe victoriā: nobis de uictis hostibus: niniani mēoriā: vitā cōfer agētib⁹. Amē.

V⁹. Amauit eū. ān. Stirps regalis que vita florult prolē profert regē quē decuit patrū pater patronū genuit ninianū quo mūdus claruit hic vt sydus signis emicuit dū britānos fidē pdocuit. p. Mgt. or

Deus qui hodiernam diem beati niniani cō fessoris tui atq; pontificis festiuitate honorabilem nobis

dedicasti: concede propicius ut cuius erudicione veritatis tue luce perfūdimur eius intercessione celestis vite gaudia consequamur. Per dñm.
Mēo. de oc. nati. b. marie solēniter et de martyrib⁹ eufamia cū sociis suis pvatim or.
Presta quesumus domine precibus nostris cuz exultacione prouentū ut quorum diem passionis ānua deuocione recolimus eciam fidei cōstāciā subsequamur. p.
Ad mat. Inui. Xp̄s laudet niniano laus iubiletur. p̄s. Uenite. Hymn⁹. Xp̄e qui rex.
In primo nocturno ātipho. Ninianus teneris annis constitutus inhiabat superis moribus imbutus. p̄s. Beat⁹ vir ān. Romam petens dogmatis causa visitauit sed vite pro meritis presul remeauit. p̄s. Quare fremue. ān. Fact⁹ hic britonibus fidei legatus pfidos sollicit⁹ reprimit conat⁹ p̄. Dñe q̄d. v. Amauit. l. i
Gloriosā sctissimi niniani vitā dīna nobis cmēdet autoritas q̄ sctm̄ patriarchā abrahā patrē multarū gēciū et fidei principē ante tē pora secularia predestinatū: tali primū probat instituisse oraculo. Egredere de terra et de cognacione tua et de domo patris tui et vade in terrā quā mōstrauero tibi et faciā te crescere in gētē magnā
R. Ninianus nobilis clare puer īdolis sacris īardescit Ut sic psit patrie se presētat curie qua presul recessit. v⁹. Et cōiectu spūs ei⁹ mētis habitus martino clarescit. Ut.
Beatissim⁹ ninianus (lc. ii. relicta prima domoq3 patris didicit ī terra aliena qd post doceret in ppria constitutus a dño sup gētes et regna euellere et destruere plātare et edificare. Hui⁹ btissimi viri et cōuersatōnis ei⁹ sacra primordia et sctitatis insignia dignitatē officii et fructū ministerii finē optimū et laboris premiū venerabilis beda in ecclesiastica hystoria genti sue paucissimis cōmēdās verbis ita de eo scribit. R. Pastor redit fit plaus⁹ oīum plebs obedit fugit demoniū referatur fides credenciū. Cedit error crescit miraculū. v. Gēs seducta suggestu demonum per hūc sctm̄ credit ī dñm. Cedit.
Anno ab incarnaciōe (l. iii dñi quīgētesimo sexagesimo quīto quo tp̄e gubernaculū romani īpii post iustinianū iustin⁹ minor accepit venit de ybernia pbr̄ et abbas habitu et vita monachi insignis/ no

mine colūba britanniā predicaturus verbū dei puinciis septētrionaliū pictoꝝ : hoc est eis que arduis atqꝫ horrētibꝰ mōcium iugis ab australibus eoꝝ sūt regionibꝰ sequestrate ℞. Rex neqꝫ monita cōtēpnēs presulis luit obprobria dolore capitis. Sed quē obdurerat cecitas luminis sirmū reddiderat ī fide numinis ℣. Fit morbi duplicis duplex curacio cordis et corpis illuminacio. Sed. In. ii. noc. āntactu viri iusticie visu : priuātur oculi regis factu superbie molesti sctō psuli. ps. Cū inuocarē. ān. Presul placatꝰ venia lumē amissum reddidit rex ductꝰ penitēcia xpo renatus credidit. ps. Uerba mea. ān. Crimē mrīs pandit ex infātis ore dn̄ cōfusio soluitur insons corruptore. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣ꝰ. Iustū. l. iiii.

Namqꝫ ipsi australes picti qui inter eosdē mōtes habēt sedes multo āte tpe relicto errore ydolatrie fidē veritatis acceperant predicante eis verbū dei niniano epo reuerēdissimo ⁊ sāctissimo viro de nacione britonū : qui erat rome regulariter fide et misterio veritatis edoctus. ℞. Per incastū grauidata mater tādem coartata partus patrē prodere senen cepit accusare sic se credēs excusare de cōmisso scelere. Res stupēda cōtra morē pandit infās genitorē. ℣. Ex infātis lactētis pectore vox virilis sonat cū robore patrem prodit victū facinore Res stupenda. Lectio quīta.

Cuiꝰ sedē epatus scti martini epi nomie et ecclesiā insignem vbi ipse eciam corpore vnacum pluribus sanctis requiescit qui locus a vulgo vocatur ad candidam causam eoqꝫ ibi ecclesiam de lapide insolito britonibus more fecerit. ℞. Sedens sanctus in refectorio et confratres pascēs miraculo ortolanum vocat continuo olus ferri iubens ex ortulo. Herbam profert cum seminario iam tunc satam dans grates domino. ℣. Ad preceptum niniani mens stupescit ortolani sciens tamen nichil vani voto sancti succedere ipso die seminatum profert terra fructum gratū iubente pontifice. Herbam profert cum seminario iam tunc satam. Lectio sexta.

Tanti itaqꝫ viri fideli testimonio didiscimus viri huiꝰ principia qui eū de gente britonum oriundus regulis fidei in sancta romana ecclesia instructū didiscimꝰ et officiū

qui eū ep̄m et verbi dei p̄dica
torem fuiſſe cōmendat Didi
ſcimus et fructū laboris qui
auſtrales pictos ei⁹ īduſtria
ab ydolatria ad verā fidem
probat eſſe conuerſos. Didi-
ſcimus et finē qui eū in ſancti
martini ecclīa vnacū pluri-
bus ſanctis requieſcere prote
ſtatur q̄ in preſens in honore
eiuſdē dedicatur. R. Ducem
furū taurus aggredit' cornu
bruti brutalis cedit' rupto vē
tre vita diſcutitur Rurſum
viuus ac ſan⁹ reddit'. v. Di-
ſcurſu deuio volant latrun-
culi in municipio ſtrīguntur
baculi. Rurſū. Glīa. Rurſū.
In iii. noctur. ān. Patrē lin
quit paruul⁹ verber' timore
quē reduxit baculus vorticis
ab ore. p̄s. Dn̄e quis ha. ā. Li
gnū florens aridum cunctis
ſtat in ſignū/ fons erūpēs fa
mulū probat deo dignū. pſal
Dn̄e in vir. ān. Niniano ſin-
gula parent elementa/ ignis
aer/ arida/ pōtus/ & fluenta.
p̄s. Dn̄i eſt terra. v. Iuſt⁹ vt.
Euangeliū. Hō quidē pegre
Et r. &c̄. Dmel. venc. bede p̄bri
de vita & miraclis ſcī̄ niniani
Uerbū qd̄ ip̄e breuiter l. vii
prout hiſtorie ſue tenor poſtu-
late videbat' tantū tetigiſſe
videtur nobis liber de vita
et miraculis eius barbarice
ſcriptus lacius exequendū p
ponit Qui quidē liber a teſti
monii illi⁹ fūdamento nuſq̄
deuians modū tantū quo ta
lia inicia arripuit quo talez
fructum promeruit quo tam
laudabilē finē obtinuit hi-
ſtorico more conſcribit. Rm
Uirgam timens reus diſci-
pulus fugam ſubiit adoleſcē
tulus Clam defertur magi-
ſtri baculus/ quo ſaluat' nau
clerus tremulus. v⁹. Multi
foraminū pateſcūt adit⁹ in-
curſus fluminū ſiſtit diuini-
tus Clam. Lectio octaua.
Inſula igitur que quondaz
a bruto vt dr̄ britānie nomē
accepit: in ipſius noīs gente
haud ignobili familia beat⁹
ninianus extitit oriūdus: in
ea vt in regione que in occidu
is ipſius inſule partibus: vbi
occeanus quaſi brachiū por-
rigens Rex vtraq̄ parte q̄ſi
duos angulos faciens: ſcoto
rum nunc et anglorū regna
diuidit: cōſtituta vſq̄ ad no
uiſſima ſcotorū tempora pro
priū habuiſſe regem: nō ſolū
hiſtoriarū fide: ſed quorūdā
memoria cōprobatur. R. Cū
collega vir proficiſcitur ſic
pſallēdi locus eligit'/ atra nu
be dumus obducitur/ ymber
de qua fuſus emittitur Su-
pra ſanctū vnda reſtringitur

curua nube cu circucingitur
v9. ymbris stillam prohibet
nubes camerata ne vestis vel
littera scti sit rigata. Supra
Vt ei9 rex fuit fidei ta (l. ir
lisqz meriti vt tali ple dign9
haberetur per que ea que gen
tis sue fidei deerant supplere
tur: et alterius gentis nacio
que fidei sacramenta no no-
uerat: sacre religionis imbue
retur misteriis. Hic in ipsa in
fancia: sacrosacti baptisma-
tis vnda renat9: veste nupcia
lem qua candidat9 suscepit:
immaculatam coseruans vi-
ctor viciorum christi eam con-
spectibus presentauit/ ac spi-
ritum sanctu que primu ha-
buit mundatorez sanctissimi
moribus sui sacri pectoris ha
bere meruit illustratore Ip-
sius naqz magisterio/ qd con
trariu religioni/ quod casti-
tati aduersu: quod bonis mo
ribus contrariu/ qd legibus
veritatis dissonu: adhuc pu-
er Sed no sesu puerili exhor
ruit Quod vero legis erat/
quod gracie/ qd honestat/ qd
vtile proximo/ qd gratu deo/
senili iam mente excolere no
cessauit. R. Infans inuisus
nascit/ effigies horribilis/ vul
tus dorso transumit/ mostru
forme mirabilis: Man9 pedes
et brachia cuctis priuant vsi-
bus/ xpi fulget magnalia me
bris in trasuersalibus sospes
regreditur. V. Ad niniani tu
mulu tetru munus adducit i
summi laudis titulu/ sanat9
restituit Man9 Gloria. Ma.
Hospitati ninia Prosa.
ni dat egris oro. Tu-
mor cedit ydropicis et lepre co
tagio. Reddat vita functis
et mutis locucio. Cecis vis9/
claudis gressus/ et surdis au
dicio. Gaudet portu naufra-
gati et sterilis filio Liberant
carcerati dementes demonio
Fugit thisis gutta febris epi
lensis passio. Aridoru mem
bra suo redduntur officio. O
qp probat sanctu dei furu libe
racio. Oculorumqz membroru
noua restitucio Ergo lau-
des niniano nostra psallet co
cio Naqz corde poscunt illuz
loto prius vicio. Sospes re-
greditur. V. Ora p nobis bea
te niniane. In laudibus ana.
Collaudemus omnium
summu creatorem suuz
qui mirificat signis confesso
re. p. Dns regna. an. Ad sacti
reliquias siciens virtute mo
stru deo gras recepit salute. p
Jubilate. an. Hinc pro luce p
dita pulsante puella leta luce
reddita redit iam nouella. p.
Deus de9. an. Morphea mor
tifera que corpus obsessit no

linquens vestigia corpori re cessit. p̄s. Benedicite. ān. Niniani meritis morbidi curā-tur ceci vident: audiūt surdi: muti fantur. p̄s. Laud. hy⁹.

Adest dies leticie: niniani pōtificis: q̄ stolā sūpsit glie: choris scept⁹ āgelicis

O laude turba fidelium: patris colens solempnia: eius laudans preconium: qui suis dat presidia

In paradiso ecclesie: virtutū ex dulcedīe: spiramē dat aromatum: ninianus celestium.

Hic ninianus sumit: calcata luctu seculi: celū victor ingreditur: cū turmis multi populi

Iesu rector luctāciū: tua nos rege grā: supplātādo demoniū: mundum carnē iusticia.

ān. Ora christe victoriam o q̄ pia pura patris almi cura circa simplices nulli nam in vanū poscūt ninianū quāuis cōplices culpe sint et rei dum in arce spei constāt supplices hic corde cōtritos soluit compeditos frāgens compedes. p̄s. Bñdict⁹. or. vt s̄. Memoria de martyrib⁹. Ad v̄s. ān. Collaudemus oium p̄i. feri. Capm vnius cōfessoris. vt s̄ R. Nos qui sum⁹ inuoluti viciorū finibus dementes et imbuti delictorum sordibus Niniane te rogam⁹ faue supplicantibus: vt celorum rex placatus a te fusis precibus nos mundatos a peccatis iūgat celi ciuib⁹. V⁹. Nobis sis patronus pius pastor bonus memor miseris qui te colunt corde purgatos a sorde redde

Plaudat (supis Ni hy⁹ turba fidelium nouis pductis canticis: pmat laudis p̄coniū niniani pōtificis

Cuius doctrina et monitis gēs gradit feliciter: error ab illicitis cōuersa ē salubriter:

Virga vet⁹ mosayca ꝛ baculus ātistitis: signa cōformāt celica niniani pro meritis.

Virga mare diuidit ducatū prebens pplo: vnda maris reflectit nauē regente baculo

Aqua fluxit de lapide hebreum potans populum: eriuit fons a cuspide baculi mittens riuulum

Virga legalis arida frōdes flores pduxerat: tali virtute valida bacul⁹ arēs creuerat

Ymber inuasit codicem dū mēs vacaret ocio: iniūdās suspēdit laticē labēs mētis orō

In mūdo laude egregia florebat mirabilibus: nunc est in celi curia viuens cum sanctis omnibus.

Laus trino et vni domino sit qui est sine termino: qui niniani precibus iungat celi ci-

nibus. Amen. V⁹. Iust⁹ germina. ān. Pastor pasce gregem superum pete pro grege regem grat⁹ reddatur et oui li restituatur lumine persun de famulos virtutis habunde lucifer eterne lucis niniane supne. ps. Magnificat. ¶c Notandū est q̄ si aliquod festum. ix. lect. in aliqua feria quatuor tempor septembris acciderit totū seruicium fiat de festo cum missa eiusdem festi. ix. lecti. ad principale altare. Si vero aliquod festum triū lec. in aliqua feria predicta quatuor tempor septembris acciderit: fiant matuti. de festo cū noctur. et missa de ieiunio: cū memo. de festo ad missam de ieiunio: nisi hystoria. Peto domine. per ebdomā cantanda sit: tunc enim non dicantur de sancto. iii. lectio. sed de feria matuti. fiant vt percantetur hystoria: et festū trium lectionum omnino pretermittatur. ¶c ¶ Sācti lamberti eppscopi et martyr. Orō

Sancti lamberti martyris tui atq̄ pontificis domine quesumus nos tibi commendet oracio: et sicut hunc diem eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsi⁹ semper muniamur suffragio. Per dominum nostrum iesū

Ad matu. iii. lec. Lectio prima

Gloriosus vir dei lambertus sumpto eppscopatu: in timore dn̄i perfectus erat: et quotidie in omnibus operibus bonis augebatur. Cum igitur pro custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexerunt contra eum duo pessimi viri: et secular potencia tumētes: res sue ecclesie iniuste inuaserūt Tu autem. Lectio secunda.

Cumq̄ cor insolenciā nullus sedare posset: amici pontificis ira repleti ignorante viro dei: eosdem crudeliter interfecerūt. Erat autem eis quidā cōsāguineus noīe dodo: opib⁹ plenus ac superbia tumidus: q̄ necē predictor in ipso sancto dei vlcisci animū apposuit. Tu autem. lc. iii.

Hic igitur collecta multitudine armatorū: dum vir sanctus in quadam dyocesis sue sede moraretur: et matutina le officium noctu cum fratribus persoluisset affuit armatus: qui clausas fores confrīgēs super sāctū virū vbi orabat irruit. Sanctus igitur lambertus letali mox ictu iaculatus: beatis meritis ditatum celo reddidit spiritum. Cetera omnia de communi vnius martyris et pōtificis.

¶ Scti mathei apli et euāge
liste duplex festū. Ad. i. vs. ān
Placētes deo facti dilecti/ qm̄
grā et misericordia est ī sctōs
eius/ ꝛ respectꝰ ī electos illiꝰ.
Psa. feriales. Capitulum.
Similitudo vultꝰ qua-
tuor aīaliū facies hoīs
et facies leonis a dextris ip-
sor quatuor: facies aūt bo-
uis a sinistris ipor quatuor/
et facies aquile desuper ipso-
rum quatuor. R. Quatuor
animalia. Hymnus.
Mathee sancte bino pol-
lēs munere: sedulis xp̄m in-
terpella q̄stibꝰ: vt nos ī mū-
di gubernet turbinibus: ne
post eternus sorbeat interitꝰ
V Annue xp̄e V. In oēm ter
rā. ān. Ecce ego iohānes vidi
hostiū apertū ī celo: ꝛ ecce se-
des posita erat ī eo: ꝛ ī medio
sedis ꝛ ī circuitu eiꝰ quatuor
animalia plena oculis ante
et retro: et dabant gloriam ꝛ
honorem et benedictionē se-
denti super thronū viuēti in
secula sclor. ps. Magt. Oro.
Da nobis quesumꝰ om
nipotens deus: vt bea
ti mathei apostoli tui et euā-
geliste quam preuenimus be
ata solennitas: et deuocionē
nobis augeat et salutē. p do.
Memoria fiat priuatim de sā
cto laudo epo et cōfes. Oro.
Presta q̄s op̄s deꝰ: vt q̄
btī laudi cōfessoris tui
atq pōtificis solēnitatē agi-
mus/ eiꝰ ītercessiōe eternā be
atitudinē cōsequamur. Per.
Ad cpl. oīa fiāt sicut in festo
sctē trini: Ad matu. Inuita.
Regē euāgelistar dn̄m. Ue-
nite adoremꝰ. ps. Uenite. hyꝰ
Mathee sācte. V. Annue xp̄e
In primo nocturno ātipho.
Cōuocatis iesꝰ duodecī aplis
misit illos p̄dicare regnū dei
egressi aūt euāgelizabāt ꝛ cu
rabāt vbiq. ps. Celi enar. ān
Mittēs dn̄s ꝛ alios ad p̄dicā
dū: dicebat illis: messis q̄dem
multa: oparii aūt pauci. ps.
Benedicam. ān. Iesu xp̄i do-
mini gracia credentibus po-
pulis: doctores et euangeliste
sūt in mysteriū fidei missi. ps
Eructauit. Vꝰ. In oēm terrā
exiuit sonus eorū. Lcō pma.
Erāt duo magi zaroes
et arpharat ī ethiopia:
qui se deos esse dicebāt: ꝛ cre
debat eis rex eglippus cum oī
populo suo: vt ex lōginquis
regionibꝰ ethiopie venirēt ꝛ
adorarent eos. Faciebāt enī
gressꝰ subito hominū figi ꝛ ī
mobiles stare q̄diu voluissēt
Uisus hominū ꝛ auditꝰ a suo
officio refrenabāt. Impera-
bant serpentibus vt percute
rent: et ipsi incantando cura

bãt. R. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesq̃ magna: & ignis inuoluens splẽdorq̃ in circuitu ei9. Et ex medio eorum similitudo quatuor aĩaliũ: & aspectus homĩs erat in eis. V9. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et. Lcõ. ii

Curã ergo deus hominum gerens/ cõtra hos magos misit dñs beatũ matheũ apostolum: qui eorum prestigia cepit detegere. Dẽs enĩ quos illi figebãt: hic in nomine iesu xp̃i soluebat. Quos illi ledebant iste curabat: infirmos sanabat: demonesq̃ fugabat. Et nõ solũ eos curabat/ quos illi ledebãt: sed et omẽs qui ad eũ ferebant ab infirmitatib9 diuersis/ atq̃ a demonib9 obsessos. Suscepit aũt illum in domũ suam eunuchus ille a philippo dyacono baptizat9 R. Quatuor facies vni erãt: et quatuor penne vni: pedes eorũ pedes recti/ plãta pedis eorũ vt planta vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. V9 Sub pẽnis eorum manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. lc. iii.

In diebus illis: Mortu9 est fili9 regis eglippi: quẽ cũ magi suscitare nõ possẽt vocat9 est apostolus. Ingressusq̃ ad defũctũ: expandit man9 suas ad celũ: inuocato xp̃i nomĩe: apprehendensq̃ manũ defũcti: eum suscitauit. Quod vidẽs rex: credens in dñm baptizatus est cum vxore sua et filia ephigenia: que virginitatem suã deo dedicauit. Tu aũt. R. Similitudo vultus animalium facies hominis & facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies vero vituli a sinistris ipsorum quatuor/ facies autem aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies & penne extente desuper erant. V9 Due penne singulorũ iungebantur/ & due tegebant corpora eorum. Et facies. Gloria patri. Et facies In secdo nocturno. ãn. Sapienciã domini euãgelii eruperũt abyssi et ãnunciãtes fecundati roze celesti mundo intonant. ps. Omnes gentes. ãn. Labia eorum salutarem disseminauerunt sapienciam: opus sanctum: dignum benedictione plenum fecerunt ministeriũ sibi traditum deuote impleuerunt. ps. Exaudi deus deprecacionem. ãn. Elegit eos ex omni carne: et dedit illis precepta et legem vite & discipline. ps Exaudi deus oracionem. V. Constitues eos. l. iiii

Baptisato igitur omni populo: construxit rex ecclesiam: in qua sedit beatus matheus annis viginti trib⁹ Ordinauitq; episcopos et p̄sbyteros/ et ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege regnauit hyrtacus p̄ eo/ qui cepit agere cum apostolo vt ephigeniam suo copularet coniugio. Cui apl̄us. Jube ī quit conuenire eam cum populo/ et audies quanta bona loquar de bono cōiugio/ q̄m̄ satis deo accepta sunt coniugia sancta. ℟. Facies et pennas per quatuor partes habebant Incedentes non reuertebātur/ sed vnūquodq; ibat ante faciē suā. ℣⁹. Pedes eoꝝ pedes recti/ planta pedis eoꝝ vt planta vituli. Incedē. l. v

Congregato igitur populo simul cum ephigenia/ cum apostol⁹ multa de bono coniugio diceret adiecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit/ viuus tradatur incendiis Tu ergo rex ephigeniā xp̄o dedicatam: et regis celestis sponsam: quō tibi poteris copulare matrimonio? Tu. ℟. Similitudo aspectus animalium vt carbonum ignis ardēcium et velut aspectus lampadarū Ubi erat spiritus impetus illuc gradiebāt nec reuertebātur cū ambularēt. ℣. Et vnū quodq; eoꝝ ibat ante faciem suam. Ubi. Lectio vi.

Irat⁹ hyrtac⁹ hoc audiens abcessit. Cūq; celebrata ab apostolo missa vnusq̄sq; ad propria remeasset: apostolus iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dn̄i ab eo confectū: ibi cōsūmaret martyriū. Miss⁹ est igitur ab hyrtaco spiculator: q̄ aplm expā sis manib⁹ orantem ictu gladii a tergo punxit: et sic martyrem fecit Quo audito discipuli beati apl̄i martyriū eius cū gaudio celebrarūt: et pax famule xp̄i ephigenie: ⁊ vniuerse ecclesie hyrtaco mortuo confirmata est Tu. ℟. Quatuor aīalia ibant ⁊ reuertebātur in similitudinē fulguris choruscātis: et erat in medio splendor ignis: et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat autem quasi visio discurrens in medio quatuor aīaliū. Splēdor Gloria. Splēdor. In. iii. noc ān. Electi sūt in xp̄o ante mūdi cōstitucionē: vt essent sācti et īmaculati in conspectu dei in charitate. p̄. Cōfitebimur. ān. Sapienciam eorū narrabūt oēs ppl̄i: et laudē eoꝝ p̄nūciat oīs ecclesia scōꝝ. psal. Dn̄s regnauit exul. ān. Spi=

ritu intelligẽcie repleuit eos dñs: et ipsi tanq̄ hymbres mi serunt eloquia sapiencie sue. ps. Dñs regnauit irat. v. Ni mis honorati. Scdm mat.

In illo tpe Cum (ix. ca. trãsiret ies⁹ vidit hoiez sedentem ĩ theloneo matheũ noie: ⁊ ait illi: sequere me. Et rel. Dme. venc. bede pl. L. vii

Vidit saluator hoiem nõ tã corporeo ituitu q̄ interne miseracionis aspe-ctibus Et misertus est ei⁹: q̇ humanis tm̄ studiis dedit⁹: et tẽporalib⁹ lucris inhians: necdũ euangelico noie dign⁹ extiterat. Tu. R. Cũ aspice-rẽ aialia: apparuit rota vna iuxta ea quatuor habens fa-cies Et vna similitudo ipar quatuor. v. Aspect⁹ rotar et opus earũ quasi visio maris Et vna. Lectio viii.

Quod ob id utiq̄ super na puidencia fieri disposuit/ vt nullũ enormitas aut nu-merositas suor scelerũ a spe-randa venia reuocaret: cum hũc tãtis mũdi nerib⁹ absolu tũ: tã celeste factũ cõspiceret: vt cõicato cũ ãgelicis spiriti bus vocabulo euãgelista no-minaret matheũ inq̇t nomie R. Statura erat rotar ⁊ al titudo horribilis/ totũq̄ cor p⁹ plenũ erat ocl'is et aspect⁹ earũ ⁊ opa q̄si si sit rota ĩ me dio rote. v. Per q̄tuor partes ibãt/ ⁊ nõ reuertebant cũ am bularent. Et aspectus. Le. ix.

Matheus hebraice/ lati-ne dicitur donat⁹. Nõ pfecto nomẽ illi apte ꝯgruit qui tm̄ supne grẽ mun⁹ acce-pit Uocabat et leui/ qd inter pretat addit⁹ siue assumpt⁹. Nã p electionẽ assumpt⁹ est a dño/ et addit⁹ est ad numer grad⁹ aplici Uidit ergo dñs publicanũ/ et miserãdo ait il li Sequere me. Seq̄re autem dixit/ non taz incessu pedũ q̄ execucione mor Et surgẽs se cut⁹ ẽ eũ. R. Cũ ambularẽt aialia/ ambulabãt ⁊ rote iux ta ea Quocũq̄ ibat spũs Il luc pariter et rote eleuabant sequẽtes eũ. v⁹. Cũ eleuarẽt aialia de terra/ eleuabãt ⁊ ro te iuxta ea. Quo. Glia. Illuc v. Dedisti hẽditatẽ In lau. ã.

Dilecti deo et homini-bus sancti euangeliste qui ordinauerũt tẽpora xpi bono odore vsq̄ ad consum macionem vite. ps. Dñs re-gna. ãn. Dederunt in celebra cione oper; sãcti dec⁹/ ideo me moria eor est ĩ bñdictione in seculum seculi. psal. Jubila-te. Antipho. Ex omni carne laudauerũt nomẽ sãctũ dñi/ vt amplificarẽt nomẽ san-

ctitatis. ps. De9 de9 me9. an. Impleuit eos dñs spiritu sapiencie et intellect9: et iocunditatē et exultacionē thesaurisauit sup eos. ps. Bñdicite. an. Datũ est opus eor in veritate: ideo ī terra sua duplicia possidebunt et leticia sempiterna erit eis ī xpo. ps. Laudate. cpm Similitudo. hym. Exultet celũ. V. Annũciauerunt opera dei. an. In medio et in circuitu sedis dei qtuor aīalia senas alas habēcia: oculis vndiq; plena: nō cessant nocte ac die dicere: sanct9 sanctus sanctus dñs de9 oīpotēs qui erat: et qui est: et qui venturus est ps. Benedict9. Oro

Beati mathei apostoli tui et euangeliste dñe p̄cib9 adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur Per dñz. Memo. de sācto laudo epo et confessore p̄uatim. oro vts Ad p̄maz an. Dilecti. ps. Deus in nomine. a Gracias. ps. Quicũq; vult Ad terciam an. Dederunt. p. Legem pone. capkm. Similitudo. R. et V de cōi apkorũ ad oēs horas dicũtur Ad vi. an. Ex omni ps. Defecit Cpz

Similitudo vultus aīalium: et aspectus eorũ quasi carbonũ ignis ardencium: et quasi aspectus lampadarum Ad ix. an. Datum ps. Mirabilia Capkm

Hec erat visio discurrēs in medio aīalium splendor ignis: et de igne fulgur egrediens: et animalia ibant et reuertebantur in similitudinez fulgoris choruscantis Ad vs an Iurauit dñs ps. Dixit dominus Et alie ane cum suis psalmis de cōmuni apostolorum cp. Similitudo R. Cuz ambularent hym. Exultet celum V. Annunciauerunt an. Sapienciā antiquorũ exquisierunt sancti euangeliste: et prophetaruz dictis narracionem suam confirmauerunt ps. Magnificat oro Btī mathei Memoria solennis fiat de sancto mauricio sociorũq; eius martyrũ et festum sancti lolani differtur Oracio

Annue q̄s omnipotens deus: vt nos sanctorũ martyrum tuorum mauricii exuperii: candidi: victoris: vitalis: innocencii: ac sociorũ eorũdem letificet festiua solēnitas: vt quorũ suffragiis nitimur nataliciis gloriemur. Per ¶ Sancti mauricii sociorũq; eius martyrũ ix. lec. Oro vts Ad matuti. Lctō. i.

Dioclecianus quondā romane reipublice pri

ceps: cū maximiano collega imperiū tenuit: qui eūdē maximianū in galliā pſequi xp̄ianos destinauit. Cui⁹ in adiutoꝛiū legionē thebeoꝝ ire p̄cepit Que legio sex milia sexcentos sexaginta et sex viros validos et armis instructos habebat: qui oēs xp̄iani erāt

Maximianus autē (lc. ii. octodoꝛū venit: ibiq̄ʒ idolis sacrificaturus: iussit omnē exercitum suū ad sacrificia cōuenire. Quod cum ad noticiā thebee legionis puenisset: octodoꝛū p̄teriēs ad locum cui agaunū nomē est: celeriter ꝓperauit. Tu. l. iii

Erant autē in eadē legione p̄imicerius/mauricius/signifer/exuperi⁹/⁊ cādidus senatoꝛ Hi viri in rebus bellicis strenui erant: ⁊ virtute nobiles: sed fide nobilioꝛes Dictūq̄ʒ est eis cesarē iussisse oēs milites diis offerre libamina: et vt ipsi octodoꝛū redirent. Tu autem. Lec. iiii.

Tunc hi qui legioni p̄erant: responderunt se ad cōmittēda sacrilegia octo doꝛum nolle redire Qḋ cum maximiano nūciatuʒ fuisset: ira replet⁹ iussit decimū quēq̄ʒ funesta moꝛte perire Traduntur ergo neci: quos oꝛdo reperit numerandi. Tu. lc. v

Sanctus vero maurici⁹ paululū a satellitib⁹ regiis segregatus: cōuocata legione ait: Gratuloꝛ virtuti vestre cōmilitones mei: quia amoꝛe religionis nullū vobis p̄ceptū cesaris foꝛmidinem attulit Gaudentib⁹ quodāmodo animis tradi ad nocem gloꝛiosam cōmilitones vestros vidistis. Tu. Lec. vi

Milites igitur xp̄i a sancto mauricio cōfoꝛtati equali itaq̄ʒ oēs animo vna voce cesari nunciant dicentes. Non inquiras longius latitantes: nos oēs xp̄ianos esse cognosce. Cū ergo hec cesari nunciata fuissent: p̄cepit: vt iterū decimum quēq̄ʒ trucidarēt. Tu. Le. vii

Peraguntur igitur iussa crudelia: et reliquis vt octodoꝛum veniāt iubetur ad sacrificandū Sāctus vo mauricius cesari nunciauit dicēs. Milites sum⁹ īperatoꝛ tui: sed tn̄ seruitutē liberam confitemur deo: a quo vite exoꝛdium sūpsimus. sequi in hoc imperatoꝛē nō possumus vt auctoꝛem iterum negem⁹ deum. Chꝛistiani sum⁹: pſequi xp̄ianos non possum⁹. Insuperabiles huius legionis animos cognosce. Tela ꝓiicimus: fide catholicum pectus

est firmatum Decide proster ne: resecandas gladiis ceruices prebem⁹ intrepidi. L. viii

Cumqȝ verba legionis cesari nūciata essent: ille quasi nichil sceleris perpetratum fuisset: ire prope exercitum iubet: ꝛ circūdari legionem imperat: nullūqȝ de tanto sanctorū exercitu reliqui. Omnis etas sine discrecione a carnificibus perimit. Laniantur ergo corpora sctōꝝ: et deuote deo aīe fideli mortis pfessiōne cōmēdātur Sicqȝ interfecta est illa plane beatorum legio. Tu. aūt. Le. ix

Peracta tandē cede iter omēs sanctoꝝ percussores: preda diuidit sic: vt quicūqȝ legionis illi⁹ militē iugulasset: iugulati spoliis vteretur Hec autē tantū de numero illorūȝ et multitudine martyrū nobis cōperta sunt noīa: scȝ mauricii/ exuperii/ candidi/ victoris/ innocencii/ atqȝ vitalis. Cetera vero nobis incognita: in libro vite sunt scripta. Cetera de cōmuni plurimorum martyrum.

¶ Sctī lolani ꝯfes. ꝛ pōtifi.

Solennitatē sācti. Orō tui dñe lolani annuaȝ recensentes: eius precatu fac nos prostratis viciis ad glie tue triumphū ptīgere Per do

Ex galilea chana. Lctō. i neorū genere beatū lolanū ortū accepisse legimus: qui patria relicta romā venit Ubi sanctū seruanū auunculum suū xpiane fidei virū religiosissimū adinuenit. Cui⁹ īdustria paulo post beat⁹ lolan⁹ romane eccłie clauiger cōstitutus est Ueruȝ angeli dei monicione seruanus scotis fidem pdicandi apostolicā: ad occiduas mundi partes relicto rome lolano trāsfert. L. ii

Sed postq̄ beatus lolan⁹ septem annorū cursum in dicto officio deuote ministrādo cōpleuerat: auūculū suū seruanum longo desideratuȝ visu colloqui cupiebat: beati petri ecclesiam solito more sera et claue firmatā: die dñico post medias noctis vigilias clauē tenus prefate eccłie ostiolum palam reliquit: et iter versus scociam pedum incessu aggreditur Ubi post longam fatigacionem ibidem vsqȝ ad locum qui a vulgo planum vocitatur puenit. Tu aūt. L. iii.

Romani vero primates lolanum mane non inuenientes: dum templū beati petri orandi gracia visitarent: clauem tamen in aperto positā attemptātes cū eadem ostia aperire qđ minime potuerūt

Perterriti autē quid significare videretur: sed inito consilio oracioni et triduano ieiunio se dederunt Tercia vo nocte cuidā viro sancto angelus apparuit: qui dixit ei ex diuina prouidēcia illa accidisse: scies enim eccliaꝫ illā nunꝙ aperiri posse quousqꝫ eadem manus que eam clauserat denuo resceraret. lc. iiii.

Nāqꝫ ex diuina prouidencia beatus ille lolanus ad occidētales mūdi fines romanā āpliandi fidē destinaꝰ Diuulgata autē ꝑmissa rome: quēdem diaconū et subdiaconū viros deuotos beatū ꝓquirēdum lolanū miserūt: sed die quadam cū vir sanctus in basilica quā in loco prefato de plano vocitato de eadē egrediendo aspiceret a longe legatos illos a romanis venientes perfecte cognouit: quos ipse cū oī alacritate et māsuetudine recepit: et flens ꝙ familiariter pre gaudio tractauit. Tu autem. Lectio quīta

Audito preterea ab eisdem legacionum suarum causam ꝙ beati petri basilice ianue nequaꝙ aperiri valebāt absqꝫ manu sua que easdem claudebat. Audiens autem vir dei ꝙ hec nutu diuino fieri intellexerat: accepto statim gladio manum dexteram supposito lapide amputauit/ et viris illis sibi a romanis missis tradidit At illi accipientes romam cum eadem leti reuertūtur: cum qua manu ianuam prefatam iamdiu clausam diuinitus reserarunt.
Tu autem dn̄e. Lectio sexta

Beatus itaqꝫ lolanus pro manu abscisa quatuor onera pulueris cimiterii beati petri sibi condonari et transferri postulauit: cum quibus cimiterium in quo corpus suuꝫ esset sepeliendū consecraret.
Romani vero beato viro dediti quatuor asellos onustos pulueribus in scociam eidem transmiserunt: quorum ītuitu peciit a domino vt quicūqꝫ in dicto suo cimiterio in quo corpus suum sepultum fuerit seu qui in egritudine ī eodem sepeliri voueret tantas et quantas indulgencias a deo consequeretur ac si ī cimiterio beati petri sepultus fuisset: et tandem regnum celorum adipisci deberet ad qd̄ deus ipse gloriosus nos feliciter perducat. Tum autem.
Lectio septima de exposicione euangelii Homo quidam Et cetera omnia de cōmuni vnius confessoris et pōtificis

¶ Scti adāpnani abba. patroni apud furni aberdonensis dyocesis. Oracio.

Deus qui diē presētē in beati adāpnani confessoris tui atq; abbatis honore letificasti: cōcede nobis q̄s ei⁹ intercessione et meritis ante cōspectū diuine maiestatis tue ī gloria letari sempiterna. Per d.

Mēoria de sctā tecla vgīe or de cōi. Ad mat. ix. lec. Lcō. i.

Sanctus adampnanus preclaris ortus parēti bus de nobilissima conaldi regis pgenie carnis duxit originē de cuius ortu moribus et vita sctūs colūba lōgo tpe ātequā nasceret̄ dīnit⁹ pphetauit Nat⁹ ē itaq; sctūs adāpnan⁹ sicut btūs p̄cinebat colūba quē a tenera īfācia cūctis gratū dīna reddidit gracia. Successu vero tpis a prefato beato colūba monichalē suscepit hītū & postea iuxta abbatis sui p̄ceptum ad lismorēsē deuenit abbaciam. l. ii.

Deīde yensis monasterii beate mēorie falbeo abbate defūcto reuelaciōe diuina pariter et cōmuni fratrū cōsensu sctūs adāpnanus eligit̄ & ordinatur abbas in quo pluribus claruit vtutib⁹ et miraculorū insigniis. Aduenit populus ad beatū virū pro audiēdo verbo dei. Quibus dū predicaret dyabolus in vulpinā se trāsformauit speciem et suis vanitatib⁹ vniuersos cōmouit ī risū. Cūq; hoc sctūs percepisset signo crucis facto inimicus euanuit. Lectio. iii.

Cumq; porci suo more terrā verterēt sub cespite quoq; euulso infās viu⁹ cept⁹ est. Quē cū sctūs adāpnan⁹ inuenit velut filiū educauit et liberalib⁹ artib⁹ īstrui laborauit. Tādē āte dei virū ductus multa ei pbleumata pposuit Tūc sanctus facto signaculo crucis īimicū effugauit qui ī specie īfātis beatū virū tēptare voluit. Tres medie l. de sācta tecla de cōi vni⁹ vir. l. vii

Transacto virilis etatis robore vt cōtēplacioni vacaret secreci⁹ cellā cōstruxit ī qua dum orādo soli deo vacaret quadā die ad horas celebrādas ecclesiā nō est ingressus. Tūc seniores cellā adeunt et puerū inestimabilis decoris ī gremio ei⁹ stantē videbāt se nē cōsolātē et q̄ tenerime secū colloquentem. Lectio viii

Cūq; defūct⁹ q̄dā ad sepeliē dū portaret̄ corā cūctis cōcito motu surrexit. Hoc audiens vir dei accessit & signo crucis astātes muniuit et statim demon qui mortuum exagita

bat vt fum⁹ euanuit. Lcõ. ix.
Demũ cũ btissim⁹ pr̃ adãp
nan⁹ ad finẽ vniuerse carnis
p̃pararet pp̃lo mãdauit sibi
ↄuenire Cui postq̃ valedicẽdo
bñdixit eterno refect⁹ viatico
spm̃ deo reddidit. Cui⁹ corp⁹
in insula pensi debito hono
re humatũ est. Tu aũt dñe.
Cetera oĩa de cõi vni⁹ ↄf. ꝛ ab.
¶ Sancti fymberri pontifi
cis qui in cathania magno
cum honore habetur. Oracio
DEus qui gloriosũ fa-
mulũ tuũ fymberruz
ex vtero matris elegisti : ꝛ an
gelis ministrãtib⁹ eũdẽ ĩsula
sublimasti põtificali : cõcede
q̃s vt qui viciis grauãtibus
ad yma ptrahimur ei⁹ meri
tis ad virtutũ vestigia suble
uemur. Per dominũ nostrũ
Deinde fiat mẽoria de sãcto
firmino epõ et marty. cũ me
diis lec. eiusdẽ oracio de cõi.
Ad matu. ix. lec. Lctõ prima.
FImberr⁹ ex cathania
insula que ad occidẽta
lem scocie plagã virget rossi
am ab austro habẽs puinciã
ꝛ orchades occeani maris in
sulas ab oriẽte eiusdẽ maris
vndiq̃ sequestrata fluctibus
nõ ex ignobili scotoꝝ fami-
lia duxerat parentelã. Unde
regul⁹ quidã tigrinat⁹ noĩe
vernaculã habẽs vultu deco
rã : a quo edictũ pmulgatum
est publicũ vt illi⁹ puelle tho-
rũ nemo violaret quo nõ ob
stãte miles quidã illi⁹ regis fa
milie puellã diuersis psuasã
mediis carnaliter cognouit.
Unde plẽ cõcepat ꝛ grauida
facta est. Tu aũt. Lectio ii.
Cũq̃ cognouisset rex puel-
lulã grauidã ꝛ plẽ cuidã mi-
liti cõcepisse ptuiq̃ ppĩquã
esse ira succẽs⁹ eã corã se stati
cõuocari iussit Interrogata
de quo cõcepisset ipo rege p
tribunali sedẽte reat⁹ crimẽ
palã cõfessa ẽ q̃ de milite fa
milie sue cõcepisset : ↄfessione
eiusdẽ p regem audita dirã
equidẽ ꝛ pperã ptulit sẽtẽciã
vt igne ꝛ sulphure ↄsumeret.
Uerũ igne accẽso vali (l. iii
do puellã btõ fymberro p̃sẽ
te ĝuidã sit manib⁹ ligatã et
pedib⁹ ĩ ignẽ p spiculatores
detrudi p̃cepit et cõburi Sed
diuina gr̃a ipsi⁹ ignis actio-
nẽ p̃ueniẽs ita phibuit q̃ in
eos nequaq̃ agere pmisit et
suã exercere naturã negauit
At interea res satis memo-
ratu digna nec a multis au-
dita seculis visa diuino fie-
ri accidebat nutu. Tu autẽ.
Meõ. l. de. s. firmino ep̃. l. iiii
Firmin⁹ vo cũ esset decẽ et
septẽ fere ãnoꝝ : lr̃is ꝛ catho
lica doctrina instruct⁹ : cepit

religionis studio pficere. Nā ad ecclesiā horis singulis inhianter intendens: laudes et honores deo ⁊ sctis ei⁹ reddere properabat assidue. lc. v.
Cumqȝ perficeret annos fere septē: in religionis studiis et sapiencie gradib⁹ ad virtutū culmina pmineret. Honestus vero psbyter: cū in senectutis sue tpe aggrauat⁹ eēt: sepe dirigebat eū per vicos ⁊ suburbana ciuitatis: vt predicaciōis vbo pplm iā deo deuotū ꝯfirmaret: ⁊ ad xpiane religionis studiū reuocaret.
Cōsiderās vo honest⁹ (l. vi graciā spiritalē in eo esse dixerit eū ad honoratū tholosane vrbis epyscopū: qui cū in epyscopat⁹ gradū et graciaȝ impositis manib⁹ cōsecrauit. Cōfessus est igitur christū in martyrio beat⁹ firmin⁹ eps. et martyrizat⁹ est in ciuitate ambianēsiū: sub die septimo kalēdas octobris. Tu. l. vii.
Infans symbertus in materno clausus vtero medio: in igne positus ita regi tyranno cunctis audientibus ⁊ admirantibus cui verbula p ferre natura abhorruit diuinit⁹ qq̄ ita inquit rex iique si te regē nominare phas erit: ymo impie et tyranne. Crudelissime cur innocentem cū delinquēte vt ascribis cōdēnādū iudicas aut iustū cum impio ad mortē trudendum iubes. Tu aūt. Lectio viii.
Perterrit⁹ aūt rex et admirans pphetādo ait/ quid enī sibi vult nouū hoc pdigiū de maternis inclusus viscerib⁹ cui⁹ vtutes diuinit⁹ pdicant anteqꝫ mundo cernitur. Et cui⁹ grā parētes a crudeli liberātur pena priusqꝫ parentū nomen habere meruerunt. Quare matrem a vīculis absolui ⁊ a morte liberari iussit
Nato inqꝫ infantulo (lc. ix. vnda regenerat⁹ baptismatꝭ nomen ei symbertus imponitur qui postea litteris instructus euangelicis romā aggreditur vbi a gregorio patre sāctissimo paulo post constituebatur antistes. Scociam denuo reuersus qꝫplurimos ad xpi fidē seruādā persuasit sub cui⁹ eciā tutela reuerēdissim⁹ pater columba in leuitarum ordine diu militauit. Cuius gracia qꝫ plurima fieri cōtingebant miracula. Tu autem
Cetera omnia de cōi vnius confessoris et pontificis.

¶ Sanctorum martyrū cypriani et iustine virginis tres lectiones. Inuitatorium duplex cum oracione de cōmuni Ad matutinas. Lectio prima

Cypꝛianus vero epyscopus sanctam iustinam virginem pꝛomouit ĩ monasterio virginum abbatissam: et cõstituit eam matrẽ in monasterio virginum. Multos eciam cypꝛianus per verbum dei illuminabat et cõuertebat/ augens gregem chꝛisto. Sanctus vero cypꝛian⁹ epyscopus ꝑ epistolas suas omnes: vt paulus apostolus cõsolabatur et confirmabat: ⁊ ꝑ ciuitates singulas: multos cõuertebat de erroꝛe. Lcõ. ii.

Malignus autem serpẽs vt assolet scilicet dyabolus per suos impios homines euthòlimio comiti oꝛientis suggessit/ quia cypꝛianus epyscopus doctoꝛ chꝛistianoꝛum ipse destrurit gloꝛiam deoꝛum nostroꝛum/ et omnem oꝛientem seducit ꝑ magicas artes cum quadam virgine nomĩe iustina: suadenti diis nõ immolare. Tu autem. Lectio. iii

Ducti sũt igitur cypꝛianus et iustina ad fluuium qui vocatur gallus/ vt decollarẽtur Teonitus vero quidã chꝛistianus videns cypꝛianum quia ducitur decollari/ currens osculatus est eum. Ferinus quidam regis cognatus hoc videns iratus/ teonituꝫ iussit decollari. Sicqꝫ cypꝛianus: teonitus ⁊ iustina martyꝛiũ cõsũmauerũt. Tu.

Et cetera de communi pluri moꝛum martyꝛum. ¶ Sanctoꝛum cosme et damiani fratrũ marty. tres lectiões. Or.

Magnificet te domine sãctoꝛum martyꝛum tuorum cosme et damiani beata solennitas: qua et illis gloriam sempiternam: et opem nobis ineffabili tua pꝛouidẽcia contulisti. Per dominũ

Ad matutinas. Inuitatoꝛiũ duplex. Lectio pꝛima.

Tempoꝛibus dyoclecia ni et marimiani impe ratoꝛum facta est persecucio chꝛistianoꝛũ in ciuitate egea. Sedens itaqꝫ pꝛoconsul lisias pꝛo tribunali/ cosmam et damianum iussit sibi pꝛesentari. Cumqꝫ sacrificare nollent: iussit eos vinctos toꝛqueri/ et sic in mari iactari. Sed statim angelus domini affuit qui vincula eoꝛum disrupit: et eiecit eos de mari illesos. Tu autem domine miserere. Lectio secunda.

Audiens ista pꝛoconsul furoꝛe commotus: iussit eos in carcerem recipi. Sequenti autem die iussit eos pꝛoduci: ignemqꝫ copiosum succendi et in eum sanctos martyꝛes iactari. Ipsi vero in

eo steterūt illesi: ita vt nec capillus coꝝ exust⁹ esset ab igne Tunc iussit eos in ecu- lc. iii leum suspendi ⁊ torqueri: crucifixosqꝫ lapidari: sed angel⁹ dñi eos custodiebat illesos. Uidens autem proconsul qđ nichil eis nocere posset: turbatus preses vsqꝫ ad mortem capita coꝝ amputari fecit. Et statim carnifices accedentes gladio amputauerūt capita coꝝ. Et sic in pace sctās aīas deo reddiderūt: suscipiētes victorie palmam. ℟. Hec est vera fraternitas. Et cetera de cōi plurimoꝝ martyrū

¶ Sancti machani cōfessoris et pontificis qui in campsi solenniter honoratur Oracio.

Exaudiat nos oīps et misericors de⁹/ btī machani ɔfessoris tui atqꝫ pōtificis pia pro nobis prece intercedēte vt digni pro meritis eius ī celestibus pociamur optatis Per do. Ad matu ix. lc. fiant

Machanus ex scoto- L. i ruꝫ genere parentibus haud ignobilibus ort⁹ in iuuentutis adolescencia bonis artibus ybernie preceptoribus tradebatur edocendus: sub quoꝝ regula et doctrina sancte viuendo ad maturam peruenit etatem continue exercitat⁹ studiis vigiliis pluribus ingeniū exercuit ⁊ corpus. l. ii. Necqꝫ hiis exer- citacionib⁹ quibus corporis ingenia decorare soleāt aut hiis scienciis quibus pro laboribus res mundane possessiones et diuicie acquirunt: sed illis tantūmodo quib⁹ aīas deo lucrifacere poterat vs⁹ ē Et sicut ipsius vite acta posteriorademonstrabāt. Tu. lc. iii Christiana Vo sic erudit⁹ si de yberniā deseruit cupiēs suis predicacione ⁊ sciēcia illos instruere et docere Unde sub gentilitate viuendo durerat originem in scociam reuertitur vbi paulo post spiritus sācti gracia in sacerdocio vt dignas ꝑ parentum suoꝝ peccatis deo offerret hostias rite cōstituitur. Lectio quarta Exinde varias perlustrauit prouincias verbū vite cūctis palā ꝑdicando ⁊ exhortando vt nichil ocii die nocteqꝫ carnem domando ne inimicus ī eo reperiret vnde cū minime occupatum inueniret Deīde romam peregre profect⁹ ibidem suis causantib⁹ meritis dignitate epāli inuitus ꝓꝗ decoratur. l. v Et licet ei⁹ me ritoruꝫ copia talem profecto expeteret et digne honorē vnde ceteros antecellere deberet tanta tamen modestia et mā

suetudo in eo claruit Tātaqꝫ humilitas et miserorū pietas sic eum alligatū tenuit qꝫ mi nimis et infimis sponte se p̄bere seruulū Interī variis diuina tribuente gr̄a florуit Inter que (miraculis. lc. vi. vnū recitatu dignū in p̄mis notandū venit Unde cū pro terre cultu pro sua et pauperꝫ alimentacione iugales quosdam haberet boues quos latrunculi clanculū abduxerāt verū cū beatus machanus a suis certioratus clienculis q̄ gesta erant ītellexerat latrū culos sequi loci distācia prohibuit sed orone emissa in la tronū presencia boues in lapillis eminentibus confestim mutati sunt et conuersi sunt. Cetera oīa de cōi vnius confessoris et pontificis cū oracione vts. ¶ Sancti cōualli cōfessoris. Orō. Illustrare q̄s dn̄e corda ⁊ corpora nostra beati conualli cō fessoris tui intercessione benigna: vt te verum deū sincera mēte diligere valeam⁹. p do.

Sanctus cōuall⁹ Lec. i. in primitiua pene scotorū ecclesia mirificis signis pollens et virtutibus: sancti kētigerni discipulus fuit Nā pater eius hiberniensium rex mater vero soror cuiusdam principis erat. Hic vero q̄uis heres regni futurus extitit p creatus sublimi⁹ tn̄ reputās xp̄o libere seruire āgelico ad monitus oraculo larē paternū deseruit et mirabili nauigio ad scociā vsqꝫ deuenit. l. ii Dum enim staret ī littore asperit post se mūdū instabilem queꝫ effugerat et ante se perturbidū mare. Conuers⁹ ad dn̄m orauit dicens Deus cuius dextera beatū petrū apostolum in fluctib⁹ ambulantem ne mergeretur exerit iube me ad trāsmarina deferri quouis vehiculo. Mira res Lapis ille in quo steterat fāctus velut nauicula leuissima ad ripam fluminis clyde sanctū incolumen deuexit: et ibi cursum suū stabilitēs currus sancti cōualli nuncupat. l iii Per eiusdeꝫ itaqꝫ lapidis tactum seu aque illius locionē vt quotidie adhuc cernitur multi curant infirmi hoīes: videlicet ⁊ pecora a q̄cunqꝫ detinent languore. Tūc sāctus monasteria circuit ⁊ claustra virū p̄q̄rēs idoneū cui se ī regulari vite disciplina submitteret imbuendū. Audiuit enī pre ceteris sctm̄ kentigernum ep̄m sctitate p̄ditū: ad quē accedēs discipul⁹ eius effect⁹ est Sed ne hui⁹ btī viri vir- l. iiii

tutes eximii fideliū cordibus min⁹ lateāt ī hui⁹ diei solēnitate nōnulla taxare curabimus. Nāq; de ybernia unde btūs vir traxerat originē q̄dā pedū īcessus orbat⁹ cui pedes natib⁹ curuādo heserāt beato viro sanitatis recuperā de grā pegre pfect⁹ ē āte cui⁹ ymaginē paupcul⁹ p tridua nas pstetit vigilias sed vltia aūt vigilia btūs cōuall⁹ ī sōnis eidē apparuisse videbatur qui pedes curuatos manu sua tangens saluum reddidit. Tu autem. Lectio. v.

Mulier quedā similiter que calculi paciebat penā ītolerabilē bti viri īterecessione sanata ē. ydropic⁹ equidē nec non vermib⁹ ferme ↄsūpt⁹ q̄ nullo medicamīe sanari poterāt meritis bti conualli sanitati restituuntur. Tu aūt. lc. vi.

Morbososq; varios lāguidos q̄q; & cecos sparsim vbiq; deuote btm̄ virū q̄rētes hic inde ab cor curauit lāguoribus. Eciā q̄cūq; male habentes aut egroti quacunq; detinebāt īfirmitate suis iustis desideriis minime defrudebātur. Qui q̄dē cōuallus p preci puo patrono apd inchenēn colit. Cetera de quocūq; cōfes.

¶ Sancti michaelis archangeli. Ad vespe. super. ps. ān.

Excelsū regis filiū collaudant ciues celici: quē cherubi & seraphi sctūs pclamāt seduli. pi. fer. Cap.

Significauit de⁹ q̄ oportet fieri cito loquēs p angelū suū seruo suo iohāni q̄ testimoniū phibuit vbo dei et testimoniū iesu xpi ī his q̄ cūq; vidit. ℟. Te sctm̄ dn̄m. in excelsis. ℣. Cherubin. hy⁹

Tibi xpe splēdor pris vita virt⁹ cordiū: ī ↄspectu āgelor votis voce psallimus: alternātes ↄcrepādo melos dam⁹ vocib⁹. Collaudemus venerātes oēs celi milites: sȝ pcipue primatē celestis exercit⁹: michaelē ī vtute cōterētē zabulō. Quo custode p cul pelle rex xpe piissime: oē nephas īimici mūdo corde et corpore: paradiso redde tuo nos sola clemencia. Gloriā pri melodis psonem⁹ vocib⁹: gloriā xpo canam⁹ gliam paclito: q̄ deus trin⁹ & vn⁹ extat ante scla. Amē. ℣. In ↄspectu āgelor psallā tibi de⁹ me⁹. ℟ Adorabo ad tēplū sctm̄ tuū & cōfitebor noī tuo. ān. Dū sacrū mysteriū cerneret iohannes archāgel⁹ michael tuba cecinit ignosce dn̄e de⁹ nr̄ q̄ aperis librū/ & soluis signacla ei⁹. alla. ps Magt. or

Deus q̄ miro ordine an

gelorũ ministeria hominũq; dispẽsas: cõcede ppicius: vt quib9 tibi ministrãtib9 ĩ celo sẽp assistitur/ ab his in terra vita nr̃a muniatur. Per do. Tũc eat pces. ad altare eius cãtãdo. R Fidelis sermo. V Stetit angelus iuxta arã tẽpli. R. Habens thuribulum aureum in manu sua Oracio

BEati michaelis archãgeli ĩtercessione suffulti te dñe supplices deprecamur vt quos honore psequimur contingamus et mente. Per. In redeũdo de sãcta maria Ad cpl. oĩa fiãt sicut ĩ festo sctẽ trinita. Ad mat. Inuita. Cũcta agmina ãgelor adorẽt regẽ celor. Et inter eos egregi9 michael archãgel9 venite adorem9. ps. Uenite. y9 Tibi xpe. In. i. noc. ãn. Introibo ĩ domũ tuã dñe et adorabo ad tẽplũ sãctũ tuũ. ps. Uerba. ã. Stetit ãgel9 iuxta arã tẽpli habẽs thuribulum aureũ in manu sua. ps. Dñe dñs nr̃. ãn. Ascẽdit fum9 aromatũ ĩ cspectu dñi de manu ãgeli. ps In dño c. V. Stetit angel9 iuxta arã tẽpli. Lcõ. i

NOuẽ esse angelor ordines testãte sacro eloq̃o scimus. Angelos: archangelos: virtutes: potestates: prĩcipatus: dñaciões: thronos: cherubin et seraphin. Enumeratisq; ãgelor choris: ministeria subtiliter exprimam9. Greca eteni ligua: ãgeli nũcii vocãtur. R Factũ est silẽciũ in celo dũ cõmitteret bellum draco cũ michaele archãgelo et audita est vox milia miliũ dicẽciũ. Sal9 honor et virt9 oĩpotenti deo. V9. Milia miliũ ministrabãt ei et decies milies cẽtena milia assistebãt ei Salus honor. Lectio secũda

Sciendum est q angelorum vocabulum: nomen officii est non nature. Nam illi sancti celestis patrie semper quidẽ spiritus sunt/ sed tunc solum angeli vocãtur: cũ p eos aliqua nũciantur. Sed qui minima nunciant angeli/ qui vero sũma nunciant archangeli vocãtur. R Stetit angelus iuxta arã templi habens thuribulũ aureũ ĩ manu sua et data sũt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromathum de manu angeli in conspectu dñi. V. Factum est silẽcium in celo et accepit angel9 thuribulum et impleuit illud de igne altaris. Et ascẽ. l iii.

Hi idcirco priuatis nominibus cẽsentur: vt signetur per vocabula eciam in operacione quid valeant. Idcirco enim propria nomina sorci

untur: ne eorꝝ ꝑsone sine no-
minib⁹ sciri nõ possint in ce-
lo. Sꝫ cũ ad nos aliquid mi
nistraturi adueniunt/ apud
nos eciã nomĩa a ministeriis
trahũt. ℟. Hic ẽ michael ar
chãgelus princeps milicie an
gelorꝝ. Cui⁹ honor prestat be
neficia populorꝝ. Et oracio
ꝑducit ad regna celorũ. ℣⁹.
Archãgele xp̃i ꝑ graciã quã
meruisti te deprecamur vt eri
pias nos a laq̃o mortꝫ. Cui⁹.
Gl̃ia. Et oracio. In. ii noc. ã
Michael archãgele veni ĩ ad
iutoriũ populo dei. p̃s. Dñe
quis habi. ãn. Michael prepo
sit⁹ paradisi quẽ honorificãt
ãgelorꝝ ciues. p̃. Exaltabo. i. ã
Gloriosus apparuisti in con
spectu domini propterea de-
corem induit te dominus. p̃s
Omnes gentes. ℣⁹. Ascendit
fumus. Lectio quarta.
Michael quis vt deus. Ga-
briel autem fortitudo dei.
Raphael ṽo dr̃ medicina dei
Et quia angelorꝝ noĩa inter
pretando perstrinximus: nũc
superest vt ipsa officiorũ vo
cabula breuiter exequamur.
Uirtutes enim vocantur illi
spirit⁹ per quos eciã miracu
la frequenter fiunt. Potesta
tes eciã vocãtur hi qui ĩ hoc
potẽci⁹ ceteris in suo ordine
perceperunt: vt eorum dicio
ni virtutes aduerse subiecte
sint et refrenate: ne corda ho
minũ tantũ tentare valeant
quãtũ volũt. Tu. ℟. Uenit
michael archãgelus cũ mul-
titudine ãgelorꝝ cui tradidit
deus aĩas sãctorꝝ. Ut perdu-
cat eas in paradisum exulta
ciõis. ℣. Data est potestas ar
changelo micheli super aĩas
sãctorꝝ. Ut ꝑducat. Lectio. v.
Principat⁹ eciã vocãtur qui
ipsis bonis ãgelorꝝ spiritib⁹
presũt/ et eis diuina mysteria
exẽplẽda disponũt. Dñaciões
aũt vocãtur qui eciã potesta
tes pñcipatuũ dissimilitudĩe
alta trãscendũt Que cũ mi-
ra potencia preeminent: pro
eo ꝙ eis cetera agmĩa ad obe
diendũ subiecta sũt domina-
ciones vocãtur. Tu. ℟. In
tp̃e illo cõsurget michael qui
stat pro filiis vestris Et ve-
niet tẽpus quale non fuit ex
eo ex quo gẽtes esse ceperunt
vsq; ad tẽp⁹ illud. ℣⁹. In tẽ
pore illo saluabit ppl̃s me⁹ q̇
inuentus fuerit scriptus in
libro vite. Et veniet. Lcõ. vi
Throni quoq; illa agmina
vocãtur quibus ad exercẽda
sua iudicia sẽper de⁹ presidet
qui tanta deitatis gracia re-
plentur: vt in eis dñs sedeat
ꝛ ꝑ eos sua iudicia decernat
Cherubin quoq; plenitudo

sciẽcie dicit. Et idcirco cheru bin vocãtur: q2 tãto pfectio re sciẽcia plena sũt quãto cla ritatẽ dei vicinius ↄtẽplãtur Seraphin vocãtur agmina que ex singulari propinquita te cõditoris sui incõparabili- ter ardent amore. Quor pfe cto flãma amor est. ℞. Fide- lis sermo et oĩ acceptione di gnus michael archãgel9 qui pugnauit cũ dyabolo. Gra- cia dei ille victor ĩ celis extitit Et ille hostis antiquus pas- sus est ruinam magnam. V9. Gaudent ãgeli et exultãt ar chãgeli & collaudãt xp̄m re- gẽ virtutes celor quia qui se ducebat oẽs gẽtes perempt9 est a michaele archangelo. Gracia. Gloria patri. Et ille In. iii. noc. ã. Cõcussũ est ma re et cõtremuit terra vbi ar- changelus michael descende bat de celo. p̄s. Dñs reg̃. exul. ãn. Data sũt ei ĩcẽsa mlta vt adoleret ea ãte altare aureũ quod est ante oculos dñi. p̄s. Dñs regna. irascã. ãn. Lau- demus dñm quẽ laudant an geli quem cherubin et sera- phin sanctus sanctus sanctus proclamant. p̄s. Benedic dñe i. V9. In conspectu angelorũ. Secũdũ matheũ. xviii. cplo.

IN illo tp̄e: Accesserunt discipuli ad iesũ dicen- tes. Quisputas maior est in regno celorum. Et reliqua. Omelia beati mari. ep̄i. l. vii

SI diligenter audistis euãgelicã lectionẽ: in- telligere potestis q̃ ministris dei reuerencia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicẽ hu militate se oporteat ꝑuenire. Ait enĩ dñs percũctãtibus di scipulis quis cor in regno ce lor maior esset futurus: sta tuto corã eis puero. Quicũ- qꝫ humiliauerit se sicut puu- lus iste: hic maior est ĩ regno celor. ℞. In cõspectu gẽciũ nolite timere vos enim ĩ cor- dib9 vestris adorate et time te dñm. Angelus enim ei9 vo biscũ est. V. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in voci feracione. Angelus enĩ. l. viii

EX hoc intelligim9 ꝙ humi litate peruenitur ad regnũ: simplicitate penetratur celũ Quicunqꝫ ergo cupit diuini- tatis vestigia apprehendere: humilitatis ima sectetur.

Quicunqꝫ vult fratrẽ suum preuenire regnando prius il lum preueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Hono re inuicem preuenientes. ℞. In conspectu angelorũ psal lam tibi et adorabo ad tem- plum sanctum. Et confite- bor nomini tuo domine. V9.

Deus meus es tu et cōfitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. Et confitebor. lc. nona. Vincat ergo eū officiis vt possit vincere sanctitate. Si enim te nō leserit: fratris obsequium meretur vt diligas. Qd si forsitā lesit: magis obsequiū meret vt vincas. Hec enim nostre xpianitatis summa est vt amantibus vicissitudinem: ledentibus paciēciā rependamus. Qui ergo fuerit paciencior ad iniuriā: potencior constituet in regno. Nō enī ad imperiū peruenitur celor superbia/ diuiciis/ pfectura sed hūilitate/ paupertate/ lenitate. Arta enī et āgusta ē via que ducit ad regnū Tā enim angusta est diuiti porta celestis/ q̄ est camelo acus foramē exiguū. Unde ait dn̄s Facilius est camelū p foramē acus transire/ q̄ diuitē intrare ī regnū celorū. R. Te sanctū dn̄m ī excelsis laudāt oēs angeli dicētes Te decet laus et honor dn̄e. V. Cherubin quoq͂ et seraphin sctūs pclamāt et oīs celicus ordo dicēs. Te decet Gloria. Laus. V. Ascendit fumus. R. In cōspectu dn̄i. In laudi. ān. Dum prelia-retur michael archangelus cum dracone audita est vox dicencium salus deo nostro alla. p̄. Dn̄s regnauit. ā. Dū committeret bellū draco cū michaele archāgelo audita est vox milia miliū dicēcium salus deo nr̄o. p̄s. Jubilate. ān. Archangele michael constitui te pricipem sup oēs aīas suscipiēdas. p̄s. Deus deus meus. ān. Angeli domini dn̄z benedicite in eternū. p̄s. Bn̄dicite. ān. Angeli archangeli throni et dn̄aciones principatus et potestates Vtutes celorū laudate dn̄m de celis alla p̄s. Laudate cp̄. Significauit

hym. Christe sanctorū decus angelorū: rector humani generis et auctor: nobis eternū tribue benignus: scandere celum Angelū pacis michael ad istā: celitus mitti rogitemus aulā: nobis vt crebro veniant et crescant: prospera cuncta. Angelus fortis gabriel vt hostē: pellat antiquū volitet ab alto: sepius tēpluz veniens ad istud: visere nr̄m Angelū nobis medicū salutis: mitte de celis raphael vt oēs: sanet egrotos pariterq3 nostros: dirigat actus Hinc dei nostri genitrix maria: totus et nobis chorus angelorum: semper assistat simul et beata: concio tota. Prestet hoc nobis deitas beata: pr̄is ac nati pariterq͂ sanctispūs

cuius reboat in omni: gloria mūdo ℣. Laudate dñm om nes angeli eius. ℟. Laudate eum omnes virtutes eius. si= ne alla. ān. Factum est silen= cium in celo dū draco cōmit= teret bellū et michael pugna uit cum eo et fecit victoriam allā. ps. Benedictus. orō. De us qui miro ordine. Ad pmā ān. Dum preliaretur. p̄. De⁹ in no. ā. Gratias tibi. p̄. Qui cūqꝫ vult. ℟. Jesu christe cū alleluya. ℣. Qui sedes. Ad. iii ān. Dum committeret. psal. Legem pone. cp̄m Significa uit deus. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli alla alla. ℣ Habens thuribulū aureū in manu sua. ℣. Ascendit fum⁹ orō. vt̄s. Ad vi. ān. Archan= gele. p̄. Defecit. Capl'z. Factū est prelium in celo michael et angeli eius prelia bantur cū dracone et draco pugnabat ⁊ angeli eius et nō valuerunt neqꝫ locus inuen= tus eorum amplius in celo. ℟. Ascendit fumus aroma= tum Alla alla. ℣. Jn conspe= ctu domini de manu angeli. ℣⁹. Jn conspectu angelorum orō vt̄s. Ad. ix. aña Angeli. ps Mirabilia. Capm. Factum est silencium in celo dum draco committeret bellum et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam. ℟. Jn cōspectu angelorum psal lam tibi deus me⁹. Alleluya alleluya. ℣⁹. Adorabo ad tē plum sanctum tuum et confi tebor nomini tuo. ℣. Lauda te dominum omēs angeli ei⁹ ℟. Laudate eū omnes virtu tes ei⁹ cum alleluya. Hac die erunt vespe. de sancto hiero nymo: hoc modo. Ad vespe. super psal. ān. Justum dedu xit. psal. feriales. cp̄m. Dedit dñs. ℟. Miles christi. hym. Iste confessor. ℣⁹. Amauit eum. ān. Confessor. ps. Mḡt

Deus qui nobis Orō. per beatū hieronymū confessorē sacerdotēqꝫ tuum scripture sancte veritatem ⁊ mystica sacramenta reuelare dignatus es: presta quesum⁹ vt cuius natalicia colimus: eius semper ⁊ erudiamur do ctrinis ⁊ meritis adiuuemur Per dominum. Memoria de sancto michaele solēniter cū hac aña. Michael gabriel che rubin et seraphin qui nō ces= sant clamare quotidie dicen= tes: dignus es dñe accipere gloriam alleluya. ℣. Lauda te dñm omnes angeli ei⁹. orō Deus qui miro ordine. Ad completoriū omnia fiant si= cut in festo sancte trini. Ubi vero dedicata est ecclesia ī ho

noīe sctī michaelis archāgeli tūc erūt vespe de eo hoc modo Ad vs̄. de sācto michaele ān. Dū p̄celiaret. psal. feria. cp̄m Significauit deus. R. Fide lis sermo. hy⁹. Christe sctōrum. V. Laudate dn̄m oēs an geli eius. ān. Michael gabriel vts̄. p̄s. Mḡt. orō. De⁹ q̇ miro ordine. Memo. de sctō hieronymo solenniter. ¶ In festo sctī hieronymi p̄sbyteri et confesso. atq̄ȝ doctoris ix. lec. fiant. duplex festū. Ad matu. Inuita. Iustus florebit psal Uenite. hy⁹. Iste confessor. aīe psal. et V. de cōi vni⁹ con fesso. et pontifi. Lectio prima

Hieronym⁹ noster in op pido stridonis qd̄ a go this euersū ē et dalmacie quō dam pannonieq̄ confinium fuit: patre eusebio natus est. Uestem xp̄i puer rome suscepit: ibiq̄ litteris grecis ac la tinis a p̄rimeuo eruditus est In arte quidē grāmatica do natum habuit preceptorē In rhetorica vero victorinū ora torē. Tu. R. Euge serue. l. ii

Postq̄ eni omne mūdanarꝫ litterarū studiū adeptus est: probatissimorum monachorum habitū factūq̄ imitatus est. Uoluptatemq̄ corporis: perēni frangēs ieiunio Post trienniū quidam ex clericorꝫ monachorūq̄ ordinibus pro petulancia quoq̄ ingluuie di scursantes ad effugandū ab vrbe hieronymū q̇ vtrorūq̄ȝ eorum scribens vicia reprehē derat: insidias parauerunt. R. Iustus germina. Lec. iii.

Egressus igitur romam ad orientem tendens: ad gregorium constātinopolitane vr bis ep̄m profectus est Ubi sā ctarum scripturarꝫ studiis sufficienter eruditus in syriā perrexit. Ad deserta inde loca let⁹ properauit: et post quadriēniū inibi completū beth leem perrexit. R. Iurauit do minus. Cetera oīa R. dicūt per ordinē de cōi vnius con fesso. et pontifici. Lectio. iiii

Bethleem igitur manēs tā tū nobis in diuine scripture translacione profecit/ vt ad hebreorū fontem pene nō ege amus accedere Litteris nāq̄ȝ grecis latinis atq̄ȝ hebraicis sufficienter edoctus: omēs ve teris testamenti libros ex hebreo in latinū cōuertit. lc. v.

Danielē quoq̄ȝ caldaico sti lo locutum et iob iustū arabico in romanā linguam mu tauit. Psalteriū quoq̄ȝ per fe rias distinxit/ et vnicuiq̄ȝ ferie nocturnū dedit Euangeliuȝ mathei ex hebreo fecit eē romanum Epistolas et euā=

gelia per anni circulū dicenda: et cetera ad officiū pertinēcia raciōabiliter ordīauit.
N Unq̄ hereticis lc. vi. pepercit Unde contra excelsum porphiriū et iulianum augustum aliosq̄ cōtra christū latrantes magno sudabat ingenio. Quant9 fuerit iste sanctus: ex testamēto sancti augustini probat Nā in libro primo contra errorē iuliani manichei sic ait: Nec sanctū hieronymū contemnēdum arbitreris: qui ab oriente in occidentē ad īstar solis resplēduit. Hic vero sanctus expletis octogintaocto ānis in dño requieuit. Tu. Tres vltime lec. legantur de exposicione euangelii. Uos estis sal terre. Quere in cōi vnius cōfessoris et doctoris. In laud. ān. Iustum dedu. ps. Dñs regnauit. et alie añe que sequūt cpmDedit dñs. Hym. et cetera de cōi vni9 confesso. et pōtifi. cū cap. de cōi vnius cōfessoris et docto. Ad scdas veš ān. Iustū deduxit psal. feria. cp. Dedit dñs. R. Sancte hieronyme xpi cōfessor. hy9. Te su redemptor. V. Iust9 germi ān. Iste est. ps. Mgt orō vtš Memoria de sctō remigio sociisq̄ eius epis et cōfes.
E Xaudi q̄s dñe po- Orō. pulū tuū cum sanctor cōfessorum tuorū remigii/ germani/ vedasti/ et bauonis epōrū tibi patrocinio supplicantē: vt temporalis vite tribuas nos pace gaudere et eternum reperire subsidiū. Per. Mēoria de sctō meloro mar. cum ān. et orone de cōi ¶ Sāctorum remigii germani vedasti et bauonis epōrū et cōfessorum Ad matuti. ix. lec. tres prime lectiones de cōi plurimorū confes. et tres medie lc. de sancto meloro de cōi vni9 marty. Et tres vltime lec. de exposicione euange. Sint lūbi vestri precincti. Et sic fiāt nouem lec. Et cetera de cōmuni plurimorū confessor cum supradicta orone sc3 Exaudi quesumus domine. Hac die erunt vespere de sancto remigio sociisq̄ eius. Memoria de sācto leodegario epo et mar.
D Eus qui hodier- Orō na die beatum leodegarium martyrem tuū atq̄ pōtificem gloria et honore coronasti: tribue nobis propicius vt qui gloriam nō meremur: indulgenciam ipso interueniente consequamur. Per. Ad matutinas tres lectio. Lcō i
B Eatus leodegarius ex nobilissima francorum progenie exortus: in augustu

dunensi vrbe deo disponente pontifex effect⁹ est Quē ebꝛoinus maioꝛ dom⁹ regie erosū habuit: qꝛ nec ei adulabatur vt ceteri: nec minas eius timuit. Moꝛtuo autem rege: ebꝛoinus pluribus erosus p̄cibus leodegarii liberatus a moꝛte/ in monasterio tōsoꝛatus est. Sed qꝛ xp̄o militare nō potuit: secularia arma arripiens: totū qđ passus fuit: in leodegariū vindicare dispo ni (fuit l. ii

Cūq̧ hostilis ebꝛoi exercitus irrūpere festinaret: timens vir sanct⁹: ne q̇d dāni cōmissus sibi grex pꝛo se pateret: apertis claustris sponte se pꝛo oībus obtulit inimicis: qui mox ab eius capite oculos eruerūt. Tu autē. l. iii.

Post hec in custodia posit⁹ fame cruciatur: et tm̄ incessāter deo gracias agebat. Qđ cum cognouisset ebꝛoinus: labia eius secari fecit Sed cum nec sic a graciarū actione cessaret: iussit eum clam in abscondita siluarum duci: ⁊ ibi decapitari. Quo facto a religiosis viris decēter est sepultus. Cetera oīa de cōi vnius marty. et ponti. cū pꝛedicta oꝛone ❡ Sancti frācisci cōfessoꝛis Oꝛacio.

Deus qui ecclesiam tuam beati francisci meritis fetu noue ꝑlis amplificas: tribue nobis ex eius imitacione terrena despicere et celestium bonoꝛū semper participacione gaudere. Per dominum.

Beatus franciscus L. i. in ciuitate asisii oꝛtus ⁊ negociatoꝛ effectus fere vsq̧ ad tricesimum etatis sue annum tempus suū vane viuēdo consumpsit Quē dn̄s infirmitatis flagello coꝛripuit ac in virum alterum subito transfoꝛmauit. Tu aūt. lc. ii

Cum quadā die ecclesiam īgrederetur ymago crucifixi sic eum alloquit. Francisce vade et pꝛepara domū meam que vt cernis tota destruitur ab illa hoꝛa insistebat ecclesie reparande et venditis que habebat: nudus ad dn̄m con (uolauit. lc. iii.

Existente viro dei in orōne hostis antiquus grauē carnis temptacionē eidem immisit. Qui veste deposita coꝛdula durissima se verberabat Cūq̧ nec sic tēptacio discederet in magnā niuem se nudū demersit ⁊ sic diabolus confusus abscessit.

In quadam visione lc. iiii. seruus dei supꝛa seraphin crucifixum aspexit qui crucifixionis sue signa sic ei euidenter impꝛessit vt crucifixus videret Cōsignantur man⁹ pe

des et latus crucis caractere Sacerdotalib⁹ manib⁹ l. v. quibus conficiendi dñici corporis sacramentū collata est potestas: magnā volebat sēper reuerenciā exhibere. Panes ei oblati ad bñdicendum īfirmis attulere salutē Aquā in vinū conuertit de quo īfirmus gustās sanitatē recepit. Cūq; iā ad dies appro l. vi pinquaret extremos longa ī firmitate confect⁹ sup nudā humū nudū se poni fecit ⁊ ad extremā horā perueniens valedicens fratribus obdormiuit ī dño circa ānū dñi millesimū ducētesimū ⁊ vicesimū Cetera oīa de quocunq; confessore cum expōne euangelii Uigilate et orate. ¶ Sancte fidis virgi. tres lectio. Orō.

Deus qui presentez diē beate fidis ỽginis martyrio facis esse solēnem: pāsta ecclesie tue: vt cuius meritis gloriatur: eius precibus adiuuetur. Per. Lectio prima.

Sancta fides aganensiū ciuitate fuit oriunda nobilibusq; parentibus procreata Juuenis quidem etate tempore passionis: sed sensu et opere senex apparuit Pulchra facie: sed pulchrior fide: Hanc preses ciuitatem prefatam ingressus: suis aspectib⁹ iussit presentari. Tu aūt. l. ii

Preses igitur ab illa interrogauit nomē: ⁊ cultum fidei sue Uirgo respondit Fides vocor Preses dixit Quis est cultus fidei tue? Sācta respondit. Et ab exordio iuuentutis mee christiana sū/ et dño iesu christo deuotissima mente deseruio. Tu. l. iii.

Tunc preses ira succensus: iussit lectum ereuꝫ afferri: et illam superimponi ac subter ignem poni Multi autem sancte fidis videntes constanciam: in xp̄m crediderunt. Postea vero ducta est beata fides vnacū primo ⁊ feliciano: qui pariter sub vna xp̄i confessione decollati sūt De quorum passione pridie nonas octobris nos gaudere voluit christus: cui est honor in secula. Tu autem do. Et cetera de communi vnius virginis et martyris. ¶ Sāctorum marci marcelli et apulei martyrū tres lectiones de communi plurimorū martyr. cum inuitato. duplici. Or

Sanctorum martyrum tuorū nos domīe marci marcelli ⁊ apulei beata merita prosequantur: et tuo sēper faciant amore feruentes Per dominum. Cetera de cōmuni plurimorum martyrū

¶ Sāncte triduane v̄gi. ⁊ nō marty. cui⁹ ossa in lestalrik requiescunt et ibidem multū honorātur. Oracio.

Deus qui fideles tuos gl'iosa btē triduane solēnitate letificas fac q̄s nos p ipsi⁹ merita vite vtriusq₃ promereri gaudia. Per dominum.

Ad mat. ix. lec. fiat. Lcō pma

Beata et gl'iosa v̄go triduana decolosia nata cū btō regulo ad ptes scotoꝝ āgelica ammonicione venit Que cū duab⁹ v̄ginib⁹ potēcia ⁊ emeria in heremo apud rostoby sācā duxit vitā. Tyrānus quidē nectaneuo noīe regionis illi⁹ regulus famā virginis audiēs. capt⁹ amore in libidinē exarsit legatos ad virginem festinat vt eius cōsensū optineat. Tu. Lcō ii

Quod cuꝫ illa cognouisset tyrānidē pricipis atq₃ suā pudiciciā opprimi ptimescēs patriā liquere decreuit atq₃ ī athólia apud locū q̇ dūsallad dicit aliquādiu pmāsit. Mittūtur nūcii virginē exquirere q̄ tādē iuēta cū verbis nequiret satisfacere nūciis ait. Quid est q̄ tātus princeps de me paupercula dei v̄gine desiderare querit. Qui responderūt. Excellētissimā oculorū tuoꝝ speciē cōcupiscens si nō assequatur peribit. Lcō. iii

Tunc virgo affabili voce respondit. Quod de me querit optinebit. Cōuersa aūt in secreciorē locū oculos euellēs ⁊ palo trāsfixos illis porrexit dicens. Accipite quod diligit princeps vester. Tu aūt dn̄e.

Nuncii vero oculos virginis sic palo transfixos suo regi pn̄tantes que gesta erant retulerūt Rex vero immobilē btē virginis constāciā āmirat⁹/ quā prius habuit ī odium/ vertit ī amorē Interea btā virgo triduana ieiuniis ⁊ orōnib⁹ vacās apd lestalryk in laudonia migrauit ad celestia. Tu. (Lcō. iiii) Lectio. v

Mulier quedā angloꝝ regionis nobilis genere lumē oculoꝝ amiserat q̄ cū multa sāctoꝝ limina deuote p restitucione vis⁹ plustrasset nec optatū habuit/ tādē apparuit ei ī sōnis triduana virgo dicēs vade in scociam ad locū qui lestalryk dicit et ad sepulcrū meū a quo sospitata reddiura es/ que inpigra mādata perimplens lumen recipere oculoꝝ meruit. Tu. Lcō. vi.

Eiusdē eciā postea mulieris filia paruula vltra fenestrā dom⁹ ad altitudinē pedū trigīta cecidit oīb⁹ quasi mēbris fractis ex impetu cas⁹ illius

oculi euulsi sūt sed mater mi seriā pueri cōdolēs tamē bea te triduane nō īmemor virtu tis illa deuote p filie sue sani tate deprecabat et statim pue rula sana effecta oculorū eciā recepit integritatem. Tu aūt

Lcō. vii. de exposiciōe euāgelii

Simile est regnum celorum.

Et cetera omnia de cōmuni vnius virginis nō martyris

¶ Sācti dyonisii sociorūq; ei9 mar. ad vs. ā. Scti p fidē

Psalmi feriales. Capitulū.

Iustor aīe. R. Uir inclytus Hy9. Sctōr meritis. V9. Le-tamini in dño. ān. Insignes preconiis alme tue nobilita-tis cōsonāt voces collaudā-tes verbo supplici prosequa-mur: aue inclyte martyr: an-gelor cōsors: apłor socius: pphetarū cōciuis: et martyrū coheres scte dyonisi cū sociis tuis intercede p nra oīumq; salute. ps. Magt. Oracio.

Deus qui hodierna die beatū dyonisiū virtu te cōstācie in passione robora sti: quiq; illi ad predicādū gē tibus gloriam tuā rusticū et eleutheriū sociare dignat9 es tribue nobis qs ex eor imita cione p amore tuo prospera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per do.

Ad matutinas. Inuitatoriū

Adorem9 regē magnū dñm. Qui ī sctis suis sp ē mirabilis ps. Uenite. Hy9. Scōr meritis

In primo nocturno ātipho.

Sctūs dyonisi9 qui tradēte btō clemēte bti petri apłi suc cessore verbi diuini semina gē tibus erogāda susceperat. ps Beat9 vir. ān. Quo amplius gētilitatis feruere cognouit errorē: illuc intrepid9 ac ca-lore fidei armat9 accessit: ac parisi9 dño ducēte puenit. ps. Quare fre. ān. Nō veritus in credule gentis expetere feri-tatem: quia virtutem suam preteritarū penarū recorda-cio roborabat. ps. In dño cō fido. V9. Letamini ī dño. lc. i.

Preciosus dñi dyonisi9 athleta post passionem petri et pauli romā veniēs: a btō papa clemēte honorifice susceptus est. Qui dixit ei In tui sortē apostolatus omnē galliā suscipe: opusq; fac euā geliste: sociosq; ei adhibens/ data oīb9 pace dimisit eos a se. R. Post passionē dñi ī vni uersis gētib9 pdicacio pfutu ra successit: ita vt fide crescēte multi mererēt fieri cfessores Quos catholica postmoduz gaudet ecclia pmeruisse mar tyres. V. Qui cū īminere suas cernerent passiones: que dño iesu christo docente didicerāt

repleti spiritussancti gracia docuerunt. Quos. Lectio. ii.
Sanct9 igitur dyonisi9 quo amplius apud gallias ferue re cognouit gētilitatis erro= rē/ illuc intrepidus & fidei ca loꝛe armatus accessit: & pari= sius domio ducēte peruenit. Ubi cū maximā chꝛisti gra= ciā ī lucrādis populis fuisset adeptus/ ecclesiā cōstruxit/ et officia clericoꝝ dn̄o seruien= ciū ibi constituit: pꝛobatasq̧ personas honoꝛe secūdi oꝛdi nis āpliauit. R. Gr̄as ago ti bi dn̄e: qui infestātis inimici iacula ꝓbacionē fideliū tuoꝝ pꝛestitisti esse/ et nō vulnera: sed talē tuis martyꝛibus tri buis pꝛo laboꝛe mercedē. Ut nullum tuoꝛū fuisse gaudeat hostis imbellē. V9. Quinīmo perpetuum eis largiris triū phū: vt ecclesie tue sēper sint in exemplū. Ut nullū. Lcō. iii
Tantas per illū dn̄s digna batur exercere virtutes: vt re belliū coꝛda nō minus mira culis q̄ pꝛedicaciōe obtineret Dirigitur ergo a domiciano sisinni9 p̄fect9: vt ydolis dyo= nisiū sacrificare cōpelleret: aut securi percuteret. Rm
Beatissimus dyonisius chꝛi= sti martyꝛ tradente beato cle mente eroganda gētibus se= mina diuina suscepit Et quo amplius gentilitatis erroꝛē feruere cognouit. Illuc in= trepidus: et caloꝛe fidei ar= matus accessit. V. Et parisi9 dn̄o ducente peruenit: nō ve= ritus incredule gentis expete re feritatem. Et. Gl̄ia. Illuc
In secūdo nocturno. ātipho.
Ecclesiam illis que necdum in locis erat: et populus ille nouam construxit ac officia seruienciū clericoꝛum ex mo= re constituit pꝛobatasq̧ per= sonas honoꝛe secūdi oꝛdinis ampliauit. p̄s. Domine quis habita. ān. Cinctus ergo fi= de/ et misericoꝛdiam antepo= nens: paulatim sociabat deo quos dyabolo subtrahebat. p̄s. Cōserua. ān. Miroq̧ mo= do inermi viro non valebat plebs armata resistere. psal. Domini est terra. V9. Exul= tent iusti. Lectio quarta.
Tunc sanctus dyonisius ca pitur et cū sanctis rustico & eleutherio coꝛam pꝛefecto si= stitur. Cui pꝛefectus ait. Tu es ne ille senex: qui deoꝛum culturas euacuas? Cui san= ctus dyonisi9 ait. Senex qui dem sum coꝛpoꝛe/ sed feruo= re fidei et salutari confessio= ne domini mei iesu chꝛisti ma neo semper nouus: et nouos et filios gignere nō cesso. Tu aūt. R. Tantas per illū dn̄s

dignabatur exercere virtutes Ut rebelliũ corda nõ minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. ꝟ. In quo lux celestis gracie ineffabiliter radiabat. Ut rebelliũ. Lctõ. v.

Prefect⁹ dixit ad beatũ dyonisiũ. Dic cui⁹ numinis te ꝓfiteris esse cultorem? Tũc hi tres quasi vno ore respõderũt In hoc inquiũt manifestum est nos esse verissimos christianos/ cũ corde credamus ore cõfiteamur: et opere pio colamus patrẽ et filiũ ⁊ spiritũ sanctũ trinũ et vnũ deũ ac dñm. ℞. Dũ sacrũ mysteriũ sãctus dyonisius celebraret ĩ carcere: apparuit ei dñs iesus xp̃s cũ multitudine angelorꝫ. Dansq; illi sãcta dixit Accipe hoc chare meus quod mox cõplebo tibi vna cũ patre meo. ꝟ. Mecũ enĩ est maxima merces tua ⁊ his qui audierĩt te salus in regno meo Dansq; illi sancta. Lectio. vi

Iratus vero prefectus iussit eos variis tormentis affici. Et cũ nec sic a laude xp̄i cessarent: in carcerem eos recludi fecit. Ubi cũ beat⁹ dyonisius sacrum mysteriũ celebraret: hora qua frangebatur panis sãctus/ lux tanta resplenduit super eum/ vt omnes qui aderant mirarentur. ℞. Mecũ est enĩ maxima merces tua et his qui audierĩt te salus ĩ regno meo. Nũc facies fortiter Et erit nomen tuum in laude. ꝟ. Dilectio ⁊ benignitas quam habes semper: pro quibuscũq; petieris impetrabis Nunc facies. Gloria pr̃i. Et.

In tercio nocturno ãtipho. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes: vt rebellium corda non minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. p̃s. Exultate iusti. ãn. Dum sacrũ mysterium beatus dyonisius celebraret in carcere: apparuit ei cum multitudine angelorum dominus iesus christus. p̃s. Benedicam. ãn. Dansq; illi sancta dixit: accipe hoc chare meus: quod mox complebo tibi vna cum patre meo. p̃s. Deus venerunt gentes. ꝟ. Iustorum anime. lc. vii.

In predicta autem luce veniens dominus iesus christ⁹: accepit panem sanctum et dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus quod mox complebo tibi vna cũ patre meo: quoniam mecum est maxima merces tua: et his qui te audierint salus in regno meo. Nunc facies fortiter: et erit nomen tuum in laude. Dilectio et benigni=

tas: quā habes semp̱ et ꝓ quibuscūq̄ pecieris ītpetrabis. ℞. Adest nāq̄ beati dyonisii sacratissima dies: in qua triumphans agonē expleuit Et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quem dñs post apl'os sic honorauit: vt omnē galliam eius apostolatu insigniret: quiq̄ eā suo sāguine cōsecrauit. Et. lc. viii.

POst hec adducti sūt vtī martyres xp̄i ad p̄sēciā prefecti Qui cum sacrificare nollent ducti sūt ad locū decollacionis Ubi cū genibus flexis oracionē fudissēt: protinus a pernicib⁹ vno eodēq̄ momento decollati sunt. ℞. Uir inclitus dyonisius martyr dñi preciosus succensus igne diuini amoris constāter sustinuit supplicia passionis Et per immanitatē tormentorum puenit ad societatem angelorū. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniā: q̄ per tormenta passionis: eternam meruit palmā: et sempiternam coronam. Et per. l. ix

QUorū eciā capitib⁹ abscisis: lingue dñm fatebātur Ad declarāda quoq̄ martyris dionysii merita sāctum cadauer se erexit: et caput propriū brachiis pendulis cepit vectitare: et ad locū vbi nunc iacēt portauit. Tu ℞. Beatus dionisius rustic⁹ et eleutherius in hac ergo fidei constancia permanentes Reddētes terre corpora Beatas animas celo cū gaudio intulerūt ℣. Beatorum anime sanctorū dionysii rustici et eleutherii relictis glebis: secuti sunt saluatorē. Reddentes. Glīa patri. Beatas. ℣. Justi autē īppetuū. In lau. ā

HI sācti viri a beati dionisii nunq̄ sustinuerūt abesse presencia: quos in vnū interrogacio percussoris inuenit. p̄s. Dñs regna. ān. In hac ergo fidei cōstancia pmanentes: reddētes terre corpora: beatas celo animas intulerunt. p̄s. Jubilate. ān. Tali nāq̄ ad dñm meruerūt professione migrare: vt amputatis capitibus adhuc putaret lingua palpitans dñz confiteri. p̄s. Deus deus me⁹. ān. Beata nimiruz et deo nostro grata societas: īter quos nec primus alter potuit esse nec tercius: sed trinitatem confitentes: trino meruerunt coronari martyrio. p̄s. Benedicite. ān. Et facta ē comes multitudo celestis exercitus exanimi corpor' beati dionysii caput proprium deportantis laudans deum et dicens: glo

ria tibi domine. p̄s. Laudate cp̄m. Justoꝝ aīe. hym Rex gloriose martyrum. V⁹. Mirabilis deus. ān. Adest nāq; btī dionysii sacratissima dies: in qua triumphās agonē expleuit: & coronā victorie accipere meruit de manu dn̄i. p̄. Benedictus. or̄o. Deus qui. Ad primam ān. Hi sancti viri. p̄s. Deus in nomine tuo. ad terciam ān. In hac. p̄. Legem pone. cp̄m. R. et V. de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ ad omnes horas dicuntur. Ad sextam ān. Tali nāq;. p̄s. De fecit. Ad nonam ān. Et facta est. p̄s. Mirabilia. Ad secundas vesp̄. ān. Hi sācti viri. psalmi feriales cp̄m. Justoꝝ aīe hym. Rex gloriose. V. Mirabilis de⁹. ā. O beate dionysi magna est fides tua: intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrum: vt qui qualitate tibi sumus dissimiles sua gracia largiente faciat esse consortes. p̄s. Magt. or̄o vts. Memoria fiat de sancto gereone sociisq; eius martyribus. Or̄o.

Presta q̄s op̄s deus: vt sicut sanctorum tuoꝝ gereonis/ victoris/ cassii/ florencii/ sociorumq; eorū: nos natalicia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragia comitentur. Per dominum.

¶ Sancti gereonis sociorū q; eius marty. tres lec. oīa fiant de cōi plurimorū martyrum: cū predicta or̄one Presta quesumus. ¶ Sancti caynici abbatis qui ī kēnoquhy in diocesi sctī andree pro patrono habetur. Oracio

Preces nostras quas tibi dn̄e in beati caynici confessoris tui atq; abbatis veneracionem deferim⁹ benign⁹ suscipe et ipsius interuentu quesumus clementer exaudi. Per

¶ Memoria de sctō nichasio sociorūq; eius marty. Or̄o:

Deus qui sanctam nobis huius diei solennitatem in honore sāctoꝝ martyrum tuorum nichasii/ quirini/ et scuuiculi consecrasti: adesto familie tue precibus: & dona: vt quorū festa celebramus: eorum merito et auxilio subleuemur. Per do. Ad matuti. ix. lectio. fiant. Lec. i.

Caynic⁹ qui de ybernia genus acceperat et nomen scociā veniēs sub monachali habitu et monasticorū regula plurib⁹ militauit annis eo nāq; tempore magne sanctitatis et deuocionis vir beatus colūba in yona floruit īsula qui cum beat⁹ caynicus eū visitaret venerabili (ter recept⁹ ē.

Cūq; simul f. ii

cõfabularentur varias sacre scripture questiũculas in me diũ proposuit quas/ perfecte humanã vt aperuit superan do naturã enucliauit et audientib⁹ claras reddidit. Cũ qꝫ sapienciã eius beatus colũ ba admiraretur et interroga retur vnde haberet/ respõdit cũ solitariã in heremo agerẽ vitã pro nomie iesu ille meũ illustrauit spm̃ et/ ruditatẽ meã spũ oris sui detersit. l. iii

Verũ inito per fratres cõsilio romã peciit eo itaqꝫ itinerãte per ytaliã incidit ĩ la trones qui eũ spoliatũ occidere niterent̃ brachia eoꝝ di uina pietas adeo cõpescuit et retrarit vt quasi statue imobiles viderentur. Sed prece btĩ viri brachia vt antea sana ta sũt ⁊ ad se ꝯuersi deũ ⁊ bea tũ virũ laudauerũt ab eodẽ genibus flexis veniã postulã tes abierũt. Tu aũt dñe.

Medꝰ ñãt de. s. nichasio. l. iiii

Beat⁹ nichasius eps: ⁊ quirinus presbyter: scuuiculusqꝫ dyacon⁹: q̄ beato clemẽte cũ beato dyonisio ad predicãdũ in gallias directi fuerant ad vrbẽ rothomagẽsiũ voto cõi pergere decreuerũt. Quibus sisinius a domiciano ad delẽ dũ nomẽ christianitatis dire ctus/ sic ait. Estis ne vos seductores pessimi qui cũ sene illo quẽ parisius extinxi: ad euertẽdũ populũ venistis. l v

Tũc sctũs nichasius ait. Nõ enĩ sumus seductores: sed reductores hominũ ad cognicionẽ creatoris sui. Sisinni⁹ vero ait. Or ergo cõuertitis pplm: cõuertite vosmetipos ad culturã deoꝝ nr̃oꝝ. Qd si nolueritis in cõspectu eorum quos decepistis male subacti peribitis de terra. Cui sãcti martyres quasi ex vno ore di xerũt. Ne putes hominũ stul tissime ⁊ sceleratissĩe nos mi nis tuis terreri Qd enĩ mina ris diu est qd optauim⁹. l. vi.

Tũc sisinnius fecit eos decol lari: ⁊ corpa eoꝝ canib⁹ ⁊ aui b⁹ dereliq̄. Succedẽte vo no cturno silẽcio/ sctĩ apprehẽsis propriis capitib⁹ trãsmeato vado: qd nũc vadũ nichasii dicitur requiescũt: in insula eiusdẽ fluminis amenissima in ecclesia ad eorũ honorẽ cõ structa: in possessiõe quõdam piencie matrone: eoꝝ monitis ad fidẽ cõuerse. Tu. l. vii.

Quodam eciam die oblatũ est beato viro mõstrũ mirabi le ad humanã effigiẽ corpus hñs sine mẽbris qd cũ vidisset fontem viuum de terra produxit in quo monstrũ lauit et cõtestim omnia mẽbra de

massa perfecte prorumpunt. Magum eciam qui se tanq̄ deum a populo arte magica coli persuaserat signo sancte crucis premitus facto demonē qui illum illuserat effugauit et artem magicam illam populo palam demonstrauit. Tu aūt domine. Lcō viii

Contigit eciam demonem virorum sanctorum insidiatorem domum ī qua studuit beat⁹ canicus igni dare. Cū q̄ vir dei domum igne valido accensam intellexisset donium foris egreditur et librū euangeliorum in quo extunc legebat apertum reliquit quē apprime dilexerat singulis at tamen in domo consumptis liber euangeliorum sine macula ꝯpart⁹ est. Tu aūt. l. ix.

Hiis et q̄ plurimis aliis virtutibus et claris miraculis Sanctus pollebat canicus. mortuos resuscitauit mare calcabile se prebuit et cetera elementa suo nutui obediebant animam cuiusdā de manu demonum liberauit surdos audire et loquela priuatos fandi modum dedit tandem in bona senectute celeribus super ethera volauit pennis angelico in presens associato choro. Tu aūt

Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti congani abbatis qui apud turref aberdonensis dyocesis veneratur. Or.

Deus qui beatū ꝯganū pium pastorē ꝯfessorē pariter et abbatem preclaris decorasti miraculis: presta quesumus vt ei⁹ meritis patrociniisq̄ suffulti ad celestia mereamur gaudia ꝑuenire. p

Ad mat. ix. lec. Lectio prima.

Conganum kentigerne matrone germanū beati felani abbatis carissimū esse ferunt auunculum hic illum ex scotorum ybernenciū et laynensium regulis genealogia descendisse et ab adolescencia milicie deditu ꝫ. Arcu ꝛ equitum cursu exercitatum tradidit hystoria. Lctō scda.

Sꝫ vtrisq̄ orbatus parētib⁹ regnū paternū legibus ꝛ armis gubernādū rēpublicā ipsā ꝛ eiusdē vtilitatē cūctis domesticis reb⁹ ꝛ cōmodo singulari ꝑferēdā esse cēsuit ꝛ ordinauit. Catholicā fidē seruādā et dei sāctā ecclesiā decorādā deo decīās soluendas et oblaciones frugū terre salutiferas ecclesie sacerdotibus tradendas statuit et sibi subiectis hec et similia palam inuiolabiliter seruanda iudicauit. Tu aūt. dn̄e. Lectio. iii

Interea dn̄ btūs ip̄e cōgan9 adeo regnū sibi a deo ꝯmissū ī pace et trāq̄llitate collocaret vt oēs q̄ sue iurisdictiōi tradi ti fuerāt sub dei lege viuebāt inuicē nemini iniuriam infe rētes in tātū ꝙ ei9 doctrina et lege oēs deo magis seruiē dn̄ ꝙ mūdo p̄eelegerēt. l. iiii.

Sꝫ q̄ bonoꝝ operū īsidiatoꝛ īimic9 est ille inueteratus in vicinos cōreges seu regulos zizaniā seminauit et aduers9 beatū cōganū dira excitauit bella et suū regnū vi et armis depopulādū et depredādum illoꝝ aīos ꝯmouit bello aūt cōcito et multis ferro et sagit tis vltro citroqꝫ peremptis. Cōganus tātā innocētū san guinis aspersionē vidēs ī fu gā vertit et p̄ hostes fugatus pede sagitta p̄cussus est sed il loꝝ manus dīna virtute alia absqꝫ lesione euasit. Tu. l. v.

Regno paterno et ip̄i9 vana gl'ia derelictis religionē īgre ditur et cū kentigerna soroꝛe sua matrona deo deditissima et filiis eius felano furseo et vlcano viris deo carissimis ac septem clericis aliis in sco ciam nauigio p̄uenit et ad lo cū qui lochelch dicitur in er chadia boꝛiali vbi acerri- mā durerat vitam chꝛistianā vbiqꝫ enuncians fidem soli- tariam vitam ducere regeo p̄eelegit palacio et humili in dut9 cucullo castitatis aliis reliquebat exemplū. Tu. l. vi

Quare eo ī loco paulo post ob sāctitatē auunculi sui be atus ipse felanus ecclesiā in eius honoꝛe construxit qui in p̄esens vsqꝫ hodie ab illius terre incolis beatus ipse cō- ganus colitur et veneratur qui post longam et diuturnā huius vite miseriam sub re- gula et habitu monachali sā cte et deuote viuendo spiritū deo reddidit et in yona sepul tus est insula. Tu aūt domīe

Lcō. vii. de exposiciōe euāge.

Nemo accendit lucernam.

Et cetera omnia de cōmuni vnius cōfessoꝛis et abbatis.

Eod die de sanctis virginib9 fyncana et fyndoca. ix. lec. et differūtur oīa de cōi plurima rū virginū cū hac orone or

Auctoꝛ virginitatis do mine iesu chꝛiste nostro- rum mentis et coꝛpoꝛis con- serua castitatem et sanctarū virginum tuarum fyndoce et fyncane intercessiōe et meri tis earum sācto consoꝛcio iū gamur in celestibus. Per do.

Et notandum est ꝙ fyncana apud etht aberdonēsis dyoce sis et fyndoca apud archi- diaconatum dumblanen-

sis dyocesis venerantur.

¶ Sancti calixti pape. Orō

Deus qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuū nos misericorditer per sancti calixti martyris tui atq pontificis exēpla restaura. Per.

Ad mat. ix. l. Inuita. dup. l. i

Temporibus marimiani & alexandri facta est inquisicio in urbe romana de christianis vt cogerētur ydolis immolare. Tunc palmacius consul cum multitudine militum venit transtyberim: vbi erant multi christiani cum beato calixto papa/ īter quos erat beatus calopodius presbyter senex Ingressi vero decē milites cenaculū: subito ceci facti sunt dicentes Accendite luminaria: quia locus obscuratus est Et ait calopodius. Deus qui videt omnia: ipse cecauit oculos vestros. Tu aūt dñe. Lectio. ii.

Palpantes igitur descenderūt de cenaculo cecati. Quod vidēs palmacius timore pter ritus fugiens nunciauit hec alexandro. Currensq palmacius ad beatum calixtum/ cecidit ad pedes eius rogans eum vt a cultura demonum eum liberaret Quo baptizato cum omni domo sua: alexander hoc audiens calopodium gladio feriri fecit & calixtū incarcerari. Tu. Lcō. iii

Erat autem in eadem custodia miles quidā nomine priuatus vlceribus et doloribus plenus. Hic misit se ad pedes sancti calixti petens ab eo baptizari. Qui mox vt baptizatus est ab omnibus vulneribus mundatus est. Hoc audiens alexander fecit militē plumbatis deficere: & calixtū per fenestram domus precipitari/ et ligato ad collum eius saxo: in puteū demergi iussit. Cuius corpus austerius presbyter noctu cum clericis de puteo eleuauit/ et sepeliuit in cymiterio calopodii via aurelia/ pridie idus octobris. Tu.

Cetera omnia de communi vnius martyris et pontificis cum oracione supradicta.

¶ Sancti michaelis in monte tumba. Ad vesperas super psal. ān. Excelsi regis. psal. fer. Capitulū. Significauit. R. Archangeli michaelis interuencione suffulti te domine deprecamur. Ut quos honore prosequimur. Contigamus et mente. V. Perpetuū nobis domine tue miseracionis presta subsidium quibus et angelica prestitisti suffragia non deesse. Ut quos. Glo

ria. Continga. Hym. V. et ā. super psal. Magt. cum orone sicut ī alio festo. oro vts. Ad matuti. ix. lec. fiant tota cantetur hystoria sicut in alio festo. preter. ix. R. quod erit Archangeli michaelis. Lectio. i.

Postq̄ gens francorū xpi gracia insignita longe lateq̄ undiq₃ per prouincias superborū colla pdomuissēt. Michael archangelus paradisi prepositus: qui pri⁹ ostenderat se velle venerari in mōte gargano multis īdiciis debet honorari in loco hoc q̄ tūba ab incolis vocatur. Lec. ii

Hic vero loc⁹ olim opacissima silua claudebat s₃ postea cā flumīe oceani vndiq̄ circundante in arene forma est redactus Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die iter prebet limina petentibus archāgeli michaelis. L. iii.

Iam vidē quidum est qualiter ide₃ locus angelica reuelacione dedicatus est. Postq̄ deo amabilis prefati loci epūs authbert⁹ bis fuisset ammonitus in somnis: vt in dicti summitate loci edem in honore sancti michaelis construeret Cōtigit taurum cuiusdam a fure ibi ad tēpus abscōdi. Tercio ammonit⁹ est episcopus asperius vt eo loco edem cōstrueret: quo taurus erat absconse ligat⁹ Lectio quarta.

Cum de loci requireret amplitudine et qualitate: responsum accepit in somnis edificacionis eum debere statuere modum quem videret iuuēcum pedib⁹ in circuitu pertriuisse. Tu aūt. Le. v.

Episcopus vero de visione certus predictū locū ingressus eum purgari fecit et planari. De quo eciam loco duas rupes mire magnitudinis in somnis ammonitus auxilio sancti michaelis fretus virtute multorum remouere volencium deficere videbat facillime solus ammouit. Tu autem. Lectio vi

Tunc eps de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit super verticem montis: vbi autem fundamenta collocanda erant siccitas fuit Dictūq̄ est epo Uade et sicut signatum videris: fundamēta iace. Lectio septima

Tunc epus grās agens deo fabricam in culmine mōtis in modum cripte rotūdā centum vt estimatur hominū capacem ad similitudinem illius ī mōte gargano cōstrurit. L. viii.

Post hec

monitu beati michaelis missi sunt nūcii ad montē garganū pro pignoribus beati michaelis deferēdis Qui ab epo loci et abbate venerabiliter recepti: causā aduēt⁹ sui hūiusmodi exposuerūt. L. ix Traduntur eis pignora pars videlicet rubei pallioli qd ipse btūs michael sup altare qd ipse manu cōstruxerat posuit et pars marmoris supra qd stetit: cuius vestigia vsqz hodie superextant dicto loco. Authbertus vero epus dicta munera honorifice suscipiēs opus cōsūmauit et officia duodecī clericorū ibi cōstituit Duasqz villas de epatu suo eis p sua traditit sustētacione. Ad lau. oēs aīe dicūtur. Ad. i. āñ. Dū pliaret. ps. Deus in noīe. āñ. Te iure. ps Quicūqz. R. Jesu xpe. cū alleluya. V Qui sedes. Ad alias ho. oīa fiant sicut in alio festo Ad. ii. ves. omnia fiant similiter pter R. qd nō dicet Et mēo. de sācta etheldreda.

Deus qui es spōsus virginū refrigerium cōtinenciū et salus oīum te diligenciū: cōcede propici⁹/ vt q beate virginis tue etheldrede translacionis diem veneramur/ ei⁹ patrociniis tue maiestatis clemenciā senciamus. Per. Eodem die scti colmani epi et cōfes. ix. lec. fiant sed differtur. oīa de cōi vnius confesso. et pōtifi. Sz cū hac oone Orō.

Deus qui beato colmano pōtifici tuo tantā contulisti graciā/ vt errorum sedentes ī tenebris ad xpianam illustraret fidem/ p sta qs ei⁹ patrocinio nos ab omni viciorum errore liberari. Per dominum nostrum. Eodē die de sctō regulo abbate qñ in xl. de eo non fuerit seruiciū. oīa sicut ī alio festo. sed differtur ī crastinū. Qui quidam regulus in sācto andrea et per diocesim eiusdem honoratur. Et colmanus habet patron⁹ apud balhelup.

¶ Sancti luce euangeliste. Ad primas vespe āñ. Placentes deo. psal. feriales Capitu Similitudo vultus R. Qua tuor animalia. hy⁹. Annue christe. V⁹. In omnem terraz āñ. Ecce ego. psal. Magnificat. Require hec omnia in festo sancti mathei apostoli et euange. Orō

Interueniat pro nobis domine q̄sumus tuus sanct⁹ lucas euāgelista qui crucis mortificacionem iugiter in suo corpore p tui nominis honore portauit Per Memoria de sancto iusto martyre Oracio

Deus qui beato iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyriū: concede ꝑpicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab omnib⁹ nos absoluas peccatis. Ad completoriū oīa fiant sicut in festo sctē trinitatis. Ad matutinas ix. lec. tota cantet hystoria sicut in festo sācti mathei apli et euangeliste cū hym. de communi vnius apli. Lec. i.

Gloriosissimus euangelista iesu xpi lucas nacione syrus arte nichilominus medicus discipulus apostolorum fuit Duorꝫ almificos actus prout vidit lucido disertoqꝫ sermone prosecut⁹ est in breui libello: quē ad charissimum sibi theophilū scripsit Cuius quoqꝫ libri pulchra īchoacio videtur fore scilicet. Primū quidē sermonē feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere. l. ii.

Deniqꝫ paulū secutus est egregiū doctorē gēcium vsqꝫ ad triūphum passionis eius: quē cū coapostolo suo rome exceperat: ⁊ īdiuiduus comes peregrinacionis ac tribulacionis eius vbiqꝫ extans permansit Cuius precipue peregrinacionis ⁊ sacre doctrine gesta cū gestis aliorum annectēs apostolorū: librū vnū ad laudem noīs xpi ad memoriam ipsorū et vniuersalis ecclesie sancte stabilimentum cōtexuit. lc.iii

Qui dū eūdē gloriosissimum paulū doctorē genciuꝫ sequeretur per plurimas terre marisqꝫ tribulaciones: digne ab eo huiusmodi testimonio diligencie meruit laudari Sic enim de eo scribēs corinthiis ait. Salutat vos lucas medicus charissim⁹ meus: qui est in dño fidelis Et thimotheo illustri viro scribēs dicit Lucas mecū ē sol⁹.

Et in alio quoqꝫ lc. iiii epistole sue loco sic ait de eo inter reliqua salutacionis verba Ecclesie dei q̄ erat corinthi: misimus eciam fratrem nostrū lucā: cui⁹ ē laus in euangelio ꝑ omnes sāctas ecclesias. Uere omni ore laudabilis est iste q̄ meruit a tanto aplo laudari ⁊ p̄dicari. l v

Laudemus ergo eū cum illo et nos charissimi ⁊ consona voce cordis et oris veneremur et verum medicū a deo missū aīarū predicem⁹ cuius oīa doctrine verba nichil aliud resonare videntur nisi anime languentis medicinam veram. Lectio sexta.

Ab ipso ergo puericie sue tempoꝛe castus perseuerans: neqȝ vxoꝛē neqꝫ liberos dicitur habuisse Sed apostolice pꝛedicacionis opus exercēs obiit septuagesimo quarto sue etatis anno plenus spiritu sancto. Cuius sacrū coꝛpus in bithinia est humatum Sȝ postea ad cōstātinopolitanam vꝛbē est translatum. Ubi multa ꝛ magna ꝓdigiorūȝ miracula ad laudē noīs sui per merita huius sācti euāgeliste opari dignaꝶ dn̄s noster iesus xp̄s Qui viuit et regnat cū deo patre in vnitate spiritus sancti deus ꝑ oīa secula seculoꝛū amē. Scdm̄ lu

IN illo tp̄e. (cam. x. cp̄ Designauit dn̄s iesus et alios septuaginta duos/ ꝛ misit illos binos ante faciē suā in omnē ciuitatē et locū quo erat ipse venturꝰs Et reliqua Dme. bti grego. pape. l. vii.

DOmin⁹ ꝛ saluatoꝛ noster fratres carissimi aliquando nos sermonibus aliqn̄ operib⁹ admonet. Ipa enī facta eius p̄cepta sūt Dꝫ dum aliquid tacit⁹ facit: q̇d agere debeamus innotescit.

ECce enim binos L.viii in pꝛedicacionē discipulos mittit. Quia enī duo sūt pꝛecepta charitatꝭ: videlicet amoꝛ dei et pꝛoximi: et min⁹ q̄ꝑ inter duos charitas haberi non potest. Lectio ix.

NEmo enī pꝛopꝛie ad se metipsuȝ charitatē habere dicitur: sed dilectio se in alterum extēdit: vt esse charitas possit. Binos ad pꝛedicandū mittit discipulos: vt hoc tacite nobis insinuet: quia qui charitatē erga alium non habet: pꝛedicacionis officiū nullatenus suscipere debet. Ad lau. et ad oēs hoꝛas oīa fiāt vt supꝛa dictū est cū orō. huius diei. Mēo. de sācto iusto orō vts̄. Ad scdas vesperas sup psal. hec sola ān. Dilecti deo. p̄. Dixit dn̄s. et ceꝭi psal de apl̄is. Cp̄m. Similitudo vultus. ℞. Cum ambularēt et cetera vt supꝛa dictum est.

¶ Sanctarū vndecī miliū virginū quarū coꝛpoꝛa in almifica ciuitate coloniensi requiescunt et earū ossa marimo cū honoꝛe veneranꝶ. Ad vs̄. sup psal. feꝛ. ā

O q̄ꝑ pulchꝛa ē casta generacio cū claritate īmoꝛtalis est enī mēoꝛia illi⁹ qm̄ apud deū nota ē et apud hoīes. Cp̄

UIrginitatis nomē est honoꝛabile qd̄ amplectentes pꝛudētes virgines leticiā bonoꝝ operum in coꝛde

atq conſciencia poſuerũt. ℞. Milibus vndenis p xp̄i noie paſſis Virginibus ſacris ſol uam⁹ numina laudis ℣. Occurrit ſponſas reddẽs ſpõſalia letus. Virginibus. Hym.

Jeſu rex ſaluator virginum/ que ſpꝛeuerũt amplex⁹ hominum/ tu coꝛonas reddis certaminũ/ vincentib⁹ auctoꝛẽ criminũ. Ponunt pꝛo te coꝛpus virgineum/ tibi libant cruoꝛem roſeũ/ per aſcenſũ lote purpureũ/ gaudent ſubtus altare aureum. Te virginũ vndena milia/ agnum paſcentem inter lilia/ ſubſequunt tua in atria/ iubi lando iugi leticia. Spõſe ſpõſas oꝛare facias/ quas pꝛo nobis clemens exaudias/ delẽdo culpas et miſerias/ duc nos ĩter dilectas filias. Sit laus deo patri ingenito/ virt⁹ nato ſit vnigenito/ cum ſpiritu ſimul paraclito/ pꝛo virginũ honoꝛe debito. Amen. ℣. Adducent regi virgi. ãn. O clemens deitas tibi pſallẽcium laudes voces ne aſperneres q̃s cum laude ſanctarũ anime virginum que tuo munere triũphantes ſeculũ cũ palma martyꝛii celi hodie meruerunt ingredi thalamum vbi magnificant nomen tuum in eternum. pſal. Mḡt. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deus da nobis in feſtiuitate beataꝝ virginũ martyꝛũq tuarũ vꝛſule ſociaꝝq eius congrua deuocione gaudere vt et potenciã tuam ĩ carũ paſſione laudem⁹: ⁊ pꝛouiſum nobis capiam⁹ auxiliũ. Per dñm. Inuita. Agnum ſponſum. In. i. noc. ãn. Purpureos floꝛes celeſti roꝛe madẽtes decreto dñi famoſa bꝛitannia miſit. p̃s. Dñe dñs. ãn In cunis poſite baptiſmi fõte renate et fidei vere ſunt legibus iniciate. p̃s. Celi enar. ãn. Has deitatis amoꝛ ſibi fecerat oꝛdine miro dñ retrahit mũdo feſtinat reddere celo. p̃s. Dñi eſt terra. ℣. Adducentur regi virgi. Lec. i

Beata virgo vꝛſula martyꝛii ſui per trienniũ mirabiliter celebꝛato pꝛeludio Cuꝫ iam pꝛopoſitã nupciarũ diẽ ſibi immineri videret conuirgines ſuas vt dñm pꝛecibus pulſarent ammonuit ne caſtitatis pcinctum perderent. ℞. Ecce bꝛitãnia mittit ad ethera xenia clara floꝛida germina labe carencia Soꝛte beata. ℣⁹. Ciuib⁹ angelicis ſolẽniter aſſociãtur. Lectio ſcda

Hiis dictis dum quaſi iã currentibus ſtimulum addidiſſet deuote deo virgines ex to

to corde pro sua virginitate conseruanda supernum cepe runt auxiliũ ardentissima spi ritus contricione inuocare. ℞. Has virgines et fidei et corporis cõmendauit integri tas has vite sinceritas & me ritorum exaltat sublimitas. ℣. Nomen igitur sempiter- num dabit eis quod non pe- ribit. Has vite since. Lectio iii. Quius autẽ dñs tam pia vo- ta non distulit: sed ventum de thesauris suis produxit ĩ- pulsamqȝ classem sub vnius diei noctisqȝ spacio secundo cursu in portum qui tielein dicitur integro tam nauium ꝙ puellarum numero pertu- lit. ℞. Innumerabilis virgi num chorus spreta liberorũ propagine Sponsũ qui in ce lis est perenni mẽte actu & ha bitu amplificare maluit ℣. Ecce florẽtẽ mũdũ mẽtis de spectu calcãdo. Spõsũ In se cundo noctur. ãn. Tandem decursis pariter puerilib9 an nis vt christo placeant tota virtute laborant. psal. Eru- ctauit. ãn. Illam miliciã tũc vrsula sancta regebat mili- bus vndenis constantem for te beata. ps. Deus noster. ãn. Filia regis erat britonum q̇ sceptra tenebat diues opum felix qui tali prole virebat. p. Fundamẽta. ℣. Media nocte Egressis aũt Lectio quarta cum post vespertinam refe- ctionem sompnus diurno la bore fessis obriperet Beata virgo vrsula vidit in somp- nis angelice claritatis viruȝ qui assistens Scito inquit fi- lia quia cum sororum tuarũ contubernio romam perue- niens peractis votis coloniã passura reuerteris. Tu autẽ. ℞. Cara deo soboles com- muni laude ferenda. In tene ris membris domino seruire studebat. ℣. Hec generacio florida nacio recta requirẽs In teneris mem. Lectio v. Cũqȝ beata vrsula cum su- is sodalibus romam visitas- sent sanctaqȝ limina deuote adorassent coloniam prospe ro itinere peruenerunt Ubi per idẽ tẽpus barbaroꝝ rabi es ingẽti feritate expugnare nõ destitit. ℞. Uirginitatꝫ ho noꝝ dec9 ecclie prĩcẽqȝ libertas Capit/ trũcat/ dilaniat. ℣. Hunorũ gladiis grex flori- dus atqȝ fidelis. Capit. L. vi Uirgines aũt cognita inhu manitate incolaꝝ sine omni inspiciõe ad terrã egresse sũt Et ecce barbari cum clamo- re super eas irruerunt et infi nitam illam multitudinem crudeliter peremerunt. Tu.

R. Uirginei floꝛes varios qui fertis odoꝛes vicere q̄ noſtis ſed vinci non valuiſtis. Reddite placatũ nobis quã ſēꝑ amaſtis. V⁹. Jã vox vr̄a ſonat noua cãtica laude ſonoꝛa. Reddite. Jn. iii. noc. ãn Agmina virginea ſacro ſpiramīe plena terrea deſpiciũt pꝛo xp̄o cũcta relinquũt. ps. Cãtate i. ãn. Accenſis animis pugnãt cũ pꝛīcipe mũdi: quo iã deuicto currũt ad pꝛemia regni. ps. Dñs regna. exul. ãn Agmīa celica dãt iubilamīa cũctipotēti virginib⁹ ſacris q̇ pꝛeſtat gaudia celi. ps Cãtate. ii. V. Pꝛudētes virgines acceperũt oleũ. R. Jn vaſis ſuis cũ lampadibus. Lcõ. vii Cũq̧ belluina illa rabies ad beatã vꝛſulã iugulando pueniſſet ſatellites moꝛtis. Pulchꝛitudine eius cõſpecta manũ animũq̧ repꝛeſſerũt. Jpſeq̧ pꝛinceps ſcelerũ libidine ſuccēſus. Ad blãdicias cepit deſcēdere. R. Uirginei cetus cēteno ſenoꝛe fructũ dñ reſerũt: Fuſo ſãguine celſa petũt V⁹. Ecce puellaꝝ ſacra coꝛpora dñ lacerãtur. Fuſo. l. viii Conſolare inquit dilecta qꝛ digna habita es que me toci⁹ europe victoꝛē merearis habere maritũ. Uirgo aũt cum huiuſmodi ſpõſũ cõtēpſiſſet. Cupiēs diſſolui et eſſe cũ xp̄o moꝛtis ſentenciã ꝑtulit. R. Clara colonia dulcia pignora leta meretur ſãguine ſctãrũ roſeo. Sup aſtra locatur V. Jllas qui ſequitur qui coꝛde pio veneratur. Super. l. ix Sicq̧ cãdidiſſimi exercit⁹ regina ictu ſagitte trãſuerberata ſup nobilē ſuaꝝ comitum acceruũ velut celeſtis margarita coꝛruit purpureoq̧ ſanguine quaſi ſcd̄o baptiſmate dealbata celos cũ ſuis penetrauit. R. Uirgineas mētes pꝛeuenit ſpũs alm⁹. Has ſibi mũdauit mũdãdo ſctĩficauit V⁹. Uictrices mũdi felici doꝛte beãtur. Has. Glia. Has. V. Media nocte clamoꝛ fact⁹ eſt. R. Ecce ſpõſ⁹ venit. Jn. l. ãn

JN agone ſpõſaꝝ xp̄i teſtimonia tua deus facta ſunt credibilia. ãn. Jntrarũt regis filie poꝛtas ei⁹ in cõfeſſione hinc omīs terra iubilet dño. ãn. Spõſaꝝ xp̄i aīe adheſerũt dño ⁊ iã dextra eius ſuſcepte laudãtur dñ iurant ī eo. ãn. Uirginũ vndena milia vicerũt flãmas foꝛnacis babilonis inde oīa benedicãt dñm. ãn. Laudate dñm de celis qui exaltauit coꝛnu virginalis populi. Capitulum.

Adhibierũt maioꝛē pulchꝛitudinē coꝛdis ſui

amātes dñm qb⁹ terrene nu-
pcie viluerūt q̄ terrenos am-
plexus nō desiderauerūt. hy⁹
Resonet eccl'ia laudum
modulamīa: vginū et
martyꝝ celebꝛās certamina.
Has ī pꝛelio passionis attri
uit acerbitas: et toꝛtoꝛis se-
uientis discerpsit crudelitas
Iā exute carnis mole xp̄m
sine nubilo: ꝓsequūt collau-
dantes cum iocundo iubilo.
Nunc suarū nobis pꝛecum
conferant suffragia: vt cū ip
sis gloꝛiemur in celoꝛū regia
Sit laus p̄rī/ virt⁹ nato/ gl'ia
spiritui: creatoꝛi redēptoꝛi rect
oriꝙ seculi. Amen. v⁹. Oleū ef
fusū. R. Nomē tuū dñe. ā In
regione viuoꝝ spōsū cubentē
in meridie inuenerūt cū quo
iā recepta vna stola feliciter
reqescūt q̊usꝙ iusticia ꝯuerta
tur ī iudiciū. p̄s. Bñdict⁹. or
Da nobis dñe deus no
ster sctāꝝ virginū mar
tyꝛūꝙ tuarū palmas incessa
bili deuocione venerari vt
quas digna mēte nō possum⁹
celebꝛare humilib⁹ saltē fre-
quētemus obsequiis. Per do.
Ad hor. ā. de lau. Ad. iii. Cap
Ornamētis celestib⁹ stu
dētes dei virgines: nec
quod licebat appecierūt nec
quod cogebatur ꝯtēserūt. R
Media nocte clamoꝛ fact⁹ est.
al. al. v. Ecce spons⁹ venit. v
Pꝛudētes vgines. Ad. ix. cp
Oleū effusū nomē tuū
dñe ꝓpterea adolescē-
tule dilexerūt ⁊ attraxerūt te
R. Pꝛudētes virgines acce-
perūt oleū al'a al'a. v⁹. In
vasis suis cū lāpadibus. v⁹.
Oleum effusum nomen tuū
domine. Ideo adolescētule.
Ad sedas ves. āe. de laudib⁹.
p̄. feria. dicantur Capitulum
Iste sūt pꝛudētes virgi
nes quib⁹ bonū coꝛam
deo testimoniū cōsciēciā ꝑhi
bebat in quibus mūda aīma
sēpiterno dei verbo secunda
copulat'. R. Uirgineas mē-
tes. hy⁹. Iesu xp̄e. v⁹. Addu
cētur. ān. O sacra virginitas
deo cara ⁊ angelis ī cui⁹ odo
re currentes adolescētule mū
di gloꝛiā calcauerūt hoꝛren-
da moꝛtis supplicia non ex-
pauerunt ideo hodie letan-
tes celi ciues eis obuiam pꝛo
cesserūt dicētes. gl'ia tibi dñe.
p̄s. Magt. oꝛacio. Da nobis
Eo die. ¶ Scti mūdi abba.
apud kilmūd et differt. Or
Ineffabiles creatoꝛ om
niū deus qui illos quos
vis per graciam viuificas in
tercedente pꝛo nobis beato
mūdo confessoꝛe tuo atꝙ ab
bate quesumus vt pꝛo nobis
eius sit grata ītercessio. ꝑ do.

Ad matu. ix. lec. fiāt. Lctō. i.

Venerabilis pater mūdus monachoꝝ abbas ex patre tulcano matre vero fechelem generacionem accepit q̄ cū ab eisdem ī pꝛime etatis adolescencie sue pecoꝛum custodie manciparetur spiritu sancto repletus quēdem virum religiosum diuine legis audiende gracia adiit pecoꝛibus in heremo sine custodia relictis: increpatus a patre cur pecoꝛa deseruit respondet quāto tēpoꝛe diuinis me insudare legibus permiseris tāto tempoꝛe pecoꝛa incustodita a lupis non peribunt. l. ii.

Sequente vero die pater viridei vt videret aīalia heremū perrexit et perueniens vidit duos lupos siluestres tanq̄ pastoꝛes custodientes pecoꝛa sua. Sciens autem pater filii sui sanctitatem mundum deseruit ⁊ ī arto se detrusit monasterio sancte conuersacionis habitum sibi assumendo et monachus effectus est beatus vero mundus ad beatum congallum abbatem et patrem religiosissimum se transtulit. Tu aūt dñe. Lectio. iii

Deinde ad sanctum perrexit sillenum abbatem qui inter omnes ybernicos sanctos vita et religione habitus est famosissimus sub eiꝰ regula decem et octo transegit annos pie et sancte in diuinis cōuersando quibus transactis ad yonam insulam in scocia peruenit in qua a beato columba habitū suscepit religionis Tu autem. Lectio quarta.

Sed beato columba de mūdo translato ad patriam sāctus mundus yberniam denuo quesiuit: cum in via ambulasset occurrit ei vir quidē diues euanus nomine petens vt sua animalia virtute diuina a languoꝛibus sanarētur beatus vero mundus ad pꝛoximum declinans vadum manu sua vadum benedicens et exinde animalia de eodem bibere pꝛecepit ex quo sanitatē accipere mererentur. Lctō. v.

Insuper anteq̄ veniret ad matrem et soꝛoꝛes vnam suarum soꝛoꝛum virginem viā vniuerse carnis ingressā fuisse pꝛophetice cognouerat cū q̄ secundo die post hūacionē eiusdem ad sepulchꝛum eius veniret misericoꝛdia motus genibus flexis dominū alacriter depꝛecabatur vnde sepulchꝛum vltro apertum est: et virgo viua surrexit quam matri sue denuo restituit. l. vi

Pauloq̄ post aliumq̄ moꝛtuum de moꝛte ad vitam re-

suscitauit: militem quēdā ab inimicorum suorum insidiis a morte preseruauit: mulierē sanguinis fluxum pacientem a morbo liberauit quēdā eciā lepra procussum ex angeli va ticinio curauit. Tantā enim graciam in conspectu domi= ni promeruit vt bis omni septimana ad sui consolacio nem celestis paranīphus a do mino sibi mitteretur: hiis et aliis miraculis suffultus eta te matura ad duodecim ka= lendarum nouembrium spiri tum deo reddidit et in eccle= sia de kilmond quā ipse pri⁹ fundauerat honorifice sepul ture traditur. Tu autē dñe.

Lctō. vii. et cetera oīa de cōi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti romani epyscopi et confessoris tres lectio. cum nocturno. et cetera de cōmuni vnius confessoris et pontifi= cis cum hac oracione. Oracio

Deus cui beatus roma nus pontifex ita san= ctitatis gracia decoratus cō= placuit: vt tuorum consor= ciū in celis promereretur sā= ctorum: da ecclesie tue quesu mus eius interuentu perpe= tuam consequi leticiam: cui⁹ deposicionis diem gratulan do celebrat solennem. Per.

¶ Sancti mernoci epyscopi et confessoris patroni de kil mernoch. Oracio.

Omnipotens sempiter= ne deus qui beato mernoco confessore tuo atqꝫ pontifice in tui nominis virtute infir mitatibus variis sanitatem largiris. concede propicius: vt qui eius petimus auxiliū mentis et corporis dono gra cie tu nobis tribuas puritatē.

Deinde fiet memoria de mar tyribus crispino et crispinia no cū mediis lectio. eorūdē. ān. Gaudent celis. ꝛc. Orō.

Deus qui sanctis mar= tyribus tuis crispino et crispiniano ad hanc glo= riam veniendi copiosum mu nus gracie contulisti: da no bis famulis tuis nostrorum veniam peccatorum vt san= ctorum tuorum intercedenti bus meritis ab omnibus me= reamur aduersitatibus libe= rari. Per dominum nostrum

Ad matuti. ix. lectio. fiant de cōi vni⁹ cōfessoris et pontifi cis cum memoria et mediis le ctio. de martyribus vt s̄. f. iiii

Crispinus ꝛ crispinian⁹ sues sionis ciuitatem ingressi/ ho spicium sue peregrinacionis elegerūt. Cognitaqꝫ gentiliū crudelitate: labore manuū viuere cupientes: artem suto riam didicerunt. Tu. Lcō. v

Maximianus hoc audiens: pro eis perquirendis rictiouarii dixerit: quos in predicta urbe inuenit calciamenta pauperum sarcientes Cumque eos a fide xpi non posset reuocare fustibus eos cedi fecit et ad singulorum colla molas suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Lectio sexta.

Post hec pice adipe et oleo feruentibus: eos precipitari iussit Quibus ostensum est eos illucescente die victores a dno coronari. Maximianus autem satellitis sui rictiouari utrumque gladio feriri iussit: et corpora canibus derelinqui: que xpo custodiente manserunt intacta. ¶ Sancti beani epi et confesso. ad matuti. nouem lec. fiant oia de coi unius confessoris. et poti. cum hac or.

Deus qui prope es oibus inuocantibus te in veritate doce nos per intercessionem sancti beani confessoris tui atque pontificis: te sincero inuocare corde ut a te digne mereamur exaudiri. Per do. ¶ Apostolorum simonis et iude ad utrasque vesp. ad. matu. et

Scimus quoniam ad iii. cp. diligentibus deum omnia cooperant in bonum: his qui secundum propositum vocati sunt sancti. R. Qui sunt isti. Hymnus.

Beate symon et thadee inclyte: cernite nostros gemitus cum fletibus: quique per lapsum meruimus baratrum: per vos celorum mereamur aditum Annue xpe. Et dicat in hoc hym. Per horum tibi cara merita. et cetera de coi apo. cum

Concede qs oipotens deus ut sicut apostolorum tuorum simonis et iude gloriosa natalicia preuenimus sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam ipsi pro nobis preueniant. Per do. Ad cople. oia fiant sicut in festo sancte trinita. Ad matu. Le. i

Simon cananeus et iudas zelotes cum persidem fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen et arphaxat: qui a facie sancti mathei de ethiopia fugerant Tempore illo dux regis persarum alias babyloniorum contra indos qui fines persidis inuaserant susceperat bellum. Quo deos suos consulente: nullum ei dabant responsum. Lec. ii.

Tunc ydolorum pontifices in aliam ciuitatem perrexerunt. Quibus demon ibi manens ait. Dii vestri vobis responsum dare non possunt: quia apostoli dei viui: unus simon et alter iudas ibi sunt Nullusque deus illis presentibus audet loqui

Tunc dux perquiri eos fecit Quib⁹ inuentis q̄siuit q̇ essēt aut quare venissent. lc. tercia

Sanctus simon respondit: apostoli sum⁹ iesu xp̄i: salutis q̄ vestre causa venim⁹: vt deū q̇ in celis ē possitis cognosce re. Cui dux vvaradach ait. Quī audio deos nostros nō esse ausos vobis presentibus loq̇: vos nobis p̄dicite quos belli exit⁹ habituri sum⁹. l. iiii

Dixit ei simon Hodie inter mitte profectionē: et cras ve nient nuncii pacē nūciantes et tributū solitū referentes. Iussit ergo dux eos in crasti num custodiri Crastina vero die hora tercia venerūt quos premiserant cū legatis indo- rum: oīa sicut apl̄i p̄dixerant

Dux igitur (nūciantes. l. v. duxit ad regē apl̄os Qui ro gatu regis et ducis morabā tur in babylonia vno anno et mensibus trib⁹: multa mi- racula faciētes Intra qd tē pus vna cū rege et primati- bus suis quadraginta milia hominū baptizati sunt: excep- tis mulieribus et paruulis. Quo facto fugerūt predicti magi in ciuitatē samur: ⁊ om nē populum contra aposto- los incitauerunt. Lectio vi.

Quo cū peruenissent apo- stoli tenti sunt et ducti ad tē plum solis Stabat autē in vna ede tēpli quadriga solis et in alia quadriga lune. Fa ctoq̄ silencio: dixit simon ad simulachrū solis. Precipio ti bi demon: exi de simulachro solis et comminue illud Qd cum iudas simulachro lune dixisset: egressi duo ethiopes horribiles vultu: cōfringen- tes simulachra vlulatum di re vocis emittebāt. Tūc om- nes pōtifices in apl̄os xp̄i ir- ruētes īterfecerūt eos Tres vltime lectiones legant de ex posicione euāgelii. Scdm io

In illo tēpo (hānē. xv. c re. Dixit ies⁹ discipulis suis. Hec mando vobis vt di ligatis inuicē. Et rel. Omel. excerpta ex cōmēta. btī augu

Merito magister (epī. l. vii bonus dilectionē sic sepe cō- mendat tanq̄ sola precipien- da sit: sine qua nō possūt cete ra bona pdesse: et que nō po- test haberi sine ceteris bonis quib⁹ hō efficitur bon⁹. l. viii

PRo hac autē dilectione pacienterdebemusesciā mundi odia sustinere. Neces- se est enim vt mund⁹ nos ode rit: quos cernit nolle dilige- re quod diligit. Sed pluri- mum de seipso dominus cō- solatur qui cum dixisset Hec mando vobis vt diligatis in

uicem: adiecit ꝛ ait. Si mūdꝰ vos odit scitote qꝛ me pꝛioꝛē vobis odio habuit. Lectio. ix Cur ergo se membꝛū supꝛa verticē extollit? Recusas esse in coꝛpoꝛe/ si non vis odium mundi sustinere cum capite. Si de mundo inquit essetis/ mūdus qđ suū erat diligeret. Uniuerse vtiqꝫ hoc ait ecclesie quam plerūqꝫ eciam ipsaꝫ mūdi nomine appellat: sicut est illud. Deus erat in chꝛisto mundum reconcilians sibi. Non venit filius hominis vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum.

Et cetera ad matutīas. et ad omnes alias hoꝛas de cōmuni apostoloꝝ dicūtur. Capm Scimus quoniam. Oꝛacio.

Deus qui nos per beatos apostolos tuos simonem et iudā ad agnicionē tui nominis venire tribuisti da nobis eoꝛū gl'iam sempiternam et ꝓficiendo celebꝛare et celebꝛādo ꝓficere. Per. Ad. ii. veš. R. Ciues apl'oꝝ. vtš. in cōmuni apostoloꝛum Sctē kēnere vgi. ꝛ mr. patrone de kirkpuer ī galwedia.

Datoꝛ omnium (Oro. bonoꝛum deus da nobis meritis sancte kennere virginis et martyꝛis tue coꝛdis puritatem vt te perfecte diligere et digne laudare ac sapere ꝙ dulcis et suauis es omnibus inuocantibus te valeamus. Per dnm. Lectio pma.

Cum beata vꝛsula diuinis parens motibus cū suis sodalibꝰ romam aggredi ad visitandū limina beatoꝛū petri et pauli apostoloꝛū ꝓposuisset ad beatam kenneram eius cōsanguineā nūcios misit in oꝛchadam minoꝛem ad vꝛbem dictā oꝛchadam rogans vt secū vellet ꝓficisci. Que pꝛecibus eius libēter annuens obtenta parētū licencia: ad eam ꝙtocius pergebat. Pater aūt eius aurelius ac mater floꝛencia de absencia filie sue kēnere dolebant. Tu aūt. Lectio. ii.

Beata igiť vꝛsula cōgregatis sodalibus suis peregrinacionem cōceptā ꝓficiens ꝛ in redditu apud coloniā nauigio veniens martyꝛiū ꝑpessa est cū aliis virginibus poꝛro in illo tēpoꝛe quo sancta virginū turba sic martyꝛizata est affuit. illic rex reni videns virgines atrociter necari deniqꝫ beata kēnera nauim egrediente ac ꝓ xp̄i amore libenter martyꝛiū pati volenti dictꝰ rex ob eius elegan ciā miā motus eā pallio texit secūqꝫ ad oppidum renēn vbi

morabatur pducens: ab illa morte deo fauente pterit hec ſola virgo kennera de illo felici virginū collegio ſupſtes legitur permanſiſſe. Lcō. iii.

Hiis itaq; pactis beata kennera in hoſpicio regis criſtēs deū ſēper pre oculis habuit a mādatis eius nō errās imo indeſinenter orōnibus vigiliis abſtinenciis et aliis operibus bonis vacās ibat de virtute in virtutē omnē ornatū ſeculi cū gl'ia cōtēpnens pauperibus ſecundum ſuā poſſibilitatem ſubuenit. Et quia gl'ia ſequitur humilitatē rex kenneram cōſiderans virtuoſis operibus feruenter incendere eam vniuerſe preferens familie clauesq; regni eidem cōmiſit qua prerogatiua accepta kēnera ſe in aliquo nō extulit qui pocius humiliās regi regine totiq; familie cōmoda fuit in cūctis licitis ac honeſtis hac de cauſa dilecta erat a rege ſuper omnes ei ſeruientes. Tu aūt. Lctō. iiii.

Regina vero perpēdens ſingularem regis amorē ad virginem inuidebat ei ſupra modū: cupiens nomen eius preclarum quōlibet denigrare quapropter aliquando rege diſcumbente ficta mala de ſācta virgine narrauit vt eum ab amore eius euelleret. Sed quia vincit opus verbum rex indignatus fidē regine nō adhibuit indicens eidem ſilenciū quia kenneram in omnibus fidelem reperit. Unde regina grandiori cōcepta inuidia ad cōfuſionem ſancte kēnere īquātū potuit per phas et nephas anhelabat. Tu autem domine. Lectio quinta.

Poſt aliquod vero tempus cum kennera acceptis in ſinu ſuo panibus ad vſus pauperum palacium pertranſiret viſa eſt a regina que regē ita alloquitur: domine mi: rex ecce kennera vobis perdilectata prodigaliter bona veſtra ſpgit ſicut oculata fide pcipe poteritis vocat a rege kennera que multum perterita deum humiliter inuocauit quatenus ab inſtanti cōfuſione liberaretur. Tunc diuina clemencia panes in aſſulas vertebantur quas rex in ſinu ſuo videns reginam verbis duris increpauit. Tu autem. Lectio. vi.

Ab igitur illa hora conſiderans regina q nō poſſit kenneram verbis ledere: moliebatur eam occulte interemere conſilium a ſua pediſſequa requerens qualiter hoc oportune perficere poſſet.

Intelligens pedissequa regi-
ne voluntatem cum ea in
mortē innocētis virginis cō
spirauit. Rege vero venaciōis
causa ad aeris tēperiē equitā
te kēnerā prostratā quodā sin
gularis opis manitergio qđ ad
huc in eiusdē ecclesia est/ strā
gulātes sepelierunt eā in sta-
bulo suffocatam. Lectio. vii.
Postꝙ autē hoc enorme sce-
lus ab eis est ppetratū nūꝙ
se alicui reuelaturas pmise-
rūt. Rege vero post pusillū
tēporis a venatu redeūte re-
gina gestu placido occurrit ip
sum iocūdo vultu salutauit
ppendens rex reginā cum fa
milia sibi obuiantes kēnerā
vero nō videns vbinam esset
quesiuit. Cui regina malefi-
cium suū abscōdere satigens
precogitato mendacio respō
dit dicens. In absēcia vestra
dn̄e rex parentes kennere ad
nostram māsionē venerunt
eamq secū cum festinacione
nimia deduxerunt. Lcō. viii.
Interea regis equi ad stabu
lū ducti in quo sācta kēnera
sepulta fuit nequaꝙ verberi
bus aut stimulis cōpelli pote
rāt vt intrarēt. Quāobrē du
cti ad aliud stabulū faciliter
introiebāt. Rege aūt de ves-
pere discumbente stabulari⁹
in illo loco stabuli in quo sā
cta kennera tumulata fuit ar
dentes cādelas ad instar cru
cis vidit et regi celeriter nū-
ciauit. Quo audito rex gran
di stupore pplexus iussit veri
tatē diligēcius experiri. Cur
rētes igitur famuli ad stabu
lū cādelas ardētes de longe
viderūt. Sed cum appropin
quant ab oculis eorum peni-
tus euanuerūt. Tu aūt. lc. ix
Cūꝙ stabulū īgressi fuissēt
vidētes recētē terrā nouiter
cōmotā eā effoderunt Cor-
pus quoq beate kennere vna
cū manitergio quo strangu-
lata fuerat inueniētes/ de fo-
uea leuauerunt: et per beatū
vuilbrordū traiastensē epm
miraculose digno cū honore
paulopost trāslatū est. Tu.
Cetera omnia de communi
vnius virginis nō martyris
¶ Sācti talaricani ꝯfesso. et
pōtifi. patroni de fridressor
Omnipotens sempiterne deus/
reple q̄s corda nostra
beati talaricani ꝯfessoris tui
atq pōtificis intercessione et
meritis inextinguibili dile-
ctione: quā peccator flumi-
na in nobis nūꝙ extinguere
possint. Ad mat. ix. l. stāt. l. i.
Talaricanum in cuius
reuerēcia et honore pre
sentē colimus diē ab ybernie
magnatibus parentibus spe

stabilibus genitū accepimus et a btō gregorio sācte romane ecclesie summo pontifice. nō sine magno mysterio ad incredulas cōuertēdas gentes episcopali decoratū laurea. Cuius mos erat quotidianas hostias deo offerre/ ita q nullꝰ pene dies vite sue abscederet q nō oīpotenti deo hostiā placacionis immolaret. Cui cum sacrificio cōcordabat vita. Tu aūt. Lctō. ii.

Nam cuncta que habebat in elemosinis tribuēs cū ad horā offerēdi sacrificii venisset: veluti totus in lacrimis desluēs: semetipsum cū magna cordis cōtricione mactabat: et peccatorū suorū maculas tersit lachrimis et velut celestis medicꝰ singulis qbuscūq viciis obuiās salutaria adhibebat medicamenta. lc. iii.

Et sicut arte medicine calida frigidis: et frigida calidis curātur ita beatꝰ ipse talaricanus cōtraria pctīs studuit opponere medicamina vt lubricitati cōtinenciā tenacitati largitatem iracundie mansuetudinem elacioni humilitatem et ita aliis viciis virtuti et dei legi aduersātibꝰ amoris timoris et dilectionis dei et proximi imposuit frenum ita vt singula carnis vicia in eo penitus extinguerentur. Nec tātum studium exercuit vt in eo carnis passiones nō dominarētur sed vt aliis sāctum viuendi modum relinqueret. Borialem ferme scocie plagam sua predicacione et exemplo a gētilitate ad fidem conuertebat ecclesias et deo tēpla consecrauit ex quibus in presens illius in honore nonnulla eiusdem consecrate existunt quas in aberdonen morauie et rossie dyocesibꝰ experiri potest quisquis ex cuius beati viri meritis in eisdem morborum fiunt sanitates et miracula plurima Tu autem domine. Lcō. iiii.

Tādē btūs ipse talaricanꝰ variis in mūdo agitatis periculis conuocatis discipulis et sociis missā solito celebrabat more acceptoq corpore dominico oībus pacem et bñdictionē in dño dedit/ quibus pactis ad lectulum rediit ibiq iacens dum sacerdotes suos ac ministros circunstetisse cerneret mortem appropinquātē aperte cognoscens quasi vltimum vale dicens de seruando vinculo caritatis eosdē admonebat et quāta debuissēt inter se vniri cōcordia predicabat. Lectio. v.

Morq astātibꝰ cunctis hiis

dictis ipse manib⁹ suis vt ocu
los clausit lintheo cum qui-
bus gestis tradidit deo spiri
tum ad terciū kalendas no-
uembris Sicqꝫ sanctā animā
suā ad gaudia perueniēs eter
na a carnis corrupcione sol-
ui promeruit quā iam cū an-
gelis cernim⁹ in celo colloca
ri pro nobis deo interceden-
do cui est honor in scla. Tres
vltime lectio. de expōne euan
gelii Scdm matheum xxv. c.

IN illo tēpore Dixit ies⁹
discipulis suis parabo-
lam hanc Homo quidē pere
gre proficiscēs. Et ce. Ome.
beati gregorii pape. Lec. vii.
Sciēdū vero est: qꝫ nullus pi
ger ab hac talenti accepcione
securus est. Nullus nāqꝫ est q̄
veraciter dicat. Talentū mi
nime accepi: nō est vnde raci
onē ponere cogar. Talēti ei
noīe: cuiuslibet pauperi eciaꝫ
hocipsū reputabit: qđ vel mi
nimū accepit. Alius nāqꝫ ac-
cepit ītelligēciā p̄dicacionis
ministerium debet ex talento
Alius terrenā substāciā acce-
pit: erogacionē talēti debet ex
rebus. Ali⁹ nec ītelligēciā in-
ternorū: nec rerū affluēciam
accepit: sed tñ didicit artem
qua pascit Ipsa ars ei in talē
ti accepcione reputabit Ali⁹
nichil horum assecutus est: sꝫ
tamen fortasse locum famili
aritatis apud diuitē meruit:
talentū profecto familiarita
tis accepit. Si ergo nichil in
digentibus loquitur: pro ta-
lenti retencione dānat. L. viii
Habens igitur intellectum:
curet omnino ne taceat. Ha-
bens rerū affluenciam vigi-
let: ne a misericordie largita
te torpescat. Habens artem
qua regitur: magnopere stu-
deat: vt vsum atqꝫ vtilitatem
illius cū proximo parciatur
Habēs alloquēdi locū apud
diuitē: dānacionē p retento
talento timeat. Si cum vale
at nō apud eū p̄cib⁹ ītercedat
Tantū quippe ab vno quoqꝫ
nostrum vētur⁹ iudex exigit
quātū dedit. Ut ergo de talē
ti sui racionib⁹: redeūte dño
quisqꝫ securus sit: cum timo
re penset quotidie quod acce
(pit. Lectio. ix.
Ecce nāqꝫ iā
iuxta est: vt ille qui peregre p
fectus est redeat. Quasi pere-
gre quippe abiit: qui scilicet de
hac terra in qua natus est lō
ge discessit. Sed profecto re-
uertitur: vt de talentis racio
nes ponat: qꝛ si a bona actio
ne torpescimus: de ipsis donis
que contulit nos districtius
iudicat. Consideremus igi-
tur que accepimus: atqꝫ in e-
rogacione vigilemus. Nul-

la nos a ſpiritali opere terre
na cura impediat: ne ſi in ter=
ra talentum abſconditur: ta
lenti dominus ad iracundi=
am prouocetur Piger ergo
ſeruus cum iam iudex culpas
examinat: talentum de terra
leuat: quia ſunt pleriq; qui
tunc ſe a terrenis deſideriis
vel operibus ſubtrahūt: quā
do iam per animaduerſionē
iudicis ad eternum ſupplici=
um trahūtur. Unde ergo de
talenti noſtri ponenda racio
ne vigilemus: vt cum iam iu
dex ad feriendum imminet
lucrum nos quod fecim⁹ ex=
cuſet. Tu autem domine.
¶ Sancte beghe ỽginis nō
martyris. Oracio.
Deus qui cunctarū vir
ginum caſtitatis es cuſtos be
ate virginis tue beghe preci=
bus aures pro nobis ſuppli=
cantis tuas conferre digna=
re et tibi fideliter ſeruienti=
bus omnem extingue libidi=
nis flammaz. Per dominum
Memoria de ſancto quītino
martyre cum hac oracione.
Sancti quintini Orō.
nos dñe martyris tui:
venerāda feſtiuitas muniat
et fragilitati noſtre ſubſidi
um exoret. Per do. Ad ma=
tu. ix. lec. ſiant. Lectio. i
Begha virgo glorioſa
cum a parentib⁹ cōiugali da
retur thoro audiens q̄ tanta
xp̄i fides in britānia floruc=
ret yberniā vnde duxerat or
tū et parētes reliq̇t Accepto
q̄ oraculo ab angelo ī ſōnis
dñi ſopor oēs q̇ īfra paternas
lares erant oppreſſerat Clā
regea deſeruit palacia et ad
marina littora cōfeſtim ſe p̄
parabat et ad portū quēdaz
aptū perueniens nauim p̄pa
ratā iuxta diuinū p̄miſſum
Illāq; ingreſ(adinuenit. R. ii
ſa proſpero curſu in ſcociam
peruenit q̄ poſt longā ſuā et
diuturnā p̄egrinacionē in ie
iuniis et vigiliis et orōnibus
continuis corpus ſuū caſtigā
do a beato patre et ſctiſſimo
viro aidano ep̄o tp̄e quo oſ=
wald⁹ in northūbria rex re=
gnauit xp̄ianiſſim⁹ p̄mū bñ=
dictionis velamē in britānia
accepit quā p̄mā monialium
religionis ꝯſtituit abbatiſſā.
Cōſtructaq; cellula p (R. iii.
p̄fatū regē oſwaldū ī inſu
la quadā deſerta quā pluri=
mas virgines deo ſanctas et
corpore caſtiſſimas ſibi aſſo=
ciauit quas begha beata cum
omni diligencia et cordis vi
gilancia in diuina inſtruxit
lege et vt mater ſibi cariſſi=
mas filias ad deo ſeruiēdū q̄
benigne p̄ſuaſit ꝛ exhortabat

Medie lec. de sācto quintino
Sanct⁹ quin (martyre lc. iiii.
tinus ad predicandū verbuz
dei in gallias directus: ī vrbe
ambianēsiū resedit: ibiqꝫ do
mini fidem annūciare cepit.
Tunc a domiciano directus
est rictiouar⁹ vt xp̄ianos pu
Ueniens itaqꝫ (niret. lc. v.
rictiouarus ad ciuitatē am=
bianensiū et famā quintini
audiens cōprehendi euz fecit:
et sibi presentari. Cui dixit.
Quid passus es: vt eū qui ab
hominib⁹ crucifix⁹ est colas?
Quintinus respondit. Uera
nobilitas ē recognoscere fa=
ctorē celi et terre et omnium
creaturarum. Lectio sexta
Tunc rictiouar⁹ ait Quin=
tine sacrifica diis alioquī di
uersis te penis faciā interire.
Quintin⁹ ait. Fac qd vis: qr
minas tuas non timeo. Ri=
ctiouarus vero iussit eū cedi:
et calcē acetū ⁊ sinapiū in os
eius infundi. Et post multas
penas: iussit eum decollari.
Quo facto columba cādida
ex eius collo exiens celos pe=
netrauit. Tu au. Lectio. vii.
Sed btā hilda vgo deo dedi
tissima a gallie confinib⁹ re=
uersa que ibidem in moniali=
um regula erudita erat audi
taqꝫ per prefatā sāctā beghā
eius fama et monastice con=
uersacionis regularis obser
uancia vt ocius contempla=
cioni vacaret accessit ad ai=
danum episcopū petēs ab eo
vt virginē hildam consecra
ret abbatissam et eaz a dicto
officio exoneraret Beat⁹ ve
ro ep̄us votis virginis ānu=
ens candē absoluit et omniū
virginū consensu in abbatis
sam beatā hildā elegerūt sub
cuius custodia beata begha
vsqꝫ ad vite sue exitū sancte
viuendo permansit. Le. viii.
Reuolutis itaqꝫ in ea pluri=
bus ānis ī magna mētis pu=
ricia pridie kalēdas nouem=
bris oībus angelicis sociata
virtutibus aīa sanctissima a
corpore diuisa excelsas pene=
trauit sup ethera nubes cor=
pusqꝫ terre tradebat pulueri
bus qd in eisdē p annos cir
citer quadrigentos ⁊ sexagī
ta cunctis mortalibus inco=
gnitū iacebat qd diuinitus
reuelatū nūc digno cū hono
re translatū ē in monasterio
de qubitbe ī magno habetur
precio languidis in presens
sanitatem prebens. Lectio ix
Beata igitur begha reb⁹ hu
manis iam corporaliter exēp
ta q̄ preciosa fuerit in conspe
ctu dei eius sanctissima ani=
ma crebra diuersis ī locis at
testātur facta miracula. Nā

territoꝛiũ eiusdẽ vndiqꝫ eius meritis a quibuscũqꝫ furtis/ rapinis/ molestiis: aut iĩuriis gaudet immunitate de gallia Uir eciã quidã diues Carnotensis vꝛbis q̃ duos habuit filios. vnũ paraliticũ et a natiuitate mutũ q̃ sue hereditati de iure succedere debuerat alterum fistula occupabat q̃ plurima sanctoꝛũ suffragia postulauerat tandẽ diuinit⁹ admonit⁹ beatã beghã ꝛ sepulchꝛum eius cũ filiis suis visitauit qui in orõne paululum perseuerãtes vna hoꝛa sanitati restituebantur. Tu autẽ Cetera oĩa de cõi vnius virginis non mar. cũ orõ. p̃dicta

Ⅽ In vigilia omniũ sanctorum Ad pꝛimas veſ̃ ãn Sãcti dei omẽs qui estis consoꝛtes supernoꝛum ciuiũ intercedite pꝛo nobis. p̃s. Laudate pueri. ãn. O q̃ gloꝛiosum est regnũ in quo cũ xp̃o gaudent oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũqꝫ ierit. p̃. Laudate dñm omnes gentes. ãn. Fulgebũt iusti et tanq̃ scintille in arũdineto discurrent iudicabunt naciones et regnabũt in eternũ. p̃. Lauda aĩa mea. ã. Sãctũ et verũ lumen et admirabile ministrans lucẽ his qui permanserunt in agone certaminis recipient a xp̃o splẽdoꝛem sempiternũ in quo assidue felices letant. p̃s. Laudate dñm qm̃. ãn. Dẽs electi dei nr̃i memoꝛamini ante deum vt vestris adiuti pꝛecib⁹ mereamur vobis adiũgi: p̃s. Lauda hierusa. Cp̃m. Ecce ego iohannes vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab oꝛtu solis habentẽ signũ dei viui: ꝛ clamauit voce magna quatuoꝛ angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens: nolite nocere terre et mari neqꝫ arboꝛibus quoad usqꝫ signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eoꝝ. ℞. Laudem dicite deo nr̃o oẽs sancti eius et qui timetis deũ pusilli et magni Dm̃ regnauit dñs deus noster oĩpotens Gaudeamus et exultemus et demus gloꝛiam ei. v⁹. Genus electũ gens sancta populus acquisicionis memoꝛes memoꝝ laudate deũ. Dm̃. Glia. Hymn⁹

IEsu saluatoꝛ seculi: redemtis ope subueni ꝛ pia dei genitrix: salutẽ posce miseris. Cetus omnes angelici: patriarcharũ cunei: et pꝛophetarũ merita: nobis pꝛecentur veniam. Baptista chꝛisti pꝛeuius: et clauiger ethere⁹: cũ ceteris apostolis: nos soluant nexu criminis. Chor⁹

sacratus martyrū: cōfessio sa cerdotū: et ꝟginalis castitas: nos a peccatis abluant. Cle ricoꝛū suffragia: omnesq3 ci ues celici: annuāt votis suppli cum: et vite poscāt pꝛemium. Laus honoꝛ virtus gloꝛia: deo patri et filio: sācto simul paraclito: in sempiterna secu la Amen. v̄. Letamini in dn̄o ān. Beati estis sancti dei oēs qui meruistis consoꝛtes fieri celestium virtutū et perfrui claritatis gloꝛia: ideoqꝫ pꝛe camur vt memoꝛes nostri in tercedere dignemini ꝓ nobis ad dn̄m deū nostrū. p̄s. Mḡt Domine deus no- Drō ster multiplica super nos graciā tuam: et sanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ pꝛeuenimus glo riosa solennia: tribue subseq̄ in sancta pꝛofessione leticiā3 Per dn̄m. Nulla fiat memo ria ad has veš. nec ad matu ti. nec ad scd̄as vespe. nisi qn̄ hoc festū in dn̄ica cōtige: tūc enim fiat memo. pꝛiuatī de do minica: sed non de trinitate nec eciam fiat ꝓcessio Simi liter fiat ad scd̄as vespe quā do hoc festū in sabbato con tigerit Ad completoꝛium ān Sanctoꝛū pꝛecibus cunctoꝛū redde salute3 coꝛpoꝛis et aīe xp̄e tuis famulis. p̄s. Cum in uocarē. cp̄. Tu in nobis. hy9 Saluatoꝛ mundi. v9. Custo di nos. ān. Lucem tuam. p̄s. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitato. Uenite adoꝛemus dn̄3. Qui in sctīs suis gloꝛio sus est. p̄s. Uenite. hym. Ie su saluatoꝛ seculi. In pꝛimo noctur. ān. Adesto deus vnus omnipotens pater et filius ⁊ spiritus sanctus. p̄s. Domi ne dn̄s noster. ān. Sicut liliū inter spinas sic amica mea ī ter filias. p̄s. Celi enarrant. ān. Laudemus dn̄m quē lau dant angeli quem cheru bin ⁊ seraphin sanctus sanct9 sanctus pꝛoclamant. p̄s. Bn̄ dic. i. v9. Letamini in domi no. Sciendū est ꝙ in hac fe stiuitate seruetur oꝛdo pꝛepo sterus in lectionibus legen dis/ et responso. cantandis q̄tum ad dignitatem lectio num et cantoꝛum: ita tamen ꝙ excellencioꝛ persona ꝑma3 lectionem legat. Et ita fiet de scensus sicut ī aliis festis du plicibus fit ascensus. Pꝛimū R̄m. a duobus excellencioꝛi bus cantetur et ita fiat descē sus modo lectionū ipsarum oꝛdine seruato: octaua lec. le gatur viii. R̄. cātet sicut ibi dem notatum sit. ix. lectio. le gat sacerdos ix. R̄. tres sacer dotes cantent. Cetera in su perioꝛi gradu Benedictio.

In charitate perfecta confirmet nos trinitas sancta. Lectio pma de trinitate et legatur ab excellenciori persona.

Legimus in ecclesiasticis hystoriis q sanct9 bonifacius qui quartus a beato gregorio romane vrbis episcopatum tenebat: suis pcibus a foca cesare impetrauit donari ecclie xpi tēplũ rome qd ab ãtiquis patrib9 pãteõ vocabatur: quia hoc quasi simulachrũ omniũ videret esse deor. In quo eliminata omni spurcicia fecit ecclesiã scte dei genitricis atq omniũ sanctor xpi: vt exclusa multitudine demonũ: multitudo ibi sanctorũ a fidelibus in memoria haberet. R. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas / equalis gloria / coeterna maiestas / patri prolicq sanctocq flamini Qui totum subdit suis orbem legibus. V. Prestet nobis graciã deitas btã patris ac nati pariterq spiritus almi Qui to. Benedictio Per intercessionem sue matris bñdicat nos fili9 dei pris. Lectio ii. de sctã

Beata quocq dei (maria. genitrix et semper virgo maria: templũ dei viui: sacrariuz spiritussancti: virgo ante partum: virgo in partu virgo post partum: presentis diei solennitate cum suis virginibus expars nullo modo credēda est. Uerum quia nõ solum huius sancte genitricis dei: sed eciam omniũ sanctorum honore hec dies dedicata est: nos fratres tantorũ patrocinia intercessorum tota mentis intencione queramus: vt eor precibus ad eterna gaudia perducamur. R. Felix nãq es sacra virgo maria: et omni laude dignissima Quia ex te ortus est sol iusticie christus de9 noster. V. Ora pro populo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu: senciãt oẽs tuuz leuamen: quicũq celebrãt tuam solẽnitatẽ. Or ex te. Bñdictio. Ad societatẽ ciuiũ supnorũ pducat nos rex ãgelor

Lectio tercia de angel.

Omnipotẽtem deũ itaq fratres laudemus et glorificemus q̃ supna celorũ regna spiritib9 ãgelicis ad laudez et gliam atq honorez noĩs sui atqz maiestatis in perpetuuz miro ordine collocauit. De q̃bus plura loqui pertimescimus: quia soli deo scire est: quomodo vel quemadmodũ eorum nobis inuisibilis absq contagione seu diminucione in sua sola puritate con

sistat natura. Sed tamē nouē esse ordines āgelorꝫ ad dei iudicia ac ministeria cōplenda/ testāte sacro eloquio cognouim9. R. Te sctm dnm ī excelsis laudāt oēs āgeli dicentes. Te decet laus et honor dñe. V. Cherubin quoqꝫ ac seraphin sctūs pclamant ꝫ oīs celicus ordo dicēs. Te. Glia. Laus. In. ii. noct. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ps. Bonū est cōfiteri dño. ān Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternū. alla ps. Bñdicā. ān. Isti sūt sancti qui pro dei amore minas hominū cōtēpserūt sctī martyres in regnū eternū exultant cum angelis: o q̄ preciosa est mors sctōrꝫ: qui assidue assistūt ante dñm et ab inuicē nō sūt seperati. ps. De9 venerūt gentes. V9. Exultent iusti.

Bñdictio. Patriarcharꝫ merita nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta de patriarchis et prophetis.

Est adhuc fratres qd de hac eadem tā pulchra atqꝫ preclara festiuitate loqui debeamus: q̄ nō solū angelicis spiritibus: verū eciā oīb9 sāctis: qui ab exordio mundi in terra sūt pcreati honorabiliter dedicata cōsistit. Ex quibus primi fuerūt patriarche viri religiosi atqꝫ gliosi in vita sua: patres pphetarꝫ ꝫ apostolorꝫ quorū memoria nō derelinquetur: ꝫ nomen eorum manet in eternū: qr deo digni inuenti sunt: hos sequitur electio pphetarꝫ: cū quib9 locutus est deus: et ostendit illis secreta sua/ vt ventura tanq̄ presencia agnoscerent et nūciarent. R. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dño preparauit in heremo. V9. Fuit homo miss9 a deo: cui nomē iohānes erat. Qui viam dño

Bñdictio. Aplorꝫ. intercessio nos iūgat angelorū cōsorcio

Lectio quinta de apostolis.

Iohanni athlete dei electo cōcordat duodenus aplorꝫ nūer9: quos a primis miraculorꝫ xpi virtutib9 ad cōponendū noue fidei fūdamētū erigēdūqꝫ adhuc tenere statū ecclesie diuina puidencia ex oīb9 quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terram sonus eorꝫ predicacionis exiret: ꝫ in fines orbis terre eorꝫ pcederēt vba. Qui vere vinee id est christo tāq̄ palmites adherentes: quorū fructus in sēpiternū permanens nō marcescit: quibus ipse dñs locut9

est dicens. Uos estis lux mū-
di. Tu aūt. R. Ciues apl'oꝝ
et domestici dei aduenerunt
hodie. Poꝛtantes facem ⁊ il-
lumināntes patriam dare pa
cem gentibus. Et liberare po
pulū domini. V. Audite pꝛe
ces supplicum vite eterne po
scentes pꝛemia/ qui fertis in
dextris manipulos iusticie:
quiqꝫ gaudentes aduenistis
hodie. Poꝛtātes. Benedictio
Martyꝛum constancia nos
ducat ad regna celestia. Le-
ctio sexta de martyꝛibus.

Apostolis subiūctū est
triūphale martyꝛū no
men: qui per diuersa toꝛmen
toꝛū genera chꝛisti passionē
nō lascessētib⁹ mentib⁹ pꝛecoꝛ
dioꝛū imitabātur. Alii siqui-
dem ferro perempti: alii flā-
mis exusti. Alii flagellis ver
berati: alii vectib⁹ perfoꝛati
Alii cruciati patibulo: alii pe
lagi periculo demersi. Alii vi
ui excoꝛiati/ alii vinculis mā
cipati. Alii linguis pꝛiuati:
alii lapidib⁹ obꝛuti. Alii fri-
goꝛe afflicti: alii fame crucia
ti/ alii vero truncatis mani-
bus: siue ceteris cesis mēbꝛis
spectaculū cōtumelie in popu
lis nudi ꝓpter nomē dñi poꝛ
tantes. R. O cōstancia mar-
tyꝛum laudabilis: o charitas
inextinguibilis: o paciencia
inuincibilis/ q̄ licet inter pꝛes
suras persequencium visa sit
despicabilis. Inuenietur in
laudem gloꝛiam ⁊ honoꝛem
In tempoꝛe retribucionis.
V. Nobis ergo petimus piis
subueniant meritis honoꝛifi
cati a patre qui est ī celis. In
uenietur. Glꝛia patri. In tp̄e
In tercio nocturno. ātipho.
Sint lūbi vestri pꝛecincti ⁊ lu
cerne ardentes in manib⁹ ve
stris ⁊ vos similes hominib⁹
expectantib⁹ dñm suū quādo
reuertatur a nuptiis. ps. Ex-
ultate. i. ān. Uirgines san-
cte dei oꝛate ꝓ nobis vt scele-
rū veniā per vos accipere me
reamur. psal. Eructauit. ān.
Laudem dicite deo nr̄o om-
nes scī ei⁹ ⁊ q̄ timetis deū pu
silli et magni/ qm̄ regnabit
sup nos dñs de⁹ nr̄ oṗs gau-
deam⁹ et exultemus ⁊ dem⁹
glꝛiam ei. ps. Quā dilecta. V.
Iustoꝛū aīe in manu dei sūt.
Bñdictio. Sācti euāgelii le-
ctio sit nobis salus ⁊ ꝓtectio.
Secūdū matheum. v. capl'o.

In illo tp̄e: Uidens ies⁹
turbas ascendit in mōtē
Et cū sedisset/ accesserunt ad
eū discipuli eius. Et reliqua.
Omel. vene bede pbr̄i. lc. vii

Chꝛisti vo sacerdotibus
atqꝫ doctoꝛibus siue cō
fessoꝛibus hui⁹ dici festiuita-

tem nō ignotā esse credimus Qui corda fideliū spūaliter quasi hymbrib9 irrigāt celestibus: vt pferre feliciter im marcessibilē bonoꝝ operum possint fructū. Qui talēta sibi tradita non solū reddere: verūeciā cū vsura sine fraude amplificare curauerūt. Qꝛ bonū qd̄ p grām spūs scī intelligēdo didicere: nō sibimet tātū pfuturū: sed aliis subiectoꝝ mentib9 scdm̄ apl̄i preceptū arguendo obsecrādo/ increpādo/ curāqꝫ faciēdo inserere nitebanť. ℞. Sint lūbi vrī precincti ⁊ lucerne arden tes in manib9 vrīs. Et vos similes hoīb9 expectātib9 dn̄m suū quādo reuertať a nupciis ℣. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hora dn̄s vester ventur9 sit. Et vos. Bn̄dictio. Chor9 sanctarum virginum intercedat pro nobis ad dominum. Lectio octaua de virginibus

Udentur michi quinqꝫ ṽgines significare quīqꝫ partitā cōtinēciā a carnis illecebris. Cōtinēdus est enī animi appetitus a voluptate ocloꝝ ⁊ auriū a voluptate olfaciendi: gustādi siue tangendi. Sꝫ qꝛ ista cōtinēcia ptim corā deo fit vt illi placeatur interiori gaudio: partim coram hominibus tantum vt gloria humana accipiatur. Quinqꝫ dicūtur sapientes et quinqꝫ stulte: qꝛ vtraqꝫ cōtinencia est ꝙuis diuerso fomite gaudeat. Lāpades aūt sūt que manib9 portātur: opera que scdm̄ istam cōtinenciam fiunt. Dictū est enim. Luceāt opera vrā coram hominib9. Ista lectio legať ab vno solo puero in superpellicio. Et interim procedāt quinqꝫ pueri de vestiario ordinatim in superpelliciis capitib9 velatis amicti albis et cereos ardentes in manibus portantes ad gradū chori tenētes accedāt Finita itaqꝫ lectione simul incipiant ad altare cōuersi. ℞. Audiui vocem de celo veniētem venite omnes virgines sapientissime. Oleū recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. Et percātetur a choro: quo facto pdicti pueri simul cantent. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chorus. Oleū. His finitis eodē modo et ordine quo accesserunt vsqꝫ ad vestibulum redeant. Benedictio. Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis. Lectio nona de omnib9 sanctis.

ERgo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem ī qua

ſcripti ſumus et decreti ciues
Non ſumus hoſpites ſed ci-
ues ſanctoꝝ et domeſtici dei:
et illius heredes coheredes
autē chriſti. Huiꝰ vrbis nobis
ianuas aperiat fortitudo et
fiducia latum p̄beat īgreſſū.
Cōſideremꝰ ergo īclitā vrbis
illius felicitatē inquātū cōſi
derare poſſibile eſt. Ut enim
vere eſt/ cōprehendere nullus
ſermo ſufficiet. Dicitur de ea
in quodā loco ſic: ꝙ aufugiet
ab ea dolor triſticia et gemi-
tus. Quid hac vita beacius
vbi non eſt paupertatis me-
tus/ nō egritudīs ībecillitas.
Nemo ibi ledit nemo inuidet
nemo iraſcit cupiditas nulla
īardeſcit/ nullū cibi deſideriū
nulla honoris pulſat aut ptā
tis ābicio. Nullꝰ ibi dyaboli
metus: inſidie demonū nulle
terror gehenne procul. Mors
neqꝫ corporis neqꝫ anime: ſed
immortalitatis munera iocū
da. Nulla erit tunc vſqꝫ diſ-
cordia: ſed cūcta ꝯſona: cūcta
conueniencia: quia omnium
ſanctorum vna concordia.
Pax certa et leticia cōtinua:
tranquilla ſunt oīa et quie-
ta. Tu aūt. R. Concede no-
bis domine queſumus veniā
delictorum et intercedentibꝰ
ſanctis quorum hodie ſolen-
nia celebramus. Talē nobis
tribue deuocionem. Ut ad
eorum peruenire mereamur
ſocietatem. V. Adiuuent nos
eoꝝ merita quos propria im
pediunt ſcelera excuſet inter-
ceſſio accuſat quos actio et q̇
eis tribuiſti celeſtis palmam
triumphi: nobis veniam non
deneges peccati. Talem no-
bis. Gloria patri. Ut ad eoꝝ
Vꝰ. Iuſti autem in perpetuū
In laudibus. Antiphona.
VIdi turbā magnā quā
dinumerare nemo po-
terat ex omnibꝰ gentibus ſtā
tes ante thronum. p̄s. Domi
nus regnauit. ān. Et omnes
āgeli ſtabāt in circuitu thro-
ni et ceciderunt in conſpectu
eius in facies ſuas et adora-
uerunt eum. p̄s. Iubilate. ān.
Redemiſti nos domine deus
in ſanguine tuo ex omni tri-
bu et lingua et populo ⁊ na-
cione ⁊ feciſti nos deo nr̄o re
gnū. p̄s. Deꝰ deꝰ. ān. Bn̄dici-
te dn̄m oēs āgeli eiꝰ agite diē
leticie et confitemini ei. pſal.
Bn̄d. ān. Hymnus oībꝰ ſctīs
eius filiis iſrael pplo appro-
pinquāti ſibi glīa hec eſt oībꝰ
ſanctis eius. pſal. Laudate.
Cap̄m. Ecce ego. Hymnus.
CHriſte redemptor om-
nium: conſerua tuos
famulos: beate ſemper virgi
nis: placatus ſāctis precibus

Beata quoq3 agmina: cele-
ſtium ſpirituū: pꝛeterita p̄ſen
cia: futura mala pellite. Va
tes eterni iudicis: apl'icq3 dñi:
ſuppliciter expoſcimus: ſalua
ri vr̄is p̄cibus Martyꝛes dei
incliti: cōfeſſoꝛeſq3 lucidi: ve-
ſtris oꝛacionib9: nos ferte in
celeſtibus Choꝛus ſanctaꝝ
virginum: clericoꝛūq3 oīm: ſi
mul cū ſanctis oībus: conſoꝛ
tes xp̄i facite Gentē auferte
perfidā: credenciū de finibus:
vt xp̄o laudes debitas: pſol-
uamus alacriter Gloꝛia pa
tri ingenito: eiuſq3 vnigeni-
to: vna cū ſācto ſpiritu: ī ſem
piterna ſecula Amen. V9. Mi
rabilis deus. ān. Te gloꝛioſ9
apl'oꝛū choꝛus te pp̄hetaruꝫ
laudabilis numerus te mar-
tyꝛū candidat9 laudat exerci
tus te oēs electi voce cōfiten
tur vnanimes btā trinitas
vnus de9. p̄s. Bn̄dict9. Or̄o.
Omnipotēs ſempiterne
deus q̄ nos oīum ſācto
rum merita ſub vna tribui-
ſti celebꝛitate venerari: q̄s vt
deſideratā nobis tue ppicia-
cionis abūdanciā multiplica
tis ītercelloꝛib9 largiarꝭ. Per
do. Ad pꝛimā ān. Vidi turbā
p̄s. De9 in no Ad. iii. ān. Et
oēs angeli. p̄s. Legē po. Cp̄ꝫ.
Ecce ego iohannes R. de cōi
plurimoꝝ mar. ad oēs hoꝛas
dicunt. Ad vi. ān. Redemiſti
p̄s Defecit. Capitulū.
Audiui numerū ſigna-
toꝛum cētū quadꝛagīta qua
tuoꝛ milia ſignati ex oī tribu
filioꝛū iſrael. Ad ix. ān. hym
nus. p̄. Mirabilia. Cp̄
Vidi turbam magnam
quā dinumerare nemo pote-
rat ex oībus gentib9 ꝛ tribu-
bus et populis et linguis ſtā
tes ante tronū ī ꝯſpectu agni
amicti ſtolis albis ꝛ palme ī
manibus eoꝝ. Ad ſcdas veſ.
ān. Vidi turbam. p̄i. Cōfite-
boꝛ. Credidi ppter. In cōuer
tēdo. Eripe me. ii. Lauda hie
ruſalē. cp̄. Ecce ego iohānes.
R. Iuſti ī ppetuū viuēt ꝛ a-
pud dñm eſt merces eoꝛū Et
cogitacio eoꝛuꝫ Apud altiſſi
mū. V9. Ideo accipiēt regnū
decoꝛis et diadema ſpeciei de
manu dñi. Et cogitacio eoꝛū
Gloꝛia laus et honoꝛ dec9 po
teſtas et iubilacio patri ac na
to et ſpiritui ſctō. Apud. hym
Chꝛiſte redēptoꝛ oīum. V9.
Mirabilis de9. ān. Saluatoꝛ
mundi ſalua nos oēs: ſancta
dei genitrix virgo ſēp maria
oꝛa pꝛo nobis pꝛecib9 quoq3
ſanctoꝝ apl'oꝝ: martyꝛū cō-
feſſoꝛū atq3 ſanctarū virgi-
num ſuppliciter petim9: vt a
malis oīb9 eruamur boniſq3
oībus nūc et ſemp pfrui me-

reamur. p̄. Mḡt. orō. Omps sempiterne deus. Finitis his vespe. oīm sanctorum: statī inci piantur festiue vespe. mortuo rū in cōuentu et totū seruiciū discurrat sicut in anniuersa riis epor et cōtinue p totā ho ram qua vespe. defūctor di cuntur et laud. et misse q̄ di cunt in crasti. cāpane pulsan tur in classicum ad ves. ān. Placebo dño in regione vi uorū. p̄s. Dilexi. vltim⁹. v⁹. scz Place. huius psal. nō psal latur: sed statī loco añe cātet scdm vsū scoticanū ān. Heu me qr incolatus meus plon= gatus est. p̄s. Ad dñm cū tri= bularer. ān. Dñs custodit te ab omni malo custodiat ani mam tuā dñs. p̄s. Leuaui ocu los. ān. Si iniquitates obser uaueris dñe dñe q̄s sustinebit p̄s. De profundis. ān. Opera manuū tuarū dñe ne despici as. p̄s. Confitebor. v⁹. A por ta inferi. R. Erue dñe. Sub silencio dr ān. Audiui vocem de celo dicentē: btī mortui q̄ ī dño moriunt. p̄s. Mḡt. Kyrie leyson. Xp̄e el. Kyriel. Pater nr̄ et. Aue maria. sine pronū ciacōe. Et ne nos. dr iste psal Lauda aīa mea. Finito psal. tūc eni dicat sacerdos execu tor officii V. cū ora. loco nec habitu mutato. V. Requiem eternā. Et lux. A porta inferi Erue dñe. Credo videre. In terra. Dñs vobiscū. Et cū spi

Fideliū (ritu. Oracio.

Deus oīum cōditor et re demptor aīab⁹ famulor fa= mularūq tuarū: remissionē cunctorū tribue peccatorum vt indulgenciā quā semp op tauerūt piis supplicacionib⁹ consequant. q̄ terminetur sic Qui cū deo patre et spiritu sā cto vi. et re. de⁹. p oīa scl'a se= culor Amē. Non dicatur hic Dñs vobiscū. sed statī idē sa cer. dicat. Requiescant in pa= ce. Chorus. Amen. Deide di= cat cōpleto. de die vts. ad pri mas ves. ān. Sctōrū p̄cib⁹ p̄. Cū inuocarē. hy⁹. Saluator v⁹. Custodi nos. ān. Lucē tu am. p̄s. Nunc dimittis. Pro corpore presēti cuiuscūq fue rit dicat orō ista tā ad Pla cebo q̄ ad Dirige. Orō ma=

Deus cui (ior videlicet propriū est misereri sē per et parcere te supplices de= precamur pro anima famuli tui. N. quam hodie de hoc se= culo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimi ci: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illam ab angelis sanctis suscipi atq ad regio= nem viuorum perduci: vt qr in te sperauit et credidit: san

ctorum tuorum mereatur societate letari. Per dominū. Item in die tricenali de quocūqꝫ fuerit vel cōmemoracio vnius defuncti dicatur ista orō ad Placebo. tm̄. Oracio

Deus cui ppriū est misereri sēp ꝛ parcere: ppiciare aīe famuli tui vel famule tue: ꝛ oīa ei⁹ pctā dimitte/ vt mortis vīculis absoluta trāsire mereat̄ ad vitā p d̄ In anniuersariis de quocūqꝫ fuerit dicitur ista oracio. ad. Placebo. tātum. Oracio.

Deus indulgēciaꝝ dn̄e da aīe famuli tui vel famule tue. N. cui⁹ āniuersariū deposiciōis diē cōmemoram⁹ refrigerii sedē quietis btītudinē luminis claritatē Per dn̄m. Pro eppīscopis defūctis d̄r ista ad Placebo. tm̄

Deus qui inter apłicos sacerdotes famłos tuos pōtificali dignitate cēseri fecisti pn̄sta q̄s/ vt quoꝝ vicē ad horā gerebāt ī terris: coꝝ ppetuo ꝯsorcio letēt̄ ī celis. p Pro fr̄ib⁹ ꝛ sororib⁹ defūctis d̄r ista orō ad Placebo. tm̄.

Deus venie largitor et humane salutis auctor q̄s clemēciā tuā vt nr̄aꝝ ꝯgregacionū fr̄es et sorores q̄ ex hoc seculo trāsierūt/ ītercedēte btā maria sēp v̄gine ꝛ btō michaele archāgelo cū oībus sc̄tis tuis ad ppetue btītudīs cōsorciū puenire ꝯcedas. p d̄ Or gn̄al̄ ad Placebo. tm̄ oꝝ Fideliū de⁹. vt̄s sic termiat̄. Qui cū deo. vt̄s. nō dicatur. Dn̄s vobis. neqꝫ Requiescāt in pace. Sed excepta cōmēoraciōe aīaꝝ: stati sine. Inui. ꝛ sine psal. Uenite īcipiat̄. ān sup psal. tm̄. ān. Dirige nō dicatur tm̄ post Placebo. vt in xl. et qn̄ orōes p̄dctē dicāt̄ in laud̄ vt ab hac die aīaꝝ vsqꝫ quartā fer̄ āte pascha tūc oꝝ Fideliū. sic termiat̄ Qui cū. vt̄s. v̄. Requiescāt ī pace. R. Amen. sine Dn̄s vo. post oꝝ

¶ In die aīaꝝ āte mat. pulsatis cāpanis more dn̄icali. Ad matu. sine Dn̄e labia. et. Deus in adiu. ꝛ sine p̄s. Uen̄ incipiatur in superiori gradu ān et sn̄āt ix lectio. ātipho Dirige dn̄e deus me⁹ ī cōspectu tuo viā meam. p̄s. Uerba mea. ān. Cōuertere dn̄e et eripe aīam meam qm̄ non est in morte q̄ mēor sit tui. p̄s. Dn̄e ne ī fu. i. ān. Neqn̄ rapiat vt leo aīam meā dū nō ē q̄ redimat neqꝫ qui saluū faciat. p̄s Deus de⁹. v̄. A porta īferi. R Erue dn̄e. vt̄s. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Nō dicat̄. Jube dn̄e. nec Tu aūt. Nunq̄ bn̄dictio a lectore petatur in istis lec. L. i.

Parce michi dñe: nichil enī sūt dies mei. Quid est homo qꝛ magnificas euꝫ: aut q̇d apponis erga eū coꝛ tuū? Uisitas eū diluculo: et subito ꝓbas illū Usqꝫquo nō parcis michi: nec dimittis me vt gluciā saliuā meā? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominū? Quare posuisti me cōtrariū tibi/ ꝛ fact⁹ sū michi metipsi grauis? Cur nō tollis pctm̄ meū: ꝛ quare nō aufers īiquitatē meā. Ecce nūc in puluere doꝛmio ꝛ si mane me quesieris nō subsistā. ℞. Credo ꝙ redēptoꝛ me⁹ viuit et ī nouissimo die de terra surrecturus sū. Et in carne mea videbo deū saluatoꝛē meū. ℣ Quē visur⁹ sū egoipse ꝛ nō alius ꝛ ocli mei ꝯspecturi sūt. Et

Tedet aīam meā (lc. ii. vite mee. Dimittā aduersū me eloquium meū: loquar in amaritudine aīe mee dicā deo: noli me cōdēnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nūq̇d bonū tibi videt si calūnieris et oppꝛimas me opus manuū tuaꝝ: ꝛ cōsiliū impioꝝ adiuues? Nūq̇d oculi carnei tibi sūt aut sicut videt homo ꝛ tu videbis. Nūquid sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut humana sūt tempoꝛa: vt queras iniquitatem meā et peccatū me scruteris. Et scias qꝛ nichil impiuꝫ fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℞m Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiem et locum indulgencie. ℣⁹. Qui venturus es iudicare viuos et moꝛtuos et seculū per ignē. lc. iii

Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totū in circuitu. Et sic repēte ꝑcipitas me. Memēto q̄so ꝙ sicut lutum feceris me/ ꝛ in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle ꝛ carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Uitam et misericoꝛdiam tribuisti michi ꝛ visitacio tua custodiuit spiritum meū. ℞. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscondam a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis ī vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco ꝛ āte te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Quia peccaui Sciendum est ꝙ quando coꝛpus adest pꝛesens cuiuscunqꝫ fuerit et in anniuersariis episcopoꝝ tm̄ et in die animarū repetatur tercium. vi. ix. ℞. In secūdo nocturno. ān. In loco pascue ibi me collocauit

ps̄. Dn̄s regit. an̄. Delicta iu
uentutis mee et ignorancias
meas ne memineris dn̄e. ps̄.
Ad te dn̄e leua. ā. Credo vide
re bona dn̄i in terra viuēciū
ps̄. Domin⁹ illuminacio. V⁹.
In memoria eterna. Lcō. iiii
Quātas habeo īq̄tates
et pctā: scelera mea at-
qꝫ delicta ostēde michi. Cur fa
ciē tuā abscōdis/ et arbitraris
me inimicū tuū? Cōtra foliū
qd vēto rapit ostēdis poten
ciā tuā et stipulā siccā psequeris
Scribis ei ꝯtra me amaritu
dines/ et ꝯsumere me vis pec-
catis adolescēcie mee. Posui
sti ī neruo pedē meū et obser
uasti oēs semitas meas: et ve-
stigia pedū meoꝝ ꝯsiderasti.
Qui quasi putredo ꝯsumēd⁹
sū/ et quasi vestimētū qd come
dit a tinea R. Heu michi dn̄e
qꝛ peccaui nimis in vita mea
q̇d faciā miser vbi fugiā nisi
ad te de⁹ me⁹ miserere mei Dū
veneris in nouissimo die. V⁹.
Aīa mea turbata ē valde sꝫ
tu dn̄e succurre ei. Dū. Lcō v
Homo natus de muliere
breui viuēs tēpore: re-
plet mltis miseriis. Qui qua
si flos egredit et cōterit et fu-
git velut vmbra/ et nūqꝫ ī eo-
dem statu pmanet. Et dignū
ducis sup huiuscemodi apire
oculos tuos/ et adducere cū te
cū in iudiciū. Quis potest fa
cere mūdū de īmūdo cōceptū
semine/ nōne tu qui solus es?
Breues dies hoīs sūt nūerus
mēsiū ei⁹ apud te est. Cōstitui
sti terminos ei⁹ q̇ preteriri nō
poterūt. Recede ergo paulu-
lū ab eo vt q̇escat donec opta
ta veniat: et sicut mercēnarii
dies eius. R. Ne recorderis
pctā mea dn̄e. Dū veneris iu-
dicare seculū per ignē. V⁹. Di
rige dn̄e deus me⁹ in cōspectu
tuo viā meā. Dū vene. L vi.
Quis michi hoc tribuat
vt in inferno ptegas
me: et abscōdas me donec per
trāseat furor tu⁹: et cōstituas
michi tēpus ī quo recorderis
mei? Putas ne mortuus ho-
mo rursū viuat? Cūctis dieb⁹
quibus nūc milito/ expecto do
nec veniat immutacio mea.
Uocabis me et ego respōde-
bo tibi. Operi manuū tuarū
porriges dexterā. Tu quidē
gressus meos dinumerasti: sꝫ
parce pctis meis. R. Dn̄e secū
dū actū meū noli me iudicare
nichil dignū in cōspectu tuo
egi. Ideo deprecor maiestatē
tuā. Ut de⁹ tu deleas īiquita
tem meam. V. Amplius laua
me domine ab iniusticia mea
et a delicto meo munda me:
quia tibi soli peccaui. Ideo.
In tercio nocturno. ātipho.

Cõplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuãdũ me respice. ps̃. Expectãs. ãn. Sana dñe aĩam meã qꝛ peccaui tibi ps̃. Beat⁹ qui intelligit. ãn. Sitiuit aĩa mea ad deũ fõtẽ viuũ qñ veniã ⁊ apparebo an te faciẽ dñi. ps̃. Quemadmo dũ. V⁹ Requiẽ eternã. lc. vii.

SPiritus meus attenuabitur dies mei bꝛeuiabũtur et solũ michi superest sepulchꝛum. Nõ peccaui et in amaritudinib⁹ moꝛat ocul⁹ meus. Libera me dñe et pone me iuxta te ⁊ cuiuſuis man⁹ pugnet contra me. Dies mei transierũt: cogitaciones mee dissipate sũt: toꝛquentes coꝛ meũ. Noctẽ verterũt in diem et rursũ post tenebꝛas spero lucem. Si sustinuero infern⁹ domus mea est: ⁊ in tenebꝛis straui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pater meus es/ mater mea et soꝛoꝛ mea vermibus. Ubi est ergo nunc pꝛestolacio mea: ⁊ paciẽcia mea? Tu es dñe deus meus. Rm. Peccante me quotidie ⁊ non repenitẽte timoꝛ moꝛtis conturbat me Qꝛ in ĩferno nulla ẽ redempcio miserere mei de⁹ ⁊ salua me. V⁹. De⁹ ĩ noĩe tuo saluũ me fac ⁊ ĩ Vtute tua libera me. Qꝛin. l. viii.

PElli mee cõsũptis carnibus adhesit os meũ ⁊ derelicta sũt tantũmodo labia circa dẽtes meos Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei qꝛ manus dñi tetigit me. Quare psequimini me sicut deus/ ⁊ carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribãtur sermones mei? Quis michi det vt exarẽtur ĩ libꝛo stilo ferreo aut plũbi lamĩa vel celte sculpãtur in silice? Scio enĩ ꝙ redẽptoꝛ meus viuit: ⁊ ĩ nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursũ circũdaboꝛ pelle mea: ⁊ ĩ carne mea videbo deũ saluatoꝛẽ meũ. Quẽ visur⁹ sũ egoipse ⁊ oculi mei cõspecturi sũt et nõ ali⁹. Reposita est hec spes mea ĩ sinu meo. R. Requiẽ etnã dona eis dñe. Et lux ppetua luceat eis. V⁹. Qui lazarũ resuscitasti a monumẽto fetidũ tu eis dñe dona requiẽ. Et lux. l. ix.

QUare de vulua eduxisti me? Qui vtinã consumptus essem: ne oculus me videret fuissem quasi nõ essẽ de vtero trãslatus ad tumulũ. Nũqd nõ paucitas dierũ meoꝝ finietur bꝛeui? Dimitte me ergo domine: vt plãgã paululum doloꝛem meũ anteꝙ vadam et nõ reuertar ad terram tenebꝛosam: ⁊ oper-

tam mortis caligine Terrā miserie et tenebrarū: vbi vm bra mortis et nullus ordo sz sempiternus horror inhabi- tās. R. Libera me domine de morte eterna in die illa tre- menda Quando celi mouēdi sunt et terra Dum veneris iu dicare seculū per ignē. V. Di- es illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde Dū celi Et dicat vsqz Dū veneris. ān. Ardētes aīe flent sine fine ambulantes p tenebras dicūtqz singule vhe vhe vhe: quante sunt tenebre Dum vene. V. Creator oīum rerū deus qui me de limo ter re formasti et mirabiliter san guine proprio redemisti cor- pus meum licet modo putre scat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari: exaudi ex- audi me et aīam meā in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū ve. Deīde repe tatur R. Libera me. Qñcūqz corpus adest presens et ī oīb⁹ anniuersariis et tricenalis et qñ vltimo fit seruicium mor tuorū ante pascha sp erit vl- timū R. Libera me. cum his tribus V⁹ Dies illa. Quan- do celi. et dicitur vsqz Dū ve ne. V⁹. Quid ergo miserrim⁹ quid dicam vel quid faciam dū nil boni perferā ante tātū iudicem. Dū veneris V. Nūc xp̄e te petimus miserere q̄s q̄ venisti redimere perditos no li dānare redemptos. Dū ve ne. Deinde repetat R. Libe- ra. quod per totū annū obser uetur qñcūqz dicit R. Libera me. Idem mod⁹ et ordo serue tur hic q̄ anniuersariis ep̄o- rum per oīa de quor anniuer sariorum supradictū est ī do minica p̄ma aduēt⁹ dñi post scdas vespe. Lec. vero ī pul- pito legant In omni iii. et vi feria per annū qñ fiunt vigi lie mortuor cū ix. psal et trib⁹ lec. tm̄: tunc erit. iii. R. Libe- ra me domine de viis inferni Qui portas ereas confregi- sti et visitasti infernū et dedi sti eis lumen vt viderent te q̄ erant in penis tenebrarū. V⁹ Clamantes et dicentes adue nisti redemptor noster. Qui portas. Non repetat R. Et notandū est q̄ semper in vi- giliis mortuorū cum ix. psal mis et iii. lecti. tm̄ dicitur hec sola aña sup psal. ante lc. scz dirige. et tunc dicitur hic V⁹. tm̄ scilicet. Complaceat tibi domine vt eruas me. R. Do mine ad adiuuādū me respi- ce. ante laudes vero dicat sa cerdos. V⁹. Requiescant ī pa ce. R. Amen. Iste versi. dici- tur semper ante laud supra- dicto modo nisi ab hac die a- nimarum vsqz ad quartā fe-

riam ante pascha. Nam tunc
non sequentur laudes conti
nue sicut in hac die animarũ
Ab hac die vsqꝫ ad quartam
feriã ante pascha non sequã-
tur laudes continue siue cor
pus presens fuerit siue non:
sed semper post vltimum ℟.
statim dicitur Kyrieleison.
Xpẽleyson Kyriel. supradi-
cto modo Pater noster. sine
Et ne nos. Deinde dicit Ex-
altabo. i. sine nota more soli
to: cum ℣. et oracionib9 que
dicture sũt ad laudes alio tẽ
pore laud. vero tũc dicuntur
post matu. de die et de sancta
maria: et tunc post psal. Be-
nedictus dicitur Kyrieleysõ.
Xpẽl. Kyriel more solito: et
Pater noster ⁊c. Et ne nos.
cũ psal Uoce mea. ii. cũ ℣. et
orõnibus que dicebantur ad
Placebo Deinde dicit psal.
Ad te leuaui. A pascha vero
vsqʒ ad festum omnium san
ctorum dicuntur Placebo et
Dirige. et laudes statim post
vespe. de die et de sancta ma-
ria quando in conuentu dicũ
tur In pascali tempore vero
dicuntur iii. lec. cum iii. ℟ et
iii. psal. et cũ. iii. ãn. sup psal
ante lectio. qualiscunqʒ no-
ctur. dicitur et omnes ãne su
per psal. ad vesp scʒ Placebo
dicunt Et oẽs ãne sup psal
in laud dicũtur. Post octa.
vero pasche in quacũqꝫ fer. i-
choetur officiũ mortuor: in
cipiat a primo nocturno ⁊ cõ
plcãtur duo sequẽtes noctur
ni in eadẽ ebdo. si fieri potest
siue autẽ possit siue nõ Dein
ceps non seruet ordo noctur
norũ sed feriarũ in hoc tẽpo
re. Ita tñ qꝫ pro corpore pñsen
ti cuiuscũqʒ fuerit et in anni
uersariis. ⁊ in trigint. episco
porũ in predicto tẽpore sem-
per dicuntur ãne psal. lect. et
℟. de pmo noctur. Sciendũ
est autem qꝫ in tpe paschali sp
erit terciũ ℟ Libera me do
mine cũ his iii. ℣. scilicet ℣9.
Dies illa dies. ℣9. Quid er-
go. ℣9 Nunc christe. In die
animarũ ante laudes. ℣. Re
quiescant in pace. ℟. Amen.
Exulta (In laudib9. ãn.
bunt domino ossa hu-
miliata ps. Miserere. ãn. Ex
audi dñe oracionem meam
ad te omnis caro veniet. psal
Te decet. ãn Me suscepit dex
tera tua domine. psal. Deus
deus meus. ãn. A porta infe-
ri erue domine animam me
am. psal. Ego dixi. ãn. Omĩs
spiritus laudet dominũ. psal
Laudate dñm de celis. ℣. Re
quiem eternam. ãn. Ego sũ
resurrectio ⁊ vita qui credit ĩ
me eciã si mortu9 fuerit viuet

et oīs qui viuit ⁊ credit in me non morietur in eternū. psal Bn̄dict⁹. Kyriel. xp̄el. Kyriel Pater nr̄. sine pnūci. Et ne. dr̄ p̄s. Exaltabo. i. Deīde dicat sacerdos loco nec habitu mutato. V. Requiē eternā. A porta inferi. Credo videre. Dn̄e exaudi. orō. Dn̄s vobiscū. orō Fidelium de⁹. tm̄ nec habitu mutato eodē mō per oīa q̄ p̄enotatū ē ad Placebo. Quib⁹ dictis stati dicunt matuti. de sctā maria in conuentu more solito: et post primā collectā videlʒ Concede nos. fiat mēo. de mar. eustachio sociisqꝫ eius cū ān. Istorum est. V. Mirabilis. Orō.

Da nobis q̄s dn̄e sctōꝝ martyꝝ tuorū eustachii cū sociis suis intercessione leticiā et pacē: vt quorum gaudem⁹ triūphis ptegamur subsidiis Per. Nō dr̄ p̄s. Ad te leuaui. Nec vlla pstracio fiat ī choro hac die: qꝛ quasi festiuū festū habet Ad p̄mam nec ad alias horas dr̄ De⁹ in adiutoriū. nec hym. sed statiʒ incipiatur in superiori gradu ān. Requiē eternā dona eis dn̄e et lux perpetua luceat eis. psal. De⁹ in no. Btī īmaculati. Retribuere. Finitis psal. sine Gloria prī. repetita ān. post psal. stati sequit. Kyriel. xp̄el. Kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera Requiem eternā A porta inferi. Erue dn̄e. Credo videre bona dn̄i. Dn̄s vobis. orō. Fideliū de⁹. que terminet Qui cū deo pa. Requiescāt in pace. amē. Nō dr̄ Dn̄s vobiscū. post orōnē. Hoc mō dicūt et finiunt oēs hore hui⁹ diei. Post p̄mā vo in capitulū intrēt more solito: ⁊ post lec. de martyrilogio dicat sacer. V. Preciosa est in cōspectu do. cū hac orone tm̄ Sancta maria mater. q̄ terminet sic Qui in trinita. perfecta vi. ⁊ reg. de⁹ p oīa se. se. Amen. Dn̄s vobiscū. Et cum spiritu Bn̄dicam⁹ dn̄o. Deo gra. hac die dicunt oēs hore ante missā. Si hec cōmēoracio aīarū in dn̄ica cōtigerit: differatur vsqꝫ in crasti. et hystoria Uidi dn̄m inchoet ī ipsa dn̄ica: et fiant medie lec. de marty. eustachio sociisqꝫ eius Nota ꝙ ista regula obseruetur in ecclia Scoticana ⁊ ī ecclesiis dedicatis in honore sā ste marie Lcō. iiii. de marty eustachio sociisqꝫ. Lcō. iiii

In diebus traiani imperatoris demonū preualēte fallacia: erat quidā magister militū noīe placidus: genere insignis: operib⁹ iusticie pollens et potens in p̄lio.

hic habebat vxorem sibi cōsi
milē: quē misericors dn̄s ad
fidei sue agnicionē vocauit.
Et baptizatus est cum vxore
et filiis suis: mutatoq₃ nomi
ne vocat⁹ est eustachi⁹. Lc. ii.
Post multos dies factus
est concursus hostiū in
terra romanorum. Contra
quos eustachius disposit⁹ ꝑ-
fectus est. Cui post victoriaȝ
redeunti occurrit imperator
adrian⁹. Altera die impera-
tor templum ingressus iussit
eustachium pro victoria diis
sacrificare. Qui ait Chri-
sto deo sacrifico: aliū nō scio
Imperator hoc Lec. iii.
videns: precepit bouem
eneū accendi: et eustachiū cū
vxore et filiis ītroduci Ipsi
vero introducti: extendentes
manus orauerūt Et ecce vox
de celo venit dicens Uenite
percipite coronas vobis a deo
paratas. Tūc hymnū cantā-
tes aīas deo reddiderūt ⁊ nō
tetigit ignis eciā capillū capi
tis eorū. Et mēo. fiat ad ma
tuti. et ad missā de sctō eusta
chio sociisq₃ eius in eadē hy-
storia Uidi dn̄m. Oraciones
mortuoꝝ post laud. ꝓ corpo
re presēti oro De⁹ cui ppriū
est misereri. In āniuersariis
de quocunq₃ fuerit dicit ista
oracio ad laudes Oracio.

Omnipotēs sempiterne
de⁹ cui nūq₃ sine spe mi
sericordie supplicat: propicia
re aīe famuli tui vel famule
tue: vt qui de hac vita in tui
nominis confessione decessit:
sanctorū tuorū numero faci
as aggregari. Per. Pro epi-
scopis defūctis ad lau. Oro.
Deus cui⁹ mīe nō est nu
merus suscipe ꝓ aīa-
bus famuloꝝ tuoꝝ pōtificū
p̄ces nr̄as et lucis eis leticieq₃
regionē in sanctoꝝ tuoꝝ so
cietate concede. Per do. Pro
fratribus et sororib⁹ ad lau-
des dicitur ista oracio.
Inclina dn̄e aurem tuā
ad preces nr̄as quib⁹ mīam
tuā supplices deprecamur vt
aīas famuloꝝ famularumq₃
tuarū quas de hoc seculo mi
grare iussisti: ī pacis ac lucis
regione constituas et sancto
rum tuorū iubeas esse cōsor-
tes. Et sic terminet. Per xp̄ȝ
dn̄m nostrū. Oremus. Deīde
dr̄ oro ꝓ familiarib⁹ priuati
ad placitū: quib⁹ expletis se-
quat oro generat. ī audiēcia
Animabus q̄s dn̄e Or
oīum fidelium defun
ctorum oracio ꝓficiat suppli
canciū: vt eas et a p̄ctis oīb⁹
exuas: et tue redēpcionis fa-
cias esse pticipes Qui cū deo
Requiescāt ī pace Amē. fine

Dñs vobiscū Sciendū est q̄ qñ corpus adest presens nisi fuerit eps vel aliquis magn9 semp dicunt. iiii. orones tam ad Placebo q̄ ad Dirige sub vna conclusione. primã pro corpore pñti. scda p epis. tercia p fratrib9 et sororib9. iiii generalis. Itē in oībus anniuersariis sp dicūt iiii. orones tam ad Placebo q̄ ad Dirige. sub vna termiacione. Prima anniuersa. oro ii. oro p epis. tercia p fratrib9 et sororibus. iiii. generalis. Similr fiat in tricenali. Itē qñ vigilie mortuor fiunt cū ix. psal. et. iii. lec. tm̄ dicūt. iii. oro. tã ad Placebo q̄ ad Dirige. prima pro epis. ii. pro fratribus et sororibus. tercia generalis

¶ Sanctarū baye et maure virginum non martyr. Or.

Da quesumus dñe preci bus nostris cum exultacione mentis et corpor mū diciam qui beatis virginib9 tuis baye et maure a carnis corrupcione tribuisti triumphum. Per. Lectio prima.

Adest nobis fratres dilectissimi sanctarū virginum baye et maure precla ra festiuitas quam earum in honore vna sub celebritate īterduz in ecclesia dei venera re et colere satage debemus ob earūdem continenciam et virginitatis coronam quam a dño feliciter percipere meruerunt cū vtrasq continentes ambasq castas/ pudicas/ sobrias/ et verecundas inuenimus que non vt fatue virgines oleo extincto sed vt prudentes oleo accenso propter opera bona intrauerunt cuz domino ad nupcias. Tu aūt

Quarū vnã beyã L. ii. videlicet quam nūc dū ber laudonie colit et veneratur in cumbria insula maris occeani inhabitasse legimus: lōgissima spacia marinis inuenitur circūdata fluctibus q̄ quidem insula nullo incolitur habitatore sz tã tum feris auibusq derelicta ad quam null9 nisi nauigio patebat ingressus ad quã beata maura frequenter diuinis cum beata beya frui colloq̄is venire solebat. Tu aūt. l. iii.

Quecunq beata maura a prefata virgine beya in prefata insula a consorcio hominū regni adipiscendi celestis gracia frequēter cōuersando discebat ea sine intermissione aliis suis cōuirginibus palam enūciabat. Atqz hinc et hinc verbis congruētibus beatã beyam et suos parentes sorores et amicos qui

bus ad eā denegabatur acces sus consolabat. Tu. Lec. iiii:
SIc enī iugū dñi portare meruerunt cū altra alternis inuicem in caritate xp̄i onus subueniebat Quid enī illis defuisse potuit cum xp̄s dñs eas ī sua elegit tabernacula māsuras Nec eas nō castas astruere phas erit cuȝ carnem et diabolū ieiunio et orone assidua ciborū inedea et pcimonie victus que diabolo luxurie inimica sunt castigabant: mūdū et ei⁹ gloriam fluxam atq; fragilē tenuissimis et habitib⁹ ornate vt nō peccati culpā sed ipsi⁹ occasionem fugerent. Tu. l. v
SEd cū ṽgineas et tenerrimas suas carnes ita dilacerarent ꝛ cōpescerent btā maura īfirmitate correpta terrā applicuit ꝛ in loco qui a vulgo kilmavvris dicit in sctā senectute vitā in dño finiuit Beata auteȝ beya paulopost in prefata insula in feruenti dilectione dei pseuerans vsq; ad mortem tercio nonas nouembris animam deo commendabat ꝛ ibidem traditur sepulture. In cui⁹ postea honore capella satis decenter extructa reperitur ad quā pie venientes suis iustis non defraudantur desideriis. L. vi.

NAm sicut in vita solitariam ducebat vitaȝ ita et in morte de prefata insula corpus suum de eadē extrahi minime permittit. Nā cum quidam rector parrochialis ecclesie de dūbar que in eius vt supra veneracione dedicatur reliquias sancte virginis ibidem transferre disposuerat paratisq; nauibus ī sulam prospero vento aggreditur sed cum ossa eiusdem ī sarcophago quodā ligneo ī nauicula collocaret vicibus iteratis ventus et maris tempestas ita excreuerat q eos submersioni darent sed statī reliquiis depositis desiderato cursu denuo redierunt. Tu autem. Cetera omnia de communi plurimarū ṽginū
¶ Eodem die sancti englacii abbatꝭ patroni apud cerues in diocesi aberdoneñ. et dif(fertur. Or.
HAc nos q̄sumus domine intercessione beati englacii abbatis tui p̄ multitudine amorꝭ tui a cōcupiscēcia hui⁹ mūdi eripi vt nec blādis corrūpamur nec aduersis cōcuciamur p do
Ad matut. nouem lectiones fiant omnia de cōmuni vni⁹ confessoris et abbatis ¶ Sācti leonardi confessoris ꝛ abbatis nouē lectio. fiant. Or.

PReces nr̃as q̃s dñe cele
sti dono ꝓsequere/ vt q̄
de bti leonardi ꝯfessoris tui
atq̧ abbatis patrociniis glia
mur: eius meritis atq̧ suffra
giis apud te semꝑ mereamur
adiuuari. Per dñm. Lectio. i.
BEat⁹ igit leonard⁹ tpi
bus anastasii ĩperato-
ris ĩ ꝓuĩcia gallicana claris
parẽtibus collateralib⁹ clo-
douei regis frãcie extitit oriũ
dus. Quẽ clodoueus quõdã
paganus sed ꝑ predicacionẽ
sancti remigii remensiũ archi
epi ad fidẽ cõuersus de sacro
fonte leuauit. Tu autẽ. L. ii.
Puer aũt leonard⁹ fact⁹ ado
lescens relicta regali milicia
spiritu tact⁹ diuino sequi vo
luit archiepyscopi remigii ve
stigia. Cui⁹ doctrinã ⁊ morũ
honestatẽ sequens: plurimis
miraculis choruscabat. lc. iii.
Qui cũ a rege ĩpetrasset vt
oẽs quos in ergastulis visi-
taret: soluerentur vbicũq̧ in
carceratos audisset: ad cor li
beracionẽ impiger currebat.
Crescẽteq̧ fama eius/ multi
ad eũ cõfluẽtes grã recupe-
rãde sanitatis redibãt ab eo
sani. Tu aũt dñe. Lectio. iiii.
Volẽs ergo famã hominũ
declinare et soli deo seruire:
adiit siluã noĩe pauũ Quo cũ
rex ⁊ regĩa venãdi causa adue
nissẽt cõtigit reginã partu pe
riclitari. Cui cũ medici non
possent subuenire: satellites
siluã vlulatibus repleuerũt.
Vir dei hoc audiens (lc. v.
mox aduenit. Cũq̧ ꝑ ea ora-
cionẽ ad deũ fudisset: regina
illico ⁊ optatũ partũ habuit
et remediũ a doloribus sẽsit.
Quo viso/ rex munera precio
sa viro dei obtulit que oĩa
vir sctũs recusauit. Dedit igi
tur sibi rex tãtũ de eadẽ silua
quantũ vni⁹ noctis spacio cũ
asello suo circuire potuisset.
Sctũs ergo leonardus (l. vi.
cõstruxit in eodẽ loco orato
riũ in honore beate marie qd
appellauit nobiliacũ/ eo ꝙ a
nobili rege donatũ esset. Cõ
gregatisq̧ ibi fratrib⁹/ mul-
to tpe vixit. Ubi ꝓpter aque
penuriã: fõtem indeficientis
aque a deo suis precibus ĩpe-
trauit. Multisq̧ clarus mira
culis in dño obdormiẽs: ĩ eo
dẽ loco sepultus est. Tu aũt
Tres vltĩe l. de expo. euãge.
Nemo accendit lucernam.
Et cet̃a de cõi vni⁹ ꝯf. ⁊ abba.
¶ Scti vvilbrordi epi ꝯf. or
DIgnare q̃s oĩps deus:
graciã filii tui in no-
bis infũdere: ⁊ supplicãte pro
nobis beato vvilbrordo con
fessore tuo atq̧ põtifice/ cõce
de vt viciis spoliati et claris

ornati virtutibus tibi deo ve
ro in celesti mereamur glo
ria presentari. Per dominū.
Ad mat. ix. l. fiāt quarū ser
crūt de pprietate ⁊ vita sācti
vvilbrordi et iii vltime lect.
de cōmuni vnius cōfessoris ⁊
pontificis cū. Inuita. Lcō. i.
IN albiona isula quam
nūcscocia colit ⁊ anglia
paterfamilias quidā scotige
na vvilgis noīe religiosā cū
cōiuge vitā ducēs: vxor eius
in visione noctis vidit quasi
nouā lunā in celo que cresce
bat vsq dū plena videretur
esse/ qua diligencius intuen-
te repētino cursu lapsa ruit
in os eius qua deuorata ei9
intima splendore sunt per-
fusa euigelās aūt cuidam re
ligioso presbytero retulit sō
niū qui interrogatus si ipsa
nocte more solito sociata fuis
set viro acceptaq ab ea hui9
rei confessione ita respōdit
luna quam vidisti filius est
quem ea nocte cōcepisti. Qui
quocunq perrexerit comitā-
te superni luminis splendore
morū pulchritudine multor
in se alliciet animos. Lcō. ii.
Post circulū dieruz mulier
peperit filiū quē pater voca
uit vvilbrordū et ablactatū
tradidit sacris lrīs erudien-
dū ecclie ripēsis fratrib9. In
quo monasterio clericat9 ac
cepit tonsurā ⁊ pia pfessione
monachū se fecit teneros pue
ricie annos morū grauitate
trāscendens vicesimo autem
etatis sue anno audiens in
ybernia scolasticam erudicio
nē vigere. In yberniā veniēs
sāctis se sociauit patrib9: cū
quibus in magna religione
et sacre lectionis studio decē
cōuersatus est ānis. lc. iii.
Tricesimo etatis sue anno
vir dei audiēs in borialibus
mūdi ptib9 longa infidelita
te torpētes eē pplos vt illos
predicaciōis luce illustrare
nauigās peruenit ad castellū
traiectū qd in rini fluminis
ripa sitū est vbi gēs fresonū
cū rege suo radboddo ritib9
adhuc detinebat paganis de
niq vir dei ducē frācor pippi
nū adiit a quo honorifice sus
cept9 ē Cūq egregi9 dux vidis
set p predicacionē beati vvil
brordi multos ad eū cōuerti
misit eū romā vt a papa ser-
gio in sacerdotē ordinaret.
Quarto aūt die anteq romā
venisset dño aplico p visionē
innotuit aduētus eius et vt
illū in magna reuerēcia sus-
ciperet admonit9 est. Lcō. iiii.
Quia certus admonicione
cū gaudio et sūmo eū susce-
pit honore ⁊ archiepm ordi-

nauit vocās eum clementem induit eciā cū vestimētis suis sacerdotalib⁹ et pallio sācto circundedit illū oē vo qđ ab eo peciit aut in sctōꝝ patroci niis aut in reb⁹ ecclesiasticis cū tota mētis alacritate tradidit illi ⁊ apłica firmatū būdictione. In opus euāgelii re misit ad pꝛedictū pippinū du cē frācoꝝ qui eū cū sūma ve neracione susceptū misit ꝑdi care verbū dei ī boꝛiales par tes regni sui qui regē fresonū radboddū cū sua gēte paganū ibi verit⁹ est adire. Lcō. v

Susceptus est aūt a rege benigne nequiuit tamē eū a cul tura ydoloꝝ cōuertere cōtigit aūt pippinū ducē frācoꝝ obire ⁊ filiū ei⁹ karolū in regnū patris succedere q̇ multas gētes adiiciēs regno frā coꝝ fresiam eciā deuicto rad boddo sibi subiugauit: qua ī gēte sctūs vvilbꝛoꝛdus ꝑdica toꝛ posit⁹ est ⁊ ī castello traie ctēsi eps delegat⁹ ē. maioꝛi ita ꝗ euāgelizādi facultate accepta nuꝑ gladio acq̇sitā gē tē sacro baptismate abluere studuit: nec q̇cꝗ̄ ātiq̄ vetusta tis ī ea remanere ꝑmisit. l. vi.

Quodā tpe dū vir dei veniens ad quādā insulā occeani antiqui erroꝛis ydolū cōminuere niteretur: custos ydoli euaginato gladio sacerdotis dei caput vulnerare conat⁹ ē qui eodē die a demone arrep tus die tercia infeliciter expirauit diuina vlciōe multat⁹.

Cete. oīa de ↄ̄ī vni⁹ ↄfes. ⁊ pō.

¶ Sctī moꝛoci epi ⁊ ↄfes. in dūblancēsi dyocesi. Oꝛ

Eterne rerum conditoꝛ de⁹ qui beati moꝛoci cōfesso ris tui atꝗ pōtificis annuā ī tuo honoꝛe agim⁹ solēnitatē ipi⁹ ītercessiōe desiderata beatoꝛū nobis ↄcede gaudia per do. Mēo. iiii. coꝛonatoꝝ

Presta q̄s oꝑs (mar. or de⁹ vt q̇ glorioſos mar tyꝛes tuos claudiū/ nicostratū/ simphoꝛianū/ castoꝛiū: at ꝗ simpliciū foꝛtes ī sua ↄfessione cognouim⁹ pios apđ te in nr̄a ītercessiōe sēciam⁹ ꝑ do

Ad matu. ir. l. fiāt Tres ꝑme lc. fiāt de ↄ̄ī vni⁹ ↄfes. ⁊ ꝑō. cū međ. l. iiii. coꝛonatoꝝ. lc. iiii.

Tempoꝛe quo dyoclesianus perrexit in pānoniam ad metalla de montibus abscidenda: inter montes metallicos inuenit claudium: nichostratum: simphoꝛianum castoꝛiū atꝗ simplicium magna pericia artis illius imbutos sed occulte chꝛistianos. Quibus inuidentes socii: accusarunt eos ꝗ essent chꝛistiani. Lcō. v

Imperatoꝛ hoc audiens ius

sit lampadio tribuno eos au dire et in quo reatus inueniretur pena ferire. Qui iussit sanctos dei sibi presentari/ et ostēdit eis omnia genera tormentorum dicens. Nisi sacrificaueritis deo soli/ his penis peribitis. Sancti martyres dixerunt. Minas tuas non timemus. Iratus lāpadius iussit eos iā scorpionibus mactari. Eadē hora lāpadius ar- l. vi. reptus a demonio expirauit. Hoc audiēs imperator iussit loculos plumbeos fieri et sāctos dei viuos inclusos in fluuium precipitari. Quos nichodemus christianus post quadraginta dies leuauit/ et eciā in domo sua reposuit. Tu āt

Et tres vltime lectiones de exposiciōe euāge. Hō qdā pegre

¶ Sācti geruadii cōfessoris in thesauraria moriauieñ or

Impetret nobis omnipotens deus gloriā tuā sanctus cōfessor tuus geruadius vt in eterne beatitudinis gloria te prestāte cum ipso perenniter gratulemur. Per dominum nostrum iesū

Ad matu. ix. lec. fiāt. Lectio. i.

Geruadius confessor christi eximius quem tellus ybernica ex parentibus produxit hic diuino excitatus nutu genitale deseruit solum et verbum vite predicando per scociam ad morauie puenit territorium quo in loco plurimos sibi associauit in christo comilitones et ab angelo vt fertur accepto oraculo in loco q̇ kenedor dicitur oratoriū seu cellulam quādā construxit vt ocius contemplacioni se daret. Tu aūt. lcō. ii

In quo ipse ieiuniis et oracionū studiis nullis penitus secularibus preoccupatus negociis vt anachorita diuinā contemplatus est gloriā quo in loco lectulū habebat lapideū in quo artus lassos oracioni fatigatos refoueri solebat nec sua sācta et deuota cōtemplacio absq miraculorum presagio pretinebat. Nam cū anglorum rex aduersus scotos suscitaret bella quidam anglus beatū geruadiū humiliter rogauit quatenus pro eo deū deprecetur vt qr bellū erat agressurus quatenus a pctīs suis absolueret. Tūc btūs geruadius mīa et pietate motus qr xp̄ianus erat prefato viro dixit dn̄s iesus christus peccata tua dimittat teq celestis regni participem faciat. Tu aūt. Lctō. iii.

Cōmissoq altero die graui bello anglici fūdit9 p scotos in terrā psternebāt sz reliqui superstites i fugam sese dede

runt. Sed anglus de quo su
pra memorauim9 fugiendo ĩ
medio suorũ decollat9 est et
vitam meritis btĩ viri ĩ pace
deo reddidit salutariã. l. iiii.
Tũc fãct9 geruadi9 hoc audi
ens iussit discipulis suis vt il
li9 corp9 portarẽt occisi Qui
renuentes dixerunt qualiter
nos illi9 cadauer inter mul-
torũ corpora noscere possu-
mus Beatus vero geruadi9
respondit. Signũ a deo acci
pictis p qđ illius cadauer in
telligetis. Tũc ministri illi9
vbi multitudo fuerat occisa
respicientes cadauera supra
singula eorum volucres ni-
gras supra vero illius ad qđ
venerant portandũ volucrẽ
albã sedere viderũt Qđ diui
nitus insinuatum intelligen
tes lauauerũt ponentes in gra
bato Caput vero eius nõ in
uenerũt Qui reuertẽtes bea
to nunciauerũt geruadio φ
ei caput deesset ille vero dep̃
cans et a dño petens vt ca-
put ĩtimaret occisi cũq3 orasset
set vidit lupum illud ducẽtẽ
ad locũ vbi corpus erat hu-
Alio vero tp̃e (matũ. l. v.
dũ beatus geruadius boues
ad arãdi officiũ haberet lup9
vnũ ex eis occidit beat9 ger-
uadius rem discens gestam ĩ
noĩe dñi iesu xp̃i lupo illius
quẽ occiderat bouis op9 su-
stinere iussit donec arandi tẽ
pus pficeretur. Qui illi9 ius-
sioni obediens in toto aran-
di tempore cũ bobus innocẽs
permansit. Tu autem. Lc. vi
Insuper vero cũ beat9 ger-
uadius nõ haberet ligna cu3
quibus ecclesiã suã cõstrueret
a quodã discipulo suo ligna
ecclesie sue postulauit qui ei-
dem libẽter cõcessit At cũ nõ
haberet aĩalia aut equos vn
de huiusmodi ligna duceret
ad locũ ecclie sue edificande
electũ/ diuina virtute ea nocte
tonitrua facta sũt immania
atq3 pluuia de celo vltra soli
tũ morẽ discẽdebat in tantũ
pluuie in altũ eleuate sunt φ
basilicã dicti sui discipuli in
terrã concuciebat et alueũ in
cuius littore cõstruebat con-
tra naturã in alienũ cursum
dirigebat dicta ligna ad cel-
lam btĩ geruadii transuerit.
Tu aũt. Cetera oĩa de quo-
cunq3 confessore. ¶ In festo
pcone saluator3 nr̃i Ad vs. ã.
Quis sic ut dñs deus
noster xp̃us iesus q̃
in altis habitat et
tam benigno pietatis oculo
populũ insidelẽ misericordi
ter respexit. p̃s. Laudate pue
ri. ãn. Confirmata est mĩa do
mini sup nos qui veritatem

atque virtutē sue passionis tā mirabiliter inceternū manere mandauit. ps. Laudate dñm oēs. ān. Dum fluxit sanguis de latere perfosse ymaginis dñi crucifixi iudeos incredulos soluit compeditos et illuminat cecos. p. Lauda aīa. ā Sit deo nro iocūda decoraque laudacio qui dispersiones israelis viso hoc miraculo cōgregauit ppl'oque suo fideli sociauit. ps. Laudate do. qm̄ bo. ān. Lauda hierusalē dñz qui populum induratū velut cristallū mittit ecclie sue ꝯtritū et mastigabilē sicut buccellas qm̄ flauit spūs caloris ei⁹ et fluxerūt lacrimaꝝ aque. p. Ipm Miserere nostri Cpm. deus omniū et respice ī nos et ostende nobis lucē miseracionū tuarū et īmitte timorē tuū in gentes que te nō exquisierūt vt cognoscant qꝛ non est deus nisi tu vt enarrent mirabilia tua. R. Cogitantes filii impii iniurias cōtumelias penas et obprobria que corū parētes peruersi nostro intulerūt saluatori blasphemantes dicūt Quia illuz prophanū nō habemus ī corpore similia horū faciam⁹ ei⁹ pcone. V⁹. Ne viderent a patribus degeneres filii querūt coinquinari paterno scelere vnde et dicūt Oꝛ illū. Hym.

Iesu solamen miseris: quemcaritas desuperis: ad yma traxit et nris: immiscuit miseriis. Nūc patris sedes a dextris: morte acta sub pedibus: cū vīdicari poteris: de tuis aduersariis Qui velut canes rapidi: prauorū patrum filii: conant in ymagine: paterno frui scelere. Que te vicit benignitas: vt tā scelestos sufferas: vt non ad nichil redigas: sed et benigne reuocas. Qui nō verent cedere: et clauis crucifigere: in faciem conspuere: qua delectantur angeli Sed dum torrēs a. latere: fluxit tue pcone: per fosso conti cuspite: aque mixte cū sanguine. Huius tactu viuifico: sanatur a contagio: oīs morborū passio: claret pater in filio. Surgit a morte p fida: iudaica gens tremula: et voce clamat querula: vt det xpo gloria. Laus patri sit ī genito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spiritui: q̄ nos vocauit viuere. V⁹. Quis de⁹ magnus sicut de⁹ nr R. Tu es deus qui facis. ān. O pie iesu q̄tuz diligis te diligētes q̄ tāte benignitatis amore te furore persequentes persequeris quos perire non sinis dū simul ī tua ymagine ostēdis

et passionis mortalis nature veritatē & deitatis potēciā su scipiēs israel puerū tuū recordatus mīe tue. ps. Mgt. or.

Deus qui passiōis filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i miracula suscitasti dū viuificū sāguinē cū aqua mixtū de latere ymaginis sue iudeorꝫ lācea perfosse copiose pduxisti da nobis famulis tuis tā mirabilib⁹ signis mōstratā eius dē passiōis virtutē cognoscere vt fructū ei⁹ accipere valeamus ī gl'iosa resurrectiōe. p. Mēoria de scō theodoro mr̄ tā ad ves. q̃ ad mat. Oracio.

Deus q̄ nobis btī theodori martyris tui cōfessione gl'iosa circūdas & ptegis p̄sta q̄s ei⁹ nos imitacione pficere & orone fulciri. p. Inuita. Saluatorē adorem⁹ in cruce passū. Sue v̄tutē passionis manifestātē p admirabile signū. ps. Uenite. Hy⁹.

Tunc celū horruit & stupet racio: & sol erubuit nec recto radio: cernere potuit scel⁹ in ppl'o: iā terra tremuit Cū penas repetit ppria nacio: quas p̄esustinuit christ⁹ saluacio: dū passus obiit crucis in medio: virtus elanguit Mortem nō pateris surgēs a mortuis: sedēs a dextris patris et poteris: & tū lateris foratu cuspidis: virtus īpetitur Non est ycone vite vt mortua: que cū īscinditur effūdit flumīa: cruor dispgit p egra corpora: et salus redditur. Horret gēs pfida viso prodigio: iubet vt ydria subdat liquido: probatur gracia languentū numero: qui restituit Probatur sāguinis et xp̄i veritas: dū egris singulis reddat sanitas: rūpit vlcerꝫ ceca crudelitas: clamat gēs pfida Patri cū filio cōis gl'ia: scō spiritui pia cōcordia: vniq; domino laus sit et gr̄a: p cūcta secula. Amē. In p̄mo noc. an

O vos iudei miseri hoīm filii vsq;quo graui corde cōtra dicitis xp̄o dei filio vel nunc in hoc signo scitote qm̄ mirificauit de⁹ pater hūc filiū suū scōrꝫ scm̄. ps. Cū inuoca. an Erubescāt & pturbent īimici xp̄i dū vident cruorē a latere ymaginis pfosse sic copiose p fluere puertūtur ad dñm corde cōtrito valde velociter. ps Dñe ne. i. ā. Nisi puersi fueritis o iudei īcreduli gladiū vibrabit xp̄us dñs iusticie arcū tetēdit sue potēcie & parauit illū ī vasa ire sue. ps. Dñe de⁹ me⁹ in te. v⁹. Mirifica mias tuas R. Qui saluos facis sperantes in te. Lcō p̄ma.

Quedā ciuitas est in sy

ria iuxta terminos tyri et sy-
donis posita berit⁹ vocata ĩ
qua iuxta synagogã hebreo-
rũ cõtigit xp̃icolã quẽdã suf
cepisse cellã ad inhabitãdũ cẽ
sũ ex ea reddẽs cuidã iudeo.
℟. Sũmi sacerdotes ⁊ prin-
cipes et maiores natu plebis
iracũdie furore succẽsi cũ ac
cusatore sui ꝓximi ad cellã ac
cusati iudei vt canes rapidi
festinãter veniũt vt vindicẽ
tur de fratre suo. Quia puta
bãt eũ occulte xp̃m coluisse ĩ
sua ymagine ℣⁹. Et facto im
petu in eũ multis cõtumeliis
ac variis cruciatib⁹ affectũ ex
tra synagogã eiecerũt semi-
uiuũ. Quia puta. Lecõ scda.
Cũq; ĩgress⁹ fuisset dñi nr̃i
saluatoris yconã quã apd̃ se
retinebat abscõditã: fixit in
pariete in interiori loco cel-
lule cõtra lectuli sui faciẽ que
honeste depicta ĩtegrã ĩ se cõ-
tinebat dñicam staturã. Et
post aliquot dies ꝑgens alibi
ad habitandũ dei ꝓuidencia
oblit⁹ reliquit post se dñicã
yconã. ℟. Dispẽsaciõe dĩna
in cella iudei a xp̃iano se trãs
ferẽte relicta fuit ꝑ negligẽ-
ciã xp̃i ycona: quã dũ ꝑcipit
a iudeo inuitat⁹ alter cõtribu
lis. Cepit dentibus fremere
aduers⁹ eũ qui se ĩuitauerat.
℣⁹. Tu iude⁹ ĩquit cũ sis quo
modo apud te iesu nazareni
ymaginẽ repositã habes. Ce
Postea iude⁹ q̇dã (pit. lc. iii.
cellulã illã ad ĩhabitãdũ su-
scipiẽs: ĩgress⁹ cũ suis oĩb⁹ ce
pit manere mĩme cõtẽplatus
locũ q̇ dñicã tenebat yconã:
⁊ tãdẽ vnũ de ꝯtribulib⁹ suis
vocauit ad prãdiũ q̇ eleuans
oculos vidit ĩteri⁹ yconã dñi
cã. ℟. Cogitãtes. vt̃s ad vs̃
In. ii. noc. ãn. Mirifica mise
ricordias tuas de⁹ ⁊ sana in
credulos te ꝑsequẽtes qui sal
uos facis in te sperantes. ps̃.
Exaudi dñe iusticiã. ãn. Qm̃
declinauerũt in te mala ⁊ co
gitauerunt consilia que non
potuerunt stabilire exaltare
domine in virtute tua. psal.
Domine in virtute. ãn. Cir
cundederunt me canes mul-
ti et consilium malignanciũ
obsedit me foderunt manus
meas et pedes meos. ps̃ De⁹
deus meus respice. ℣. Memo
riã fecit mirabiliũ suoꝝ. l. iiii
Tũc exclamãs ille dixit. Tu
hebre⁹ cũ sis quomodo apud
te iesu nazareni ymaginẽ ha-
bes. Iude⁹ aũt q̇ eũ ĩuitaue-
rat cepit sacramẽtis terri-
bilib⁹ iurare q2 dñicã yconã
nunq̃ ibi prius vidisset. Ille
tunc qui inuitatus fuerat
ad tempus siluit. ℟m. Post
irrisiones plurimas sputa:

et alapas ne videantur minꝰ facere ĩ similitudinẽ ꝙ pr̃es eoꝝ ĩ corpe dñi ymaginẽ eiꝰ q̃rũt crucifigere. V. Heccine reddis dño pp̃le stulte ⁊ insipiẽs ymaginẽ eius. Lectio. v

Finito aũt prãdio abiit ad sũmos sacerdotes et dixit eis que facta sũt. Qui veniẽtes ⁊ rei veritatem agnoscẽtes iudeũ illũ extra synagogã semiuiuũ eiecerũt/ et deponentes yconã dñicã ludificantes expuerũt hinc et inde cedentes. R. O ceca crudelitas o impia cecitas cedit ymago qua si sẽsũ habeat coronatur flagellatur felle potatur illuditur cũ nichil pcipiat et ad vltimũ lãcea latus perfoditur. Et fluxit largissime vnda mixta cũ sãguine. V. Ut enarrẽt oẽs pp̃li mirabilia tua domine. Et fluxit. Lectio sexta.

Tunc dixerũt quecũq; pr̃es nr̃i iesu galileo fecerunt nos huic similia faciamus. Tunc crucifigẽtes dñicã yconã clauos acutissimos adhibuerũt in manibus et pedibus illius ymaginis et tãdẽ apposuer̃t acetũ cũ felle mixtũ ad os eiꝰ R. Uiderũt iudei quasi per spm̃ vite a latere ymagis tere brato sãguinẽ cũ aqua ebullire stupefacti vdriã apponũt statim cruore repletã in suã deferũt synagogã ac vt tante virtutis adhuc ampliꝰ pbarẽt veritatẽ. Cecos claudos leprosos aliosq; languoribꝰ vexatos cõgregauerũt ꝙ̇ precioso liquore puncti prestine redditi sũt sanitati. Vꝰ. Dicẽtes qm̃ xp̃icole predicãt suum xp̃m in vita sua plurima signa fecisse. Cecos. In iii. noc ãn. Dm̃ filii hoim dẽtes eoꝝ arma et sagitte et lingua eorũ gladiꝰ acutus exaltare super celos deꝰ et sup oẽm terrã glia tua. ps. Miserere mei deꝰ miserere. ãn. Cõuertãtur ad vesperã iudei increduli et famẽ paciẽtur vt canes doctrine catholice circuibũt ciuitatẽ militãtis eccl̃ie querẽtes escã sacre scripture in xp̃o cõplete. ps. Eripe me. ãn. Or exacuerũt iudei vt gladiũ linguas suas xp̃m dei filiũ blasphemãtes ideo accedit homo xp̃s ad cor altũ per fidẽ in cor de iudeoꝝ plãtatus et exaltabitur in filio suo deus pater glificatꝰ. ps. Exaudi deꝰ orõ. vꝰ. Innoua signa ⁊ muta mirabilia. Rm. Glorifica manum et brachium dexterum.

Secundum lucam. capl̃o

In illo tp̃e dixit iesus discipulis suis similitudinẽ hanc. Arborẽ fici habebat quidam plãtatã ĩ vinea sua.

Et reliqua. Unde s̃ l vii

DIxicim⁹ q̄ nostri maiores coronā de spinis in capite illi⁹ nazareni īposuerūt: ac deīde accepta arūdine pcuciebāt insultātes ita ꝛ nos hec minime postponētes faciam⁹. Quod ꝛ fecerūt ℞ Quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹ noster. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in ppłis virtutē tuā redemisti in brachio tuo populuz tuū. Tu es deus qui. Lectio. viii

AD extremū dixerūt. Sicut audiuimus p̄res nr̄i iesuz lācea vulnerauerūt. Nos vero idem faciamus: nulla adhuc mediāte mora iusserūt afferri lāceā: et cuidā hebreo tradiderunt qui valido ictu dexterū lat⁹ ycone trāsfixit. ℞. Hiis auditis sermonibus reuerendissimus metropolitan⁹ val de hilaris reddit⁹ /cōuers⁹ ad plebē israeliticā dicebat. Cōuertere israel ad dn̄z deū tuū p̄rem vniuersoꝝ viuenciū et adora nobiscū ei⁹ filiū p quē oīa creata sūt. ℣⁹. Et ceruicē durissimā flecte spiritui scō q̄ ē viuificator aīarum vestraꝝ Conuertere. Lectio nona.

CUm̄qꝫ tātū scelus ppetratū fuisset res mira et cūctis īaudita secłis accidit qꝛ cōtinuo sanguis et aqua emanare cepit ꝛ oīa elemēta mutata sūt et eadē signa sicut in passione dn̄i facta sunt. ℞. Ad hoc taliter cepit plebs hebrea dicere vn⁹ deus pater et ip̄e ingenit⁹. Un⁹ fili⁹ ꝛ ip̄e vnigenitus iesus xp̄s quē ignorantes p̄res nr̄i crucifixerunt: et nos veꝝ agnouim⁹ deū. Un⁹ sp̄us scūs ab vtroqꝫ pcedēs Per quē veraciter nos credimus esse saluādos. ℣. Hec dicētes pstrati genib⁹ illi⁹ postulabāt veniā cōcedēde hiis scelerib⁹ p baptismi remediū Per quē. ℣⁹. Salua nos xp̄e saluator. Qui p virtutē scīē crucis saluasti mūdū. In. ł. ā

MIrabiles elaciones tumidi et amari maris ī iudeoꝝ te xp̄e psequenciū cordib⁹ sed tamen sup mirabilis in altis dn̄s q̄ illos benignissime in tuā dulcedinē cōuertis. ān. Scitote ī scō tā mirabili qꝛ dn̄s xp̄s ip̄e ē de⁹ vn⁹ ycone fluxus sanguinis fecit vos o iudei fieri mēbra ei⁹. ā Ipi iudei ī vanū q̄sierūt aīaz ei⁹ qꝛ xp̄s rex letabił in deo ꝛ laudabūtur oēs q̄ sperāt ī eo qꝛ obstructū est os loquēciū iniqua. ān. Bn̄dicat isrł dn̄m qui corda filioꝝ conuertit in patres vt enarrent mirabilia eius in omnes generaciones ān. Iuuenes ꝛ virgines senes

cum iunioribus laudent nomen christi iesu quia exaltatū est nomen eius solius. Capm Miserere nostri. Hymnus.

Imago lucis paterne mentis: decus caracter et figura ei⁹: iesu benigne patris eterni: inclita ples. Cō cinunt tibi organa vocis: lingue ac manus tactu melodis: psallatqꝫ tibi iubilus mentis: corde iocūdo. Superat nāqꝫ tua dulcedo: toxicū omne qđ tulit serpens: antiquus populum tuū inficiendo. Nā spirat xpe tuū vnguentum: aromatizans oīa replet: ⁊ trahit ad se vngit ⁊ sanat: pectora dura. Laus sit cum patre o tibi xpe: et tibi compar spiritus alme: pign⁹ eterne trinus existens: et deus vnus. Amen. ℣. Magnus dñs ⁊ magna ṽtus ei⁹ ℟. Et sapiēcie ei⁹ nō ē numerus. ān. Benedicim⁹ te deus rex israel q̇ erexisti cornu salutis in domo dauid in clarificacione potestatis vnigeniti tui in salutem populi sicut locutus es per os sanctorum prophetarū a seculo vt seruiamus illi in sanctitate ⁊ iusticia oībus diebus vite nostre. ps. Benedictus. Ad hor̄ añe. de lau. Ad. iii. cpm. Miserere. ℟ Mirifica misericordias tuas alleluya alła. ℣⁹. Qui saluos facie spātes ī te alleluya. ℣ Quis de⁹ magn⁹ Ad vi. cpm Alleua manū tuam super gētes alienas vt videant potenciā tuam sicut enī in conspectu eorū sanctificatus es in nobis: sic in cōspectu nostro magnificaberis in eis vt cognoscant te sicut ⁊ nos cognouim⁹: qꝫ nō est alius deus preter te dñe. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster alła alła. ℣⁹. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣⁹. Memoriam fecit mira. Ad ix. capłm

Innoua signa ⁊ muta mirabilia glorifica manuꝫ et brachium dexterū. ℟. Memoriam fecit mirabiliū suorum alła. ℣⁹. Miserator ⁊ misericors dñs alła. ℣. Notum fecit dñs alła. Salutare suū alła. Ad scdas vs. ān. Mirabiles elaciones. ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memēto cpm. Miserere. ℟. Adhoc taliter hy⁹. Iesu solamen. ℣⁹. Memento nostri dñe in beneplacito ppłi tui. Uisita nos in salutari tuo. ān. Misecordia dñi a progenie in pgenies vt reuocet corda filiorꝫ in patres fecit potenciā ī brachio suo virtutem xpi sui demonstrans tumidos prosternens iudeos et hūiliatos exaltans

p̄s. Magnifi. Orō vt supra. ¶ Scti martini episcopi et cō fessoris Ad p̄mas vespe. ān.

O Beatū pōtificem qui totis visceribus diligebat xp̄z regē et nō formidabat imperii principatū: o martine dulcedo medicamentum et medice: o sanctissima aīa quā et si gladius percussoris non abstulit: tñ palmam martyrii nō amisit. Psal. feria. cp̄. Ecce sacerdos. R. Beatus martinꝰ. hyꝰ. Iste confessor. Vꝰ. Amauit eū do. ān. O martine o pie q̄ piū ē gaudere de te o martine pphetis cōpar apostolis consertus p̄sulum gemma fide et meritis egregie pietate mīa charitate ieffabilis succurre nobis nūc et ante deum. p̄s. Magt. Orō

DEus qui conspicis q̄a ex nulla nostra virtute subsistimus concede propicius: vt itercessiōe beati martini confessoris tui atq̄ pontificis cōtra oīa aduersa muniamur. Per dñm. Memoria de sctō mēna martyre. Orō.

PResta q̄s oēs deus: vt qui beati menne martyris tui natalicia colimus: intercessione eiꝰ in tui nominis amore roboremur. Per dñm Tūc eat processio ad altare scti martini cātādo R. Martinus abrahe. Vꝰ. Ora p no.

DEus bonita (bis. Orō tis auctor: et bonorum dispensator: cōcede propicius vt qui beati martini cōfessoris tui atq̄ pontificis solēnitatē veneramur: eius patrocinio atq̄ suffragio maiestatis tue propiciacionem cōsequamur Per xp̄m dñm nostrum. In reuertendo de sctā maria. Ad matuti. Inuitato. Martinꝰ ecce migrat hic pauper celo diues. Duc sanctorū concentꝰ xp̄o psallens deduxit nos celestibus hymnis laudemꝰ in hunc deū. p̄s. Venite. hymnꝰ Iste cōfessor. In primo nocturn. ān. Sanctus martinus obitum suū longe ante presciuit qui et discipulos in vnum congregauit atq̄z sui dissolucionem iminere predixit. psal Beatus vir. ān. Cū repēte viribus corporis cepit destitui tunc meror et luctꝰ oīum vox plāgenciū vnaq̄ precancium ne pastor oues deseras. psal. Quare fre. ān Scimꝰ q̄dē te pater desiderare xp̄m sz salua sūt tibi premia tua nr̄i pociꝰ miserere quos deseris pr̄. p̄s. Dñe quid multi. Vꝰ. Amauit

MArtinꝰ (eum dñs. Lec. i Sabarie pānoniorꝫ oppido oriundus fuit: sed intra

italiā ticini alitus est: parentibus nō infimis: gentilibus tñ. Quiqꝫ milicie cingulo a ꝑfido iuliano addict⁹ est: licet inuitus. Ipse eni armatā miliciā in adolescencia secutus sub rege cōstancio: deīde sub perfido iuliano iuxta parentum suoꝝ nobilitatē nō tamen spōte fruebatur Nā cuꝫ decem esset annoꝝ: īuitis parentib⁹ ad ecclesiā confugiēs seqꝫ cathecuminū fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire: q̄ꝫ sub imperatore militare terreno. Tu. ℟. Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dñs post apostolos tātā graciam conferre dignat⁹ est vt in ꝟtute trinitatis deifice mereretur fieri triū mortuoꝝ suscitator magnific⁹. ℣⁹. Sācte trinitatis fidem martin⁹ confessus est. Cui dñs. Lc. ii.

Hic eciā martinus benignus paciens atqꝫ humilis nondū in xpo regeneratus: opē ferebat miseris Alebat egētes nudosqꝫ vestiebat Quodā autē tpe cū adhuc esset cathecumin⁹ maximo hyemali frigore: cū nichil haberet preter clamidē qua indutus erat: media eiusdē clamidis parte abscisa: nudū pauperem quēdaꝫ vestiuit. Qua eciā nocte sequente: dñm iesū xpm inter āgelicos exercitus vestitū aspexit: audiuitqꝫ dominū voce clara dicēte. Martinus adhuc cathecuminus: hac me veste contexit. ℟. Dū sacramēta offerret beat⁹ martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. ℣. Dū eni ad deū preces emitteret et pro vniuerso grege sibi commisso depcaret. Globus. l. iii.

Cum autem esset annorum duo de viginti: ad baptismū conuolauit: nec tñ statim milicie renūciauit: tribuni sui precib⁹ deuictus: cui contuberniū familiare pstabat: qui transacto tribunat⁹ sui officio renūciaturū se seculo pollicebat. Qua expectacione martin⁹ suspensus per bienniū fere postea q̄ꝫ est baptisma cōsecutus: solo scilicet nomine militauit. ℟. Beat⁹ martinus obitū suum longe ante prescíuit dixitqꝫ fratribus. Dissolucioneꝫ sui corporis imminere Quia iudicauit se iā resolui. ℣. Viribus corporis cepit repente destitui cōuocatisqꝫ discipulis in vnū dixit. Dissolucio. Gloria. Qꝛ In. ii. noctur. ān Dñe iam satis est q̄ꝫ hucusqꝫ certaui sed quoad ipse iusseris militabo ac si parcis etati bonū ē michi

hos quibus timeo ipse custo dias. ps. Cū inuoca. ān. Art⁹ febre fatiscētes spiritui serui re cogebat stratuq; suo illo nobili cilicio recubās nec ter ram videre iā dignat⁹ est celo tot⁹ inhiabat. p. Uerba mea ān. Sinite me inquit celū vi- dere vt spirit⁹ dirigat ad do minū: nichil in me reperiet ī i micus sed sin⁹ abrahe me su scipiet. ps. Dñe dñs noster. v Iustū deduxit dñs. Lec. iiii.

Relicta tandem milicia hilariū pictauie vrbis episcopū adiit: et apud eū ali quādiu cōmorat⁹ est. Eo tem pore ei quidā cathecuminus adhesit: cupiēs sanctissimi vi ri instrui disciplinis. Paucis quippe interpositis dieb⁹ gra ui languore corrept⁹ absente sancto viro: subita morte p- uentus est. R. Dixerūt disci- puli ad beatū martinū: cur nos pater deserꝭ: aut cui nos desolatos relinquis. Inua- dent enī gregem tuū lupi ra paces. v. Scim⁹ quidē pater desiderare te xpm: sed salua sunt tibi pmia tua: nec dila- ta minuentur nostri pocius miserere quos deseris. Inua dent. Lectio quinta.

Reuersus post triduum martinus fusa ad deum ora- cione: eum vite restituit. Qui et baptizatus est ab eo: & post ea multis vixit annis. Sub eo tempore martinus ad epi scopatū turonice ecclesie pete batur. Tu autem. R. Domi ne si adhuc populo tuo sū ne cessarius nō recuso propter eos subire laborem. Fiat vo luntas tua. v. Iam enī domi ne satis est q hucusq; certaui sed quoad ipe iusseris milita bo: ac si iā pcis etati bonū est michi. Fiat. Lectio vi.

Iamq; sumpto episcopa tu qualem sibi deus graciam prestiterit nō est nostre facul tatis euoluere. Idem ipse cō stantissime perseuerabat qui prius fuerat. Eadem in cor- de eius humilitas: eadem in vestitu ei⁹ vilitas erat. Adeo vero oīa scꝫ maiora sūt ī eo q vt verbis explicari queant Nam nulla hora momētūqꝫ preteriit: quo nō aut oracio- ni aut lectioni vacaret. Rm Oculis ac manibus in celum semper intent⁹. Inuictum ab oracione spiritum nō relaxa bat. v. Nichil enim terreni a- liquādo diuino anteponens officio: sempq; semetipsū ad ea que superna sunt extendēs Inuictum. Gloria. Inuictū. In. iii. noctur. ān. Media no cte dominica sanctus discessit quem celi ciues mox obuiant

multi audierũt voces in sub limi qui et vitro purior lacte candidior carne quoqz mon strat⁹ est gẽma sacerdotũ. p̃. Dñe quis habita. ãn. Glorifi cati hominis viderũt gloriã qui affuerũt: nam caro quaz cinis semper obtexerat ita re splenduit vt quoddã resurre ctionis decus et extincta pro ferret. p̃s. Dñe in virtute. ãn Adest multitudo monachoꝝ ac virginum qui speciali glo ria p̃cipue flebant cũ sentirẽt magis esse gaudendũ si racio nem vis doloris admitteret p̃s. Dñi est terra. ꝟ⁹. Justus vt palma. Lectio. vii.

Martinus antẽ obitum suũ longe ante prescivit. Dixitqz fratribus suis dissolucionem sui corporis īminere Interea causa extitit: qua cõ darensem diocesim visitaret Nam clericis illi⁹ ecclesie in ter se discordantib⁹: pacẽ reformare cupiẽs: licet finẽ die rũ suorũ nõ ignoraret: ꝓfici sci tñ ob illã causam nõ recu sabat. Bonã hanc virtutum suarũ consũmacionem extisti mãs: si pacẽ redditã ecclesie reliquisset. Igitur aliquãdiu sanctus martinus in ecclesia ad quã iverat commorat⁹ pace inter clericos restituta: cũ iam regredi ad monasteriuz cogitaret: viribus corporis cepit repente destitui. Conuo catisqz discipulis in vnũ indi cauit se iam resolui. ℟. O be atum virũ in cuius transitu sanctorũ canit numer⁹ Angelorum exultat chorus omniũqz celestiũ virtutũ occurrit psallenciũ exercitus. ꝟ Ecclesia illi⁹ virtute roboratur sacerdotes dei reuelaciõe glo rificant quẽ michael assũpsit cũ angelis. Angeloꝝ. Le. viii

Tunc vo meror ⁊ luct⁹ oium vox vna plãgen cium. Cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis? Jnuadẽt enĩ gregẽ tuum lupi rapaces Tũc ille mo tus his fletibus vt tot⁹ semꝑ in dño misericordie visceribus affluebat: lachrymasse ꝑ hibetur. Conuersusqz ad dñz hac tm̃ flentib⁹ voce respon dit Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius nõ recuso ꝑ eis laborẽ: fiat volũtas tua. ℟. O quãt⁹ luctus erat omnium quãta precipue meren cium lamenta monachorum Quia et piũ est gaudere mar tino et pium est flere martinũ. ꝟ⁹. Beati viri corp⁹ vsqz ad locũ sepulchri hymnis ca nore celestibus turba prosequitur. Qr. Lectio ix.

Cumqz in oracionibus

et vigiliis fatiscentes artus spiritui seruire cogebat nobi liqꝫ stratu suo in cinere et ci= licio recubās a discipulis ro garetur: vt saltē vilia sineret stramenta supponi. Nō decet inquit filii christianū nisi ī ci nere mori. Et ego si aliud vo bis exemplū relinquo ipe pec caui. Post hec vidit diabolū prope assistere. Cui ait. Quid hic stas cruēta bestia? Nichil in me funestū reperies: sed si= nus abrahe me suscipiet. Et hec dicens: octogesimo primo etatis sue anno media nocte dominica inuictū ab oracio ne spiritum dño exalauit. ℟ Martin9 abrahe sinu let9 ex= cipitur Martinus hic pauper et modic9 Celum diues īgre= ditur hymnis celestibus ho= noratur. ℣. Martinus episco pus migrauit a seculo viuit in xpo gēma sacerdotū. Mar tinus. Gloria. Celum diues. ℣9. Ora pro nobis. In lau. ā

Dixerunt discipuli ad beatum martinuꝫ cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadēt enim gregeꝫ tuum lupi rapa= ces. p̄s. Dominus regnauit. ān. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non re= cuso laborem fiat voluntas tua. p̄s. Jubilate. ān. O vi= rum ineffabilem nec labore victum nec morte vincenduꝫ qui nec mori timuit nec viue re recusauit. p̄s. Deus de9 me us. ān Oculis ac manibus in celum semper intentus inui= ctum ab oracione spiritū nō relaxabat allelua alla. psal. Benedicite. ān. Martinus a= brahe sinu letus excipit mar tinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hym nis celestibus honoratur. p̄s. Lauda. cp̄m. Ecce sacerdos. hy9. Jesu redemptor. ℣. Ju stus germi. ān. O quātus lu= ctus oīum quanta p̄cipue la menta monachorū ac virgi= num chorus: quia ⁊ pium est gaudere martino et pium est flere martinum. p̄s. Benedi= ctus. Oracio Deus qui con= spicis. Memo. de sancto men na martyre oro vt̄s. Ad pri= mam ān. Dixerunt discipuli psal. Deus in nomine. Ad iii ān Domine si adhuc. psal Le gem pone. Capitu. Ecce sacer dos. ℟. et ℣. de cōmuni vni9 confesso. et pontifi. ad omēs horas dicunt similiter ⁊ capi. Ad sextam ān. O virum inef fabilem. p̄s. Defecit in. Capi tulum. Benedictioneꝫ. Ad nonam. ān. Martinus abra= he. psal Mirabilia. cp̄m. Co= gnouit eum. Ad secundas v̄s

que erūt de scō machario erit et solēnis mēo. de sctō marti no. Et est notādū q̄ he sequē tes āe. dñr quotidie īfra oct. sctī martini ad mēoriā eiusd sup. p̄s. Bⁿ. ⁊ Mgt. scdz ord. ā Martinⁿ adhuc cathecuminus hac me veste cōtexit. ān. Sctē trinitatis fidē martinⁿ cōfessⁿ est ⁊ btissimaz graciā recepit. ān. Btūs martinⁿ dixit iuliano xp̄i enim sū miles pugnare michi non licet. ān. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea hostiū cuneos penetrabo securus. ān. Cōfido ī dño q̄ filia mea p̄cibus tuis reddita sit sanitati. ān. Tetradius cognita dei virtute ad btissimā grām p̄uenit. ān. Dñs iesus xp̄s non se inquit purpuratū nec dyademate renitētē vēturū esse predixit. ān. Dū sacramenta offerret btūs martinⁿ globⁿ igneⁿ apparuit sup caput eiⁿ ān. O ineffabilē virū p quez nobis tāta miracula choruscāt. ān. Sacerdos dei martine aperti sūt tibi celi ⁊ regnū patris tui. ān. Sacerdos dei martine pastor egregie ora p nobis deū. ān. Sctūs martinus. ān. Cū repē. Et alie añe que sequūt de noct. cū hoc. v̄. tā ad v̄s. q̄ ad mat. scz Ora p nobis. or. Deⁿ q̄ cōspicis. ⁊c.

¶ In solēnitate sācti mauricii siue macharii cōfessoris et pōtificis ī eccl'ia. Aberdoneñ duplex principale. Ad v̄s. ān

Ex regali germine puer erat natⁿ: ⁊ a p̄re primitus mocūma vocatⁿ. p̄s. Laudate pueri. ān. Eius pucricia cūctis erat grata: ⁊ claris virtutibus iuuentus ornata. p̄s. Laudate dñm oēs gētes. ān. Sic colūbā studuit sctūs imitari: vt hūc vulgus vndiq̄ cepit venerari. p̄s. Lauda aīa. ān. Ne sāctū extolleret fama sctītatis: parētes ⁊ patriā clā fugit et gratis. p̄s. Laudate dñm qm̄ bonⁿ. ān. Ad ponā insulā post se cōferebat: vbi deo pluribⁿ annis seruiebat. p̄s. Lauda hierusalē. Sz vbi eccl'ia de eo nō est dedicata dicat tm̄ vna ān de p̄dictis sup psalmos ferial'. Capm. Ecce sacerdos Rm. Trina xp̄s in pucricia/ p mocūmā fecit miracula/ ignis aer mortis ⁊ vīcula. Innocēti dabāt obsequia. v̄ⁿ. Tota sāctū pfudit grā: dei virtⁿ q̄ ī infācia. Innocēti. Gl'ia. Innocēti. Hyⁿ.

Pater sctūs veneratur/ celorū obsequiis: frater fratris vite datur/ tactu quoq̄ meritis: rogi flāma mitigatur/ cedēs mēbris teneris Aqua fluēs sāctitati/ miro

cedit ordie: mortui resuscitati/ sũt ĩ xpi noĩe: et leprosi sũt mundati/ semel loti flumine S ctõ semel vt scripture/ finẽ daret cici⁹: oris flatu miro iure: lumẽ dedit digitus/ donec illa lucis pure/ vi scripsisset pleni⁹. S ibi fr̃es ĩuidebãt: et ꝑpter miracl'a: atqȝ sibi facie bãt: dire mortis pocula: sȝ venena fugiebãt: ꝑ crucis signa cula. L aus et virt⁹ trinitati: sit et bñdictio/ laus et honor vni tati: sitqȝ iubilacio/ pr̃is flaminis atqȝ nati: cõpar sit laudacio. Amẽ. v⁹. Amauit eum dñs. R. Stola gl'ie. ãn. Dũ nutricis lactescet vbera: puer sctũs cohors ãgelica: supra te ctum ludens in aera: nouo noua dat gaudia: q̇bus visis rex pater intima mẽte laudat dei magnalia. ps. Magt. Or D Eus q̇ beatũ mauriciũ cõfessorẽ tuũ atqȝ põtificẽ eccl'ie tue voluisti precesse pastorẽ tribue q̃s/ vt qui eius natalicia colimus spe futuri gaudii nõ fraudemur. Per d Deĩde fiat mẽo. solẽniter de sctõ martino cũ hac. ãn. O beatũ virũ cui⁹ aĩa paradisum possidet vnde exultãt angeli letãtur archãgeli chor⁹ sctõr ꝓclamat/ turba virginũ inuitat mane nobiscũ in eternũ. v⁹. Iustus germina. or. vts nisi in eccl'ia cathedrali Aberdoneñ. in qua cũ sit festũ prĩcipale nulla fiet mẽoria. Ad matu. Inuita. Honor xpo sit et imperiũ. Qui ad celũ verit superũ. ps. Veñ. In. i. noc. ã. Nat⁹ regis pueri frater morti datur. sed tactu mauricii mox resuscitat. ps. Btũs vir. ãn. Sicut moysi fuerat rub⁹ incõbust⁹/ puer rogo vagiẽs remãsit iust⁹. ps. Quare fre. ãn. Sub aqua tenerrim⁹ innocẽs ꝓfũda iacuit sed puer nõ submersit vnda. p. Dñe q̇d. v Amauit eũ dñs. R. Stola. l. i

S Acrã solẽnitatẽ recolẽdissimi et sctĩ pr̃is nr̃i mauricii dignis cũ laudib⁹ celebraturi de ipsi⁹ nõnullis vite gestis et miraclor ĩsigniis pie meditãdo enarrare cõuenit. Nã sicuti ei⁹ vita narrat hystoria ex syacano pr̃e yberñesiũ regulo et synchena matre eiusdẽ regina btm̃ mauriciũ genitũ fuisse cõperimus et a sctĩssimo pr̃e colmano baptizatũ cui nomẽ ĩposuit mocũmã hũc equidẽ suor parẽtũ cura et diligẽcia nõ minima educatũ et nutritũ inuenimus. R. Adolescẽs supno placuit et se cunctis piũ exhibuit vnde celũ ĩgredi meruit v. Vite vbũ multis aperuit atqȝ vita btã claruit vnde. l. ii

Equidē in eo de die in diē crescebat virt⁹ dei ⁊ grā ⁊ sepius cōfortabat visitacione angelica nā quodā tpe dū pater ei⁹ rex prefat⁹ cū suis ministris deambularet iuxta domū in qua puer sctūs nutriebatur desursū respiciēs diligenter vidit āgelos dei de celo discēdentes ⁊ sup tectū illius dom⁹ volitātes nōnūq̄ vero domū intrabāt ⁊ circa cunabulū pueri psallētes deambulabāt: quos videns pater īgēti gaudio sustulit īfātē de cunis ⁊ bñdixit deū q̄ talē sibi mūdo pduxerat plem ℞ Domat carnis mot⁹ illicitos: vincit mūdi conat⁹ noxios. Terit hostis antiqui tribulos. ℣. Man⁹ mētē cordis et oculos pie tēdens semper ad superos. Terit. Lctō. iii. Per quod vo tēp⁹ accidit vt regina prefata interea pepat viro suo alterū filiū qui ī ortu eiusdē morte preuēt⁹ fuerat de cui⁹ morte cū ei⁹ tota familia plurimū cōtristabātur in dolore ac tristicia non minimis efficiebant. Sed rex in se reuers⁹ sāctitatē filii sui primogeniti mocūme cōmemorās iussit infantē mortuū sub pallio eiusdem filii sui subponi quo posito mox mirū in modū q̄primū vt caro mortui carnē tetigisset viuētis paululūq̄ califacta cepit se mouere ⁊ querelosas infāciū more aīat⁹ emittebat voces. ℞ O res mira sceptrū despicit: atq̄ mūdi dec⁹ cōtēpnitur. Et pauptas gratis eligitur. ℣. Et tota mēte xp̄s diligit ac p xp̄o corp⁹ affligitur. Et pau. Gloria. In. ii. noc. ān. Aper fer⁹ feriēs fruges fausto dēte/ vtit ī lapidē hoc sāncto iubēte. p̄s. Cū īuocarē ān Precib⁹ mauricii later obediuit/ et de mōtis vertice saliēs exiuit. p̄. Verba mea. ān. Nil dedit supbie sed ī caritate: ⁊ ī vera vixerat sēp sctitate. p̄s. Dñe dñs nr̄. ℣⁹ Iustū dedu. Hiis ⁊ aliis ī sue etatis (l. iiii crordio gestis beatus puerū beati colūbe magisterio ⁊ cure delegat⁹ eius vite ⁊ actuū imitator esse satagit deuot⁹: illi⁹ aūt pr̄is btīssimi colūbe laterib⁹ iūgebat sedule ad illi⁹ genua assīdebat. Assidueq̄ ex illi⁹ ore q̄tidie hauriēs fluenta doctrine: q̄cq̄d aūt illi⁹ aurib⁹ doctrine vel sciēcie foris infūdebat ⁊ in cordis armariolo recōdebat ⁊ cū vtutū icremēto seruabat ac īter discipulos suos ita modeste se hēbat vt supiores īdustria et minores hūilitate suparet ℞ Patroni fama clarissima

procul volat atque catholica plebs currit visura miracula Sctã letetur mater ecclia/ de tã ti pris clemẽcia. V⁹. Qui nobis dux sit et lucerna: nos pie ducens ad gaudia sẽpiterna. Sancta letetur. Lectio. v.

Interea p idẽ tps dñi scũs columba beatũ mauriciũ ad isulã noie mulã fidẽ dei predicãdã misisset/ occurrerũt ei obviã septẽ leprosi orãtes et ei⁹ bñdictionẽ iplorãtes cũque acriter btm rogarẽt virũ dixit illis ite i fõtẽ primũ et lavamini q abeũtes lavauerũt se iuxta verbũ scti viri et statim lepra decessit ab eis et reuertẽtes laudauerũt et glificauerũt dñm i sctis suis R. Liuor latens crescit i odiũ zelant fres fratris excidiũ. Per columbe scti cõsiliũ gratis sũpsit sctũs exiliũ. V. Ratẽ remos et remigãciũ sũpt⁹ qrit mora fit tediũ. Per colũbe. Tu. Lcõ. vi

Alio namque i tpe cũ beatus maurici⁹ quẽdẽ agrũ suũ ptrãsiret comitãtib⁹ eũ pluribus vir et mulierib⁹ vidit eminus aprũ ferocẽ veniẽtẽ segetes suas suffodiẽtẽ et ei⁹ conculcãtẽ pedib⁹ dãpnũ nõ modicũ pplo terre et frugib⁹ iferẽtẽ. At ipe maurici⁹ eleuat i celũ maib⁹ dixit ne tradas dñe bestiis aias cõfitẽtes tibi addi ditque et tu cruẽta bestia imobilis sta i xpi noie donec te tetigero. Stetit ergo immobilis baculoque bti viri pcuss⁹ illico vtit i lapidẽ q i hui⁹ miraculi mẽoria pmanet in pñs. R. Cãpus coli cultro pcipit/ arena p sulcos seritur crescit bladũ messis colligit. Hoc in fide xpi pficit. V⁹. Adiuuari natura nitit qp in gnũ arena vtit. Hoc. Glia. In. iii. noc. ã

Ut paul⁹ i pelago naufrag⁹ iacebat: sub unda sic inocẽs viuus remanebat. ps. Dñe quis. ãn. Gen⁹ gẽtẽ patriã fugit et honores vt salutis quereret fruges meliores. p. Dñe i vtute. ãn. Sctm virũ gignit ibernia educauit illũ albania cuius corp⁹ in reuerẽcia turo nẽsis tenet ecclia cui⁹ pces et patrocinia nos pducãt ad celi gaudia. ps. Domini est terra. V⁹. Iustus vt palma flo.

Secũdum matheũ. xxv. cplo

In illo tpe: hõ qdã pegre pficiscẽs vocauit seruos suos et tradidit illis bõa sua Et. r. Omel. haymo. epi. xvii

Notãdũ aũt qp et is q de quinque talẽtis decẽ: et is q de duobis qtuor reportauit equali voce collaudãt cũ vtrique a dño dr/ euge serue bone et fidelis qp ẽ bene gaude et qualiter seruus cũ dño gaudeat

declarat cū subinfertur quia super pauca fuisti fidelis sup multa te constituaz cui recte subiungit intra in gaudium dñi tui: qꝛ cū tantis ꝛ ꝓ tantis mercedē accipiet quātos bene viuendo et bene docēdo lucrat⁹ est. Tu. ℟. Uite sancte facto curriculo: sāctū corpus dat sarcophago: ī martini sancti cenobio. ℣. Turonensis ipsū continuo veneratur sēp obsequio In martini

In quibus verbis intelligimus ꝙ illi maiorē mercedem sunt a dño in eterna vita recepturi qui bene viuēdo ad aliorū erudicionē vel doctrinam spūaliter īuigilāt ꝙ alibi dñs aperci⁹ declarat cū dicētibus apl̄is Dñe ad nos dicis hanc parabolā an non Et ad oēs respondit. Quis putas est fidelis seruus ꝛ prudens quē cōstituit dñs sup familiā suam vt det illis cibū ī tempore Beat⁹ ille seru⁹ quē cū venerit dñs eius inuenerit sic facientē. Amen amē dico vobis qm̄ sup oīa bona sua cōstituet eum. Tu. ℟. Ei⁹ tūbam frequētant lāguidi: vbi tactu sancti sarcophagi: sanitati sunt sepe redditi. ℣. Ceci claudi morbosi ceteri: illuz prece poscentes hūili. Sanitati. l. ix.

Cui enī sup oīa bona constituitur duplicem mercedē accipiet non solū qꝛ sancte vixit sed eciā quia digne docuit Unde daniel cuz de resurrectione mortuorum loqueretur vt ostenderet magistros spirituales sup omīa bona cōstituēdos ait. Qui autem docti fuerunt fulgebunt quasi splendor firmamēti et qui ad iusticiā erudiunt multos quasi stelle ī ꝑpetuas eternitates: quā desiderabilē vocem et ineffabile gaudiū audire desiderans beatissimus pater noster mauricius cui⁹ hodie festiuitatē celebremus: talentū sibi creditū bene docendo et bene viuēdo studuit erogare vt geminatum illud dño reportaret nō tm̄ monēdo pios sed eciā cōprimendo reprobos Et ideo quia iuxta scripture vocē gaudiū patris est filius sapiens tanta ei⁹ excrescūt merita gaudiorū quāta incrementa ꝑficiūt spiritualiū filiorū Unde necesse ē vt vnusq̄sq̧ nr̄m fratres charissimi hui⁹ beatissimi patris nostri vestigia sequētes talētum qđ a dño accipiem⁹ nō ī terra abscōdam⁹: sed cū magno desiderio erogare studeamus vt geminatū dño referamus. Tu. ℟. Hic presul prauos purifica: purga mentes:

l. viii

pelle piacula: atqz corda tuorum visita et ad laudes excelsi subleua. V. Pia prece tu nobis impetra post decessum celi solacia. Atqz. Gloria patri Te deu. V. Ora pro nobis. R. Ut digni. In laudib9 an Nullu dedit ocio tempus vel orabat: semp vel colloquiis diuinis vacabat. ps. Dns regnauit. an. Fixo piscis gutture dron osse vexat sed ad sancti subito preces liberatur. p. Jubilate. an. Ubi flumen psulis instar intrat mare: baculi mauricius cepit habitare. ps. Deus de9. an. Romam petit pontifex vbi cosecrat9: est itaqz maurici9 a papa vocatus. ps. Bndicite. an. Sep euangelii verba reducebat: ad mente sed sepius illa pferebat. ps. Laudate. Cp. Ecce sacerdos. Hymnus. O Celi syd9 lucide: maurici sanctissime: tue cfer ecclesie: diuina dona gre. Ut deo grates referat: tibiqz laudes conferat: supremo preces porrigat: vt nos in pace protegat Tu solame moriencium: tu consolator flenciu: foue vota precaciu: pestiqz pelle menciu Tu preces nostras suscipe: et nos pat piissime: a trina morte protege: mundi carnis et sathane. Prestet hoc nobis celit9: pater pcedat fili9: et anuat paraclit9: trinus et vnus dns Amen. V. Justus germinabit. an. Nos a cuctis iniquitatibus sp seruet sanctus mauricius atqz purget: suisqz precibus nos coniungat supnis ciuib9. ps. Bndict9. oro. vt s ad ves. Memo. de sacto martino. Ad pma an. Nullu dedit. ps. Quicuqz. an. Gracias Ad. iii. an. Fixo piscis. cp. Ecce sacerdos. Ad. vi. an. Ubi flumen. cpz. Benedictionem. Ad nona an. Semper euagelii cpz. Cognouit. cz cu Riis de coi vnius confesso. et ponti. Ad scdas vespe. an. Nullu dedit. cpm. Ecce sacerdos. R Pie presul. hymn9. O celi sydus. V. Justus ger. an. Jesu christi confessor humilis pie nobis succurrens miser; fac excelsis in tuis meritis simus tuti expulsis viciis in aduentu futuri iudicis. psal. Magnificat. oracio. vts. Memoria de sancto bricio episcopo et confesso. cum pleno seruicio in crastino. Et festa sancti leuini episcopi et marty. et medane virginis non marque i die scti macharii ptigut differant. Et ecia festum scti diuinici quod i die sancti bricii accidit differtur. Memoria de sancto martino vts.

¶ Sctī leuini epī et mr. i oppido gandaue mltū colit. or

Deus qui beatū leuinū gl'iosū martyrē piūq pōtificem tuū euāgelice predicatiōis & miraculorꝝ ꝟtutib⁹ illustrasti tribue quesum⁹: vt quem patronuꝫ habemus in terris apud tuam clemēciam pium intercessorem sēciamus in celis. Per dn̄m. Lctō pma.

Leuinū naciōe scotū ex duce magnanimo theagino & venerabili matrona alganna natū didiscim⁹ qui a btō augustino anglorꝝ epō vnda baptismatis lotus extiterit: hic cū iā nouē annorꝝ nō excederet etatem ppetuis meritorꝝ preconād⁹ virtutib⁹ sūmi regis signifer bellicosus contra seuissimū hui⁹ mūdi tyrānū & ei⁹ letiferos actus triūphaliter bellatur⁹ talibus gl'ificari mirificis mūdo ortus est insigniis. Sācto die pētechostes cū p̄fat⁹ dux theaginus cū venerādo puero optimatū suorꝝ circūfultus comitatu ad monasteriū ab eo edificatum ad honorem sācte marie virginis dei genitricis dīnis refici laudib⁹ cupiēs ac muniri sacramentis pcederet Ecce īcole loci illi⁹ attraxere duos hoīes cathenis ferreis colligatos quos miserabiliter dementauerat serpens antiquus/ & humano consorcio frustrauerat. Quorꝝ eciā vn⁹ viruꝫ et duas mulieres interemit. Alter quoq vxorē ipsius/ & duos filios ī sua demēcia in mortem pstrauit. lc. ii.

Quos venerabilis puer leuinus cernēs ait genitori suo & ei⁹ comitatui. Una mecū carissimi queso oīpotentis dei clemēciā flagitate. Quaten⁹ nostris orōnibus pro huius negocii qualitate gl'ie sue respect⁹ aperiat. Expāsis itaq manibus pariterq surrectis in celū luminibus orauit dicens. Deus pater immortale presidiū tibi fideliter supplicācium exorabilis miserator tuis adesto famulis & pio pectore nostris annue votis et efflorеat tue bn̄dictionis gracia super hanc fabricam ppriі plasmatis tam dire ībecillitatis grauedine obsqualentē vt clarificetur nomen tuum in ea vt tāte tue clemencie fauor remoretur in secula. Et mox oībus conclamantibus Amē. Uenerabilis puer scilicet leuinus: superne pietatis signifer processit impauidus ac imponens manus suas super amborum capita dixit.

In nomīe patris et filii & spiritus sancti cuncta dyabolici

fantasmatis incursio a vobis eradicetur: et mundemini in vas purissimum sancte fidei et efficiamini regnum spirit9 sancti. Tu aut. Lectio. iii.

Tunc cunctis intuētibus fumus teterrimus atro cruore permixtus ex ore et narib9 eorum ebulliuit interimqꝫ furuarum nigerrima cōglomeracio muscarum effumauit/ et stridenti confusoqꝫ sonitu in aere euolando disparuit. Quos mundatos celestis medicus signaculo sancte crucis muniuit et in sancta confessione confirmauit. Qui fidenciori animo perspicaciores effecti suis omnibus renūciauerunt pueriqꝫ beati leuini adherere vestigiis ceperūt Et reliquū vite sue temp9 in sancta conuersacione secum perduxerunt. Quorum vnus vocabatur helymas ali9 symphronius qui in fide sācte trinitatis pii magistri exemplo experiuntur apud nos deo digni et eximii confessores haberi. Tu autem. Lectio. iiii.

Quedam materfamilias saliua nomine nutrix venerabilis pueri leuini ex assidua sua īfirmitate p multos dies ad fatalem iam properauerat horam que pondere mortis aggrauari ceperat et iam quasi ignota facie ei9 exhaustis genis nimiaqꝫ pallitudine opprimebatur ac subrigidis luminibus imbecilliter circunstantes intuebatur. Nullū tamen agnoscēs quoniam obnubilacio extremi visus impediunt eam. Unde inelucabili merencia non solū modo ciuium familiaris concio atqꝫ cōtectalis deuota cōtubernalitas contristabātur Uerum et ipse gloriosus prefatus dux et eius palatinalis veneranda sublimitas tāto dolori effectuali cordis cōtricione tenerrime compaciebantur. Que iam cum in ruinam mortis vergi videretur et prorsus conclamata desperaretur interim accersitus venit sanctus leuinus puer propere gloriosus virtutibus magnificādus inter medios merencium cetus superne illustracionis lumine fretus. Ad grabatum properabat dilecte nutricis iam mori incipiētis: et vbi humana intelligebat sopire solacia pia sollicitudine satagebat adhibere solacia celestia facto signo sācte crucis de morte ad vitam resuscitauit. Tu autem dn̄e.

Quidam pa (Lectio quinta terfamilias scotigena adyas nomine paraliticus pariter

et lepr⁹ oīmq̃ mēbꝛoꝝ ſuoꝝ vſu deſtitut⁹: ſicut p̄moꝛtu⁹ exiſtēs p̄ nouē ānos infirma batur/ vt nec liguā ad loquē dū mouere nec manus ad os poꝛrigere: neq̃ pedes ad ſe tra here poſſet: ſed tot⁹ in graba= to rigidus iacebat: ⁊ nichil vi tale in ſe nec mobile p̄ter ocu los habebat. Quoꝝ nutib⁹ ſi bi neceſſaria pꝛeſtari vir īnue bat. Cū aūt egregius pꝛeſul leuinus/ hui⁹ rei gr̄a gl̄ificā dus: ouilia ouiū ſuarum eis eterne vite pabula āminiſtrā do pageret caſu itineris ſui domū illius languidi intra= uit diuina ṽtute ab oī īfirmi tate curauit. Tu aūt. Lcō. vi

Cū quadā die per litus ma ris deābularet: ecce q̇dā nau te valida tēpeſtate peruaſi ce perūt vehemēter p̄iclitari/ et cū oīb⁹ mercimoniis ſuis pel ſūdari. Quib⁹ vidēs vir dei extrema mala īminere cōſue= to fretus ſpūs ſc̄ī feruoꝛe tu to calle ſup̄ mare gradiēs vſ q̃ ad eos feſtinus peruenit ſi gnūq̃ ſc̄ē crucis eis p̄tēdit et ait: habete fiduciā ī dn̄o fra= tres: qꝛ nō deſpicit in ſe fide= liter cōfidentes. Hiis et aliis q̄ pluribus per eūdem dei vi= rū geſtis pꝛidie ydus nouem bꝛis p̄ chꝛiſto capitalē ſubiit ſētēciam hiis verbis quieuit illa tempeſtas et facta eſt trā quillitas. Tu. Cetera omīa de cōi vni⁹ marty. ⁊ pōtificis

Sc̄ē medane ṽgīs nō mr.

Omn̄ps ſēpiterne de⁹ (oꝛ qui in te ſperātes nō fal lis beate virgīs tue medane piis nos pꝛecamur ꝯmēdare pꝛecibus vt ipſi⁹ p̄ te oculoꝝ amiſſio ſit nobis cōtra dya= boli inſidias inexpugnabilis defēſio. p. Ad mat. ix. lc. ſiāt.

Medana virgo dei (lc. i. caſtiſſima ex ybernia o riūda ſola cū caſtitatē perpe tuā deo inuiolabiliter ſeruā dā voueret ſed cū eiuſdē vir= ginis fama p̄ totas ybernie fi nes diuulgaret ei⁹ p̄pter pul chꝛitudinē ⁊ ṽtutes eximias miles q̇dā illi⁹ p̄uīcie nobilis eā ceco diligebat amoꝛe. lc. ii.

At ne ī eodē quōlibet coꝛrū peret nocte quadā acceptis tā tūmodo duabus ācillis naui cula pꝛeparata in ſcociā p̄ue nit et ad p̄tes galuidie ſupio res que ryndis dicūtur arri= puit vbi paup̄culā laboꝛādo egit vitā. Audito inq̄ p̄ mi= litē q̄ ei⁹ fugiēdo amoꝛē pa ternas relinqueret lares dya bolico inſtigatū ſpū alia pꝛe parata nauicula eā inſequi= tur et ad locum pꝛenotatum tranſuehitur. Tu aūt. lc. iii.

Beata itaq̃ medana vidēs

militē se appropinquare admodū perterrita seipām cuz ācillis in vicinū mare sup lapidē collocauit deū exorādo quatenus eā de manib9 illi9 militis deliberaret verū diuina virtute lapis ille ocius nauiculā p trigīta miliaria ad terram que sarnes dicit vbi nūc sācte reliquie virginis requiescunt transfretauit. l. iiii

Miles aūt hacten9 in tyrannide pseuerās eā ampliori insequebat conatu hincinde in solitudine trāscurrēdo ī sua demēcia domū in qua beata virgo cū suis ancillis latuit ptrāsiuit sicq vagādo nichil inuenit. Sz ad galli vocē domus eidē reuelata est sed btā vgo militē sibi adherere senciēs eminētē ascēdebat arborē ī qua eū ita alloquita ē. l v

Quid ei ī me vides qd tuā ī me exagitat libidinē. At ille facies et ocli/ at illa oclos eruendo tyrāno ptulit et faciē sāguīe effuso postea lauās Miles tādē penitēcia duct9 abiit ipsaq de arbore descēdēs cū aquā vnde faciē lauaret non haberet fōs illico ad arboris radicē de terre visceribus scaturisauit. Tu aūt. Lctō. vi.

Nota q facie a dño putatur q gallus in eo loco in quo ipsa p vocē eiusdē reuelata fuerat in futurū vocē nūq emittere poterit qd in pñs seruat Tādē vitā ī sctitate et paupertate trāsigēs sub sctissimo et btissimo pre niniano ātistite pdie kalēdar nouēbriū aīaz a corpe dño iubēte separi permisit. Sed fidelis ppls. in presens gl'iosū dicte virginis de mūdo exitū in scda octauar sācti martini festiuitate celebrari solēt vbi p eādē indies crebra fiūt miracula Tu aūt

Cetā oīa de pi vni9 vgi. non marty ¶ Scti bricii epi et pf. Ad ves psal. feriales ān. Iustū de. Capz. Ecce sacerdos mag. Rm Miles xpi. Hym. et cetera de cōi vni9 pfessoris et pōtificis cū hac orone. or

Conserua qs dñe populū tuū intercessione btī bricii cōfessoris tui atq pōtificis in tuo amore cōfisum vt mereamur ipso intercedēte consortes fieri celestium gaudiorum. Per dominum.

Memoria de sancto martino Ad matuti. ix. lectiões fiant. Tres prime lectio. de proprietate sancti bricii cum. V. et. R de primo noctur. cōis historie vnius cōfessoris et pōtifi. l. i

Bricius cum esset prime ue etatis/ beato martino multas ferebat insidias. Unde cuidam infirmo san

ctum martinum querenti ait Si delirū illum queris: ecce celum solito sicut amens respicit. Quod cū postea se dixisse negasset: ait ei martinus Obtinui apud deum vt post me episcop9 fias: sed scias te in episcopatu multa aduersa passurū. Brictius hoc audiēs deridebat eū. Multaqꝫ opprobria martin9 passus est ab eo Sed nō mouebat: sepe illud commemorās. Si xp̄s iudā passus est: cur ego nō paciar brictiū. Tu autem. Lectio. ii.

Igitur post decessū beati martini adept9 brictius episcopatū oracioni vacabat Quia quis superbus esset et vanus: cast9 tamē erat. Tricesimo aūt ordinacionis sue anno: mulier ad quā cubicularii vestimenta abluēda portabāt cōcepit & peperit: & omne crimen populus turonorꝫ super episcopum referūt: volentes eū lapidare: ille viriliter hoc negans: afferte michi inquit infātem. Oblatoqꝫ triginta dies ab ortu habēte ait Adiuro te per christū: si ego te generaui corā cūctis edicas q̇ ait nō es tu pater me9. L. iii

Cumqꝫ popul9 hoc magicis artib9 ascriberet: brictius prunas ardētes ī birro suo vsqꝫ ad sepulchrum beati martini portauit. Quib9 proiectis vestis inusta apparuit: et ait: Sicut hoc vestimentum ab igne est illesū: sic corpus meū a tactu mulieris est impollutū Populis vero non credentib9 multis affectus iniuriis ab episcopatu deiicitur: romam petens & pape cūcta referens. Septimo igitur āno cū auctoritate pape in sede sua turonis recept9 est: post septem annos in domīo quieuit. Tres medie lec. de sancto martino cū V. Iustum deduxit. Lcō. iiii

Accidit autē dum beat9 martin9 iter ageret vt cuiusdam gētilis corpus qd ad sepulchrū ferebatur obuiū haberet. Qui cum videret lintheamīa corpori supiecta vēto volitari: prophanos sacrificiorū rit9 agi credidit. Eleuatoqꝫ crucis signo iussit plebem stare: onusqꝫ deponere Cuius mandatum plebs preterire non poterat: donec cognita veritate dedit eis abeūdi et tollendi corporis potestatem. Tu autem. R. et V. secūdum ordinem nocturno

Item dū in vi- Lcō. v. co quodam templū antiquum diruisset et arborē pinuꝫ phano proximam vellet excidere: obstitit ei loci anti-

stes cum turba gētilium qui
dixit eam succidi non debere:
quia demoni erat dedicata.
Tūc ait ei vn9. Nos eam suc
cidemus tu ruentē accipe: et si
tecū est de9 tuus euades. Ipso
autem hoc promittēte: succi-
dunt ipsi leti. Martinus ve-
ro eo loco ligatus erat: quo
arborem casuram nemo du-
bitabat. Quam iam super se
ruentem signo crucis opposi
to diuersam in partem ruere
fecit: que omnes circunstan-
tes pene prostrauit: quo viso
omnes baptizati sunt. l. vi.
CUm i vico quodā pha-
no antiquo ignem im-
misisset: agente vento in pro
ximam domum flammarum
globi ferebantur. Quod vi-
dens martinus: tectum ascen
dens flammis se opposuit.
Cuius virtute cōtra vim vē
ti reuersus ignis tecta inno-
cua non ledebat. Tu autem.
Tres vltime lectiones de ex
posicione euangelii Homo q̄
dam nobilis. V9. Ora pro no
bis In laudibus ān.
POst excessum beatissimi
martini episcopi beat9 brikti9
cathedrā episcopalē suscepit
p̄s. Dominus regnauit. ān.
Tricesimo ordinacionis sue
anno oritur contra eū lamē
tabile crimē: nā quedā muli-
er que cubiculariis vestimen
ta abluebat concepit et pepe-
rit et omne crimē epo obiici
unt. p̄s. Jubilate. ā. Illo quo
q3 negante: iussit afferri sibi
infantē: cūq3 fuisset oblatus
triginta ab ortu habēs dies
ait ad eū brikti9: adiuro te per
deū viuū vt si ego te genera
ui coram cunctis edicas. psal
Deus deus. ān. Respondens
autem infās coram omni po
pulo btō viro dixit: non es tu
inquit pater meus p̄s. Bene
dicite. ān. Sanct9 brikti9 satis
faciens populo prunas ardē
tes ab vrbe in birro suo defe
rens et ante sepulchrū3 beati
martini coram populo proii
ciens vestimētū suum inustū
apparuit. p̄s. Laudate. capm
Ecce sacerdos. hy9. Jesu re
demptor. v̄. Justus germia.
ān. Populis autem nō credē
tibus et ab episcopatu eū pro
iicientibus romā peciit flens
et ciulās atq3 dicens merito
hec pacior q2 peccaui ī sctm̄ dei
p̄s. Benedictus. Oro. Cōser-
ua quesumus do. Memo. de
sctō martino. Ad. i. ān. Post
excessū. p̄s. De9 ī noīe. Ad iii.
ān. Tricesimo. p̄. Legē pone
Cpm. Ecce sacerdos. R. v. V
de cōmuni vnius cōfessoris et
pōti. ad oēs hor. dicunt: sicr
et capitu. Ad sexta3. ān. Illo

quocꝫ. ps. Defecit. cā. Bñdictionē. Ad. ix. ān. Sctūs bricius. ps. Mirabilia. cpz. Cognouit eū. ¶ Scti deuinici

Adesto dñe p· ɔfes. Dr cib⁹ nrīs saluatoꝛ oiū deus et intercedēte pro nobis beato deuinico cōfessoꝛe tuo nostroꝝ criminū solue reatum: vt gloria perfrui valeamus sempiterna. Per dñz no

Ad matutinas. ix. lec. fiāt. l. i

Beatissimis patrib⁹ colūba et mauricio in scocia fidē xpi pdicātib⁹ deuinicus confessoꝛ christi pspicuus vita ⁊ sāctitate clar⁹ floꝛuit homo quidem puecte ad mo dū etatis sanctis et religiosis iugiter dedit⁹ operib⁹ qui flagrās amoꝛe diuino inspiratus spiritusancto dixit ad sanctū mauriciū Uides o domine q marim⁹ sit in hac puincia pploꝝ numer⁹ cultui idoloꝝ mancipat⁹ ⁊ pauci verbi dei ministri. Tu. Le. ii

Sciñgamur ergo oꝛo si placet in opus ministerii eo q latū regnū Tu vero pictoꝝ gēti verbū dei annuncia Ego ad cathinoꝝ puinciā pficiscar et illis xpi fidem annūciare ī sistem Sanct⁹ mauricius dixit Nūc iteꝝ frater iūgemur et illi. Eciaz in celesti vita iūgemur perpetuo et ibi letabimur et gaudebimus cū christo Hoc autē tantū te deprecoꝛ in dño vt quia me moꝛs vicina pꝛestolatur cū moꝛtu⁹ fuero coꝛpus meū facias ad hec loca deferri ⁊ hic sepeliri.

Sancto autē annuenti l. iii abiit deuinicus ad cathinos verbū dei ibidē viriliter predicans et multos ad fidē xpi conuertens. Beatus vo mauricius totā pictoꝝ plustrās regionem pꝛedicando exhoꝛtando miracula et signa plurima faciendo Infinita eoꝝ multitudine fame fidei subiugauit: pꝛincipes eciam ⁊ duces ⁊ quosꝫ nobiles terre xpo credere fecit Destructis ibiqꝫ templis idoloꝝ et subuersis aris ecclesias construi iussit.

His ferme dieb⁹ cont (l. iiii git sanctissimū senem deuinicum cui⁹ mencionē fecimus longissima confestim senectute huic vite modū facere qui cū pueniret ad extrema vocatis ad se quibusdā suoꝝ dixit Cū moꝛtu⁹ fuero tollite coꝛpus meū et poꝛtate ad vnam ecclesiarum sancti mauricii ⁊ dicite ei vt memoꝛ pꝛomissionis sue de hoc qd ab eo recedens expetiui: hiis dictis spiritum emisit. Ac sui que iusserat explentes detulerūt illuz ad quandā basilicā q vicino

erat monasterio Tu aũt. l. v
Sequenti autẽ nocte cũ beat⁹ mauricius peruigil in oꝛacione duraret vidit angelos descendentes sup ecclesiã ĩ qua erat coꝛp⁹ deuinici Dixit vo sanctus frib⁹ Uenit ad nos hospes sũmus venite et visitemus eũ et persoluam⁹ circa eum debitũ hũanitatis officium: venientes autẽ ad ecclesiam non inuenerũt coꝛp⁹ Transierũt enĩ poꝛtitoꝛes et ascenderũt in montẽ ibi paululũ quiescere cupiẽtes quos sanct⁹ cũ suis evestigio subsecutus reperit illos in loco qui dicitur crostã. Tu. l. vi.
Ibi ergo vir deuotus circa reliquias sãcti senis excubãs in psalmis/ pꝛecib⁹/ oꝛacionibus et vigiliis assiduis indefessus manebat Quib⁹ expletis pduxerũt coꝛp⁹ ad locũ cui⁹ est vocabulũ bãquhory deuynik ibiqꝫ sepulture honoꝛifice tradiderũt cõstruentes basilicã in illi⁹ noĩe q̃ vsqꝫ hodie banquhoꝛy deuynik senis appellaꝛ vbi illi⁹ sctĩ ĩter ueniẽtib⁹ meritꝫ plurima beneficia pꝛestanꝛ infirmis largienti dño nr̃o iesu xp̃o cui ẽ honoꝛ in sempiterna secula. Amẽ. Tu. Qui colitur apud bãquhoꝛy devynik Ultĩe lec. de expõne euãge. de quocũqꝫ confes. ¶ Sãcti modani ep̃i et cõfessoꝛis q̃ apud philorth percelebꝛis habetur. Oꝛacio.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ festiuitatẽ hui⁹ diei pꝛopici⁹ intuere et ecclesiam tuã intercessione btĩ modani ep̃i et confessoꝛis tui cõtinua fac celebꝛitate gaudere et omniũ ĩ te credenciũ vota pficias. Per. Mẽo. de sctõ martio Ad ma. ix. lc. Tres. i. lc. de ꝯi vni⁹ ꝯfes. ꝛ põ. med. lc de sctõ
Aliud q̃qꝫ tẽ (martio. lc. iiii plum in vico cui nomẽ lepꝛosum: antiquis erroꝛibus demonibus dedicatũ cum manu non potuit humana gentiliũ vi repulsit. Post triduũ angelico fultus auxilio vidẽtibus gentilibus penit⁹ subuertit. Quo viso multi gentiliũ in xp̃m crediderunt Tu.
In pago eciã gẽtiliũ sa- l. v cra subuertẽs cuidam pagano eũ gladio pcutere volẽti collũ nudũ obtulit Sed impius retro cadens: suãqꝫ cognoscens ĩpietatẽ veniã postulauit a sancto Et cũ alius percutere eũ vellet: ferrũ ei de manib⁹ excussũ non com-
Puellã vo pa (paruit. lc. vi raliticã vir tenui spiritu viuẽtẽ oleo benedicto restituit sanitati nullusqꝫ egrotus ad eũ fere accessit q̃ nõ ꝯtinuo sa

nitatẽ recepit. Tres vltie lec de sctõ modano de cõi vnius confesso. et põti. ¶ Scti machuti epi et ↄfes. ix. lc. fiãt Or

Omnipotẽs sempiterne de9 ppli tui preces exaudi: vt itercessione bti machuti confessoris tui atq pōtificis: cuius hodie annuã festiuitatem recolim9 cum temporalib9 incrementis eterne psperitatis capiam9 augmẽtũ Per do. Ad matu. Le. i.

Gloriosus cõfessor christi machuttus britãnica pса pia generosus: generosior sãctis extitit moribus. Qui cu in puericia litteratorie traderetur discipline sub brãdano eo tempore viro sanctitate et sciencia famosissimo: et superiores industria et inferiores se humilitate superabat. Nichil quippe voluptati consenciens creber in vigiliis: assiduus in oracionib9 et in ieiuniis precipuus psistebat. L. ii

Interea defuncto regionis illi9 epo audita machuti fama: populi vndiq cõfluunt: machutũ rapiũt: et licet inuitũ: licet obnire reclamantẽ licetq sese ad hoc op9 indignũ et inutilem dicentẽ: gunim castri tamen vrbis in qua pater ei9 comes fu

Hoc sit epm faciũt. l. iii igitur põdus vt dictũ est inuitus suscipiẽs tñ honorẽ dicit esse cõtumeliam: et sublimitatem cathedre violenciam sibi factã. Accersitis itaq paucis secretorũ consciis nauim furtĩ ascendit et ventis se pelago cõmittens: prout nutui diuino placeret nauigauit.

Tres medie lectio. de sancto martio cũ hoc V. Iustũ dedu xit dñs. et cũ. iii. R. scdm ordi noc. hysto. scti martini. L. iiii

Multi sũt qui virtutes beati martini scripserunt: e quibus prim9 fuit sulpicius: qui martino adhuc viuente: librũ vnũ de miraculis eius: et duos post mortem scripsit quos dialogos voluit vocitari. Lectio. v.

In quibus nonnulla de virtutibus heremitarũ anachoritarũ ve idẽ paulin9 insewit sed i nullo inferiorẽ nostrum potuit reperire martinũ. Paulin9 Vo nolane vrbis eps in quiq libris illa cõphẽdit miracula q̃ post ei9 trãsitum demõstranr l. vi.

Ait enĩ paulin9 cũ energumini per cãcellos basilice aereo veherentur volatu et sepe i puteũ qui in ipsa habetur basilica ipulsu demonis iactarent: inde extracti vidẽtibus pplis sani sũt reperti. Et tres

vltime lec. de proprietate scti machuti legant sine expōne euangelii. Lectio. vii.

Beato igitur machuto mox dn̄i in altū tēderet angelica legio occurrit: et quo tēdat que ve portum teneat et aquo suscipi debeat indicauit Monstrat enī eum fines gallicane britannie petere: et ad insulam in qua aarō vir angelice vite erat applicare: & cū eo aliquādiu habitare māda uit. Quibus incūctanter vt ī dicata sunt impletis letatur aaron de tanto hospite: machutus de amica societate: volat fama per vrbem: fit concursus populi nouū hominē visuri noua verba audituri.

Sed dū sermo p̄= l. viii. dicacionis protendit: ecce defunctus quidā ante ecclesiā deportat. Quem vir dei aspiciens: ad corpus accedēs orauit. Oraciōe finita: simul surgūt et sanct⁹ de puluere: & mortuus de morte Baptizatis igitur ciuibus: machutus velit nolit ibi epūs consecrat. Interea surrexit contra euz populus dicēs q̄ cōtra auctoritatem mutauit sedē suam. Sed non mutauit sedē qz nō auxit cupiditatē: lugetq̄ britannia exulē quem sanctimonia gaudet habere hospitem

Terra quoq̄ omni l. ix fertilitate priuata gēs fame oppressa clamat merito se perire: qz patronū sanctum nesciuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidā eorum adeūt: miseriā exponūt: & vt eis misereat: gemitibus dep̄cantur Quo reuerso toti⁹ p̄speritatis ītegritas pp̄lo reformatur Qui tandē triduo correptus febre in cilicio et cinere recubās ī celū tot⁹ suspē sus deo sp̄m exalauit ¶ Scte margarete regie q̄ apud dunfermling sepissime a fidelib⁹ p̄egrinis visitat. Orō.

Deus q̄ aīe famule tue beatissime margarete regine eterne btītudinis p̄mia cōtulisti: cōcede p̄pici⁹ vt qui peccatorum nostrorū pōdere p̄mimur eius apud te precib⁹ adiuuemur. Per dn̄m. Meoria de sctō martino. Ad ma-

Sancta (tu. ix. l. fiant. l. i. margareta ex religioso antiq̄z vngarie regū & anglie scemate p̄creata moz tn̄ elegācia & religiōis excellēcia p̄decessorib⁹ suis eminēter p̄ radiabat Que tādē dispositione diuina malcolmo regi scotoz cōiugata vt v̄gitat; detrimētū elemosinaz largicione recōpēsaret ī honore sctē trinitat; īsigne mōasteriū erexit

Igit ad vtutū apicē scēdē (l.ii dēs rephensionē discretoꝝ esuriēs oleū adulaciōis ger minās aspernata est. Et qm̄ a cōuictu formātur mores se cū cōuersāciū affectus circū cidit ense correpciōis. Cū er go in aliis erroꝝ sordes pur gasset in se tēplū fūdans iusti cie nō est fastu dignitatis ela ta et cū de vite eterne verbis cōdissereret crebris intus pul sata suspiriis foris tota in la chrimis effluebat. Tu. lc. iii.

Ab exteriori eni gestu satis innotescebat quāto aīmi fer uētis desiderio ad celestia an helabat p̄ oībus pene morta libus orōni deuocioni ꝛ ieiu nioꝝ ꝑcimonie et elemosinis inuigilabat. In eccl'ia quidē nichil vnq̄ seculare cōmemo rās sed orādo lachrimans et lachrimando orans se nichil aliud inter honoris mūdani varietates q̄ cinerem iudica uit ꝛ puluerē p̄cū aūt īstāciā ꝛ rigorē abstinēcie mīa ꝯdiuit

Med l de oc. s. martini. l. iiii.

Tetradius quidā cōsularis habens seruū demoniacū ad quē nullus ausus fuit accide re/ rogauit martinum ad do mū suā in qua erat demonia cus descendere/ qui dixit. Si seruū videro liberatū xp̄ia nus ero. Quo ꝑmisso marti nus seruū liberauit: ꝛ tetra dium in christum credētem postea baptizauit. Tu. lc. v.

Cū martin⁹ domū cuiusdā ingrederetur in limine resti tit vidēs in atrio demonem. Qui eius iussu egressus de fa milia quēdā arripuit qui dē tibus obuios quosq̄ lania re cepit. Populo in fugā ver so: martin⁹ in ei⁹ os digitos intulit dicēs Si potes hos deuora quo nō valēte: cū per os demō exire nō posset fluxu vētris eiectus est. Tu. Lcō vi

Cū portā ciuitatis parisi⁹ martinus ingrederet leprosū deformē osculādo ꝛ bn̄dicen do: a sua mūdauit lepra/ sed et fymbria vestimēti ei⁹ vel fi la cilicii multos sanare mor bos sepe compertum est l. vii

Nec illud sub silēcio p̄tereū dū est de hui⁹ codice gl'iose re gine textū quatuor euāgelio rū cōtinēte qui in rapidi gur gitis alueū ignorāte baiulo delapsus/ ꝛ diu q̄sit⁹ ī mediis fluctib⁹ patefact⁹ solito cādi dior īuēt⁹ et illesus est. l. viii

Nam toto tp̄e vite sue vigī ti quatuor paupes sēp secum habebat vbicūq̄ locoꝝ eorū quos cibis ꝛ vestib⁹ reficiebat p̄ter alios trecētos ꝛ vltra quos quotidie ipsa cum rege manibus ꝓpriis ministrādo

cibauit. Inter cetera carita-
tis opa iugo seruitutis one-
ratos redemit et incarcera-
tos pce vel pcio liberauit. l. ix
Tandē ad maturā etatē de
ducta horā exitus sui et mul
ta de regni statu futura spū
scō preuēta predixit: sicqȝ glo
riosa morte resoluta spm̄ deo
reddidit. Corpusqȝ ei9 i eccl'ia
de dūfermlyn quā pri9 ipa sū
dauerat honorifice locatū ē.
Cetera oia de cōi vni9 matrone
Scti aniani epi et cf. ix. lc.

Deus qui nos btī (Or.
aniani confessoris tui
atqȝ pōtificis natalicia glo-
sa celebrare ɔcedis: tribue qs
ei9 nos sēp et bñficiis pueniri
et orōnibus adiuuari. Per.
Memoria de sancto hugone
cū mediis lc. eiusdē. Oracio.

Deus qui beatū hugo-
nē confessorē tuū atqȝ
pōtificē eminēcia meritor et
claritate signor excellēter or
nasti/ cōcede ppici9: vt ei9 exē
pla nos puocēt et vtutes il-
lustrēt. p. Mēoria tm̄ de scō
martino. Ad mat. ix. l. Lcō. i.

In illo tpe cū hunor ex
ercit9 a ptib9 orīētalib9
ad depopulādā oēm puinciā
exisset et cū sceleris eor aduer
sus galliā dira pcella deto-
naret btūs anian9 eps aure-
lianēsis ciuitatis vt bon9 pa
stor ouium amore tenebatur
Qui celestis tramitis tenens
ingressū atqȝ p oīpotentis in
fusionē paracliti: q deuenire
deberēt pscius dinū nutū exo
rās/ suo ouili petit suffragiū
q sibi credētib9 oia pstat. lc. ii

Cū btūs euurcius antistes
eccl'iam aurelianēsē a paui-
mētis i magnā eccl'ie fabricā
cōstruxisset: visū est huic scō
aniano ei9 post multos succes
sori p tāte fabrice decore te-
ctis depositis fabricā ipam al
cius sublimare. Quo icepto
ellio vo qdā q reliqs artifici
bus preerat dū p tegmē cur-
reret pede lapso ita corruit vt
nullo mō potuit resopire l. iii

Sctūs anian9 hoc vidēs: fe-
stināter eo currit: et vbi vidit
eū vsqȝ ad mortis crudelita-
tē deductū/ iposito signo cru
cis ori ei9 et corpori suo/ appre
hēdit manū eius Qui statim
oīno sanus surgēs locum de
quo ceciderit iterato cōscēdit.
Postea sanctus anian9 mul-
tis virtutibus clarus in dño
obdormiuit. Tu autē. lc. iiii.

Sancte recordacionis hugo
quondam lincolniensis epy
scopus de remotis finibus in
partibus burgōdie non pro-
cul ab alpibus extitit oriun-
dus/ nobilitate generis satis
clarus et originem ducens a

parentibus ordīs militaris. Qui ab ānis teneris lrīs ad dictus cū decennium attigisset monasterio tradit⁹ est disciplinis regularibus imbuē dus. Factus vero canonicus regularis: cum quindecim esset annorum officium priora tus cuiusdam celle suscepit: que sub eius regimine tam in temporalibus ꝙ in spirituali bus floruit elegāter. Tu. l v

Domare cum voluisset am plius carnem suam: ad ordinem cartusiensium domino disponente transiuit/ vbi cū extraneis se benignum ⁊ affa bilem exhiberet: post modicū tempus domus curator est ef fectus. Interea rex anglie hē ricus domum cartusiēsis ordinis cōstrurit in anglia: ad cuius regimen vir precib⁹ re giis multiplicatis assumpt⁹ est curator memoratus. Qui sāctitatem priorem nouis me ritis amplians regis graciā obtinuit: ita vt ad ecclesie lin colnie regimen quā idem rex in manu sua diu tenuerat: re ge procurante per electionem canonicam vocaretur. lc. vi.

Presētata igitur sibi electio ne: ait se pontificalis officii dignitatem non suscipere: ni si prioris cartusie assensu⁹ p uenirct. Quo obtento cum si bi de vnanimi consensu capi tuli lincolnie prestaret: tunc primo consenciens epyscop⁹ consecratur. Nocte vero sequenti audiuit vocem dicentem sibi. Egressus es in salutem populi tui et in salutem cum christo tuo. Potestatis autem secularis in ecclesiam seuientis impetus adeo constanter elidere consueuit vt ⁊ rerum et corporis sui pericu lum cōtennere videretur: vn de et ecclesiam a seruitute liberauit: et iura amissa pluri ma recuperauit. Tu autem. Tres vltime lect. de cōi vni⁹ cōfessoris et pōtificis mēoria de sctō hugone ⁊ scō martino

¶ Sancti fergusiani epysco pi et confessoris patroni insi gnis de glammis. Oracio

Omnipotens sempiterne de⁹ fac nos meritis sancti fergusiani confessoris tui atqꝫ pontificis per graciā tuam in fide stabiles esse ⁊ in opere efficaces vt per fidem rectam ad vitam te miserante pueniamus eternā. Per d. Memoria de sancto martino cum hac. ān. O martine. V⁹. Amauit eū domin⁹. Oracio.

Concede quesumus om nipotens deus: vt beati martini confessoris tui atqꝫ pontificis frequentata so-

lennitas ad perpetuā populo tuo pficiat salutem/ et quē sepius veneramur in terris: semper habeamus patronuz in celis. Per eūdem dominū. Ad matu. ix. lectio. fiant tres med lec de oct scti martini. l i

FErgusianus postq̄ in ybernia dignitate epy scopali p multos ānos frueretur parata classe paucis se cū assūptis presbyteris et clericis viris deo deditis ad ptes scocie occidentales et ad confines de strogeth applicuit vbi cū eisdem solitariam admodū ducebat vitam vidēsq̄ terram q̄ esset bona ad inhabitandū statim humerū suum et manus ad operādū imposuit et triū ecclesiarum iecit fūdamenta. Tu. Lctō. ii

COnstructisq̄ trib9 ecclesiis apparatibus quibus potuit et ministris eisdem impositis vlterius dei verbū in scocia predicaturus clam recessit et cathaniam peciit vbi moram aliquādiu faciēs nō tantum verbor cōsonācia verū eciā virtutū flagrācia barbaros nichilomin9 animos ad alucolū fidei suauiter attraxit et psuasit. Atq̄ rursū illis relictis de cathania ad buchaniā i loco que nūc lungley a vulgo dicit vbi eciā basilicā de nouo edificauerat q̄ vsq̄ in hodiernū diē i ipsi9 btī viri honore dedicata extitit. l. iii

DEnuo spū sctō duce ad locū qui glāmis dicit pcerit ibi q̄ noua dño cenobia faciens tabernaculū deo iacob cōsecrauit requiē peregrinaciōis sue preeligēdo. Sic plen9 dierū et annor beat9 fergusianus in dicta noua mansione quā dño dedicauerat diē mortis sue pnūciās caput paululū iclinās i dño obdormiuit Cui9 ossa tpis successu sicut radix scā diuina gr̄a nouas emittēs palmites oībus esurientibus salutis fructū dño operante offerebat. Lctō. iiii.

Miracla q̄ dñs nr̄ ies9 p btm̄ martinū ātistitē suū: i corpe positū opari dignat9 ē: q̄tidie ad corroborādā fidē credēciū cōfirmare dignat Ille nūc ex ornās Ātutib9 ci9 tumulū q̄ i eo opat9 est cū cēt i mūdo. Et ille eciā pbet p cū bñficia xp̄ianis: q̄ tūc misit eū psulē gētib9 pituris. R. Hic ē martin9

NEmo ergo de (elect9 dei. l. v anteactis Ātutib9 dubitet cū pñciū signor cernit mūera dispēsari: dū videt claudos erigi/ cecos illūiari: demones effugari/ et alia queq̄ morbor genera ipso medicante curari. R. Dum sacramenta. l. vi

Beatus igitur martin⁹ apud sabariā Pānonie ortus: ad saluacionē gēcium gallicarū dn̄o disponēte dirigitur. Quas virtutib⁹ et signis illustrās: ī vrbe turonica ep̄atus honorē īuit⁹: pplo cogente suscepit. In qua gloriosā agēs vitā p quīquēniū quinqꝫ bis insup geminatis mensib⁹ cū decē dieb⁹ octogesimo etatis sue anno media nocte dn̄ica quieuit ī pace R. O beatū virū martinū antistitem Qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. V. Beatus martin⁹ obitū suū longe ante p̄sciuit dixitqꝫ fratrib⁹ suis dissolucionē sui corporꝭ īminere. Qui nec Gl'ia Qui Tres vltime lec. de sctō fergusiano. l. vii.

Sed crescētib⁹ miraculis btī viri abbas quidā deuot⁹ ex scona ep̄ali fūct⁹ auctoritate p̄ciosas bti viri reliq̄as sūmo cū honore de marmore leuauit Caputqꝫ eiusdē ad monasteriū suū de scona q̄ honorifice trāsferri fecit quo in loco deus ipse gloriosus ī sctīs suis īcessant miracula operatur Nāqꝫ mulier q̄dā q̄ capitis tumorē paciebat meritis beati viri illi⁹ intercedentib⁹ p̄cib⁹ sanitati restituebat. l. viii

Qū q̄dā eciā infirmi et languidi recuperande sanitatis gr̄a dum vigilias noctis beati viri apd lungley celebrarēt mirabilez lucis claritatē intuebāt. Sz et cunctis aspicientib⁹ reuerēdū pontificē senē vultu decorū pontificalib⁹ gēmis et auro compositis indutū altari insistentē diuina celebrare videbant q̄ paululū ab eorū oculis euanuit ex quib⁹ gestis q̄plurimi ex huiusmodi visione letificati ab eorꝫ infirmitatib⁹ liberabant. Tu Lec. ix

Alia nempe vice orta ī mari tēpestate seuissima nauicula quedā piscibus onusta ante portam fluctuans periculum minabat et ecce quidam baculū quē sanct⁹ circūferre solebat arripiens inter vndas piiciebat. mira res. subito quasi in nictu oculi trāquillitate nauicula illa cū hoīb⁹ salua ad portū pducit baculusqꝫ sancti viri sub eadē incuruatus inueniebat Cetera de cōi vni⁹ cf̄ess. et pontificis

¶ In festo p̄sentacionis btē marie. Ad vs. ā.

HDns ortor redūdās gr̄a mūdum replēs celi muneribus mater dei fecundans oīa nos restaurās sup̄nis sedib⁹ florens ort⁹ mox ab īfācia admirādis fulsit v

tutibus. ps. Laudate pueri. ā Rore celestis grē in utero p-funditur mater mīe ut stella splendens oritur. ps. Lauda te dn̄m om. gen. ān. Piis pa-rentibus post vota īperata tē pli penetralibus est trima di cata. ps. Lauda aīa. ān. Tā-tilla puellula ỽtutis exēplū nulla freta gerula ascendit ī tēplū. p. Laud do. q. ā. Eru-dita puella regia cōtēplatur mēte celestia caritate flagrāt precordia. ps. Lauda hierusa lem. cpz. Introduxit me ī cel lam vinariā & ordinauit ī me charitatē fulcite me floribus stipate me malis qr amore lā gueo. R. Recolamus ỽginis inclita ac miranda laudū p-conia infantilis etatis meri-ta Et virtutis grata primor dia. V. Radiat gracia ī puel la Et sapiēcia fulget ī puula Et virtutis Hymnus

O Dei sapiencia/ attigens cuncta fortiter/ humana lap sus vicia/ subleuasti suauiter Sumpsisti formā hominis/ ī qua mortem susciperes/ ex al uo nascēs virginis/ ne cōsors culpe fieres. Replens matrē dulcedinis/ dono dum aluo clauditur/ sic plena bonis in clitis/ ut stella fulgens oritur Amoris dans indicia/ certa-tam efficaciter/ tota nostra p cordia/ ad te traxisti dulciter Eterni patris ordine/ in tem plo virgo conditur/ ubi mira dulcedine/ contemplando per fruitur. Oracioni dedita/ & di uinis obsequiis/ a mūdo pror sus abdita/ archanis vacat studiis O mira redundancia/ gracia data virgini/ qua cun cta sunt fragrancia/ et grata summo numini. Mens lin-gua/ caro/ sp̄us/ sensus/ affectus actio/ electam monstrant ce-litus/ in matrē dei filio. Glo ria tibi dn̄e/ qui natus es de vir gine/ idem manens in numi-ne/ patri cum sancto flamine Amē. V. Diffusa. ān. Noue laudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuibus qua beate marie sāctitas templo data est a parentibus ut oliue pin guis suauitas uberius redun dat fructibus. p. Magnificat

Deus qui uni (Oracio. geniti tui mox futurā matrem et virginem mariaz in templo trimaz hodierna die presentari voluisti et ab ipsa eundem tuum natū sy-meoni presētasti: largire sup plicibus tuis ut qui presenta cionem eiusdem matris sue veneramur in terris tibi me reamur ipsa patrocinante p-sentari in celis. Per dominū Inuitatoriū. Uotis et voci-

bus laudātes dominum. In stemus laudib⁹ virginis vir ginum. p̄. Uenite. In primo nocturno. ān. In templum dei gradibus terquinis erat aditus quos compositis gres sibus ascendit fulta celitus. p̄s. Domine domin⁹. ān. Ni chil insolencie virgo preten debat nam lux sapiencie ī ip sa fulgebat. p̄s. Celi enarrāt. ān. Ex affectu supplici deo fa mulatur sed ex gestu simpli ci cernentes hortatur. p̄s. Do mini est terra. V⁹. Diffusa est gracia in labiis. Lectō prima.

Q Ue est ista puella ma ter et virgo semper ma ria que nunc mundo ostensa quindecim gradus ascendēs hodie in templo a parentib⁹ deo presentatur. Unde pro cessit quo ascendit et quante virtutis existat videam⁹. R. Mente sancta fuit et humilis splendens ornatu gracie vir go pia vnde fit nobilis Thro nus dignus sit regis glorie V⁹. Thronus eburne⁹ cū au ro fulgido venter virgineus cum corde prouido. Thro nus dignus. Lectio secunda.

Q Uid autem putas qualis olim fuerit vel nunc sit ista persona que sanctis omnib⁹ spectanda proponitur et imi tanda. Hoc autem in primis astruere fas est q̄ ei⁹ aīa et caro et quam sibi elegit dei sapiē cia ab omni malicia et immū dicia fuerit purissima. R. O quam pulchrā q̄ sanctam de cuit matrē ēe que deū genuit q̄q̄ lacte vberū aluit. Strin xitq̄ vlnis manib⁹ tenuit. V⁹ Tanto regi sit tanta dome stica quem vestiuit humana tunica. Strinxit. Lectio. iii

I Nter omnes itaq̄ sanctos huius beatissime virginis me moria eo frequencius agatur quo maiorem apud deū gra ciam creditur inuenisse que priusq̄ nasceretur diuinis est oraculis denunciata. R. Or do rectus seruatus noscitur dum maria in templo condi tur nam contemplans deo p fruitur. Sic ad alta mēs ei⁹ rapitur. V⁹. Cū in mente ver bi lux oritur digna verbi ma ter disponitur Sic. In secun do nocturno. ān. Omni vir tute predita totū dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequium. p̄s. Eructauit. ān. Rex virtutum sibi mirabilem matrem fecit mitem ac humilem oī quoq̄ dote spectabilem. p̄s. De⁹ no ster. ān. Desponsata cor doci le ad angeli colloquium mi te prebet et humile prompta spondet obsequium. p̄s. Fū

damẽta. ℣. Specie tua. l. iiii

Qualis nãq fuit vita hui⁹ virginis marie expectantis in templo dicat ambrosi⁹. Sit nobis inquit tanq̃ in ymagine descripta virginitas vita sancte marie ex qua velut in speculo refulget species castitatis & forma virtutis. ℟. Eminenti celi dulcedine stãs in templo virgo reficit. Eius quoq mẽs pulchritudĩe graciaꝝ ibi pficitur. ℣. Magna semper exercẽs opera gracio ra merct mũera. Eiusq̊q. l. v

Virgo erat mente & corpore corde humilis verbis grauis animo prudẽs loquendi parcior legendi studiosior intenta operi verecunda sermone nõ in incerto diuiciaꝝ sed in prece paupeꝝ spem reponẽs ℟. Alma virgo ppositũ nũ q̃ nubendi statuit. Sẽper dei placitũ ĩ hoc voto supposuit ℣. Gratus virga ioseph flos emicat et hũc spõsũ virginis indicat. Semper d Lectio vi.

Quando ista vel nutu lesit parẽtes qñ discẽsit ppinquis qñ fastidiuit hũilẽ? Quando risit debilẽ. Qñ vitauit iopẽ Eos solũ solita cetus viroꝝ inuisere quos mĩa nõ erubesceret neq preteriret verecundia. ℟. Nuptã sic ex indicio sctĩspũs in colũbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que cõcepit diuinitus. ℣. In parentum manẽs hospicio inuenitur a dei nũcio. Que. In. iii. noc. ã. Flos in floris tempore ad locum floris mittitur sic de floris corpore gloriose concipitur. ps. Cantate. i. ãn. Jesus flos maria virgula vere tẽpus floris flos nazareth patria plena sunt decoris. psal. Dñs regnauit. ãn. Candens flos multiplicat virgule decorem conceptus glorificat marie pudorẽ. ps. Cãtate. ii. ℣. Adiuuabit. Euangelium Liber generacionis. Reqre in natiuitate beate marie. ℟ Archa dei in qua reconditur dulce manna cibus etherius quo plebs dei sancta reficitur Est marie venter virgineus ℣. Thalamus regis glorie quo iungitur ecclesie. Est. ℟ Mirabile deus commercium cũ humano ĩiuit genere suũ nobis donãs fastigium. Nostra dignãs ĩfirma sumere. ℣ Nã vt nrm sanaret viciũ sic amoris dedit ĩdiciũ. Nra. ℟ Maria iesse ṽgula de qua ies⁹ flos orit Sps sctĩ regula manẽs in tẽplo dñi ℣. Ibi dino dogmate de diuinis ĩstruit oĩ q̊q carismate grãꝝ ĩbuit Sps sci. ℣. Sẽciãt õs tuã leuamẽ

Quicūq3 celebrant tuam sol.
L In laudibus antipho. Auda felix ecclia alme matris īfāciā cui⁹ īmēsa grā tibi parauit gliam. ān. In tē pli dei laribus virgo dedica ta a supnis ciuib⁹ gaudet vi sitata. ān. Dīs ei⁹ actio in deū tēdebat toto vite spacio meri tū augebat. ān. Quicqd egit penit⁹ est forma vtutis ⁊ do ctrina spūs ⁊ causa salutꝫ. ān Quātū facultas suppetit lau dēt mētes pie nā oīs ligua de ficit ī laude marie cp̄. Ab īicio
E Cce parētes virgīs: (y⁹. sterilesnaturaliter: hāc dono sūmi numinis: suscepe-rūt feliciter. Uotū soluētes filiā: ad tēplū trimā deferūt: deo placētē hostiā: ibi māsu-rā deferūt Infācie tā tenere: creuit virtus et grā: in oī cō-plens ope: creatoris obsequia Regitur scti spūs: domestico dictamine: oīs vtutis penit⁹: dec⁹ splēdet in virgine. Glo ria tibi dñe. V⁹. Elegit eā de⁹ ān. Bñdict⁹ virginis fili⁹ re-plēs matrem mīe aduocatā dās hāc ꝓpicius ne sit quisq̄ expars venie. p̄s. Benedictus Ad horas āe de laud. Ad. iii. Capm. Ego quasi vitis. R. Diffusa. Ad. vi. Capm. Trā site ad me. Ad. ix. Cap3 Qui edūt me adhuc esuriēt et qui bibūt me adhuc siciēt et q̄ au dit me nō cōfūdet. Ad vs. ān Lauda felix. p̄s. Dixit dñs Cū ceteris p̄. de dñica. Cap3. Qui operātur in me nō pec-cabūt et qui elucidāt me vitā eternā habebunt. R. Maria iesse. Hy⁹. O dei sapiēcia. V⁹. Diffusa. ān. Oliua fructife-ra mater pietatis fugās mū di scelera stella claritatis per quā cūcta ꝓspera dantur no-bis gratis nos tādē ī ethera trāsfer cū beatis. p̄s. Magt.

¶ Sctē cecilie virgi. et mr. Ad. i. ves sup p̄s feriales. ān Triduanas a dño poposci in ducias vt domū meā ecclesiā consecrarē. Cap. vni⁹ virgi. et marty. R. Cecilia me. hy⁹ Uirginis proles. V⁹. Diffusa est grā. ān. Uirgo gliosa sem per euāgeliū xp̄i gerebat ī pe-ctore suo: nō diebus neq3 no-ctib⁹ a colloquiis dīnis ⁊ orō ne cessabat. p̄s. Mgt. Oracio
D Eus q̄ nos annua bea te cecilie vginis ⁊ mar tyris tue solēnitate letificas da vt quā veneramur officio eciam pie conuersacionis se-quamur exemplo. Per dñm.

Ad matutinas. Inuitato. Xp̄m venerantes. p̄s. Uenite Hymnus. Uirginis proles. In primo nocturno ātipho. Cecilia virgo almachiū exu-

perabat tyburtinū & valeria nuz ad coronas vocabat. ps. Dn̄s dn̄s noster. an. Expansis manibus orabat ad dn̄m vt eam eriperet de inimicis. ps. Celi enarrant. an. Cilicio cecilia membra domabat/ deum gemit⁹ exorabat. ps. Dn̄i est terra. V⁹. Diffusa. Lctō. i.

Beata cecilia virgo clarissima absconditū euāgelium christi sēper gerebat in pectore suo/ et non diebus neqꝫ noctibus a colloquiis diuinis et orone cessabat hec valerianū habebat sponsū qui eciam in amorem ei⁹ purgēs aīmū diē constituit nupciarū Cantātibus igitur organis cecilia ī corde suo soli deo decantabat dicens. Fiat domine cor meum & corpus meum immaculatum vt non confūdar. Tu aūt dn̄e. R. Cantātib⁹ organis cecilia virgo in corde suo soli domīo decātabat dicēs. Fiat dn̄e cor meū & corp⁹ meū immaculatū vt non confundar. V⁹. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans suam domino pudiciciam commendabat Fiat. l. ii.

Uenit ergo nox in qua cuz suscepisset vnacum sponso suo cubilis secreta: ait ad eū. O amantissime iuuenis est secretum quod tibi confiteor. Angelum dei habeo amatorem/ qui nimio zelo custodit corpus meum. Hic eciam si senserit ꝙ tu me vel leuiter polluto amore cōtingas: statim circa te suum furorem exagitabit/ et amittes florem tue gratissime iuuentutis.

Si autem cognouerit ꝙ me immaculato amore diligas: ita te quoqꝫ diliget sicut & me Tu autem. R. Uirgo gloriosa semper euangelium xp̄i gerebat in pectore. Et nō diebus neqꝫ noctibus cessabat a colloquiis diuinis et oracione. V⁹. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat. Et Lectio. iii

Ualerianus igitur timore domini correptus dixit. Si vis vt credam sermonibus tuis: ostende michi ipsum angelum dei. Que ait. Si purgatus fueris poteris eum videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videam angelum? Cui illa. Uade ad vrbanum epyscopum hic te purgabit: et induet te vestimentis nouis/ cū quib⁹ mox vt ingress⁹ fueris cubiculum meum videbis sanctū angelum eciam effectū amatorem tui et omnia que ab eo popósceris/ impetrabis. Tu autem domīe. R. Cecilia me misit ad vos

vt ostendatis michi sctm̄ vr-banum Quia ad ipsuȝ habeo secreta q̄ perferā. ℣. Tūc va lerianus perrexit et inuentis pauperib⁹ dixit cecilia me mi sit ad vos. Ut osten. Gloria. Quia. In. ii. noct. ān. Bidua nis ac triduanis ieiuniis o-rans: suam dn̄o pudiciciā cō mendabat. p̄s. Eructauit. ān. Fiat dn̄e cor meū et corp⁹ me um immaculatū vt nō cōfū-dar. p̄s. Deus nr̄ refu. ān Do mine iesu xp̄e seminator casti consilii suscipe seminū fruct⁹ quos in cecilia seminasti. p̄s. Fundamēta. ℣⁹. Specie tua

Pergens ergo Lec. iiii. ad ep̄m valerian⁹ om-nia verba cecilie dixit ei. Ep̄s gr̄as agens deo ipsū baptiza uit: et in fide diligenter īstru ctū: remisit ad ceciliam. Ue-niens ergo valerian⁹ īdutus candidis vestimētis ceciliam intra cubiculum orantē iue-nit: et iuxta eam angelū stan tem duas coronas ferentē in manibus suis: rosis et liliis albescentes: quarū vnam de dit cecilie: et alteram valeria no dicēs. Istas coronas mū do corde et corpore seruate. Ualeriano quoqȝ dixit. Ti-bi deus concessit peticionem tuam. Qui ait. Peto vt sal-uetur frater meus. Angelus hoc audiens ait. Sicut te per familam suam ceciliā lucra tus est domin⁹: ita per te quo ꝙ tuum lucrabitur fratrem: ꝛ cum eo ad martyrii palmā attinges. ℟. Beata cecilia dixit tiburcio. Hodie te fate-or meum esse cognatum. Or amor dei te fecit esse contem-torem idolorū. ℣⁹. Sicut enī amor dei fratrem tuum mi-chi cōiugem fecit ita te michi cognatum fecit. Quia. Le. v.

Cum igitur de fide ser-mocinarentur superue nit tyburcius frater valeria ni et osculans caput sancte ce cilie ait. Miror hoc tempore rosarum et liliorum odor vn de respiret? Cui valerianus ait. Hunc odorem me inter-pellante sentire meruisti vn de modo credens angelū vi-dere poteris. Qui ait. Si po test fieri vt angelum dei vi-deam: q̄ mora credendi? Cui cecilia. Hodie te fateor meuȝ esse cognatum: et sicut amor dei michi fratrem tuum con iugē fecit: ita te michi cogna tum faciet cōtemptorem ido lorū. ℟. Dn̄e iesu xp̄e pastor bone seminator casti consilii suscipe seminum fruct⁹ quos in cecilia semīasti Cecilia fa-mula tua quasi apis tibi ar-gumentosa deseruit. ℣. Nam

sponsum quem quasi leonez ferocem accepit: ad te quasi agnum mansuetissimū desti-nauit. Cecilia. Lcō. vi

Tunc iussu cecilie valerianus duxit eū ad vrbanum Qui in domino gaudēs: baptizauit eū. Qui eciam postea in fide tantū profecit vt angelos sepe videret et eorū colloquio multociēs frueretur: et vt multa miracula deo fauente operaret. R. Cilicio cecilia membra domabat deuz gemitib⁹ exorabat. Almachium exuperabat Tyburcium et valerianū ad coronas vocabat. v Non dieb⁹ necꝫ noctib⁹ cessabat a colloquiis diuinis et oracione Almachiuz Gloria patri. Tyburciū. In tercio nocturno. ān Beata cecilia dixit ad tyburciū: hodie te fateor meum esse cognatū quia amor dei te fecit esse cō temptorē idolorum. ps Cantate. i. ān. Credimus xpm filiū dei verū esse qui sibi talē elegit famulam. ps. Dn̄s regnauit exul. ān. Nos scientes sanctum nomen dn̄i omnino negare non possumus. psal. Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit eam deus. Lectio septima.

Cum igitur almachius vrbis prefectus christianos variis penis afflictos occidere fecit. Tyburcius vero et valerianus corpora eorum sepelierunt. Unde tenti et diuersis penis afflicti: in carcere recluduntur. Cūqꝫ aurora finem daret: venit ad eos cecilia dicens. Eya milites christi abiicite opera tenebrarum et induimini arma lucis Cū ergo coram prefecto presentati nō potuit eos cogere vt ioui thura ponerēt gladio eos animaduerti precepit. R. Ceciliam intra cubiculum orātem inuenit et iuxta eam stantem angelum dei. Quem videns valerianus nimio terrore correptus est. V⁹. Angelus domini descendit de celo et lumen refulsit in habitaculo. Quem videns. Lectio viii

His vero duobus fratribus per martyrii palmam ad celum trāsmissis fit inquisicio de eorum facultatibus. Unde ceciliam tanqꝫ valeriani coniugem teneri p̄fes iussit. Quam cum sacrificare nollet: iussit in domum suam perduci: et ibidem flāmis balnearibus concremari. Quibus inclusa die integro et nocte: quasi in frigido loco integra illibataqꝫ pmā-sit. Tu autem domine. R. O beata cecilia. Que duos fr̄es conuertisti almachiū iudicem

superasti vrbanū eþm in vul
tu ãgelico demõstrasti. ỽ. Be
ata es virgo gloriosa ⁊ bñdi
ct⁹ sermo oris tui. Que. lc. ix.
Quo audito iussit preses vt
in eisdē balnearib⁹ decollare
tur. Spiculator eã tercio per
cuciēs: caput eius amputare
nõ potuit: sed semineců eã re
liquit: qr quartã pcussionem
decollandus accipere nõ de-
buit. Per triduū aūt supui-
uens puellas suas beato vr-
bano cõmēdauit dicens. Ad
hoc triduanas a dño poposci
inducias vt istas puellas ti-
bi cõmendarē et domū meaȝ
ecclesie noīe consecrarē: ⁊ his
dictis reddidit spiritū. Cui⁹
corpus vrban⁹ sepeliuit ⁊ do
mū suã ecclesiã cõsecrauit. ℟.
Dū aurora finē daret cecilia
dixit. Eya milites xp̄i Abiici
te opera tenebrarū et īduimi
ni arma lucis. ỽ. Cecilia va-
ledicēs fratrib⁹ et exhortans
eos ait. Eya mili. Gloria p̄ri
Abiicite. ỽ⁹. Ora pro nobis.
Cantanti- In laudi. ãn.
bus organis cecilia do
mino decantabat dicens fiat
cor meū īmaculatū vt nõ cõ-
fundar. p̄. Dñs regna. ãn. Est
secretū valeriane qd tibi vo-
lo dicere: angelū dei habeo a
matorē q̇ nimio zelo custodit
corp⁹ meū. p̄s. Jubilate. ãn.
Ualerian⁹ in cubiculo ceci-
liam cū angelo orãtē īuenit.
p̄s. De⁹ de⁹. ãn. Benedico te
pater dñi mei iesu xp̄i qr p fi
liū tuū ignis extinct⁹ est a la
tere meo. p̄. Benedicite. ãn. Ce
cilia famula tua dñe quasi a
pis argumētosa tibi deseruit
p̄s. Laudate. p̄. vni⁹ ỽgi. et
marty. hy⁹. Jesu corona vir
ginū. ỽ. Adducent regi virgi.
ãn. Dū aurora finez daret ce
cilia exclamabat dicens: eya
milites christi: abiicite opera
tenebrarū et īduamini arma
lucis. p̄. Benedict⁹. Oro. De⁹
qui nos. Ad. i. ãn. Cantanti
bus. p̄s. De⁹ in noīe. Ad. iii.
ãn. Est secretū. p̄. Legē pone
Ca. ℟. et ỽ de cõi vni⁹ virgi
nis ⁊ marty. ad oēs horas di
cūtur Ad vi. ãn. Ualerianus
p̄s. Defecit. Ad ix. ãn. Cecilia
p̄s. Mirabilia. ¶ Sancti cle
mentis pape et marty. ad vs̄
sup psal. ferial. ãn. Iste sãct⁹
Psal. feria. cp̄. Dis pontifex
℟. Orem⁹. hy⁹. Martyr dei
qui. ỽ. Gloria et honore. ãn.
Dedisti dñe habitaculū mar
tyri tuo clemēti in mari ī mo
dum templi marmorei ange
licis manib⁹ preparatū iter
prebens pplo terre vt enarrēt
mirabilia tua. p̄. Magñt. Or.
Deus q̇ nos annua bea
ti clementis martyris

tui atq pontificis solennitate letificas cõcede ppicius: vt cuius natalicia colim⁹: virtutem quoq passionis imitemur. Per. Memo. de sctã cecilia. ã. O beata cecilia q̃ duos fratres conuertisti almachiũ iudicem superasti: vrbanum epm in vultu angelico demõstrasti. V. Adducent regi. oro vts. Mẽo. de sãcta felicitate virgine et martyre. Oracio.

Presta q̃s ops deus: vt beate felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ipsius protegamur et precibus. Per do. Ad matu. Inuitato. hym. ãn. psal. et V. in singulis noct. de cõi vnius marty. dicuntur Lectio pma

Beatus clemẽs romane ecclesie eps disciplinaz beati petri apli secut⁹ ita morũ ornamẽtis pollebat/ vt oĩbus populis cplaceret. Et q̃s baptizauit publice mẽdicitati subiectos eẽ nõ sinebat Hic domicellã virginẽ neptẽ domiciani ĩpatoris sacro velo imposito: Vginẽ cstecrauit et theodorã sisinnii coniugẽ cõuersã castitatis ppositũ pfiteri admonuit. R. Iste sctũs

Irat⁹ sisinnius cle- L. ii. mentẽ in eccliam inseq̃t qui mox orone clemẽtis surdus et cec⁹ efficit Post missã beat⁹ clemẽs rogatu theodore ad domũ sisinnii pgẽs: fusa orone restituit ei visũ Qui vidẽs clementẽ iussit eũ tene Serui (ri. R. Iust⁹ ger. L. iii. putãtes ligare clemẽtẽ: colũnas ligauerũt Post hec pcib⁹ theodore sisinni⁹ cõuers⁹ et a btõ clemẽte baptizat⁹ ẽ: et cũ eo trecẽti triginta tres. Et sicut p clemẽtẽ sisinni⁹: ita p sisinniũ multi nobiles et amici regis nerue cuersi sũt ad xpz Traian⁹ ĩperator hoc audiens iussit sctm̃ clemẽtẽ ĩ heremo qd adiacet ciuitati cherdone subire exiliũ. R. Oremus oẽs ad dñm iesũ xpm dixit beatus clemẽs Ut cfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Ut de bñficiis ei⁹ gratulemur. V Qui pcussit ĩ deserto syna petrã et fluxerũt aq̃ in abũdãcia ipe nobis laticẽ affluẽtẽ ĩparciatur. Ut cfes. Gloria. Ut de.

Inueniens autem ibi L. iiii. multos xpianos diutina relegacione dãnatos ait. Non meis meritis ad vos me misit dñs: vt pticeps fact⁹ passionis vestre eciã cõsolaciõis efficiar. Qui cũ ab eis didicisset q a sexto miliario aquam suis deportarẽt humeris: ait Oremus oẽs ad dñm iesũ xpz vt cõfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Finita orone be

atus clemēs circūspiciēs vi-
dit agnū stantē q̇ dextro pe-
de leuato: quasi locū sibi ostē
deret. In quo beat⁹ clemens
breui sarculo percuciēs fōtem
aperuit: qui suo impetu euo-
mens fluuiū fecit. ℟. Deside
Ad tanti igit̃ mi (rium. ℣. v.
raculi famā cōcurrit oīs pro
uincia: et p doctrinā clemen-
tis cōuersi sūt ad dn̄m: ita vt
in vna die plusq̄ quīgēte aīe
baptizate sūt Infra annū ve
ro facte sūt ibi a credentibus
septuaginta quinq̄ ecclesie: et
oīa idolorum tēpla destructa
sunt Tūc insistentib⁹ paga-
nis missus est ibi dux arfidia
nus. Qui cū videret oēs xp̄i
anos mori patos: cessit mul-
titudini: et solū clementē co-
gebat sacrificare. ℟. Dn̄e p̄-
Qui cū a fide (uenisti. ℣. vi
moueri nō posset: ligata an-
chora ad collū eius in medio
mari p̄cipitat̃ Flēte igit̃ ad
litt⁹ maris multitudine xp̄ia
norū: pheb⁹ et corneli⁹ dixe-
runt Oremus oēs ad dn̄z vt
ostendat nobis martyris sui
corpus Quib⁹ orātib⁹: reces
sit mare p tria fere miliaria:
et ingressi populi p siccū: īue
nerūt in modū tēpli marmo
rei habitaculū a deo paratū
et in archa sarea corpus bea
ti clementis et anchorā iuxta
eum positā Reuelatūq̄ est di
scipulis ei⁹ ne eū tollerēt: q̇a
omni anno die deposicionis
ei⁹ recedet mare: p septē dies
pplis siccum prebēs iter. ℟.
Orante sc̄o clemēte apparuit
ei agn⁹ dei. De sub cui⁹ pede
fons viuus emanat Flumi-
nis īpetus letificat ciuitatem
dei. ℣⁹ Cūq̄ orōnē cōplesset
et hincinde circūspiceret vidit
agnū stātē. De sub. Gloria.
Fluminis. Tres vltime lec.
de expōne euāge. Hō quidam
nobilis legāt̃. ℟. Dedisti do
mine habitaculum martyri
tuo clementi in mari ī modū
tēpli marmorei āgelicis ma
nibus p̄paratū iter prebens
pplo terre. Ut enarrēt mira
bilia tua. ℣. Hoc dn̄e ad lau-
dem ⁊ gloriam noīs tui fieri
voluisti. Ut. ℟ Pheb⁹ ⁊ cor
nelius discipuli bt̄i clemētis
dixerūt ad populū. Oremus
oēs ad dn̄z vt ostēdat nobis
martyris sui corp⁹. ℣⁹. Cūq̄
venisset turba fideliū discipu
li eius exhortabant̃ eos dicē-
tes. Ore. ℟. Ora p nobis be-
ate clemens Ut digni efficia-
mur pmissionib⁹ xp̄i. ℣⁹. Tu
autē martyr xp̄i btē clemens
ora p nobis. Ut. Gloria. Ut
℣⁹ Ora p nobis. In lau. ān.
NOn meis merit̃ ad vos
me misit dn̄s vr̄is co-

ronis participē me fieri. ps. Dñs regna. ān. Orante sctō clemēte apparuit ei agn9 dei ps. Jubilate. ān. Uidi supra montē agnū stātē de sub cui9 pede fōs viu9 emanat ps De9 de9 me9 ān. De sub cui9 pede fōs viuus emanat fluminis ipet9 letificat ciuitatē dei. ps Bñdicite. ā. Oēs gētes p girū crediderūt xp̄z dñz. p̄. Lauda te cp̄. O īs pōtifer. hy9. De9 tuoꝝ. V. Iust9 ger. ā. Orem9 oēs ad dñz iesū xp̄m vt ꝯfes-sorib9 suis fōtꝭ venas apiat. p̄. Bñdict9. oꝝ. De9 q̄ nos Mēo de scta felicitate vgie. orō vts̄ Ad. i. ān. Nō meis. ps. De9 in no. Ad iii ān Orate psal Le-gem pone. Cap̄. R. ⁊ V. de cōi vni9 mar. et ponti. ad oēs ho ras dicūt. Ad vi. ān. Uidi su pra montē. ps. Defecit. Ad ix ān. Oēs gētes. ps. Mirabilia Ad scdas vs̄ ā Nō meis me-ritis psal feriales. cp̄. Omīs pontifer. hy9. De9 tuoꝝ. V9. Iust9 ger. ān. Inuenerūt in modū tēpli marmorei habi-taculū a deo paratū. ps. Mḡt orō vts̄. Mēo. de sctō griso-gono martyre. Oracio

Adesto dñe supplicacio nib9 nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate no stra reos nos eē cognoscim9 beati grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per

¶ Scti grisogoni mar. iii. lc

Dioclecianus i- (Le. i. perator in aquilee par tib9 posit9 dū iterficeret xp̄i anos relacio cucurrit ad euz de oībus xp̄ianis a p̄fectura vrbana Eo tempore in vicu lis erat rome iussu diocleciani quidam vir dei noīe griso gonus: qui per bienniū mul-ta p xp̄i noīe ppessus fuerat. Tunc rescripsit dioclecian9 ad prefectū vrbis: vt oēs xp̄i anos interficeret: grisogonū vero ad se destinaret. Lec. ii.

Cūq3 ei presentaret ait. Ac-cipe prefecture dignitatē ado rans deos nr̄os Qui ait. De um celi colo: deorum simula chra respuens ⁊ potestates a te promissas velut lutū abii-ciens. Iratus dioclecianus: iussit eum duci ad aquas gra datas et ibi decollari. Cor-pusq3 ei9 iactū ē ad litt9 ī quo tres sorores xp̄ianissime cum zoilo sene p̄sbitero morabāt

Hic igit p̄sbyter corp9. L. iii beati grisogoni in locello cō digno collocauit et recondi-uit cum omni diligencia ī do mo sua. Indicatumq3 est ei p reuelacionem: vbi mare ca-put eius iactasset. Pergensq3 ad locum: ita illud inuenit quasi eadem hora fuisset ab-scisum. Et afferens corpori

eius cōpaginauit. Cetera de cōi vni⁹ mar. cū p̄dicta. or. Adesto dn̄e. vt̄s. Si hoc festū scti grisogoni ⁊ festū sci clemētis in vna ⁊ eadē ebd. cōtigerint dicūt hic de sācto grisogono R. de. iii noc. vni⁹ mar. ita tn̄ q̄. R. Preceptur⁹ sit. iii. R. nisi qn̄ hoc festū ī do. cōtigerit/ tūc eni dicūt. R. de p̄mo noc. ⁊. R Preceptur⁹. sit vltimū. R. ⁊ hoc tm̄ ī. iii. noc. d martyr. decollatis fr. ¶ Scē katherine v̄ginis et mar. ad vs̄ sup p̄. ā Aue v̄ginū gēma katherina aue sponsa regis regū gl'iosa: aue viua xp̄i hostia tua venerātibus patroci nia īplorata nō deneges suffragia. p̄i fer. cp̄z. vni⁹ v̄gi. ⁊ mr. R O mater nr̄a ter sctā quaterq; btā. Cū p̄ce deuota famulātū suscipe vota. V. Iā xp̄o iūcta sp̄ōsoq; tuo sociata Cū. Nō dr vltra/ sz īcipit p̄sa

Eterne v̄go mēorie quā sibi desponDit rex gl'ie. E. V. Uirginis p̄les egregie sp̄ōsusq; v̄gis eccl'ie. E. V Tu gaudes hodie de dono gr̄e. E V Et cātas ī celo carmē leticie. E. V. Te laudātes ī terra respice. E. V. Atq; nr̄a clemēt chor⁹ rn̄deat sic Suscipe vota. Gl'ia pr̄i. Cū p̄ce. hy⁹ Uirginis p̄les. V Diffusa est gr̄a ān Inclita sctē v̄ginis katherine solēnia suscipiat alacri ter pia mr̄ eccl'ia aue v̄go deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia q̄ possi des cū gl'ia. p̄s. Magt Dn̄o.

Omnip̄s sēpiterne de⁹ qui corp⁹ gl'iose v̄ginis tue katherine in mōtē synai ab āgelis deferri iussisti/ ↄcede p̄ pici⁹: ei⁹ obtētu nos ad arcē v̄tutū p̄uehi: vbi visiōis tue claritatē mereamur ītueri. p̄ Tūc eat p̄cess. ad altare eiusd cātādo. R. Uirgo flagellat V. Ora p̄ nobis btā katheria

Deus q̄ dedisti le (Dn̄o gē moysi in sūmitate mōtis synai: ⁊ ī eodē loco p̄ āgelos tuos corp⁹ btē katherine v̄ginis ⁊ martyris tue mirabiliter collocasti/ p̄sta q̄s/ vt ei⁹ meritis ⁊ ītercessiōe ad mōtē q̄ xp̄s est valeam⁹ p̄uenire. p̄ xp̄m. In reuertēdo de sctā maria. Ad mat. Inui. Adoret v̄ginū rex ī sclor sci'a Uirgini q̄ katherine cōtulit celestia. p̄s. Uenite. Hymnus

Katherine collaudemus: virtutū īsignia: cordis ei p̄sētem⁹: ⁊ oris obseq̄a: vt ab ip̄a reportemus: equa laudis p̄mia. Hulta fide katheri na: iudicē marēciū: nō formi dat lex diuina: sic firmat elo quiū: q̄ ↄfutat ex doctrina: do ctores gētiliū. Uicti xp̄m cō-

fitētur: relictis erroꝛib⁹: iudex iubet vt crementur: nec pilis aut vestibus: ignis nocet sed torrentur: inustis coꝛpoꝛibus Post hec blandis rex molit: virginē seducere: nec pmissis emolit: nec terret verbere: cō peditur custodit: tetro clausa carcere. Clause lumen ne claudat: illucet purphurio: q̄ regine federat: fidei collegio: quoꝝ fidē imitatur: ducente-na cōcio. Hui⁹ ergo cōcionis: cōcoꝛdes cōstācia: vim mūda ne passionis: patri paciēcia: sic supꝛem⁹ vt cū bonis: letemur in patria. Amen. In. i. noc. ā Virgo sctā katherina grecie gēma vꝛbe alexādꝛina costi re gis erat filia. ps. Dñe dñs nr̄ ān. Specie coꝛpis decoꝛa ni-mis enituit/ sʒ fide pulchꝛioꝛ spōso supno placuit. ps. Celi enarrāt. ān. Traditur ergo a patre doctoꝛib⁹ eximiis im buenda liberalib⁹ studiis. ps. Dñi est tera. v. Diffusa. lc. i. Marēcius imperatoꝛ in alexandꝛia/ iussit oms regni sui īcolas ad tēplū deo rū suoꝝ conuenire/ et eis solē ne sacrificiū offerre Erat aūt in eadē vꝛbe q̄dā puella noīe katherina annis duo de vi-ginti costi quōdā regis filia/ liberalibus studiis erudita. Hec itaqꝫ in palacio patris re sidens/ cū audiret mugitum aīaliū et quid hoc esset didi-cisset: coꝛde doluit. R. Nobi lis et pulchꝛa pꝛudēs katheri na puella. Flagrat amoꝛe dei spnit vana gaudia mūdi v. Cui rex carne pr̄ fuerat re ginaqꝫ mater. Flagrat. lc. ii. Tunc virgo signo crucis se muniēs audacter ad cōspectū imperatoꝛis pꝛupit. Cui sic ait. Salutacionē tibi o impe ratoꝛ pferre deceret: si hec q̄ cultib⁹ demonū exhibes: crea toꝛi tuo impenderes: et solā illius maiestatem adoꝛandā intelligeres Admirans vero imperatoꝛ/ eius sensū et cōstā ciam iussit eā custodiri. Mi-sit igitur nūcios vt oēs rhe-toꝛes et grammaticos ad euʒ cōuocarēt. Veniūt itaqꝫ quī quaginta: qui in oī sciēcia se doctissimos esse asserebāt. R. Martyꝛiū siciēs libamia ce saris hoꝛrēs Exclamat xp̄m pter quē nil venerādū. v. De moniis plena sūt hec ait ydo la vana. Exclamat. Lectio. iii Sedente igitur impeꝛatoꝛe pꝛo tribunali assūt oꝛatoꝛes astat et puella confidens in domino: et conuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateoꝛ me nichil aliud scire nisi chꝛi stum verum deum esse et hūc crucifixum. Cumqꝫ plura de

fide dissereret: stupefacti oratores obmutuerunt. Quib9 imperator ait. Quid vos ignaui et degeneres velut eligues sic obmutescitis: Unus eorū ait Scias nos omēs ad christum conuerti Iratus igitur imperator iussit eos igne cremari. In quibus illud mirabile contigit qꝫ nec in vestimētis nec in capillis vlla ignis lesio appareret. R Hec quinquagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. V. Efficiens testes fidei quos pertulit hostes. Dirigit. Gloria. Dirigit. In secūdo nocturno. ā. Cum esset adhuc in ānis virgo puerilibus charis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. p̄s. Eructauit. ān. Marencius instat impi9 cum ydolorum cultib9 puella voce libera hec sūt clamat demonia et deum te christe solum predicat os virgineum. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Cesar electos cōuocat: rhetores et grāmaticos aduers9 illā disputaturos q̄s vicēs virgo xp̄i fidē docuit et martyres deo dignos exhibuit. p̄s. Fūdamēta. V9. Specie tua. l. iiii

His itaqꝫ gestis iubet tyrannus virginem scorpionibus cedi: de hinc in obscuro carcere claudi: ibidem p duodecim dies fame et siti cruciari Contigit autem eum extrema regionis petere. Regina vero cū quodam milite porphirio nomine prima vigilia noctium ad carcerem veniens vt colloquio virginis potiretur vidit claritatē magnam et angelos dei plagas puelle aromatico vnguento confouere. Tu autem. R. O q̄ felices per te sāctissima plures. Quos iubet occidi p christo turbidus hostis. V. Cum duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos. Lectio. v.

Tunc virgo reginam timentem consolans ait. Forti animo esto quia post triduū itura es ad dominum. Cum igitur regina et dux porphirius eius sermonibus exhilarati fuissent: procedunt de carcere media nocte parati ad omnia pro christi nomine sustinenda. Sed et ducenti milites porphirio obsequētes ei9 monitis ad christum conuersi sunt. Tu autem domīe. R Impius hanc cesar sisti iubet ante tribunal. Hanc vt peruertat sicut draco vel leo certat. V9. Illa manet constans nil blanda vel aspera curās Hanc vt peruertat. Lectō. vi.

Reuersus deniqꝫ imperator

cum sanctam virginem tormentis non posset superare: iussit fieri q̄tuoꝛ rotas/ quarum oꝛbes et intimi circuli clauis pꝛominentibus pꝛefigerentur. Et due vno oꝛdine voluerentur: et alie due contrario impetu agerentur Has inter medias virgo chꝛisti exposita tacite oꝛacionis verba fudit ad dominum.
Et ecce angelus domini ita molem illā concussit/ vt partes auulse quatuoꝛ milia hominum necarent. Tu autem R. Uirgo flagellatur cruciatu fame religatur carcere clausa manet: lux celica fusa refulget. Fragrat odoꝛ dulcis cantant celi agmina laudes. V. Sponsus amat spōsam saluatoꝛ visitat illam. Fragrat. Gl'ia pr̄i. Fragrat In tercio nocturno ātipho. Glorioſam virginem tyꝛannus flagellari imperat ꝛ cruciādā fame in carcere recludi cui escā per colūbam xp̄s facit ministrari. p̄s. Cantate. i. ān. Illa deo dum agit gr̄as ī tenebꝛis lux emicat fragrat odoꝛ vincens balsama adest et concio angelica lacero coꝛpoꝛi celestia adhibens medicamina. p̄s. Dominus regnauit exultet. ān. Cum cetu virgineo adueniēs saluatoꝛ spōsus sponsam pie visitat consolatur et roboꝛat constans esto ait filia tecum ego sū nil paueas. psal. Cantate. ii. V. Adiuuabit eam. Lectio. vii.
Tunc regina imperatoꝛi se opponēs: de seuicia eum redarguebat: et ad fidem chꝛisti exhoꝛtabatur. Quod audiens tyꝛannus: iussit vt extoꝛtis pꝛimo a pectoꝛe suis mammillis longo cruciatu toꝛqueretur ꝛ sic caput eius a ceruice recideretur/ et vt carnes eius feris et volatilibus pꝛoiicerentur. Quo facto cuꝫ poꝛphirius coꝛpus eius sepelisset et rex illud cognouisset: pꝛecepit illum cum militibus suis chꝛistum pariter confitentibus extra ciuitatem duci: et ibidem decollari. Tu autem domine. R. Hoꝛrendo subdenda rotarū machinamento virgo deum clamat de celis angel⁹ astat. Ecce repentinam dant plebsq̧ roteq̧ ruinā. V. Tanq̄ caldeis quondam foꝛnax babylonis. Ecce repētinā. lc. viii.
Postera autem die marencius sedens pꝛo tribunali sāctā virginē iussit sibi pꝛesentari. Quā cum superare non posset: iussit extra poꝛtā ciuitatis decollari Que cū ad locū passionis puenisset: oꝛauit et

dixit Expecto pro te gladiuȝ iesu rex bone/ tu meuȝ accipe spm̄ et fac miam meā agēti-bus memoriā Et ecce vox de celo venit ad eā: dicēs. Ueni dilecta mea: ecce tibi btītudi nis aperit ianua: et ne solici teris de donis q̄ postulas/ qd postulas impetrasti. R. Per cussa gladio dat lac p sāgui ne collo Quā man9 angeli-ca sepeliuit vertice synai. V9. Mēbris v̄gineis olei fluit vn da salubris. Quā man9. l. ix. Facta ergo hac voce: tunc virgo xp̄i lacteā ceruicē ptendens: a spiculatore pcussa est Statimq lac de corpore ei9 pro sanguine effusū terrā vberi9 irrorauit. Angeli quoq assūptū corpus ei9 in mōtē synai deportauerūt. In quo loco innumera ad laudē dei fiunt miracula. De sepulchro eius riuus olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minutis ossib9 q̄ de sarcofago cū oleo effluunt: vbicūq asportant stillat oleum: ex quo peruncta debiliū corpora: celeri medicina sanant. R. O mater nr̄a. vts. ad ves. et dr̄ hic sine psa. V9. Ora p nobis. In laudi. ān. Passionē glo-riose virginis katherine deuote plebs celebret fideli s q̄ sui memores deo cōmē-dat meritis et iuuat bn̄ficiis. p̄. Dn̄s regnauit. ā. Post'plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celum man9 oculos tēdēs collum sub iugulo orās dat gloriam deo. p̄. Jubilate. ān. Expecto pro te gladiuȝ iesu xp̄e rex bone: tu meū de padiso suscipe spm̄ et fac miam meā agentibus memoriā. ps. Deus deus me9. ān Uox de celo insonuit: veni dilecta mea veni intra thalamū sponsi tui quod postulas īpetrasti p q̄-bus oras salui erūt. psal Benedicite. ā. Quia deuotis mē-tibus tua solennia pie recoli m9 o btā katherina ora p nobis q̄s. psal. Laudate. Capi. vni9 v̄gi. et marty. Hymnus

Pange ligua gloriose: v̄-ginis martyrium/ gemme iubar preciose: descendat ī mediū/ vt illustret tenebrose: mentis domiciliū. Presēs dies expendat: in eius preconiū/ cuius virt9 dilatatur: in ore laudanciū/ si gestorum teneatur: finis et iniciū Imminēte passione: virgo hec interserit/ assequatur iesu bone: qd a te pecierit/ suo quisq in agone: memor mei fuerit In hoc caput amputat/ fluit lac p sāguine: angelor sublevat/ corpus multitudine: et sinay col

locat/ in sup̄mo culmie Hoc declarat hoc explanat/ meritū v̄gineū/ ꝙ in ei⁹ tūba manat/ īcessāter oleū/ cui⁹ virtus oīs sanat/ doloꝛ aculeū. Ut doloꝛis coꝛpoꝛalis/ vt sanat hec vnctio/ sic liquoꝛis spiritalis/ mūdet nos īfusio/ ꝛ eterno tp̄alis/ doloꝛ cedat gaudio/ V⁹ Adducent̄ regi virgines post eā. ān. Bn̄dictus dn̄s rex celestis q̇ p merita btē katherine virginis medelā langui dis p̄stat sanitatis ip̄i⁹ coꝛpo ris oleo fideliter punctis. p̄s Bn̄dict⁹ oro. Op̄s sēpit̄ne deus vtš. Ad. i. ān. Passionē p̄. De⁹ ī noīe. Ad. iii. ā Post plurima. p̄s Legē pone. Cap̄. R et V. de cōi vni⁹ virgi. ꝛ mar. ad oēs hoꝛ. dicūt̄. Ad vi. ān. Expecto. p̄s Defecit. ī Ad ix. ān. Oꝛ deuotꝫ. p̄s Mirabilia Ad scdas vš. ān. Passionem psal. ferial. Ca. vni⁹ virgi. et mar. hy⁹. Iesu coꝛona v̄gi. V. Adducent̄ regi v̄gīes. ān. Pꝛudēs ꝛ vigilās virgo qualis es cū sp̄ōso illo q̇ te elegit de mūdo ꝙ̄ pulchꝛa ꝙ̄ mirabilis quāta luce spectabilis īter syon iuuēculas ꝛ hierusalem filias thalamo gaudēs regio cōiūcta dei filio. p̄. Mḡt oro vtš. Mēo. de scō lino papa ꝛ mar. Oro de cōi vnius mar. et pōtifi ¶ Scī lini pape et mar. oīa fiāt de cōi vni⁹ martyr. et pontifi. cū. iii lec. de cōi ¶ Scōꝝ saturnini ꝛ sisinnii mar. iii. lec. fiāt cū noc. ꝑpter (vigiliā. Oro.

Deus q̇ nos btōꝝ martyꝛum tuoꝝ saturnini atq̧ sisinnii concedis nataliciis ꝑfrui: eorum nos tribue meritis adiuuari. Per do. Si hoc festū infra aduen. dn̄i cōtige. nichil fiat de festo nec eciā mēo. nisi tm̄ ad veš. et ad matu. beate marie v̄gi. Ad matut. iii. lec.

Beatus saturni- Lec. i. nus senex cū esset in custodia vna cū btō sisinnio diacono: veniebāt ad eū multi gentiles ꝛ baptizati sūt ab eo Qd audiēs laodici⁹ vꝛbis p̄fect⁹: iussit tribunal sibi p̄parari ꝛ eos sibi p̄sentari. Le. ii

Ducti sunt igit̄ vincti nudis pedib⁹ coꝛā p̄fecto. Qui ait illis Deponite vanas supsticiones vr̄as: et adoꝛate deos īmoꝛtales nostros/ quos īperatoꝛes augusti nr̄i adoꝛāt Cui sisinni⁹ ait Nos p̄cōꝛes adoꝛam⁹ dn̄ꝫ iesum xp̄m dei filiū nā demonibus et lapidib⁹ nunꝙ̄ hūilia- (bimur. Le. iii.

Iratus autē laodicius iussit vt flammas ad eoꝛū latera ponerent et in eculeo truderēt Quo facto illi alacri vultu:

gracias deo reddebāt. Juſſit igit̄ p̄fect⁹: vt ābo capite puniretur. Depoſiti igit̄ de eculeo ducti ſūt ī via numētana ſecūdo miliario ab vrbe/ et ibi dem decollati ſunt. Tu aūt. Cetera de cōi plurimoꝝ martyꝝ

¶ Notādū eſt ꝙ iſta q̄ ſequūtur hic inſerēda ſūt ī ſeruicio ſcī blaani patroni eccl'ie cathedralis dūblaneñ cui⁹ ſolēnitas celebꝛat̄ decimo die auguſti. Et hoc ī dyoceſi dūblaneñ: et alubi differtur in craſtinum ꝓpter feſtum ſancti laurencii. Ad veſpas. ān.

Pſalmoꝝ modulos deuota cātica plebs letis mētib⁹ pangat catholica die quo trāſtulit ad regna celica blaani ſpm̄ phalanx āgelica. p̄. fer. cp̄z. Ecce ſacerdos. R. Lampas ardoꝛis. Hymnus.

Xp̄e cūctoꝝ pꝛeſulū coꝛona: ꝑmanēs ſol⁹ pꝛeſul ſēpitern⁹: feſta blaani p̄ſulis nos digne: fac celebꝛare. Hic calcās mūdi cūcta blādimēta: ſeruire tibi digno famulatu: ſtuduit ſꝑ dū māſit ī hui⁹: coꝛpoꝛe moꝛtis. Multiplicauit diſpēſatoꝛ pꝛudēs: ſic ſibi pauca cōmiſſa talenta: qđ ſupꝛa multa tuo cōſtitut⁹: gaudio regnat. Quo pie xp̄e illius obtētu: te depꝛecamur tāto cū patrono: fac cōregnare culpis expiatos: ſeruulos et nos. Sit regi ſummo doxa laus et virt⁹: q̇ regnās vn⁹ tribus ī pſonis: cūcta creauit regit et ꝑ ſcl'a: neſcia finis. Amē

v⁹. Amauit. ān. Salue gēma celeſtis gr̄e dūblaneñ eccleſie ſalue dec⁹ et robur patrie iuua nos ī valle miſerie ducēs tecū ad mōtē gl'ie. p̄s. Magt. Or. vt ī feſto. Ad mat Inui.

Xp̄s adoꝛet̄ iubilus coꝛde cu milet̄. Quo ſūt p̄cipue feſta blaane. p̄s. Venite. Hy⁹. Xp̄e cūctoꝝ. In. i. noc. ān. Legem dei meditatur cui⁹ p̄ce ſuſcitatur defūctus qui ſequebatur ip̄m donec viueret. p̄s. Btūs vir. ān. Dū ignē extinguerit liuoꝛ malignoꝛū puer flatu cōfouet ſūmū digitoꝛū mox ſintille ſaliūt lumē fert ī choꝛum. p̄s. Quare fre. ān. Vere virtute eſt et pꝛedit⁹ cui⁹ coxit anelit⁹ piſcē crudū quē monitus tulit ales diuinitus. p̄s. Dn̄e q̇đ. v. Amauit. R. Dies iſta laudib⁹ expādat̄ tota ad honoꝛē p̄ſulis quē ꝑduxit bota. Cui⁹ tot v̄tutib⁹ gaudet plebs deuota. v. Digitis ignē traxit piſcē crudū mat̄ coxit flatu ſacer puulus. Cui⁹ R. Sener venerabilis cathan⁹ laudabilis etate teneꝝ doctrinis imbuit. Et moꝛes docuit blaanū puerū. v⁹. Pꝛofectu

spūs et casti corporis expleuit spaciū mor mksti tpis. Et. R. Lampas ardoris vas lucis flosq pudoris mestis solamē prebēs egrisq iuuamē. Stel la micans tenebris pcib9 ma la dilue crebris. V9. Fac cor dis sane fuit plage sctē blaa ne. Stella. Gloria patri. In. ii. noc. ān Fide stat solidus nō corde duplici defūctū suscitat a morte triplici. p. Cū iuoca rē. ān. Pauit mirabili messo res pabulo mētis et corporis dās cibos populo. ps. Uerba mea. ān. Secūdus moyses pe traz pcusserat fōs statim sca turiit plebem refrigerat. ps. Dñe dñs. v. Just9. R. Puer nauicula cōterta vimine cū matre ponitur absq solami ne. Sed pio regit diuino nu mine. v. Mater cū puulo fre tū abhorruit nā remis remi ge et velis caruit. Sed pio. R. In hoc sctō dñs docet reuere ri omēs suos seruulos qs ha bet tueri. Qui quandoq pii sūt qnq seueri. V9. Mor ictu fulmīs pstrati corruūt q vac cas psulis iiuste rapiūt. Qui. R. Dū rediret pegre vir deo deuot9 filiū ter suscitat regis pie mot9. Uitā visum speciē reddēs orat. tot9. v Laude tur dñs i cūctis ppkis per quē blaan9 tot fulget miraculis.

Uitā. Gloria. In. iii. noc. ā. Fi dē mores istruēs xpi dilata uit cultū et qd docuit signis cōfirmauit. ps. Dñe qs. ā. Au reo cādelabro vt lucet lucer na sic blaan9 micuit sciens elna. ps. Dñe i vtute. ān. Co lūpna marmorea basi stans argēti fuit ei9 castitas cū fide feruēti. ps. Dñi est terra. V9. Just9 vt palma. R. Gulosos dāpnat scki p disciplinā vitu li. Cui cū signū apposuit cru cis stati abstinuit cōtētus se mel sugere Docēs nos pce vi uere. v. Sic colūpna stabilis fulsit dei tēplū vite bōe poste ris reliqns exēplū Docēs. R Ignis mirific9 ducēs ppkos i amorē Piscis apri cerui cūct dāt signa stuporē. v. Hic re sonēt psalmi meritis ātistitis almi. Piscis. R. O felix trā situs blaani psulis bota nūc iubilet pre cūctis isulis. Que talē ptulit ciuē āgelis Quo domus dñi fulget miraculis v. Jesu nos adiuua blaani p cib9 offēsas diluēs ditās vtu tibus. Quo. Gloria. V9. Ora p nobis. In laudibus ātipho.

Laudes deo debitas de uote reddam9 q blaani psulis festa celebram9 p Dñs regna. ān. Uirū sctū pdicās liquor noui fōtis signo satis obstupes plebs monocerōtis

p̄s. Jubilate. ān. Mēte vigil corpe dormiēs vt leo/ orans psallēs p̄dicās sic adhesit deo p̄s. Deꝰ deꝰ meꝰ. ān. Bn̄dicāt dn̄m oēs creature dū ꝑ sctis singule mutant vim nature. p̄s. Bn̄d. ān. Proposuit no=bis merita bti blaani ꝑ quez egri duplici morbo sūt sani. p̄s. Laud dn̄z. cp̄. Ecce sacerd

Turba refulsit celica: (ꝑꝰ plaudat chorꝰ fideliū: digna blaani merita: ꝯmēo=rās alacriter. Hic dei vbū p̄dicās: gētes ꝯuertit ꝑfidas: cō uersos ꝑ miracla: crebra xp̄o cōsolidās. Piscē corit spira mine: ignē ꝑfert ex digitis: re gis natū ter suscitat: addens visū cū specie Mire messores reficit: cadit predo ꝑ flumina: ignoscētisqꝫ p̄sulis: seuus abe git pecora. Xp̄z rogemꝰ sup plices: vt ꝑ huiꝰ p̄camia: pctā pie ꝯdonās: sua det nobis gau dia. Sit deo laus ⁊ glīa: trino simul ⁊ simplici: solꝰ q̄ ꝓuidē cia: cuncta regit mirabili. V̄ꝰ. Iustꝰ ger. ā. Jesu dulcissime p̄ces cōsidera blaani presulis nō nr̄a scelera eiꝰ da meritis Ut mens vox opera tecū nos collocet ī ꝑte dextera p̄s Bꝰ. Ad. ii. vs̄. ā. Ardēs lucēs emi nēs lāpas caritatis alme pre sul oleū pre pietatis lumē pre be gr̄a sanās a pctis duc nos ad perpetuum regnum clari tatis. psalmus. Magnificat.

¶ Inferius ꝓ ꝑte estiuali le gēde sctōꝝ ī eadē singulis in mēsibꝰ ꝑ quotā folii suo ordi ne facilime cōperiantur.

¶ In mēse iunii

¶ In mēse iulii

Finis

¶ Versus de conclusione oracionum siue collectarum
Per dominum dicas: si patrem presbiter oras
Si christum memores: per eundem dicere debes
Si loqueris xp̃o: qui viuis scire memento
Qui tecum si sit: collecte finis in ipso

Laus deo cuiꝰ gracia finis adest presenti opusculo Esti
ualis partis breuiarii diuinorum officiorum de tempore
et de sanctis: ac Dauitico psalterio congruenter per fe-
rias diuiso: cuz Inuitatoriis/ Hymnis/ Antiphonis/ Ca
pitulis/ Responsoriis/ Horis: Feriarum commemoracio
nibus per anni circulum Necnon cõmuni sanctorũ plu-
rimarum virginum et matronarum cum Kalendario et
mobilium festorum Tabula perpetua: cum diuersorum
sanctorum legendis: que antea sparsim vagabantur/ et
nonnullis aliis adiunctis Sacerdotibus q̃pnecessariis p
Reuerendum in christo patrem Wilelmum Abirdonen̄
episcopum/ studiosius maximisqꝫ cum laboribꝰ collectis
non solum ad ecclesie sue Abirdonen̄ Verũeciã ad tocius
ecclesie scoticane vsum percelebrem Opido Edinburgē-
si impresso Jussu et impensis honorabilis viri Walteri
Chepman eiusdem opidi mercatoris quarto die mensis
Junii Anno domini Millesimo CCCCC. decimo

Walterus chepman